

L. rel. 2639 7 (112)
Partychkij, Omeljan
— Osypovyc

Hbost

НѢМЕЦКО - РУССКИЙ

СЛОВАРЬ

ЧЕРЕЗЪ

О. ПАРТИЦКОГО,

учителя русскаго языка и литературы.

Накладомъ М. Димета и Автора.

Л Ъ В Ъ В Ъ, 1867.

Зъ друкарнѣ М. Ф. Поремби.

Deutsch = Ruthenisches

Handwörterbuch

von

Emil Partyckij,

Lehrer der ruth. Sprache und Literatur.

T. 1. 2.

Verlag des M. Dymet und Verfassers.

LEMBERG, 1867.

Gedruckt bei M. J. Boremba.

Deutsch-Ruthenisches
Handwörterbuch

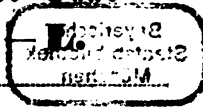
von

Emil Partyokij,
Lehrer der ruth. Sprache und Literatur.

Erster Band

A

Herbst

LEMBERG, 1867.
Gedruckt bei M. F. Foremba.

ОЖЕ СЯ ГДѢ БУДѢ ОПИСАЛЪ ИЛИ ПЕРЕПИСАЛЪ
ИЛИ НЕДОПИСАЛЪ, ЧТИТЬ ИСПРАВЛЕВА БОГА ДѢЛА,
А НЕ КЛИНТИ НО БЛАГОСЛОВИТЕ.

ЛѢТОПИСЬ.

**Bayerische
Staatsbibliothek
München**

ПЕРЕДНЕ СЛОВО.

У насъ въ Галичинѣ свободный развѣдъ для нашего матерняго языка: и въ церквѣ и въ урядѣ и въ школѣ намъ заporučено уживане рѣдного слова. Подъ такими взаимными годѣ, що-бъ ми цурали ся своѣ бесѣди и не працювали дальше на той нивѣ, на котрой першѣ свѣтила нашего народу такъ славно и такъ нужно трудили ся Нива та-то наша народна писменнѣсть. Бѣльшъ чимъ 70. лѣтъ розвивае ся она на побратной Украйнѣ, и нема умѣтности, котра-бъ въ нѣй не буда заступленою. Бракуе тѣлько дѣла, котре би порозвѣтоване богатство нашихъ бесѣди згромадило въ одну цѣлѣсть, и тимъ способомъ науки матерняго языка всѣмъ удеклило. Дѣломъ такимъ е безперечно словарь.

Одъ 1848-ого року дае ся потреба словаря у насъ въ Галичинѣ сильно чути. Бесѣди нѣмецка, польська, російська нами-за помощью словарѣвъ и книжокъ добре вученѣ; бесѣда малоруська намъ звичайно лишень о стѣлько знана, о скѣлько она для буденной потреби вистарчае. Выраженя, котры поза округъ нашихъ вѣдомостей сягають, ми зневоленѣ викрадати зъ чужихъ словарѣвъ не знаючи, що письменнѣсть наша и народъ нашъ своѣ питомѣ выраженя постѣдають. Отъ и причина, чому потреба словаря для насъ такъ нагляща и нами — зъ внемомъ немногихъ — такъ сильно почувает ся.

Не знаю, якъ словарь сей принятий буде на широкому руському свѣтѣ. Голоси, яки въ публицихъ письмахъ доси появили ся, не менше и письма, котры зъ Украйни и одъ галицькихъ земляковъ получавъ емъ, переконують мене, що першѣй выпускъ сѣго словаря всюди и всѣми принятий ласкаво и зъ правдивимъ задоволенѣмъ. Сподѣю ся, що и дальшѣ части словаря знайдуть ласкаву гостину въ свѣтѣ руськомъ.....

Випень я на сѣмъ мѣсци гдешо за историю сѣго словаря сказати Було то р. 1862, коли питомцѣ руського сѣмениша у Львовѣ приступили за понукою и пѣдъ доглядомъ високородного п. совѣтника Юл. Лавровского до вироблєня словаря. Спѣльна и видержала прапя молодихъ робѣтниківѣ довєла наконецъ до вижданѣнѣ цѣли; словарь вѣ протягу одного року вироблєно вѣ засновѣ ажъ до послѣднѣи букви. Такъ заснований словарь дѣставъ ся (р. 1863) вѣ моѣ руки, и перєроблений, доповнений и довершений складаю я єго вѣ руки ласкавихъ землякѣвѣ. Вєсь скарбъ украиньскоѣ бесѣди, о скѣлько минѣ книжки и словарь украиньскій дозволили, втягнувъ я вѣ сей словарь; крѣмъ того збиравъ я слѣва народнѣи вѣ нашихъ горахъ и на Буковинѣи и перєписувавъ ся зъ людьми свѣдущими руського языка; наконецъ получавъ я и рѣжнѣи збѣрки народнихъ слѣвѣ, мѣжъ котрими ѣдзначали ся наибѣльше словарицѣ пп. Магури и Карпиньского и пятитомовий рукописний словарь Ѡтца Скоморѣвского, уложений по двѣдцѣть-лѣтнихъ трудахъ для добра нашѣи Руси.

Хотя и будутъ недостатки у сѣму словарю — но се мене не тривожить. Поблагословивъ Богъ нарѣдъ нашъ людьми умними и працѣвитими; они-то вимѣтнуть зъ моѣго словника, що чуже ненаше, они доповняютъ, що недостаточне — а такъ надѣймо ся, що недалекий тотъ часъ, где бесѣда наша достигне тоѣ досконалости, яку ѣи завѣщали ѣдъ давна нашѣи и стороньскій писателѣ, котрѣи малоруську бесѣду надъ усѣи славянскій вносили и ю первославили.....

Остѣе ся минѣ теперъ за языкъ и за правопись словаря гдешо повѣсти. Сподѣю ся, що изъ огляду на пинѣшний сумнѣи часи, вѣ якихъ словарь сей появляє ся, исповѣдъ моя не буде излишною.

1) Само собою розумѣє ся, що виданий мною словарь не є словникомъ нарѣчия але языка. Понеже однако многѣи самостайнѣсть малоруського языка заперечаютъ и тойже разъ нарѣчимъ російьского*)

*) Одна єсть Русь, а дѣкѣ рѣськиѣ народности, два рѣськиѣ мзики. Дивачнѣсть тѣмъ пояснѣє ся тимъ, що назва „Русь“ не повстала вѣ народѣи самѣомъ, але євѣла накинненою Рѣссами-Скандинавцами на пѣдентѣи славянскѣи кратъ; назва „Русь“ не євѣла народѣвою але державною. Такимъ способомъ могли

разъ польскаго языка именуется: не одъ рѣчи, гадаю, буде питане тов ближше пояснити. Перейду для того въ короткости граматикую (звуко-и видословне) трохъ славянскихъ языковъ: рускаго, российскаго и польскаго; ласкави читателѣ най самѣ судять, чи бесѣда руска нарѣчиемъ, чи самостояннымъ языкомъ.

(Для лутшого перегляду писати буду слова руска, российска и польска буквами латинскими и правописею фонетичною).

А. Звукословне.

1. Самогласнѣ.

а) Старославянска самогласна е (ѣ) вималяе ся въ нижшій малорущинѣ якъ латинске е, а если стиснена черезъ наслѣдуючу согласну якъ мякче і (ѣ). Въ российскѣмъ и польскѣмъ язицѣ вималяе ся она якъ je, а если мае наголосъ (акцентъ) звичайно якъ jо.

старосл.: несешъ, небо, тетъка, грабежъ, шесть и пр.

руске: nesesz, nebo, t'itka, hrabiż, szість'

российс.: niesiesz, niebo, tiotka, grabioż, szest'

польск.: niesiesz, niebo, ciotka, grabież, sześć.

два и бо́льше народѣвъ приняти назвѣ „Рѣсь“ яко назвѣ по своѣхъ побѣднѣ-лажѣ, но тогда самою назвою питане народности ище не рѣшено; тогда наба осѣданти мае, чи властнѣнѣ замѣшкальцѣ рѣскаго краю становать одинъ народъ, чи два, чи бо́льше. Питане тов рѣшено наконецно въ нашѣ порѣ мѣжами европейскоѣ славн: историкѣмъ „Костомаровъ“-омѣ и мѣзикословѣмъ „Миклосичъ“-омѣ. Першій зъ нихъ въ розправѣ: „Дѣѣ рѣскаїа народности“ (зр. „Основна 1861. Марецъ, стор. 33—80) по догнѣхъ вѣнодахъ приходить до заключина, цѣ: „о сѣществованїи (малорѣскаїа народности) не можетъ быти сомнѣнїа.... Тѣ, которнѣ говорянн: рѣскаїа народность, и понимали подъ нею что-то единственное, самосѣбѣе, ошибалнсь; они должнѣ вымн говоритѣ: рѣскаїа народности. Оказываеься, что рѣскаїа народность не една; нѣхъ дѣѣ...“ Профессоръ Миклосичъ въ своѣй: „Vergleichende lautlehre, стор. IX“ повѣдає: „Indem ich die sprachen nach der năhe ihrer verwandschaft an einander reihe, behandle ich dann das kleinrussische, das auf dem Gebiete der Wissenschaft, wie die Untersuchung selbst dartut, als eine selbststăndige sprache und nicht als ein dialect des grossrussischen anzusehen ist.“ Дняна рѣчь! Миклосичъ на поли граматикн, Костомарѣвъ на цѣкакомъ иншѣмъ дорозѣ доходить до одного и тогоже вислѣдкѣ: языкъ малорѣскаїа в самостояннымъ ѣдрѣвнѣмъ мѣзикомъ, народностъ малорѣска вѣсть ѣдрѣвеною ѣдъ российскоѣ!

б) Старославянська самогласна *ѣ* перейшла в маоруськомъ язицѣ всюди вь мягке *i*; вь російськомъ и польськомъ язицѣ вь *je*. (Вь польс. погдекуди вь *ja*).

старосл.: снѣгъ, оліѣ, хлѣбъ, тѣсто, дѣлити и пр.
 руське: śnieh, olij, chlib, tisto, d'ilyty
 російй.: snieg, olej, chleb, tiesto, dielit'
 польсь.: śnieg, olej, chleb, ciasto, dzielić.

в) Старославянська самогласна *и* перейшла вь маоруськомъ бесѣдѣ вь звукъ польського *u*; вь російськомъ и польськомъ язицѣ вимавляе ся она всюди якъ *i* (лишень вь inf. перейшла вь *ь*).

(Вь першомъ падежи ч. мн. у именъ прилаг. вь скороченомъ видѣ (н. пр. богати) перейшла самогл. (и) вь маоруськомъ бесѣдѣ такожъ на *i*; также вь кѣлькохъ (10—12) словахъ начинаючихъ ся самогласною (и) вимавляемъ тую самогласну звичайно якъ *i*: inzyj и ynzyj, istyna и ystyna, iwa и uwa и пр.).

старосл.: вино, писати, листъ, зима, лисъ и пр.
 руське: вино, писати, листъ, зима, лисъ
 російй.: wino, pisat', list, zima, lis
 польсь.: wino, pisać, list, zima, lis.

г) Старославянська самогласна (о) вимавляе ся и вь руськомъ язицѣ якъ *o*, а если стиснена черезъ наслѣдуючу согласну — якъ середне *i* (ô); вь польськомъ якъ *o*, а если стиснена — звичайно якъ *u* (ô); вь російськомъ язицѣ переходить (о), если безъ наголосу, на самогласну (а).

старосл.: окно, орѣхъ, конь, ходити, бокъ и пр.
 руське: (w)ikno, orich, kiń, chodyty, bok
 російй.: okno, oriech, koń, chadit', bok
 польсь.: okno, orzech, kón, chodzić, bok.

д) Старославянська самогласна *ь* перейшла вь руськомъ, російськомъ и польс. язицѣ вь знакъ мягкий и мягчить попередну согласну. Вь серединѣ слова вимавляе ся она вь руськомъ якъ латинське *e*, котре — хочъ би и стиснене черезъ согласну — не переходить вь мягке *i* (ѣ); вь росс. и польс. перейшло *ь* вь серединѣ слова на *je*.

VII

старосл. днь, орьлѣ, пьсь, мьчѣ и пр.
 руське: deń, oreł, pes, mesz
 россій.: dień, orioł, pies, miesz
 польске: dzień, orzeł, pies, miesz.

- е) Старославянська самогласна ъ стратила въ живучихъ языкахъ звукъ самогласной и естъ только знакомъ твердимъ. Въ серединѣ слова переходить она звичайно на о, рѣше на е. Зауважати належить, що таке о въ россійськомъ переходить часто на а; въ руськомъ самогласна о (повстала зъ ъ) не переходить на і (ѵ).

Старосл.: мѣкнати, тѣгда, дѣждь и пр.
 руське: moknuty, tod'i, doszcz
 россій.: maknut', tãhda, dožd'
 польс.: moknąć, tedy, deszcz.

- ж) Старославянський самогласнй е и а задержали ся въ одной только польськомъ бесѣдѣ; въ инчихъ языкахъ славянськихъ переходять на ja и u.

- з) Старославянська самогласна ы вымавляе ся въ польс., руськ. и россійськомъ якъ польске у: суп. Только старосл. быти (росс. byt', польс. być, чеськ. byti) вымавляе ся въ маоруськомъ заедно buty. Въ окнченю именъ прилаг. въ россійськ. переходить ы въ о: малий чит. малой.

Зъ тыхъ примѣровъ видно, що самогласнй въ руськомъ бесѣдѣ розвинулся цѣлкомъ самостайно и одрубно одъ иншихъ языковъ славянськихъ. Въ россійськомъ и польськомъ правила що до перемѣнъ согласныхъ по бѣльшой части сходятъ ся. Причину того глядѣти належить въ исторіѣ. Уже Несторъ посвѣдчае, що „Родимичи и Вятичи отъ Ляховъ“ въ давной давнинѣ надъ рѣками Ока и Сожь поселили ся и тамъ зъ часомъ ся зручили.

Зъ горѣшнихъ примѣровъ видно и се, що въ руськомъ языкѣ нѣкъ самогласными перемагае самогласна і. Она то надае нашой бесѣдѣ тую мягкость и милозвучность, якоѣ инчы бесѣди не посѣдають. Трое и належить розличати:

1) мягке і (ѣ); оно повстае зъ старославянського ѣ (н. пр. снѣгъ) и зъ стисненого е (н. пр. лѣдъ). Тое і мягчить завсѣгда попередню согласку: свѣтъ = świt, стѣна = śt'ina, сѣно = śino.

2) 'середне і; оно повстає изъ стисненого ђ и не мягчить нѣколи попередушу согласну: сѡль = sil, стѡль = stił, лѡшко = liżko. До середного і можъ би ище ѡднести самогласну ѡ въ першѡмъ падежи ч. мн. именъ прил. въ скороченѡмъ видѣ: богатѡ = bohati, чуднѡ = czudni; однако многѡв вимавляють ту мягке і (ʒ): bohatʒi, czudni.

3) грубе и. — Памятати належить, що въ чужихъ словахъ имъ переняли и чужий виговѡръ: комисаръ = komisar, библиа = biblia; въ виговѡръ нашего народа чути однако и въ чужихъ словахъ майже всюди грубе и.

2. Согласнѡ.

Наука языкѡвъ посвѣдчає, що въ бесѣдахъ людскихъ ничо зъ часомъ такъ не псує ся, якъ самогласнѡ. И се цѣлкомъ справедливо; въ согласнихъ криє ся корень слова и они змѣнити ся не могутъ, — самогласнѡ суть бѡльше звуками придаринни (случайними) и власне для того властивини одному або другому народови. Согласнѡ про тоє въ славянскихъ языкахъ не представляютъ намъ въ своѡмъ розвою много замѣтногю. Гдешю однако спѡмнути приходитъ — и такъ:

а) согласнѡ гортаннѡ. — Согласнѡ г, к, х, суть въ старославянскѡмъ звуками твердими; въ российскѡмъ и польскѡмъ звуками мягкими; у насъ въ малорускѡй бесѣдѣ суть они твердими, а лишень передъ середними і (ѡ, ѡ) мягкими звуками:

руське:	woroŭy,	bohynia,	welykuj (kej),	knyżky (ke),	tiażkym
россий.:	wragi,	boginia,	wielikij,	knigi,	tiażkim
польс.:	wrogi,	boginia,	wielki,	księgi,	ciężkim.

Согласна г вимавляє ся въ российскѡмъ и польскѡмъ якъ латинське g (зъ вигномъ кѡлькохъ слѡвъ); въ рускѡмъ завсѣгда якъ ѣ. Розумѣє ся, що кѡлька слѡвъ перенятихъ зъ польского або нѣмецкого не становять правила окремого (garnec, gwałt).

Въ старославянскѡмъ и рускѡмъ языцѣ гортаннѡ передъ ѣ стати не могутъ; въ российскѡмъ правила сего не находимъ:

руське:	нозѣ (nozi),	руцѣ (rući),	душѣ (duši)
россий.:	ногѣ (nogie),	рукѣ (rukie),	духѣ (duche).

б) **Согласнй зубовй.** — Въ третой особѣ глаголовъ пишѣ ся въ рос- сийськомъ всюди ть, въ старослав. и малоруськомъ язичѣ ть.

Если же тоѣ ть стоѣтъ по самогласной е, тогда вишѣтуе ся :

росс. : хвалитъ (chwalit), хвалятъ, несутъ (niesiot) и пр.

русь. : хвалитъ (chwałyt'), хвалятъ, несе.

Въ росийськомъ д мягчитъ ся часто на жд : хождѣнiе; въ мало- руськомъ завсѣгда на дж (ж) : хождене; въ польськомъ на dz.

Въ другой ступни присущниковъ переходитъ въ росс. д на ж : хуже, глаже; въ малоруськомъ д задержуе ся : худше, гладше.

в) **Согласнй плавнй.** — Согласнй Л и Н виавляють ся въ руськомъ, росийськомъ и польськомъ язичѣ двояко : твердо (ł) або мягко (l). Примѣтити толькѣ належитъ, що согласна л виавляе ся въ рос- сийськомъ и польськомъ всюди якъ ł; въ руськомъ язичѣ въ се- реднѣхъ слова передъ согласною и на концѣ причастий часу ми- нувшого всюди якъ w (u) :

росс. : chwalił, działał, połyuj, stołb и пр.

поль. : chwalił, działał, połyuj, słup

русь. : chwaływ, d'iaław, pownyj, stowp.

г) **Согласнй сичачѣ.** — Въ росийськомъ и польськомъ въ именахъ мужьского и женьского рода пишѣмъ и виавляемъ : цѣ, ца; въ руськомъ цѣкомъ правильно : цѣ, ця.

росс. : atiec, pszenica carica, trójca и пр.

поль. : ojciec, pszenica, — trójca

русь. : otec, pszenycia carycia trijcia.

Намѣстка зворотна виавляе ся въ росийськомъ за, скорочено з; въ малоруськомъ : sia, ś.

росс. : chwalił' za, smirili za, chwailis и пр.

русь. : chwałyty sia, smuryły sia, chwałyłyś.

Таки порѣбнани можѣ би ише нескѣчено дальше продовжати но вже наведениѣ примѣри переконують насъ достаточнѣ о самостоятельности малоруського язика подѣ зглядомъ звукословия.

Кѣнчу моѣ уваги словами п. Якова Головацкого въ его „роз- правѣ о южноруськомъ язичѣ“ : „Малоруский языкъ уже по землени-

**

сному положѣню народа займае средину меже сѣверными, южными тай западными Словенами; и по языкословнихъ примѣтахъ держитъ ѓнъ средину меже ними. Повноголосностию сходитъ ся ись великорускимъ и бѣлорускимъ; посередине њ, и л та в зам. л, пригадуе южну Словенщину; г (h) зам. g, и ѣ = і закидае на чешкословенске. Языкъ южнорускій... .. держитъ тоту шасливу средину меже твердостию и злизною мягкостию, сѣверомъ, югомъ и западомъ Словенщани. Не е ѓнъ переповнений сичущими согласними якъ я. пр. польскій, зъ другоѣ стороны не любитъ полкани самогласнихъ якъ чешскій або болгарскій; коренна основа словенщани не потерлася вимѣтованемъ буквъ якъ у южнословенскихъ нарѣчнихъ; не мае такожъ торжкихъ двогласнихъ якъ словацкій и чешскій, ни носовихъ якъ польскій або церковнословенскій; у, него всѣ самогласні чисти, природні, совсѣмъ виобразовані.... Особливостию его меже всѣма языками словенскими е поступенность звука і, котрий переходить ѓдъ глухого (грубого) њ ажъ до мягесенького ѣ по рѣзнихъ перемѣнахъ. . . . И сторонскіи писателѣ, знавцѣ языкѡвъ, признають ему краснозвучность и инчіи преимущества въ високѡмъ ступени надъ другими Словенскими языками: Бандтке називае го найкрасчимъ меже всѣма Словенскими, Мицкевичъ меже рускими языками, Бодянский величае сто поетичность и музыкальность и каже го рѡвнати ись греческимъ и италяискимъ, Коубекъ и Мацѣвскій именують го красчимъ ѓдъ чешского, Раковецкій жалует, ще не стався пануючимъ въ цѣлѡй Россіи, а наконецъ знакомитий писатель российский Даль - Луганскій признае му первенство надъ великорускимъ престонароднимъ и книжнимъ языкомъ.

Б. Видословие.

Противники малорущини доказуютъ, шо видословия руського и российскаго языка зѡ собою цѣлкомъ сходятъ ся. Короткій переглядъ видословий славянскихъ нарѣчий чей насъ переконае, шо бесѣди славянскій не такъ шо до видословия, якъ бѡльше шо до звукословия ѓдъ себе розходить ся.

І. С у щ н и к и.

Склонене перше: сынъ, конь.

Число единств.				Число множест.				
П.	росс.	поль.	рѣск.	чск.	росс.	поль.	рѣск.	чск.
1.	сын	syn	syn	syn	syny	synowie	syny	synowe
2.	-а	-а	-а	-а	-ов.	-ѡвъ	-иѡ	-и (ѡѡ)

П.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.
3.	—u	—owu	—u	—am	—am	—am	—um	
4.	—a	—a	—a	—ow	—ow	—iw	—y	
5.	—l.	—u	—u	—y	—owie	—y	—owe	
6.	—om	—om	—om	—ami	—ami	—amy	—y	
7.	—ie	—ie	—i (owu)	—ach	—ach	—ach	—ech	

Число единст.

Число множест.

П.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.
1.	konь	konя	konь	konь	konie	konie	konie	konie
2.	konii	konia	konia	konie	koniej	konie	konuj (ej)	—iu
3.	—iu	—iowi	—ewy	—i	—iam	—iom	—em (iam)	—ium
4.	—ia	—ia	—ia	—ie	—iej	—i	—uj (ej)	—ie
5.	—l.	—iu	—iu	—iu	—l.	—l.	—l.	—l.
6.	—iem	—iem	—em	—iem	—iami	—imi	kiimuy	konie
7.	—ie	—iu	—y	—i	iach	—iach	koniech	—ich

Склонения другие: дѣло, поле.

Число единст.

Число множест.

П.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.
1.	dieło	dzieło	d'ilo	dilo	dieła	dzieła	d'ila	dila
2.	—a	—a	—a	—a	—i	—i	—i	—l
3.	—u	—u	—u	—u	—am	—am	—am	—um
4.	—o	—o	—o	—o	—a	—a	—a	—a
5.	—l.	—l.	—l.	—l.	—l.	—l.	—l.	—l.
6.	—om	—em	—om	—em	—ami	—ami	—amy	—ly
7.	—le	—le	—li	—e	—ach	—ach	—ach	—ich

Число единст.

Число множест.

П.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.
1.	pole	pole	połe	pole	poła	poła	poła	połe
2.	—a	—a	—la	—e	—ej	pól	pil	—i
3.	—u	—u	—u (ewy)	—i	—am	—om	—polam	—im
4.	—e	—e	—le	—e	—a	—a	—e	—i
5.	—l.	—l.	—l.	—l.	—l.	—l.	—l.	—l.
6.	—em	—em	—em	—em	—ami	—ami	—amy	—i
7.	—e	—u	—ly (lu)	—i	—ach	—ach	—ach	—ich

Склонения третье: рыба, воля.

Число единст.

Число множест.

П.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.	росс.	поль.	рѣс.	чсск.
1.	ryba	ryba	ryba	ryba	ryby	ryby	ryby	ryby
2.	—y	—y	—y	—y	—b	—b	—b	—b

П.	росс.	поль.	рѣсь.	чесь.	росс.	поль.	рѣсь.	чесь.
3.	—іе	—іе	—і	—іе	—ам	—ом	—ам	—ам
4.	—у	—у	—у	—у	—у	—у	—у	—у
5.	==1.	—о	—о	—о	==1.	==1.	==1.	==1.
6.	—оju(oj)	—а	—оju ow	—ou	—ami	—ami	—amy	—ami
7.	—іе	—іе	—і	—іе	—ach	—ach	—ach	—ach

Число единств.

Число множеств.

П.	росс.	поль.	рѣсь.	чесь.	росс.	поль.	рѣсь.	чесь.
1.	wola	wola	wola	wole	woli	wole	woli	wule
2.	—і	—і	—і	—е	—l	wól	wil	—i
3.	—е	—і	—у	—і	—am	—om	wolam	—im
4.	—у	—у	—у	—і	—i	—e	—i	—e
5.	==1.	—о	—іе	—е	==1.	==1.	==1.	—1.
6.	—eju	—а	—іеju	—i	—ami	—ami	—amy	—emi
7.	—е	—і	—у	—і	—ach	—ach	—ach	—ich

Склонене четверте : кость.

Число единств.

Число множеств.

П.	росс.	поль.	рѣсь.	чесь.	росс.	поль.	рѣсь.	чесь.
1.	kost'	kość	kiść'	kost	kosti	kości	kosty	kosti
2.	—і	—і	kosty	—і	—iej	—i	—yj (ej)	—i
3.	—і	—і	—у	—і	—iam	—iom	—em	—em
4.	==1.	—1.	—1.	—і	==1.	—i	—y	—i
5.	==1.	==1.	==1.	==1.	==1.	==1.	==1.	==1.
6.	—iu	—іа	—yju eju	—i	—iami	—iami	kiść'my	—m
7.	—і	—і	—у	—і	—iach	—iach	kost'ech	—ech

2. Присущники.

Всѣ присущники склоняють ся въ малоруськомъ звичайно якъ добрый; гдѣякиѣ однако можъ склоняти пѣсля пня окѣнченного на мягку согласну : синій (пень синь). Поставимо про тов два приводи : добрый, синій.

Число единственно.

П.	росс.	поль.	рѣсь.	чесь.	росс.	поль.	рѣсь.	чесь.
1.	dobryj	(oj) dobraja	dobroje	dobryj	dobryj	dobra	dobre	dobryj
2.	—owo	—uja (oj)	—owo	—oho	—oho	—oji	—oho	—oho
3.	—ому	—oj	—ому	—ому	—ому	—ij	—ому	—ому
4.	—yj	—uju	—oje	—yj	—u	—u	—e	—e
6.	—ym	—uju	—ym	—ym	—uju	—uju	—ym	—ym
7.	—om	—oj	—om	—im (omu)	—ij	—im (omu)	—im (omu)	—im (omu)

XIII

ЧИСЛО МНОЖЕСТВЕННОЕ.

1.	dobryje	dobryja	dobryja		dobri (dobryji)
2.		dobrych			dobrych
3.		dobrym			dobrym
4.		=1.			=1.
6.		dobrymi			dobrymy
7.		dobrych			dobrych

ЧИСЛО ЕДИНСТВЕННОЕ.

II.	российскє				рѣцкє
1.	siniј (oj)	siniја	sinieje	synuj	synia
2.	siniawo	siniја (iej)	siniawo	synioho	synioji
3.	siniemu	siniej	siniemu	syniomu	synij
4.	siniј	siniuju	sinieje	synuj	syniu
6.	sinim	sinieju	sinim	synum	synioju
7.	siniem	siniej	siniem	synim (iomu)	synij

ЧИСЛО МНОЖЕСТВЕННОЕ.

1.	sinije	sinija	sinija		syni (synuji)
2.		sinich			synuch
3.		sinim			synum
4.		=1.			=1.
6.		sinimi			synumu
7.		sinich			synuch

3. НАМѢСТКИ: Я, ТЫ; (И, Я, В).

ЧИСЛО ЕДИНСТВЕННОЕ.

II.	российскє		польскє		рѣцкє		чєскє
1.	ja	ty	ja	ty	ja	ty	ty
2.	mienia	tiebia	mnie	ciebie	mene	tebe	mne tebe
3.	mnie	tiebie	mnie	tobie	meni (my)	tobi (ty)	maie tobie
4.	mienia	tiebi :	mię	cię	mene (nја)	tebe (tia)	mje tie
6.	mnoju	toboju	mna	toba	mnoju	t-boju	mnou tebou
7.	mnie	tobie	mnie	tobie	meni	tobi	mnie tobie

ЧИСЛО МНОЖЕСТВЕННОЕ.

II.	российскє		польскє		рѣцкє		чєскє
1.	my	wy	my	wy	my	wy	my wy
2.	nas	was	nas	was	nas	was	nas was
3.	nam	wam	nam	wam	nam	wam	nam wam
4.	nas	was	nas	was	nas	was	ny wy
6.	namі	wami	namі	wami	namy	wamy	namі wami
7.	nas	was	nas	was	nas	was	nas was

Число единственное.

П.	российске	польске	руське	чеське
1. (i ja je)	je	—	(win ona ono)	ji ja je
2. jewo jeja	jewo	jego jej	jego jého (ho)	jeji jého jeho ji jehó
3. jemu jej	jemu	jemu jej	jemu jému (mu)	jij jému jemu ji jemu
4. jewo jeja (jeje)	jewo	jego ja je	jego (ho) ju	jého ji ji je
6. im jeju	im	jim ja jim	jim jim	jeju jim ji jim
7. jem jej	jem	jém jéj	jem jim (jemu)	jij jim jem ji jem

Число множественное.

П.	российске	польске	руське	чеське
1. ony (oni)	ony (oni)	(oni)	(ony)	ji je ja
2. ich	jich	jich	ich (nych)	jich
3. im	im	im	im (nym)	im
4. ja (ich)	je (jich)	je (jich)	ich (nych)	je je ja
6. imi	jimi	jimi	imy (nумы)	jimi
7. ich	jich	jich	ich (nych)	jich

4. Глаголи: БЫТИ, ЛЮБИТИ.

1. БЫТИ.

	российске	руське	польске	чеське
чис. единст.	{ (jeśm)	jeśm (jem)	jestem	sem (jsem)
	{ (jesi)	jesy	jestes	si (jsi)
	{ jest'	je	jest	jest
Часъ теперѣш.				
чис. множ.	{ jesmy	jeśmo	jestesmy	sme (jsme)
	{ jestie	jeste (jesta)	jestescie	ste (jste)
	{ sūt	je (sut')	sa	sou (jsou)
Видъ неозначен.	byť	buty	być	byti
Причастие часу мног.	{ byw	buwszy	bywszy	byw
	{ był	buw	był	był
Способъ повел.	{ bud'	bud'	bądź	bud'
	{ bud'tie	buďte	buďcie	bud'te

2. ХВАЛИТИ.

	российске	руське	польске	чеське
чис. единст.	{ chwalu	chwalu	chwalę	chwalim
	{ chwalisz	chwalysz	chwalisz	chwalisz
Часъ. теперѣш.	chwalit	chwalýt'	chwali	chwali

	російське	руське	польське	чоське
чис. множ.	{ chwaliu chwaliu chwaliu	chwalyu chwalyte chwalat'	chwaliu chwalicie chwala	chwaliu chwaliu chwali
Вдѣлъ неозначен.	chwaliu'	chwalyty	chwalic	chwaliu
Причастіе часу мног.	{ chwaliu chwaliu	chwalywszy chwalyw	chwaliwszy chwaliu	chwaliu chwaliu
Причастіе часу тепер.	{ chwala	chwalczy chwalczy	chwalc	chwale
Спосѣбъ повел.	{ chwali chwaliu	chwaly chwaliu (chwalte)	chwali chwalicie	chwali chwalte

Наведеніи прихри переконують насъ, що бесѣди славянськїи мѣжъ собою рѣзнять ся не такъ що до вѣдословія, якъ бѣльше щѣ до звукословія. Додаймо до того розличне наголошуванє слѣвъ и словарське богатство слѣвъ поединчихъ славянськїихъ нарѣчїи, тогдѣ самостайнѣсть кождо нарѣчїи яко окремо бѣсѣди ми признати повинни.

Остає ся ми нѣще кѣлька слѣвъ повѣсти за правопись въ малоруськѣмъ язикѣ.

II). — Взвѣвши на увагу, що славянськїи язики найбѣльше звуколовивши ѣдѣ себе рѣзнять ся, повинни ми прибрати для нашоѣ бесѣди правопись, яка би зѣ духа самого язика виходила и ѣдѣ спомѣшеня зѣ иншии язиками охороняла. Такъ звана стимологична правопись, уживана у насъ въ Галичинѣ а перенята зѣ російського, смѣи виногомѣ не задовольняє и науку малоруського язика безрозсуднимъ наслѣдованемъ правописи російськоѣ утрудняє.

Правопись фонетична, введена Кулишомъ въ малоруську письменнѣсть, ище найлутше до нашоѣ бесѣди ладить ся. Одна тѣлько въ нѣй хиба, а то тая, що для мягкого і (ѣ) и для середного і (ѣ, ѣ) одѣть тѣлько знакъ употребляє. Лутше булобъ для мягкого і завести всюда старославянську самогласну ѣ або признати хочъ новий знакъ н. пр. і; для середного і можѣ би дотеперѣшнє и задержати. Тимѣ

способомъ уратовано-бъ бесѣду нашу одъ хибного виговору, який — особливо при читаню народнихъ книжокъ — такъ часто у насъ стрѣчає ся и стрѣчати ся мусить.

Правопись уживана въ моѣмъ словари повстала зъ потреби. Задержавъ я самогласну ѣ для вираженя середного і: свѣтъ (świt); задержавъ емъ въ усѣченѣмъ видѣ именъ прилагательнихъ знакъ ѣ зъ причини, що ту виговѣръ нище не усталений и чути разъ мягко, разъ середне і: богаті (укр. bohat'i, галиц. bohati); наконецъ самогласну ы, котроѣ звукъ зѣ самогласную И зѣйшовъ ся, викинувъ емъ зъ моѣго словника, понеже не виджу мудроѣ причини, употребляти на оденъ звукъ двѣ буквы. . . . .

Кѣнчу моѣ уваги. Що ту недосказано, знайдуть ласкавитѣ земляки въ граматичѣ малоруського языка, котру при другѣмъ томѣ словаря залучаю.

Тернопѣль въ Цвѣтню 1867.

Омелянъ Партицкий.

И. П. А.

И, А. Sprichwort: von И bis З **одъ** дошки до дошки, **одъ** конца (одъ почитку) до конца; er weiß weder И noch В **анъ** бе **анъ** ме не знае.

Иал, m. угорь; in der Bedeutung Kalte рѣса, баха, загинка; adj. угровий, угорний.

Иалонгел, f. удка на угри.

Иален, v. а. ловити угри, угровати.

Иалианг, m. ловля одет полдвъ угрѣвъ; f. Иалхалтер.

Иалштейн, n. угровина, угрове мясо.

Иалгавел, f. ости одет оста (остъ) на угри (ауф гости одет госта).

Иалгрундел, f. пискоръ (похожий на угра).

Иалхалтер, m. сажавка одет сядъ на угри

Иалшавт, f. угрова шкура, шкура зъ угра.

Иалкастен, f. Иалхалтер.

Иалкирше, f. Vogelkirsche.

Иалней, n. норá одет пещера угорна.

Иалпулле, f. Иалкварпе, f. f. Иалкварпе.

Иалпуппе, f. скуса одет понана на угри.

Иалкварпе, f. мянхъ, ментюхъ, ментюкъ.

Иалтейн, m. сажавка одет ставъ на угри.

Иалтхершен, n. угрикъ, угровий червачокъ.

Иалватте, f. волокъ на угри; невдъ на угри.

Иалвейр, f. възъ (възокъ) одет гать на угри.

Иалwurf, f. Иалтхершен.

Иалт, poetisch für Adler, орелъ, ворлякъ.

Иалтвейше, m. und f. f. Gabelgabel.

Иалт, n. стерво, стервинско, мертвечина, здохлятина, здохлина. падло; Röhret принада, скуса, жиръ, принава, приконопа, понана, вабъ.

Иалсен, v. n. trüg sein, faulenzен гвйти, ледарувати, ледаштъти, дармовати, дурновати, валандати; f. abaafen.

Иалтфлиге, f. муха стервожирна, стервожда (муха).

Иалтгейт, m. шулка, коршунъ.

Иалтгерич, m. Иалтгестант m. смродъ одъ стерва.

Иалтгрубе, f. яма на стерво одет одъ стерва, стервинско, гнѣвско.

Иалтхаст, adj. aasig, adj. стервовий, гнилый, гнѣвний, нерухавий, ледаштий; — werden (vom frischen Vieh) посоловѣти.

Иалткисер, m. Todtengräber, m. могилникъ.

Иалткраве, f. ворона стервожирна.

Иалткраве, m. воронъ одет крукъ стервожирний.

Иалткраве, f. мѣзра, одгѣвъ одет гнѣвний бѣкъ шкура, бѣкъ одъ гѣла.

Иалткраве, m. стервокъ, птица стервожирна.

Ab, праер. nur in Zusammensetzungen
 блъ —, з —, ви —, зб —;
 part. 3. B. bergab зъ гори, до-
 лъвъ; weit ab далеко зъ одси;
 den Hut ab здойми одег здняти
 капелюхъ (крисаню одег бриль).
Abaaßen, v. a. bei den Gärbern мѣ-
 здрити, стругати шкбру.
Abaaßen, v. a. блъорати, при-
 орати.
Abâßgen, v. g. зъ охкати ся, збсто-
 гнатися.
Abänderlich, adj. блмѣнный, пере-
 мѣнный, змѣнный, несталый; in
 der Gram: склонный.
Abändern, v. a. блмѣнити, блмѣ-
 няти, перемѣнити, перемѣняти, пе-
 реоначити, переоначувати, (пере-
 иначити. (зъинакшити); in der
 Gram: склоняти.
Abänderung, f. блмѣна, перемѣна,
 змѣна; in der Gram: склонъ, скло-
 нене.
Abângsten, abângstigen v. a. стривожити,
 зажахати, запуджати, злякати, за-
 пугати, застрашити, страху наба-
 вяти, занѣпокоѣти.
Abârgen, v. g. зсердити ся, нагнѣ-
 вати ся, згризти ся, насердити
 ся, нагризти ся; гризоту одег
 смертвѣне мати, сбхнути одег
 идѣти зб злости.
Abâßgen, v. g. знемочися (гг), змо-
 цюватися, згароватися.
Abarbeiten, v. a. die Schuld, блро-
 бити; abrißen зъужити, налбпсу-
 ти, затупити, притупити; durch Ar-
 beit wegſchaffen облѣлати, обро-
 бити, перестачити, блняти, v. g.
 опрацювати ся, змогчи ся, (гг)
 втомити ся, згаровати ся, зму-
 чити ся, зробити ся, висил-
 тися.

Abarbeitung, f. блробохъ блро-
 блене; оброблене, облѣлане.
Abart, f. блродокъ, блрбдникъ, ви-
 родокъ, вирбдникъ, (вирбдница),
 блрбдде, зведенокъ, збпсутокъ;
 блмѣна, блмѣнный рбдъ.
Abarten, v. n. аубартен виродити ся,
 перевести ся, блродити ся.
Abartung, f. вирбджене, вирбдъ.
Abâßen, v. a. облѣдати одег спаса-
 ти траву одег листе.
Abâßen, v. a. облннати одег обло-
 мити галузе, облѣмхати одег о-
 брѣзувати дерево.
Abâßern, v. a. блступити; прога-
 няти одег виганяти (зъ грунту).
Abâßen, v. a. витравити, випалити,
 вигризти, випѣкати.
Abbaßen, v. a. спечи, упечи; випе-
 чи, допечи; v. n. перепечи ся,
 (кт), блстати.
Abbaden, v. a. до чиста викупати,
 скупати, вимити, змити, виполо-
 кати.
Abbalßen, v. a. кожу одег шкбру
 здняти, злупити, облупити; sich
 abbalßen витузовати ся, сторга-
 ти ся, вичубити ся, зретикати
 ся, змоцювати ся, зволосовати ся.
Abbarbieren, v. a. обривати (обрив-
 твити), обголити.
Abbe, f. Abt.
Abbeeren, v. a. обривати одег зри-
 вати одег збирати ягоди.
Abbegehren, v. a. einem etwas назадъ
 жадати шо блъ кого, домагати
 ся одег допомянати ся чого, бл-
 бирати шо блъ кого одег у кого.
Abbeißen, v. a. блкусити, бл-
 гризти, укусити, угризти.
Abbeizen, v. a. витравити, випалити;
 daß Leder дубити, видубити.
Abbeßen, v. a. блгавкати.
Abbersten, v. n. блколоти ся, бл-

лупати ся ; баскочити , бастати ,
 однасти , тръснути .
Abberufen , v. a. одкликати , назадъ
 покликати .
Abberufung , f. одкликъ , одкликане .
Abberufungsschreiben , n. одкликующе
 писъмо , грамота одкликующа .
Abbestellen , v. a. одмѣнити приказъ ,
 вѣдликати , одмовити .
Abbestellung , f. одмѣна одег одмѣ-
 нене приказу , одкликане .
Abbetten , v. a. eine bestimmte Anzahl
 von Gebeten herfagen молитви од-
 мовити одег одправити , одмоли-
 ти ; ein Unglück молитвою одвер-
 нути одег одадалити , одмолати .
Abbetteln , v. a. вижебрати , випро-
 хати , виманити .
Abbeugen , v. a. f. abbiegen ; одвер-
 нути , одадалити , склоняти .
Abbezahlen , v. a. theilweise zahlen спла-
 чувати , виплачувати (частями) ;
 ganzbezahlen виплатити , сплатити
 (цѣлий довгъ) .
Abbezählung , f. сплата , виплата .
Abbiegen , v. a. одогнути ; vom We-
 ge збити ся зъ дороги , звернути
 зъ дороги ; f. abbeigen .
Abbiegung , f. одгиване .
Abbild , n. споображене , спообразъ ,
 образъ ; Kopie ; знимокъ Abdruck
 одтисокъ , одпечатокъ ; Portrait
 портретъ (патреть) .
Abbilden , v. a. lebhaft darstellen зъ-
 образити , олюобразити , предста-
 вити ; abdrucken одтиснути . од-
 печатати ; spoобразити , одподоби-
 ти , одрисовати , вималювати .
Abbildung , f. f. Bild .
Abbinden , v. a. одвязати , розвяза-
 ти , одлучити ; ein Faß бочку по-
 бивати одег набивати .
Abbiß , m. одкушене , одкусъ , од-
 куска , одгривокъ , переждокъ .

Abbitte , f. перепросни , вимована ; Ab-
 bitte thun f. abbitten .
Abbitten , v. a. перепросити .
Abblasen , v. a. залути , залмухати , зма-
 хати ; ausblasen витрубити , на-
 стати трубити .
Abblättern , v. a. листе обчѣхати
 одег обривати ; sich одколювати
 ся , одлупквати ся , кришити ся .
Abbläuen , v. a. збасовати , синьця-
 ми обложити , виперѣшити , про-
 хворостити , обатожити , оббити ;
 v. n. синѣти , синю барву ну-
 скати .
Abbleichen , v. a. вибѣлтити ; добѣлтити ;
 v. n. вибѣдѣтити .
Abblitzen , v. n. перестати лискати ,
 пролискнути , перегривѣти .
Abblühen , v. n. одцвистити , переста-
 ти цвистити , перепцвистити , доцвистити .
Abbluten , v. n. f. ausbluten .
Abbohnern , v. a. вивосковати , навоско-
 вати ; навошити , натерти воскомъ .
Abbohren , v. a. довертѣти , настати
 одег перестати вертѣти .
Abborgen , v. n. позичити що у ко-
 го одег одъ кого , на вѣръ бра-
 ти , запозичати ся у кого .
Abbrand , m. випаль , угаръ .
Abbraten , v. a. упечи , допечи .
Abbrauchen , v. a. f. abnützen .
Abbrauen , v. a. одварити , довари-
 ти (пиво) .
Abbrausen , v. n. перешумѣти , ви-
 шумѣти , настати одег перестати
 шумѣти ; das Brausen одег Brau-
 gen vollenden докиснути , доки-
 сати .
Abbrechen , v. a. вломити , одломити ,
 одломати , одорвати , зорвати , у-
 рвати ; entziehen уймити одег жа-
 лувати собѣ ; plötzlich endigen пе-
 рервати , настати одъ чого ; ein
 Faß розкинути одег розвалити

- домъ; Unterhandlungen, збрвати уклади оѡер договори; v. п. abgebrochen werden вломити ся, зломити ся, приломити ся.
- Abbrechen, v. а. спалити, выпалити, оѡпалити; v. п. погорѣти, згорѣти, спалити ся.
- Abbrechen, f. спалѣне, спожога.
- Abbrechnung, f. скоротина, прикоро-та, тила.
- Abbrechen, v. а. скоротити, прикоро-тити.
- Abbringen, v. а. wegſchaffen одвести; одвести; einen von etwas — одвести оѡер повдержати оѡдъ чога; f. abſchaffen.
- Abbröckeln, v. а. оѡкришити, кришити, дробити, оѡломити; v. п. кришити си, оѡкришувати ся, дробити ся.
- Abbruch, m. оѡломокъ вломокъ, оѡдрване, врывокъ; ущербъ, шкода, позбавокъ, кривда, страта.
- Abbrüchig, adj. крихкий, ломкий, хисткий.
- Abbrühen, v. а. випарити, спарити, на-парити.
- Abbrüllen, v. а. оѡдревѣти; v. п. dasselbe.
- Abbrümmen, v. а. оѡворкотѣти (и), оѡмуркати, оѡмуркотѣти, (и) оѡбормотати.
- Abbrühen, v. п. висидѣти, витрѣти, вивести, видягчи (гт).
- Abbrügeln, v. а. випрасовати, вигладкати; v. п. допрасовати, випрасовати, вигладкати.
- Abbrüden, v. а. здоймити оѡдъ зняти тягаръ зъ кого, зсадити шо зъ кого.
- Abbrüsten, v. а. вищѣткувати, вичесати, щѣткою вичистити.
- Abbrühen, v. а. оѡпокутовати, оѡтерпѣти, кару оѡбувати, оѡ-
- стогвати, (оѡбекати); durch Kraufheit оѡболѣти, оѡлежати.
- Abbrüfung, f. оѡпокутоване, спо-кута.
- Abbrüfung (sprich Abre), n. азбука, fig. начатки, зачатки.
- Abbrüfung — Buch n. букваръ.
- Abbrüfung — Lehrer, m. бакаляръ,
- Abbrüfung — Ordnung порядокъ азбуковий оѡер азбучний.
- Abbrüfung — Schüler, Abbrüfung — Schulle, m. азбуковецъ.
- Abbrühen, v. а. переписати, списати.
- Abbrühen, v. а. скинути кровъ до-му, кровлю оѡер стрѣху збрвати; abhängig machen стрѡжкимъ зѣ-лати, спохилити; sich pochnlo зни-жати ся, спохилити ся.
- Abbrüfung, f. eine abhängige Fläche похилеть, спадистость, збѡчъ, похлбистость, збѡчистость.
- Abbrümmen, v. а. загатити, гроблею оѡвернути оѡер оѡдѣлати, пере-гати; das Wasser оѡер den Fluss оѡгатити оѡер спустити воду, розгати рѣку.
- Abbrümpfen, v. а. abdampfen випари-ти, запарити, удушити; начадити; v. п. випаровати, сповѣтрѣти, звѣтрѣти, випрѣти.
- Abbrümpfung, f. випароване, випаръ.
- Abbrümpfen, v. а. оѡпрѣвити, зѡ служ-би пустити, вивѡвѣсти службу; Zümpfen оѡдустити оѡер розпус-тити воѡско; v. п. подяковати, оѡправити ся, воѡслужити ся, зложити урядъ, оставити службу.
- Abgedankter Soldat оѡдущений жовнаръ, оѡдущенець; (bei einer Leiche) говорити рѣчь при похоро-нахъ.
- Abdankung, f. подяка оѡер. подяко-ване за шо; (des Heeres) розпустъ,

одправка; Leichenrede надгробна бесѣда, бесѣда при похоронахъ.
 Abdankungſchein, m. одпустка, свидѣтельство одправка.
 Abdarben, v. г. уймати собѣ що, скуптии oder жаловати собѣ чого.
 Abdecken, v. а. одкрити, покривку зняти oder здоймати.
 Abdecken, v. а. одкрити; den Tisch зобрати oder спрятати зб стола die Haut здоймати oder здерти кожу, облупити; ein Haus знести стрѣху, скидати кровъ дому.
 Abdecker, шкбродеръ, лупѣй; Abdeckerweib лупѣйка.
 Abdecker, f. лупѣжъ, лупѣйство; Wohnung eines Abdeckers лупѣвка.
 Abderitenſtreich, m. вѣтвари, збитокъ, глупощъ, смѣшки, дуреньство, глупота, збитки, брідня.
 Abdeifen, v. а. f. abdämmen.
 Abdiefen, v. а. викиасти дошками, вимостити; mit Brettern absondern дошками водѣляти.
 Abdication, f. зречини, поляка.
 Abdieneu, v. а. водслужити, заслужити, дослуговати ся чого.
 Abdingen, v. а. сторовати, вторговати, замогоричити, могоричъ запити.
 Abdißputiren, v. а. f. abstreifen.
 Abdonnern, v. а. перегриѣти, перестати oder настати гриѣти.
 Abdrigen, v. а. усунити, висушити, досушити.
 Abdrucken, висхнути, усхнути, засхнути, подтряхнути, отряхнути.
 Abdrängen, v. а. f. abdrängen.
 Abdrückeln, v. а. виточити, доточити; доточити.
 Abdrücken, v. а. одвертѣти, одкрутити, розкрутити, скрутити.
 Abdrücken, v. а. вимолотити, змолотити, умолотити, одмолотити; ab-

gedrückene Dinge оклепані рѣчи, стара байка, (о томъ вже вобробѣ свишуть), видалянина.
 Abdringen, v. а. винудити, вимогти, (гг) вимусити, винучити, випрохати, видайкати, вимантити.
 Abdringung, f. винудка, винуджоне, вимусъ, вимушене, видайкане.
 Abdrohen, v. а. вигрозити у кого, погрозою що вимогти (гг).
 Abdruck, m. одтискъ, одпечатокъ, витискъ, перетискъ, передрукъ; Ebenbild образъ; eines Gewehrs вистрѣль; der Abzug, Schneller beim Gewehr язичокъ, спускъ; f. Exemplar.
 Abdrücken, v. а. одпечатати, напечатати натиснути; v. n. von Farben пускати, барвити.
 Abdrücken, v. а. оддавити, одгнести, водтиснути; ein Gewehr вистрѣлити, випалити; v. n. sich davon machen тихпѣмъ одойти, удрати, шуснути.
 Abdruckregister, m. списъ вимолоту.
 Abdulden, v. а. водтерпѣти.
 Abdunkeln, v. а. притемнити, примрачати.
 Abdunsten, v. n. вивѣтрѣти, випрѣти, випаровати, вицадѣти.
 Abdünsten, v. а. випаровати, випарити, вицадити.
 Abeben, v. а. f. ebenen.
 Abegen, v. а. виволочити, виборонити, вибороновати, вискородити.
 Abfeiern, v. г. згѣввати ся, зсердити ся; ревновати, розгорѣти ся.
 Abfeifen, v. а. vom Eise befreien одъ леду увдѣлнити, лѣдъ вирубати; v. n. пустити, розтаяти.
 Abend, m. вечеръ. (вечеръ); Westen занадъ, заходъ; es wird —, вечерѣ, смеркае ся, иде къ вечери; gegen Abend надъ вечері подъ

вечерь, сумерки, смеркомъ, при-
смеркомъ, зъ вечера, зночи.
Abendandacht, f. вечърна молитва.
Abendbelustigung, f. вечърна забава,
вечерницѣ.
Abendbesuch, m. вечърне звѣдане одег
спосъщене, вечърна забава.
Abendbrot, n. вечера.
Abenddämmerung, f. змеркъ, сумеркъ,
сумракъ, темрява.
Abendessen, n. f. Abendbrot.
Abendfalter, m. нетля, нѣчний мотиль.
Abendgebet, f. Abendandacht.
Abendgegend, f. западна сторона, за-
падъ, спадень.
Abendgottesdienst, n. вечърна.
Abendland, n. западный край, за-
падъ, спадень.
Abendländisch, adj. западный, зъ за-
паднихъ краѣвъ.
Abendlich, adj. вечърный.
Abendlied, n. пѣсня вечерна.
Abendluft, f. вечърный воздухъ, за-
падовецъ.
Abendlust, f. f. Abendbelustigung.
Abendmahl, n. вечера; das heilige—
тайна вечера, причастие.
Abendmesse, f. вечърна.
Abendmusik, f. вечърна гудьба одег
музыка.
Abendroth, n. Abendröthe, f. заря ве-
чърна.
Abends, adv. вечеромъ, въ вечеръ,
зъ вечера, подъ вечеръ, надъ ве-
чери, къ вечерю, идъ — вечера,
смеркомъ; gestern —, давъ, вчо-
ра надъ — вечери, зночи.
Abendregen, m. f. Abendgebet.
Abendseite, f. сторона западна.
Abendsonne, f. западающе одег захо-
ляще одег призаходне сонце.
Abendstern, m. вечърниця, зорниця
вечърна, вечърна зоря.
Abendtafel, f. вечера.

Abendthau, m. вечърна роса.
Abendunterhaltung, f. f. Abendbelu-
stigung.
Abendvogel, f. Abendfalter.
Abendwärts, идъ заходови, одъ за-
ходу, водъ западу.
Abendwind, m. вечърный вѣтеръ, за-
падовецъ, западный вѣтеръ.
Abendzeit, f. вечърный часть, вечъръ;
вечерь.
Abendzeitvertrieb, m. вечерницѣ, ве-
чърки.
Abenteuer, n. пригода, роздобудя, при-
стрѣти, приблуди.
Abenteurer, m. роздобудень, пройди-
свѣтъ, приблуда, чудака, гуль-
вѣса, козарлюга, очайдушя, ши-
бай — голова.
Abenteuerlich, adj. дивесный, дивный,
лячный.
Abenteuerlichkeit, f. дивацтво, чу-
дасяя.
Aber, conj. однакже, але, бакъ, а;
adv. f. abermal.
Aberben, v. а. въ спадъщия одег
спадъщияно що добстати, одѣди-
чити що по комъ, наслѣдовати.
Abergläubig, abergläubisch, adj. бобон-
ный, забобонный, повѣрчивый.
Aberglaube, m. бобона, забобона, по-
вѣрчивость.
Aberkennen, v. а. одсудити, запе-
речити одег непризнавати кому що.
Abermalig, adj. упятный, вторичный,
зновлений, поновный.
Abermals, adv. изновъ, пакъ, впятъ,
у вторе, у-друге, наново.
Abernten, v. а. обжати, дожати, вижа-
ти, звезти, позвозити; subst обжин-
ки, дожинки, виживо.
Aberration, f. уклонъ (лучѣвъ).
Aberwitz, m. нерозумъ, дурация,
примуръ, глупота, придурковатость.
Aberwitzig, adj. нерозсудный, дур-

ный, безгрудный, помъшанецъ, придурковатый, не сповна розуму, дуракъ, божевольный.

Abessen, v. a. объѣсти, обгрызти; durch Essen tilgen одъѣсти; v. n. зъѣсти, попоѣсти, поживити ся.

Abfassen, v. a. сподѣлти, розрядити; упорядковити.

Abfächeln, v. a. одвѣяти, одмахати.

Abfällig, adj. одпавший; Abgefalle-ner, m. одступень, зрадникъ, перевертень, продаивѣра, змѣвникъ, одступникъ, перекинчякъ.

Abfärben, v. a. красити (фарбувати), украсити; v. n. снадѣти, краску одер барву пускати.

Abfäumen f. abfäumen.

Abfahren, v. n. одвѣхати; въѣхати; von Schiffen одъплисти; vom Wege —, зъѣхати зъ дороги, зблукати ся; verächtlich: sterben, karut sein умерти, прийти на безголове, ны марахъ поѣхати; herabfallen спасти, злетѣти; v. a. зъвздати, зговкати.

Abfahrt, f. одвѣхане, одпливъ; Tod смерть.

Abfall, m. Fallen von einem höheren Orte упадене: спадъ, впадъ; der Ort, durch welchen das Fallen geschieht спидистость, спохилость, похилистость; dasjenige, was von einer Sache abfällt одходи; одпади, злишки, окравки, тсружки, огризки, подрѣзки, опилки; beim Getreide зговнищъ, уйма, послѣде, позаде, половч; als Verlassung einer rechtmäßigen Person oder einer Religion одступство, одорване ся; Abnahme oder Verschlimmerung eines Dinges упадокъ, недолѣкъ, недоборъ; Abänderung; Kontrast рожница, спробивъ; Ertrag по-

житокъ одер хосень одъ чого (зъ чого).

Abfallen, v. a. одбити, оддралити; v. n. одступити одер одпасти одъ кого (Jemanden verlassen); спасти, убувити, опасти, облегѣти; am Leibe —, худѣти, марнѣти, потахати; verschieden sein рожнитися; Gewinn bringen хосень одер пожитокъ нести.

Abfallröhre, f. труба спустна; труба, через котру вода спадае одер одходитъ, спускавка.

Abfangen, v. a. виловити, вихпатити, сфатити, зловити, половити.

Abfassen, v. a. вистачити, уложити, написати, виробити, вкютати.

Abfassung, f. вистачка, уложене, виробъ.

Abfassen, v. g. зговѣтися, спостити ся; v. a. бисеп. водпостити, водговѣти.

Abfaulen, v. a. одогнити, одгнати зогнити, згнати.

Abfechten, v. a. одбороти, вибороти (вифехтовати); sich —, збороти ся (сфехтовати ся).

Abfedern, v. a. обскубити одер обскувати пѣре; v. n. мѣнати одер губити пѣре, пѣрити.

Abfegen, v. a. вимести, обмести, змести, вичистити, вихарити. Abgefeg-ter, n. обметиця, ометиця.

Abfeger, m. обмѣтачъ, вимѣтачъ.

Afegung, f. вимѣтане, обмѣтане.

Abfeilen, v. a. спилувати, одпиловати; fertig feilen випиловати.

Abfeilsicht, n. опилки.

Abfeilschen, v. a. einem etwas вишантити, вишантачити, видурити.

Abfertigen, v. a. виправити, одправити, вислати, одслати, одпустити, розпустити; im üblen Sinne поспекати, нагнати; eine Sa-

тасе, снахнутися убичити що, упорати ся зъ чимъ; einen futz und fahl, збути кого нѣ симъ нѣ тимъ, збути кого дурничкою одет чимъ будь, одлекати ся, спекати ся.

Abfertigung, f. одправа, одослане, укрѣчене, упоране.

Abfesseln, v. a. f. entfesseln.

Abfetzen, v. a. товѣти одег тлустѣнь зъ чого збирати; v. n. тлустѣнь пускати, товѣстити.

Abfeuchen, v. a. одмочувати, одрошувати, звохчити (звочити), одвохчити; v. n. вохнути, вохкѣсть пускати.

Abfeuern, v. a. вистрѣлити одег випалити, огню дати.

Abfeuerung, f. вистрѣлене, вистрѣл.

Abfiltriren, f. durchsiehen.

Abfinden, v. a. вдовольнити кому, вдоволити, догодити кому, загодити кого, заспокоѣти кого, заплатити кому; sich mit einem —, загодити ся одег погодити ся зъ кимъ, справити ся; ein abgefundenes Ferk князь удѣльный одег частковий.

Abfindung, f. загода, загоджене, вдоволя, задоволя, заспокоѣне; удѣль, часть; — sein посвячене загоджене.

Abfischen, v. a. виловити риби; abfischen sчерпати, зъ верху збирати.

Abflachen, v. a. приплюскати, зрѣвнати; sich — (von Bergen) припохилати ся, опадати.

Abflattern, v. g. трѣпотожъ втомити ся; v. n. одлетѣти, потрѣпотѣти.

Abflauen, v. a. ополокати (споточену руду).

Abfließen, f. besteben.

Abfliebern, v. n. вичиняти збожѣ.

Abfliegen, v. n. одлетѣти, одлѣта-

ти; спасти, долѣвъ злетѣти; im Fortfliegen всохнути.

Abfließen, v. n. сплести, одплести, стѣкати, стечи, опастн, опадати.

Abflößen, v. a. сплавляти, спускати.

Abflößung, f. сплавба.

Abflug, m. одлѣтъ (gen. одлѣту).

Abflügeln, v. a. крила обобрвати чому.

Abfluß, m. одпливъ, стѣкъ, стѣчки, спустъ, стоки, спадъ, ровъ; f. Gbbe.

Abfolgen lassen, verabfolgen lassen, v. a. видати що кому, одослати.

Abfordern, v. a. жалати що одъ кого, одбирати, одобрати, домагати ся, допирати ся, допоминати ся; von der Welt —, покликати зъ того свѣта; — lassen звелѣти одег казати одобрати.

Abforderung, f. домагане, допомога, допоминка одобране, допиране ся, допѣръ.

Abform, f. f. Abbild.

Abformen, v. a. abbilden, abdrucken, одподобити, одтиснути, витиснути, спобразити.

Abformung, f. спобразжене, одтискъ.

Abfragen, v. a. випитувати, вивѣдувати, розпитувати.

Abfragung, f. випити, вивѣдки, вивѣди, розпитъ.

Abfressen, v. a. обѣсти, обгризти, споѣсти, спожерти.

Abfrieren, v. n. одмерзнути, одмерзати; abfrieren machen водморозити; durchfrieren перемерзнути, простудити ся, змерзнути.

Abfroßen, v. a. паньщиною одробити одег сплатити; v. n. паньщину одбути.

Abfuchteln, v. a. einen —, вицѣвгати одег виперѣщити одег прохворостити одег вибити кого.

Abfuhr, f. одвозъ, одстава, вивозъ.

Abführen, v. a. одвозити, одвести, вывозити, вывезти, одпроводити; zum Militär — одставити, до войска; den Proceß weiter führen перевести тяжбу; zu Ende führen до конца довести; durch Verrechnung —, одраяти, одвернутъ, одвести; eine Schuld bezahlen сплатити oder заплатити довгъ.

Abführend, adj. прочистный, прочищальный.

Abführung, f. f. Abfuhr; лѣкарство прочистное.

Abfüllen, v. a. (voll) одоляти, надолляти, надчерпати, счерпати; (von Stuten) ожеребити ся.

Abfüllung, f. одливъ, одоля, надливъ; надчерпъ.

Abfurzen, v. a. одбороздити, бороздити.

Abfüttern, v. a. оброкъ oder оброку дати, накормити, попасти товаръ.

Abfütterung, f. накормъ, накормлене, напопасъ, попасъ.

Abgabe, f. оддане, оддавка; in Bezug auf Unterthanen дань, дачь, дачка, данина, податокъ, поборъ; — eines Briefes, подане oder оддане листу.

Abgäßen, v. n. скиснути, скисати, выкиснути, выкисати.

Abgang, m. одходъ, одъездъ, одплавъ; Abnahme убытокъ, умаль, страта, ущербъ; von Waaren розпродажъ, розходъ, покупъ; Mangel недостатокъ; Ende конецъ; Abgänge, Abgängeли лишки, позостанки, крушины, одробини, окрайки; Absterben смерть; Abtretung одступлене.

Abgangszugriff, n. свѣдоцтво одходне.

Abgängig, adj. розходный, покупный, спродажный.

Abgaulerz, v. a. вимантити, вимантачити, виманити, видурити.

Abgeben, v. a. оддати, оддавати, звернути; zurückgeben вдѣяти, вчинити, наробити; zu etwas dienen придати ся, здати ся, бути чимъ; vorstellen удавати; sich rächen мстити ся, не даровати, одплатити; sich mit einem — приставати зъ кимъ сполничити зъ кимъ; sich mit etwas — заниматься чимъ, мѣшати ся до чого; Abgehen an den Kranken —, видати лѣкарство хорому; eine Erklärung —, освѣдчити ся о чѣмъ.

Abgebraunter, m. погорѣлецъ.

Abgebrochen, adj. приломанный, надломанный, одломанный, перорванный, перерванный.

Abgedacht, adj. хилкый, спохильный, сточистый, збочный, спадистый, згористый.

Abgedankt, adj. вислуженный.

Abgedroschen, adj. вимолоченный, перемолоченный, перебитый, оклепанный; — e Wagen околоты, оклепанцы.

Abgefemt, adj. лукавый.

Abgehärtet, adj. видержалий, твердый, затвердѣлый, запекалый, задубѣлый витривалий.

Abgehen, v. a. durch Gehen oder im Gehen abnützen сходити, зертти, зопсувати змаргѣти; v. n. von Waaren розойти ся, розходити ся, покупъ мати; sich entfernen оддаляти ся, оддалити ся, одойти, пойти, избрати ся; abfahren одѣхати. odpraviti ся; nachgeben, nachlassen одступити блъ

чого, залишити одет закинути що, гадку свою змінити, инакше нагадатися, иншою думкою бути; die Verbindung mit Jemandem aufheben одкромити ся одъ кого, покинути кого. розстати ся зъ кимъ, розійти ся зъ кимъ, розбратъ здѣлати; einen Dienst oder ein Amt niederlegen зложити урядъ, одійти одъ служби; sterben зійти зб свѣта, померти, упокоїти ся; mit Tode —, переставити ся; von Farben пускати, стирати ся, облазити; vom Nagel злизати; vermindert werden зменшити ся. уменшити ся, однасти, пошибнути ся, убувати; mangeln, fehlen недоставати, хибувати, сходити, бракувати; einen Ausgang gewinnen скочити ся, випасти, скласти ся, обійти ся; sich abfleben одлигнути; die Heibesgruft ist ihr abgedungen она плоть скинула одет звергла.

Abgeben, п. одхоль, одъвздъ, одправлене ся, уступлене.

Abgehungert, adj. виголоднѣлий, зморений, охлявѣлий, змарнѣлий.

Abgeißeln, v. а. виперѣщати, вицвѣгати, вихворостити.

Abgeizen, v. а. скупити, однимати.

Abgefürzt, adj. скорочений, прикорочений, притягій, зменшений.

Abgelben, v. а. жовто закрасити, зажовтити; v. п. жовто барвити.

Abgelebt, adj. навповъ мерлий, подхожий, подходилий, нездужий, збстарѣлий, немощний, лѣтвий.

Abgelegen, adj. оддалений, далекий, кутний, затишний, глухий; vom Weine вистояле вино; von Waagen змежалій; abgelegener Ort oder Winkel закамарокъ, закутина, закутокъ, затишь, затишокъ.

Abgelegenheit, f. оддаленость, дальчьнь, усторонь, затишь, глуха околиця одет сторона.

Abgelegt, adj. одложений, одставлений, закннений, здіймлений; старий.

Abgemacht, adj. здѣланий, укрѣчений, скоччений, упораний, зроблений.

Abgemagert, adj. сухой, замлѣлий, заморѣлий; — er Mensch замора, заморока.

Abgemattet, adj. зможений, втомлений, трудний, змучений, охлялий.

Abgeneigt, adj. ungnädig неприязний, незичливий, несхвальний, не радий, неприклонний.

Abgeneigtheit, f. незичливість, несхильність, неприклонність, образа, неохота.

Abgenutzt, adj. зношений, здраний, ничвартний, ветхий, збсутий, стертий, непридатний.

Abgenutztheit, f. ветхость.

Abgeordneter, m. посолъ, посланецъ, висланикъ; von einem Amte одпорученникъ.

Abgeredet, adj. умовлений, зложений.

Abgerichtet, adj. приучений, влучений, заправлений; — es Pferd коць вздалий.

Abgerührte Eier явшиця.

Abgerundet, adj. заокруглений, закруглений.

Abgesagt, adj. заприсяглий, запеклий, лютый, явний, отвертий, напосѣлий, вѣчний.

Abgesandter, m. посолъ, висланецъ, посланникъ.

Abgesandte, f. посланниця.

Abgeschieden, змерлий, померший, покійний; укротий, окремиий, окремишний, оддѣлений, особний, сямий, одинокий; abgeschiedene See

- Isen души усопшихъ одег умер-
ляхъ; eine abgescchiedene Frau раз-
вѣдница.
- Abgescchiedenheit, f. укрома, усторонь,
самота, одлюде, одиноцтво.
- Abgeschliffen, adj. оглаженный, глад-
кий, лискучий.
- Abgeschliffenheit, f. оглада, лискъ.
- Abgeschmact, adj. нескусыйный, не-
смачный; fig. thöricht, abſurd не-
дръчый, нерозсудный, нѣсенѣт-
ный, несхожий, дурный, неладный,
нехороший, пустый, смѣшный.
- Abgeschmactheit, f. нескусность; не-
дорѣчь, f. нерозумъ, дуренство,
пустота, нѣсенѣтница, смѣшность.
- Abgesehen von — —, не вбачаючи
одег не уважаючи на — —, безъ
огляду на — —.
- Abgefordert, adj. одкромлений, од-
рубный, самый, одлученый, ок-
ромный.
- Abgefrannt, adj. выпраженный, раз-
праженный; звисѣлый, лѣвкий; не-
здужный, слабый, ослабленый.
- Abgefranttheit, f. безсила, ослаба,
утома.
- Abgestanden, von Fischen злохлый.
- Abgestumpft, adj. притуплений, туп-
ный; gefühllos безъ чувности,
безчувный.
- Abgestumptheit, f. тупость, безчув-
ность.
- Abgestugt, adj. притятый, куртый.
- Abgetrieben, adj. з. Ж. — es Pferd
збгнаний одег збѣганий одег вто-
млений конь. Abgetriebenes vom Ge-
teide згонини, згонищѣ, уйма.
- Abgewichen, adj. минувший; f. ab-
weichen.
- Abgewinnen, v. a. виграти що у ко-
го одег одъ кого, зисѣкати що на
кого одег одъ кого одзисѣкати, одо-
грати; видобути що зъ кого.
- Abgewöhnen, v. a. одлучити, од-
звичати, одноровити; das Kind —,
одлучити дитину; sich —, вѣд-
викнути, одбагнути, одлучити ся.
- Abgewöhnung, f. одавичавѣне, од-
вичка, одлука.
- Abgezehrt, adj. зосохлый, худый, за-
морѣлый, сухой.
- Abgezogenheit, f. самота, укрома, о-
диноцтво, одлюде.
- Abgießen, v. a. одляти, збляти, надбля-
ти, вѣдляти; durch Sieben abbilden
вильяти.
- Abgießung, f. одливане, одливъ,
зливане, вильване, вильвѣ.
- Abglanz, m. одблескъ. одблискъ,
полискъ, ясность, ясна; Wieder-
schein луна, луно.
- Abglätten, v. a. вигладити, гладити,
обгладити, вилискати.
- Abglättung, f. виглада, вигладжене,
обгладжене, вилискъ.
- Abgleichen, v. a. зрѣвнати, зрѣмнати,
порѣвнати, рѣвнимъ зрѣбити; fig.
загодити.
- Abgleichung, f. зрѣвнане, порѣвнане.
- Abgleiten, v. a. сховзнути ся, зб-
совзнути ся; fig. зблукати ся, зъ
правоѣ дороги зѣйти.
- Abglimmen, v. n. вилѣти, стлѣти,
доглѣти, догорѣти, згаснути.
- Abglitschen, f. abgleiten.
- Abglühen, v. a. розжарити, розжи-
гнути, розпалити, розжарити.
- Abgott, m. болванъ, вудолъ, бо-
жище.
- Abgötterei, f. вудолство, болванство.
- Abgraben, v. a. скопати, одкопати,
розкопати, перекопати, одгре-
бсти, одгребати, одкопати, зри-
ти; das Wasser —, воду звести,
спровадити одег спустити ровомъ.
- Abgrämen, v. g. згризтися, згорю-
вати ся, зжурити ся.

Abgränzen, v. а. одмежити, одграничити, одтичити, обмежити.

Abgränzung, f. одграничене, границя.

Abgrafen, v. а. снасти траву, жати траву, скосити траву.

Abgreifen, v. а. стерти, витерти, захопити, захватити, зафатити.

Abgrund, m. пропасть. безодня, безвѣсть, хлань, стермо.

Abhauen, f. abhauen.

Abgunst, f. Mißgunst.

Abgünstig, f. mißgünstig, abgeneigt.

Abgurgen, v. а. подрѣзати горло, перерѣзати горло кому.

Abgürten, v. а. одпоясати, розпоясати, одперезати розперезаги, одпнати зднати oder здіймити що зъ чого (попругу зъ коня).

Abgürtung, f. розпоясане, розперезане.

Abguß, m. обливъ, зливокъ. переливъ.

Abhaaren, v. а. лѣзти oder вилѣзати (о волосю); v. а. волосе вирияти, волосе oder шерсть збстригчи (гг).

Abhassen, v. а. f. abhauen.

Abhadern, f. abzanken.

Abhageln, v. imp. настати oder перестати (о градѣ).

Abhagen, f. abzäumen.

Abhafen, v. а. здіймити гакомъ, здіймити гачокъ, розцѣпити.

Abhalftern, v. а. зднати уздечку oder наголовачъ.

Abhalten, v. а. etwas in einer Entfernung von einer andern Sache halten, o-подалеки oder здалеку тримати; die Annäherung einer Person oder die Vollbringung einer Sache hindern недопускати, спиняти, стримати, повдержати, одвернути, одперти, перешкодити,

одвести. одраяти; das Standrecht über Jemanden —, судити кого настоючимъ судомъ.

Abhaltung, f. повдержане, витримъ, спинъ, витримане, перешкода, перепона, запона.

Abhandeln v. а. купити що у кого, одкупити; vom Preise —, виторгувати; etwas mit einem —, умовляти ся, пересправляти; die Verlassenschaft —, пересправляти про одъумерщину, oder спадщину; розправляти.

Abhandlung, f. розправа, пересправа; умова.

Abhanden kommen, счезнути, запропасти, запропастити ся, загорити ся, згинутти, задѣти ся, закинути ся.

Abhang, m. спохилость, спадистость, зъукосность. збощъ f, стромкость, стругъ; steiler —, круча, урвище.

Abhängen, v. n. звисати, звиснути, надвисати, надвиснути, здалеку висѣти одъ чого; спохилати ся.

Abhängen, v. а. herabhängen зднати oder здіймити рѣчь повѣшену; v. n. von einem —, зависати на комъ, зависѣти одъ кого (oder одъ чого).

Abhängend, abhängig, adj. спохилий, похилий, сплавистий, звислий, згористий, збочистий, збочний, стбчистий, укосистий, спусковатий, стромкий, стромий, одлогий; zu einem andern Dinge gehörig. залежный, зависячий, подвладний.

Abhängigkeit, f. залежность, подвлада.

Abhären, f. abhaaren.

Abhärten, f. abgrämen.

Abhärten, v. а. скрѣпити, твердимъ зробити, затвердити.

Abhärtung, f. скрѣплене, витримъ, видержалость.

Abhäschen, v. a. видерти одег вхо-
пшти кому шо.

Abhäslein, v. a. змотати, вимотати,
намотати, збсновати, звивати: на
готовило.

Abhauen, v. a. одрубати, одтяти,
одсѣчи, стати, одчхнути, од-
чѣхнути, обтяти; *Stav* —, ско-
сти.

Abhäuten, v. a. die Haut abziehen, i.
abbalgen; v. n. гвнитися, жвнати
жабру.

Abheben, v. a. заняти, здоймити,
бвнати, одоймити, поднести, од-
ставити, одложити, збрати; зби-
рати.

Abheften, v. a. видергати, одег эдергати
льонъ (лѣнъ).

Abheften, v. a. одопнати, розпнати,
розстигнути, розщѣкати, роз-
щѣпнати.

Abheilen, v. n. говти ся, присиха-
ти; v. a. вигѣти, вылѣчати.

Abheilung, f. говне; вигѣне, ви-
лѣчене.

Abhelfen, v. a. подпомогчи, допо-
могчи, зарадити, раду дати, за-
побѣгчи.

Abhelfen, n. Abhelfung, f. f. Abhülfe.

Abhellen, f. abflären.

Abherzen, v. a. голубити, пестити,
гласкати, любовати, цѣловати.

Abhezen, v. a. durch Fezen oder Za-
gen entfräften изтровити, збчвати,
збѣковати.

Abheuscheln, v. a. вимантити, виман-
тачтити, выхвтрити.

Abhilfe, f. подмога, запомога, пд-
помога. помѣчь, зарада, порада,
лѣчь.

Abhobeln, v. a. mit dem Hobel weg-
schaffen oder glatt machen збстру-
гати, стругльмъ вигмдтити. ви-

гмдтити; einen Menschen —, о-
гладити.

Abhold, adj. неласкавий, несхальний,
непрязний, злоб одег лихоъ волъ.

Abholen, v. a. припровадити; спро-
вадити, привести, принести; ab-
holen lassen, нѣслати по кого о-
дег по шо.

Abholung, f. припроведжене, при-
провдъ.

Abholzen, v. a. вирубати одег витя-
ти одег вжорчувати одег витере-
бити лѣсъ (одег дерева).

Abholzung, f. вирубане, викорчува-
не, витеребъжь (f) лѣу.

Abhören, v. a. наслухувати, пд-
слухувати, пдслухати.

Abhören, v. a. вислухати, вивѣда-
ти; durch das Gehör von einem
anderen erfahren переймити, пере-
хопити.

Abhörung, f. вислухане, вивѣда.

Abhub, m. збрки, збирки, злишки;
im Kartenspiele збране, збиръ.

Abhülfe, f. Abhilfe.

Abhüllen, f. enthüllen.

Abhülfen, v. a. вилуштити, облущи-
ти, витеребити, вилуштити.

Abhungern, v. g. зголодовати ся, на-
мерти ся голоду.

Abhüten, v. a. спасти, випасти.

Abjagen, v. a. зогнати, змоткати,
змучити, втомити; durch Jagd
von einem erhalten одбити кому
шо; plötzlich verursachen набивити
чого; der Jagd ein Ende machen
кбчтити одег закбчтити ловлю.

Abichte Seite, одворѣтъ, одлѣвъ,
вворѣтъ.

Abjochen, v. a. випрягчи зъ ярна.

Abirren, v. n. зблукатися, зверну-
ти ся одег збитися зъ дороги.

Abfalten, v. a. вистудити, сжоло-
дити.

Abfämmen, v. a. вичесати, счесати.
Abfämpfen, v. a. видужати одер вимогчи одер здобути на комъ.
Abfangen, v. a. оголосити зъ проповѣдникъ одер зъ казальникъ; вилаяти, вимерзити, сплюгавити.
Abfarren, v. a. обтяти, перетяти, бдръзати; die Karre abnehmen, здоймати каптуръ зъ чога.
Abbarben, f. abbarben.
Abfarten, v. a. etwas Böses heimlich verabreden умовити ся на шо одер противъ чога, звести ся на едно.
Abfauen, v. a. бажути, бдръзати.
Abkauf, m. бкупъ, выкупъ.
Abkaufen, v. a. купити у кого шо, бкупити; sich durch Geld von etwas befreien, выкупити ся.
Abkaufser, m. купующий, закупень, купецъ.
Abkäuferin, f. купуча, закупница
Abkäuflich, adv. до спроданя; купномъ.
Abkehlen, v. a. die Kehle abstechen пдръзати одер переръзати горло, заколоти, заръзати.
Abkehren, v. a. бдвернути, звернути, бдхилити, зъххати; mit dem Besen —, замести, вимести; mit der Bürste вичистити щѣткою, вичесати.
Abkehr n. f. Kehricht.
Abkehrer m. Abkehrerin, f. вимѣтачъ; вимѣтачка.
Abkeifen, v. a. Jemandem etwas, лайкою шо вимогчи у кого одер на комъ; sich —, лайкою втомити ся.
Abkeltern, v. a. витиснути, видавити, видушити, витолочити.
Abkippen, v. a. die Spitze einer Feder притяти перо, водтати кончикъ пера; v. n. abgleiten пере-

хитнути ся, схитнути ся, переважити ся, спасти.
Abkaffen, v. n. водставати, не приставати, не заперати ся, не зачиняти ся.
Abklastern, v. a. въ сяжнѣ уставляти, на сяжнѣ длити.
Abklappen, v. a. опустити.
Abklären, v. a. прочистити, перепълити, сцѣдити; sich —, устоятися, бдстоятися.
Abklärung, f. прочищене, пропѣдъ
Abklatschen, v. a. спобразити.
Abklauben, v. a. здовбати, обвирати бдупати.
Abkleiden, v. a. роздѣти, роздагнути, розводежити, розббрати; mit einer Zwischenwand abteifen перегородити, запбльною, стбною одер заполевъ бддѣлити.
Abklebung, f. перегорода, заполе, запбльна стѣна.
Abklemmen, v. a. прискринити, прищимити, прищѣкати, прищабнути.
Abklimpern, v. a. бдграйчити, недбало шо бдограти.
Abklopfen, v. a. витрѣпати, вибити, обтовчи.
Abknallen, v. a. ein Schießgewehr випалити зб стрѣльбы, вистрѣлити зъ оружя; v. n. losgehen (in der Chemie) вистрѣлити.
Abknarren, v. a' на дрбний кусяъ розломити, дробити, vom Schloße заперти.
Abknien, v. a. бдшипнути, ушипнути, einem etwas бднимати шо у кого.
Abknien, v. a. бдломити, скрутити, збрвати.
Abknien, v. a. zur Strafe eine gewisse Zeit knien бдклячѣти; durch Knien abnügen кляканемъ витерти.

Abknipfen, v. a. die Feder, f. abknippen.

Abknöpfen, abknöpfeln f. aufknöpfen.

Abknüpfen, v. a. f. abbinden.

Abkochen, v. a. уварити, виварити, обварити, наварити.

Abkoffung, f. обварене.

Abkommen, v. n. обойти, обходити, обдалитися, облучити ся; vom rechten Wege —, збйти одер звести ся зъ правоѣ дороги, зблукати ся; er kann abkommen можъ безъ него обойтися. можъ его обправити, обвъ ту лишний; außer Gebrauch kommen выйти зъ уживку одер зъ уживаня, бути закинутимъ, перевести ся, зъ звичаю выйти; herkommen ити, походити; es hat von etwas abzukommen мае ся одъ чого обступити, мае ся шо залишити.

Abkommen, n. обходъ, обступъ; заляшенс Vergleich угода, умова.

Abkommenschaft, f. f. Vergleich.

Abkömmling, m. потомокъ, накоренокъ, нашадокъ.

Abköpfe, v. a. стинати верхи (дерева).

Abkoppeln, v. a. розпутати, розсворити, зб свори обвязати одер спустити.

Abkramen, v. a. abräumen прятати, попрятати, спрятати, позбирати.

Abkränken (sich) f. abgrämen.

Abkräzen, v. a. видрапати, вишкробати, задрапати, збшкробати; Feder —, фаговати шкбру. Das Abgekräzte драпинки, збшкрбкки; v. n. въ теки пбйти, обдалити ся, драпакъ дати, дральнути.

Abkrauten, v. a. виполоти, вихабузяти.

Abkriechen, обповзати ся, облзати, повзанемъ обдалити ся.

Abkriegen, v. a. bekommen, erhalten обстати одер получить одер имити шо; fig. etwas Nachtheiliges davon tragen заробити собъ на шо, оббрати шо.

Abkrizeln, v. a. гадко написати, помаргати, намаргати, нардати.

Abkrümeln, v. a. розкришити, покришити, накришити, обкришити.

Abkühlen, v. a. прохолодити, застудити, вистудити, вихолодити, охолодити; sich —, прохолодити ся.

Abkühlend, adj. прохолодний, охолодний.

Abkühlung, f. прохолода, охолода, бегуа.

Abkühlungskammer, f. холодильник.

Abkündigen, v. a. оголосити, обвѣстити, оповѣстити, обкликати, заповѣсти, обзову робити.

Abkündigung, f. оголооска, оповѣстка; заповѣдь, обозва.

Abkunft, f. Abstammung похода, рбдъ, порода, племене, племя, семя, козьно, покольне, рбдья; Vergleich умова, угода, уговоръ.

Abkürzen, v. a. скоротити, прикоротити; vermindern зменшити, применшити, пошибети, скривдати.

Abkürzung, f. скорочене, прикорота, скоротина; пошибокъ, покрива, пошибъ.

Abküssen, v. a. Jemanden aufklopfen —, цѣлованемъ обтерти.

Ablassen, (sich) v. g. розсвѣяти ся, збсвѣяти ся.

Abladen, v. a. розпаковати, випорожнити, тягаръ зложити, спорожнити, розтирхати.

Ablander, m. звошакъ, складунъ.

Abladung, f. розпаковане, вижорожнене, розтирхъ.

Ablage, f. **окладане**, **окладъ**, **складовня**; **уплата доугу**.

Ablager, m. **завъздъ**, **гостинница**, **пристановиско**, **постоялня**; **попась**, **ночлягъ**.

Ablagern, v. a. **одтаборити**, **оддълити**, **въ оддълвѣнѣ кошѣ одег таборъ помѣстити**.

Ablagerung, f. **одтабороване**; **Ѣсicht** **веретва**, **повладъ**.

Ablanden, v. n. **vom Lande abfahren** **одъ берега одбити**, **одплисти**, **зъ лиману рушити**.

Ablang, adj. und adv. **подовговатий**, **вздовжний**.

Abläppern, v. a. z. B. **die Schuld пикати**: **пикнути**.

Ablass, m. **von flüssigen Körpern спустъ**; **Vergebung der Sünden одпустъ**, **розръшене**, **одпущене**; **ohne** —, **безъ перерывъ**; **звядно**, **безъ настанку**, **безъ настаня**; **духшевъ**, **beim Trinken auch цмокомъ**, **злкомъ**.

Ablassbrief, m. **diejenige Urkunde**, **wonin der Ablass erttheilt wird одпустъ церковний**, **грамота одпустова**, **письмо одпустове**.

Ablassen, v. a. **спустити**; **abtreten**, **überlassen**, **одступити**, **уступити**, **fortlassen**, **одпустити**, **одслати**; **am Preise** —, **на цѣвъ спустити**, **цѣву применшити**, **попустити**; **v. n. von einer Sache залишити що**, **одстати одъ чого**, **покинути що**, **лишити що**, **заперестати чого**, **покаяти ся**.

Ablassgeld, n. **одпустове**.

Ablassjahr, n. **рокъ одпустовий**.

Ablasshandel, m. **Ablasshandel** **мъ торжа одпустова**; **продажъ одпустовъ**.

Ablasshändler, m. **торгашъ одпустовый**, **продажникъ одпустовъ**.

Ablassung, f. **спущене**; **одступене**;

залишене; f. **Ablass**; — **vom Ablassen** **покаяне**, **поправа**.

Ablasswoche, f. **тжждель одпусту**, **тжждель одпустовий**.

Ablativ, m. **шестий падежъ**, **книжечинъ-падежъ**.

Abblatten, v. a. **лати здерти одег поздрати**, **златати**.

Abblauen, v. a. **лягсе обдрвати зъ чого**, **зъ листя очистити що**.

Abblauern, v. a. **выглядувати що**, **слѣдити одег тропати за чинъ**, **вывѣжувати що**.

Abblauf, m. **стокъ**, **сточа**, **збѣгъ**; **Ende** **скончене**, **упливъ**, **конецъ**; **Abgang** **одходъ**, **одвѣздъ**; (**des Teiches**) **спустъ**.

Abblausen, v. a. **durch Laufen abspülen** **позбѣгати що**, **сходити**, **збѣгати** (**собѣ ноги**), **стерти ся**, **ступити ся**; **durch Laufen erreichen** **добѣгчи**, **переймити**, **перестигнути**, **перебѣгчи**; **v. n. стѣкати**, **стѣчи**, **збѣгнути**, **сплисти**, **спливати**; (**von der Post**) **одвѣхати**, **одбити**; **zu Ende laufen** **одйти**, **збити**, **станути**; **sich endigen** **кончити ся**, **скласти ся на що**, **повести ся**, **закончити ся**, **вийти на що**, **выпасти**.

Abblausfleuse, f. **опустъ**.

Abblausen, v. a. **визолити**, **золоту выполокати**.

Abbläugnen, v. a. **запирати що**, **одпирати ся чого**, **одперти ся**, **запирати ся одег вывирати ся чого**, **одпирати що**, **одмагати ся**, **заперечати**, **не признавати**, **завѣтковать**, **завѣткати**, **табти**, **одрекати ся чого**, **цурати ся чого**.

Abbläugnung, f. **заперока**, **пережа**, **завѣтковане**, **нѣткане**.

Abblauschen, v. a. **оддлухувати**, **под-**

гладувати, наслухувати. нагладувати.

Аблаузен, *v. a.* искати, виіскувати.

Аблаутен, *v. a.* прочищати, процідити, переварювати.

Аблаутенг, *f.* прочищення, перварь.

Аблебен, *v. n.* перестати жити, зійти зб світѣ, умерти, одзмерти, сконати; *abgelebter Greis* старець, старугань.

Аблебен, *n.* сконъ, смерть.

Аблебен, *v. a.* облизати, злизати.

Абледерн, *v. a.* кожу здерти, лупити, бѣлувати

Аблеген, *v. a.* випорожнити, спорожнити, спратати, випратати.

Аблесенг, *f.* випратъ, випороженне, випорожня.

Аблегат, *m.* папскій односланикъ oder одпорученикъ.

Аблеген, *v. a.* зложити, одложити; *die Kleider* скинути одѣжь, роздягнути ся, роззодѣти ся; *die Schiffe* роззути ся; *den Fut* здѣймати, одставити капелюхъ (крисаню, бриль); *die Trauer* перестати носити жалобу; *eine Aussage* збзнати; *eine Zeugnishaft* дати свѣдоцтво, зеген *Jemanden* висвѣдчити на кого; *eine Artung* одбути oder зложити спитъ; *ein Amt*—, зложити урядъ; *ein Gelübde* —, обѣцяти ся, обѣтъ здѣлати; *v. n.* *mit einem Schiffe* одъ берега одперти oder одбити.

Аблегат, *m.* лѣторость, зразъ, одростокъ, лозинка.

Аблегенг, *f.* здѣйженне, одложено, одставленне.

Аблежен, *v. a.* одхилити, одвернути. одверечи, одперти, оддалити, одставити; *von sich abwenden* опи-

рати ся, одвертати одъ себе, не приймати, одмовити, одкинути.

Аблеженг, *f.* одверненне, одкиненне, одмова.

Аблеженгсrecht, *n.* право не приймати (що).

Аблежен, *v. a.* позичити, випозичити.

Аблеженг, *f.* Аблежен *n.* позичка, випозичка.

Аблежен, *v. a.* *sich eines Dienstes, einer Verpflichtung entledigen* додержати, доповнити, справити смъ зъ чимъ.

Аблеитен, *v. a.* одводити, одвернути, одвести, зводити, одпровадити, спровадити; *herleiten* виводити.

Аблеитер, *m.* одводець; *Blitzableiter* громозводъ.

Аблеитенг, *f.* одверненне; виводъ.

Аблеитенсgraben, *m.* перекопъ, одводний ровъ.

Аблеитенсkunst, *f.* Etymologie слово-виводу.

Аблеитен, *v. a.* одвернути, звернути, одводити, оддалити; *v. n.* зійти зъ дороги.

Аблеитенг, *f.* одверненне, зворотъ.

Аблеитен, *v. a.* переймати що у кого oder одъ кого, перехопити.

Аблеитен, *absuchen*, *v. a.* збирати, здѣймати; *eine Schrift* одчитати, прочитати.

Аблеитер, *m.* читець, читальникъ.

Аблеитенг, *f.* зборка, збиране, читанне.

Аблеитен, *v. a.* *f. abläugnen.*

Аблеитен, *v. a.* одлюбити.

Аблеитер, *m.* одставникъ, оддавецъ.

Аблеитен, *v. a.* одставити, доставити, оддати; видати, одвести.

Аблеитенг, *f.* одстава, достава, одданне, оддавка.

Аблеитен, *v. n.* бути оддаленимъ, оподалеку бути oder стояти, просягати ся; *v. a.* *durch Liegen* ent-

kräften **одежати**; **ісѣ** —, **устоя-**
ти ся, одстояти ся, вистояти ся.
Ablisten, v. a. **визначити, виманити.**
вихитрити, видурити, вимудровати,
вимудрити.
Abloßen, v. a. **виманити, видурити.**
Abloßer, m. **мангѣй, крутѣй, кру-**
таръ.
Abloßung, f. **виманене, вимана.**
Abloßnen, v. a. **сплатити, заплатити,**
одег виплатити належитость.
Abloßnung, f. **виплата.**
Ablöschē, v. a. **geßdrig kalt waschen,**
auslöschēn застудити, вгасити; weg-
wischēn вимазати, стерти.
Ablöschung, f. **застуджене, вгашене.**
Ablösbar, adj. **окупний, викупний.**
Ablösen, v. a. **одвязати, одвѣлити, роз-**
вязати, розпустити; einen Fuß —,
одрѣзати, одняти; die Waße —,
сторожу одег стойку змѣнити о-
дег одвѣнити; eine Kapone —, зѣ
губовницѣ одег гармати вистрѣ-
лити; durch Geld —, викупити,
окупити, сплатити.
Ablösung, f. **одвязане; — eines Fu-**
ßes одрѣзане; der Waße змѣна,
одрѣзане; (der Kapone) вистрѣлъ;
durch Geld викупъ, сплата.
Ablösungspreis, n. **викупно, цѣна**
викупу.
Ablösungsverhandlung, f. **пересправа**
одег розправа о викупъ.
Ablöthen, v. a. **розпости.**
Abcludern, v. a. **і. abdecken.**
Ablugen, v. a. **заперечити, омагати**
ся одег чога; vermittelst einer Lüge
erhalten виманити, видурити,
вibreхати.
Ablugen, v. a. **і. ablisten.**
Abmaßen, v. a. **absondern одвязати,**
зодѣмити; abthun закончити, до-
вершити, спорѣшити, стокмити, у-

порати ся зѣ чимъ, справити ся
зѣ чимъ; fett hinzuthun замасти-
ти, примастити, заправити.
Abmaßel, n. **омаста, примаста.**
Abmagern, v. p. **змарнѣти, зѣ тѣла**
спасти, похудиѣти, зсохнути.
Abmaßen, v. a. **скосити, викосити.**
Abmähung, f. **скошене, викоси.**
Abmaßlen, v. a. **das Getreide змолоти;**
(vom Maler) списати, вималювати.
Abmaßnen, v. a. **остеречи, одраяти**
кому що, одводити кого одег чо-
га, одвертати.
Abmaßnung, f. **пересторога, одра-**
джоване, одраѣване.
Abmaßner, m. **остерѣгачъ, одрад-**
никъ, одрайнникъ.
Abmaßen, v. a. **списати, вималювати.**
Abmarken, v. a. **одежжити, запоме-**
жити, одграничити, границѣ ви-
тичати
Abmarkung, f. **і. Abgrenzung.**
Abmarsch, m. **виходъ, вирушѣ, од-**
ходъ.
Abmarschieren, v. a. **одоити, виру-**
шити.
Abmartern, v. a. **затомити кого,**
втомити, намучити, вимучити, до-
печи кому, доѣсти.
Abmatten, v. a. **змучити, звалити,**
струлати, обезсилити, уморити;
ісѣ —, втомити ся, змогчи ся,
змахати ся, охлянути, змаргати
ся.
Abmattung, f. **утома, утомлене, зму-**
чене.
Abmeißeln, v. a. **долотомъ одѣтити,**
оддолотити.
Abmessen, v. a. **видоѣти, видояти,**
здоѣти, вицеркати.
Abmergeln, v. a. **змучити, ослабити,**
втомити, змотикати.
Abmergelung, f. **ослаблене, змаргане.**
Abmerken, v. a. **покетити, переймити,**

постерегти, обганути, вимѣркувати, доглупати ся, догадати ся.
Abmessen, v. a. обмѣрити, вимѣрити, змѣрити; beurtheilen осудити; das Verhältniß einer Sache bestimmen визначити, мѣркувати, вимѣрити, розмѣрити.

Abmessung, f. вимѣръ. пошѣръ, розмѣръ.

Abmieten, v. a. обнаймити, винайти, въ найму взяти.

Abmieter, m. винаемиць, винаймоць.

Abmietung, f. винаемъ, обнайма.

Abmildern, v. a. злагодити.

Abmiffen, v. a. гнѣи вивезти одер вилпратати.

Abmoldern, v. a. обворовати, образувати що після чого, сподобити.

Abmoosen, v. a. очистити зъ моху, вишити.

Abmüden, v. a. f. abmatten.

Abmüßen, (sich) v. r. втомити ся, заровати ся, змучити ся, струдити ся, звередити ся, змахати ся.

Abmüßigen, (sich) v. r. справити ся, позбути ся справункѡвъ одер орудокъ зъ роботою бути готовимъ, уворати ся; v. n. abdringen винудити, видайкати, видертати, викучити.

Abmüßigung, f. вольний одер свободний часъ; вилудка.

Abnagen, v. a. обгризти, обгризти, отрубити.

Abnähren, v. a. вишити, обшити.

Abnahme, f. уйма, уменшене, упадокъ, попусеть; (der Kräfte) ослаблене; (der Waaren) покунь.

Abnatten, v. a. вилурити.

Abnehmen, v. a. зласувати.

Abnehmen, v. a. здяти, здѡмнати, обняти, обнимати, обдобрати, зобрати; die Haare стати одер об-

стригти волосе; ein Glied обтяти, обрѣзати; den Bart обривати одер зголити бороду, оголити ся; einen Eid заприсягати кого, обдобрати присягу одъ кого; die Speisen зобрати одер спратати зб стола; ablaufen обкупити; erkennen, urtheilen помимати, зганути, догадувати ся, дорозумѣвати ся, узнавати; v. n. vermindert werden меншати, уменшати ся, убувати, малѣти; das Gedächtniß nimmt ab память тупѣ кому одер покидає кого; die Kraftheit nimmt ab слабѡсть устає (настає).

Abnehmer, m. обкупень, покупчий, купецъ, закупень.

Abnehmen, n. Abnehmung f. зодймлене; меншане, уменшене.

Abneigen, v. a. обдвернути, обхилити, знеохотити.

Abneigung, f. неохота, несклонность, знеохота, нехочъ (nach der 4. oder 1. Decl.).

Abnöthigen, v. a. вилусити, вилогчи, вилудити, приневолити.

Abnöthigung, f. вилудка, вилусть, примусть, приневола.

Abnügen oдер abnügen, v. a. зносити, сходити, змаргати, вилерти, зѡпсовати; das Messer затупити, ступити.

Abnützung, Abnutzung f. знища, зѡпсоване, ступлене.

Abwehrfeigen, v. a. вилпочелюстковати кого, почелюсть набити кого.

Aboliren, v. a. f. abschaffen, aufheben; вилкупити.

Abolition, f. f. Abschaffung, Aufhebung; вилкупъ.

Abolitionspreis, m. цѣна вилкупу одер вилкупна, вилкупно.

Abolitionsvertrag, m. умова одер догѡворъ о вилкупъ.

Abominabel, adj. f. abſcheulich.
 Abonnement, n. подписка, предплата, предплата.
 Abonnent, m. подписецъ, предплатникъ.
 Abonniren, v. a. подписати ся на яке дѣло, предплатити.
 Abordnen, v. a. обрядити, виправити, одпоручити, одслати, вислати, послати.
 Abordnung, f. обдравлене, посольство.
 Abortiren, v. a. недородити, невчасно породити, скинути, пометати.
 Abortus, m. недоробъ, недоплбъ, невчасний плбъ.
 Abraſſen, v. a. въ найму взяти, винаймити.
 Abraſſter, m. f. Вѣщтер.
 Abraſſtung, f. винайма, аренда, наемъ.
 Abraſſen, f. abladen.
 Abratiren, v. a. одсѣчи.
 Abraſſen, v. a. mit dem Zirkel abmeſſen вимѣрити, одмѣрити, обкружалити; eine Gelegenheit abwarten вжидати, вичѣкувати, вигледѣти, чаяти, вишатрити, вимѣтити.
 Abreißſen, v. a. прохворостити, виперѣшити, обатожити, випарити боки, видмухати въ плечѣ.
 Abrißſen, v. a. одзначити одер одѣляти колѣнь.
 Abrißſenden, v. u. въ залобъ взяти, заграбити; das Thier займити.
 Abſarren, v. a. село вилучити зъ одер одъ приходу.
 Abſeiſen, v. a. одсвистати.
 Abrißſen, v. a. обобрвати, зобрвати, брати, одобрвати; turſen, обскубити; (Mais) ломити.
 Abrißſen, v. a. f. abackern; eine Schuld —, одробити плугомъ.
 Abrißſen, v. a. одкляти, одцѣпкати, оддзѣбати.

Abſlagen, v. a. мучити кого, докоряти кому, лоточити кому голову (одер кого).
 Abſlaten, abſlaten, v. a. вигладити, виплескати, сплескати, зрбвати; durch e. Schlag рошпескати, розмѣзрити, розпалаичити; ſich—, прирбнювати ся, спонижати ся.
 Abſlattung, f. виглажене, виглада; eines Berges спонизе.
 Abſtoßen, v. a. f. abdröhen.
 Abſtoliren, v. a. f. abglätten.
 Abſtügen, v. a. вибити, витиснути, виковати.
 Abſtrallen, v. n. одпирснути, одскочити, одбити ся.
 Abſtrallen, n. одскокъ, одбите, одпирсъ.
 Abſtreifen, v. a. одбити, оддурнути, одпругнути.
 Abſtreifen, v. a. витолочити, видавити, витиснути, витовчи; Zudeſt etwas—, видерти, викучити.
 Abſtreſſung, f. витолочене, видавлене, витиснене, видиране, видерте.
 Abſtroßen, v. a. спустити одер одсадити зъ передноѣ колѣсницѣ.
 Abſtrügeln, v. a. f. abreißſen.
 Abſtußen, v. a. mit der Fauſt, выпястукovati, накулачити, пастукомъ набити, оббити.
 Abſtußen, v. a. здути, змахити.
 Abſtußen, v. a. очистити, охарити, вичистити; das Licht утерти свѣчку.
 Abſtulen, v. a. f. abmartern.
 Abſtulen, v. a. розбовтати, розколотити, колотбкою розмѣшати.
 Abſtulen, v. a. видавити, оддавити, витиснути; прискринити, змязрити, придавити.
 Abſtullen, v. a. заквитовати; v. n. подякувати за службу.

Abraffen, v. a. пѣрвати, ухватити, фатити, схоплювати, згромаджувати, котити, збирати.

Abrahambaum, m. верба волоска.

Abrahamen, v. a. збирати одег збрати сметанку.

Abraufen, v. a. стягати зъ тички, обтинати.

Abraueeln, v. a. обпилувати, обдращлювати, обпилувати, обстругати, обшкробати, зостругати.

Abraufen, v. a. обрадяти, обраяти, розраяти, розрадяти одег розмавляти кому, обмовити кому.

Abraufung, f. обрада, обраяне, розрада, обмова.

Abraubeu, v. a. схижити, завкрасти, обдерти.

Abraufen, v. a. und v. n. видимити, видимѣти, випаровати, вивѣтрити, вивѣтрѣти.

Abraufen, v. a. звудити.

Abraufen, v. a. вискубати, висѣпати, виторгати, вимикати.

Abraum, m. **Abraum**, n. спратане, випрятъ; **Ueberbleibsel**, **Abschlag**, **Schorren** останки, лишки, окрушнини, кимаче, трусини, румъ, румушина, обрѣзки, урѣзки, ломаче.

Abraumen, v. a. випратяти, випорожити, позбирати; im **Walde** витеребяти одег прогалити лѣсъ.

Abrauen, v. a. зъ гусѣльницъ (вусильницъ) обирати одег чистити (дерева).

Abreufen, v. a. обгребати, зграблювати.

Abreufung, m. згребти. згонищъ, згонини.

Abrechnen, v. a. обчислити, обличити, обраховати, обшибнути, пошибнути, потрутити; mit **Einem** — почислати ся одег полчати ся одег пораховати ся зъ кимъ.

Abrechner, m. f. **Calculator**.

Abrechnung, f. пошибъ, обшибка, пошибка, потрутокъ; mit **Indem** обраховокъ, пораховокъ, обчислене.

Abrechten, v. a. виправдати, виправовати, виходити.

Abrede, f. **Verabredung**, умова, умовка, угода; **heimliche** — змова, сприяга; **Verneinung** перерека, заперекъ; in — stellen перечити, пѣткати.

Abreden, v. a. умовити ся, угодити ся; **heimlich** — змовити ся, сприягнути ся, скласти ся на едно; i. **abratzen**; **sch** — **müde reden** збесѣдити ся, зговорити ся, збесѣдовати ся.

Abregeln, v. a. управилити.

Abregnen, v. impers. перестати одег настати; vom **Regen** abgeischlagen werden пообпадати объ дошу.

Abreiben, v. a. стерти, обтерти, втерти, обхарити, очистити (зъ чого).

Abreiben, v. a. досягнути, достати; **verabreiben**, **abgeben** одати, даввати, подавати, занести; von **etwas** — здѣймити, здняти.

Abreiben, v. a. висилати, зволѣкати зъ чого.

Abreise, f. облѣздъ, виѣздъ.

Abreißen, v. n. обдѣхати, виѣхати, избирати ся, виправити ся, пустити ся въ дорогу.

Abreißen, v. a. обдрвати, обдертти, вдерти, здерти, обдрати, здирати, поздирати, сходити; ein **Haar** розкинути одег розобрати одег розвалити домъ одег хату; ein **abgerissenes Stück** здирокъ; ein **abgerissener Kerl** обдрвусъ, обдрванецъ, голодранецъ, голоколѣнецъ, безштанько, голодрабець, аиф

бортникъ ; v. n. durch Gewalt getrennt werden вирвати ся, одорвати ся, перервати ся ; die Geduld reißt ab терпеливости нестав ; f. abbilden, zeichnen.

Abreißer, m. доривачъ ; Reißfeder рисовне oder рисоальне перо.

Abreißung, f. одорване, здравне, вирване.

Abreiten, v. a. верхомъ oder на кони одѣхати ; v. a. durch Reiten entfräiten зѣздати, зогнати, стомяти ; gehörig zureiten уѣзджати, приучати ; einen Ort zu Pferde aufreissen на кони oder верхомъ объѣхати. зшршити.

Abtrennen, v. n. f. fortrennen ; v. a. забѣгчи, перебѣгчи ; випередити.

Abriechen, v. a. приладити, пристосовати ; die gehörige Fertigkeit beibringen привчити, вивчити, направити. правляти, способности, навчити (чому), боркати ; abstoßen змаргати, скаляти, зяляозити.

Abriechung, f. приладъ ; приука, вправа ; змаргане, скаляне.

Abriesen, v. a. винохати, нанюхати. впахати ; einer Sache etwas — донюхати ся чого въ чѣмъ, допахати ся.

Abriegeln, v. a. f. verriegeln.

Abrißeln, v. a. ſлафе —, лёнъ дергати ; einen —, видурнати кого, здурнати, випаплюжити, вимерзити, виляяти, зганьбувати.

Abribden, v. a. коровати, скоровати, обкорити, зъ кори обдирати oder обтѣсовати, облущити.

Abriindig, adj. vom Brote припеченый, одсталий, безкорий.

Abbringen, v. a. одборикати, вибороти, видостати, здобути.

Abriinsen, v. n. стѣкати, стечи, спливати, ринѣти, зринѣти.

Abriß, m. начертъ, заснова, чертежъ, видъ, образъ, замисль ; дривокъ. Abritt m. одѣздъ (верхомъ oder на кони).

Abrollen, v. a. котити, скотити, збсунути, звалити ; auseinander rollen розкотити, розкутати, розвинутж ; abmangeln викачати ; v. n. скотити ся, збсунути ся.

Abrollen, v. n. одржавѣти, черезъ иржу (ржу) oder руду блпастн.

Abrüsten, v. a. am Feuer dörten, bräunen жарити oder сушити при огни, шпарити (пжжити).

Abrüthen, v. n. roth machen червѣнити. зброчити ; v. n. барвити, сннѣтити.

Abrüden, v. a. одставити, одсунути.

Abrüden, v. n. блперти oder блбити одъ берега, блпастн, одѣхати.

Abriuf, m. Verfündigung оголооска, оповѣстка, блдзва ; Abriufen, n. блкликане, блкликъ.

Abriufen v. a. verfündigen оголоосити, оповѣстити ; wegriufen покликати, блкликати ; durch Riufen erreichen докликати ся.

Abriufung, f. f. Abriuf.

Abriühren, v. a. f. abquerlen.

Abriüpfen, v. n. блдригнути.

Abriunden, v. a. закруглитн, закружляти, кругляти, заточити.

Abriundung, f. заокруга, заокруглене, круглбсть.

Abriufen, v. a. облскубати, облрвати, влспати, вимикати, облкубати.

Abriutschen, v. n. f. abgleiten.

Abriütteln, v. a. облтрясти, облрясти, влтрясти.

Abriübeln, v. a. блдшяблочити, мечомъ блдяти oder блдѣчи.

Abriassen, v. a. мѣшки oder мѣхи здвяти, розтирхати, розладовати ;

Abg. betauden закрасти, забрати (кому що).

Abfage, f. Abfagung, f. одказъ, одмова, одповѣдь; f. Entfagung, Verzicht.

Abfagen, v. a. одмовити, одречи, одкликати, одказати; v. n. i. entfagen. Abgefagter Feind заприсяглый oder поприсяглый ворогъ; f. abgefagt.

Abfagen, v. a. одпилити, пилою одрѣзати

Abfäßen, v. a. насолити.

Abfatteln, v. a. розсѣдлати, розкульбачити, сѣдло oder кульбаку ober терлѣгу здоймати.

Abfaß, m. Abfeßung, f. одсажене, зложено, склясене, усунене; Unterbrechung перерва. насталокъ, уступъ; Gelenk колѣнце; — an Schuhen подпятокъ, запятокъ; — einer Rede оддѣлъ; — an Waaren покупъ, збутокъ, розходъ; f. Contraß. Ohne Abfaß заедно, безъ перерви, безъ настанку, духцѣмъ, душкомъ, звокомъ, цѣмокомъ. Abfaß-Postamt одставный поштовый урядъ.

Abfageifen, n. подкова.

Abfaßfedel, m. напятокъ.

Abfaßberg, v. a. вичистити, вихарити, охарити, очистити.

Abfaufen, v. a. припити, надпити, блпити.

Abfaugen, v. a. одоссати, виссати.

Abfaugen, v. a. zur Senige fängen dati насати ся, накормити; entwöhnen одставити, одлучити.

Abfaß, m. болячка, нарва, отѣкъ (o).

Abfchaben, v. a. обшкробати, обшкребтати, збшкробати, витерти, стерти; bei Gerbern извдрити.

Abfchabel, n. пошкребки збшкробани, острюжкы.

Abfchafeln, v. a. вимангачити, ви-ташлювати.

Abfchachteln, v. a. mit dem Schwachtelhaln abreiben хвощомъ вигладити, кѣсткою вигладити.

Abfchaffen, v. a. видалити, одправити, оддалити, спрятати, позбути ся чого; aufheben знести, усунути.

Abgeschaffter, m. видаленець.

Abfchaffung, f. видалене, одправлене, оддалене, усунене.

Abfchälen, v. a. одлушпити, одшкарлупити, зъ лушпиня ober шкарлупи оббрати, облущити, вилуштити, облупити, шкбрку зертти зъ чого.

Abfchärfen, v. a. зрѣзати, зрѣзувати; anfehfärfen вибрусити, виострити, наострити.

Abfcharren, v. a. одгорнути, одгребсти, вишкробати, одшкробати, одшкребтати.

Abfcharricht, Abfcharrefel, n. f. Abfchabfel.

Abfcharrrung, f. одгорнене, одшкробане.

Abfchatten, abfchattiren, v. a. одтѣнити, одтѣнювати.

Abfchäßen, v. a. сцѣнити, оцѣнити.

Abfchäßer, m. оцѣнячъ.

Abfchätzung, f. оцѣнене, сцѣнене.

Abfchauen, v. a. i. abfehen.

Abfchaukeln, v. a. лопатою одгорнути.

Abfchaukeln, v. a. одгойдати, одхиткати; sich — згойдати ся, схиткати ся, збамкати ся, згусѣтати ся.

Abfchämen, m. пѣна, шумовина, шумовине; das Schändlichste seiner Art погань, виродъ, викаль, гндъ.

Abfchämen, v. a. одпѣнити, одшумовати, пѣну збирати ober зганяти.

Abfchereen, v. a. обстригчи (гт), обголити.

Abſcheiden, v. п. **оддалити** ся; **переставити** ся, **розлучити** ся зъ свѣтомъ, **умерти**; v. а. **abſcheiden**, **ſonderen** **оддѣлити** **одлучити**, **окромити**, **розлучити**; subst. f. **Abſcheidung**.

Abſcheidung, f. **одоходъ**, **розлука**; **ододрѣлене**; **скончѣ**.

Abſchneſen, v. а. **вышиновати**.

Abſchne, m. **обридаивость**, **гидь** **огидь**, **мерзость**, **ододрязя**, **знеохота**, **бридаивость**; **Abſchne haben** **гидити** ся, **мерзити** ся, **бридаити** ся.

Abſchneern, v. а. **вишуровати**, **вишморгати**, **витерти**, **вичистити**, **одохарити**.

Abſcheulich, adj. **мерзенный**, **огидный**, **гидный**, **плюгавый**, **бридный**, **мерзкий**; **abſcheulich** **Menſch** **огидникъ**, **мерзеникъ**, **плюгавецъ**, **поганецъ**.

Abſcheulichkeit, f. **мерзенивость**, **огидность**, **мерзениство**, **плюгавство**, **погань**.

Abſchicken, v. а. **одобслати**, **одослати**, **виправити**, **одоправити**.

Abſchickung, f. **одослане**, **виправа**, **одослане**.

Abſchieben, v. а. **одоунути**, **одооставити**; **die Schuld von ſich abſchieben** **звалити** **вину** **на** **другого**; **Zemanden von Ort abſchieben** **шупасомъ** **кого** **вести**; **Zemanden in einen Ort abſchieben**, **одооставити** **кого** **куди** **шупасомъ**.

Abſchiebling, m. **шупасникъ**.

Abſchied, m. **одоставка**, **одоправа**, **одопустка**; **Beſchluſſ** **постанова**; **das Abſchiednehmen** **розлука**; **Abſchied nehmen** **попрощати** ся, **попращати** ся, **розстати** ся; **die Abreiſe von einem Orte** **ододрѣздъ**; **Beſcheid**, **Urtheil** **засудъ**, **ухвала**.

Abſchiedsaudienz, f. **прощальне послухане**.

Abſchiedsbrief, m. **прощальный листъ**.

Abſchiedsgeſicht, n. **прощальный стихъ**.

Abſchiedsgeſchenk, n. **прощальный дарунокъ**.

Abſchiedspredigt, f. **прощальна проповѣдь**.

Abſchiedsrede, f. **прощальна бесѣда**.

Abſchiedsſchmaus, f. **прощальный обѣздъ** **одег** **бенкетъ**.

Abſchiedsſtunde, f. **прощальна одег** **розстайна година**.

Abſchiedsurkunde, f. **грамота одоставки**.

Abſchiefern, v. а. **одолупати**, **одоломати**; **ſich abſchiefern** **одолуповати** ся, **розлуповати** ся.

Abſchiepen, v. а. **одозняти** **лубки**.

Abſchieſen, v. а. **одопустити**, **одометати**, **одовстрѣлити**, **одострѣлити**; **mit einem Schuſſe abſondern** **одострѣлити**; v. п. **mit einer schnellen Bewegung herabfallen**, **одопадати**, **одозбгати**, **одоствкати**; **von Farben abſchleiben**, **краску** **одоцскати**.

Abſchiffen, v. а. **овивезти** **кораблѣмъ**, **одоправити** **на** **корабли**; v. п. **одоплисти**, **одобити** **ододр** **берега**, **одоправити** **ся** **на** **корабли**.

Abſchildern, v. а. f. **одомаляти**, **одообрисовати**.

Abſchinden, v. а. **одозблывати**, **одозлупити**, **шкбру** **одег** **кожу** **ододрети**.

Abſchirren, v. а. **одозаняти** **шори** (зъ **коней**), **овипрягчи**, **одопрягчи** (гг).

Abſchlaſten, v. а. **одозбити**, **одоколоти**, **одоаръзати**; subs. **одоаръздъ**, **одозбите**.

Abſchlag, m. **одобитие**, **одообиване**; f. **Abrechnung**; **Verminderung der Preiſe** **зменшене** **цѣни**, **одопадане**; **Rachſchlagung** **припушене**; f. **Abraum**, **Auſerſchlag**; f. **Abſtich**; **in Abſchlag bringen**, **одошибнути**, **одошибати**.

Abſchlagen, v. а. **одобити**, **ододрубати**, **ододрѣчти**; **einen Feind** — **одобити** **одег** **ододрети** **одег** **прогнати** **ворога**; **ein Zeit** — **розбирати** **ша**

- трѣ одер наметъ; das Waſſer спу-
стити воду; einen Fluß — од-
вернути рѣку; verſagen ѓмовити,
ѓказати, ѓповѣсти; ein Geſuch —
ѓмовити просьбѣ; ſich abſchlagen
зѓйти зъ дороги, зблукати ся; v.
п. abnehmen, уменьшати ся, она-
дати, пускати, дешевѣти.
- Abſchlägig, adj. перечный, ѓмовный,
противный.
- Abſchläglich, adj. ѓдшибный.
- Abſchlagzahlung, f. выплата частко-
ва одер на пошибку.
- Abſchleifen, v. а. f. abſiſten; v. п.
тихцѣмъ ѓѓйти.
- Abſchleifen, v. а. виточити, виостри-
ти, выбрусити, вигладити; auf ei-
nem Schitten fortſchleifen на сан-
кахъ що. увезти.
- Abſchleiffel, n. опилка.
- Abſchleimen, v. и. зѓшумовати.
- Abſchleifen, f. abnußen, abtragen.
- Abſchleimen, v. а. einen Feich мета-
ти ставъ одер рѣку, вичистити зъ
исмулу.
- Abſchleifen, v. а. отрасати, стря-
сати.
- Abſchleppen, v. а. ѓдомчати, тихцѣмъ
внести; f. abnußen.
- Abſchleudern, v. а. ѓкннути, ѓѓби-
ти, ѓѓѓтнути, ѓѓаурнути, бав-
хнути чимъ.
- Abſchließen, v. а. tozſchließen ѓдом-
кннути, ѓчинити; zuſchließen замер-
ти, затворити, зачинити, замк-
нути; zu Ende bringen кѓнчити, за-
кѓнчити, заключити; einen Kauf—
торгу добити; eine Ehe —, по-
дружити ся, побрати ся, побира-
ти ся.
- Abſchluß, m. закончене, коонецъ, за-
ключене.
- Abſchmaßen, v. а. обезчестити, зганъ-

- бувати, сплюгавити, висварити,
злаяти видурнати, зурнати
- Abſchmaßen, v. а. нацѣловати ся.
- Abſchmaufen, v. а. зласити; v. п.
скѓнчити ѓѓѓдъ одер бенкетъ, ѓѓ-
бенкетовати.
- Abſchmecken, v. а. по смаку пѓзнати,
докоштовати ся.
- Abſchmeckend, adj. несмачный, неску-
сьный, гѓркий.
- Abſchmeißeln, v. п. f. erſchmeißeln.
- Abſchmeißen, v. а. ѓдверечи, ѓѓкнну-
ти, скинути, ѓѓбити, звалити.
- Abſchmelzen, v. а. стопити, розтопи-
ти; v. п. стопнѣти, розтопнѣти,
стаяти.
- Abſchmieden, v. а. ѓковати, укути.
- Abſchmiecen, v. а. намазати, натира-
ти, зрѣдати, навалати, нечисто
переписати одер списати; f. abrũ-
geln; v. п. марати, смолити.
- Abſchnallen, v. а. розстигнути, ѓѓ-
стигнути, ѓѓопати, розпнати.
- Abſchnappen, v. а. die Zunge затрѣ-
нути дверми, лопнути дверми;
v. п. лопнути, трѣхнути: im Reden
oder im Schreiben abbrechen бесѓ-
ду одер писане нагально одер не-
сподѣвано перервати.
- Abſchneiden, v. а. ѓдрѣзати, зрѣзати,
обрѣзати, перерѣзати, ѓѓтяти,
притяти, пѓдтяти, ѓѓкраяти, ѓѓ-
крѓѓти; обстригчи; die Hoffnung
позбавити кого надѣѓ; in der Rede
перервати; einem die Ehe —, у-
рвати кому чести, осоромити ко-
го, лица вѓдѓрти кому.
- Abſchneidſel, n. Abſchnittſel.
- Abſchneidung, f. ѓдрѣзоване, обрѣзо-
ване, стинане, ѓѓтинане.
- Abſchneiden, v. п. настати одер переста-
ти падати (о сиѓѓу)
- Abſchnellen, v. а. ѓѓшайнути, ѓѓпру-
гнути, нагономъ пускити; v. п.

нагономъ пустити ся, одсочити.
Абсchnitt, м. одрѣзокъ, одрубокъ. одрѣзане, одрубане; оддѣль. роздѣль; перерва.
Абсchnißel, **Абсchnißel**, п. урѣзокъ, обрѣзокъ, одрѣзокъ, обрѣзекъ, окравки, окравцѣ; beim Feder тратъ.
Абсchnißeln, v. а. вирѣзати, вистругати. обрѣзати, обстругати.
Абсchnüßen, v. а. розвязати. одшнуровати. розстягнути.
Абсchnüren, v. а. счерпувати, одчерпати, одсипати. надобрити. злати.
Абсchoß, м. податокъ одег данина одъ переселеня ся, пересельне.
Абсchoßen, v. а. на-впоперекъ о. навскось притяти одег закроути.
Абсchoßten, v. а. здрапати, здростати.
Абсfragen, v. а. і. abfragen.
Абсfragen, v. а. одшуровати, одкрутити.
Абсrecken, v. а. одстрашити, запугати, налякати, сподошити, застрашити, затревожити, залякати; mit Wasser besprengen подляти.
Абсreckung, f. застрашене, запудъ, заякане.
Абсreiben, v. а. durch Schreiben abnügen списати, притупити; (schriftlich) переписати, одписати, виписати; schriftlich abjagen листомъ одег письмомъ одказати; eine Steuer одписати; eine Realität im Grundbuche виписати одег вимазати маѣтностъ зъ книги грунтовоу; durch Schreiben bezahlen одписати довгъ.
Абсreiber, м. переписовачъ, переписецъ.
Абсreifen, v. а. обголосити; mit einem Messer abbrechen одкричати. одгорлати; sich —, скричати ся, згорлати ся, похрипнути.

Абсchrift, f. перепись, одпись, списокъ
Абсchriftlich, adj. въ переписи, въ списку.
Абсchröpfen, v. а. зжнати, концѣ зббжа серпомъ зрѣзовати.
Абсchroten, v. а. скотати, звалити; mit einer Säge одрѣзати пилюю; in die Quere theilen, на-впоперекъ одег вскосьно дѣлити. дѣвчати.
Абсchruppen, v. а. злушити, оширобати, очистити.
Абсchuß, м. збѣгъ, стокъ, спадъ; f. **Абсchußigkeit**, **Абсchuß** zwischen zwei Ackerstücken окиба, und von der Wegseite заворъ.
Абсchußig, adj. спохилый, скосный, зббчний, спадчистый, сточистый, збрисный, стрбмкий, спусковатый, прикрый.
Абсchußigkeit, f. спадъ, спохилость, скосность. стрбмкость, зббчъ, оббчъ, стермо.
Абсchütteln, v. а. стрясти, отрясти, зверечи; скинути. одторосати; das Joch —, скинути ярмо. освободити ся (зъ-подъ чиеу кормиги).
Абсchütten, v. а. одсипати, надсипати, надбляти, злати, приляти.
Абсchützen, v. а. den Lauf des Wasserers durch ein Schutzbrett hemmen заставити, загатити; das Wasser ablassen спустати.
Абсchwächen, v. а. ослабити; sich abschwächen знемогчи ся, знемогнати, охлянути; sich durch Hunger —, згододовати ся, замѣти.
Абсchwären, v. п. обдгнати, вигнити; der Nagel ist ihm abgeschworen ноготь ему злѣзъ.
Абсchwarten, v. п. вирѣсти ся.
Абсwarten, v. а. шкору зднати одег стягнути.

Abfchwärzen, v. a. почорнити, зама-
рати; v. n. чернати барву пу-
скати.

Abfchwärzen, v. a. виманити, виду-
рити, видайкати, вихитрити.

Abfchwefeln, v. a. оположати, опо-
лоскати; v. n. збїти зъ дороги,
звеста ся одер звернути ся зъ до-
роги, зблукати ся; оддалити ся,
одбїти.

Abfchwemmen, v. a. змити, викупа-
ти; die Pfefde—, сплавити, викупа-
ти; wegſchwemmen подмивати зъ
собою забирати.

Abfchwimmen, v. n. одплисти, попли-
сти, одпливати.

Abfchwinden, v. n. ſ. abmagern.

Abfchwingen, v. a. стрясати, вивѣяти;
ſich abſchwingen збскочити.

Abfchwitzen, v. n. спбїтїти.

Abfchwören, v. a. den Eid ablegen
присягу зложити, побожити, за-
присягчи; ſich eidlich von etwas
loſſagen одприсягчи ся чого, од-
присягнути що; mit einem Schwur-
te läugnen присягою заперечити,
запирати ся чого.

Abſehen, v. n. одплисти, одправити
ся водою, одбити одъ берегу.

Abſehen, v. a. von etwas hinweg ſe-
hen одглянути ся, одвернути ся,
не бачити що. Abgeſehen davon не
вбачаючи одер не зважаючи на се;
überſehen переглянути, доглянути,
дозрѣти, добачити; abwarten, ab-
raffen вбачати, виглядати, дожи-
дати, висмотрити, вислѣдити; zie-
len прямовати, мѣрити до чого;
ableiten, abmerken перейняти. до-
двнати ся, перехопити; erkennen,
begreifen, понимати, спбзнати, до-
гадати ся, зрозумѣти, доглупа-
ти ся.

Abſehen, n. ſ. Abſicht.

Abſeifen, v. a. зъ мила випоможати
одер вимити.

Abſeifen, v. a. свѣдити, перещѣдити,
одцѣдити.

Abſein, v. n. не бути; subst. ſ. Ab-
weſenheit.

Abſeite, f. причлужъ, прубудоване,
прибудинокъ.

Abſeits, adv. побторонь, обсторонь,
поббчъ, поручъ, на особкахъ, зб
сторони, на сторону.

Abſenden, v. a. одправити, пбслати,
вислати, одослати.

Abſender, m. одсилающий, послаю-
чий.

Abſendung, f. одправлене, висилане.

Abſengen, v. a. спалити, опалити, о-
жеччи (гт).

Abſenken, v. a. посадити въ землю.

Abſenker, m. одводокъ, лѣторость,
шѣпа.

Abſentiren, v. r. одляяти ся, не бу-
вати.

Abſent-Liſte, f. списъ неспритош-
нихъ одер одсущихъ.

Abſenz bekommen, азика взяти.

Abſetzen, v. a. зложити, одложити,
зсадити, скинути; die Waage —,
спродавати, збувати, збути; Ei-
nen vom Amte—, зложити одер ски-
нути зъ уряду, одставити; abſet-
zen одставити; (ein Kaſſ) одлу-
чити; (den Preis) зменшити цѣну;
v. n. abbrechen im Reden перери-
вати, наставати; im Schreiben од-
ступати; ohne Abſetzen безъ на-
станку, душкомъ, однотохомъ.

Abſteifgen, v. r. настогнати ся, зб-
стогнати ся, згорювати ся.

Abſicht, f. Abſehen, n. намѣрене, гадка,
намѣръ, мисль, конецъ цѣль; Die
ziehung auf einen Gegenstand зглядъ,
оглядъ.

Abſichtlich, adj. нарощний, знарощний,

самохотный; adv. нарощно, зна-
рошна, самохотъ.
Абшчтлчфейт, f. намъренность.
Абшчтлчф, adv. не — знарошки, не —
знарошна, безъ намъру.
Абшеден, v. а. скипенити, зварити,
виварити, уварити.
Абшнген, v. а. одспъвати, виспъва-
ти. переспъвати; Osterwünsche ab-
singen райцевати; Einer, der Oster-
wünsche absingt райцъвникъ; sich
absingen збосъвати ся.
Абшсен, v. п. зсѣсти oder злѣзти
зъ коня; v. а. die Schuld одси-
дѣти; bis zu Ende einer bestimmten
Zeit sitzen досидѣти, висидѣти;
sich absitzen засидѣти ся.
Абсолют, adj. конечный, беззглядный,
неограниченный, самовладный.
Абсолютismus, m. самовладе, власть
неограничена.
Абсолвирен, v. а. одбути, укрѣтити,
довершити; von der Schuld frei-
sprechen за невинного узати; im
kirchlichen Verstande розрѣшити.
Абсольution, f. розрѣшене.
Абсондерен, v. а. оддѣляти, одлучити,
роздѣляти, окромити; die Weiswer-
den жалобу одну одъ другою од-
дѣляти.
Абсондерунг f. оддѣлене, одлучене,
роздѣлене, кромлене.
Абсондерунгерехт, n. право оддѣленя.
Абсорбирен, v. а. всисати, втягати; f.
erschöpfen.
Абсоржен, v. г. журити ся, склопо-
тати ся; згрязити ся, спечаловати
ся.
Абспалтен, v. а. одскаляти, одскалю-
вати, одкологити, одлупати.
Абспаннен, v. а. випрягчи, розпряг-
чи, виложити, спустити; ganz ab-
gespannt sein висялити ся, знемог-
нути, знемогчи.

Абспрантсиг, adj. спроневерный, не-
верный, одпавший; Zemanden ab-
sprantig machen f. entfremden.
Абспраген; v. а. ошадити, зашадити,
уймати собѣ.
Абспреисен, v. а. нагодовати, насити-
ти, нахарчовати, накормити; v. п.
попофсти. перестати ѣсти. наѣ-
сти ся.
Абспriegeln, v. а. одбивати, зобра-
зити, одлискати.
Абсприннен, v. а. спрясти, випрясти,
допрясти.
Абспризен, v. а. ступити, притупити;
gehörig spitz machen заострити (за-
гострити), застрѣлчити.
Абсплиттерн, v. а. одскаляти, одшѣ-
пити, одлупати.
Абспреден, v. а. одсудити, одказа-
ти, заперечити; die Hoffnung по-
збавити надѣю, обезнадѣяти; das
Leben осудити oder засудити на
смерть; über etwas судъ дати о
чѣмъ; aberlügen заперечити, не-
признавати; f. verabreden.
Абспренген, v. а. одорвати, одбива-
ти, висадити.
Абспринген, v. а. одскаляти, одпирс-
нути, одбити ся. одорвати ся;
anderes Sinnes werden залишити
oder покинути що; herabspringen
збскаляти.
Абспроffen, v. п. f. abstammen.
Абспрѣфлинг, m. нящадокъ, потомокъ,
накоренокъ; одродокъ.
Абспрунг, m. одскокъ, рѣжница.
Абспрѣлен, v. а. сполокати, ополока-
ти, виполокати, вимити; (von ei-
nem Fluße) подливати, одмулити,
змудити.
Абспрѣлчт, n. помѣть.
Абспрѣтен, v. а. вислѣдити, витропи-
ти, вилюхати, вишарити.

Абстампен, v. n. походити одъ ко-
го, родъ свой вести.

Абстампунг, f. походжене, родъ: *Ab-
begriff der Abstammlinge* потомство,
накореньство.

Абстамплинг, m. накоренюкъ. потомокъ.

Абстанд, m. одстоя, простѣръ, дале-
чьнѣ; *Unterschied* рѣжница, рѣж-
нѣсть, одступлене одъ чого.

Абстандиг, adj. одсталый, неживый.
здохлый.

Абстатен, v. a. оддати. звернути,
зложити, видати; *einen Besuch* звѣ-
дати одер посѣтити; (*den Dank*)
подяковати, дяку одер подяку зло-
жити; (*einen Glückwunsch*) добра
бажати, здоровкати, чого лѣтство-
вати кому; (*einen Gruß*) поздоро-
вити, чоломкнути кому, склони-
ти си; (*bezahlen*) заплатити.

Абстатунг, f. оддане, одставлене,
одвезене; *Gebühr und Abstattung*
повиннѣсть и одробокъ; *Abzah-
lung* заплачене, заплата.

Абстаубен, v. a. зъ пилу очистити,
зъ пороху отрясти, витрѣпати.

Абстаубет, m. щѣтка одъ пилу одер
пороху.

Абстауерн, v. a. висѣчи, выпѣгати.

Абстѣчен, v. n. заколоти, зарѣзати,
забити; *eine Karte* перебити; *mit
einem Stiche* абфондети одколоти,
перерѣзати; *das Wasser* переко-
пати; *einen Reich* спустити; *das
Wasser* одвернути; (*als ein Muster*)
сколоти; v. n. рѣжнѣти ся, не-
складати ся.

Абстѣчер, m. звѣздъ, наворѣтъ.

Абстѣчен, v. a. одколоти, одстигну-
ти, одщѣкати, одопнати; *durch
Steden* бѣзѣщипен витичити.

Абстѣчен, v. n. оддаленимъ бути. по-
дальше одер о-подаалеки стояти,
одстояти, одставати, стирчати;

ablassen бѣствати одъ чого, поки-
нути одер залишити шо. дати по-
ки чому. одступити одъ чого;
(*vom Weine*) застояти ся; *sich ab-
setzen* застояти ся.

Абстѣхлен, v. a. украсти, викрасти.

Абстѣйген, v. n. злѣзти, висѣсти. зса-
довити ся; *einsetzen* заѣхати, о-
становити ся; *absteigende Linie* до-
лѣшне колыно.

Абстѣйгекуартир, m. постояльня, го-
стинница. дѣмъ постояльнѣй, за-
вѣздъ.

Абстѣллен, v. a. *fortrücken* бѣставити;
auf die Erde stellen збѣставити; *ab-
schaffen* одсунути, одсунути, по-
збути ся чого; *zum Militär* од-
ставити до войска.

Абстѣлленг, f. бѣставлене; одкинене.

Абстѣммен, v. a. зѣструговати.

Абстѣмпелн, v. a. заклеювати. клей-
мѣ наложити.

Абстѣрпен, v. a. висѣгнати, виши-
вати.

Абстѣрбен, v. n. умерти, змерти, бѣ-
умерти, дѣйти, вимерти; *von
Pflanzen* звянути, знидѣти, засох-
нути, усхнути; *von Gliedern* стерп-
нѣти, зацѣпѣти, здеревѣти, за-
ковязнути.

Абстѣрбен, n. смерть, скѣбѣ.

Абстѣуерн, v. n. одбити одер одплити
одъ берега.

Абстѣч, m. узорочъ; f. Contrast.

Абстѣммен, v. a. голосовати; *nicht
zustimmen* незгаджати ся;
gehörig stimmen настроѣти, наго-
лосовѣти; f. *überstimmen*.

Абстѣйстен, v. a. *Jemanden von der Wirth-
schaft* одсадити кого зъ госпо-
дарства одер зъ газдѣвства.

Абстѣмминг, f. голосоване; незгѣд-
нѣсть.

Абстѣбнен, v. n. одстогнати.

Abstoßen, v. a. одбити, блперти. Одрулити. Одрунути. Одадурнути, Одопхнути, зопхнути; mit dem Hobe! вистругати, витесати, стесати; sich die Faust zederti sobъ шкору; die Schuld zapлатити довгъ, сплатити ся зъ довгу; das Genick zломити каркъ; v. n. одбити одъ берега.

Abstract, adj. Одлучный, загальний, спогадный; schwer zu verstehen неясный.

Abstrafen, v. a. укарати, помарати, цвѣгати.

Abstrafung, f. укаране.

Abstrahiren, v. a. загальнити; v. n. von etwas abstrahiren, absehen невбачати, неуважати на що.

Abstreifen, v. a. одстрихнути, згоргати, згладжувати, зрѣвнати; abziehen beim Schleifen виострити, натагнути на ремънці; weissen wisъчи, вишмигати; v. n. das Faischen vollbringen витерти ся.

Abstreifen, v. a. сподосовати, здерти, обдерти, обдерти, обчъхати; v. n. vom Wege оддалити ся одъ дорѣги.

Abstreiten, v. a. виправовати, вибороти, переправдати кого, переперечити, виходити; streitig machен оспорювати, перечити, заперечати, боронити, обсудити.

Abstricken, v. a. вигаклювати, одгаклювати; einen Strumpf склнчити oder зробити ногавку.

Abstrich, m. згортокъ.

Abstriegeln, v. a. згребломъ вичесати oder витерти, визгреблати.

Abstromen, v. a. плавити, сплавити, спускати; v. n. облясати, спливати, стъвати.

Abstrus, adj. темный, непонятный, неясный, запутанный.

Abstudiren, v. g. зъучити ся.

Abstufen, v. a. die Farben—, одтвнювати; in der Grammatik склоняти.

Abstufung, f. склнвъ. Одмвна.

Abstumpfen, v. a. притупяти, затупити, тупити.

Absturz, m. круча, стермо, пропасть, урвище.

Abstürzen, v. g. зломити каркъ одершию одер вязи.

Abstutzen, v. a. обтяти, скоротити, прикуртати, прирвзати, подстригчи (гт).

Absuchen, v. a. позбирати, збирати, вишукати, висъкати.

Abtub, m. дварь, уварь.

Abturd, adj. нескладный, недрвчний, глупый.

Abfurdtit, f. недорвчъ, дуреньство.

Abfüßen, v. n. посолодити, осолодити.

Abt, m. игумень; опать.

Abtafeln, v. n. f. abstreifen.

Abtafeln, v. a. корабель розряжати.

Abtanzen, v. a. одгуляти. обтанцювати, облясати; sich abtanzen згуляти ся, станцювати ся.

Abtausch, m. вимвна.

Abtauschen, v. a. вимвнати, перемвнати.

Abtei, f. опачтво, игуменьство.

Abtheilich, abthlich, adj. игуменьский, опачный.

Abthauen, v. n. обтаяти, обтавати, розтаяти, розтавати.

Abtheilen, v. a. роздълити, оддълити, поддълити, покромити, пересторонити; v. n. unter einander дълити ся, (маеткомъ).

Abtheilung, f. роздълъ, оддълъ, поддълъ, дълница, часть; im Schauspiel (Akt) двя, (Scene) поява; eine Abtheilung von 100 Mann сотня.

Abthun, v. a. ablegen зднати, ски-

нути. зложити, зверегчи (гг); ab-schaffen знести. одставити, одсу-нути; abmachen, закончити що. справити ся зъ чимъ, зъорудо-вати, укончити, залагодити; die Verlassenschaft abthun справити ся одег закончити справу зъ блъу-мерщиною.

Abthung, f. der Verlassenschaft спра-влено ся одег закончене справи зъ блъумерщиною.

Abthun, v. a. знести, зивъощити.

Abthun, f. игуменя.

Abtoben, v. n. f. austoben.

Abtöden, v. a. убити; durch Hunger заморити, заголодовати.

Abtrag, m. плата; винагорода, за-спокоѣне.

Abtragen, v. a. розобрати, знести; die Speise забрати одег спрята-ти; die Schuld виплатити ся зъ довгу, платити одег сплатити довгъ; розкинути, розвалити; abnützen, авосити, посходити, витерти; sich abtragen знести ся, змучити ся (ношенемъ).

Abträufeln, v. n. капати, стѣкати, крапати.

Abtreiben, v. a. одбити, одогнати, одперти; die Leibesfrucht зогнати пладъ; ein Pferd згонити одег зму-чати одег втомити коня; Gold ab- treiben плавити золото; einen Baum дерево стяги одег зрубати; v. n. vom Schiffe зойти зъ шляху одег зъ дороги.

Abtreibung, f. одогнане; зогнане, змучене; плавлене.

Abtreiben, v. a. розпороти, одпо-роти, одорвати, одлучити.

Abtreten, v. a. одоптати, видоптати; glatt treten удоптати, виталовати; Einem etwas—, оддати о. одступи-ти кому що, зречи ся чоге; v. n.

bei Sem. —, заѣхати. вступити до кого; ablassen von etwas блступи-ти блъ чоге, покинути що; vom Amte—, уступити одег виступити зъ уряду; weggehen одйти, оддали-ти ся; auf der Bühne зойти, од-далити ся зъ позорища.

Abtretung, f. одступъ, одступлене.

Abtrieb, m. одогнане; des Holzes зрубъ, зрубане.

Abtriefen, v. n. капати, стѣкати.

Abtrift, f. вигонъ.

Abtrinken, v. a. одпити, одпивати, спити, надпити.

Abtritt, m. die Einfuhr завздъ, вступъ; Abtretung одступъ, одступлене; ein Ort, auf welchen man von einem höhern Orte eintritt збступъ, ступень, порогъ; heimliches Gemach triv. срачъ.

Abtrittsgeld, n. одступне.

Abtrocknen, v. a. обтерти, обдтерти, стерти; trocken machen висушити; v. n. засохнути; подтряхати, од-тряхнути, висохнути.

Abtummeln, v. a. вибубнити.

Abtropfen, Abtröpfeln, v. n. капати, кропити, росити, цякати.

Abtroßen, вимогчи що черезъ грбъ-бу одег черезъ упоръ, виспорити, вигрозити, винудити.

Abtrünnig, adj. однавший, спроне-вѣрний, невѣрний, вѣроломний, про-дайвѣрний; abtrünnig werden од-лучити ся, одпасти, одорвати ся,

Abtrünniger, m. змѣнникъ, зрадникъ, зневѣра, одступень, перекинчикъ. перевертень, продайвѣра.

Abtrünnigkeit, f. одступство, вѣро-ломство, зневѣрство.

Abtruppen, v. n. одйти, розйти ся.

Abtummeln, v. a. згонити, зогнати, змучити.

Abtünchen, v. a. отниксвати, обтринковати.

Ab- und zugehen, бходити и приходити.

Aburtheilen, v. a. обсудити кому шо одер кого одъ чога; das Endurtheil fällen осудити, спорѣшити, судъ видати.

Abverdieneu, v. a. вислужити, заслужити си чога; durch Dienst bezahlen одслужити, обробити.

Abverkaufen, v. a. обпродати шо.

Abwachsen, v. n. криво рости, бакѣрити.

Abwägen, v. a. обвжигити, зважигити, переважигити; seine Worte abwägen говорити зъ рбзвагомъ.

Abwälzen, v. a. обкочити, обкачувати, скотити, обвалити, звалити.

Abwandelbar, adj. обмѣнний.

Abwandeln, v. a. спрагати, обмѣняти.

Abwandlung, f. спряжене, обмѣна.

Abwandern, v. n. помандрувати, пбйти одер пустити ся на мандрбвку.

Abwarnen, v. a. f. abrathen.

Abwarten, v. a. дождигити, подождигити, чекати, дочѣкувати, очѣкувати, заждигити; warte ab vos. погоди, стрѣвай, пострѣвай; einen Kranken заходити недужного, доглядигити; subst. n. пождигъ, дождигане.

Abwärts, adv. долѣвъ, долу, надолъ, зъ гори; den Fluß abwärts зъ водою; seitwärts обсторонъ, побсторонъ, наббкъ.

Abwaschen, v. n. обмити, вимити, змити, обмити, сполокати, вибаниги; v. n. випрати.

Abwässern, v. a. вимочити; vom Wasser befreien спровадити воду зъ чога.

Abwatscheln, v. n. поточити ся.

Abweben, v. a. уткати, виткати.

Abwechseln, v. a. вимѣняти, змѣняти,

обмѣняти, перемѣняти; v. n. мѣняти ся, перемѣняти ся.

Abwechselnd, adj. черговий; adv. чергою. по ряду, на перемѣну.

Abwechslung, f. перемѣна, обмѣна, замѣна; f. Mannigfaltigkeit.

Abweg, m. мановець, блудъ, мильна дорога, слѣпанка.

Abwegsam, adj. задорогий, блудний.

Abwehen, v. a. звѣяти, здунути, обвѣнути.

Abwehr, f. обпроръ, оборова.

Abwehren, v. a. обганяти, оббивати, обвергати, зупиняти, не допускати; einem Uebel запобѣгати, зарадити; befreien освободити, увольнити.

Abweichen, v. a. розмягчигити; v. n. несходити ся, обдаляти ся, рбжнигити ся; vom Wege збивати ся зъ дороги.

Abweichend, adj. несходный, несхожий. рбжний.

Abweichung, f. обступъ, несходность, рбжниця; збочене.

Abweiden, v. a. спасати, випасати.

Abweidung, f. спашъ, випашъ.

Abweisen, v. a. звивати одер змотувати (зъ мотовила).

Abweinen, v. a. виплакати шо, доплакати ся чога.

Abweisen, v. a. обдалити, обправити, обогнати, нагнати, обверегчи (гт), обмовити чога, обказати кому шо; Zemanden von dem Vermögen обсадити кого одъ наетку.

Abweisung; f. обправа, обказъ, нагнане.

Abweisen, v. a. вибѣлити, побѣлити.

Abwelen, v. n. вянуги, звянуги, зовянуги, чахвуги.

Abwenden, v. a. обвернути, обвести, образити, оббити.

Abwendig, adv. f. abgeneigt; abwende-

big machen одвернути, одвести, одстрашити, одволѣчи.
 Abwerfen, v. а. скинути, зверечи, одкинути, одверечи; eine Brücke знести одег скинути мостъ; das Foch страсти ярмо; v. п. von Firschen мѣнити одег губити роги; (Gewinn) приносити хосѣнь.
 Abwesend, adj. непритомный. непри-
 сущий, одсуцый.
 Abwesenheit, f. непритомность, од-
 сугство, небутокъ.
 Abwettern, v. п. вигримѣти, настати
 гримѣти.
 Abwezen, v. а. виострити, виточити,
 вбрусити, вигладити.
 Abwickeln, v. а. одмотати. розмота-
 ти, розвинуги, розвити. розпולי-
 ти. розпѣлати.
 Abwinde, f. новѣйка. витка.
 Abwinden, v. а. одмотати, звивати.
 Abwindung, f. звиване.
 Abwischen, v. а. f. abwischen; bei den
 Jägern: für abziehen стерти; bei den
 Wädern розчиняти, мѣсити.
 Abwischen, v. а. стерти, обдтерти;
 втерти.
 Abwischer, m. стирка.
 Abwittern, f. abwettern; mit dem Ge-
 tuche erkennen звѣтрити, завухати.
 Abwollen, v. а. обдбрати зъ вовни.
 Abwischen, v. а. виманити, вишахру-
 вати.
 Abwürdigen, v. а. осоромити, знева-
 жити; змечшити.
 Abwürzen, v. а. задавити, вдавити,
 вдушити.
 Abwürzen, v. а. заправити корѣнемъ;
 mit einem derben Werweise abfetti-
 gen зганьбувати, злати, одрѣзати
 кону.
 Abwürzen, v. п. висердити ся, ви-
 злючити ся.

Abzahlen, v. а. заплатити, виплатити,
 сплатити.
 Abzählen, v. а. одлѣчити, одличити,
 одчислити, одшибити, одшибати,
 пошибати; числити, злѣчити, зли-
 чити.
 Abzahlung, f. сплата, виплата.
 Abzähnen, v. п. достати всѣ зуби;
 die ersten Zähne verlieren стратити
 першѣ одег дитиначѣ зуби.
 Abzauen, v. а. висварити, сваркою
 вимогчи що на комъ.
 Abzarfen, v. а. вицѣдити, спустити.
 Abzäumen, v. а. die Pferde вшваж-
 кати одег виховстати одег розхов-
 стати одег одховстати конѣ.
 Abzäunen, v. а. перегородити, обго-
 родити, одгородити.
 Abzausen, v. а. висѣпати, випелешити,
 викудѣлѣчити, викудосити.
 Abzehnten, v. а. виплатити десятину.
 Abzehren, v. а. спѣсти, зѣдати;
 nach und nach entkräften, v. п. вя-
 нути, нити. нѣдѣти, сохнути, чх-
 нути.
 Abzehrung, f. сухоти.
 Abzeichen, n. знакъ, знамено, одзнака,
 признака, патно.
 Abzeichnen, v. а. одзвачити, нари-
 совати.
 Abzeichnung, f. одзнака, знакъ; одри-
 соване; das Abgezeichnete рисунокъ.
 Abzerren, v. а. видерти, одсѣпнути,
 одсѣпати.
 Abziehen, v. а. стягнути. зволѣчи;
 die Kleider—, задѣинити одѣжь, роз-
 дягнути ся; die Haut—, задѣинити
 одег злупити шкуру; von einer
 Summe—, одшибити одег пошибити
 одег одличити одъ галу одег одъ
 суми; einen von Etwas—, одвести,
 одраяти; (das Bier) переллати о-
 дер вицѣдити пиво; den Branntwein—,
 переганати горѣлку; ein Scheer-

messer —, набрусити одер приострити бритовъ; bei den Weißgerbern мѣдрити; die Sand von Einem —, покннути кого, одцурати ся кого; abdrucken одпечатати, одтиснути; v. n. (von Dienstboten) оставити службу. одбити, покинути службу; von einer Belagerung одступити одъ облоги.

Abzielen, v. n. намагати до чого, прямувати до чого.

Abzimmern, v. a. обтесати.

Abzirkeln, v. a. одкружляти. розмѣрити кружалцемъ одер кружаломъ.

Abzug, m. bei Berechnungen пошибъ; die Abreise, Entfernung von einem Orte одходъ, одѣздъ, одступъ, одступлене, вирушъ; Abzug des Wassers спустъ, стокъ, ровчакъ, проводъ; Abdruck язичокъ (при стрѣльбѣ).

Abzugsgeld, n. одходне. виходне.

Abzurufen, v. a. оскубсти, зоскубсти, зоскубати, оскубати, висѣпати, обривати.

Abzuwaschen, v. a. одщѣпувати, уривити кому.

Abzuwaschen, v. n. намагати до чого, замѣряти (до чого одер що).

Abzwickeln, v. a. одщѣпнути, урвати.

Abzwingen, v. a. вимогчи, винудити, висилувати, видужати.

Abzwirpen, v. a. змотати.

Acacie, f. акація, горохдовникъ.

Academie, f. академия, всеучилище

Accent, m. наголосъ.

Accentuation, f. наголосуване, наголоси (pl).

Accentuiren, v. a. наголосувати.

Acceptor, m. принимачь.

Acceptation, f. приемъ.

Acceptiren, v. a. den Wechsel приймати трату одер тратку.

Accidenz, f. Accidenzien pl. бочий приход.

Accise, f. акциза, споживне.

Accisbar, adj. оплачальный, платный.

Acciseinnehmer, m. поборчий, побирячий одер одбшрачий оплату.

Accisexpedition, f. таможня.

Accisefrei, adj. неоплатный, неподдающий оплатѣ, неоплачальный.

Accisefreiheit, f. вольность одъ оплаты.

Acclamation, f. окликъ.

Acclimatisiren, v. a. приучити; (sich) зажити ся.

Accompagnement, n. пригравъ, вторъ.

Accompagniren, v. a. пригравати, второвати.

Accord, m. акордъ, суголось; Uebereinkunft угода, договоръ.

Accordiren, v. a. настроити; vergleichen зрѣвнати; gestatten позволити. пристати на що; v. n. ладити ся, згаджати ся; übereinkommen умовляти ся, укладати ся.

Accoucheur, m. акушеръ.

Accreditiren, v. a. удостовѣрити, заповѣрити.

Accurat, adj. дѣльный, точный, достѣтный, непохибный; adv. дѣль, додѣно. якъ разъ, саме, достѣтно, точно.

Accurateffe, f. дѣльность, непохибность, точность.

Accusativ, m. падежъ четвертый, кого-що падежъ.

Ах! int. охъ! ой! ай! лихо! горе!

Аchat, m. агатъ.

Аchsel, f. остякъ. ость. вусъ, остѣй.

Аchromatisch, adj. безбарвный, безцвѣтний.

Аchse, Ахе. f. ось, снасть.

Аchsel, f. плечѣ, рамя, баркъ. коркошъ (pl).

Аchselbein, n. лопатка.

Аchselader, f. подпашна одер подлюпатна жила.

Аchselgrube, f. Аchselhöhle, f. паха.

Аchselgelenk, n. плъчнини одер плъчовини суглавъ.

Аchselständig, adj. кутнини.

Аchselträger, m. облуднини чоловікъ, лестувъ.

Аchselarm, m. рамя осми, осьне рамя.

Аchselgeld, n. дороговѣ.

Аchselnagel, m. f. Аинсе.

Аchselring, m. рифа, обручъ на осми.

Аcht, осьмъ; je acht, що восьмъ; mit Аchten fahren осьмирнею вхати. вхати осьмякомъ.

Аcht, f. увага, бачиность, осторожиность, осторога, осторожня; Аcht geben auf Zemanden одер auf etwas уважати, бачити на що, пильновати одер наглядувати кого одер що; ich in Аcht nehmen стеречи ся, на осторожни ся мати, выровати ся, берегчи ся, глядѣти; gib Аcht vor. вбачай, бережись.

Аcht, f. вигнание, прогнание.

Аchtbar, adj. честивий, шанобливий, високоповажаний, хвальний.

Аchtbarkeit, f. честивость, почестъ, шанобливость.

Аchte, adj. осьмий; zum аchten Male у-осьме.

Аchteck, m. осьмерникъ, осьмогранъ.

Аchteckig, adj. осьмогранный, осьмокутний.

Аchtel, n. осьма часть, осьмиця; in Aoten осьмка.

Аchten, v. а. уважати, почитати, поважати. шановати. цѣнити, величати. славити; gleichachten на равни мати; Einen höher achten выносити кого надъ кого, величати, више ставити; dafür halten брати, мати, уважати, тримати за що; auf etwas —, f. achtgeben.

Аchtens, adv. въ-осьме, у-осьме.

Аchterlei, adj. осьморакый.

Аchtfach, adj. осьморичный.

Аchtfältig, adj. осьморичный, осьмочастный.

Аchtflach, n. осьмоствънъ.

Аchtfüßig, adj. осьмоногий.

Аchtgespann, m. осьмерникъ, осьмерница.

Аchthalb, adv. повъ-осьма.

Аcht Hundert, adv. осьмъ сотъ.

Аcht hundertste, adj. осьмсотный.

Аchtjährig, adj. осьморѣчний; Аchtjähriges, subst. осьмолѣтокъ

Аchtlos, недбалый, необачный, небачный, неуважный. неозорный.

Аchtlosigkeit, f. недбалость, неувага, неозорность.

Аchtmal, adv. осьмъ разъ.

Аcht sam, adj. вбачливый, уважный, точный, важливый, обачный, оглядний, бережливый, осторожный.

Аcht samkeit, f. вбачливость, обачность, бережливость, озорность, оглядность, важливость, осторожность.

Аchtseitig, adj. осьмобокый, осьмоствънный; bei Instrumenten осьмострунный.

Аchterklärung, f. засудъ на прогнание.

Аchtspannig, adj. осьмокѣнный.

Аchtstündig, adj. осьмогодинный.

Аchtträgig, adj. осьмодневный, тижневный.

Аchttheilig, adj. осьмочастный, осьмодѣльный.

Аchtung, f. бачиность, увага; Hochachtung пошановокъ, почестъ. шаноба, честиня, шана. поважане, повагъ. честъ.

Аchtungsvoll, adj. поважливый, повный чести, зъ почестею, пошановливый.

Аѣtungswerth, adj. годный пошановку
oder чести.
Аѣtungswidrig, adj. нечестный, незви-
чайный, непошановливый.
Аѣtzeh, num. ѡсѣмнайцѣтъ; der аѣt-
zehnte, adj. ѡсѣмнайцѣтнй.
Аѣtzig, num. ѡсѣмдесять; der аѣtzig-
ste, adj. ѡсѣмдесятнй; аѣtzig-
jahrig, adj. ѡсѣмдесятьлѣтнй; аѣtzigmal, adv. ѡсѣмдесять разъ
oder разѡвъ
Аѣlei (aquilegia), f. римщина.
Аѣder, m. рѡля, поле, хотарь, грунтъ;
den Аѣder bestellen рѡлю справля-
ти; den Аѣder furzen пареновати;
den Аѣder in die Quer рfugen ра-
лити, in die Lange довжити.
Аѣderarbeit, f. работа около рѡлѡв
около землѣ.
Аѣderbau, m. рѡльництво, пахарство,
земледѣльство; zum Аѣder gehѡrig,
пахарскнй, земледѣльчнй.
Аѣderbauer, m. хлѣборобъ, земледѣ-
лецъ, пахарь.
Аѣderbaureißend, adj. хлѣборобскнй,
земледѣльчнй.
Аѣderbeet, n. загѡнъ, гряда, грядка.
Аѣderbeere, f. ужина, ежина.
Аѣderbissel, f. осеть, заберь.
Аѣderbrennpreis, m. лежанка, оступ-
лннкъ.
Аѣderfeld, n. поле, рѡля, нива, ора-
нина.
Аѣderfurche, f. борозда, борозна.
Аѣdergerat, n. прїряди рѡльничѣтъ
oder дрнѡ.
Аѣdergesetz, n. земляньскнй законъ.
Аѣdergrabissel, f. осеть, восеть.
Аѣderknorpelfraut, n. подорожникъ.
Аѣdermannchen, n. пивска бѣла; f.
Wastelze.
Аѣdern, v. a. zum ersten Male ски-
бити, пѡдкнѡдѡти, покладѡти; zum

zweiten Male орѡти; subst. орѡка,
орѡане.
Аѣdercabiose, f. жовтѣльницѡ.
Аѣderscholle, f. скиба.
Аѣdervieh, n. худѡба робѡча.
Аѣdersteinsamen, m. воробѡче
oder жѡмбнне просѡ oder сѣмя.
Аѣdervergiffmeinnicht, n. жабннй очѡка.
Аѣderweg, m. полѣвнца, пѡльна
oder черезпѡльна дорога.
Аѣderwicke (gemeine), f. вика сѣйна,
горошокъ.
Аѣderwinde, f. полятнѡ, павутнѡ,
повтнѡ, повнлюха, повѡйникъ,
повѡйна.
Аѣderzins, m. грунтовѡ.
Acquiriren, f. erwerben.
А Conto= auf Rechnung на рахунѡкъ,
на вѣрѣ.
Act, m. Auszug дѣя; f. Faudlung.
Acte, f. актъ; actenmaig, adj. по
опису въ актахъ.
Acten, pl. письма, паперѡ судовѡ;
Prozessacten письма тяжѡбнй.
Acteur, m. f. Schauspieler.
Actie, f. акцнѡ.
Activ, adj. f. thatig; activѡs Warecht
право вѡбнранѡ.
Activitat, f. Thatigkeit.
Activirung, f. приведѡне въ дѣй-
ство.
Activum, n. слово дѣйнѡ.
Actuarius, m. пѡдручникъ; Schrift-
fuhrer, письмовѡдецъ.
A dato, ѡдъ сѡго днѡ; пѡслѡ дата.
Adamapfel, m. адамовѡ яблоко.
Abartirung, f. прнряженѡ, прнлаго-
женѡ, прнладнѡне.
Abbiten, v. a. додати, прнбавнѡ,
прнбавлѡти, счнслѡти, злнчнѡти.
Addition, f. долѣчъ, доликѡ, додавѡка.
Abel, m. шляхоцтво, дворяньсѡво.
шляхта, дворяне; Bogzug, бѡф-
heit шляхѡтнѡсть.

Adelig, adj. шляхоцкій, дворяньскій.

Adeln, v. а. шляхоцтво кому надати, зробити кого шляхтичомъ одет дворяниномъ.

Adelsbrief, m. грамота на шляхоцтво одет дворянство.

Adelsherrschaft, f. шляхоччина, шляхеччина.

Adelsstand, m. станъ шляхоцкій одет дворяньскій; шляхта одет дворяне.

Adelsstolz, m. гордия одет дума одет бута шляхоцка.

Adelsstufe, f. ступень шляхоцкій.

Ader, f. жила; im Bergwerfen слуга; im Holze волокно.

Adergeschwulst, f. набъгнене жилъ.

Aderig, adj. жиловатий, жилавий, жилкий.

Aderlaß, m. пущене одет припущене крови.

Adieu! бувай здоровъ! май ся газрадъ!

Adjectiv, n. приложникъ, присущникъ.

Adjunct, m. помôчничий, адъюнктъ.

Adjutant, m. прибочникъ.

Adler, m. орелъ, ôрлякъ.

Adjudiciren, v. а. присудити.

Adjustiren, v. а. виготовити рахунокъ, уготовити.

Adjustirung, f. уготовлене.

Adjutum, n. подпомога.

Adlerauge, n. орлине око.

Administration, f. управство, завѣдоване, вѣдомство, зарядъ.

Admiral, m. адмиралъ, морскій атаманъ.

Admiralschaft, f. адмиральство, атаманство морске.

Adonisblüthen, n. горлицвѣтъ, гориквѣтъ.

Adoptation, f. усановлене.

Adoptiren, v. а. усановити, у прийми взяти.

Adoptiv, adj. приймний, прибраний.

Adoptivmutter, f. мати прибрана.

Adoptivvater, m. отецъ прибраний.

Adoptivsohn, m. приймакъ, пристай, приймиць.

Adresse, f. надпись, адресъ.

Adressiren, v. а. надписати листъ до кого, адресовати.

Adressbureau, n. контора адресовъ.

Advent, m. пилювка.

Adverbium, n. прислово.

Advilitätsrecht, n. право досмертного уживаня, право доживотне.

Advocat, m. правотаръ, правникъ.

Advocatenstand, m. станъ правотарскій.

Advocatur, f. урядъ правотарскій, правотарство.

Advociren, v. n. правотарити.

Aecht, adj. доправскій, правдивий, справдешний, ширий, спражний; правий, законний; справедливий.

Aechtheit, f. справдешность, правдивость; законность.

Aechzen, v. n. ойкати, стогнати, зойкати, янчѣти, айкати.

Aechzen, n. зойкъ, стогъ.

Aeffe, m. малпа, лѣсовий чоловікъ, мома.

Aefft, m. страсть, пристрасть, захватъ.

Affektation, f. f. Biererei.

Affektion, f. Liebe, Zuneigung, Gunst любовь, схиленость, ширость.

Affektiren, v. n. удавати, пересажати.

Affektirt, adj. пересадний.

Affenartig, adj. похожий на малпу, малповатий, гей малпа.

Affengeſicht, n. малпача тварь, малпачий писокъ.

Аffenliebe, f. нерозсудна одер надѣр-
на любовь.

Аffenmaße, f. тупий нѣсъ.

Affiliation, f. присновлене.

After, f. задъ, задница, гузница.

Afterbestand, m. поднаемъ, перена-
емъ; Afterbestandgeber подвинайма-
тель; Afterbestandnehmer поднай-
митель.

Afterbrut, f. вѣрѣдникъ.

Afterdarm, m. гузна кишка.

Aftererbe, f. Веierbe.

Aftergesetz, n. ложне право, ложний
законъ.

Asterglaube, m. ложна вѣра, бо-
бони (pl).

Asterhufe, pl. кѣтики.

Asterkäfer, m. скрипунъ.

Asterkönig, n. пошадокъ; f. unehelich.

Asterklauen, pl. пацѣрки, котяки.

Asterkrystall, m. ложний хрусталь.

Asterlehen, n. подлено; Asterlehens-
mann, m. подленовникъ.

Astermehl, n. подлѣйша мука.

Asterpartie f. комѣрники.

Astermiethe, m. поднаемецъ, комѣр-
никъ; Astermiethecin, f. комѣрница.

Asterpfand, n. подзаставъ.

Asterrede, f. осуда

Asterverpfändung, f. подзаставлене.

Agave, f. агава.

Agende, f. требникъ.

Agent, m. лѣячъ, справникъ, една-
тель.

Agentchaft, f. урядъ справничий.

Aggressiv, adj. напопастный, зарив-
ний.

Agio, n. баришѣвне, надѣтокъ.

Agioteur, m. баришѣвникъ.

Agiren, v. a. дѣяти, дѣлати.

Agnat, m. своякъ, кривний.

Agonie, f. скѣпъ, содухи, часоване.

Agrafte, f. застѣжка, щѣпка.

Agropom, m. свѣдомий въ земледѣль-
ствѣ.

Agromisch, adj. земледѣльчий.

Agstein, m. f. Bernstein.

Aha, inter. ego! ага! знаю!

Ahlbeere, f. смородюхъ.

Ahle, f. шило.

Ahn, Ahnherg, m. предокъ; pl. батьки,
предки.

Ahnden, v. a. карати, мстити, гу-
дити; ahnen въшовати, будучити,
босорити.

Ahnung, f. покаране, кара, пом-
ста; Ahnung, въшоване, будучене.

Aehnlich, v. a. походити, подобати
на кого od. на що, здобити на
що, похожимъ бути на що.

Ahnen, v. n. въшовати, будучити,
надѣятися, чути; v. imp. es ahnt mit
видитъ ми ся, здав ми ся, бачу.

Ahnrecht, n. родове одер предковъ-
ске право.

Ahnrechtum, m. предковска одер бать-
ковска слава, слава дѣдовщины.

Ahnentafel, f. родовѣводи.

Ahnfrau, f. прабаба.

Ahnherg, m. прадѣдъ, предокъ.

Ahnlich, adj. похожий, спадний, по-
дѣбний, схожий; ahnlich sein, f.
ahneln.

Ahnlichkeit, f. похожѣсть, подоба,
подобѣнь, зодоба, спада, схожѣсть.

Ahnung, f. будучене, чуѣ.

Ahorn, m. клинъ, клечъ, (чорнокленъ);

Ahornwald, m. клинина, клечине;

großer oder Bergahorn яворъ.

Ahornen, adj. клиновий, клечаний.

Aehre, f. колосъ; Aehren bekommen,
колосити ся, въ колосъ ити; flei-
ne Aehre колосокъ, колосочокъ;

pl. колосъ; Aehren, welche beim Dre-
schen vom Garben abfallen коло-
сине; voll Aehren колосистий.

Аehrenleser, m. колосѣльникъ; Аehrenleserin, f. колосѣльница.
 Аehrenspige, f. остякъ, вустъ, остъ.
 Аehrenzeile, f. гранка.
 Аei, m. лѣннивецъ.
 Аkazie, f. гороховникъ.
 Аkelei, f. звонки.
 Аkerröthe, f. брочка.
 Аkrostichon, n. акростихъ.
 Аkustik, f. акустика.
 Аkaster, m. бѣла глина, бѣлый камень.
 Аlant, m. оманъ, оманикъ.
 Аarm, Аarm, m. пополохъ, грукотня, тревога; глѣтно, збѣговище.
 Аarmiren, v. a. напополошити, напололохати; затревожити.
 Аarmstange, f. чуга, вѣха.
 Аaun, m, галунь.
 Аaunartig, аaunig, аaunhaltig, adj. галунистый, галуновий.
 Аaunbergwerk, n. копальня галуны.
 Аaunerde, f. галунова земля.
 Аaunen, v. a. галуныти.
 Аaunquelle, f. галунове жерело (чуркало).
 Аaunschiefer, m. галуновий лупокъ oder брусець (черепиця).
 Аaunwasser, n. галунова вода.
 Аbatros, m. риболѣвъ.
 Аbe, f. (Weißfisch) верховодия, верховода, клень, оклѣй, бѣла риба, плотиця.
 Аbern, adj. придурковатий, нагуловатий, заслучений, дурноватий, глупий, безглуздый, божевольный, дурный.
 Аbern, v. n. дурѣти, дурачити, божеволѣти.
 Аbernheit, f. дурноватость, глупота, безглуздость, придуръ, нагуловатость, божевольность, дурация.
 Аkali, n. жиравина, лугова соль.

Аlchemie, f. алъхимия.
 Аlcohol, m. винецъ.
 Аlgebra, f. нѣмъ шотница (нѣшотъ).
 Аliment, n. виживне; Аlimentation, f. подаване виживного.
 Аlizarin, n. брочевина.
 Аll, adj. весь, вся, все; всякий, кождий; alle Jahre шо-гѣлъ, шо-року, шо-рѣкъ; alle beide обидва, оба; alle ohne Ausnahmъ всеъ загаломъ oder покотомъ; alles einъ все одно, байдуже; in alle Welt gehen въ свѣтъ нги за очи; mein Аlles, voc. мой свѣте (единий), мое сердце.
 Аll, n. весьмиръ, всесвѣтъ, загалъ.
 Аllbekannt, adj. всѣмъ звѣстный.
 Аllberühmt, adj. прѣславный, всехвальный, славутный.
 Аllda, adv. f. daselbst.
 Аllee, f. ходоръ, ходникъ.
 Аllegorie, f. инбрѣчь, причта.
 Аllegro, v. n. аллегро; als adv. живо, швидко, шпаркѣ
 Аllein, adj. самий, гѣрний, одинокий, самѣський.
 Аllein, conj. f. aber.
 Аlleinbessig, m. виключе посѣдане.
 Аlleineigenthum, n. виключна власность.
 Аlleineigenthümer, m. самовластникъ.
 Аlleingewalt, f. самовласть.
 Аlleinhandel, m. самопродажъ.
 Аlleinherrschaft, f. самовлада.
 Аlleinherrscher, m. самовладникъ, самодержецъ.
 Аlleinig, adj. самий, самѣський, виключный.
 Аllemaal, allezeit, jedesmal, adv. завсѣгди, все, завше.
 Аllenfalls, adv. на кождий способъ, завѣрно, непохибно, певно.
 Аlenthalben, adv. всюдика, по всѣхъ

уюдахъ, всюди, всягда, скрѣзь, на-вслезъ.
 Иер, adj. f. all; beim superlativ най -, якъ - най -, при -.
 Иерdinge, adv. справдѣ, поправдѣ, бай, дѣйстно, не иначе, такъ, а ти гадавъ!
 Иербурѣлаuchtigster, adj. наисвѣтлѣйший, наияснѣйший.
 Иерerst, adv. отъ - що, теперка, недавно.
 Иерerste, adj. найпервий, найперший.
 Иерgnädigst, adv. наиласкавѣйше; adj. наиласкавѣйший.
 Иерhand, f. allerlei.
 Иерheiligen, pl. der Name eines Festes Въсѣхъ Святыхъ.
 Иерheiligst, adj. наисвятѣйший, святѣйший.
 Иерheiligste, n. Святая Святыхъ.
 Иерlei, adj. всякий, всѣякий, розмаѣтй, розличный; subs. всячина.
 Иерhöchst, adj. найвишший; subs. всевишний; Иерhöchst Dieselben, Его Величество, Всесвѣтлѣйший Пане.
 Иерliebst, adj. наймильший, наймильчійший; sehr artig чемнѣсенький, чемнѣський.
 Иерmeist, adv. наибольшъ; f. besonders.
 Иерnäcft, adj. найближший; adv. близько, поузь.
 Иерnäherer, m. всеживитель.
 Иерseits, adv. зъ-усюди, зѣвсюди, зѣ всѣхъ сторѣнъ, зъ-усюдика.
 Иерunterhänigst, adv. найнижше; adj. найнижший.
 Иерwärts, adv. f. allenthalben.
 Иерweile, adv. отъ - що, теперка.
 Иерzeit, f. allemal.
 Иерfällige Kläger, позовникъ, если

який е; allfällige Gründe доводи, если якъ суть.
 Иерgegenwart, f. скрѣзьнѣсть, всюдишнѣсть.
 Иерgegenwärtig, adj. скрѣзьный, всюдишний, всюди притомный oder присуший.
 Иерgemach, adv. f. allmätig.
 Иерgemein, загальний, повсюдний, гуртовий, обческий, гуртовний, посполюдний.
 Иерgemeinheit, f. загальнѣсть, посполюднѣсть.
 Иерgewalt, f. всемогущѣсть.
 Иерgewaltig, adj. всемогущий, всевладный.
 Иерgütig, adj. придобрий, всеблагий.
 Иерheit, f. всѣячина.
 Иерherrschafft, f. всевладнѣсть, всемогущѣсть.
 Иерherrschet, m. вседержитель.
 Иерhier, f. hier.
 Иерianz, allüren, Иерirte, f. Bündniß, verbindet, Bundesgenosse.
 Иерigator, m. кайманъ.
 Иерjährlich, alljährig, adj. щорѣчний; adv. що-рѣдъ, що-рѣкъ, що-рѣкку.
 Иерmacht, f. всемогущество, всесила.
 Иерmächtig, adj. всемогущий, всеильный.
 Иерmäßig, adv. помалу, зъ-вѣльна, поволи; adj. повѣльшний, непозначный.
 Иерmonatlich, adj. щомѣсячний; adv. що-мѣсяца.
 Иерnächtlich, adv. кождѣ ночи, що-ночь, що-ночи.
 Иерocution, f. f. Antrede.
 Иерobial, a l. дѣдичный, родовласный.
 Иерobialgut, n. дѣдичный oder родовласный добра.
 Иерodifftung, f. уродовлашене, освобожене одъ леньства.

Altonge, Wechselaltonge, f. привѣсокъ тратковий.
 Altonge, int. нужъ, нуже, гейже, ано.
 Alorphane, pl. инюяви.
 Alregierend, adj. всеправляющий.
 Alsehend, adj. всевидюший.
 Alseitig, adj. всесторонний; adv. зъ усѣхъ сторонъ, зѳ всѣхъ боковъ.
 Alsgleich, adv. въ мглѣ ока, въ лапѣ, лапѣ, сей-часть.
 Alständig, adj. шо-денний, буденний, будавий, будничний; f. allgemein, gemein, niedrig; adv. шо-день, шо-дня, день-въ-день, день-на-день.
 Alständigheit, f. шоденность.
 Altagessen, n. шоденна ѣда, шоденный oder насущный хлѣбъ.
 Altagesicht, n. звычайне лице.
 Altagewand, n. Altagesleid, n. будна свита, будна одѣжъ.
 Altagelieben, n. шоденне житѣ.
 Altagemensch, m. звычайный чоловікъ, божа людина.
 Altagesprache, f. буденна бесѣда.
 Alumfangend, adj. всеобоймучий.
 Aluvion, f. примуль.
 Alwater, m. Бѳгъ. Павъ-Бѳгъ.
 Alwaltend, adj. всеправлячий.
 Alweise, adj. наймудрѣйший, примудрий.
 Alwissend, adj. всевѣдуший.
 Alwissenheit, f. всевѣдущность, все-вѣда.
 Alwo, adv. f. wo.
 Alzu, adv. надъ-мѣру, не въ-мѣру, збитъ.
 Alzubald, adv. за-хутко, за-скоро.
 Alzugleich, adv. зѣразомъ, всѣвразъ, носпоу, громадно, гуртомъ.
 Alwapp, m. мѣсяцѣсловъ.
 Alwende, f. всепольна власность, громадщина.

Almosen, n. милостыня.
 Almosenkasten, m. скарбонка одъ милостынь.
 Alor, f. алой, райске дерево.
 Alor, m. змора, вѣдьмо, пошана, мара; ein fliegender Drache von Paris орелъ.
 Alpe, f. гѳрске пасовьяско.
 Alprũcken, n. змора.
 Al rari — на ровни.
 Alpen, pl. (ein Gebirge) Альп.
 Alpenbewohner, m. Альпѣвецъ (gen. Альпѣйца).
 Alprentze, f. черногривникъ, кашкара.
 Alrhabet, n. азбука, абетка.
 Alrhabetisch, adj. азбучный, абетный; по азбукѣ.
 Alraun, m. сояна одуръ, красавица, песя вишня.
 Alraune, f. босорка, ворожка, вѣщунка, ворожбита.
 Als, conj. (nach comparativen) якъ. анѣжъ, ненужъ; — wie якъ, при-водомъ, гей, мовъ; — da коли, якъ; — wenn буцѣмъ, якъ би, мовъ би, неначе.
 Als bald, adv. якъ-скоро; f. sogleich.
 Alsbann, f. dann.
 Also, adv. отже, ѳтакъ, проте, тымто, длатого, такъ.
 Alt, f. Altstimme вторъ.
 Alt, adj. старий, ветошный, ветхий, давний; вѣковий. старинезный, пѳлхожий, пѳходимый; ein ziemliches Alter habend въ лѣтахъ, пристарковатий; ein Alter strarungant, дѣдуганъ, старецъ, вѣковий; eine Alte баба, старуха, дѣдица; eben so alt als Jemand ровесний, одномлѣтець, въ одномъ (въ одному) вѣку; alt werden, f. altern.
 Altadel, m. стара oder давна шляхта.

Altar, m. ѡтарь, оltарь, присто́лъ, жертвенникъ.

Altarblatt, n. запристо́льна стѣна.

Altargemälde, v. n. запристо́льный образъ.

Altarhimmel, m. небо.

Altarist, m. паламарь, палямарь.

Altarleuchter, m. насвѣщникъ (напристо́льный).

Altartisch, n. насто́льникъ овер обрусь напристо́льный.

Altbaden, adj. черствый, несвѣжий.

Altdeutsch, adj. старонѣмецкйй.

Alte, m. старушокъ, старецъ, старуганъ; f. стара, старуха, дѣлха.

Alter, n. вѣкъ, лѣта, рѡстъ; hoches Alter старѡсть; (von alten Zeiten) давнина, старосвѣччина, старовѣччина; von Alters her зъ поконъ вѣку, зъ первоу вѣку, зъ пресудъ вѣка, зъ давнихъ давень, зъ нашаду свѣта, давно.

Alter, сонар. старшйй.

Altermann, m. старшина, старшйй.

Altermutter, f. прабаба.

Alterern, pl. родичъ.

Altern, v. n. старѣти, постарѣти, старѣти ся, постарѣти ся, бибѣти, бабковатѣти, подмамунѣти. подтатуиѣти.

Alternative, f. вибѡръ; двѡйность.

Alternieren, f. abwechseln.

Altereklasse, f. розрядъ овер верства лѣтъ.

Alteregenosse, m. ровесникъ, ровеснйй.

Altereschaft, adj. зѡстарѣлий, подхожий, подхѡдййий, дохожий, незлужий, недужный, слабосильный; adv. auch зъ - день - духа (кому).

Altereschaftе, f. зѡстарѣлѡсть, незлуда, вѣковѡсть, слабосильнѡсть.

Altertum, n. старосвѣччина, старина, давнина, древнѡсть; das graue —, споконвѣкъ, первоу вѣкъ, прадавнина.

Altertümer. pl. билиць, забитки давнйй, старовина.

Altertümerforscher, Altertümerfundiger, Altertümerler, m. иськовникъ овер шпирака овер свѣдомецъ старини.

Altertümlich, adj. старосвѣтний, давнодавнйй, древнйй.

Altertümerfunde, f. свѣда овер свѣдомѡсть старини.

Altertümerfundig, adj. свѣдомйй старини.

Altstädter, m. партольникъ - швецъ, шевцюра, полатайко, кравцюра.

Altfränkisch, altmodisch, adj. старосвѣцкйй, старосвѣльскйй, старого покромъ, старого звичаю, старого ладу.

Altgläubige, m. старовѣрецъ.

Althee, f. Sibirisch.

Altist, m. вторъ.

Altflug, adj. розсуднйй, толкушйй, мудрйй, якъ старйй.

Altlich, adj. пристарковатйй, подстарѣлий.

Altmeister, m. мистеръ старшйй.

Altmutter, f. бабуся, баба.

Alttestamentlich, adj. старозавѣтнйй.

Altvater, m. праотець; дѣдухъ, старецъ.

Altväterlich, adj. праѡтцѣвскйй; старосвѣтнйй, поконовѣчнйй

Altwordern, pl. предки, попередники, дѣди, батьки.

Altweiberschaft, f. бабушня, бабнйй.

Altweibersommer, m. маѣкъ, бабске лѣто.

Aluminium, n. глинецъ, глина.

Alumnatum, n. питомчѡе.

Am, f. an.

Amalgam, n. змѣшъ, оумѣшка, мѣшанка, мѣшанина.

Amalgamiren, v. a. змѣшувати.

Amateur, m. подручный, приручникъ.

Amant, m. бархатецъ, бархатникъ.

Amarelle, f. муреля, мореля.

Amazonen, f. Амазонка; süßne Weibsperson баба зъ цевла, козырьдѣвка.

Ambassade, f. **Ambassadeur**, f. **Gesandtschaft**, **Gesandter**.

Ambse, f. двѣико.

Ambition, **Ambitiös**, f. Ehrgeiz, Ehrgeizig.

Amboss, m. клепало, ковало.

Ameise, f. муравель, мурашка, муравка, мурандель, мурахъ.

Ameisenbär, m. Ameisenfresser, m. муравляй.

Ameisenhaufe, m. мурависко, купина.

Ameisenlöwe, m. мурашникъ, левъ.

Amen, авѣнь.

Amendement, n. поправка.

Amerika, n. Америка.

Amethyst, m. ометнеть.

Amiant, m. горный лезъ.

Amme, f. мамка, кормилица.

Amnendienst, m. мамчене; in den — gehen въ мамки пойти.

Amnenmärchen, n. байка.

Amner, f. помятхъ, подорожникъ.

Amnestie, f. Amnestierung, f. загално опрощене, уласкавлене.

Amonial, m. монякъ.

Amortisten, v. a. оголосити за неважный; умертвити (уморити).

Amortisirung, f. умертвлене, уморене.

Ampele, f. ампулка.

Ampfer, m. Saucampfer щавникъ, щавѣй, лика гречка; Feldampfer класокъ, путяникъ.

Ampfibium, n. звѣря земноводне, кривля.

Ampitheater, n. амтеатръ.

Amputation, f. одрѣзане (якого члена).

Amputiren, v. a. одрѣзати (який членъ тѣла).

Amstel, f. дрозда, кось.

Amt, n. урядъ, служба, чинъ; die damit verbundene Würde достоинство; Hofamt служба божа; Gilde цехъ; Distrikt округъ, повѣтъ.

Amtlich, adj. урядовий.

Amtlos, adj. безъ уряду овер служби, неимающий уряду овер служби.

Amtlosigkeit, f. безчинность.

Amtmann, m. державецъ добръ державникъ.

Amtsbewerber, m. старникъ, старающий ся о урядъ овер службу.

Amtsblatt, n. урядовий вѣстникъ.

Amtsbote, **Amtsdiener**, m. возный, приставный, стѣпка.

Amtscorrespondenz, f. урядова дописка овер переписка.

Amtseifer, m. ревность овер рвѣнность въ урядованю.

Amtsähig, adj. здобный до уряду; **Amtsähigkeit**, f. здобность до уряду.

Amtsähigung, f. урядоване; = **Amtsähigung**, eine **Amtsähigung** hat stattfinden, мае ся урядовати.

Amtsindividuum, n. урядова особа.

Amtsiniere, f. **Amtsgeist**, n. тваръ поважна, поглядъ овер позоръ горожный.

Amtsperson, f. урядова особа, урядникъ, чиновникъ.

Amtsprotokoll, n. записникъ урядовий.

Amtsrequisiten, pl. потреби урядовий.

Amtschreiber, m. письмоводецъ.

Amtsstube, f. управа.

Amtschäftigkeit, f. дѣмальность урядова, урядоване.

Amtsverlust, m. утрата уряду.
 Amtsverrichtung, f. справоване уряду.
 Amtsvogt, m. вѣйтъ; in Gebirgen князь; in der Rufowina дворникъ.
 Amtswegen, von —, зъ уряду.
 Amtswirtschaft, f. урядова дѣяльність одер дѣяльность.
 Amulet, n. привѣска.
 Amüßten, v. a. f. ергѣен.
 An, praep. (mit Dativ auf die Frage wo? und mit dem Accusativ auf die Frage wohin?) при, коло, край, на, надъ, за, въ, по, до, понадъ, бѣля; an dem Dniester надъ Днѣстромъ; an dem Wagen бѣля одер коло воза; an dem Fenster при окнѣ; an der Hand fassen хопити за руку; an der Sonne на сонци; am Sonntage въ недѣлю; an der Siimme erkennen спознати по голосъ; oft bleibt es unübersetzt: am vierten Tage четвертого дня; am heutigen Tage нинѣ, винька, днесъ; ans Werk vos. нумб, нуте. до дѣла; bergan горѣ, въ гору, въ гору, до горы; = ungefähr, до, зб, близько, бачу, буде зъ —; bei Substantiven setzt man den Genitiv: Mangel an baarem Gelde недостатокъ готовизни; von setzt an одъ теперъ; an und für sich само въ собѣ.
 Anachorete, m. затворникъ, пустельникъ, самотуха.
 Anachronismus, m. ошибка въ лѣточисленю.
 Anagramm, n. анаграма.
 Analog, adj. подобний, сходний.
 Analogie, f. подобность, сходность, подобнь.
 Analyse, f. розборъ.
 Analysiren, v. a. розбирати.
 Analytisch, f. розборница.
 Analytisch, adj. розборничий.
 Ananas, f. ананашъ.

Anapäst, m. анапестъ.
 Anarchie, f. безладъ, неладъ, замѣшъ, безвлада.
 Anathema, n. f. Вануфлuch.
 Anatomie, f. анатомия, члѣвница, члѣвноване.
 Anatomisiren, anatomiren, v. a. розрѣзувати тѣло, членити, члѣвновати.
 Anatomisch, adj. анатомичний, члѣвневий.
 Anbassen, v. n. прилипути, прихнути; v. a. прилѣпити.
 Anbannen, v. a. заворожити, заговорити, залаяти.
 Anbau, m. справа одер управа поля одер землѣ; засѣвъ, оброблене; häusliche Niederlassung осада, свобода садиба, селитьба; der Pflanzen sadzene шѣплене; bei Gehäuden прибудоване, добудоване.
 Anbauen, v. a. прибудовати, добудовати, доставити; das Feld spravitи. обробляти; sich anbauen осѣсти, поселити ся.
 Anbauer, m. осадникъ, поселенець, слобожанъ.
 Anbefehlen, v. a. приказати, наказати, розказати, звелѣти; empfehlen приручити, поручити.
 Anbefehlung, f. приказъ, наказъ; приручене, поручене.
 Anbeginn, m. f. Anfang.
 Anbehalten, v. a. не скидати, не здоймати.
 Anbei, adv. при томъ, при сѣмъ.
 Anbeißen, v. a. надкусити, надгризти.
 Anbelangen, v. i. тикати ся (кого одер чога).
 Anbellen, v. a. гавкати одер брехати на кого; schelten сварити одер грѣматн на кого, гаяьбити.
 Anberamen, anberamen, v. a. назначити, визначити, означити, поставити, оречи, речницеъ назначити

Анберегт, adj. замѣченный, горѣшный, сказанный.

Анберг, m. пагброкъ, горбокъ, згбре, подгбре.

Анбетен, göttlich verehren, v. a. обожати, поклоняти ся обет молити ся Богу; дуже любити.

Анбетер, m. молецъ, богомольникъ, поклонникъ; любовникъ.

Анбетунг, f. обожуване, поклонене, ревна молитва.

Анбиеген, v. a. загнути, пригнути; beiſügen, залучити, прилучити до дати, прибавити.

Анбиетен, v. a. предкладати, обѣщати, честовати чимъ; einen Eid подати ся до присяги; зацѣпити.

Анбинден, v. a. привязати, припяти, упяти (впяти, впяти), причѣпити, присилити, приачити; mit Einem anbinden зачѣпити ся зъ кимъ, поводити ся зъ кимъ; Einem an seinem Geburtstage подарити кого на имяннини; futz angebunden sein, leicht zum Zorne zu bewegen sein опаристимъ oder загористимъ oder загонистимъ бути, порбскати ся.

Анбиндунг, f. привязане, привязъ, припбъ, припона, упона, увязъ.

Анбиѣ, m. надкушене, укушене, закуска; Köder принада, приконопа, скуса.

Анблaſen, v. a. дуги на шо, поддуги, роздуги, розъярити (огонь); асуршити, затрубити; subst. дуге.

Анблатт, n. баранъ роги, лусковникъ.

Анблeſen, v. a. вишкѣрити oder ви-свалити зуби.

Анблицъ, m. поглядъ, зиркъ, глнпъ, позрѣне, видъ; прозбръ, видо-виско, видовище.

Анблицен, v. a. поглядати, спозирати, дивити ся; einander —, ззи-

рати ся, спозирати на себе; Jemanden ſtarr —, ока не змигнути зъ кого.

Анблѣſen, v. a. f. anbrüllen.

Анблѣſten, v. a. надвертѣти, завертѣти; ein Faß надпочати бочку.

Анборген, v. a. позичити у кого.

Анбот, n. зацѣнъ, зацѣнка, подѣвка.

Анбрeſen, v. a. надломити, надпочати, припочати; anfangen zu glänzen засвигати, зазорѣти, днѣти, зорѣти; der Tag bricht an займае ся на день, свигае; (von der Nacht) наставати; die Nacht bricht an вечерѣе, смеркае ся.

Анбрeſen, n. надломане; — des Tages зоря, свѣтъ.

Анбрennen, v. a. запалити, засвѣтити, зажегги; припалити, прикурити; v. n. займити ся, загорѣти ся, запалити ся; das Angebrannte im Dorf пригари, пригарки; e. Pfeife — закурити.

Анбринген, v. a. принести, занести; anlegen приставити: einen Hieb —, паруна дати; Waaren продати; eine Tochter оддати, видати; ein Besuch подати; Geld покласти, зложати, умѣстити; versorgen за-беспечити; aufsuchen жадати чого, домагати ся; anwenden употребити; berichten донести.

Анбрuch, m. Анбрeſen, n. надломане; dasjenige, was angebrochen wird уломокъ, вломокъ, надломокъ; Erstlinge первѣстки; Faulniß гнилизна, сказа; Anfang des Scheines розсвѣтъ, свѣтане, досвѣтъ, зоря; mit Anbruch des Tages зорѣ, скоро-свѣтъ; vor Anbruch des Tages до свѣта; mit Anbruch der Nacht смеркомъ, сумерки.

Анбрѣщиг, adj. надгнглиий, надпосо-

ваный, гнилий; vom Zaune порох-
нявий.

Анбруßen, v. а. запарити.

Анбрüllen, v. а. зарсвати. загримѣти на кого

Анбруммен, v. а. замуркоутѣти, заворкати.

Анбрутен, v. а. насѣдати, залагати.

Андacht, f. побожнѣсть, богомольнѣсть, набожнѣсть; das Gebet молитва.

Андächtelei, f. святошнѣсть, молитва лицемѣрна.

Андächtern, v. а. лицемѣрити, святѣшити.

Андächtigt, adj. побожний. богомольный, набожний. благовѣйный.

Андächster, m. святошокъ, лицемѣръ.

Андachtreise, f. богомольство, подорожъ богомольна одег до святыхъ мѣстцъ.

Андachtsübung, f. молитва, служба божа.

Анданте, mus. анданте.

Анданкен, n. згадка, память, споминка, споминокъ, памятка. помини, тямка, незабуль; Denkmal памятникъ.

Андер, adj. инший (гинший, гинчий), другой, второй; verschieden инакший; jener тамтой; auf die andere Welt на той (тамтой) свѣтъ.

Андерmal, adv. иншого разу, инодѣ, коли инде.

Андерн, v. а. змѣнити, перемѣнити, переиначити, зънначити, одмѣнити, переробити.

Андеренfalls, adv. инакше, а то.

Андерс, adv. инакше, онакше, инакъ; nicht anders не инакше, не якъ, таки такъ.

Андерseits, adv. зъ другоѣ сторонн.

Андерstwo, anderwärts, adv. де инде, на иншомъ мѣстци.

Андерweitig, adj. инший, посторонный, инудный.

Андеuten, v. а. означити, дати познати. увѣстити, заповѣсти, оповѣстити; наблиити, наблиити; будучити, завѣщати, вѣщувати.

Андеutung, f. спомка, споминка, оповѣсть; оповѣстка, увѣдомлене; поська.

Андіцфен, v. а. вигадувати, збагати, вибагати що на кого, змишляти.

Андонnern, v. а. загрѣмати на кого, трѣскати ся одег розтрѣскати ся на кого; wie andonnet мовѣ вритий.

Андоре, m. шамта.

Андранг, m. натовпъ: збѣготня, напоръ, двиголь, движь (f.), збѣговище, наглоль, глѣтно, юрба; des Blutes наливъ; des Feindes наворъ, нагонъ.

Андранген, v. а. напирати, товпити ся, глотити ся, глотити, напирати. наставати, наважити, дви-
гати ся.

Андераß, m. Андрѣй, Андрухъ (verfl. Андрѣйко, Андрусъ).

Андерсфелн, v. а. приточити.

Андершен, v. а. привертѣти

Андеринген, v. п. натирати, глотити на кого.

Андероßen, v. а. грозити, нагрозити, погрозити, загрозити.

Андербунг, f. погрѣза, грѣзбѣа.

Андеромедe, f. дикий розмаринъ.

Андерücken, v. а. придавити, притиснути, пригорнути.

Андеуften, v. а. пахати на кого, душѣти на кого.

Андеignen, v. а. присвоѣти.

Анеinander, оденъ (одна, одно) при другоѣ одег при одиомъ, оденъ

коло другого одет коло одного, въ купѣ, разомъ, споломъ; въ одно, до купи, до гургу; aneinanderfügen визати одет лучити въ одно одет зъ собою; an einander gränzen граничити зъ собою, стикати ся, припирати до себе; an einander heiten сшивати; an einander gerathen посварити ся.

Аneinanderhängend, adj. сполучный.

Аngebote, f. поведѣнка, придарка.

Аnfehn, v. п. мерзити, гадити; das ekelt mich an то мнѣ обмерзало одет зъогидло одет змерзало ся.

Анемone, f. (Pulsatilla) сонътрава; вътрениця.

Аnempfehlen, v. а. f. empfehlen.

Аnerbten, v. а. а. одумерти, одказати, записати; v. п. въ спадшия добгати, наслѣдовати, одлчити; angeerbt, adj. дѣдичный, наслѣдний.

Аnerbieten, v. а. f. anbieten.

Аnerkannt, adj. признаний, звѣстный, безперочный.

Аnerkennen, v. а. признати, збзнать.

Аnerkennung, f. признание.

Аnerschaffen, adj. врожденный.

Аnfasen, v. а. (das Feuer) розъярити, роздуги.

Аnfanget, m. починающий; Urheber виновникъ, причина.

Аnfanglich, adj. начатковий, нащадный, первѣстный.

Аnfahren, v. п. надѣхати, приѣхати, подѣхати, заѣхати; an etwas stoßen наѣхати на що; v. а. привезти; mit harten Worten bedegen грѣвати на кого, грѣскати ся одет розгрѣскати ся на кого.

Аnfahrt, f. приѣздъ.

Аnfall, m. нападъ, нападъ, напоръ.

Аnfallen, v. а. напасти на кого, напонасти кого одет на кого, кинути ся на кого, опасти кого; v. п. упасти на що.

Аnfang, m. починъ, зачатокъ, початокъ, начатокъ, починокъ.

Аnfangen, v. а. почати, розчати, зачати; начинати, стати до чого, яти ся чого, приняти ся за що, поднати ся чого, забрати ся одет взяти ся до чого, заняти; was soll ich anfangen? що мнѣ робити одет почати; den Streit anfangen зривати сварку; v. п. зачати, зачати ся.

Аnfangs, anfänglich, adv. на разу, зъ першю, зъ разу, зъ початку.

Аnfangsbuchstabe, m. начаткова буква.

Аnfangsgründe, pl. початки, начатки.

Аnfangswort, n. перше слово, начаткове слово.

Аnfassen, v. а. спбймити, имити, вхопити, уфатити.

Аnfaulen, v. п. начинати гнити, надгнити, надгнивати.

Аnfechten, v. а. нападати, напастовати, залѣпати, неспокоѣти; (ein Testament) оспорювати; zum Bösen reizen кусити.

Аnfeinden, v. а. ворогувати на кого, враждати, ненавиѣти кого, переслѣдовати.

Аnfeindung, f. ненависть, ворожня, напасть, вражда.

Аnfertigen, v. а. злагодити, укутати, зробити; ein Verzeichniß —, уложити, выстачити.

Аnfesseln, v. а. спутати, заковати, приковати.

Аnfesselung, f. спутане, заковане, приковане.

Анфещтен, в. а. одвохчати, звохчати, розвохчати, змочити, намочити; одросити, одрошувати, оросити.

Анфещтн, в. а. розпалити, подпалити, запалити, розъярити (огонь), розжегти; Земанден —, загрѣти, розгрѣти, додати духа кому.

Анфламмн, в. а. припалити, опалити; запалити, розъярити.

Анфлехтен, в. а. приплести, доплести.

Анфлехен, в. а. прохати, молити.

Анфлехунг, f. прохане, мольба.

Анфлицен, в. а. пришиваги, прилатати.

Анфлиеген, в. п. прилетѣти, надлетѣти; im Fluge an etwas fliegen налетѣти на що; (von Metallen) налипнути; angeflogenes Gold золото въ налипкахъ.

Анфлиезен, в. п. приплисти, притечи (кт), притѣкати.

Анфлосен, в. п. сплавити.

Анфлуг, m. надлѣтъ (е); (von Metallen) налипка; Anflug des Holzes (im Forstwesen) саморосль.

Анforderung, f. домога, домагане, належитѣсть.

Анfrage, f. донитъ, звѣди, вивѣдане.

Анfragen, в. а. питати ся о що, звѣдовати ся, вивѣдовати ся, допитовати ся.

Анфрессен, в. а. надгризти, надкусити, надѣсти, надглодати.

Анфриерн, в. п. примерзнути, примерзати.

Анфришн, в. а. одсвѣжити, орѣзвити; естuntern подбуркати, заохотити, поднушкати.

Анфришунг, f. одсвѣжуване; заохота.

Анфуген, в. а. прилучити, причѣпити, прикупити, приеднати.

Анфѹhlen, в. а. доторкнути ся чого, доторнути ся, докинути ся, кивати, помацати.

Анфѹhren, в. а. mit dem Fuhrwerke привозити; vorgefetzt sein верховодити, проводити, ватажити, передъ вести, проводѣрити, старшувати надъ чимъ; lehren учити, направлювати; hintergehen обманити, обманити, поддѣйти; zitiren наводити, покликovati ся oder одкликovati ся на що.

Анфѹhrer, m. воджай, проводецъ, проводиръ, проводаторъ, проводаръ, проводникъ, верховодникъ, начальникъ, ватажко, напередовець; гетьманъ.

Анфѹhrung, f. des Holzes довозъ, привозъ, пристава; einer Stelle im Buche наводъ; проводництво, вожайство, проводирство, верховодство, начальництво; Hintergehung обманъ.

Анфѹhrungszeichen, n. („—“) наводи.

Анфѹllen, в. а. наповнити, заporожити, набити, наляти, насипати, доповнити.

Анфурт, f. пристань, пристановиско.

Анgabe, f. доносъ; Entwurf заснова, начеркъ; выявлене, оповѣщене, оголошене; Handgeld завдатокъ.

Ангаffen, в. а. вибалушити очи на кого, зъ роззявленимъ ротомъ на що дивити ся, випулати очи.

Анgeben, в. а. подати, показати; anklagen донести до кого, видати, виявити; den Entwurf machen вигадати, видумати, зъосновити, назначити; (Karten) завдати, завдавати; (den Ton) подати голосъ; in einer Gesellschaft den Ton —, проводжувати, проводѣрити.

Аngebet, m. доносець.
 Angebinde, n. дарунокъ, гостинець, подарокъ на именини.
 Angeblіch, adj. мабутний, догадний; нѣби, повѣдають, буцѣмъ - то, мовъ - би, подѣ вимовкою.
 Angeboten, adj. вроджений, природний.
 Angebot, n. зацѣнъ; обѣтниця.
 Angebrannt, adj. припалений, припечений; запалений.
 Angebunden, adj. привязаний, наувязаний; furz angebunden загбристий, опѣристий, нагбнистий, сукрїстий, опаластий.
 Angebeihen lassen, v. a. удѣлити, подати.
 Angedenken, n. s. Andenken.
 Angeerbt, adj. наслѣдний, побатьковскій, породовий, первородний.
 Angegangen, adj. пухкий, чуткий, надпсований, гнилий, стухлий.
 Angehen, v. n. приступити, приближити ся; angreifen напирати; anbetreffen тикати ся кого, мяти до кого; gesingen повести ся, вдати ся; erträglich sein дати ся знести, несогбршимъ бути; anfangen начинати ся, настати; vom Feuer займити ся, подняти ся; anfaulen начинати гнити, пухнути; geht an нѣчого, уйде; v. a. просити.
 Angehend, adj. начинающий ся, новий; subst. новакъ, молодикъ, свѣжий.
 Angehörig, adj. приналежний; мой, твой, свой; verwandt кривний, своякъ.
 Angehoren, v. a. заслинути. обхаркати.
 Angel, Fischangel, f. вудка; bei der Fіht завѣса, завѣсъ, бѣгунъ.
 Angel, n. завдатокъ.
 Angelegen, adj. граничний, сусѣдний; angelegen sein дбати о що, пѣ-

клувати ся, старати ся, запопадливимъ бути около чоґо.
 Angelegenheit, f. справа, орудка, дѣло, потреба, справунокъ.
 Angelegentlich, adj. важний, стараний; adv. дуже, бдѣ серця, мбчно, безъ настаня.
 Angelhafen, m. зазубецъ.
 Angelisa, Engelwurz, f. яглица, дяглица, дагиль (азингель).
 Angeln, v. a. на вудку ловити, вудкою ловити.
 Angeloben, v. a. обѣцати, приречи, обѣцати ся до чоґо.
 Angelobniß, n. обѣтниця, пообѣтъ.
 Angelruthe, f. вудлицко.
 Angelfchnur, f. волосѣнь при вудцѣ, линѣвка.
 Angelftern, f. Polarstern.
 Angelweit, adv. на рѣзтворѣ.
 Angemessen, adj. ялий, схожий, пасовний, ладний, одвѣтний, здащий, благоподобний.
 Angemessenheit, f. схожість, згбдність, ладъ, ялоба.
 Angenehm, adj. приятний, милий, любий, солодкий, сердешний, веселий.
 Angenommen, adj. прийнятий; verstellt уданий; adv. принявши, приймѣмъ, допустивши, допустѣмъ, поклавши, хочъ би.
 Anger, m. межа, вигбнѣ; мурава, муравникъ; лугъ, оболонъ левада, площанина, пастѣвникъ.
 Angerblume, f. стбкороть.
 Angeschossen, adj. подстрѣлений, пострѣлений. дурноватий; verliebt залюблений, зѣкоханий.
 Angesehen, adj. знакомитий, знатний, честивий, честний, поважний, славний, шанбнний; part. увжаний; es ist darauf angesehen намагають до того, на се иде.

Ангесен, *f.* анѣсѣн.

Ангесѣхт, *n.* лице, тварь, видъ-поглядъ; *im* Ангесѣхте *der* *ganzen* *Welt* передъ цѣлимъ свѣтомъ; *ins* Ангесѣхт *lügen* въ живы очи брехати; *angesѣхts* *liegen*, безъкомъ лежати.

Ангесаммт, *adj.* *f.* ангеборен.

Ангевѣхнен, *v. a.* взвичаѣти, при-звичаѣти; *пручити*; *sich* —, звикнути, навикнути, второвити ся въ шо; *sich* *fremde* *Sitten* *angevѣхnen* второвити ся въ чужй звичаѣ-зажити ся.

Ангевѣхнheit, Ангевѣхnung, *f.* навичка, привичка, налога.

Ангевѣхнт, *adj.* привиклий, навиклий, налоговый.

Ангѣсен, *v. a.* ляти на шо, долляти, наляти, приляти, подливати.

Англиммен, *v. n.* затлѣти ся, займити ся, розъярити ся, спалахкотѣти.

Англозен, *v. a.* вибалушити одер випулити одер вирачити очи одер баньки на кого, очи второпити на кого, вливляти ся.

Анггранзен, *anggrenzen*, *v. n.* гранничити, дотикати, припирати.

Анггреifen, *v. a.* берѣхнен дотиркнути ся чого, порухнути одер кивнути шо, дѣткнути ся чого; *mit* *der* *Hand* *anfassen* уфатити, вхопити, имити; *Jemanden* *napasti* одер *napirati* на кого, глотити одер претити на кого, зьянмати одер *napastuvati* одер *zачѣпати* одер *zarivati* кого; *Jemandes* *Shre* *chesti* *vdergi* кому; *лица* *vdergi* кому, оскорбити, обезславляти кого; *schwächen*, *entkräften* ослабити, обезсилити; *eine* *Arbeit* *brati* ся одер *imiti* ся до работи, *der* *Roß* *greift*

das *Griffen* *an* *rja* *spѣvlat* *желѣзо*; *das* *Kapital* *napustiti* *истину*; *v. r.* силити ся, *napruzhati* *своѣ* *силы*.

Анггрефенд, *adj.* *napastniy*. *napѣrniy*. *zarivniy*. *napustniy*.

Анггрейер, *m.* *napastnikъ*. *zачепа*, *zачѣпникъ*.

Анггрэнзен, *v. n.* *гранничити*. *стикати* *ся* *зъ* *чимъ*. *припирати*.

Анггрэнзенд, *adj.* *ѣмъжний*. *гранничний*. *пограничний*. *сусѣдний*.

Анггрѣфф, *m.* *нападъ*, *зарѣа*, *напѣръ*, *нашесть*, *наглѣтъ*. *zачѣпка*, *zаключка*; *das* *Angreifen* *дотиркъ*, *порухъ*, *кивнене*; *вхоплене*, *ухоплене*; *Griff* *рукоятка*, *дѣржало*, *дѣржакъ*, *ручка*, *дѣржанъ*.

Анггрѣффкрийг, *m.* *бѣи* *zarivniy* одер *napѣrniy* одер *napustniy*.

Анггрѣффвейзе, *adv.* *напоромъ*, *наступомъ*.

Анггѣт, *f.* *тревога*, *журба*, *тоска*, *жахъ*, *лякъ*, *полохъ*, *страхъ*, *нудьга*; *суята*; *in* *Angst* *sein* въ *тревозѣ* *бути*, *тревожити* *ся*. *жахати* *ся*. *суятити* *ся*.

Анггѣтфѣбер, *n.* *крикъ* *тревожливий*. *вопла*.

Анггѣтгѣвиммер, *n.* *зѣйкъ* *тревожливий*. *зѣйня*.

Анггѣтвѣлл, *angstlich*, *adj.* *тревожливий*. *тревожний*, *трусливий*, *бѣязкний*; *тоскливий*, *журливий*.

Анггѣтлѣхфѣйт, *f.* *тревожливѣсть*, *трусливѣсть*, *бѣязливѣсть*, *тревога*, *тоскливѣсть*. *журливѣсть*; *суята*.

Анггѣтсен, *v. a.* *вдвѣити* *ся* *на* *кого* одер *на* *шо*, *споглядати*; *f.* *anglozen*.

Анггѣртен, *v. a.* *приперезати*, *припоясати*, *опоясати*, *оперезати*.

Анѣбен, *v. a.* *мати* одер *носити* *на* *сѣбѣ* одер *на* *тѣлѣ*, *бути* *одягненъ*.

нимъ с. одѣтимъ; *Einem etwas* взяти шо у кого, подужати кого, шкодити кому; *man konnte ihm nichts anhaben* не могли ему нѣчо вдѣяти.

Анѡаѡен, v. а. нарубати; начати копати.

Анѡаѡен, *anheften*, v. а. припяти, привязати. приладнати, пришити.

Анѡаѡен, v. п. сильно тримати ся одер держати ся; v. а. зачѣпити, пригаковати.

Анѡаѡт, m. подпора; *Waise* перерва.

Анѡаѡтен, v. а. придержати, задержати, затримати, спинити, запинити, запиняти, сперти, схопити, схватити; *zu etwas anhalten* спонукати, принукати, принудити, приневолити, заставити до чого; *um etwas anhalten* просити о шо, домагати ся чого, старати ся о шо; *um ein Frauenzimmer* сватати; *Jemandem zur Zeugnenschaft* потягати кого до присяги, казати кому присягати; v. п. *fortbauen* ненаставати, тревати, непопускати, тримати; *innehalten* задержати ся, зупенити ся, остановити ся; *halte ein!* погоди! стрѣвай! перестань! v. г. держати ся, тримати ся за шо.

Анѡаѡтен, n. *Anhaltung*, f. здержане, встримѣ, притримане; треване; принука до чого, заставлене до чого; сватане.

Анѡаѡтент, adj. непроривний, безустанный, тревний; невсипущий, невгомонний, ненастанний.

Анѡаѡтсам, adj. видержалий, тяглий.

Анѡаѡтспунфт, m. опора, правило; причина.

Анѡаѡанг, m. додатокъ, прибавка, прилога, привѣска; *Personen, welche einer Partei anhängen* приверженцѣ, приданники, приклонники, вѣрники.

Анѡаѡанген, v. п. висѣти на чѣмъ; *Jemandem* держати зѣ кимъ, бути по чѣмъ сторонѣ, належати до кого.

Анѡаѡанген, v. а. повѣсити, привѣсити; прилучити, додати, прибавити; *ein Schiff* —, обезчестити, спаяплюжити, зганѣбувати, видурняти, здурняти; v. г. пристати, причѣпити ся.

Анѡаѡауф, m. *Anhaufung*, f. нахухъ, овѣвѣ, повѣвѣ.

Анѡаѡаушен, v. а. хухати на шо, нахухати, обвѣяти, дуги на шо.

Анѡаѡаушен, v. а. затяти, надрубати, начати сѣчи одер косити.

Анѡаѡаушен, v. а. купичити, згромадити, наглотити, наваляти, нагорнути, згоргати.

Анѡаѡауфунг, f. нагромадження.

Анѡеѡен, v. а. поднести, подлоймити, подвинути; *anfängen* починати, начати, розчати, настати.

Анѡеѡен, v. а. припяти, причѣпити, прибити, приладнати, пришити.

Анѡеѡенфунг, f. пришиване, прибитѣ.

Анѡеѡеилен, v. п. зарастати, загоѣти ся; v. а. загоѣти, пригоѣти.

Анѡеѡеим, adv. дома, домбѣ.

Анѡеѡеим фаллен, v. п. припасти, достати ся (кому), достати, получити.

Анѡеѡеим stellen, v. а. приручити одер поручити кому шо, здати одер лишити на кого.

Анѡеѡеишг маѡен, v. г. зѡбовозати ся, приймати ся чого, обѣпяти шо зробити.

Анѡеѡеишен, v. а. повѣсити, завѣсити.

Анѡеѡер, adv. ту, тутъ, тутка, сюди.

Анѡеѡеѡен, v. а. затровити, зачвати, зашвати, зашугити, зацьковати; ворохобити, нукати, юдити.

Анфегер, м. шувачъ, шовець; под-
мовникъ, зъюдникъ, ворохоб-
никъ, нукало.

Анфеген, в. а. приворожити.

Анфёбе, f. згоръ, пригброкъ, ви-
жива.

Анфёген, в. а. послухати, слухати,
наслуховати, вбачати.

Анфёгung, f. слухане.

Анфюßen, в. а. кашельнути oder
кашлати на кого.

Анималиф, adj. животный.

Анимирен, в. а. i. aufmuntern, er-
muntern.

Аниß, м. ганишъ, ганусъ; Аниß-
branntwein, м. ганишбвка, га-
нусбвка.

Анјаген, в. а. вагонити, нагнати,
догнати.

Анжёт, adv. теперь, теперка,
отъ - шо.

Анјошен, в. а. запрягчи въ ярмо,
запрягати.

Анкауф, м. купно, закупно, закупъ,
купля.

Анкауфен, в. а. закупити, купити;
в. г. набути, поселити ся.

Анкауфер, м. закупень.

Анкер, м. котвица, якоръ; den Anker
werfen, sich vor Anker legen заки-
нути oder кинути котвицю; den
Anker lichten подоймити котвицю
oder якоръ; eine Kammer an
Maern залъзний oder желъзний
скобель; ein Weintraß анкеръ,
мтра вина.

Анкерарт, м. якорна лаба.

Анкербоје, f. буй, вѣха.

Анкербен, в. а. закарбовати, на-
карбовати.

Анкергелд, н. якорнё.

Анкерgrund, м. якорне мѣсце.

Анкерhafen, м. гакъ якорный.

Анкерhaspel, коливоротъ якорный.

Анкерnecht, м. котвичий.

Анкерkreuz, f. якорный хрестъ.

Анкерlos, adj. безъякорный.

Анкерн, в. а. закинути якоръ; ver-
mittelt eines Ankers verbinden
заякорити; nach etwas ankerн
допирати ся чого, лохнути
за чимъ.

Анкерplatz, м. якорне мѣсце.

Анкерrecht, п. право стояти на
якоръ; якорнё.

Анкерсхаufel, f. зубецъ при якоръ.

Анкерсчmied, м. якорникъ.

Анкерseil, Анкертau, п. линва якорна.

Анкерstocк, м. дручокъ якорный.

Анкерwinde, f. корба якорна.

Анкерzoll, м. якорнё.

Анкеттен, в. а. приковати, сиѣпити,
приѣпити.

Анкиттен, в. а. приклеѣти, при-
лѣпити.

Анкинд, п. приймакъ, приимичъ.

Анкирен, в. а. принадлеити, при-
конопити.

Анклаге, f. жалоба, позва; eine
boßhaste —, клеветá, ябеда.

Анклаге-Kammer, f. позовна палата.

Анклаге-Prozeß, тяжба позовна.

Анклаген, в. а. запозвати, право-
вати; f. beschuldigen.

Анклагер, м. позовникъ; ein leiden-
scháftlicher —, позивака, позивайко;
ein verläumdertiger —, клеветникъ,
ябедникъ.

Анклагерин, f. позовница, позивачка.

Анклагесucht, f. позивальчбсть.

Анкламмерн, в. а. прискобити, при-
моцовати скобками.

Анкlang, м. звукъ, брязкотъ; сýго-
лосъ; óдголосъ.

Анклебен, в. а. приклеѣти, прилѣ-
пити, вяззати; в. п. прилихнути,
залихнути, прилѣпити ся.

Анфлеиѡен, *v. a.* одягати, одѡти, убрати; *ſich* анфлеиѡен, одягати ſя, одѡти ſя.

Анфлеиѡезиммер, *m.* одягальня, комната убиральня.

Анфлеиѡтерн, *v. a.* прилѡпнати.

Анфленмен, *v. a.* придавати, прищѡкати, прискривити, придушити, притиснути, пришибнути, прищипнати.

Анфлорфен, *v. a.* заковтати, застукати, загукотѡти, запукати.

Анфлорфет, *m.* стукальце, стукло, молотокъ.

Анфлассен, *v. a.* луснути бичомъ на шо.

Анфлѡpfen, *v. a.* защѡпнати, прищѡпнати.

Анфлѡpfen, *v. a.* привязати, завязати, припяти; *ein* Gefprѡch — розчати бесѡду; (*Unterhandlungen*) стати пересправляти.

Анфнуррен, *v. a.* заворкати оѡер заворкотати на кого.

Анфѡѡеген, *v. a.* принадати, приконопнати, примавати.

Анфѡммен, *v. n.* прийти, прибути, приѡхати, надѡхати, надѡйти, приſпѡти, надѡспѡти; *zu* Waſſer — приплити; *bei* Einem анфѡммен, приватимъ бути, получить мѡсце; *gut* анфѡммен повести ſя (кому); *es* darauf анфѡммен лаſſен пуſтити ſя на шо, грѡбувати, важити шо; *es* kommt mir die Luſt an мене кортитъ оѡер лохнѡ; *es* kommt mir eine Furcht an страхъ мене бере оѡер переймаѡ оѡер находить; *es* kommt mir der Schlaf an сонъ мене зѡбравъ, хоче ſя мнѡ ſпати; *es* kommt mir ſcher an прикро мнѡ приходить; *es* kommt bloѡ auf's Glucl an все на щастю зависаѡ; *es* kommt

auf deinen Willen an оно на твоѡи воли зависаѡ; *es* kommt auf Geld an иде о грошѡ; *es* kommt mir nihts darauf an то мнѡ байдуѡе.

Анфѡммлиг, *m.* захожий, захоѡецъ, нашлаецъ, прибуѡецъ: пришлаецъ, прибуѡдний, зайѡа, захоѡа, заволоѡа.

Анфѡpfeln, *v. a.* спутати, вязати, зѡсворувати.

Анфѡрмен, *f.* фѡхерн.

Анфреиѡен, *v. a.* записати криѡю оѡер вапнюкою зазначити.

Анфрейѡшен, *v. a.* горлати на кого.

Анфриѡшен, *v. n.* приповзати ſя, прилѡзати.

Анфѡндиген, *v. a.* оголосити, оголосити, опѡвѡстити, освѡдомити, завѡстити, завѡщати, заповѡсти, вѡповѡсти.

Анфѡндигет, *m.* опѡвѡстець, вѡетникъ, вѡетунъ, завѡѡмець, кликунъ.

Анфѡндigung, *f.* опѡвѡстка, оголоска, опѡвѡщене, звѡщене, освѡдчене, заповѡдъ, вѡповѡдъ.

Анфѡнит, *f.* приходъ, прибутокъ, приѡздъ.

Анфѡpfeln, *v. a.* вязати, зѡсворувати.

Анлаѡен, *v. a.* усмѡхати ſя.

Анлаѡелн, *v. n.* присмѡхати ſя.

Анлаге, *f.* заложене; *die* Saſe, welche angelegt wird прилога, долатокъ; *der* Entwurf заоснова, заснова, пострѡй, чертежъ; *die* Grundlage пѡдвалина, основа, заснова, закладини; *Анſchutt* наноси, наспа, приспа; *Geneigtheit* склонность, хистъ; *Faſigkeit* зѡбнѡсть, снага, схѡпнѡсть, змога, вѡаѡа; *von* Saſen зѡбнѡсть, приѡднѡсть; *das* Capital, истина, покладъ.

Анланде, f. пристановиско, пристановище, пристанъ, лиманъ.

Анланден, v. n. пристановити ся, прибити до берега.

Анланген, v. n. f. ankommen; betreffen тикати ся кого.

Анлангенд, adv. що-до (с. gen.).

Анлаß, m. заключка, причина, ключка, способность, пудъ, похопъ, поводъ, зарва; daß Anlassen напускъ; der Anschein видъ.

Анlassen, v. a. напустити, припустити, впустити; ansetzen нукати до чого; anfahren mit Worten грѣматн на кого, докбрати кому; v. r. показувати, ворожити, заносити ся на що; der Schüler läßt sich gut an ученикъ дав добру надбю.

Анлауф, m. розмахъ, намахъ, розбѣгъ, набѣгъ; Anfall, нападъ, наступъ, напоръ, наездъ, набѣгъ, напешть; наглотъ, патовпъ, товпа, глотнб, збѣготня; — des Wassers прибувъ, напливъ; einen — nehmen розбѣгчи ся, розмахнути ся, розбгнати ся.

Анлауфен, v. n. heranlaufen, an etwas stoßen налетѣти oder набѣгчи на що, ударити ся о що; anfangen zu laufen розбѣгчи ся, розмахнути ся, розбгнати ся; angelaufen kommen испѣти, прибувчн; (vom Wasser) зобрати, прибувати, пдбувати; von der Geschwindigkeit набѣгати, напучнявѣти, напѣхнути; den Glanz verlieren засявѣтити ся, споловѣти, полискъ стратити, збснидѣти; von Metallen натускнѣти; verstoffen заржавѣти, зарудавѣти, званпѣти; sich vertheilen большати, побблѣшати ся, множити ся; der Wein

läuft an вино плѣснѣе; v. a. докучати кому, запопадати кого.

Anlegen, v. a. an etwas legen приложити, приставити, приперти; eine Flinte —, прикладати ся; die Kleidung —, надягнути, надѣти, наложити; Jemandem Ketten —, заковати кого; Hand —, приложити рукъ, брати ся до чого; der Rost hat sich angelegt ржа oder руда кинула ся на желѣзо (залѣзо); eine Leiter —, приставити драбину; Feuer —, розвести oder пдложити огонь, пдпалити; dem Pferde die Zügel —, наважкати; das Mundstück —, наховстати; ein Kind an die Brust —, груди дати литинъ; anwenden употребити, обернути на що; errichten, stiften заложити, завести, основати; einen Zaun —, зауздати, зазубилати; er hat es darauf angelegt онъ до того намагав. до того наворочувъ, такъ загадавъ, зъ-нарошна такъ дѣлав; f. verabreden; v. n. f. anlanden.

Anlegeschloß, n. колодка.

Anlegung, f. s. das Verbun.

Anlehen, n. f. Anleiße.

Anlehen, v. a. позичити.

Anlehnen, a. a. приперти, пдперти, приставити; v. r. оперти ся. оперти ся о що.

Anlehnung, f. пдпиране, пдпора, спертъ.

Anleiße, f. позичка.

Anleihen, v. a. позичити.

Anleihen, m. позичающий, позичникъ.

Anleimen, v. a. приклеѣти, склеѣти, злѣпити.

Anleiten, v. a. привести, навести; anweisen, anführen проводить, приучати, напутити, направляти.

Анleitung, f. напровѣдъ, провѣдъ, наука, вправа.

Анliegen, v. n. прилѣгати; *Sinem* **anliegen** наставати на кого. натискати, дуже просити; *von Kleidern* приставати, лежати; *sich etwas an gelegen sein lassen* запопадати около чого, пѣклувати ся о що, старати ся.

Анliegen, n. просьба, орудка до кого; клопотъ, докука, бѣда, журба; граничене.

Анliegend, adj. пограничний; *derjenige, welcher sehr bittet* натискливий.

Анlocken, v. a. принадити, приконопшти, приманити. **Анlockend**, adj. понадний, надний.

Анlockung, f. привада, приконопа, примана, скус; принаджене. ваблене.

Анlocken, v. a. припоѣти, споѣти.

Анlockung, f. приповне.

Анmachen, v. a. привязати, приправити; *vom Feuer* огонь розвести одер розѣярити; *anmachen* розчинити, розпустити, примѣшати, подробити; *sich an Einen machen* прислѣятъ ся до кого, ласкати кому; омизовати ся до чого.

Анmachen, v. a. f. егмаѣти.

Анmalen, v. a. списати, викрасити.

Анmalig, m. надходъ.

Анmaligen, v. n. надбѣти, надтягнути, приближати ся.

Анmaßen, v. a. властити собѣ що, своѣти ся до чого; *übermüthig sein* гордѣти, бутнѣти.

Анmaßend, adj. гордий, бутний, думний, пшшнний, дуфний.

Анmaßung, f. присвоюване, присвоєне; бута, гординя.

Анmelden, v. a. звѣстити, обвѣстити, заповѣсти, оповѣстити, оповѣсти;

sich anmelden оповѣсти ся, зголосити ся.

Анmeldung, f. звѣщене, зголошене ся до чого одер по що.

Анmerkbuch, n. записникъ.

Анmerken, v. a. замѣтити, завважати, примѣтити, постеречи; *aufzeichnen* записати, замѣтити, зазначити.

Анmerkung, f. примѣтка, замѣтка, зазначка, заувага.

Анmerkungszeichen, n. знакъ одсильний.

Анmessen, v. a. примѣрити, мѣру взяти, приладити.

Анmuth, f. гождѣсть, приятнѣсть, принаднѣсть, любѣсть, вродливѣсть, врода, подоба.

Анmuthen, f. зумѣѣти.

Анmüthig, adj. гожий, приятний, подобащій, вродливий, милий, понадний.

Анна, Анна, Ганна, Гануся, Гандзя.

Аннаgen, v. a. надглодати, надгризти.

Аннаhen, v. a. приближити ся, ближшати, подступити, подбѣти.

Аннаhern, v. a. ближшити, приближити, приближити.

Аннаherung, f. приближене.

Аннаherungsweise, adv. приближно.

Аннаhme, f. приймене, приемѣ; *Voraussetzung*, припущене.

Аннаalen, pl. лѣтопись.

Аннаalift, m. лѣтописецъ.

Аппетитbar, f. аппетитливъ.

Аппетитmen, v. a. прийняти, приймити, взяти на себе, подбѣмити ся; *eine Gewohnheit* переймити; *Sinen in Dienst* наймити кого; *voraussetzen* скласти, положити, припустити; *billigen* хвалити, добрити; *nicht appetiten* неприймити, одкинути, одкинути ся чого, одцурати ся чого; *sich Jemandes appetiten* вста-

вити ся ober вступити ся за кого ;
sich einer Sache —, старунокъ мати
ober старати ся за що.

Аннехмер, m. приемецъ, принимачь.

Аннехмlich, adj. приемный; angenehm
гожий, прятный, подобащй.

Аннехмlichkeit, f. прятность. го-
жость, милость.

Аннехeln, annaheln, v. а. пришли-
лити, привязати.

Анниeten, v. а. приголубити, при-
нютовати, занютовати.

Анниhilation, f. s. Aufhebung, Vernich-
tung.

Анноф, adv. еще, ище, ще.

Анноnce f. s. Ankündigung.

Анноnciren, i. ankündigen, anzeigen.

Аннуhliren, i. aufheben, vernichten.

Аномалие, f. неправильность.

Аноним, adj. безименный, безъ
подпису.

Аноrdnen, v. а. урядити, уладити,
упорядковати; befehlen приказати,
зарядити, розпорядити, звелѣти.

Аноrdnung, f. упорядковане, ладъ
приказъ, зарядъ.

Аноrthothyr, n. тризгибъ.

Анораßen, v. а. вхопяти, уфатити,
ухватити, порвати.

Аноrappen, v. а. наклеѣти, приклеѣти,
прилѣпяти.

Аноrassen, v. а. примѣрити, прила-
дити, приладнати, призначити, при-
начити, приправити.

Аноrassend, adj. ялюбный, зачний,
придалий, пристаиний.

Аноrsählen, v. а. припалювати.

Аноrsflanzen, v. а. посадити, засадити,
розсадити, нащѣпити.

Аноrsflanzung, f. розсада, насажденє.

Аноrsstößen, v. а. прикложувати.

Аноrsichen, v. а. насмоляти.

Аноrsissen, f. бериссен.

Аноrsossen, v. а. заковатати, застукати.

Аноrsrallen, v. п. одбивати ся, уда-
рити ся.

Аноrsreisen, v. а. величати, славити,
хвалити, вихвалити.

Аноrsrobigen, v. а. примѣрити, стрѣбо-
вати.

Аноrsruß, m. стрѣй, убирокъ, убрань-
ство, нарядъ.

Аноrsrüßen, v. а. устроѣти, пристроѣти,
нарядити.

Аноrsquetschen, v. а. придавити, пригнести
до чого.

Аноrsraufen, v. а. привязати; sich an-
raufen вити ся, спинати ся (около
тички).

Аноrsraffeln, v. п. грукотѣти.

Аноrsraßten, v. а. раяти, раѣти, радити,
нараяти, галити ober нагалити кому
що. дораджати.

Аноrsraßen, n. дорада, порада, рада.

Аноrsrauchen, v. а. закурити, запалити.

Аноrsrauchern, v. а. наводити, надимити,
привудити.

Аноrsrechnen, v. а. почислити, пора-
хувати, поличити.

Аноrsrede, f. промова, одозва; Bewill-
kömmlung привѣтъ, побдоровѣ.

Аноrsrecht, n. право до чого.

Аноrsreden, v. а. промовити, загово-
рити, звернути бесѣду до кого;
привѣчати.

Аноrsregen, v. а. принукати, заохотити,
побдуркати, побудити; ermahnen
замѣтити, нагадати, набилити, спо-
мнути.

Аноrsregung, f. споминокъ, спомка, за-
мѣтка, згадка; принука, заохота.

Аноrsreiben, v. а. ватирати, натерти.

Аноrsreiben, v. а. насилати, наволѣчи;
sich anreiben приладити ся.

Аноrsreifen, v. а. наддерти, надѣрвати,
сѣпнути; eine Summe Selbes взяти,
подѣрвати, надчати.

Anreiten, v. п. навъхати на що; bei **Einem** —, завъхати до кого.

Anreizen, v. а. загрѣти, спонукати, конопити, кусити, потягати, притягати.

Anreizung, f. спонука, заохота, повода.

Anreppen, v. п. набѣгчи на що; **angerepnt** **kommen** надлетѣти, приобѣгчи.

Anrichten, v. а. прилагодити, нарядити, наладити, приладити, прирядити, приготовити; **richten** вдѣяти, здѣлати.

Anrichtlöffel, m. полонникъ, вареха.

Anrichtschüssel, f. миска, лоханя, полумисокъ.

Anrichtung, f. наряджене, приряджене; заправа; вдѣяне.

Anriechen, v. п. пахати; v. а. нюхати, понюхати, занюхати, принюхати.

Anritt, m. надѣздъ.

Anrißen, v. а. задроснути, задроскати.

Anrollen, v. а. прикотяти, примчати; v. п. прикотити ся, приѣхати.

Anrollen, v. п. пршудавѣти, приржавѣти.

Anrollen, v. а. присунути, приставити; v. п. присувати ся, приближати ся, надспѣвати.

Anrollen, v. п. привеслувати.

Anruf, m. закликане; призивъ, зазивъ.

Anrufen, v. а. кликати, закликати, звати, зазвати, зазивати; **Einem zum Zeugen anrufen** взивати кого на свѣдоцтво, свѣдчити ся кимъ.

Anrühmen, v. а. хвалити, вихвалити, величати, виносити, прихваляти.

Anrühren, v. а. кинуть що, дотикнути ся чого, дотикати ся, дотиркати ся, дотиркнати ся, дотиркнати ся, приторкнати ся, то-

рокати, рухати; мѣшати; **Semant des Ohrs** —, оскорбляти, соромити, знеславляти.

Ansetzen, v. г. наладовати ся.

Ansetzen, v. а. зачати съяти, заспѣвати.

Ansetze, **Ansetzung**, f. заявлене, заповѣщене, оповѣстка, одозва.

Ansetzen, v. а. заявити, завѣстити, завѣщати, оповѣстити, обгослосити, обкликати, приказати; (**einem Tag**) визначити.

Ansetzer, m. оповѣстникъ, заповѣдачъ.

Ansetzen, v. а. надпилувати, надрѣзати.

Ansetzung, m. оповѣстка.

Ansameln, v. а. нагромадити.

Anfällig, adj. осѣлий, поселившийся ся.

Anfälligkeit, f. осѣлость, житло.

Anfall, m. **Anfall** нападъ, набѣръ, наступъ; **Anfall zu irgend etwas** хистъ, схобинѣсть, склоннѣсть; **das Angebrannte** прѣгари.

Ansäuern, v. а. приквасити, заквасити.

Ansaugen, v. п. начинати ссати; **sich ansaugen** всати ся.

Anschaffen, v. а. **herbeischaflen** скупити, закупити, злагодити, справити, набути; придбати, приготовити.

Anschaffung, f. справлене, приготвлене; куплене.

Anschau, v. а. **s. betrachten**.

Anschaulich, adj. оглядочный, видимый, очевидячий, внятний, понятный, ясный.

Anschere, v. а. надстрѣгчи.

Anschein, m. поглядъ, видъ; **äußere Gestalt** постава, зверхна става; **den Anschein haben, als ob . . .** завѣщати на що, видавати ся **oder здавати ся, якби . . .**

Anschein, v. а. и. п. свѣгити на що, сянати на що, присвѣчати.

Anschellen, v. а. задзвонити.

- Аншдцен, v. a. f. ordnen, zubereiten; sich аншдцен zu etwas забирати ся, брати ся, лагодити ся, готовити ся до чоґо.
- Аншдieben, v. a. присунути, припхати.
- Аншдиелен, v. a. косомъ одер зизомъ дивити ся на кого, зъркати, зъ подлббя дивити ся.
- Аншдiesel, v. a. пострълити, настрълити; die Nermel an den Rock приншити рукави; anbauen приставити добудовати; einen leichten Rausch haben подхмьляги собъ, подпити собъ; einen Anschlag zur Mordthat habend пострълений, запливаний, не сповна розуму; v. n. товпити ся, напирати, валити ся; vom Salze, von Krustallen хрушталити ся; angwänzen граничити, припирати.
- Аншдиффен, v. n. f. anlanden.
- Аншдиррен, v. a. наложити шори, заложити конъ.
- Аншдлаг, m. ударъ, ударене; (eines Zettels) прибитъ; einer Flinte ложе; die Schätzung оцънъ; Entwurf намърене, замисль, гадка; im nachtheiligen Verstande спикъ, заговоръ.
- Аншдлаген, v. n. ударити въ шо; die Arznei will nicht аншдлаген лъкарство не хоче помагати; die Stimme hören lassen начати спъвати, заспъвати; von Hundem забрехати, загавкати; gelingen удавати ся; v. a. ударити, прибити, прилпнити; Feuer аншдлаген вкресати огню; schäßen цъвити.
- Аншдлагиг, adj. хитрий, верткий, вигадний, дотепный.
- Аншдлещен, sich, v. r. подкрадати ся, подсувати ся.
- Аншдлещен, v. a. заточити, наточити, приточити, вибрусити, виострити.
- Аншдленкерн, v. a. кидати, метати на шо одер до чоґо.
- Аншдлещен, v. a. примчати, приволъчи.
- Аншдлещен, v. a. прилучити, залучити, приложити; mit Ketten заковати, приковати; v. n. схопити ся, заперати ся, пристагати, зачиняти ся; sich an Jemanden —, пристагати, присияти ся, лучити ся до кого.
- Аншдлуß, m. прилога, додатовъ; прилучене ся.
- Аншдмещен, sich, v. r. омъзовати ся, ластити ся.
- Аншдмещен, f. аншдлаген, anwerfen.
- Аншдмещен, v. a. притопити, сплавляти.
- Аншдмещен, v. a. сильно на шо кидати, луцогити, лускати.
- Аншдмиден, v. a. приковати.
- Аншдмиден, v. a. f. anrassen; sich аншдмиден горнути ся до кого, пригоргати ся, ласкати ся, ластити ся.
- Аншдмиден, v. a. намазати, намастити, натерти.
- Аншдмиден, v. a. скаляти, заялозити, замурати.
- Аншднеллен, v. a. пристягнути, прищънкати, припнати, приперезати, защъпнати, прищъпнати.
- Аншднаршен, аншднаушен, аншднауцен, v. a. гръмнати на кого, тръскати ся на кого, ворущити ся на кого, голюкати.
- Аншднауцен, v. a. обхрякати, обшмаркати, обмаркати.
- Аншднеллен, v. a. надръзати, надтяти, напочати.
- Аншднеллен, v. a. ударити о шо.

Anschnitt, м. надрѣзъ, зарѣзъ, зарубъ, закрѣй.

Anschnüren, в. а. пришнуровати, пристягнути.

Anschrauben, в. а. пришрубовати, зашрубовати, зашрѣбовати, пришрѣбовати.

Anschreiben, в. а. написати, записати, вписати; написати на чий рахунокъ; gut angeschrieben bei Zemanem sein добру славу мати у кого; schlecht angeschrieben sein въ ляхой славъ стояти.

Anschreien, в. а. закричати, закликати, кликати на кого.

Anschrote, ф. крайка.

Anschub, м. присунене; im Regel-spiele перший вергъ, перший кидъ.

Anschuhen, в. а. пришити чоботи.

Anschuldigen, ф. beschuldigen.

Anschüren, в. а. розжарити, розпалити, роздути, розжегати.

Anschuß, м. пострѣлене, настрѣлене; Anschuß des Wassers напоръ, напливъ, набувъ; (von Krystallen) хрусталь.

Anschütt, м. наспа, наноси.

Anschwärzen, в. а. чорнити, начорнити; обчорнити, обмовити, обговорити, оклеветати.

Anschwägung, ф. обговорене, осуда, клевета.

Anschwärzer, м. осудникъ, клеветникъ, обмовникъ.

Anschwaßen, в. а. намовити до чого.

Anschwefeln, в. а. настрѣчити.

Anschweißen, в. а. приварити, припоити, приковати; ein Wild пострѣляти, настрѣляти.

Anschwellen, в. а. надути, напучити, в. п. зобрати, подбувати.

Anschwimmen, в. а. und в. п. приплисти, надплисти, припливати.

Anschwemmen, в. а. наносити.

Ansegen, в. п. човномъ на що на-ѣхити, плинучи друлити о що, наплисти на що.

Ansehen, в. а. дивити ся на що, глянути, позирати на що, очи звести на що, смотрити на що; Einen starr ansehen очи незмигнути зъ кого, очи влѣпити одер випулити одер вибалушити на кого, стовпомъ дивити ся на кого; betrachten, erwägen розсуджати, роздумовати, вбачати на що; Einem etwas an den Augen ansehen зъ очей кому доглупати ся, по очохъ дознати ся; мѣрковати, судити, догадати ся, спѣзнати; über die Achseln ansehen гордовати кимъ, черезъ плечъ дивити ся на кого; dafürhalten мати одер брати за що, мати чимъ кого; ansehen und schließen мѣрковати, догадовати ся; es ist darauf angesehen, daß... до того намагае одер иде, щобъ...

Ansehen, п. позрѣне, бачене, поглядъ; Beurtheilung судъ, мѣрковане, думане; äußere Gestalt видъ, постава, створъ, зверхна става; der Schein, Anschein, ф. diese; повага, повагъ, впливъ, слава.

Ansehnlich, adj. величній, величавий, видкий, знакомитий, поважний, важний, славний, вдаллий, ставний, вдачний, челурний, значний.

Ansehnlichkeit, ф. величність, величавість, значність.

Ansehung, ф. розсуджене, бачене, глядъ; in Ansehung за-для (с. gen.) мѣркуючи-що, зъ-за-ради (с. gen.), розсудивши — що.

Anseugen, в. а. припалити.

Ansetzen, в. а. приставити, присунути, приложити; ansäßen пришити; die Feder взяти перо; an-

тещпен написати на чий рахунокъ, записати; eine Frist визначити oder назначити oder поставити речинець; Semanden оселити, поселити; Bäume садити, щѣпити; eine Waare in einem Preise положить цѣну на що; v. n. an den Feind напасти, кинути ся на ворога, ударити на ворога; zum Springen розбѣгчи ся, набѣгати; sich ansetzen осѣдати, налипати.

Анфegung, f. приставлене, приложене; означене, постановлене.

Анфсicht, f. поглядъ, позрѣне, видъ; Prospekt видно, прозѣръ.

Анфсichtig werden, f. erblicken.

Анфсiedeln, v. a. поселити, вселити, осадити.

Анфсiedelung, f. поселене, селитба, осада, садиба.

Анфsiedler, m. осадникъ, поселенець.

Анфsiegeln, v. a. припечатати.

Анфsingen, v. a. приспѣвовати кому.

Анфsinnen, v. a. домагати ся, упоминати ся, хотѣти oder жадати одъ кого.

Анфsizen, v. n. приставати, прилипати.

Анфspann, m. спряга.

Анфspannen, v. a. спрягати, запрягати; anziehen натягати, розтягати; alle Kräfte напружати усъ сили.

Анфspanner, m. ратай, чоловѣкъ ѡдбуваючий паньщину худобою.

Анфspeien, v. a. плювати на кого, наплювати на кого.

Анфspielen, v. a. мѣрити на що, наметати, цѣлити на що; im Kartenspiel завдавати.

Анфspielung, f. натиктъ, примѡвка, намекъ.

Анфspiesen, v. a. заткати на роженъ, переколоти, проколоти.

Анфspinnen, v. a. припрясти, начати прясти; erregen ярити, сновати, пѡднати.

Анфspornen, v. a. спинати острогами; f. aufmuntern.

Анфsprache, f. f. Анреде.

Анфsprechen, v. a. примовити до кого, ѡдзвати ся; (um etwas) домагати ся чого, просити о що; das spricht an оно здобить ся, оно занимае; besuchen вступити до кого, звѣдати, заѣхати до кого, зайти.

Анфspreizen, v. a. приперти, обперти.

Анфspringen, v. a. погнати; besprengen забрискати, скропити, покропити, накрапляти; v. n. schnell herankommen пригнати, налетѣти, прискочити.

Анфspringung, f. забрискане, накраплюване; нагонъ.

Анфspringen, v. n. прискочити, прилетѣти, скочити на що, ударити ся.

Анфspringen, v. a. брискати, кропити, сикати, оббрискати; sich anspringen збрискати ся.

Анфspruch, m. домога, пожада, жада, забага; Анфspruch machen auf etwas домагати ся чого, заблагати що; право.

Анфspruchlos, adj. незабагливий, смирний.

Анфspruchlosigkeit, f. незабагливѡсть, смирнѡсть, простота.

Анфspruchsvoll, adj. заблагливий, думний, пишный, гордливий.

Анфsprung, m. нагонъ, прискокъ; eine Art der Flechte лишай.

Анфspucken, v. a. плювати на що, оплювати що.

Анфspülen, v. n. плинити попри чѣмъ; v. a. примювати, присипувати, наносити, пѡдмивати, намунити.

Анѣст, *f.* уряджене, приготоулене, устаноуа; *öffentliche* Анѣстл заклядъ, заведене; *die Ordnung* порядоуе, ладъ; *Anstalten treffen* готовити си до чоуо, зарядити шо потреба, ладити ся до чоуо, приготоуити, приготоуляти ся.

Анѣст, *m.* *Ausschub*, *Zögerung* зво-лока, проволочка, одложено, одво-лока; *ohne* Анѣстл притъомъ, безъ одволоки, сеѣчасть, заразъ; *Zweifel*, *Bedenkllichkeit* сумнѣвъ, вагане, непевночесть, неръшнвочесть; *Wohlanständigkeit* подоуа, звичай-ночесть, вѣвчливочесть, ялоуа, постауа, правоулоуе, чеуноуе, поуауаъ ши-ковночесть; *стойка*; *gefällsamlicher* —, перепона, запоуа, зауада; *bei* *sich* *ergebenden* *Anständen* вслнбоу зайшла яка перепона.

Анѣстлг, *adj.* звичайннй, чеуноннй, подоуеннй, подоуашннй, вѣвчлнвнй, владннй, гоужннй, прнлнчннй, благо-подоуенннй, дрѣчнннй; прнятннй.

Анѣстлгчесть, *f.* чеуноуе, звичай-ночесть; *f.* Анѣстл.

Анѣстлгос, *adv.* безъ всякоуе пе-репона.

Анѣстлге, *v. a.* внпулитн оуеуе внба-лушнтн оуеуе внрачнтн оуеуе влѣ-пнтн очн (банькн) на коуо оуеуе на шо, стовпоуе днвнтн ся.

Анѣстл, *ргер.* мѣсто, намѣсть (на-мѣщеуе), замѣсть; *dessen* натоуеуе.

Анѣстлшен, *v. a.* заплнтн, запоуро-штнтн, закурнтн.

Анѣстлшен, *v. a.* зъ поднвоуеуе днвнтн ся оуеуе глядѣтн на шо, здууеуеуеуе надуе чнмѣ, очн влѣпнтн на шо.

Анѣстлшен, *v. a.* колотн въ шо, прн-колоутн; *ein* *Faß* надпочатн бочку.

Анѣстлшен, *v. a.* заткатн, прнткатн, впятн, прнчѣпнтн, прнправнтн, прнначнтн; *anzünden* подпалнтн.

запалнтн; *von* *Krankheiten* зара-знтн; *einen* *Ring* насаднтн пер-стеуе; *anzufassen* надпочатн, прн-початн.

Анѣстлшен, *adj.* заразлнвнй, зарнв-ннй; *eine* *ansteckende* *Seuche* заруа, пошесть.

Анѣстлшен, *f.* заколене; зараза, за-ражене; *Anzündung* подпалене, подпалъ.

Анѣстлшен, *v. n.* стоутн оуеуе оуеуе оуеуе оуеуе чоуо; *wohl* *anstehen* ялоуа оуеуе ладно о. добре бутн коуеуе въ чѣмѣ, прнставатн; *gefallen* зло-бнтн ся, подоуатн ся; *mit* *Einem* *anstehen* належатн до коуо, спобъ-ннчнтн зъ кнмѣ; *aufgeschoben* *sein* продоуожатн ся, звоуѣкатн ся; *eine* *Sache* *anstehen* лассн одкладатн; *im* *Zweifel* *sein* вагатн ся, сум-нѣватн ся, роздумоватн, осууенѣ-ватн ся.

Анѣстлшен, *v. a.* внлазнтн, лѣзнтн на шо.

Анѣстлшен, *v. a.* прнставнтн, поста-внтн бѣля оуеуе оуеуе чоуо; *Zes-standen* надатн коуеуе мѣстце, по-ставнтн коуо чнмѣ. умѣстнтн коуо; *veranstalten* лагоднтн, прнспосо-бнтн, зладнтн, прнготовнтн, зага-датн шо, розпоряднтн; *eine* *Reise* внбрнтн ся оуеуе ладнтн ся въ дороуо; *eine* *Untersuchung* розпо-чатн слѣдство; *aufwiegen* подмо-внтн, зворохобнтн, поднукатн; *verabreden* знестн ся на одно въ чѣмѣ, усноватн; *anordnen* зарн-днтн; *sich* *anstellen* братн ся до чоуо, справоватн ся; *удаватн*, внбагатн, внгалуоватн, показуоватн; *beim* *Amte* *angestellt* сушннй прн урядѣ, поставленнй на урядѣ.

Анѣстлг, *adj.* зручннй, верткнй, шпар-кнй, ручнй, поворотннй.

Anstellung, f. приставлене; умѣщене; розпоряджене; улаване; установлене.

Anstemmen, v. a. опирати, припирати.

Ansterben, v. n. оѣумершиною одет у спадщинѣ припасти кому.

Anstich, m. надпочинѣ.

Ansticheln, v. a. примовлювати кому, доганяти кому, дотикати кому.

Ansticken, v. a. пришивати, нашивати.

Anstiften, v. a. вдѣяти, засновати, насновати, скоѣти, справити, наробити; f. anzureizen.

Anstifter, m. вдѣйникѣ, поджегачѣ, подмовникѣ, спонукачѣ.

Anstiftung, f. подмова, усюване, вдѣяне, спонукане, скоѣне.

Anstimmen, v. a. стати спѣвати. за-спѣвати; Weßflagen заголосити, залебедѣти.

Anstinken, v. n. смердѣти кому, мерзити кому.

Anstöhnen, v. a. стогнати одет скви-лѣти до кого.

Anstolpern, v. n. спотикати ся, зашпотати ся; прикотити ся.

Anstossen, v. a. набиги, наповнити, запорожнити.

Anstoß, m. дуркнене одет трунене о шо, спѣткюване; das Anstoßen im Reden якане, запикане ся; ein schwaches Vergerniß über etwas соблазнѣ, згѣршене; Anstoß nehmen блазнити ся; f. Anfall; dasjenige, woran man stößt завада, запона, перепона; f. Bedencklichkeit.

Anstoßen, v. a. дуркнути, трунути, торкнути, ударити, пихнути кого одет о шо; anfallen (von Krankheiten) найти, находити; mit Stößen an etwas befestigen притовчи, прибити; mit einem Stoße verbinden приставити, прибудовати, пришити; v. n. трунути ся одет дурк-

нути ся о шо, ударити ся im Geheh спотикати ся; einen Fehler begehen промахнути ся, прохибнути ся, провинити; stottern загикувати ся, запикати ся; angrenzen дотикати, припирати, граничити.

Anstößig, adj. блазливий, злоприкладний, образный, нечесный, неподобащий, незвичайный, образливый, супротивный.

Anstößigkeit, f. блазливѣсть, соблазнѣ.

Anstrahlen, v. a. лучѣ кидати, освѣчувати.

Anstreben, v. n. старати ся, дужати ся до чога.

Anstreffen, v. a. натягнути, напружити.

Anstreichen, v. a. намазати, помазати, накрасити, набарвити, натирати краскою; mit einem Streiche bemerken зазначити; subst. намазане, накрашене; зазначене.

Anstreicher, m. малярѣ, мазальникѣ.

Anstrengen, v. a. натягати; einen Prozeß розчати тяжбу зѣ кимѣ одет против кому; силувати; намагати; (sich) силковати ся, силити ся. намагати ся, вимагати ся.

Anstrengung, f. надокладѣ силѣ, сѣловане ся.

Anstrich, m. намазоване, натиране; was angestrichen wird намазка, краска; видѣ, поглядѣ.

Anstreichen, v. a. привязати, пригалювати.

Anstößen, v. n. плисти коло одет бѣля чога, примовлювати.

Anstücken, v. a. приставити, пришити.

Anstückung, f. наставокѣ, пришивѣ.

Anstürmen, v. a. нападати, грѣмати, стукотати.

Anstößen, v. a. f. anstaunen.

Анsuchen, v. а. просити о що, по-
жадати шо.

Анsuchen, n. просьба.

Анsuch, m. варъ.

Аntagonist, m. супротивникъ.

Аntafeln, v. а. нарядити корабель.

Аntasten, v. а. доткнути ся чого. ру-
хати, дотиркати ся чого, тидати
(тицнути), мацати; angreifen напо-
пасти овер напонадати кого.

Аntecessor, m. попередникъ.

Аntediluvianisch, adj. допотопный,
предпотопный.

Аntheil, m. часть, почастъ, участка,
частина.

Аnthun, v. а. надѣти, надягнути,
одѣти, одягнути, завдѣти, завдяг-
нути. наволѣчи; zufügen, erweisen
вдѣяти кому шо, набавити кого
чимъ, вчинити кому шо; anzaubern
очаровати кого, ману наслати
на кого.

Аntnologie, f. антология.

Аntropologie, f. наука о чоловѣчомъ
тѣлѣ.

Аntroporphag, m. людожиръ, людоедъ.

Аntropophobie, f. одлюдность.

Аnthemiz, bot. маруна.

Аntichambre, f. предпобѣй, при-
комната.

Аntichrist, m. антихристъ, анци-
христъ.

Аnticipationschein, m. антиципатка.

Аnticipiren, v. а. взяти овер робити
шо на передъ, упередити.

Аntidotum, n. f. Gegengift.

Аntik, adj. старосвѣтскій, старо-
свѣтний, старожитний, старинный.

Аntilogie, f. f. Gegentede.

Аntilope, f. f. Gazelle.

Аntimonium, n. антимонъ.

Аntipathie, f. одраза, нехѣтъ.

Аntipode, m. f. Gegenfüßler.

Аntiquar, m. старожитникъ; Bücher-
händler книгариликъ.

Аntiquarisch, adj. старожитный.

Аntiquität, f. старосвѣтчина, старо-
житность. старина.

Аntithese, f. противоставъ, противо-
ставлене.

Аntlig n. f. Angeßicht.

Аntonäseuer, n. рожа, бешиха.

Аntreiben, v. n. надѣхати, приѣхати.

Аnttrag, f. одозва, внесене, подане;
einen Аnttrag stellen, f. antragen.

Аnttragen, v. а. предкладати, вносити,
ставити внесене; домагати ся чого.

Аntrampeln, v. а. притупотѣти.

Аntrauen, v. а. дружити, подружити,
звѣнчати.

Аntrauung, f. подружене, звѣнчаче,
сподружене.

Аntreffen, v. а. застати, подибати,
зустрѣнути, стрѣнути, валучити
овер лучити на шо, натрафити,
пографити.

Аntreffung, f. подибане, зустрѣтъ,
надибане.

Аntreiben, v. а. поганяти, наганяти;
пригнати, прогонити; подбуркати,
поджегати, поднукати, принуш-
кати; v. n. приплисти, нагономъ
плисти.

Аntreiber, m. погоничъ; поджегачъ,
нукачъ.

Аntreibung, f. нагонъ, погонъ; под-
нукане, заохота.

Аntreten, v. а. придоптати, прита-
ловати; ansaugen, начати, имити ся
до чого, приступити до чого;
bitten просити, молити; einen Weg
antreten пустити ся овер избрати ся
въ дорогу; eine Erbßchaft дѣдицтво
овер спадщину обняти овер при-
мити; (ein Amt) обняти урядъ,
стати на службу, вступити до

уряду; *v. n.* вступити до кого, приближити ся; близко стояти.

Antrieb, *m.* понука, принука, хѣтъ; auß eigenem Antriebe, зъ власного догаду, самохѣтъ, зо своѣх хѣти.

Antritt, *m.* вступъ, початокъ, настанє.

Antrittsaudieng, *f.* перший послухъ.

Antrittsgeld, *n.* вступне.

Antrittsrede, *f.* вступна бесѣда, вступне слово.

Antrosnen, *v. n.* присохнути, притряхнути, притряхати.

Antwort, *f.* ѡдповѣдь, одвѣтъ, ѡдказъ, ѡдмова.

Antworten, *v. n.* ѡдповѣсти, одвѣтати, одвѣтувати, ѡдказувати, ѡдзвати ся.

Antwortschreiben, *n.* ѡдпись.

Anversuchen, *v. a. s.* аупробирє.

Anvertrauen, *v. a.* заповѣрити oder повѣрити кому, припоручити, здати ся oder спустити ся на кого, задуети кому.

Anvertraut, *adj.* заповѣренный, порученый.

Anverwandt, *adj. s.* verwandt.

Anwachs, *m.* нарѡстъ, прирѡстъ, наростокъ, приростокъ, побѡльшенє; von jungen Thieren und besonders vom Vieh доховокъ, приховокъ.

Anwachsen, *v. n.* приростати, наростати, рости, виростати, бѡльшати, множити ся, змагати ся; (vom Wasser) збрати, пѡдбути.

Anwallen, *v. n.* бовванити ся, хвлювати; zu steiden anfangen, начинати кипѣти, кипєнити, закипати.

Anwalt, *m.* правникъ, оборонникъ, боронникъ, заступникъ.

Anwälzen, *v. a.* прикотити.

Anwandelu, *v. n.* найти oder находити на кого, нападати; еѡ wandelt

ihm ein Ohnmacht an она обѡмльває oder замльває; еѡ wandelt ihm die Luft an еѡ кортитъ, ему заблагає ся, еѡ лохне; еѡ wandelt mir der Schlaf an на сонъ менѣ збирає ся, менѣ хоче си спати; еѡ wandelt mir der Sorgen an злѡсть мене бере oder порыває oder зѡймає.

Anwandlung, *f.* напади, зѡхвопи.

Anwandern, *v. n.* примандровати.

Anwartschaft, *f.* надѣя, ожидъ, спѡдѡванка.

Anwärter, *m.* ожидавецъ.

Anwässern, *v. a.* намочити, водою напустити.

Anweben, *v. a.* приткати.

Anwedeln, *v. a.* махати, вѣйкати; vom Hunde ласити ся, махати хвостомъ.

Anwehen, *v. a.* дуги oder вѣяти на що, повѣвати.

Anweisen, *v. a.* показати, назначити, придѣлити; вести, провадити, научати, учити, бєсѣлєн звєлѣти, наказати.

Anweiser, *m.* назначающий, научающий, наказникъ.

Anweisung, *f.* назвка, значокъ; Unterricht, наука, провѡдъ, наставленє.

Anweisen, *v. a.* побѣлити, набѣлити, вибѣлити.

Anwendbar, *adj.* придатный, здалий, зѡбный, пожиточный, дорѣчный; придасть ся, дасть ся употребити.

Anwendbarkeit, *f.* придатность, пожиточность, здалость, дорѣчность.

Anwenden, *v. a.* уживати, заживати, употребляти, обертати на що; Mühe anwenden докладати працѣ, заходити ся коло чого, потрудити ся за чимъ oder вѣ чѣмъ.

Анwendung, f. ужиге, употреба, употреблене; — von Mühe завдане собѣ працѣ oder труду.

Анwerben, v. а. въ рекрути брати, въ жовнѣри брати, бракувати; sich bewerben um ein Mädchen засилаи ся до дѣвчини; сватати дѣвчину; begeben намовити, подмовити; bestellen замовити; dingен наймити.

Анwerber, m. сватъ.

Анwerbung, f. бранка, бракъ, вербунокъ, наборъ; um ein Mädchen сватба, сватане.

Анwerfen, v. а. кидати, шибати на що; начинати кидати oder шибати; eine Sache an die andere werfen докидати, прикидати, накидати; Kaff anwerfen прикидати вапно, вапнити; eine Stuhlleiter anwerfen приставити драбину.

Анwesend, adj. притомний, присуший, присутний.

Анwesenheit, f. притомность, присутство, присутность.

Анwidern, f. анефелн.

Анwießer, v. а. заржати.

Анwinzeln, v. а. скавулѣти, сковичѣти (сковичати), скулѣти до кого.

Анwirken, v. а. приткати.

Анwischen, v. а. натерти, намазати.

Анwohnen, v. п. сусѣдовати, мешкати бѣля кого.

Анwohner, m. сусѣдъ, сусѣда, приселенець; auch durch надъ-, при-, з. B. Анwohner des Niederer Наддѣлѣпровецъ, Анwohner der Alpen Привальпѣецъ.

Анwuchs, f. Анwachs.

Анwühlen, v. а. нариити.

Анwünsch, m. жага, желане.

Анwünschen, v. а. желати oder бажати кому що oder чого.

Анwünschung, f. желане.

Анwurf, m. перший вергъ, закидъ; насипъ; наноси, валява.

Анwürfel, v. п. начати кидати (въ кости).

Анwurzel, v. п. вкорѣнити ся, закорѣнити ся, врити ся.

Анzahl, f. число, скѣлькѣсть; eine große Anzahl тѣма, юрба, глѣтно, кула, шматъ.

Анzahlen, v. а. начинати платити.

Анzapfen, v. а. надпочати бочку, начинати цѣдити, надточити.

Анzaubern, v. а. наслати ману на що, наворожити, наговорити, зачарувати.

Анzäumen, v. а. f. zäumen.

Анzeichen, p. знакъ, познака, значокъ; Vorbedeutung знакъ, вѣщба, ворожба; Znicht пѣська.

Анzeichen, v. а. f. anmerken.

Анzeige, f. оголошка, оповѣщене, оповѣстка; Nachricht вѣстка, вѣсть; Merkmal знакъ; Vorbedeutung знакъ, вѣщба; Anzeige einer Sache an Jemanden донесене кому о чѣмъ.

Анzeigen, v. а. оповѣстити, звѣстити, донести, оголосити; ein Kennzeichen abgeben означати, указати, вѣстити; Vorbedeuten вѣстити, будучити.

Анzeiger, m. вѣстунъ, оповѣстець, доносникъ; öffentliches Blatt вѣстникъ.

Анzeigung, f. Znicht пѣська.

Анzetteln, v. а. основати, ткати; f. anstiften.

Анzettel, m. основа.

Анzettelung, f. основане; f. Anstiftung.

Анzettler, m. f. Anstifter.

Анziehen, v. а. spannen натягнути, протягнути, потягнути; anlegen (von Kleidungsstücken) надѣти щось

на себе, задягнути що. вдягнути на себе що одет вдягнути ся въ що, заодѣти ся, обгортати ся; *Wundſchuhe* анziehen обрести; *Schuhe, Stiefel* анziehen взувати чоботи одет взувати ся въ чоботи; *großziehen* (vom Viehe) приховати що. доховати ся чого; (von Pflanzen) розвести; *anführen* набилити, навести; *an ſich heranziehen* зриволѣчи до себе; *anziehend ſein* надити; *die Glocke* анziehen ударити въ дзвонъ.

Anziehen, v. п. товпити ся, глотити ся, находити, зближати ся; (von Dienſtboten) прийти одет стати на службу; начати тягнути; болѣти, доскърлати, дѣяти.

Anziehend, adj. тягний; *einnehmend* принадний, займучий.

Anziehungskraft, f. тягна сила (цмокъ), сила притяжна.

Anziehriemen, pl. (bei Stiefeln), обуванки

Anziſchen, v. а. циткати одет псикати на кого.

Anziſt, f. хѡвъ (худоби одет товару), кормлене, розведенне (деревь); *daß Angezogene* доховокъ, приховокъ.

Anzug, m. приходъ, надхѡдъ, зближене; (*Kleider*) надѣжъ. одежда, платъ, одѣжъ, нарядъ; *bei Schuhen* ушко, тягилко.

Anzüglich, adj. reizend понадний; *beißend, beleidigend* ѣдкий, кусливый, колюний, прикрий, образный, дотикливый; — *ſein* тикати кого, промовляти кому.

Anzüglichkeiten, pl. ущипки, образный одет колючъ слова. кусавва бестѣа, примовка.

Anzünden, v. а. запалити, розпалити, засвѣтити.

Anzündung, f. запалене, засвѣчене.

Anzwaſen, *anzwiſen*, v. а. уразити, уколоти, дотикнути. промовляти.

Anzweſen, v. а. прибавати малими цвяхами, прицвяховати.

Arapage, f. дѣльница; удѣль.

Arapagiten, v. а. удѣляти, дати удѣль. *Arapagirt*, adj. удѣльный.

Apart, adv. окремо, особно, окрекѣшки, по особвахъ.

Apartement, n. покодѣ, комната; = *heimliches Gemach*, f. *Abtritt*.

Apathie, f. нечувность, нескильность.

Apathisch, adj. нечувный.

Apfel, m. яблоко, яблуко; *der wilde*

Apfel дика яблонка; *in einen saueren Apfel beißen* хотъ нерадъ, робити треба; *скачи враже, якъ панъ каже*; *der Apfel fällt nicht weit von Stamme* яблоко недалекѡ одъ яблонки падае, який батько (отець) — такий я синъ.

Apfelbaum, m. яблонь, яблонка, яблоня, яблуна.

Apfelbrei, m. *Apfelmuß*, n. яблочный повилъ.

Apfelgrau, adj. сиво-яблукватий.

Apfelgrün, adj. зелено-яблукватий, зеленый, мовъ яблоко.

Apfelfern, m. зернятко одет зерно яблочне.

Apfelschimmel, m. конь буланий.

Apfelschnitt, m. кусень яблока, крѣйка (яблока).

Apfelsine, f. яблоко китайске.

Apfelwein, m. яблочный.

Aporisim, m. афоризмъ.

Apodiktisch, adj. неспрималь, неперечный, певный, непохибный.

Apokalypse, f. апокалипсисъ.

Апотрипсиф, adj. подложный, подкинутый.

Арофтрофиф, *м.* письмо подложено oder подкинуто.
 Аролог, *м.* *f.* Gleichniß.
 Арологет, *м.* боронецъ, оборонникъ.
 Арологие, *ф.* борона, бесѣда боронна.
 Ароплетифч, *adj.* самострѣльчій.
 Ароплетифе, *ф.* самострѣль, ударъ самострѣльчій.
 Ароплате, *ф.* бѣстунство одъ вѣра.
 Ароплат, *м.* *f.* Abtrünniger.
 Ароптел, *м.* апостолю.
 Ароптелант, *п.* апостолюство.
 Ароптелгешichte, *ф.* дѣяннн святихъ апостолю.
 Ароптем, *п.* болякъ, чиракъ, шобкъ, нарва.
 Ароптемфраут, *п.* *f.* Acker-scabiose.
 Ароптелишч, *adj.* апостолюскій.
 Ароптроф, *м.* прутка.
 Ароптроффе, *ф.* апострофа.
 Ароптефе, *ф.* лѣкарня, лѣкодѣльня.
 Ароптефетер, *м.* лѣкарникъ.
 Ароптефетеркунст, *ф.* лѣкаринштво.
 Ароптефетерлехтjunge, Ароптефетергеселл, *м.* лѣкарчукъ.
 Ароптеофе, *ф.* *i.* Vergötterung.
 Ароппарат, *м.* *f.* Zubehör, Zuzüftung.
 Аропpell, *м.* зборъ; переклики.
 Аропpellabilität, *ф.* бѣкликальнѣсть.
 Аропpellant, *м.* бѣкликующій ся.
 Аропpellation, *ф.* бѣкликъ. бѣкликане ся; die Appellation ergreifen, *ф.* appelliren.
 Аропpellationsanmeldung, *ф.* заповѣшене бѣклику.
 Аропpellationsbeſchwerde, *ф.* бѣклична жалоба
 Аропpellationsbeintede, *ф.* бѣкличннй замѣтъ.
 Аропpellationsſchrift, *ф.* речинецъ для бѣклику.
 Аропpellationsgericht, *п.* бѣкличннй судъ.
 Аропpellationsgerichtspräsident, *п.* предсѣдннцтво суда бѣкличннго.

Appellationsſchrift, *ф.* письмо бѣкличне.
 Appellationsrath, *м.* радникъ oder совѣтникъ суду бѣкличннго.
 Appellationsurtheil, *п.* засудъ суда бѣкличннго.
 Appellationsinstanz, *ф.* бѣклична настоя.
 Appelliren, *в.* а. бѣкликати ся; заложити бѣкликъ.
 Appetit, *м.* скусь, смакъ; Verlangen жада, забага, охота.
 Appetitlich, *adj.* скусьннй, смачннй.
 Applaniren, *в.* а. зрѣвнати, зрѣмнати.
 Applaudiren, *в.* а. *f.* beifatschen.
 Applaus, *м.* *f.* Beifall.
 Applicatur, *ф.* апликатура.
 Application, *ф.* приздачене, пристосоване, прилада.
 Appliciren, *в.* а. приложити, приладити, поставити; sich —, старати ся.
 Apportiren, *в.* а. принести (von Hundem).
 Approximation, *ф.* приближене; приближъ.
 Apposition, *ф.* приложене.
 Ароприфозе, *ф.* мореля, муреля.
 Ароприл, *м.* Березень, Цвѣтень.
 Ароприлар, *м.* одурений въ першнй день Цвѣтня.
 Ароприлwetter, *п.* цвѣтне вѣремя, подошъ.
 Аропquamarin oder Bergw, *м.* аквамаринъ, берилъ.
 Аропquarell, *п.* водяннй вѣкрасокъ.
 Аропquavit, *м.* оковитка, оковита.
 Аропquator, *м.* рѣвнникъ.
 Аропquivalent, *м.* рѣвноцѣннѣсть, рѣвностойнѣсть, рѣчь такоѣ самоѣ вартости; — für etwas im Gelde geben толькѣ дати въ грошехъ, що рѣчь була варта.
 Аропraber, *м.* Арабъ.

Arabesken, pl. рѣзи.

Aerac, n. скарбъ публичный; — ial, adj. скарбовый.

Araf, m. гаражъ.

Arbeit, f. работа, праця, дѣло, трудъ; schwere Arbeit калѣнъ, тяжка работа; an eine Arbeit gehen брати ся oder станути до работи, взяти ся за работу; bei Einem in Arbeit stehen робити у кого; sich von der Hände Arbeit nähren жити зъ ручноѣ працѣ; vergebliche Arbeit дарма работа; nach gethaner Arbeit ist gut zu ruhen послѣ працѣ — смачнѣ кочачъ; wie die Arbeit, so der Lohn яка праця — така плата. якъ си постелишь — такъ ся виспишь.

Arbeiten, v. a. und n. робити, працювати, грудити ся, дѣлати; (schwer oder über seine Kräfte arbeiten гарувати, работати; dâhren кнєнути; vom Herzen колотити ся, бити, тьохнати.

Arbeiter, m. робѣтникъ, працювецъ, виробникъ; — klasse розрядъ робѣтниківъ.

Arbeiterin, f. робѣтниця.

Arbeitsam, adj. пильный, роботящий, робучий, хѣпкий oder шпаркий до работи.

Arbeitsamkeit, f. робучѣсть, шпаркѣсть до работи, пильнѣсть.

Arbeitsbiene, f. бджолѣ робуча, бджола — робѣтниця.

Arbeitsbezug, m. Arbeitsgeßpann, n. тягло до работи.

Arbeitshaus, n. дѣмъ робучий, дѣмъ зарѣбный; дѣмъ поправный.

Arbeitslohn, m. плата за работу oder ѡдъ работи, зарѣботокъ.

Arbeitsleistung, f. работа.

Arbeitsmann, m. робѣтникъ.

Arbeitstag, m. робочий oder робѣтний день.

Arbeitsstück, m. стѣмъ до работи.

Arbeitsverdienst, n. зарѣботокъ, зарѣботокъ.

Arbeitslos, adj. нероботящий, неробѣтний, нероблячий, нероба, стогна.

Arbeitsvieh, n. робочий товаръ.

Arbuse, f. гарбузь, кавунъ.

Arcade, f. звѣдъ.

Arcanum, n. тайна, таємниця.

Archäolog, m. f. Alterthumsfundiger.

Archäologie, f. f. Alterthumskunde.

Arche, f. ковчегъ, судно.

Archidiözes, m. перший гвкаръ

Archidiaconus, m. архидияконъ.

Archiepiscopus, f. Єрцѣвѣсѣф.

Archimandrit, m. Архимандритъ.

Architekt, m. будовникъ, будовничий; architektonisch, adj. будовничий.

Architektur, f. будовництво.

Architrab, m. перекладина.

Archiv, n. грамотня, архивъ.

Archivar, m. грамотникъ, архиваръ.

Ardea minuta, пугутькало.

Area, f. простѣръ, поле.

Areal, n. Ареалгрѣѣ, f. f. Flächeninhalt.

Arefanus, f. арєковий орѣхъ.

Arg, adj. злий, злѣбный, лихий, лукавий, лютий, недобрый, шкодячий; argen, comp. горший.

Argali, m. степовий баранъ.

Aerger, m. досада, гнѣвъ.

Aergerlich, adj. гнѣвлиный, сердитый, гнѣвный, лихий; f. anstößig.

Aergerniß, n. f. Anstoß; Aerdruf змертвлѣне, гриза.

Aergern, v. a. Aergerniß geben блазнити, соблазнити; erzüthen гнѣвити, розгнѣвати, сердити, злити; sich ärgern гнѣвати ся, сердити ся, лютовати oder лютити ся на

кого одет на шо; *ich an etwas* —, блазнить ся, соблазнить ся.

Arglist, f. лукавство, лесть, хитрошь, подступъ.

Arglistig, adj. лукавий, хитрий, подступный, лестный, заводный.

Arglos, adj. правый, невинный, щирый, незаводный.

Arglosigkeit, f. правость, невинность, щирота.

Argstinnig, adj. злогадный, злобный.

Argument, n. доказъ, доводъ, напоймъ; —ation доказоване.

Argwillig, adj. f. argstinnig.

Argwohn, m. помисляне одет помисль (на кого), подозрѣне, посяудъ.

Argwohnen, v. a. помисляне одет помисль мати на кого, подозрѣвати, посяуджати.

Argwohnisch, adj. подозрѣвающий, недовѣрчивый, посяужающий, помисливый.

Arte, f. пѣсонька, пѣсня, спѣванка.

Aristokrat, m. можновладникъ, пановитый.

Aristokratie, f. можновлада.

Aristokratisch, adj. можновладный, пановитый.

Arithmetik, f. шотница.

Arithmetiker, m. шотникъ.

Arithmetisch, adj. шотничий.

Arstisch, adj. повночный.

Arm, adj. бѣдный, убогий, бѣдолашный, нужденый, злиденный, безгробный; *Jemanden arm machen* збѣднить одет обѣднить, одет знуждати кого, на бѣду звести, одет спровадити; *arm werden* знуждати ся, збѣднѣти, побѣднѣти, на бѣду зойти, збѣднѣти ся, згратити ся; *arm an Freunden* бездругий; *armet Gefieder* бѣдныя, бѣдныя, бѣдака, бѣдолаха,

бѣднякъ, бѣдолака, сѣрома, тѣмьга, голомша, горопаха, горопаншикъ, сарака.

Armband, n. нараве, запястѣ.

Armbein, n. раменна кѣстка.

Armbinde, f. вѣшало, перевязка (на котрой слабу руку носять.)

Armbruch, m. зломане руки.

Armbrust, f. лукъ.

Armbrustschuße, m. лучникъ, лукаръ.

Armee, f. вармия, войско.

Ärmel, m. рукавъ.

Ärmelfleib, n. одѣжъ зъ рукавами, одѣжъ рукава.

Armenanstalt, f. домъ убогихъ.

Armenhaus, n. f. Armenanstalt.

Armenien, n. Орменщина.

Armenier, m. Ормянъ, Ормянинъ.

Armenkaffe, f. каса одет скарбонка убогихъ.

Armenpfeger, m. опѣкувъ одет надзорецъ убогихъ.

Armenschule, f. школа для убогихъ, школа убогихъ.

Armselne, f. опралло, поруче.

Armenrecht, n. право убогихъ.

Armenvater, m. f. Armenpfeger.

Armenstock, m. Armenbüchse, f. скарбонка для бѣдныхъ.

Armenverspehung, f. дозбрь одет прокормлене убогихъ.

Armluchter, m. свѣтильникъ.

Ärmlich, adj. бѣдолашный, сѣромый, збѣдженый, бѣдный, убогий, злощасный, безталанный, гирявий, горопашный.

Ärmlichkeit, f. бѣдолашность, бѣдность, убогота, горопашня.

Ärmlich, adj. вгрубшки одет загрубшки руку одет рама.

Ärmliche, f. лубокъ, котрымъ перевязуютъ зломану руку.

Armselig, adj. f. ärmlich.

Armseffel, Armstuhl, m. кресло
зъ опираломъ oder зъ поручами.

Armsprange, f. Армбанд.

Armuth, f. убожество, нужда, бѣд-
нѣсть, безхлѣбе, горе; бѣдаки,
бѣдолахи, бѣдняки. убожина,
убожь (f.).

Armvoll, n. обережокъ, наруче.

Aromatisch, f. gewürzhaft.

Armswutzel, f. клещънецъ.

Arrangement, n. i. Anordnung.

Arrangiren, f. anordnen.

Arrest, m. запергѣ. запоръ, вѣзница,
арештъ (гарештъ); im Arrest halten
въ запорѣ держати.

Arrestant, m. арештантъ, звязень.
уяззенець.

Arretiren, v. a. i. verhaften.

Arriergarde, f. Nachtrab задна сто-
рожа.

Art, m. задъ, задница (серѣло,
гузница).

Artfchleder, m. нагузникъ; Artfcherbe
межигузе. Artfchloß задний двѣръ.
Artfchraufet гузобий, гузоваль.
Artfchwifch подтирка. Artfchwang
запоръ; Artfchwang haben не могли
на задний двѣръ.

Artfenal, n. збруйня.

Artfenis, m. аршинникъ

Artfennisfies, m. аршинниковецъ.

Art, f. Gattung родъ, порода; Eigen-
fchaft, Form видъ, образъ. питом-
енность; Sitte звичай, обычай,
поведенция; i. Anständigkeit; das
ist seine Art себе не ладно; auf
diese Art такимъ способомъ; auf
meine —, auf deine —, по моѣму,
по твоѣму; das ist seine Art такъ
онъ навикъ; aus der Art schlagen
виродити ся; Art läßt nicht von
Art який батько — такой синъ,
який ся вродивъ — такой и буде
(згине).

Artbar, adj. здобний до орачки.

Arten, v. n. взяти ся въ кого oder
въ що, похожимъ бути на кого;
gesehen владати ся, удати ся,
принимати ся, вести ся, рости;
v. a. способити, образовати.

Arterie, f. бюча жила.

Arthritis, f. ломота костей.

Artig, adj. чемний, ввѣчливый, зви-
чайный, дрѣчний, привѣтный, ни-
лий, хороший, красивый, ставный,
ствѣрный, благовидный, свѣтный,
лапший, ручий, проворный, спѣр-
ный; схожий oder похожий на що;
das mußte artig zugehen то гдѣсь
по дивному шло; feinartig ка-
мѣнистый.

Artigkeit, f. чемность, звичайность,
привѣтность.

Artikel, m. членъ; часть, частина,
роздѣлъ; der Artikel eines Kon-
traktes вимѣнка при якѣй угодѣ.

Artillerie, f. гармашѣве, артилеря;

гармашъ, пушкаръ; пушкарство.

Artilleriefeuer, n. огонь зъ пушокъ
oder зъ гармашъ (зъ гукѣвницъ).

Artillerieoberste, m. полковникъ одъ
пушкарства.

Artillerist, m. пушкаръ; гармашъ.

Artist, m. мудерникъ, митець.

Arzenei, f. лѣкарство, лѣкъ; für's
Erbrechen блювота.

Arzeneibereiter, m. лѣкоробъ.

Arzeneibereitung, f. приправи лѣкар-
ства oder лѣковъ.

Arzeneien, v. a. und n. давати oder
подавати лѣкарство, брати лѣ-
карство.

Arzeneifunde, Arzeneifunst, Arzenei-
wissenschaft, f. лѣкарска наука,
вѣда лѣкарска.

Arzeneimittel, n. f. Arzenei.

Arzeneipulver, n. порошокъ.

Arzeneilehre, f. наука о лѣкарствахъ.

Arzneitranf, m. лѣкарскій напитокъ, нѣлькь.

Arzneiverftändig, adj. свѣдомый лѣкарскоѡ науки.

Arzt, m. лѣкаръ; derjenige, welcher die Kubrußen impft щепарь.

Arztilich, adj. лѣкарскій.

Asbest, m. гѡрний лёнъ.

Ascendenten, pl. предки, предкове.

Ascet, m. схимникъ.

Afch, m. дѡйница, скопецъ.

Afche, f. f. Ёще.

Afchbeizer, m. золяникъ, назоляникъ.

Afche, f. попель (попѣлъ, попѣвъ), спуза; in Afche legen спалити въ попель; ianft tuße deine Afche земля тобѣ перогъ, легка ти земля.

Afchenbrenner, f. Afchbeizer.

Afchenbrod, n. подпалокъ.

Afchenbrödel, m. вѣнникъ, коштюхъ.

Afchenfarbe, Afchfarbe, f. краска попельста.

Afchfarbig, adj. попельастый.

Afcher, Afcher, m. зольникъ. зольница, зольный прикадокъ; румъ.

Afchermittwoch, m. попельецъ.

Afchig, adj. попельистый, попельный.

Affa oder Affen, Азия.

Afpe, f. Ёспе.

Afpecten, pl. звѣзда става, розложено звѣздъ одноѡ противъ другоѡ; Ausficht надѣя.

Afphalt, m. жидѡвска смола.

Afpirant, m. старникъ, старающий ся о шо.

Aff, n. in der Spielfarte тузъ; ein Gewicht асъ.

Affecuant, m. убезпечальникъ.

Affecurang, f. обезпечка, забезпечка, страховане.

Affecuriren, v. a. обезпечати, страховати, застраховати.

Affel, m. стоюга.

Affemblem, f. Gesellschaft.

Affentiren, v. a. присвѣдити; ѡдати на жовняра, въ жовнярѣ брати oder побрати, браковати.

Affentirung, f. присвѣчене; бранка, бракъ.

Affessor, m. присѣдникъ.

Affignation, assigniren, f. Anweisung, anweisen.

Affignat, m. назначенець.

Affimilation, f. уподоблене.

Affimiliren, v. a. уподобити.

Affistent, m. помѡчникъ, подбѡчный.

Affistenz, f. помѡчь.

Affiffenhof, m. судъ боженничий oder боженникѡвъ oder присягалихъ.

Affiffiren, f. beifteßen, beimohnen.

Affociation, f. f. Verbindung; еднота, стоваришна.

Aff, m. галуза, галузь, гѣля, вѣтка, галузка; dicke Aff гѣляка, конарь; im pl. gewöhnlich coll. гѣле, гѣляче; abgebrochene Affe ломаче, лѡмъ; abgebrochener Aff ломака.

Affen, v. a. галузити, вѣтвити; sich розгалузити ся, розвѣтвити ся.

Affer, f. bot. тарельцѣ.

Affenic, f. знеможене, безсила.

Affenisch, adj. знеможенный, слабый.

Affhina, n. ядуха, дихавиця.

Affhmatisch, adj. ядушливый, дихавичный.

Affig, adj. гѣлястий, галузистый, вѣтчастый, хрещатый.

Affloß, n. свищъ.

Afflos, adj. безгалузный.

Afftolog, m. зѡровѣстникъ, лѣчозѡръ.

Afftologie, f. Sterndeuterei.

Afftronom, m. зѡрникъ, плавѣтникъ.

Afftronomie, f. зѡрница, зѡрництво.

Affyl, n. прихилище, прѣстановище, радуть, прѣтудокъ.

Attaque, f. нападъ.

Atelier, n. мудерня.

Attheist, m. безбожникъ.
 Attheismus, m. безбожничество.
 Attheistisch, adj. безбожный.
 Athem, m. духъ, оддохъ, оддыхъ, зѣтхане; in einem Athem духцемъ, душкомъ, пьмокомъ; den Athem benehmen духъ заперти; sich auſer Athem laufen духи збѣгати oder обдѣгати, задихати ся; Athem holen оддыхати; aus dem Athem kommen зъ духовъ вийти, зажохнути ся; bis zum letzten Athem до зложена рукъ.
 Athemholen, n. оддыхъ, оддухъ.
 Athemlos, adj. безъ духа, безъ оддуху, задыханий.
 Athemlosigkeit, f. бездухъ, задыхане.
 Athemzug, f. Athemholen
 Athen, Атени, pl.
 Athenen, m. Атенчикъ.
 Aether, m. повѣте, тонкий одет горъшний воздухъ.
 Aetherisch, adj. повѣтний.
 Athlet, m. борець.
 Athletik, f. боротьба, борба.
 Athletisch, adj. борчий, сильный, дужий.
 Athmen, v. n. дихати, дишати, оддыхати, одсапнути, одсапувати.
 Athmen, n. дихане.
 Atlas, m. атласъ; зборъ картинъ.
 Atlassen, adj. атласовий.
 Atmosphäre, f. f. Luftkreis.
 Atom, n. первецъ.
 Atomist, m. атомиста.
 Attacke, Attackiren, f. Angriff, angreifen.
 Attentat, n. нападъ, замахъ.
 Attestat, n. свѣдка, свѣдоцтво.
 Attestiren, v. a. свѣдчити, засвѣдчити.
 Attich, m. bot. бжуръ, бзуръ, бузникъ.

Attitüde, f. става oder постава тѣла.
 Attraktion, f. притягане, притягъ.
 Attraktionskraft, f. сила притягальна oder притяжна.
 Attraktiv, adj. притягальний, притяжний.
 Attribut, n. принадлежнѣсть, прида-токъ.
 Aß, f. f. Rodspeise, Röder, Aas.
 Aßen, v. a. кормити, пасти; f. bei-zen, loſen.
 Aßend, a. ѣдкий, травний, цѣпкий.
 Aßkraft, f. ѣдкость.
 Aßkunst, f. гравироване.
 Aßpulver, n. ѣдкий порошокъ.
 Aßstein, m. пальный oder печельный камѣнь.
 Aßung, f. кормлене, корма, трава; травлене, витрава; понада, приконопа, вабъ; — zugebührt сравнене.
 Aßwasser, n. ѣдка вода.
 Au, ! intj. овъ, говъ, ой.
 Auch, conj. такожъ, и, крѣмъ того, такженъ, тай, притѣмъ; wo auch где лишъ, где-будъ, где только.
 Auction, f. публична продажъ, сѣнька.
 Auctionator, m. сѣньчъ.
 Auctionscatalog, m. Auctionsverzeichniß, n. списъ oder списокъ сѣньний.
 Auctionspreis, m. зацѣнь.
 Audienz, f. послухъ, послухане.
 Auditeur, m. аудиторъ, войсковий сулець.
 Auditoriat, Auditorium, n. аудиторнятъ, аудитория.
 Aue, f. ободонъ, болоня, ободоня, ободоно, левада, лугъ, майданъ, пастѣвникъ, мурава, площанина, долина, байракъ.
 Auersahn, m. глухаръ, тетеревъ.
 Auersenne, f. глухарка, тетерка.
 Auersalb, n. зубрѣя.
 Auerochs, m. зубръ, жубръ.

Auf, праер. **mit dem Dativ und Accusativ**; на, надъ, при, въ, до, по, зъ, за, одъ, опосля; **auf dem Berge** на горѣ; **auf den Weg** въ дорогу; **auf die Erde** на землю; **auf den Schlaf** по спаню; **von Jugend auf** зъ малку; **bis auf weiteren Befehl** ажъ до дальшого приказу; **Bliz auf Bliz** гръмъ за гръмъ; **auf Lateinisch** по латинѣ; **bergauf** горѣ, подъ гору; = **beinahe** до, з. **В.** **auf Tausend Gulden** до тысячъ левовъ; **als Stimmungspartikel** гейже, нуте, нумо; **auf das**, **f. damit**.

Aufachern, **v. a.** **виорати, одъорати.**

Aufarbeiten, **v. a.** **виробити; mit Mühe** дѣлать силою **отворити oder одомкнати.**

Aufatmen, **v. n.** **одотхнути, оддихнути, одпочати, спочати; subst. оддихъ, оддухъ.**

Aufäßen, **v. a.** **витравити.**

Aufbacken, **v. a.** **выпечи, спечи; von Neuem backen** печи на ново, **одпѣкати.**

Aufbahnen, **v. a.** **на мари поставити oder положить.**

Aufbauen, **v. a.** **въ засѣкъ поставити oder зложити.**

Aufbauen, **v. a.** **вибудовати, побудовати, виставити.**

Aufbaut, **m.** **будовникъ.**

Aufbauung, **f.** **вибудоване, виставлене.**

Aufbäumen sich, **v. g.** **спинати ся, дуба ставати.**

Aufbestinden, **sich**, **v. g.** **мати ся (добре oder гараздъ), поводити ся (unpers. mit dem Dativ der Person), вести ся (unpers.).**

Aufbehalten, **v. a.** **f. aufbewahren; nicht abnehmen** нездѣймати.

Aufbeißen, **v. a.** **розгризти, розкусити.**

Aufbeißen, **v. a.** **розтравити.**

Aufbersten, **v. n.** **трѣснути, луснути, розпукнути ся, розпасти ся; попукати, попадати ся.**

Aufbetten, **v. a.** **постелити.**

Aufbewahren, **v. a.** **приховати, сховати, зберечи (гт).**

Aufbewahrung, **f.** **сховокъ, сховъ, сховане.**

Aufbewahrungsort, **m.** **сховникъ, мѣсце сховне.**

Aufbiegen, **v. a.** **загнути, бдогнути, розогнути.**

Aufbieten, **v. a.** **збзвати, призвати, прикликати, покликати, приказати; заповѣсти; seine Kräfte** —, **напружити своѣ сили.**

Aufbinden, **v. a.** **подвязати; розвязати, одвязати, розсилити; Etwas aufbinden** обманути кого.

Aufblähen, **v. a.** **надути, дути, здувати, sich aufblähen** напушати ся, **запишати ся, дути ся, бундюжити ся, вичиняги ся, копилити носа.**

Aufblähung, **f.** **надувъ, надунене; бута.**

Aufblättern, **v. a.** **перебирати oder перевертати листи въ книжцѣ, розсторювати.**

Aufblasen, **v. a.** **надути, роздути, дути, здувати; sich aufblasen, f. aufblähen.**

Aufbleiben, **v. n.** **негти спати, страждти, страждѣти, неспати.**

Aufblick, **m.** **поглядъ въ пору, глядане въ гору, споглядъ.**

Aufblicken, **v. n.** **звести очи горѣ oder въ гору oder до гори, поглянути въ гору.**

Aufblitzen, **v. n.** **заблиснути, заблкнути, засияти.**

Aufblühen, **v. n.** **розцвѣтати, зацвѣвати.**

Aufbohren, **v. a.** **розвертѣти.**

Aufborgen, **v. a.** **f. borgen.**

Aufbraten, v. a. перепечи, обпѣкати; випечи.

Aufbrauchen, v. a. зъупотребити, спожити.

Aufbrauen, v. a. зварити (пиво).

Aufbrausen, v. n. зашумѣти, скипѣти, накипѣти, клекотѣти, булькати, булькотати; im Zorne розсердити ся, сердити ся, злити ся, зворушити ся, розлютити ся, порѣскати ся, порѣснути ся, гнѣвомъ закипѣти; замишотѣти, загудѣти, забурчати.

Aufbrausend, adj. сукрѣстий, опари- стий, загори- стий, нагони- стий, опа- листий, скорий, борзий, порѣ- сливий, яросливий.

Aufbrechen, v. a. durchbrechen, öffnen выломити, розломити, розвалити, висадити, розбити; einen Brief розпечатати, отворити листъ; v. n. отворити ся, перервати ся, пропучити ся, розцвѣтати, розвивати ся; sich in Bewegung setzen одпра- вити ся, виступити, одѣхати.

Ausbreiten, v. a. розстелити, роз- простерти, розвинутити, розвести, розложити.

Ausbrechen, v. a. випалити, спалити, зжегчи; напалити, нажегчи, на- пятновати; v. n. заповомѣнити ся, запалахкотѣти, бухнути по- ломѣню.

Aufbringen, v. a. bei den Webern на- вивати; einen Bau звести, ви- ставити; einen Baum, ein Thier виплескати, викохати, викормити; herbeifchaffen роздобути, придбати, приспособити, достати, нагрома- дити, набирати; ein Schiff схо- пити, взяти; einen Kranken ви- здоровити, вилѣчити; Einen erpor- bringen на ноги поставити; erzü- gen розсердити, розгнѣвити; vor-

bringen видумати, вигадати, ви- майти, спровадити. гозорити бе- сѣдовати.

Aufbrochen, v. a. покривити.

Aufbruch, m. f. Abreise, Abmarsch.

Aufbrüllen, v. n. заревѣти

Aufbrüsten, v. n. розрубати одег роз- тяти груди; sich — горлнати ся, ви- чиняти ся, копилити носа, дути ся.

Aufbügeln, v. a. вигладити.

Aufbürden, v. a. наложити що кому одег на кого, отяжити, наванта- жити. натѣхати; Einem die Schuld aufbürden звалити вину одег бѣду на кого, виновати, обвиняти.

Aufbürdung, f. отяжене. навантажене; обвина.

Aufbürsten, v. a. пѣдчесати, розче- сати.

Aufdämmen, v. a. греблю присипати, загатити.

Aufdämmern, v. n. свитати, зорѣти. днѣти.

Aufdampfen, v. n. паровати до гори, парѣти.

Aufdauern, v. n. нейти одег некла- сти ся спати, стражѣти.

Aufdecken, v. a. накрити. настелити, застелити, розпростерти, розвести; die Decke wegnehmen одкрити; of- fenbaren, bekannt machen розкрити, викрити, вияснити, виповѣсти.

Aufdienen, v. n. дослужувати ся.

Aufdingen, v. a. оддати въ науку одег на науку.

Aufdörren, v. a. насушити, висушити.

Aufdrängen, v. a. одперти, одчинити, розперти, розчинити; sich aufdrän- gen товпити ся, глотѣти ся; f. aufdringen (sich).

Aufdrehen, v. a. одвертѣти, розвер- тѣти, одкрутити, закрутити, роз- крутити, розсукуати, розсукувати.

Aufdrücken, v. а. вимолотити, змолотити.

Aufdringen, v. а. накинута кому що, принудити до чого; *sich aufdringen* накидати ся, накинута ся кому, навязити ся.

Aufdringlich, adj. влѣзливий, втрутливий, навязчивий.

Aufdrucken, v. а. напечатати, печать прибити одег приложити.

Aufdrücken, v. а. натиснути, вти скати, розглодати, розгнѣтити, роздавити.

Aufdrücken, v. п. набряскнути.

Aufsetzen, v. а. виборотовати, вискородити, виволочити.

Aufeinander, рядомъ, покотомъ, чергою, оденъ за однимъ одег за другимъ, оденъ на другого, одно на друге, на купу.

Aufeinanderfolge, f. черга, наступа.

Aufeinanderhäufen, v. а. гѣрмати, копнчити, на купу складати.

Aufeinanderheben, v. п. налѣтати на себе.

Aufeinanderstoßen, v. п. збтрунути ся, надурнути ся.

Aufeisen, v. а. глѣдъ вирубати одег розбити.

Aufenthalt, m. пробуване, пробутокъ, мешкане, житло; *Verzögerung*, *Hinderniß* проволока, запѣна, перепона; *Aufenthalt zu Gast* гостина; *ohne Aufenthalt* зѣодно, безъ наставку.

Aufenthaltort, m. мѣсце пробуваня, житло.

Aufserlegen, f. auflegen.

Aufsernähren, v. а. виховати, викоринити, виплекати, виживити.

Aufserstanden, adj. воскресний.

Aufserstehen, v. п. воскреснути, зъ мертвихъ возстати.

Aufserstehung, f. воскресене, оскресене.

Aufserwecken, v. а. воскресити, оскресити.

Aufserziehen, v. а. f. erziehen.

Aufessen, v. а. зѣвсти, збухати, дозѣсти чого, схаловати.

Auffädeln, v. а. насилити, засилити, заволѣчи, задбгати; розбснути.

Auffahren, v. а. роззѣхати, зѣхати; v. п. auf etwas навхати на що; *sich erheben* пѣднимати ся одег пѣдносити ся вѣ гору; *erlöschten* зажохнути ся, залакати ся, запугати ся; *im Schlafe* скочити; *im Zorne* розсердити ся, спяхнути гнѣвомъ, зворушити ся, *sich plötzlich öffnen* нагально одег напрасно одчинити ся.

Auffahrt, f. вѣзздъ; пѣдвѣздъ; *gegen Himmel* вознесене.

Auffallen, v. п. упасти на що, спасти на що; *auffallend sein* очи на себе стягати, зачудовати (*mit dem Accus. der Pers.*), дивнимъ бути, удивити; розпасти ся; v. а. розбити.

Auffallend, adj. дивний, замѣтний, вѣ очи впадливий, незвичайний.

Auffangen, v. а. переймати, перехопити, пѣдхопити, пѣдхватити, пѣдфатити, зѣймати.

Auffassung, перехопене, перехоплене.

Auffärben, v. а. перекрасити, пѣдкрасити.

Auffassen, v. а. схопити, захватити, захопити, займити, зѣбрати; *begreifen* понимати, мѣрковати, переймати.

Auffassung, f. захоплене; пѣйма, мѣрковъ.

Auffassungsbereitschaft, n. понимливість, тулокъ, пѣймалість.

Auffaseln, auffaseln, v. а. розторочити.

Auffinden, v. а. найти, находити, винайти, висѣкати, надбати, при-

дибати, вишукати, вишпяяти, вивѣжити, вишатрити.

Ауфлацѣрн, v. n. палехкотѣти, мигкотѣти, спалахкотѣти.

Ауфламмен, v. a. запалити, розпалити, зажегчи; v. n. загорѣти ся, заполомѣнити ся, розгорѣти ся.

Ауфлаттерн, v. n. стрѣпотати, затрѣпотати, подѣтати зѣ трѣпотомѣ.

Ауффлѣхтен, v. a. заплѣтати, розплѣтати.

Ауффлиеген, v. n. подлетѣти, взлетѣти, подняти ся въ гору; *schnell geöffniet werden* нагальнo бдомкнути ся; *im Rauch aufstiegen* зѣ димомѣ пойти въ гору.

Ауффлиг, m. подлѣтъ (gen. подлѣту).

Ауффлордѣрн, v. a. вѣзвати, завѣзвати, запросити, покликати, домагати ся чога, напоминати до чога.

Ауффлордѣр, m. визовець, визивникѣ.

Ауффлордѣрѣн, f. визѣвъ, вѣзване, завозва, бдозва, визивъ; — *вргосѣт* тѣжбѣ визивна.

Ауффлорѣн, v. a. спожерти, зѣѣсти, жерти, збухати; *beizen* розтравити.

Ауффлорѣн, v. n. примерзнути.

Ауффлорѣн, v. a. бдосвѣжити, бдновити, бдновити; *aufsuntern* заохотити, поднужкати, подгейкати.

Ауффлорѣн, v. a. везти, вивозити, подвозити; *Erde um einen Baum* навозити, насипати землѣ; *in die Höhe bauen* зводити, будовати, виставити, ставити; *Kanonen aufzuführen* розставити гукѣвницѣ; (*Zeugen*) приводити; (*ein Schauspiel*) представляти; (*im Stimmzuge*) вестити зѣ ославою; *sich aufführen* поводити ся, вестити ся, справовати ся, захововати ся.

Ауффлорѣн, f. завѣзене, завѣзъ; ставлене; представлене; справоване ся. поступокѣ.

Ауффлорѣн, v. a. напоинити, доповнити, бдллати.

Ауффлорѣн, v. a. бдгодовати, бдкормити; викормити, випасти, згодовати.

Ауффлорѣн, f. завдане, задача, табарка; *die Aufgabe einer Festung* передача, подлдача, закинене, залишене. *Aufgabenpost*, f. пошта подавча. *Aufgabenpostamt* подавчий урядѣ поштовий.

Ауффлорѣн, v. a. взяти на вилкѣ; аусфлорѣн винадибати, вишпяяти.

Ауффлорѣн, m. всхбдѣ; *Aufwand* розходѣ.

Ауффлорѣн, v. a. f. *aufgeben*.

Ауффлорѣн, v. a. завлати, визначити; *eine Stadt* передати, здати; *den Geist aufgeben* духа бддати, умерти; *fahren lassen* покинути шо, закинути, залишити, понехати, бдступити бдл чога, оставити; *das Spiel aufgeben* перестати грати; *das Essen* подати бду.

Ауффлорѣн, m. подавникѣ, бддаванникѣ, бддавецѣ.

Ауффлорѣн, adj. пучнявий, надутый; *stolz* гордий, гордовитый, чванливый, бутный.

Ауффлорѣн, f. гординя, гордовитѣсть, бута.

Ауффлорѣн, n. заповѣдѣ; збзване, покликане; бповѣдѣ.

Ауффлорѣн, adj. сѣрдичный, сѣрдитый, роззлоченый, розгнѣваний.

Ауффлорѣн, adj. пучнявий, напучнявий, набрясклий, надутый.

Ауффлорѣн, v. n. всходити, бдносити ся, бдноимати ся, здвигати ся; *es geht mir ein Licht auf* теперѣ понимаю, начинаю понимать; (*von*

Рѣнзанен) всоходити, прозябати; geöffnet werden бачиняти се, розчиняти се, бдомкнуги се; aufgeldft werden розвязати се; von Knospen розцвѣтати; das Eis ist aufgegangen лѣдъ розтаявъ се одер пуствивъ; die Wunde gieng auf rava отворила се; im Rauche aufgehen въ димъ обернуги се, згорѣти; angewendet werden розходити се, зъупотребити се; in der Resenfunst не лишати се, не збоставати се.

Ауѓеклѣрт, adj. освѣченный, свѣтлий.

Ауѓелд, п. надатокъ, доплата, баришѣвне; Handgeld завдатокъ.

Ауѓелегт, adj. способный, здобный, уложеный, охочый.

Ауѓерѣумт, adj. веселый, бавный, живый; vom Zimmer випрятаний.

Ауѓерѣумтheit, f. веселость.

Ауѓегвѣст, adj. пробужденый; heiter, munter веселый, рухавый, сходный, жвавый, шпаркий, будный, живый, охочый, кремзанный.

Ауѓегвѣстheit, f. веселость, рухивость, охота.

Ауѓегвѣртмт, adj. роздгрѣтый.

Ауѓегворфен, adj. накиненый; eine aufgeworfene Nase закота.

Ауѓегвѣсен, v. а. наливати, подливати.

Ауѓегвѣсер, ш. подливачъ.

Ауѓегглѣттен, v. а. виглѣдити, виглѣдкати.

Ауѓегграбен, v. а. викопати, вирити, розкопати.

Ауѓеггреифен, v. а. сфатити, схватити, схопити, спбймити, зловити.

Ауѓеггѣртен, v. а. подперезати, подпоясати, подвязати, подкотити, закотити, подбрати; losgürtel розперезати, розпоясати; ein Pferd розвязати попругу.

Ауѓегвѣс, ш. наливъ; Aufgussthierchen наливный одер малывочный звѣрята.

Ауѓегѣабен, v. а. мати на собѣ, мати одер носити на головѣ; offen haben, з. В. den Mund мати отворену губу, роззявити ротъ одер губу.

Ауѓегѣауѣен, v. а. розкопати, прорубати; Alles ѣауѣен вирубати, зрубати, потяти; mit den Schabel продовбати, проклювати.

Ауѓегѣауѣелн, v. а. розстигнути, роззопняти.

Ауѓегѣалт, ш. проволока, пожидъ.

Ауѓегѣалттен, v. а. запинити, запиняти, впинити, пинити, зупинити, задержати, застановити, бавити кого, гѣвти, збперти; in die Länge ziehen зволѣкати; offen halten не запинрати; die Hand aufhalten простиагати руку; (sich) v. г. опиняти се, перебугвати, пробугвати, жити; sich über Jemanden одер über etwas aufhalten глугувати надъ кимъ одер надъ чимъ, ругати се зъ кого одер зъ чогу; sich wo lange aufhalten забарити се, забавити се, обавляди се, пробавляди се.

Ауѓегѣалтунг, f. зупинъ, спинъ, стримъ, задержане.

Ауѓегѣаммерн, v. а. молоткомъ розбити; прибити на шо.

Ауѓегѣауѣен, v. а. повѣсити, завѣсити.

Ауѓегѣарфен, v. а. розграблѣти.

Ауѓегѣауѣсцен, v. а. захватити, зафатити, схопити, спбймити.

Ауѓегѣауѣспелн, v. а. намотати, змотати, розмотати.

Ауѓегѣауѣуен, v. а. прорубати, розрубати, зрубати, вирубати; eine Feile наострити пильникъ.

Ауѓегѣауѣауѣен, v. а. копичити, викопичити, громадити, нагромадити,

гармати, згармати, насипати, зосвипати, наглотити.

Aufheben, v. a. подіймати, підняти, піддвигнути, піднести, підвести, звести, зднати; і. aufbewahren; *Jemanden aufheben* взяти під сторожу, замкнути кого; *gefangen nehmen* забрати въ неволю, займати въ неволю, полонити; (*Anordnungen, Gesetze*) знести. одмити; *endigen* кінчити, перестати *oder* одступити одъ чого, одстати одъ чого; *aufgehoben* іst nicht aufgehoben що ся одволокю, то не утѣкю; *ausschließen* виключити.

Aufhefteln, v. a. розпнати, розпнати.

Aufheften, v. a. припнати, підопнати, пристигнути; привязати, пришити; *Einem etwas* обманути кого, набрехати.

Aufheitern, v. a. розяснити, випогодити, розвеселити, зредовати; іst aufheitern вигулювати ся, випогодити ся, визвѣздити ся, визорити ся.

Aufhelfen, v. a. допомогчи, підпомогчи, підняти, підвести, руку подати; *eine Last* завдати, прииддати.

Aufhelfer, m. підпомагачъ.

Aufhellen, v. a. вияснити, розяснити, висвѣтити, пояснити.

Aufheuten, v. a. повѣсити.

Aufhezen, v. a. і. aufjagen; *Jemanden gegen* *Einem* *aufhezen* підсторити кого на кого, насторити кого на кого, ворохобити, підмавляти.

Aufhezer, m. підсторецъ, підмовникъ, ворохоба.

Aufheulen, v. n. завити.

Aufhiffen, v. a. підіймати. підносити.

Aufhoden, v. a. взяти що на плечѣ *oder* на барки *oder* на коркошѣ *oder* на спини; v. n. вилѣзти кому на плечѣ.

Aufhören, v. n. наслухувати.

Aufhdren, v. n. перестати, настати, залишити; іst *endigen* кінчити ся.

Aufhdrung, f. настановокъ. перестане, укінчене, залишене; *ohne* *Aufhdren* безъ настанову, безпроривно.

Aufhürfen, v. n. підскочити.

Aufjagen, v. a. збгнати, сполохати, сполошити; винадибати, винайти, вишпаяти.

Aufjauchzen, v. n. і. frohloeden.

Auffämmen, v. a. зачесати.

Auffauen, v. a. жвати, жвкати.

Auffauf, m. закупно, вакупно.

Auffaufen, v. a. закупити, вакупити, скупувати.

Auffäufer, m. закупаць, закупникъ.

Auffäuferin, f. закупниця.

Auffehren, v. a. змѣтати.

Auffeimen, v. n. кольчати ся, прозябати.

Auffippen, v. n. підодіймити ся; v. a. підодіймити.

Auffitten, v. a. налѣпити, наклеїти.

Aufflastern, v. a. въ сяжнѣ класти.

Aufflären, v. a. просвѣтити, освѣтити, вияснити; (*vom Wetter*) іst— розгулювати ся, вияснювати ся.

Aufflärer, m. просвѣтитель.

Auffklärung, f. просвѣта, освѣта; вияснене, вѣдомість.

Aufflauben, v. a. видовбати, визбирати.

Auffleben, v. a. *auffleiftern* наклеїти, приклеїти, налѣпити.

Aufflopfen, v. a. розтовчи, розбити.

Auffnaeden, v. a. розгризти.

Aufstallen, v. n. вистрѣляти.

Ауфндрѣн, v. а. розстигнути, одопнати, роздпнати.

Ауфндрѣн, v. а. розвизати, розплутати, одплутати; einen Verbrechen повѣсити проступника.

Ауфкофен, v. а. заварити, одварити.

Ауфкоммен, v. п. сгати, подпнати ся; (von Pflanzen) рости, вирости, зѡйти, удавити ся; von einer Krankheit подужѣти, виздоровѣти, поздоровшати, вийти, виходити ся; обстати, зайти себе.

Ауфдппнен, v. п. бути въ силахъ встати, могчи встати.

Ауфрѣхен, v. п. запѣяти.

Ауфрѣмпен, v. а. von Fäden заворотити, закотити.

Ауфрѣсен, v. а. роздрapati.

Ауфрѣуфен, v. а. закурдити, закучеравити.

Ауффрѣген, v. а. отворити, одчинити, розчинити, одомкнути; достати, нимити.

Ауффндigen, v. а. виповѣсти.

Ауффндigung, f. виповѣдь; — eifeln листъ виповѣдний.

Ауффнуфт, f. виздоровлене, сподуга.

Ауфлафен, v. п. засмѣяти ся.

Ауфладен, v. а. маложити, навантажити, накласти, натирхати, наталовати.

Ауфладер, m. складунъ, накладникъ.

Ауфлаге, f. видане; Abgabe податокъ, драча.

Ауфлаuern, v. а. чатовати, подзорувати, тропити, чигати.

Ауфлаuerer, m. чатунъ, чигунъ, подзорникъ.

Ауфлауф, m. збѣготня, збѣговище, глота, глѡтно натовпъ; Ауфтифт ворушня, сумяте.

Ауфлауфен, v. п. пучнѣти, напучнявѣти; zupfehen прибувати, змагати ся, множити ся; von Feige

рости; von Samereien сходити, рости, кѡльчити ся; v. а. набѣгомъ вивалити одг висадити.

Ауфлауфен, v. п. наслухувати.

Ауфлебен, v. п. оджити, очуняти, заживотѣти. остербнути.

Ауфлефен, v. а. злизати, вилизати.

Ауфlegen, v. а. наложити, накласти на що, положити; приложити; das Eifchuch скатертку одег настѡльникъ розпростерти; sich mit dem Ellbogen облокотити ся; (eine Arbeit) завдати; ein Geschäft приказати, припоручити; ein Buch напечатати книжку своѣмъ накладомъ; eine Steuer наложити податокъ на кого; sich wider Eimen auflegen f. aufsehn.

Ауфлѣхен, v. а. упирати, опирати; (sich) спирати ся, опирати ся; sich gegen Jemand супротивити ся, стати противъ кого, противити ся одег опирати ся кому, ворохобити ся.

Ауфлѣхnung, f. опирање, супротивлене.

Ауфлеimen, v. а. приклеѣти, наклеѣти.

Ауфлеfen, v. а. збирати, визбирувати.

Ауфлеfung, f. визбируване, визбиръ.

Ауфliegen, v. п. лежати на чѣмъ; sich wund liegen одлежати одег вилежати собѣ боки одег крижѣ.

Ауфлодѣрен, v. а. пухкинь зробити, розпахати, розбити.

Ауфлодѣрен, v. п. спалахкотѣти.

Ауфлѡсбар, adj. розпустний, розчинний; розвизний.

Ауфлѡсbarkeit, f. розчинность; розвизность.

Ауфлѡсен, v. а. розвизати, одвизати, розпустити, роздбрати; рѣшити: schmelzen розтопити, розпустити; zertheilen роздѣлити; zersetzen роз-

дробити ; іѣѣ ауслѣсѣн розвѣзати ся, розводити ся, кѣнчити ся.
 Ауслѣсѣнд, adj. розчиняющій.
 Ауслѣсѣнґ, f. розвѣзане, роздѣлене ; розтока, розчинѣ ; f. Zerſtörung.
 Ауслѣсѣн, v. a. спѣѣти, припѣѣти ; розпѣѣти.
 Ауспаѣен, v. a. ѡдчинити, розчинити, розтворити, ѡдперти, ѡдомкнути ; ауспаѣен розкрити ; ауспаѣен розвѣзати ; einen Brief розпечатати ; eine Auѣ розгризти оѡер розбити орѣхъ.
 Ауспаѣен, v. a. змолоти, вимолоти.
 Ауспаѣен, v. a. ѡдмалювати, списати.
 Ауспаѣѣѣен, v. n. виступити въ похѡдъ, вирушити.
 Ауспаѣ, n. розмѣръ.
 Ауспаѣѣен, v. a. f. auffüttern.
 Ауспаѣѣен, v. a. вимуровати, вивести оѡер виставити муръ.
 Ауспаѣѣен, v. n. вбачати, наслуговати, бачити, внимати ; v. a. записати, замѣтити.
 Ауспаѣѣѣат, adj. вбачливій, бачній, внимливій.
 Ауспаѣѣѣатѣйт, f. внимливѡсть, увага, бачнѡсть.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. munter маѣен пробудити, збудити ; Zemanden zu etwas заохотити, нараяти, пѡднужкати, пѡднужкати, пѡднужкати, пѡднужкати.
 Ауспаѣѣѣенґ, f. пробужене ; пѡдохота, заохота, принука, пѡднужка.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. прицвяховати.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. пришити ; вишити.
 Ауспаѣѣѣе, f. приемъ ; an Kindes Statt усинѡвлене ; даѣѣ Morgen деѣ Geldes позичка ; Verbesserung деѣ Zustandes поправа, прибутокъ ; зустрѣѣти, стрѣѣча, зустрѣѣчъ ; Ауспаѣѣѣе eines Eides ѡдобране оѡер вислухане присяги ; Ауспаѣѣѣе der Studierenden запись ученикѡвъ ;

Ауспаѣѣѣе eines Protokolls списане оѡер приемъ до записника.
 Ауспаѣѣѣеgebѣѣѣr, f. приемне.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. пѡдѡймаѣти, пѡдносити, пѡднѣяти ; Einen zum Bürger приняѣти за обивателя, почислити въ обивательъ ; an Kindes Statt усинѡвѣнн ; als Scherz приймаѣти за жаргъ ; ausmessen вѣмѣрѣти, змѣрѣти, наосновити ; Geld aufnehmen позичати гроши ; задовжати ся ; empfangen приймаѣти, на встрѣѣчу пѡйти, зустрѣѣчати, привѣѣчати ; etwas aufnehmen für .. мати оѡер почитати за... ; es mit Einiem aufnehmen мѣрѣти ся зъ кѣмъ, неуступати кому, не пѡддавати ся ; einen Eid ѡдобрати оѡер вислухати присягу ; Rechnungen приймаѣти рахунки ; eine Klage zum Protokoll жалѡбу взѣти до записника ; даѣѣ Verhör розпочати вислухъ.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. розвѣзати.
 Ауспаѣѣѣѣен, v. a. принудити до чоґо, накнѣнути оѡер натрунѣти кому шѡ.
 Ауспаѣѣѣен, v. оѡѣрѡвати, пожертвѡвати, посвятити.
 Ауспаѣѣѣенґ, f. пожертвѡване, оѡѣра.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. навѣѣчѣти, навантажити, наладовати ; f. ausdrücken.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. приладити, приладнати, приладити, примѣрѣти ; v. n. п. ислуховати ся, внимати, вбачати.
 Ауспаѣѣѣен, m. чатунъ, наглядунъ, чигунъ, наслухачъ.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. вбити на пале.
 Ауспаѣѣѣен, v. n. заграти на сопѣѣвѣѣ оѡер на свисталѣѣ.
 Ауспаѣѣѣен, v. a. поставити, застроити ; die Kanonen розставити оѡер вѣкѡтити гукѡвѣѣицѣѣ.
 Ауспаѣѣѣен, f. ауспѣен.

Ауфслügen, v. a. внорати, розъорати, розпахати.

Ауфstopfen, v. a. насытити, нащипити; eine Flasche розчопити, розобтати.

Ауфstreifen, v. a. присмолити, насмолити, засмолити.

Ауфstrecken, v. a. розкловати, розцѣпкати.

Ауфslätten, v. a. вигладити.

Ауфstragen, v. a. витиснути.

Ауфstrallen, v. n. s. abstrallen.

Ауфstreifen, v. a. витиснути; выдавити, натиснути.

Ауфproben, aufprobieren, v. a. примѣрять, призначити.

Ауфproben, v. a. поставити на передну колѣсницю.

Ауфputz, m. строй, убирокъ. окраса, нарядъ.

Ауфputzen, v. a. уберати, нарядити, вычистити.

Ауфquellen, v. n. виривати, витѣкати, чурити, чуркати; andgedehnt werden пучивѣти; v. a. розмошити.

Ауфquettschen, v. a. розвѣдрити, розгнѣтити, розпалничити.

Ауфstassen, v. a. зобрати, позбирати, съатити, згортати; sich aufstassen зобрвати ся, схопити ся, встаги.

Ауfstanken, sich, вити ся въ гору.

Ауfstachen, v. a. вынурити.

Ауfstäumen, v. a. поладити, попрятати, спрятати, поприимати шо (зъ чого).

Ауfstäumer, m. попрятникъ; Aufstämmerin, f. попрятница.

Ауfstreuen, v. a. вычислити, выравовати, почислити.

Ауfrecht, adj. прямой, простий, стойкий; дѣбрный, простодѣбрный.

Ауfrechthalten, v. a. въ цѣлости удержати, наблюдать цѣлости.

Ауfrechthaltung, f. удержане въ цѣлости, захлвъ, наблюдане цѣлости.

Ауfrecken, v. a. витягнути, висолопити.

Ауfreden, v. a. наговорити, намовити, зворохобити, поднукати до чого; (sich den Mund) розговорити ся.

Ауfregen, v. a. s. erregen; in unruhige Bewegung setzen зворушити, зворохобити.

Ауfregung, f. зворушене; s. Aufruhr.

Ауfreiben, v. a. розтерти, протерти, роздрапати; alles reiben стерти, скрштити; vertilgen, auerrothen зѣвошити, вигубити.

Ауfreifen, v. a. подавати до гори oder въ гору.

Ауfreissen, v. a. насплати, наволѣкати.

Ауfreissen, v. a. роздerti, роздрвати, розломати; die Erde mit dem Pfluge виривати; das Maul роззявити ротъ; die Augen вибалушити oder випулити oder вирачити очи (баньки); zeichnen нарисовати; ein Gebäude наосновити, начертити; ein Fenster одорвати; v. n. роздирати ся, колоти ся, трѣскати.

Ауfreiten, v. n. виѣждати верхомъ на више мѣстце; v. a. осадити.

Ауftrennen, v. n. навѣхати, нагнати, навѣгчи, наскочити; v. a. висадити, вивалити.

Ауfrichten, v. a. поднести, поднати, подвести, справити oder поставити на ноги, напростовати; errichten, erbauen збудовати, зъорудити; errichten, gründen завести; trösten угѣшати, одраду дати кому, розрадити oder розгорнати oder розмавлати кому; sich aufrichten поднести ся.

Ауфрѣхтг, adj. ширій, правій, от-
вертій, однословній, рехтельній.

Ауфрѣхтггеіт, f. ширость, правота,
рехтельность.

Ауфрѣхтгung, f. поднесене, выста-
влене; бѣрада, потѣха.

Ауфрѣгелн, v. а. засѣвку oder засувѣ
ѡдсунути.

Ауфрѣѣ, m. чертежъ.

Ауфрѣѣн, v. а. роздрѣснути. роз-
дрѣскаѣти.

Ауфрѣллен, v. а. навивати, звивати, на-
котити, клубити; розвивути, роз-
котити, розклубити, сновати.

Ауфрѣѣен, v. а. поддвигнути; Сінем
etwas вымавлиати, викидати.

Ауфрѣуф, m. визѣвъ, завозва, вѣзване,
вѣзвивъ.

Ауфрѣуфен, v. а. закликати, вѣзвати,
завѣзвати, викликати.

Ауфрѣуѣг, m. ворущня, ворохобня,
колѣтъ, глота, бунтъ, букарня.

Ауфрѣуѣрен, v. а. збовтати, змѣшати,
змутати, збурити; зворухнути,
зворушити, зворохобити; in Стіп-
nerung bringen нагадувати, при-
гадувати, припоминати.

Ауфрѣуѣрет, m. ворохобникъ, бун-
товникъ.

Ауфрѣуѣретіѣ, adj. ворущливій, во-
рохобничій, бунтовничій

Ауфрѣуѣрпен, v. п. ѡдрѣгнути.

Ауфрѣуттелн, v. а. встрясати, пере-
трясати; Сінен auß dem Schlafe
пробудити кого (сѣпанемъ).

Ауффасѣн, v. а. мѣшокъ взяти oder
положити на плечѣ.

Ауффасен, v. а. ѡповѣдати; wider-
rufen ѡдкликати, вѣповѣсти; f. ab-
sagen.

Ауффасен, v. а. розпилувати, розрѣ-
зати пилюю, розпилити.

Ауффаттелн, v. а. позбирати (зби-
рати).

Ауффаттелн, v. а. осѣдлати, сѣдо
oder кульбаку oder терлѣгу по-
ложити.

Ауффас, m. ставлене, поставлене,
уложене; j. Befas; ein Zierrath
приздоба; Корфруѣ дупка, чепецъ;
Gang von Speifen наставлене
стравъ; was aufgeschrieben wird
письмо, розправа, вирѣбъ, ви-
стачка.

Ауффасѣг, adj. зуфалий, противній,
непокорничій, супротивничій, ѡпѣр-
ничій, прямий, незгодливій, не-
поддливій.

Ауффасен, v. а. зѣссати, розѣссати.

Ауффасен, v. а. викормити oder ви-
годовати грудьми.

Ауффасѣрен, v. а. набрусити, на-
острити; aufrѣѣн здроснути, на-
дрѣснути.

Ауффасаттен, v. а. вигребсти, ви-
рити, викопати, згребсти.

Ауффасиен, v. п. очи звести на що;
оглянути ся oder дивити ся
въ гору.

Ауффасиен, v. п. струснути ся,
здрѣгнути ся, здрягнути ся, зжах-
нути ся, зжахати ся, зѣсати ся.

Ауффасиен, v. п. пѣняти ся; запѣ-
няти ся.

Ауффасиен, v. а. сполохнути, спо-
лошити, напудити, спугати,
зѣгнати.

Ауффасиен, v. а. шморгати, вишмор-
гати, перечистити; die Hānde—,
ватерти руки.

Ауффасиен, v. а. верствити, вер-
ствовати, верстви класти, класти
одно на друге.

Ауффасиен, v. а. зволѣкати, ѡдво-
лѣкати, ѡдложити, ѡдкладати,
ѡдвейкати; ѡffen ѡдсунути, ѡчи-
няти, ѡдперти.

Ауффасиен, f. f. Ауффасуб.

Ауфшлеблнг, m. пѣростокъ, пѣмо-
лодокъ. моладе деревце; in der
Вауфшт приставки.

Ауфшлебен, v. п. сходити, скоро
рости; emporsteigen виринати, ви-
пливати; v. a. прострѣлити. ви-
стрѣляти.

Ауфшлнffen, v. п. наплнсти на шо.

Ауфшлmmern, v. п. заблмкнуги, за-
блнснуги. заблнщати ся.

ауфшлаг, m. розбитѣ, розтовченѣ;
намахъ. парунъ; bei einem Kleide,
Stiefeln виворѣтъ; одворѣтъ (за-
коти pl.), пола; im Kartenspiel
высвѣтъ; Ауфшлаг einer Waare
звышшенѣ цѣни; (vom Holz) s.
Anflug.

Ауфшлаген, v. a. розбити, проло-
мити, вломати, розвалити; (von
Rüssen) розтовчи; ѳffnen розкрити,
пѣднати; ein Buch розложити, роз-
крити; eine Stelle im Buche ви-
зорити, шукати; die Augen роз-
творити oder звести очи; eine
Karte высвѣтити; ein Kleid пѣд-
дбрати, пѣдкотити; die Aermel
закотити, засукати; ein Belt по-
ставити; ein Hufeisen пѣдбити
пѣдкову; коня пѣдковати; seine
Wohnung поселити ся, осѣсти;
einen Tisch розложити; schlagend
hervorbringen викресати; ein Ge-
lächter пѣднати регѣтъ, хохо-
тати ся, смѣяти ся до розпуку,
регѣтати ся; eine Sache auf die
andere schlagen прибити, набити;
v. п. in die Höhe schlagen одпир-
нути, ѳдскочити; im Preise steigen
подорожѣти, здорожѣти, въ цѣнѣ
пѣднести ся; Werauffschlag до-
токъ ѳдъ оплати до пива.

Ауфшлагетнш, m. складннй стѣлъ,
розкладннй стѣлъ.

Ауфшлеifen, v. a. волочити, замчати
(въ гору oder въ верхъ); набру-
снти, заострити, побрусити.

Ауфшлennen, v. a. принулити.

Ауфшлнffen, v. a. ѳдпирти, ѳдом-
кнуги, ѳдчинити; erklaren ви-
яснити, розтолковати, витовма-
чити; sich aufschließen (von Blüthen)
розцвѣтати.

Ауфшлngen, v. a. ѳдсилити, розси-
лити; auf etwas насилити; bet-
schlingen поглнуги, полохнуги,
захлануги.

Ауфшлнzen, v. a. розпороти, роз-
рѣзати.

Ауфшлuф, m. ѳдпиранѣ, ѳдопренѣ;
выясненѣ, витолкованѣ.

Ауфшлneifen, v. a. наметати, на-
кндати, накласти; ѳffnen розбити,
розтовчи.

Ауфшлmelzen, v. п. розтопити ся,
розплавити ся; v. a. розтопити,
розплавити; притопити, припѣйти.

Ауфшлmeden, v. a. приковати.

Ауфшлmierен, v. a. намазати, наря-
днати, намурати; вымазати, роз-
мазати.

Ауфшлmücken, v. a. убрати, нарядити

Ауфшлnallen, v. a. пристнгнути, при-
стягнути. припнати, пѣдвззати;
loßschnallen розстягнути, розстн-
гнути, розпннати.

Ауфшлnappen, v. a. ротомъ хватати
oder вхопити; mit dem Geßt за-
чуги, перечуги; v. п. in die Höhe
fahren зѣрвати ся, пѣдскочити.

Ауфшлnarschen, v. п. захрѣпати, за-
хрѣпѣти.

Ауфшлneiden, v. a. надрѣзувати, роз-
рѣзати, зрѣзати, нарѣзувати, за-
рубити; eine Naht розпороти;
einen Fisch потрушити; alles
schneiden порѣзати, вирѣзати;

в. п. величати ся, чванити ся, вичиняти ся.
 Аффшнейдер, м. хвалько, величайко, чвий, вичинка, хвастунъ.
 Аффшнейдереи, f. хвальництво, хвальба, чванливобсть.
 Аффшнейдерищ, adj. чванливий, величайский.
 Аффшнейdung, f. розрѣзоване.
 Аффшнеллен, в. п. обпирнути, збрвати ся, скоро пднати ся; в. а. шайнути, мѣтнути, пдкннути.
 Аффшнитт, м. нарѣзане, нарѣзоване, розрѣзъ.
 Аффшнурфен, в. а. вѣжити.
 Аффшнѳфелн, в. а. вниухати, витропити.
 Аффшнѳрен, в. а. розшпуровати; зашпуровати. привязати шо до чога
 Аффшоберн, в. а. ставити въ стоги oder въ стирти; зостожити.
 Аффшощен, в. п. виростати, вибуяти, колосити ся.
 Аффшѳблинг, м. пддростокъ, дѣтвакъ.
 Аффшрѳнкен, в. в. на-вхрестъ укладати, поперекладати.
 Аффшраубен, в. а. пришрубовати, нашрубовати; пдшрубовати; бдшрубовати.
 Аффшрѳден, в. а. сполохати, налякати, нажахати, настрахати, напудити, спугати.
 Аффшрѳreiben, в. а. написати, записати; ищ аффшрѳreiben записати ся.
 Аффшрѳreibung, f. записане, записоване, написане.
 Аффшрѳreien, в. п. скрикнути, загорлати, згаласовати, злопотѣти, вивревкувати; в. а. збудити кого крикомъ.
 Аффшрѳrei, м. Аффшрѳreien, п. скрикъ, згаласъ.

Аффшрѳrift, f. надпись; надпись; заготовокъ, начблокъ.
 Аффшрѳротен, в. а. вникотити, витаскати; доготовати, роздговати.
 Аффшрѳруnden, в. п. попукати ся. падати ся.
 Аффшрѳуб, м. зволока, проволока, бдволока, бдкладане.
 Аффшрѳулtern, в. а. вкласти на барки.
 Аффшрѳѳрен, в. а. розвести, розярити. пдждогувати.
 Аффшрѳѳрzen, в. а. пдккотити, пдобрати, пдвязати, пдперезати.
 Аффшрѳѳ, м. зрѳстъ, вигѳнъ, вилтъ (с).
 Аффшрѳѳфелн, в. а. f. aufstieffen.
 Аффшрѳѳтteln, в. а. натрусити, розтрусити, натрясти.
 Аффшрѳѳtten, в. а. насипати, обсипати; нагорнути, навалити, всипати. рознести, нанести.
 Аффшрѳѳtting, f. насиповане.
 Аффшрѳѳt, м. пересторона.
 Аффшрѳwѳnshen, в. а. розтягнути oder надути мовъ губку, напучнявити.
 Аффшрѳwѳnzen, в. а. пдвязати фѳстъ (хвѳстъ).
 Аффшрѳwѳrzen, в. а. пдчорнити, начорнити.
 Аффшрѳwѳzen, в. в. намовити до чога.
 Аффшрѳwѳѳen, в. а. приварити, наварити (загѳзо).
 Аффшрѳwѳeben, в. п. припдднимати ся, пддносити ся.
 Аффшрѳwѳelzen, в. а. прогайнувати, протратити, згайнувати, прогуляти, витирити. розвѳяти, розмарновати.
 Аффшрѳwѳellen, в. п. напухнути, напучнѳти, здути ся, надути ся; ищ meѳren, anwѳssen наростати, рости, бѳльшати; (vom Wasser) пдбувати, зобрати; в. а. надути,

побольшити, напучнявити, напучити.
 Аффшвеллунг, f Аффшвеллен, n. надувъ, надуване. напухъ, напучнялость.
 Аффшвешмен, v. a. силавяти, ялавити; i. aufblähen.
 Аффшвинген, v. g. злѣтати, взносити ся.
 Аффшвинг, m. Аффшвингунг, f. злѣтъ, вилѣтъ; захватъ, зафатъ, поривъ.
 Аффсегeln, v. n. наплисти на що.
 Аффсехен, v. a. очи звести, глѣдѣти oder дивити ся въ гору oder до горн. назирати, наглядувати, смотрити.
 Аффсехен, n. позрѣне; Verwunderung, Eindruck подивъ, дивъ. слава, дивовише, дивовижа.
 Аффсегер, m. дозорецъ, наглядникъ, наставникъ; (des Feiſes) береговой.
 Аффсегерин, f. наглядница.
 Аффсегерſchaft, f. назорництво, наглядництво, наглядъ, назоръ.
 Аффсейн, v. n. неспати, стражѣти, страждѣти; wolauffein бути здоровимъ, мати ся добре oder газрадъ, бути одчиненимъ oder одпертимъ.
 Аффсеген, v. a. поставити, наставити, наложить, насадити, намостити; wagen трѣбувати що, важити ся на що. жортовати; eine Mütze надѣти шапку; die Speiſen поставити стравн на столъ; aufnähen нашити, пришити; etwas ſchriftlich написати, укютати, вистачити; der Hirsch ſetzt auf у оленя растутъ новѣ роги; ſich gegen Feinen супротивити ся кому, зворушити ся противъ кого, противити ся кому.

Аффсегер, m. уставляючий (кружѣвки).
 Аффсегунг, f. поставлене.
 Аффсеген, v. n. вѣтхнути, зойннути, вздохнути, зойнати.
 Аффſicht, f. надзоръ, дозоръ, доглядъ, наглядане назороване; ohne Аффſicht безъ всякого догляду. самопашъ, самопашъ; — personale дозорецъ, дозорство.
 Аффсieden, v. a. заварити, обварити; v. n. кипѣти.
 Аффſiſſ, m. i. Аффſiſſen.
 Аффſiſſen, v. n. сидѣти, неспати, нѣчь пересидѣти, стражѣти; zu Pferde steigen сѣсти на коня; сидѣти oder сѣдѣти на чѣмъ.
 Аффſiſſen, n. всѣдъ.
 Аффſiſſſtange, f. сѣдало. банта.
 Аффſpalten, v. a. розколоти, розщѣпити. розлупати; v. n. розколоти ся, розщѣпити ся.
 Аффſpannen, v. n. натягнути, напрудити. напружити, напнати, розтягнути, розвести, розпростерти, розставити; die Segel розпустити вѣтрильця; gelindere Saiten aufſpannen попустити, i. nachgeben.
 Аффſparen, v. a. приховати, прищадѣти, придбати, зберегти.
 Аффſpreiſen, v. a. зложити въ шпѣхляри oder въ збѣжници.
 Аффſpreien, v. n. наплювати на що; v. a. плюти чимъ.
 Аффſpreiſen, v. a. зѣсти, виѣсти, спотребити.
 Аффſprengen, v. a. одчинити на розтворъ; die Augen aufſprengen вибулшити oder випулити очи oder блянки, витрѣшити бѣлки; das Maul rozszawiti рогъ, зѣвати; Einem, der die Augen aufſprengt вивалообий, вивалообкий.

Аuffperrung, f. розтворене.

Аuffspielen, v. а. заграти.

Аuffspießen, v. а. на роженъ взяти
або настромити, переколоти, про-
бости oder проколоти ратъшомъ.

Аuffspitzen, v. а. die Ohren насто-
рошити уха. насторити уха, сто-
рити уха, чулити уха, козирити
ушима.

Аuffspreizen, v. а. клиномъ розко-
лоти, розклинити.

Аuffsprengen, v. а. висадити, вива-
жити, виломати, вибити, ѓбити;
verschenden сполохати, нажахнути,
напудити; Wasser aufsprengen по-
кропити водою.

Аuffsprießen, v. п. виростати, про-
зязати.

Аuffspringen, v. п. подскочити, ско-
чити, вискочити; sich plötzlich öffnen
нагально ѓчинити ся, порѓ-
снути ся; schnell aufstehen схо-
пити ся, зѓрвати ся; aufplatzen
розтрѓскати ся. попукати ся,
щелити ся.

Аuffspringen, v. а. брискати чимъ
въ гору, сикати.

Аuffsprössen, v. п. прозязати, кѓль-
чити ся.

Аuffsprößling, m. виростокъ, пѓмоло-
докъ, пѓрѓстокъ.

Аuffsprudeln, v. п. чуркотѓти, бур-
кати, чурити, керенити ся, чур-
кати, кипѓти, шипѓти, клетокати.

Аuffsprung, m. подскокъ.

Аuffsprulen, v. а. намотувати, навя-
вати на цѓвку oder на лудку,
сновати на цѓвку.

Аuffspründen, v. а. ѓчопити, чѓпъ
ѓдоймити.

Аuffsprühen, v. а. витропити, вивѓ-
трити, вислѓдити, висѓкати.

Аuffsprühen, v. а. наносити, вимивати,
виполоскати.

Аuffstampfen, v. п. ногою тупнути,
затупкати (задупкати), ступко-
тати, здупкотати.

Аuffstammen, v. а. уперти, подперти;
den Arm облокотити ся.

Аuffstand, m. ворущня, ворохобня,
бучтѓ. колѓтъ.

Аuffstapeln, v. а. поставити, уста-
вити.

Аuffstechen, v. а. проколоти, продѓ-
равити, переткнути.

Аuffstecken, v. а. подкѓтити, подѓ-
брати, прибити; ein Lager auf-
stecken кошомъ розложити ся, ко-
шомъ oder таборомъ станути,
таборовати, кошувати; (das Sa-
jonnet) бѓдою oder истикъ на-
садити.

Аuffstehen, v. п. встати, звести ся,
здвигнути ся, поднати ся, под-
двигнути ся; vom Krankenlager
виздоровѓти; offen stehen бути
ѓдпертимъ oder ѓдчиненимъ, отво-
ромъ стояти; gegen Jemanden зво-
рушити ся oder зворохобити ся
oder знести ся противъ кому oder
на кого; f. auferstehen; erscheinen
явити ся, показати ся; früh auf-
stehen поранити, ранити, рано
встати.

Аuffsteifen, v. а. скрѓпити, настояти,
натужити; Wäſche накрохмалити;
subst. крохмалене.

Аuffsteigen, v. п. лѓзти на шо, ви-
лѓзти, ити до гори, всѓсти; sich
erheben поднимати ся, подно-
сити ся; (von Dünsten aus dem
Magen) ѓдригувати ся; von Ge-
danken на гадку прийти oder
впасти, пригадати ся, нагадати ся.

Аuffsteigen, п. восхѓдъ, вихѓдъ.

Аuffsteigend, adj. die aufsteigende Linie
горѓшне когѓно.

Аффstellen, v. а. ставити, поставити, розставити, виставити, навести, дати; наставити.
 Аффstemmen, v. а. і. aufstämmen; v. г. облокотити ся, оперти ся чимъ.
 Аффstempehn, v. а. витиснути що на чъмъ, наклейти.
 Аффsterpen, v. а. примережити, пристигнути.
 Аффstichehn, v. а. проколоти; подмовити, подсторити.
 Аффsticken, v. а. вишити, нашити.
 Аффstieben, v. п. поднимати ся мовъ плачъ.
 Аффstößern, v. а. і. aufstagen.
 Аффstößnen, v. п. застогнати; v. а. стогномъ збудити.
 Аффstossen, v. а. виткати, одткати.
 Аффstoßen, v. а. виважити, вишибнути, виломати; v. п. одригувати ся; es stößt mir auf одригув ми ся, одзивяв ся; auf Zernanden oder etwas stoßen ударити ся о кого oder о що, налетѣти oder набѣгчи на кого oder на що; begegnet зустрѣнути oder подибати кого, натрапити на що.
 Аффstößig, adj. зопсутий, скислий, квисний, пухкий.
 Аффstreben, v. п. спинати ся, намагати до гори.
 Аффstreifen, v. а. намазати, помазати, подмазати; die Haare aufstreifen загорнути до гори, подгорнути; v. п. потягнути смикомъ.
 Аффstreifen, v. а. die Kerne засукати, подкотити, закотити, подобрсти рукави; streifend verwunden задроснути oder здерти шкору; v. п. доторкнути ся, дотиркнути ся, кинути.
 Аффstreuen, v. а. насипати, посипати, засипати, натрусити.

Аффstricken, v. а. виткати, доткати.
 Аффstriegeln, v. а. подзгреблати.
 Аффstücken, v. а. наштуковати, надтачувати, надлатати.
 Аффstülpen, v. а. загнути до гори, подогнути, задиркати; eine aufgestülpte Nase задирчастий носъ, чэркий носъ.
 Аффstürmen, v. а. нагономъ розбити; v. п. зъ лоскотомъ поднимати ся.
 Аффstürzen, v. а. накиннути, насунути, накрити, прикрити.
 Аффstutzen, v. а. загнути до гори; aufstutzen убрати, нарядити, пристровити.
 Аффstützen, v. а. і. aufstämmen.
 Аффsuchen, v. а. шукати, ськати, глядати за чимъ, винайти, вириськати, розкомарити, винадибати.
 Аффsucher, m. винаходець, винашелець.
 Аффsummen, v. а. множити, загалити; v. п. множити ся, большати, прибавати, наростати.
 Аффtauchen, v. п. вирнути, виринати, виплисти.
 Аффtauchen, v. а. топити, таяти, одросити, одмягчити; v. п. таяти, одавати, одаювати, витавати, танути, топѣти, одморзати, одмерзнути.
 Аффtauchen, n. Аффtauchung, f. одмякъ, одволожъ.
 Аффthun, v. а. одкрити, одперти, отвориги, одчинити.
 Аффthütmen, v. а. громадити, гармати, копичити.
 Аффtischen, v. а. на столъ поставити, заставити стравн.
 Аффtoben, v. а. збовванити, схвлювати.
 Аффtrag, m. справунокъ, орудка, припурука; приказъ, наказъ.

Ауfragen, v. а. носити. наставити, принести; приказати, наказати, припоручити.

Ауfragegeber, m. приказующий.

Ауfreiben, v. а. набивати; подогнати, вгнати; надути, напучити; mit Mühe herbeischaffen зъ трудомъ зобрати, зледвити.

Ауftrennen, v. а. розпороти. розшивати, мороти.

Ауftrennung, f. розпорене.

Ауftreten, v. п. наступити на що; v. а. наступити, натолочити, роздопнати, розталовати; выступити, вийти, встати.

Ауftritt, m. выступлене, выступъ; in einem Schaufpiele ява, поява; an einem Hause рундукъ; bei der Kutsche ступень (gen. ступня).

Ауftrocknen, v. а. сушити, висушити, засушити, обдтерти; v. п. висухнути, перетрахнути.

Ауftrommeln, v. а. забубнити, барабанити.

Ауftropfeln, v. а. накапати.

Ауftunfen, v. а. вимачати.

Ауf und nieder, въ гору и на дѳль, на передъ и въ задъ.

Ауfwachen, v. п. f. егwachfen.

Ауfwachsen, v. п. рости, вирости, подрости, бѳльшати.

Ауfwägen, v. а. подважити, зважити, дважити.

Ауfwälzen, v. а. вкотити, вкотити; насадити, навалити.

Ауfwälten, v. а. перевернути карту.

Ауfwallen, v. п. кипѳти, шинѳти, врѳти, шумѳти, бовванити ся, хвилити, булькати, булькотати.

Ауfwand, m. вѳдатокъ, розходъ. кельтунокъ, накладъ.

Ауfwärmen, v. а. пригрѳвати, подогрѳти, одогрѳти, одгрѳти; die

Hände durch Aufschlagen an die Arme забивати руки.

Ауfwarten, v. п. служити, услужувати, заходити кого; авѳдати кого, посѳщати, честити.

Ауfwärter, m. слуга, послужникъ.

Ауfwärterin, f. служниця. послужница.

Ауfwärts, adv. горѳ, до гори. дѳ горѳ.

Ауfwärtiam, adj. услужний. послужний.

Ауfwartung, f. послуга; поклѳбъ, честь. шанѳба, почестъ.

Ауfwäuschen, v. а. вимити, виполоскати, виполокати, вичистити, обмити; випрати; sich die Hände aufwäuschen спрати собѳ руки.

Ауfwäucherin, f. помивалька, помивачка.

Ауfwäschwasser, n. помивъ.

Ауfweben, v. а. виткати, дѳткати; losweben розмотати тканку oder тканину.

Ауfwechsel, m. надатокъ, бар.шѳвне.

Ауfwecken, v. а. пробудити, збудити, пробуркати, рѳддрухати, друхати, одторосати; munter machen розвеселити.

Ауfwecker, m. будильникъ.

Ауfwehen, v. а. подѳляти, подѳдути, здунути; öffnen розвѳяти, вѳянемъ отворити.

Ауfwweichen, v. а. розмягчити, ѳдмгчити, розмочити, звохчити; v. а. звохнути, змягчѳти.

Ауfweißen, v. а. навивати, звивати, намотати, змотати.

Ауfwweinen, v. п. заплакати, розплакати ся; v. а. плачѳмъ збудити.

Ауfwweisen, v. а. показати, указати, виявити.

Ауfwwenden, v. а. i. verwenden.

Ауфверfen, v. а. наикдати, наметати, наспати, подкинути, викинути; видати одер метати на шо; durch Werfen öffnen виломати, вивалити, розбити; eine Frage завдати, поставити; sich gegen Jemanden aufwerfen зворушити ся, зворохобити ся; die Nase aufwerfen закотити носъ, подкотити носъ, набовдурити ся, набурмосити ся; sich aufwerfen наикдати ся.

Ауфwickeln, v. а. намотувати, навивати, мотати, звивати; auseinanderwickeln розмотати, розвивати, розповити, розповивати, розплити.

Ауфwicklung, f. навиване, намотуване; розвиване, розмотуване, розплене, розповиване.

Ауфwiegen, v. а. ворушити, ворохобити, подмаляти, поджегати, сторити, подсторувати.

Ауфwiegelung, f. ворохоблене, подмова, колотъ.

Ауфwiegen, v. а. переважати, перевишшати; ровнати ся въ вазъ.

Ауфwiegler, m. ворохобникъ, ворущникъ, поджегачъ, бунтовникъ, колотникъ.

Ауфwieglerisch, adj. ворохобничий, бунтовничий, колотний.

Ауфwiehern, v. п. заржати, заиржати.

Ауфwindeln, v. а. розповити, розплити, розплюшити, розкутати, розвинуту пльичину одер пеленки.

Ауфwinden, v. а. намотати, навити, навивати, змотати, звивати; sich aufwinden вити ся; подняти одер поддвинуту до гори.

Ауфwindeln, v. п. вировати, крутъжовати.

Ауфwirken, v. а. виткати, зоткати.

Ауфwirren, v. а. розпутати.

Ауфwischen, v. а. стерти, витерти.

Ауфwischlappen, m. стирка, митка.

Ауфwogen, v. п. бовванити, хвилювати.

Ауфwölben, v. а. склепити.

Ауфwollen, v. п. хотѣти встати.

Ауфwischen, v. а. виважити.

Ауфwählen, v. а. розрити, порити, покопати, зрити, вигребсти, вимергати.

Ауфwurf, m. засипъ, насипъ, валява, наспа, приспа, намѣтъ.

Ауфzählen, v. а. вичислити, начислити, наличити, бчислити, бдличити.

Ауфzäumen, v. а. заховстати, наховстати, нагнуздати, наброздати.

Ауфzehen, v. а. зѣсти, проѣсти, прогуляти, прогайнувати.

Ауфzehrung, f. зѣдъжъ (f.), зѣджене, зѣдъ.

Ауфzichnen, v. а. записати, написати, замѣтити, зазначити.

Ауфzeigen, f. а. aufweisen.

Ауфziehbrücke, f. зводний мостъ.

Ауфziehen, v. а. durch Ziehen öffnen басунути, бдтягнути, бдперти, натягнути; eine Sache auf die andere ziehen засилити, наволѣчи, натягнути; (bei den Webern) пражу насновати; in die Höhe ziehen тягнути въ гору, бдтягнути, бднести, бдняти; eine Uhr накрутити; eine Landkarte наклейти, приклейти, прилѣпити; Jemanden aufziehen глузовати зъ кого, поглузовати, ругати ся, кепковати; großziehen викохати, вишекати, виховати, згодовати, вивчити, викормити; v. п. die Wache zieht auf сторожа змѣняе ся; ein Gewitter zieht auf заноситъ ся на тучу одер на гръмъ; feierlich aufziehen ити одер виступити зб свитою (велично, бучно).

Ауфziehen, п. Верспоттунг наруга, на-
омѣшка, кепки.

Ауфzug, т. bei den Webern основа;
im Schauspiel дѣя; das Einher-
schreiten der Menge величній по-
ходъ, свита; Kleidung стрѡй,
нарядъ.

Ауфzucken, v. а. виблти, вивалити,
одперти.

Ауфzucken, aufzucken, v. а. прибити,
пригвоздити, прицѣпковати.

Ауфzwingen, v. а. накинуги кому що,
принудити, присилувати, вневолити.

Augapfel, т. зѣниця, зѣнка; і. Au-
genstein.

Augе, п. око, pl. очи (auch бѣлки, баки,
баньки, bei Thieren балухи); an
Bäumen очко, пуплѣвка, пупликъ,
пуплишокъ, завязокъ, бростъ; die
Augen auf etwas wenden очи зве-
сти oder зирнути на що; Zeman-
den etwas an den Augen ansehen
зъ очий кому вѣщовати oder чи-
тати oder доглупати ся; mit den
Augen winken моргати очима; un-
ter vier Augen на-вднѣ, доочно;
mit den Augen hin und her schaun
липати очима; mit den Augen nicht
zu sehen зазоромъ не видно; große
Augen machen дивовати ся, випу-
лити очи; das Auge einer Nadel-
nadel ушко.

Augenader, f. кикѡтна жила.

Augeln, v. п. моргати очима, ли-
пати очима; v. а. дерева прививати.

Augenauge, f. вѡсь oder снасть ока.

Augenarzt, т. очний лѣкаръ.

Augenblick, т. нуга, хвилина, мигъ,
хвилька, часокъ.

Augenblicklich, adv. на вглѣ ока,
притъмомъ, тельмомъ, въ мигъ,
сейчасъ; adj. хвильный, хвиле-
вий, дочасовий, нуговий.

Augenbogen, т. колесо зѣничне.

Augenbraune, f. брова; Einер, der
weiße — hat бѣлобровий, f. бѣ-
лобровка; mit großen —, брованъ,
броватий; mit schwarzen —, чор-
нобровий, чорнобрый, f. чор-
нобривка.

Augenbutter, f. ропа въ очохъ.

Augendiener, т. мизунъ, подмизникъ,
лестунъ.

Augendienst, т. омизина, лестунъ-
ство.

Augenentzündung, f. запалѣне очий.

Augenfällig, adj. очивидячий, очивидий.

Augenfehler, т. вада oder похиба
въ очохъ.

Augenfell, п. бѣльмо, склѣка на оцѣ.

Augenfluß, т. тѣчь зъ очий.

Augenförmig, adj. мовъ око, очастий.

Augengechwulst, f. набряклѡсть очий.

Augengechwür, п. вередъ ока.

Augenglas, п. очне oder зрѣйне шкло.

Augenhöhle, f. ямка въ оцѣ, челюсть
очна.

Augenkrampf, т. корчъ въ оцѣ.

Augenkrankheit, f. слабѡсть очий.

Augenleder, п. нѡко.

Augenlicht, п. свѣтло очий.

Augenlied, п. вѣя, вѣка, повѣка
(зѣнка).

Augenlust, f. Augenweide, f. радѡсть
oder утѣха очий.

Augenmaß, п. зѡзоръ, змѣръ очний.

Augenmerk, п. видъ, намѣрене, на-
мѣръ, цѣль, предметъ.

Augenmittel, п. лѣкарство на очи.

Augenmuskel, f. мязи oder мишицъ
очий.

Augenpulver, п. очний порошокъ;
дрѡбне письмо.

Augensalbe, f. масть на очи.

Augenschein, т. оглядъ, наглядъ, роз-
глядъ; etwas in — nehmen при-

глядати ся чому, оглянути oder
осмотрити що; очивисність.
Augenscheinlich, adj. очивисний, очивидячий, видкий, видимий, явний.
Augenscheinlichkeit, f. очивисність, очивидячість. явність.
Augenschirm, m. дашокъ на очи.
Augenstraße, f. розмова oder бесѣда очима. морги.
Augenstern, m. зѣница, зѣрниця, чоловчокъ; банька.
Augentriefen, n. тѣчь зъ очий.
Augentrost, m. euphrasia officinalis звѣнецъ пѣльний.
Augentrug, m. мана, наповида, провида, проява, сновида, мара.
Augenwasser, n. вода на очи.
Augenweite, f. далечѣнь ока, прозбрь ока, зѣзбрь.
Augenwimper, f. клѣпка, клѣпавка, клѣпавка, рѣсниця, вѣйка.
Augenwink, m. мигъ, липъ, моргъ.
Augenwinkel, m. очний кутъ oder угликъ.
Augenzahn, m. подъочний зубъ, кла, кливакъ.
Augenzeuge, m. очивидецъ.
Aueigig, adj. очний, окній; банькатий.
Aueiß, m. Серпень, Кивень, Маѣкъ.
Aueirsch, m. олень.
Aueisen, pl. вѣсти, новинки.
Aueisfel, f. веснянка. медведяче ухо.
Aueispigment, n. золотокость.
Aus, præp. (regirt den Dativ) изъ, зъ, одъ. за; zur Bezeichnung der Abstammung родомъ зъ (зѣ): Theodosius aus Cernberg Богданъ родомъ зъ Львова oder Львовянинъ; zur Angabe des Stoffes auch durch das entsprechende adj.: aus Holz деревяний; adv. вже конецъ. нема, вже по всѣмъ; es ist aus mit ihm вже погибъ, пропавъ, умеръ; Jahr

aus, Jahr ein шо - рокъ, шо - годъ; vom Grunde aus основно, пѣлкомъ.
Ausackern, v. a. виорати, випахати.
Ausäbern, v. a. вижилити, жили вибирати.
Ausarbeiten, v. a. виробити, видѣлати, зробити, здѣлати, укутати, вистачити; beendigen укѣнчити укутати, довершити, скѣнчити.
Ausarbeitung, f. вироблене, вироблюване, видѣлане; виробъ, вистачка.
Ausarten, v. n. переродити ся, виродити ся; перевести ся.
Ausästen, v. a. обчѣхати. пообтинати галузе.
Ausathmen, v. a. видунути; v. n. одотхнути, одсапати, одсапувати.
Ausbacken, v. a. допечи, випечи.
Ausbaden, v. a. викупати ся; v. n. терпѣти за кого.
Ausbau, m. вибудуване, вибудова, добудоване.
Ausbauen, v. a. вибудувати, добудувати, будовлю докѣнчити.
Ausbedingen, v. a. вимовити, вимѣнкувати, висловити, заказати, застерегчи.
Ausbedingung, f. вимѣнка, услово, зѣваръ.
Ausbeichten, v. a. висповѣдати ся, висповѣдати, збзнати; виявити; v. n. сповѣдъ кѣнчити.
Ausbeißten, v. a. вигризти, зѣвсти, викусати.
Ausbeizen, v. a. витравити.
Ausbellern, v. n. вигавкати.
Ausbessern, v. a. направити, заладати, поправити, спорядити.
Ausbesserung, f. направа, залада.
Ausbeten, v. n. перестати молити ся, одмолити ся, молитву кѣнчити.
Ausbetteln, v. a. випрохати, вимолити, видайкати.

Ausbeugen, f. ausbiegen.

Ausbeute, f. добычъ, добыча, полонъ; хосно, хосенъ, зискъ, баришъ, користь, прибувъ.

Ausbeuteln, v. a. зъ мѣшка висипати; викельтувати, видати; Zetanzen im Spiele — зограти кого на всъ грошъ, зограти всъ грошъ одъ кого.

Ausbezahlen, v. a. виплатити.

Ausbiegen, v. a. вигнути, вигнати, вигбати; v. n. зъхати зъ до роги; vor einem —, ваминати кого, обходить кого.

Ausbieten, v. a. выставити на продажъ; die Miete aufgeben вповѣсти кому винаемъ oder мешкане.

Ausbilden, v. a. видѣлати, виробити, виобразувати, просвѣтити; розвинути.

Ausbildung, f. виобразоване, розвитокъ.

Ausbinden, v. a. розвязати.

Ausbitten, v. a. випросити, просити, домогати ся, вимолити, випрохати, виходити, видайкати.

Ausblasen, v. a. видути, видунути, здунути, задути, згасити; звѣстити, облякати, оповѣстити, трубити, розвѣстити.

Ausblasung, f. видувъ, витрублене.

Ausbleiben, v. n. не прийти, не показати ся, гаяти ся, забарити ся; пробавитися; das Fieber ist bei ihm ausgeblieben пропасниця его покинула; lange —, обавляти ся, перебавити ся; die Post ist ausgeblieben пошта не надойшла; der Lohn bleibt nicht aus заплата не мине.

Ausbleiben, v. a. вибѣлити; перестати бѣлити, добѣлити.

Ausbleien, v. a. оловомъ напустити.

Ausblühen, v. n. одцвисти, перестати цвисти; subst. вицвѣтъ.

Ausbluten, v. n. заляти ся кровєю; aufhören zu bluten перестати кровєю течи.

Ausbohren, v. a. провертѣти, вивертѣти, висвердлити.

Ausbohlen, v. a. f. ausdielen.

Ausborgen, v. a. f. ausleihen.

Ausbraten, v. a. випечи, спечи, допечи. упечи, вишпаяти, жарити.

Ausbrauen, v. a. одварити, виварити.

Ausbrausen, v. a. спотребувати.

Ausbrausen, v. n. перепумѣти, перегудѣти, втхнути.

Ausbrechen, v. a. виломати, вишибнути, висадити, вивалити, виврати; durchbrechen, von sich geben вибловати, оддати; v. n. виломати ся, прорвати ся, видобути ся; in Thränen —, заслѣзити ся, заллати ся слъзми; der Schweiß bricht mir aus потъ на менѣ виступае; die Blattern sind bei ihm ausgebrochen оспа на нѣмъ висипала ся; in ein Gelächter —, розчати реготъ.

Ausbreiten, v. a. розпростерти, розвести, розтягнути, розстелити, розповити; рознести, розвѣстити.

Ausbrennen, v. a. випалити; v. n. вигорѣти, догорѣти, вигарати, догарати, виватрѣти.

Ausbringen, v. a. f. herausbringen, ausbrüten; bekannt machen розвѣстити, розголосити, розславити, рознести; Jemandem eine Gesundheit —, въ здорове чие пити; (im Bergbaue) розтопити, виплавити.

Ausbruch, m. виступлене, виступъ, вигонъ, вибухъ, виривъ; aus dem Gefängnisse виломане ся, вилонъ.

- Ausbrühen**, v. a. выпарити (кипѣткоюъ).
- Ausbrüten**, v. a. висидѣти, вигрѣти; etwas Böses ausfinnen сновати оубер придумати шо злого, засновати шо; перестати сидѣти, одсидѣти.
- Ausbügeln**, v. a. вигладити, розгладити, випрасовати; aufhören zu bügeln перестати гладити оубер прасовати.
- Ausbund**, m. чудо: диво, рѣдкость; im schlechten Sinne потиръ, вимѣть.
- Ausbündig**, adj. рѣдкий, особливый, незвичайный.
- Ausbürsten**, v. a. вищѣтковати.
- Ausbüßen**, v. a. одпокутовати.
- Ausäufeln**, v. a. одкружалити.
- Auskultant**, **Auskultator**, m. прислушатель, авскультантъ.
- Ausfchwiz**, Освѣтннъ.
- Ausfuriren**, v. a. вилѣчити.
- Ausdampfen**, v. n. выпаровати, выкурити ся; перестати курити ся.
- Ausdämpfen**, v. a. придушити, вгасити.
- Ausdauer**, f. видержалость, витрималость, терпеливость, дотривалость; праця.
- Ausdauern**, v. a. und n. видержати, витримати, витривати, дотривати, витерпѣти, дотерпѣти, перетерпѣти, перенести, знести.
- Ausdauernd**, adj. видержалий, витривалий, сталенный, тревалий; — sein für Kälte могчи на зимно.
- Ausdehnbar**, adj. розтягальний, розтяжний, розширний, розтягливий.
- Ausdehnbarkeit**, f. розтягливость, розтяжнѣсть.
- Ausdehnen**, v. a. розтягнути, вытягнути, розпростерти, розвинутн, розвестн, розширити.
- Ausdehnung**, f. розтягъ, розтягливость, розволока, розширѣ.
- Ausdenken**, v. a. вигадати, видумати, вимислати, винайти, збагнути, вибагати.
- Ausdenken**, n. вигадка, вдумка, вигадъ, вимисль.
- Ausdeuten**, v. a. f. auslegen.
- Ausdichten**, v. a. вигадати, вимислити, вибагати, видати собѣ шо.
- Ausdielen**, v. a. виложити дошками (дошками).
- Ausdienen**, v. a. und n. дослужити, вислужити, добути часу; ein ausgedienter Soldat вислуженець.
- Ausdingen**, v. a. f. ausbedingen.
- Ausdornern**, v. n. перегримѣти, перестати гримѣти, вигримѣти.
- Ausdornen**, v. n. висохнути, висхати, витряхати, потряхати.
- Ausdörren**, v. a. висушити, пересушити.
- Ausdrechseln**, v. a. виточити, перестати точити.
- Ausdrehen**, v. a. викругити, вивертѣти, виточити.
- Ausdreschen**, v. a. вимолотити, одмолотити; перестати молотити.
- Ausdruck**, m. виражене, вислово, висказъ, виговѣръ.
- Ausdrucken**, v. a. випечатати.
- Ausdrücken**, v. a. видавити, витиснути; mit Worten —, виразити, висловити, висказати.
- Ausdrücklich**, adj. ясный, навирозумный, напонятный, виразистый.
- Ausdrucksvoll**, adj. виразистый.
- Ausdrusch**, m. вимолоть, змолочене збѣже.
- Ausdüften**, v. n. вивѣтрѣти.
- Ausdüften**, v. a. пахати.
- Ausdulden**, v. n. витерпѣти, перетерпѣти.

Ausdunsten, v. n. сповѣтрѣти, випарѣти.

Ausdunsten, v. a. парити, випарити.

Ausdunstung, f. випаръ, сповѣтрене випароване, подуха.

Ausgeggen, v. a. вибороновати. виволочити, доволочити.

Auseinander, adv. роз —, окремо, особно, ђдлучно.

Auseinanderbiegen, v. a. розгнути, розбгнути.

Auseinanderblasen, v. a. роздути, розвѣяти.

Auseinanderbreiten, v. a. розложити, розпростерти, розповити, розвести.

Auseinanderbringen, v. a. зъокромити, розлучити, розбрати, розкромити.

Auseinanderfahren, v. n. розѣхати ся

Auseinanderfliehen, v. n. розлетѣти ся, розпирснути.

Auseinandergehen, v. n. розѣйти ся, розходити ся, розстати ся; — lassen розпустити.

Auseinanderjagen, v. a. розбгнати.

Auseinanderreißen, v. a. розбрати, роздерти, розхопити, розкракати.

Auseinandertücken, v. a. розсунути; sich —, розсунути ся.

Auseinanderfcharren, v. a. розгорнути, розгрести.

Auseinanderfchneiden, v. a. розрѣзати.

Auseinandersehen, v. a. розставити, розсадити, поокромити; erklären розтолковати, вяснити.

Auseinanderstehen, v. n. окремити или окремо сидѣти.

Auseinanderstreiben, v. a. ростопирити, розложити, розкласти.

Auseinanderstrennen, v. a. розсадити, розбгнати; v. n. въ ростичъ пойти, розпирснути.

Auseinanderstellen, v. a. розставити, роздѣлити, поокромити.

Auseinanderstehen, v. n. розлетѣти ся, розпирснути.

Auseinandertreiben, v. a. розбгнати, розроняти.

Auseinanderwachsen, v. n. розростати ся.

Auseinanderwerfen, v. a. розкинути, розмечи, розметати, розборкати.

Auseinanderwickeln, v. a. розповити, розплити, розвити, розвязати.

Auseinanderziehen, v. a. розтягнути; v. n. розстати ся, розѣйти ся.

Auseisen, v. a. зъ леду освободити, зъ леду видобути.

Auserkiesen, f. аусвählen.

Auserkoren, аuserlesen, adj. избранный, добраний, пѣвниій.

Ausersehen, v. a. избирати, видявляти, виглядѣти, винайти, признати, визначити.

Auserwählen, f. аусвählen.

Auserwählt, adj. f. аuserkoren.

Auserzählen, v. a. розказати, розповѣсти.

Ausessen, v. a. виѣсти, зѣѣсти.

Ausfäden, v. a. виторочити, висилати, висѣпати.

Ausfahren, v. a. зѣѣздити, зговкати, виѣздити, ѣздою зѣпсути; аусwärts schaffen вивезти; v. n. виѣхати, ђѣѣхати, ђдправити ся; аусgleiten поховзнути ся; аусbrechen (von Haut-Ausfchlägen) висипати ся.

Ausfahrt, f. виѣздъ, ђѣѣздъ.

Ausfall, m. випадъ, вилазъ; das Abgehen einer Summe недоплата, недолякъ, ущербъ; eine heimliche Thür потайнй дверѣ.

Ausfallen, v. n. випасти, випадати, виѣзати; gut аусfallen добре склести ся ђдег кончити ся, повести ся, удати ся.

Ausfallen, v. a. виглядити.

Ausfangen, v. a. вилловити, вихватати.

Ausfassen, v. n. виторочити ся, висилати ся; v. a. виторочити, висилати.

Ausfaßen v. n. одговѣти, випостити.

Ausfaulen, v. n. вигнити, збгнити, спорохнявѣти.

Ausfechten, v. a. вибойкаги, виспорити, вибороти.

Ausfeigen, v. a. вимести, вимѣтати, замести, вичистити.

Ausfeilen, v. a. випиловати, випилити, обпиловати, вигладкати.

Ausferteln, v. n. випоросити ся.

Ausfertigen, v. a. готовити, виготовити, вилагодити, виладити, виладити, зладити, зладити, злагодити, одправити, довершити роботу, виправити.

Ausfertigung, f. зготовлене, виготовлене, видае.

Ausfeuern, v. a. перестати стрѣляти, вистрѣляти, перестати палити.

Ausfinden, v. a. винайти, винадибати, висѣкати, вивѣжити, вирисѣкати, вигадати, видумати, вишатрити, розкомарити, роздобути

Ausfinden, v. a. вибити клобучиною, вистелити пѣлсено; виганѣбити, висварити, вимерзити, згрѣмати, випалюжити, здурняти, збпѣати.

Ausfindig machen, v. a. вивѣжити, вивѣдати, допитати ся, одшукати.

Ausflattern, v. n. улетѣти трѣпотомъ, потрѣпотѣти.

Ausflechten, v. a. розплѣтати, виплѣтати; sich ausflechten вимотати ся, випутати ся, викопирсати ся.

Ausfließen, v. a. полатати, зашивати.

Ausfliegen, v. n. вилетѣти, улетѣти, гнѣздо oder кубло лишити; sie sind alle ausgeflogen всѣ вийшли, нѣкого нема дома.

Ausfließen, v. n. витечи, витѣкати, виплисти, сплисти.

Ausflößen, v. a. виблосити.

Ausflucht, f. викрутасть, вигадъ, вимовка, викрутъ; Ausfluchte machen кругити, мекитити, вертѣти (sprichw. крути верти, треба умерти).

Ausflug, m. вилѣтъ (e), виѣздъ, виходъ, виступъ.

Ausfluß, m. стокъ, впливъ, спадъ, спустъ, уств.

Ausflohen, v. n. вижеребити ся.

Ausfolgen, v. a. видати.

Ausfordern, v. a. f. herausfordern.

Ausforschen, v. a. випитати, вивѣдати, звѣжити, вивѣжити, вивѣжувати, вивѣрити, розпитати, звѣдати ся, вивѣдати ся, вислѣдити.

Ausforscher, m. звѣдунъ; f. Ausforschaster.

Ausforschung, f. виводка, звѣди (pl.).

Ausfragen, v. a. випитати, розпитати.

Ausfressen, v. a. спожерти, вижерти, зжерти, зѣести, вихаловати, вихаласовати, висербати.

Ausfuhr, f. вивозъ, випроводъ.

Ausfuhrbar, adj. зборудний, докональний, викональний, випровадний.

Ausfuhrbarkeit, f. викональність, випровадность.

Ausführen, v. a. вивозити, вивезти, випровадити; zu Stande bringen до конца довести, зборудувати, випровадити, випахнути ся зъ чимъ, довершити, витяжити, докончити; einen Bau ausführen добудувати; einen Beweis —, розвинути, виложити

Ausführlich, adj. подробний, обширный, просторонний, докладный, розлогий, широкий, довгий, ясный.

Ausführlichkeit, f. подробність, докладність, широкість, просторонність.

Ausführung, f. вивізъ, зъорудоване, довершене, виводъ.

Ausfuhrzoll, m. вивозовѣ, вивозне.

Ausfüllen, v. а. заповнити, заporожнити, наповнити, доповнити, вповнити; mit Erde —, засыпати, завалити.

Ausfüttern, v. а. вигодовати, викормити, докормити; durch die Vorzugzeit випереднювати; einen Hock mit Seide вибити oder підбити oder вистелити шовкомъ; підшити, підложити.

Ausfütterung, f. викормлене.

Ausgabe, f. видатокъ, виходъ, розходъ, кельтунокъ.

Ausgabebuch, n. книжка видатковъ oder виходовъ.

Ausgaben, v. n. викиснути, перестати киснути. вистояти ся.

Ausgang, m. виходъ; das Ende конець, наконецъ; отворъ, ровъ, проводъ, дорога.

Ausgangszoll, m. виходне.

Ausgälen, v. а. виполоти, вихабузити.

Ausgeben, v. а. видати, видавати, роздати, втратити; ein Buch видати, продати; viel Geld ausgeben вишептати ся зъ грошай, вкельтовати грошъ; sich für etwas ausgeben удавати що, пошивати ся въ що; v. n. (vom Getreide) бути спорнимъ oder споримъ.

Ausgeber, m. видавникъ, ключаръ.

Ausgebung, f. видаване, роздавка.

Ausgebot, n. виставлене на продажъ.

Ausgebrefe, n. витепки, тепки (genit. ötepokъ).

Ausgebreitet, adj. розповитий, розпростертий, розлаглий, розтягнений, розширений (росоховатий), креслатий.

Ausgeburt, f. одродокъ, виродъ, зродокъ, нестворъ, виродокъ, плодъ.

Ausgedacht, adj. вигаданий, видуманий.

Ausgedehnt, adj. розтяглий.

Ausgedient, adj. вислужений.

Ausgehen, v. n. вийти, виходити; (von Haaren) лъзти, линяти; auslöfchen погаснути; zu Ende gehen кінчити ся, вийти; sich ändern кінчити ся; zur Abficht haben намагати до чого, загадати що, мърити до чого; ausgehen lassen оголосити, розповѣстити, обнародовити; (ein Buch) видати; leer ausgehen голъручъ oder ступручъ одойти; auf Streit ausgehen сваритъ шукати; (von etwas) одъ чого oder зъ чого начинати oder виходити; bei mir geht sehr viel Brot oder Geld aus у мене дуже вжходно на хлѣбъ oder на грошъ; die Farbe ist ausgegangen краска змъняла oder злѣзла; das Licht ist ausgegangen свѣчка погасла oder згасла.

Ausgehungert, adj. зголоднѣлий, замрѣлий, заморвлий.

Ausgelassen, adj. пустий, розведений, свавольний, бендюжний, самопашний.

Ausgelassenheit, f. пустота, розпуста, сваволя.

Ausgelegt, adj. викладаний, наборний (fournirt).

Ausgemacht, adj. спорѣшений, рѣшений, укнчений, певний, непохибний.

Ausgemelte, п. видѣи.
Ausgemergelt, adj. замлъиий. охля-
 лий, згарованйй, змученйй, ви-
 худъиий.
Ausgenommen, f. аубер.
Ausgeschlossen, adj. виключенйй, ви-
 кромлений.
Ausgesucht, adj. добѣрнйй, добранйй,
 висъканйй.
Ausgeben, v. а. виправити.
Ausgetreten, adj. виталованйй, ви-
 доптанйй; збѣглий.
Ausgewachsen, adj. вирослий, виго-
 нистый; горбатый.
Ausgehört, adj. охляиий, змарнѣиий,
 сخورованйй.
Ausgezeichnet, adj. знаменитый. пер-
 вославнйй, найлутшйй, ѡдличнйй.
 досконалнйй.
Ausgießen, v. а. виляти, розбляти,
 розливати, зливкати, залаяти.
Ausgießung, f. виливъ, розливъ, ви-
 ливане.
Ausglätten, v. а. вигладити, ви-
 гладкати.
Ausgleichen, v. а. зрѡвнати, вирѡв-
 нати, вирѡбнати; залагоѣти, по-
 годити.
Ausgleiten, v. п. поховзнути ся,
 сховзнути ся, спотикати ся, по-
 ткнути ся; зблукати ся.
Ausglücken, v. п. витлѣти, зѡтлѣти.
Ausglühen, v. а. розжарити; v. п.
 вижарѣти.
Ausgraben, v. а. викопати, вирити,
 ѡдкѡпати, вигребети, вигрѡбати,
 видобути; in Kurzer —, вирѣзо-
 вати на мѣди.
Ausgräten, v. а. ости зъ риби виби-
 рати, виостити, виребрити.
Ausgrafen, v. а. спасти одет ви-
 пасти траву.

Ausgrübeln, v. а. вимергати, ви-
 шатрити, вислѣдити, висъкати,
 вишпаяти, вимѣзковати.
Ausgrübelung, f. вишпаяне, виша-
 трене, вислѣдоване.
Ausgrübler, m. шпирѡка, мерга.
Ausgründen, v. а. вислѣдити, ви-
 ськати.
Ausguß, m. виливъ, виливане, стѡкъ;
 помйъ, зливки.
Aushaaren, v. п. лияти, лѣнити ся,
 облѣзати.
Aushaaren, v. а. mit dem Schnabel
 виклювати; аushaaren видолобати;
 витесати, витѣсувати; висъкати,
 вирубати; виковоти, виклюоти.
Aushalten, v. п. видержати, додер-
 жати, витривати, витерпѣти, пе-
 ретерпѣти, перенести, знести,
 виждати, дѡждати, достояти, до-
 тривати; an einem Orte прожити,
 досидѣти; вибути.
Aushändigen, v. а. ѡдати до рукъ,
 вручити.
Aushängen, v. п. висѣти.
Aushängebogen, m. трѣбнйй листь,
 вивѣснйй листь.
Aushängen, v. а. вивѣсити, ви-
 ставити.
Aushängeschild, n. вивѣска, вѣса.
Ausharnen, v. а. висикелити, висцѡти.
Ausharren, v. п. f. аushalten.
Aushauchen, v. а. видунути, видути,
 вихухати; das Leben аushauchen
 ѡддати духа, часовати; v. п.
 дихати.
Aushauen, v. а. висѣчи, вирубати,
 витѡти, вирѣзати, витесати; mit
 dem Meißel видолобати; аush-
 reißchen виперѣщити, вишмагати.
Aushaunung, f. вирубане, висъкане,
 витесане, витинѣ.
Ausheben, v. а. витягнути, видобути,
 ѡддвинути, вирвати, виимити, под-

няти; aus einer Menge auswählen
вибирати; Rekruten —, набирати,
въ рекрути (въ некрути) брати,
въ жовняри брати.

Aushebung, f. здобмане; набѣръ,
бранка, бракъ.

Aushefeln, v. a. видергати, паче-
совати (лѣнь), випачсовати.

Aushefen, v. a. висидѣти, вивести;
ausfinden вигадати, видумати;
f. anstiften.

Ausheilen, auscuriren, v. a. вилѣчити,
вигоѣти; v. n. вилѣчити ся.

Ausheitem, v. a. вияснити, возве-
селити, возвеселяти; v. g. vom
Wetter розгулювати ся, вияс-
няти ся, прочистити ся, випо-
годити ся, розсувати ся.

Ausheizen, v. a. випадити, витопити.

Ausheifen, v. a. помогчи, помагати,
допомагати (кому), спромогчи oder
спомагати кого.

Ausheftung, f. спромога, вспомога.

Aushobeln, v. a. вистругляти, струг-
лѣмъ огладити.

Aushöhlen, v. a. видовбати, видо-
лобати, задовбати, видолотовати,
вижолобати, жолобати, видуплити,
вижолупати, вибортити, бортити;
ein Zarsenloch —, auch вибаровати.

Aushöhnen, f. verböhnen.

Aushöfen, v. a. мѣрками одетъ въ ча-
стяхъ продавати.

Ausholen, v. a. винести, виносити;
Zemäßen —, вивѣдати, вивѣжити,
вислѣдовати, вивѣдати ся, до-
питовати ся; v. n. розмахнути ся,
замахнути ся, нагонити ся, роз-
бѣгнути ся.

Ausholzen, v. a. вирубати вдер ви-
тяти лѣсъ.

Aushorfen, v. a. наслухувати, при-
слухувати ся, вивѣдувати.

Aushören, v. a. вислухати.

Aushub, m. набѣръ; цвѣтъ, краса,
здоба.

Aushubeln, ausbuzzen, v. a. видур-
няти, здурняти, збезчестити,
зляти, зганьбувати, змерзити,
зграмувати.

Aushülfe, Aushilfe, f. помѣчь, по-
пѣръ, попора, спромога.

Aushülfen, v. a. вилушити, вистру-
чити, терѣжити, лушити, луш-
пати; eine ausgehülfte Luif vi-
лушокъ.

Aushungern, v. a. зморити голодомъ,
виморити.

Aushusten, v. a. викашлати, вика-
шельнути, вибухикати.

Ausjagen, v. a. вигнати, нагнати,
викинути.

Ausjäten, v. a. виполоти.

Ausjochen, v. a. випрягчи зъ ярма.

Ausjammeln, v. a. вичесати, роз-
чесати.

Auskämpfen, v. a. f. ausfechten.

Auskaufen, v. a. вивкупити, заку-
пити, накупити, розкупити.

Auskehlen, v. a. видолобати, вижо-
лобати, продолобати.

Auskehren, v. a. вимести, вичистити,
замести, вихарити.

Auskehricht, m. ометиця, обметиця,
смѣта, керниа.

Auskeifen, v. a. видурняти, вигань-
бити, зграмувати.

Auskeimen, v. n. колъчити ся, пуп-
лти ся, рѣстки пускати.

Auskeltern, v. a. видавити, витомо-
чити, видушити.

Auskerben, v. a. нарубувати, нати-
нати, викарбувати.

Auskernen, v. a. виядрити, визер-
нити, виязити.

Ausfitten, v. a. виглинтити, вики-
тувати.

Ausflagen, v. a. правувати ся зъ кимъ, позивати кого; виправувати; перестати позивати.

Ausflären, v. a. вяснити, прочистити; sich ausflären вигулювати ся, вясняти ся.

Ausflatschen, v. a. виплескати; f. ausplaudern.

Ausflauben, v. a. виколупати, виводбати, вилуштити; видумати, вимудрити.

Ausfleiden, v. a. роздягнути, розобрати.

Ausfleistern, v. a. виклеѣти.

Ausflößen, v. a. випукати, вибяти, витрасти; Zemaßen —, вибухати кого (въ плечъ), випѣгати, випражити (кому боки).

Ausflügeln, v. a. вимудрити, видумати, вимѣзкувати, винадибати.

Ausfneten, v. a. вимѣсити (тѣсто); aufhören zu fneten перестати мѣсити.

Ausfochen, v. a. виварити, доварити, зварити; перестати варити.

Auskommen, v. n. вийти; aus dem Ei вилунити ся, вишкалупити ся; bekannt werden розголосити ся, розвѣстити ся, рознести ся, розійти ся; denig haben знадити ся зъ чимъ, вийти зъ чимъ, стати чого (mit dem Acc. der Person), доста мати чого; mit Zemandem —, згодити ся зъ кимъ, жити; entstehen (von einer Feuerbrunst) рознати ся.

Auskommen, n. живно, хлѣбъ, харчъ; Umgang пожитє, житло.

Ausfossen, v. a. викушати, витрѣбувати.

Ausfömmlich, adj. доситѣний, достаточний, достачний.

Ausframen, v. a. товаръ виложити, виставити; fig. чванити ся, славити ся.

Ausfränfeln, v. n. одхевкаги, одхирляти.

Ausfragen, v. a. вишкробати, випорпати, видрапати; das Ausgefragte вишкробокъ.

Ausfreischen, v. a. вишкварити.

Ausfriesen, v. n. виклювати ся, вишкалупити ся, вигѣзти.

Ausfrieren, v. a. видобути, виимити, скинути.

Ausfühlen, v. a. вихолодити, вистудити.

Ausfunden, ausfundschaften, v. a. рѣдати, вивѣдати, овѣдати, заавѣдати, вивѣрити, опитовати, опитати, розпитати, дознавати ся, допитовати ся, визорувати, виглядувати, ити на звѣрки одет на прошухи, лазити, шпѣгунити.

Ausfundschaftung, f. звѣди, вивѣди, звѣрки, прошухи, шпѣгунство, лазя.

Ausfundschaftler, m. звѣдникъ, звѣдунъ, шпѣгунъ.

Ausfundschaftlerin, f. вивѣдница, шпѣгунка.

Ausfunft, f. звѣстка, вѣдомость, вѣсть; выгаль, выкрутѣ, спосѣбъ.

Ausfünfeln, v. a. вимудрити, видумати.

Auslachen, v. a. висмѣяти, насмѣвати ся, глазувати.

Ausladen, v. a. виладувати, виталувати, випорожити, викидати.

Auslager, m. складунъ, ношакъ.

Auslage, f. видатокъ, розходъ, виходъ, колыгунокъ; виплата, видача.

Ausland, n. чужина, чужоземщина, стороньщина, заграница.

Ausländer, m. сторонець, чужоземець, чужинець; зайда, прийда, заволока, приплентачь.

Ausländerin, f. чужиниця, чужоземниця.

Ausländisch, adj. чужинецкий, сторонський, заграничний, чужий, ненаський.

Auslangen, f. austreichen.

Auslärmen, v. n. вигорлати ся.

Auslassen, v. a. випустити, розпустити; weglassen пропустити, залишити; das Wachs розтопити; seine Meinung—, виявити, висказати, звѣстити.

Auslassung, f. випущене, випусть; розтоплене; висказане, звѣщене.

Auslauf, m. стѣкъ, витѣкъ; in der Baukunst виставка.

Auslassungszeichen, n. прутка.

Auslaufen, v. n. вибѣгти, вилетѣти, вийти, виплясти, витѣкати; herbotragen виступати, стирчити; von Wäntzen далеко простирати ся; zu Ende laufen збѣгати ся, збѣгти ся, коньчати ся; перестати бѣгати.

Ausläufer, m. бѣгунъ; bei Pflanzen бичь, приска, гѣторость.

Auslaugen, v. a. визолити, позолити, зъ лугу випрати, лугомъ виварити.

Ausläuten, v. a. видзвонити; v. n. перестати дзвонити.

Ausleben, v. a. дожити, пережити; v. n. перестати жити.

Auslesen, v. a. вилізати.

Ausleeren, v. a. спорожнити, спорожняти, видорожнити.

Ausleerung, f. спорожнене, випорожнене.

Auslegen, v. a. виложити, розложити, виставити; erklären толковати, витолковати, вияснити,

товмачити, напоумляти; Geld für Semanden заплатити що за кого.

Ausleger, m. толковникъ, товмачь, вкладовець.

Ausleihen, v. a. глянню вилѣпити.

Ausleihen, v. a. вичити, доучити, вивчити, довчити.

Ausleihen, ausleihen, v. a. позичити, випозичити, на вѣръ дати.

Ausleihen, m. завѣрень, вѣрникъ.

Ausleiher, f. випозичка.

Ausleiden, v. n. витерпѣти, перетерпѣти.

Auslenken, v. n. сковернути, зворотити, звернути, минати.

Auslernen, v. n. вивчити ся, доучити ся; перестати учити ся.

Auslesen, v. a. f. auswählen; durchlesen перечитати, прочитати, дочитати.

Auslichten, v. a. вирубати, висѣчи, витяти.

Auslieferer, m. доставникъ.

Ausliefern, v. a. видати, доставити, приставити.

Auslieferung, f. видане, достава, видача.

Ausliegen, v. a. вилежати; v. n. вилежати ся, злежати ся, вистояти ся.

Auslösen, v. a. винадити, виманити; виманяти, вимантачити.

Auslösen, v. a. випалити, вижигати.

Auslösen, v. a. виплатити.

Auslöschen, v. a. потушити, згасити, вигасити, погасити; eine Schrift витерти, вимазати; v. n. потухнути, згаснути, погаснути.

Auslösen, v. a. викупити, висвободити.

Auslösung, f. викупъ, свобода, викупо, висвобода.

Auslösen, v. a. вилосовати, витягнути, вилюзовати.

Ausmachen, v. a. видобути, виймити, Ніссе—, вилуштити, вилупити, витеребити; Flecke—, вивести, видобути; festsetzen назначити, установити; eine Sache докнчити, закнчити, споршити; ausziehen, besetzen обложити; ausfüllen, vollmachen складати, дѣлати, становити, виносити; Jemanden —, зганьбити, безчестити, зьогидити, зграмовати, видурнати.

Ausmachen, v. a. вимолоти, домо- лоти, вимелювати, домелювати.

Ausmalen, v. a. розкрасити, розпи- сати, докрасити, списати.

Ausmangeln, v. a. витачати, вика- чати, вивалковати; дотачати (с. gen.).

Ausmarken, v. a. розмежити, роз- граничити.

Ausmarsch, m. виходъ, вирушъ.

Ausmarschiren, v. n. виступити, вийти, верушити.

Ausmästen, v. a. викормити, виго- довати.

Ausmauern, v. a. вимурувати, подму- рувати.

Ausmeißeln, v. a. видолобати, видов- бати, видолотовати, вижолобати.

Ausmeßeln, v. a. видояти, здояти, здоѣти, вицеркати.

Ausmergeln, v. a. вимѣгати, згару- вати, замучити.

Ausmerzen, v. a. вилуштити, вилу- чити, бракувати, окромити.

Ausmessen, v. a. змѣрити, вимѣрити, перемѣрити; межити, на мѣрку продавати.

Ausmesser, m. мѣрникъ, помѣрникъ.

Ausmessung, f. помѣръ, вимѣрене.

Ausmenbliren, v. a. знадобити, зна- рядити.

Ausmischen, v. a. вимѣшати, вика- бужати, замѣшати, забажати.

Ausmieten, v. a. винаймаити.

Ausmisten, v. a. гної вивести, гної викидати, зъ гною очистити.

Ausmitteln, v. a. винайти, винади- бати, роздобути.

Ausmittlung, f. роздобутокъ, вина- ходъ, винадибъ.

Ausmontiren, v. a. убрати въ мун- дуръ oder въ барви.

Ausmünzen, v. a. вибити на грошъ.

Ausmütern, v. a. бракувати, видѣ- ляти, окромити, викупляти.

Ausnagen, v. a. вигризти, виглодати.

Ausnähen, v. a. вишити; subst. ви- шивка.

Ausnahme, f. вимѣъ, винятокъ, ви- кромъ, окремишка, вилучка, вимка.

Ausnahmeweise, adv. вимочно, зъ вимомъ, непричкомъ.

Ausnehmen, v. a. вибрати, виняти, викупити; einen Zaun вирвати, витягнути; Fische—, потрушити, випотрушити, счиняти, счинити, справити; ausschließen окромити, викупляти, виключити; sich aus- nehmen въ очи впадати, отличати ся, первославити ся; ausgenommen винявши, хибанъ, кромъ (с. gen.).

Ausnehmend, adj. одличний, вибірний, вихвальний, первославний, незвичайний.

Ausnehmung, f. винимане, вибране, вибиръ.

Ausniesen, v. a. счихнути, вичихати; v. n. вичихати ся, вичѣхати ся.

Ausnippen, v. a. поволи випити.

Ausrauchen, v. a. виложити, випако- вати, виладовати, виталовати.

Ausrauchen, v. a. одсѣчи, одбити, одпарнути.

Auspreißen, v. a. вицѣгати, ви- шмѣгати, випарискати, прохворо- стити, вихвостикати, виперѣщити.

Auspfählen, v. a. палѣ добивати.
 Auspfänden, v. a. грабити. въ за-
 логъ брати, заѣмати.
 Auspfeifen, v. a. висвисити.
 Auspflastern, v. a. вимостити, вибур-
 ковати.
 Auspfeifen, v. a. висмолити, смолоу
 вимазати.
 Auspicien, n. pl. знамено, визнакъ;
 назиркъ птыць.
 Auspicken, v. a. виклювати.
 Auspflügen, v. a. виорати.
 Auspflappen, v. a. вибелькати, ви-
 пвелькати, вилепотѣти, виляпати.
 Ausplündern, v. a. ограбити, обдѣрти
 кого, розграбити, злупити.
 Ausplünderung, f. розграблене,
 злупѣжъ.
 Auspolieren, v. a. вилискати, виглад-
 кати.
 Auspolirung, f. виглада.
 Auspolstern, v. a. вистелити одет на-
 бити (шерстею).
 Auspolsterung, f. висѣлка (шерстею).
 Auspostern, v. n. вигорлати ся, ви-
 грѣмати ся, витрескати ся.
 Ausposaunen, v. a. витрубити, роз-
 голосити, розславити.
 Ausprägen, v. a. вишпарити, випра-
 жити.
 Ausprägen, v. a. витиснути, вибити.
 Auspressen, v. a. витиснути, вида-
 вити, видушити, вимязрити; *Si-
 nem etwas* винудити, видайкати,
 вимучити.
 Auspressung, f. видавлене; винудка,
 вимучене.
 Ausprüfen, v. a. витрѣбувати.
 Ausprügeln, v. a. вихвостикати, ви-
 востѣхати, випалковати, випари-
 скати, виворигати, вигатити, ви-
 парити.
 Ausrumpfen, v. a. воду вичерпати.

Ausruhen, v. a. вичистити, харити,
 вихарити; убрати, охрястати,
 придобити; *das Licht* —, погасити
 oder пригасити свѣтло
 Ausruher, m. убирачъ; дайка, догана.
 Ausquartieren, v. a. викватировати.
 Ausquetschen, f. аусквещен.
 Ausradiren, v. a. вискоблити, зма-
 зати.
 Ausrafen, v. n. вибѣсити ся, виша-
 лѣти ся; (*vom Stuhlwinde*) втих-
 нути.
 Ausraffen, v. n. оддихнути, оддох-
 нути, одпочити, припочити.
 Ausrauben, v. a. заокрасти, похи-
 жити.
 Ausrauchen, v. a. викурити; v. n.
 перестати курити ся, викурити ся,
 перестати димити ся.
 Ausrauchern, v. a. накадити, зака-
 дити; накопити, навудити, на-
 курити.
 Ausrauchen, v. a. виврати, вѣрвати,
 вискубети, висѣпати, виторгати,
 викундосити.
 Ausräumen, v. a. попрятати, по-
 приймати, випорядити, вичистити,
 вѣнести.
 Ausräumer, m. випрѣтникъ.
 Ausräubern, v. a. вѣхоркати, вѣхар-
 кати.
 Ausrauten, v. a. виполоти.
 Ausrechnen, v. a. вѣчислити, вѣли-
 чити.
 Ausrechnung, f. вѣчислене, вѣлѣчъ.
 Ausreden, v. a. витягнути, натяг-
 нути, протягнути, висолопити.
 Ausrede, f. вѣговоръ; *Entschuldigung*
 вѣмовка, вѣкрутѣ, вѣкрутѣсь.
 Ausreden, v. n. договарѣти, дока-
 зати, добѣсѣдовати; *Sinem etwas*
 одраяти, одрадити; *ich* аусреден
 одмагати ся, одмавлѣти ся, зви-
 няти ся.

- Ausregen**, v. imp. перестати ити (о дощи); es hat ausgereget дощъ переставъ oder наставъ ити.
- Ausreiben**, v. a. знадобити корабель.
- Ausreiben**, v. a. витерти, вигирати, вымяти, вишморгати.
- Ausreiben**, v. p. вѣстати.
- Ausreinigen**, v. a. вичистити, вихарити, охарити, захарити, вираждати.
- Ausreisen**, v. p. виѣхати; aufhören zu reisen перестати ѣздити; закончати подорожѣ.
- Ausreißen**, v. a. вирвати, видерти, вискепати, розорвати; v. p. вирвати ся, прорвати ся, грѣснути; entfliehen пирснути, драпнути, драла дати, убѣгчи, утѣчи.
- Ausreißer**, m. бѣглець, вискепаникъ.
- Ausreiten**, v. p. виѣхати верхи oder верхомъ.
- Ausreiter**, m. кѣнный стражникъ.
- Ausrennen**, v. a. вивихнути, вимахнути, окрутити.
- Ausrennen**, v. p. вибѣгчи.
- Ausrennen**, v. a. виполоти; вихабузити.
- Ausrichten**, v. a. справити, зладити, здѣлати, зробити; einen Stuhl поздоровкати, поклонити ся, чолмкнати.
- Ausrichter**, m. справникъ, справецъ.
- Ausrichtsam**, adj. спѣрний, спрѣвний.
- Ausrinnen**, v. p. витѣкати, витечи.
- Ausringen**, v. a. викрутити, вижмякати; вибороти.
- Ausrühen**, v. a. виребрити, вижити.
- Ausritt**, m. виѣздъ (верхомъ).
- Ausroben**, v. a. викорчовати, витеребити.
- Ausrohren**, v. a. витростити, зѣтростити oder зѣочерету очистити.
- Ausrollen**, v. a. викачати; пересвати решетомъ.
- Ausrotten**, v. a. вигубити, викоренити.
- Ausrufen**, v. p. вистуцити, вийти, вирушити.
- Ausruf**, m. викликъ, окликъ, ѡдозва, оповѣсть; f. Auction.
- Ausrufen**, v. a. викакати, виголосити, оголосити; v. p. закликати, закричати, заревкати.
- Ausrufen**, m. кликунъ, оголосникъ, тивѣнь.
- Ausrufungszeichen**, n. знакъ виклику.
- Ausrufen**, v. a. випочати, ѡдпочати, припочати, ѡдохнути, ѡддыхнути.
- Ausrufen**, n. ѡдпочинокъ, ѡдпочинокъ, супочинокъ, спочивокъ.
- Ausrufen**, v. a. вирялти.
- Ausrühren**, v. a. спорухати.
- Ausrümpfen**, v. a. ѡдритнути.
- Ausrunden**, аusrunden, v. a. викруглити.
- Ausrupfen**, v. a. висѣпати, вискубсти (вискубчи), вискубати, вирявати.
- Ausrüsten**, v. a. зѡружити, виряжити, знаядити; versehen, versorgen знадобити, осмоити.
- Ausrüstung**, f. знаяжене, знадоблене.
- Ausrütteln**, v. a. витрясти, вителепати; sich —, вѣкопирсати ся.
- Ausfaat**, f. висѣвъ, засѣвъ, сѣва.
- Ausfassen**, v. a. висипати зѣмшка.
- Ausfäden**, v. a. висѣяти, розсѣяти.
- Ausfage**, f. зѡзнане, виявлене, свѣдоцтво.
- Ausfagen**, v. a. сказати, виговорити; (vor Gericht) освѣдчити, визнати.
- Ausfagen**, v. a. ѡдпалити, перестати палити (пилвати).

Ausfaß, m. (Krankheit) шолуди, со-
луди, проказа; (im Spielen) став-
ка, ставъ.

Ausfällig, adj. шолудивий, солудивий.
прокаженый.

Ausfäubern, v. а. вичислити.

Ausfäuberung, f. вичищение.

Ausfaufen, v. а. визлопати, випити,
вижлопати, висмохтати, вихлеп-
тати.

Ausfaugen, v. а. виссати, выпляти.

Ausfängen, v. а. викормити, виго-
довати.

Ausfahen, v. а. вишкробати, ви-
стругати.

Ausfahlen, v. а. покрити тертицями
oder драицями.

Ausfählen, v. а. вилушити, вилуш-
пати, вилуниги; ausziehen роз-
дбти, роздягнути.

Ausfämen, sich, v. г. соромити ся,
дуже встидати ся.

Ausfänden, v. а. виганьбувати,
видурнати, здурнати, зьогидити,
зграмувати, змерзити, спяплю-
жити.

Ausfank, m. вишинкъ.

Ausfargen, v. а. випорпати, ви-
гребсти, викопати, вирити.

Ausfartiren, v. а. витѣнити.

Ausfaufeln, v. а. випорожняти (ло-
патою).

Ausfäumen, v. а. одпѣнити, випѣ-
нити; v. п. випѣнити ся.

Ausfcheiden, v. а. окромити, вику-
пляти, оддѣляти, одлучити, бра-
ковати; v. п. одкромити ся, од-
лучити ся.

Ausfchreiben, v. п. висрати, виона-
жити ся.

Ausfchelten, v. а. вимерзити, змер-
зити, накалюжити, сплюгавити,
видурнати, зграмувати.

Ausfchnefen, v. а. корчмарити, шин-
ковати; v. п. перестати корчма-
рити oder шинковати.

Ausfchneeren, v. а. вистригчи, об-
стригчи.

Ausfchneern, v. а. вивопзати, ви-
шморгати, витерти, вичистити.

Ausfchneiden, v. а. вислати, послати,
виправити; розбслати.

Ausfchieben, v. а. висувати, ви-
шибати.

Ausfchießen, v. а. вистрѣлити, ви-
бити; auswerfen, absondern ви-
кинути, окромити, викупляти;
v. п. перестати стрѣляти; herauf-
wachsen, herauswachsen кольчити ся,
пукати.

Ausfchießen, f. вистрѣлъ, окро-
млене, оддѣлене.

Ausfchiffen, v. а. виложити зъ ко-
рабля; Truppen ausfchiffen виса-
дживати на берегъ войско.

Ausfchiffen, v. а. зъ тростини oder
зъ очерету очистити.

Ausfchimpfen, f. ausfchelten.

Ausfchinden, v. а. вилупити, випо-
ротити, вирѣзати.

Ausfchirren, v. а. зняти шлѣъ, ви-
прягчи (конѣ).

Ausfchlachten, v. а. спотрушити,
справити.

Ausfchlafen, v. а. избрати солти
oder жужлѣ (жужелицѣ), очистити
одъ жужлѣвъ.

Ausfchlafen, v. п. виспати ся, до-
сипляти, наспати ся.

Ausfchlag, m. побитѣ; перший ударъ,
зачинъ; Entscheidung спорѣшене,
станова; im Wägen перевага,
перевѣсъ; auf der Haut висипка.

Ausfchlagen, v. а. вибити, витовчи,
викинути, вишибнути; aufeinan-
derschlagen розбити; розпростерти,
розвести, розвѣсити, розповити;

von ſich wegſchlagen одпарнути, одбити; etwas nicht annehmen не прийняти, одкинути, одказати; v. n. außwärts ſchlagen фицкати, фиркати; anfangen zu ſchlagen замѣрити ſя, замахнути; hervortreten показати ſя, виступити, виклюти ſя; einen Ausgang gewinnen вийти oder скласти ſя на що, кончити ſя; (von Bäumen) rozpuskати ſя; (von den Wänden) прѣти; (auf der Haut) висипати; ſich aufwärts neigen переважати.

Ausfchleifen, v. a. виточити, вибрусити, виострити, забрусити, заточити.

Ausfchlemmen, **ausfchlämmen**, v. a. вичистити зъ болота; einen Teich oder einen Graben метати ставъ oder рѣку.

Ausfchlenkern, v. a. виполокати, виполоскати.

Ausfchließen, v. a. виключити, викромити, викупляти, оддѣлити, одлучити, одсунути, не пускати.

Ausfchließend, **ausfchließlich**, adj. виключний, окромий.

Ausfchlümmern, v. n. видрѣмати ſя.

Ausfchlüpfen, v. n. виклювати ſя, виклюти ſя, видобути ſя, виповзати, вигѣзти, вилупати ſя; außgleiten поховзнути ſя.

Ausfchlürzen, v. a. висербати, вихлептати.

Ausfchmähren, v. a. аусфелтен.

Ausfchmauchen, v. a. викурити, випикати.

Ausfchmeißen, v. a. викинути, витьовчи, вибити.

Ausfchmelzen, v. a. витопити, виллавити. розтопити, розлавити; v. n. розтопити ſя, розлавити ſя.

Ausfchmieden, v. a. виковати. вковати.

Ausfchmierern, v. a. замазати, вимастити; намазати.

Ausfchmollen, v. a. набормосити ſя, набовдурити ſя.

Ausfchmorren, v. a. вишпарити, вишкварити, випражити.

Ausfchmüßen, v. a. прибрати, приздобити, украсити, пристроїти.

Ausfchnallen, v. a. розстигнути, роздпнати.

Ausfchnappen, v. n. вихропѣти ſя, перестати хропѣти, вифиркати ſя.

Ausfchnauben, v. a. вишмаркати ſя, обдтерти носъ; v. n. висопѣти ſя.

Ausfchneiden, v. a. вирѣзати, викропѣти, викротати, витяти; fastrigen скопити, валамати; etwas in Papier —, вирѣзовати що зъ паперу; einen Bienenstock —, подрѣзати; Waaren ellenweise verkaufen на локтѣ продавати.

Ausfchneien, v. imp. перестати ити oder надати (о снѣгу).

Ausfchneiteln, v. a. обрѣзувати, обтинати, подрѣзувати.

Ausfchnitt, m. вирѣзане, вирѣзокъ, одкраѣкъ; витивъ.

Ausfchnitzen, v. a. вистругати, вирѣзати.

Ausfchnüffeln, **ausfchnüpfen**, v. a. вилюхати, випахати.

Ausfchnupfen, v. a. вилюхати.

Ausfchöpfen, v. a. вичерпувати, вичерпати.

Ausfchnüren, v. a. розшнуровати.

Ausfchößling, m. паростокъ, памолодокъ, лѣторость, бичъ.

Ausfchotten, v. a. витерѣбити.

Ausfchrauben, v. a. розшрубовати, одшрубовати (одшрѣбувати).

Ausfchreiben, v. a. виписати, переписати, дописати, написати; ein Ausfchreiben ergehen lassen смили-

кати, збвати; Abgaben—, нало-
жити, розвѣстити, розписати.

Ausſchreiber, m. виписовачъ.

Ausſchreibung, f. виписуване; роз-
пись, розписане.

Ausſchreiben, n. окружене письмо.

Ausſchreien, v. a. обликати. ви-
кликати, кривчати, оголосити,
розвѣстити, розславити.

Ausſchreiten, v. n. виступити (зъ кар-
бодъ), переступити.

Ausſchrotten, v. a. викачати, вита-
скати; von Wärmeмъ видати, ви-
грязти.

Ausſchuf, m. видѣль, одѣль, видѣ-
ловій; das Ausgefchoffene бракъ,
выборки, переборки, непотрѣбъ.

Ausſchütteln, v. a. витрасати, пере-
трасати, вилепетати.

Ausſchüttlinge, pl. трасаницѣ, тру-
шеницѣ, трясинѣ.

Ausſchüttelung, f. витрасане.

Ausſchütten, v. a. висипати, розсе-
пати, виляти.

Ausſchüttung, f. висипане, вливане.

Ausſchwären, v. n. вигнати, зъя-
трати ся.

Ausſchwärmen, v. n. вироѣти ся;
von Menschenъ вишумѣти ся, ви-
гуляти ся.

Ausſchwagen, v. a. виговорити, ви-
лепотѣти, вицвѣнкати, вибов-
тати.

Ausſchweifen, v. a. виполокати; eine
gebogene Gestalt geben дугасто
вирѣзовати, округло викрѣвити
овер вистругати, викруглити; v. n.
in der Rede одступити блъ рѣчи,
збокувати; im Trunke —, пани-
чити; розпустити ся, розвести ся,
бутѣти, розгуляти ся.

Ausſchweifend, adj. розводний. роз-
пустный, пристрастный; im Reden
одступающій блъ рѣчи.

Ausſchweifung, f. вирѣзоване дуга-
сте, викруглене; одступлене блъ
рѣчи; розпуста. пристрасть,
сваволя.

Ausſchweifling, m. розпустникъ,
розводень.

Ausſchweißen, v. a. виварити.

Ausſchweifen, v. n. перестати гу-
ляти, вигуляти.

Ausſchweimen, v. a. промити, вымити,
виплавити, вычистити.

Ausſchwenken, v. a. вишолокати, ви-
полоскати.

Ausſchwingen, v. a. вивѣяти, выма-
хати.

Ausſchwißen, v. a. випотити; vergeffen
забути; v. n. выпотѣти, выпо-
тити ся.

Ausſehen, v. a. переглянути, пере-
бачити, перезрѣти, перезирнути;
auswählen избрати, видѣяти, ви-
глядѣти; v. n. zum Fenster —, ви-
зирати окномъ oder черезъ о-
кно; sich die Augen ausſehen ви-
дѣяти собѣ очи; eine gewisse Ge-
stalt haben виглядати, походити
на шо; ein Jüngling, der gut aus-
ſieht молодець благовидный oder
красовидный.

Ausſehen, n. видѣ, поглядѣ, става.

Ausſeigern, v. a. розплавити, випла-
вити.

Ausſeifen, v. a. процѣдяти, вицѣ-
дяти.

Ausſeimen, v. a. процѣдяти.

Ausſein, v. n. не бути при томъ,
не бути дома, не присушати; ge-
endigt sein скѣнчити ся, пропасти,
погибнути.

Außen, adv. на дворѣ, зб двору,
збвиъ, зъ верху; зъ-инудѣ, зъ
ѣтки-инде; за-домомъ.

Außenbleiben, i. außbleiben.

Ausfenden, v. а. вислати, послати, розслати, одправити, виправити.

Ausfendung, f. вислане, висилка.

Ausfending, n. рѣчь зверхна oder поверхна.

Ausfensfläche, f. зверхна плоскань.

Ausfengraben, m. крайний ровъ, зовнѣшний ровъ.

Ausfenghandel, m. торговля oder всплѣночене зъ чужинцями. гостѣба.

Ausfenglinie, f. обводъ, зовнѣшна черка.

Ausfengposten, m. сторожа oder стойка поляна.

Ausfengseite, f. зверхна сторона, поверхня, верхъ, личко, зовнѣшна сторона, лицевий бокъ.

Ausfengwand, f. зодворна стѣна, зовнѣшна стѣна.

Ausfengwelt, f. свѣтъ змисловий, свѣтъ зовнѣшний.

Ausfengwerk, n. завалъ, прѣвалъ.

Außer, ргѣр. (ni. Dat.) кромѣ, окромѣ, кромѣ, за, безъ, поза; außer der Stadt за мѣстожъ; außer dem Hause за доможъ, на дворѣ; außer Landes въ заграници; außer sich sein о собѣ не тѣмити; außer Stande sein не бути въ силѣ, не здужати; alle waren dort, außer meinem Bruder всѣ тамъ були, кромѣ (кромѣ) моего брата; als conj.: — дажъ кромѣ шо; außer wein хибя, хибань, винавши-если.

Außergewöhnlich, adj. неурядовий, позаурядовий; außergewöhnlich правосудовий.

Außerdem, adv. кромѣ oder кромѣ того, зверхъ того, ище до того.

Außere, adj. зверхний, поверхний, зовнѣшний, наличный; außere Feind зовнѣшний oder заграничный неприятель.

Außere, n. верхность, поверхность, зовнѣшность.

Außershalb, adv. und ргѣр. за, поза, зовнѣ.

Außersächlich, adj. поверховный, зверхний, зовнѣшний.

Außerspiesswechsel, m. тратка позаярмарочна.

Außersich, v. а. виявити, оказати, висказати; sich außersich виявити ся, явити ся, показати ся; sich seiner Vorzüge begeben зречи ся oder блцурати ся чога.

Außersordentlich, adj. надзвичайний, незвичайний, нечуваний, торонкий, подивний, рѣдкий.

Außersinnlich, adj. незмисловий.

Außersich, adv. зъ верху, вѣрхи, поверхи, дуже, найбільшъ, не въ мѣру.

Außersich, adj. крайний, найбільший, послѣдний, наостатний, напослѣдний.

Außersich, n. крайность, конецъ.

Außersich, f. виявлене, виповѣдь, освѣдчене; сказане, подане.

Außersichtlich, adj. прѣдарний, лучайний, неадерний.

Außersich, v. а. висадити, виложити, висставити; ein Kind außersich подкинути дитя; Truppen —, висадити войско на берегъ; Wäzche —, пересадити дерева; bestimmen визначити; bloß stellen висставити; verschleiben одложити, понехати; etwas woran oder an Jemandem außersich haben гудити, порѣвати, вигадати, осоромити, закнугити кому шо; einen Vogel —, добрати oder доскладати листъ; (im Billard) висставити.

Außersicht, f. видъ, виглядъ, прозоръ; Hoffnung надѣя.

Ausſieben, v. a. висѣвати oder пересѣвати ситкомъ, вискружляти, вичиняти.

Ausſieden, v. a. виварити, одварити; v. n. виварити ся, википѣти, докипѣти.

Ausſingen, v. a. виспѣвати, доспѣвати, одспѣвати; v. n. перестати спѣвати; скончити спѣвъ.

Ausſinnen, v. a. вигадати, видумати, вимислити, збагати, збагнути, винайти.

Ausſitzen, v. n. висидѣти, одсидѣти, одсѣдѣти.

Ausſöhnen, v. a. помирити, примирити, погодити, звести.

Ausſöhner, m. миритель, злагожникъ.

Ausſöhnung, f. примирене, злагода, згода.

Ausſondern, v. a. оддѣлити, викупяти, окромити.

Ausſoppen, v. a. з. В. den Flaſch зорити лёнъ.

Ausſortiren, v. a. добирати, браковати.

Ausſpähen, v. a. вивѣдати, вивѣдувати, вивѣжити, звѣдувати, шпѣгунити, вислѣдити.

Ausſpäher, m. звѣдникъ, звѣдунъ, шпѣгунъ, вивѣдникъ, вивѣдецъ.

Ausſpäherei, f. шпѣгунство, звѣдунство.

Ausſpähung, f. вивѣдоване, звѣдн., шпѣгунство.

Ausſpann, m. перепрягъ, перепряги.

Ausſpannen, v. a. розпростерти, розтягнути, розвести, розповити; abspannen розпрягчи, випрягчи.

Ausſpariren, v. n. вийти oder виходити на проходъ, проходжува-ти ся.

Ausſpeien, v. a. плювати, виплювати, харкати, виригати, выблюти; (von

einem feuerſpeienden Berge) викидати, виштовати.

Ausſpenden, v. a. роздавати, подавати.

Ausſpendung, f. роздавка.

Ausſperren, v. a. розперти; розтягнути, розчептрити.

Ausſpielen, v. a. завдати; заграти, виграти; перестати грати.

Ausſpringen, v. a. випрясти, спрясти, допрясти; f. außſpringen; v. n. перестати прысти.

Ausſpioniren, f. außſpähen.

Ausſpotten, außſpötteln, v. a. глузovati зъ кого, насмѣвати ся зъ кого, ругати ся зъ кого, збкнати кого, глумити ся зъ кого, знушати ся зъ кого.

Ausſprache, f. виговоръ; голосъ, наголосъ.

Ausſprechen, v. a. виговорити, висказати, вивовѣсти; ein Urtheil — засудити, засудъ виречи; in seiner Miene spricht sich Freude auß зъ его лица видко утѣху, зъ его лица дише погода.

Ausſpreizen, v. a. розчептрити, розтягнути.

Ausſprengen, v. a. розсадити, виврати; außbreiten розвѣстити, розголосити, розславити, розвести; Wasser — викропити, викрапати.

Ausſpringen, v. n. вискочити; außhören zu springen перестати скакати.

Ausſpringen, v. n. брискати, випирснути; v. a. набрискати, сикати въ шо.

Ausſprossen, v. n. кôльчити ся, ви-кôльчити ся, рости.

Ausſpruch, m. виречене, речня.

Ausſprudeln, v. n. виринати; f. hervorsprudeln.

Ausprühen, v. a. викидати, вимѣтати; виригати.

Ausprüden, v. a. плювати, виплювати, виплюти.

Ausspulen, v. a. перестати мотати.

Ausspülen, v. a. виполокати, виполоскати, виполѣкати, вимити; підмивати, вимулити, лизати.

Ausspülicht, n. помиѣ.

Ausspünden, v. a. дошками (дощками) викласти, обрубити.

Ausspüren, v. a. вислѣдити, виторопити, винайти, ниськати, винадибати.

Ausführer, m. вислѣдовникъ, виторопникъ, винадибець.

Ausführung, f. вислѣжене, виторопъ, винадибъ.

Ausstaffiren, v. a. убрати, знядати.

Ausstampfen, v. a. вибивати, витовчи, вистукати; (in einer Stampfe) вишустати, виопѣхати.

Ausstand, m. довгъ, запозичка, задержалость; Znteressen = Ausstände задержали нарости.

Ausständig, adj. винний, незаплачений, заляглий, задержалий.

Ausstatten, v. a. звѣновати, вѣновати, вивѣновати, одвѣновати, надѣлити вѣномъ, вѣно дати, видати.

Ausstattung, f. вивѣноване, вѣно; вистроѣне.

Ausstäuben, v. a. зъ пилу одер зъ пороху вичистити.

Ausstäuben, v. a. вихвостикати, вивостѣхати, вишмагати, вибити.

Ausstechen, v. a. виколоти, проколоти, вигупати, висѣпати, вирити; ausstneiden вирѣзати; ein Glas Wein —, випити шклянку вина; Jemanden ausstechen висадити, витиснути.

Ausstechen, v. a. вивѣсити, виставити; витичити.

Ausstehen, v. n. mit Waaren мати товаръ на продажъ, виставити товаръ, сидѣти зъ товаромъ; er hat viel Geld ausstehen має грошѣ на довгахъ; ausgestandener Wein вистояле вино; v. a. заодно стояти, одстояти; видержати, витривати, витерпѣти, протерпѣти, знести, вивести; одбути.

Ausstehend, adj. довжничий, незаплачений.

Ausstehlen, v. a. викрасти, обокрасти, висмичити.

Ausstreifen, v. a. настояти; накрохмалити, натужити.

Ausstreigen, v. n. висѣсти, злѣзти, зеѣсти.

Ausstellen, v. a. виставити, розставити, поставити; Waaren —, розложити; einen Wechsel —, виставити одер дати одъ себе тратку; ausstieben одложити; tabeln гудити кого, доганяти кому, порѣкати.

Aussteller, m. eines Wechsels виставлець тратки.

Ausstellung, f. розставлене, вистава; догана, здоганъ, докрбъ; Einwendung замѣтка, заверетка.

Austerben, v. n. вимерти, вимирати.

Austreuer, f. вѣно.

Austreuen, v. a. вѣновати, звѣновати, одвѣновати.

Austreichen, v. a. вишити, вишивати.

Austöbern, v. a. зъ пилу отрясати; виполохати, спугати, прогнати.

Austofchern, v. a. видовбати зуби, витеребити зуби.

Austochen, v. a. вирити, витеребити.

Austopfen, v. a. набити, начинити, надѣти.

- Ausstopfung**, f. набито, начинка, надъвъ.
- Ausstoß**, ôдпарнене, ôдстъчъ.
- Ausstoßen**, v. а. витовкати, витовчи, вибити, видурнути, витрутити, вкинути, вижбухати; hervorbringen издавати зъ себе, говорити.
- Ausstrecken**, v. а. простягнути, витягнути, розпростôрити, розпростерти; die Zunge—, висолопити языкъ; die Hände на вхрестъ розложити, простягнути.
- Ausstreifen**, v. а. змазати, вимазати; Falten—, розгладити рѣси; mit Ruten—, вицвѣгати, вивостѣхати; = loben.
- Ausstreifen**, v. п. вибѣгати; v. а. втерти, вигладити.
- Ausstreiten**, v. п. скôнчити бôйку oder сварню oder колотню; aufhören zu streiten перестати сварити ся oder бити ся.
- Ausstreuen**, v. а. розсѣвати, розтôросити, розкинути, висѣяти, висипати; ein Gerûcht—, рознести вѣсть oder слухъ, розвѣстити, розславити.
- Austrichholz**, n. гладало.
- Auströmen**, v. п. розливати ся, виливати.
- Ausstudiren**, v. а. видумати, ôтгладати, дôйти; v. п. скôнчити науку, вивчити ся.
- Ausströmen**, v. п. втихомирити ся, вивихрити ся.
- Ausstrügen**, v. а. вивернути, вихитнути; ein Glas Wein выпити ôднимъ злокомъ.
- Aussuchen**, v. а. избрати, избирати, висѣкати, вишукати, вишпаати, вимергати.
- Ausud**, m. виваръ, ôдваръ.
- Auß**, m. живно.
- Ausstäfelu**, v. а. оббивати дошками, викладати.
- Austaugen**, v. п. догуляти, ôдгуляти, доплясати.
- Austarzetzen**, v. а. оббити, вибôйткати.
- Austausch**, m. вимѣна, замѣна, вимѣна.
- Austauschen**, v. а. замѣнити, вимѣняти, перемѣнити.
- Auster**, f. устрица.
- Austerfischerei**, f. Austerfang, m. половъ устриць.
- Austerhandel**, m. торговля устрицями.
- Austerhändler**, m. торгашъ устрицями.
- Austermuschel**, f. раковина oder черепакъ зъ устриць.
- Austerfischale**, f. скалка зъ устриць.
- Austheeren**, v. а. дегтѣмъ намазати oder намастити.
- Austheilen**, v. а. роздѣлити, подѣлити, роздати.
- Austheiler**, m. роздавникъ, роздѣлячъ.
- Austheilung**, f. раздавка, роздѣлъ.
- Austhun**, v. а. скинути, здôймити, розлягнути; auslöschen загасити; einen Fleck—, вывести; lassen позичити, дати на ôдсотки oder на провизию; verachten винаяти.
- Austiefen**, v. а. вижолобити, вямчити.
- Austilgen**, f. vertilgen.
- Austoben**, v. п. вишалѣти, перестати шалѣти oder бôсити си, втямити ся, вигорлати ся.
- Austrag**, m. розправа, спорѣшене.
- Austragen**, v. а. винести, рознести, розголосити, розвѣстити; einen Streit—, загодити споръ; beendigen закончити; v. п. виносити, становити.
- Austräger**, m. виносець.

- Аустрауерн, v. n. перестати жалобу носити.
- Аустreiben, v. a. вигнати; daß Vieh —, вивести худобу на пашу; einen Keil mit einem anderen austreiben клинъ клиномъ вибивати.
- Аустreibung, f. вигнане, вигнѣнь.
- Аустrennen, v. a. випороти, одпороти.
- Аустreten, v. a. видоптати, виталовати, витрастовати; Schritte —, сходити oder рознести чоботи; etwas mit dem Fuße —, задоптати, роздоптати, придоптати; v. n. розливати ся, виступити зъ береговъ; flüchtig werden вискепати, дральнути, убѣгчи, виступити; виступити (зъ уряду), покинути.
- Аустretung, f. видоптане, виталоване; виливъ.
- Аустreter, m. вискепаникъ, збѣглець.
- Аустrieb, m. парбстокъ, гѣторость, бичъ.
- Аустriefen, v. n. викапати.
- Аустrinken, v. a. випити, визлокати; mit einem Zuge —, духцемъ oder однимъ зломомъ пипити.
- Аустritt, m. виступъ; розливъ; der Ort, wo man austritt виступъ, рундукъ; Ausfuhr вивозъ, виходъ; = Zollamt мистниця виходова.
- Аустrodnen, v. n. висохнути, витрахати; v. a. висушити. просушити.
- Аустrommeln, v. a. вибубнити, розголосити, вицвѣнкати.
- Аустrompeten, аустромпацен, v. a. витрубити, розтрубити.
- Аустröpfeln, v. n. викапати.
- Аустrumpfen, v. n. заграти козиру.
- Аустrunken, v. a. вмачати.

- Аушüben, v. a. виконати, виповнити, здѣлати, накладати ся до чого, втровити ся въ що.
- Аушübung, f. виповнене, виконуване.
- Аушverkauf, m. випродажъ.
- Аушverkaufen, v. a. випродати, допродати.
- Аушwachsen, v. n. виростати, рости; aufhören zu wachsen перестати рости; daß Getreide ist ausgewachsen збѣже поросло oder зросло; buckelig sein бути горбатимъ; v. a. ein Kleid —, вирости зъ олжи.
- Аушwägen, v. a. обважити, на вагу продавати.
- Аушwahl, f. виборъ, доборъ, переборъ.
- Аушwählen, v. a. вибирати, видивляти, браковати, добирати, висмотрити.
- Аушwäzzen, v. a. викачати.
- Аушwanderer, m. виходець, вিশелець.
- Аушwandern, v. n. вимандрувати, переселити ся, пойти за границу, вийти зъ краю.
- Аушwanderung, f. виходъ, переселене виходство.
- Аушwärmen, v. a. нагрѣти, вигрѣти, розогрѣти.
- Аушwarten, v. n. до кѣнца ждати oder чекати. дожидати ся, дождати ся.
- Аушwärtig, adj. стороньскій, чужинецкій, заграничнй, чужий, ненаськнй.
- Аушwärts, adv. nach außen zu одъ себе, на бѣкъ; an einem andern Orte где - инде, въ чужинѣ; зъ верху, зъ нагладу, верхи, зѣвнѣ.
- Аушwätschen, v. a. вижити, виполокати, вишолокати. вибанити, ви-

прати, вичистити; aufhören zu waschen перестати мити oder прати.
 Auswässern, v. a. вимочити.
 Ausweben, v. a. виткати.
 Auswechseln, v. a. вимѣняти, розмѣняти, перемѣняти, змѣняти.
 Auswechsellung, f. вимѣнъ, замѣнъ, розмѣнъ.
 Ausweg, m. виходъ, дорога; Ausflucht, Ausrede викрутиѣ, вимовка, викрутаѣ, способъ.
 Auswehen, v. a. задути, загасити; aufhören zu wehen перестати вѣяти oder дути.
 Ausweichen, v. p. зойти зъ дороги, бочити, бокувати; jemandem uступити ся; weichen, nachgeben подавати ся; ausgleiten поховзнути ся; vermeiden минати кого oder що; v. a. weich machen змягчити, вимочити.
 Ausweiden, v. a. випотрушити, розпотрушити; ausjäten випасати, спасати; ausjäten виполоти.
 Ausweinen, v. a. виплакати; v. p. наплакати ся, виплакати ся; перестати плакати.
 Ausweis, m. виказъ; Beweismittel доказъ; Bollete показка; — gut товаръ обвѣстимий.
 Ausweisen, v. a. випровадити, видалити, вигнати, прогнати; виявити, доказати, вияснити.
 Ausweisloß, adj. не могучий вивести ся, безвиказний.
 Ausweisung, f. випроводъ, вигнане, прогнане; доказъ, свѣдоцтво; показка.
 Ausweisen, v. a. виоблѣити, доблѣити.
 Ausweiten, v. a. розтягнути, розширити, розпросторити.
 Auswendig, adj. зверхній, поверхній, зовнѣшний, наглядний, збч-

ний; зъ памяти, на память, зъ голови; die auswendige Seite irgend einer Sache личко, лицева сторона.
 Auswerfen, v. a. викинути, виметати, виверегти; jemandem das Auge —, вишибнути, вибити; (aus dem Munde) вихаркувати; Blut —, плюти oder харкати кровю; von Vulkanen викидати огонь; werwerfen одкинути, зверегчи; werwerfen не приймати; bestimmen визначити; ein Netz —, закинути oder наставити сѣть oder сна; v. p. фидкати, ноги ставити; anfangen zu werfen закинути.
 Auswerfung, f. викинене, визначене.
 Auswegen, v. a. виострити, виточити, вибрусити; поправити.
 Auswickeln, v. a. розповити, розполити, розвинутити, розвязати, розпутати, розплести; sich aufwickeln викопирсати ся, випутати ся, викрутити ся.
 Auswinden, v. a. викрутити, вижмякати.
 Auswintern, v. a. und p. визимувати, перезимувати, зиму перебути.
 Auswirken, v. a. виходити, добстати, зборудовати, випросити; den Teig —, вимѣсити, перемѣсити; v. p. виткати (вимережити, вишткювати); перестати робити.
 Auswischen, v. a. витерти, стерти, замазати; einem die Augen —, кого обманити, обманити.
 Auswischer, m. шѣтка, витирка; ганьба, вдоганъ вдогана.
 Auswitteln, v. a. провѣтрити; ausfrühen виторопити, вириськати; занюхати; v. p. вивѣтрѣти; перестати гримѣти, перегримѣти.

Auswölben, v. a. засклепнати.
Auswuchs, m. наростокъ, наростъ;
Geßler похиба, вада; горбъ.
Auswühlen, v. a. вирити, вимергати.
Auswurf, m. вимѣтъ, викинене, ви-
 нидъ, слива, харкотина, блюво-
 тина, блювота; (von Waaren)
 бракъ; (vom Getreide) буза, по-
 слѣдъ, бетягъ, бетюгъ, хмоля,
 згонищъ; ein Auswurf der Men-
 schen потиръ, покидъ, вимѣтъ.
Auswürgen, v. a. виблювати.
Auswürzeln, v. a. викорѣняти, ви-
 ривати зъ корѣнемъ.
Auswüthen, v. n. перестати бѣ-
 сити ся, втихомирити ся, втих-
 нути, висердати ся.
Auszacken, v. a. визубити.
Auszahlen, v. a. виплатити, запла-
 тити.
Auszählen, v. a. перечислити, пе-
 релчнати.
Auszahler, m. виплатникъ.
Auszahlung, f. виплатъ, выплата,
 плата.
Auszahlen, v. n. das Kind hat aus-
 gezahnt дитина мае всѣ свои
 зуби.
Auszanken, v. n. перестати сва-
 рити ся; v. a. сварити oder грѣ-
 нати на кого; sich auszanken ви-
 сварити ся.
Auszarfen, v. a. вицѣднати, вито-
 чнати.
Auszäunen, v. a. обгородити.
Auszauen, v. a. висѣпати, витор-
 гати, викундосити.
Auszehnten, v. a. десатину виби-
 рати.
Auszehren, v. a. спосѣсти, вицялити;
 v. n. нидѣти, чахнути, сохнути,
 вянути.
Auszehrung, f. сухоти.

Auszeichnen, v. a. записати, назна-
 чити, виписати, одличити; sich —,
 одзначити ся, вершити надъ
 кимъ, славити ся, одличити ся.
Auszeichnung, f. означеніе; одзнака,
 ослава, одличность.
Ausziehen, v. a. витягнути, виво-
 лѣчи, вирвати, видобути; sich —,
 роздлагнути ся, роздѣлѣти ся,
 розобрати ся; Stiefel —, роз-
 зути ся; Jemanden обдерти кого,
 обдрати; auseinander ziehen роз-
 тягнути; v. n. випровадити ся,
 перенести ся, избрати ся; davon-
 laufen дральнути; mit einem Feger
 вирушити.
Auszehzimmer, n. комната до роз-
 бирани ся, разбираљна.
Auszieren, v. a. s. ausstücken.
Auszimmern, v. a. обрубати, дош-
 ками оббити; обтесати.
Auszirkeln, v. a. викружалити, ви-
 шестирити.
Auszischen, v. a. висвистати.
Auszug, m. виходъ, перенбсъ; ви-
 тягъ, витяжка, випись, вийма,
 списокъ; Schubkasten висувка.
Auszugsweise, adv. въ короткости,
 виымами, витягомъ.
Auszupfen, v. a. висѣпати, виску-
 бати, видрати.
Auszürnen, v. n. вигнѣвати ся, пе-
 рестати гнѣвати ся.
Authenticität, f. вѣрисность, досто-
 вѣрность, спражность, непод-
 ставность, неподложность.
Authentisch, adj. вѣрисный, досто-
 вѣрный, спражний, неподставный,
 неподложный.
Autodidakt, m. самоука, самоукъ.
Autokrat, m. самодержецъ.
Automat, m. саморухъ, самодвигъ.
Autonomie, f. самоправность, само-
 управа.

Autor, f. Verfasser.
Autoristren, f. bevollmächtigen.
Autorität, f. повага, повагъ, власть.
Auxiliar-Truppen, f. pl. спромбжене войско.
Avaal, m. порука.
Avanciren, v. n. поступити на вишшій ступень, повишшенимъ бути, посунути ся.
Avantgarde, f. передна сторожа.
Aversseite, f. личкó, верхна одег лица сторона, лице.
Aversion, f. Abneigung.
Avertifsement, f. оповѣстка, оповѣщене, увѣдомлене.
Avisen, pl. новинки. **AVIS-Brief**, m. увѣдомне письмо, увѣстка.

Avitifal, adj. правдóвский, правдѣдний.
Aviticität, f. правдѣднóсть.
Axe, f. ось, снасть (f. Achse).
Axiom, n. засада, правило.
Axt, f. сокира, топоръ. балта; —helm, m. топорисько, топориче, обухъ.
Azen, v. a. кормити, годовати.
Azung, f. кормлене, живно, жиръ.
Azot, n. душець.
Azowische Meer, n. гниле море.
Azur, m. f. Lazur; **Azurfarbe**, f. синка.
Azurin, adj. лазурный, синий, синявий.

В. Б. Б.

В. Abfürzung für: Band одег **Висч** часть, книга; in **з. В.** (zum Beispiel) на приводъ, приводомъ на **примѣръ, примѣромъ.** на пр., н. пр.

Baar, adj. готовый, óдчислений; **baares Geld** готови грошъ, гóтовка; **baar zahlen** готовими одег гóтовкою платити; **Alles für baare Münze** аннештен всему вѣрити, легковѣромъ во всемъ бути, на все ся писати.
Baarschaft, f. гóтови грошъ, гóтовизна.
Baarszahlung, f. платаба готовими.
Babberei, f. Mauderei торопатня, баяне, базъкане, бовтане, швелгóтъ, лепóтъ.
Babbeler, m. Mauderer торопачъ, баяло, бовтунъ, плетунъ, ляпа, лепотень.
Babbeln, v. a. торопатити, баяти, базъкати, ляпати, бовтати, швелгати, лепотѣти.

Bacalaureat, n. бакалярство.
Bacalaureus, m. бакаляръ.
Bacchant, m. запяка, пяница; бакхантъ.
Wach m. потóкъ, рѣчка, ручай, течѣя.
Wachbunge, f. бобовникъ.
Wache, f. дика свиня.
Wacher, m. дикъ, дикий кнорозъ.
Wachfaden, m. жабурина, тина.
Wachforelle, f. пестругъ поточный.
Wachholunder, m. калина.
Wachrinne, f. струнка.
Wachställe, f. (Wstahl) подпора, подóбра.
Wachstelze, f. блисканка, блиска, берегулька, трясогузка.
Wachweide, f. ива, верболóзь, лозина.
Wachsfel, m. сушене яблоко.

Badbirn, f. сушена грѹшка, суше-
 ница.
Badbord, m. гѣвий бѳкъ корабля.
Badboje, f. пѣкна дѣжа.
Bade, f. жока, лице, челюсть, пика.
Baden, v. а. печи, випѣкати; (**Bst**)
 сушити; (**ZiegeIn**) випалювати.
Badenbart, m. зѣлички, облички (зѣ-
 личокъ, облячокъ).
Badenbein, n. кѳсть, въ лицѣ.
Badenmuskel, f. мязи въ лицѣ.
Badenstreich, m. *Dhrseige* позѣушъ,
 почелюсть, ляпѣтъ; *Jemandem ein-*
nen Badenstreich geben почелюсть
 коѳо ударити, почелюсть коѳу
 дѣти, почелюстковати одер поче-
 люстнути коѳо.
Badentafel, f. торбинка лицева.
Badenzahn, m. червѣнный (черенный)
 зубъ, кутный зубъ.
Bader, m. пекаръ.
Baderbrot, n. хлѣбъ пекарский.
Baderbursche, m. *Badergefelle*, m.
Baderjunge, m. пекарчукъ.
Baderei, f. пекарня; als *Gewerbe*
 пекарство; — *treiben* пекаромъ
 бути, пекарити, пекарствомъ за-
 нимати ся
Baderhandwerk, n. ремѣсло пекарске,
 пекарство.
Baderin, f. пекарка.
Baderinnung, f. *Baderjungf.*
Baderladen, m. печивня, сжлепъ зъ
 печивомъ.
Baderjungf. f. стоваришене пекарске,
 цехъ пекарский.
Badfisch, m. смажена одер печена
 рыба.
Badform, f. *Badgeschirr*, n. творилно.
Badgelb, n. печивне, пѣкне, плѣта
 одъ печива.
Badgerechtigkeit, f. право печива.

Badhaus, n. пекарня.
Badfrucht, f. коѳубѳа, кочерга.
Badofst, n. сушеница.
Badofen, m. пѣчь хлѣбна одер пѣкна.
Badpfanne, f. сковорода, криновка.
Badprobe, f. стрѣбка пекарска.
Badsthaufel, f. лопата хлѣбна одер до
 садженя хлѣба.
Badstein, m. пегла, пеглина.
Badtrog, m. пѣкна дѣжка, пѣкне
 корито.
Badwerk, n. печиво, тѣста, сладо-
 щъ, ласощъ.
Bad, n. купѣль, лазня; als *Ort*
zum Baden купало; *das Baden*
 купане.
Badanstalt, f. купѣльный закладъ,
 купѣли, купальня, баня.
Badebesen, m. *Badebirste*, f. *Bade-*
quast, m. вѣникъ лазенный, хво-
 стѣло.
Badegast, f. гѳсть купѣльный.
Badegefasse, pl. n. ряжки одер начиня
 купѣльный.
Badegeld, n. лазенне, купѣльне.
Badegeschirr, n. s. *Badegefasse*.
Badehaus, n. купальня, лазня.
Badebraut, n. s. *Liebstadel*.
Bademeister, m. лазьникъ.
Bademutter, f. *Hebamme* баба.
Baden, v. а. купати, банити, мити,
 умивати; *sich*—, купати ся, ба-
 нити ся; *sich in Thränen*—, зали-
 вати ся одер залити ся слезами.
Das Baden, s. *Bad*; купѣль.
Badeort, m. *Badeplatz*, m. купало.
Badequast, m. s. *Badebesen*.
Bader, m. лазьникъ; пирульникъ,
 пилорикъ.
Baderei, f. *Badefunft*, f. лазѣбництво.
Badereise, f. подорожъ одер ѣзда
 до купѣльвъ.
Badeschwamm, m. губка купальна.
Badestube, f. баня, лазня, парня.

Badewanne, f. ванна, ванница.
Badzeit, f. купель, часъ купельвъ
 oder до купаня.
Badage, f. покляжа, богата, тирхъ,
 пакунки; Gesindel голотнеча, го-
 лота, смѣте, зволючъ.
Badagepferd, m. конь вючний oder
 тирховий.
Badagewagen, m. вюки, възъ ладв-
 ний.
Badatelle, f. дурничка, маловарт-
 ница, дрѣбчочкъ, нѣсенѣтница.
Badatellenfrämer, m. дурничкаръ.
Badgett, v. a. метати рѣку, ви-
 багнити.
Bähen, v. a. нагрѣти, нагрѣвати,
 розгрѣти, розгрѣвати, напарити.
Bäher, m. нагрѣвачъ, огрѣвачъ.
Bahmittel, m. нагрѣвъ, огрѣвъ.
Bahn, f. дорога, шляхъ, путь, го-
 стиница; Schlittbahn санна дорога.
 Auf der von den Vorfahren betre-
 teten Bahn за дѣдами, такъ якъ
 дѣди, въ слѣди попередникѣвъ.
Bahnen, v. a. шляховати, убивати
 oder таловати дорогу; einen Weg—
 готовити oder стелити дорогу.
Bahnhof, m. дворець.
Bahre, f. Tragbahre, f. ношъ; Lade-
 tenbahre мари (pl.); einen Fuß auf
 der Bahre haben одною ногою
 надъ гробомъ стояти, доходити.
Bahrstoss, m. голоморозъ.
Bahrtuch, n. смушокъ.
Bahrschnitte, f. сухаръ
Bai, f. вибереже, затока, заливъ.
Bajazzo, m. f. фанатистъ.
Bajonnet, n. бодлю, бодень, истикъ;
 mit aufgeranztem — angreifen ити
 на истикъ.
Bake, f. маякъ.
Balance, f. Gleichgewicht рѣвновага,
 рѣвносила, рѣвновьсь; Verglei-
 chung der Einnehmungen und Ausga-

ben зрѣванне доходѣвъ и роз-
 ходѣвъ.

Balanciren, v. a. рѣвноважити; v. n.
 schwanken, unflüßig sein вагати ся,
 гонити ся зъ розумомъ.
Balancirstange, f. важилко.
Balcon, m. бальконъ, виступъ.
Bald, adv. гнеть, скоро, незадовго,
 незабаромъ, хутко, забывки,
 забывкомъ, швидко, борзо, въ
 короткомъ часѣ; ich wäre bald
 gestorben мало шо не вмеръ емъ;
 bald dieses, bald jenes то се, то те;
 bald darauf заразъ опѣсла; sobald
 якъ лишъ, скоро лишъ, скоро;
 sehr bald дуже скоро, сплюхъ,
 лапъ, перуномъ, стрѣлою, на ед-
 ной нозѣ, въ сей часѣ, духомъ; =
 leicht легко; bald so, bald anders
 то такъ, то сякъ.

Baldachin, m. небо, бальдахинъ.
Baldig, adj. скорий, хуткий.
Baldrian, f. Kafferaut.
Balg, m. Fell шкура, кожухъ; bei
 Früchten шолупина, шишка; bei Stä-
 fern полова; als Schimpfwort бук-
 гартъ, скурвисень; Blasebalg вѣхъ;
 f. Vogelscheuche.
Balgen (stich), v. g. бороти ся, би-
 ти ся, дерти ся, торгати ся, ре-
 тикати ся, чубити ся, прати ся.
Balgenmacher, m. вѣхаръ.
Balgenzwengel, m. махало.
Balgentreter, m. f. Calcant.
Balger, m. дореза, чубиголова, га-
 лабурда, забияка.
Balgerei, m. драка, бѣйка, роздора,
 розбпра.
Balken, m. трапъ, балекъ, бербено,
 брусъ, свѣлокъ; dünne Balken
 neben einer Wand zum Dörren ver-
 schiedener Gegenstände гряди; Balken
 über einen Fluss кладка; sprichw. den
 Balken in seinem Auge nicht sehen

und die Splitter Anderer bemerken
бачити чуже подъ лѣсомъ, а своего
подъ носомъ не бачити.
Balkenband, n. свора, вязьба.
Balkenrecht, m. право запускающа гра-
новъ (въ чужу стѣну).
Balkenwerk, n. Balkenlage, f. порубъ.
Ball, m. мячъ, пилка, куля; lederner—
опука; sprichw er ist ein Ball des
Schicksals нимъ доля помѣтуе, его
доля змѣняа; ein Tanzfest балъ,
забава, плясъ.
Ballade, f. баллада, дума.
Ballast, m. тяжъ. Ballasten, v. а.
отяжити.
Ballen, m. вязка, пака, вантухъ;—
an Händen und Füßen макишь,
выпуки.
Ballen, v. а. з. B. die Faust стис-
нути пястукъ oder кулакъ; der
Schnee ballt sich снѣгъ налѣпае
oder набиваеся; die geballte Faust
кулакъ, пястукъ.
Ballenstoch, m. вантухъ.
Ballet, n. балетъ.
Balletmeister, m. балетникъ.
Ballförmig, adj. мячоватый, пилко-
ватый.
Ballgast, m. гость балѣвий, плясунъ,
плясовникъ.
Ballon, m. опука.
Ballotage, f. Abstimmung durch Kugeln
голосоване кулѣчками.
Ballotieren, v. а. голосовати кулѣч-
ками.
Ballspiel, m. игра oder гра въ пилку
oder въ мячъ.
Ballspieler, m. пилкаръ, грачъ въ
пилку oder въ мячъ, пилкограй.
Ballst, m. живника, дорога масть;
тѣр. бдрада, утѣха.
Ballstbüchse, f. пахощѣвка, баль-
замѣвка.

Balsamisch, adj. живничный, пах-
нущий.
Balz, f. парка, прѣйка.
Balzen, v. n. парити ся, прѣти.
Band, n. застяжка. стяжка, за-
стѣвка, завязка; увязъ, увязица.
вузель; bei einem Oberrod баса-
мани (pl.); Bänder am Stiefel обу-
ванки.
Band, m. книга, часть, збвязъ; f.
Einband.
Bandage, f. обвивка.
Bande, f. ватага, шайка, юрба,
рота, банда; Diebsbande зло-
дѣйна.
Bandelier, n. перевязка.
Bandgras, n. божа трава.
Bändigen, v. а. ласкавити, своѣти,
кротити, укротати, боркати, сми-
рити, повдержувати, гамувати;
seine Leidenschaften bändigen при-
страсти oder похоти своѣ га-
мовати.
Bändigen, n. Bändigung, f. своѣне,
ласкавлене, зупинѣ, встримѣ.
Bändig, ein- oder zweibändige Brüder
брата по одному або по обохъ
родичахъ.
Bändiger, m. погромникъ, смири-
тель, кротитель.
Bandit, m. розбияка, забияка, роз-
бишака, опришокъ, гайдамака,
хижакъ.
Bandnagel, m. кѣлокъ.
Bandreif, m. обручъ.
Bandstleife, f. стрѣчка.
Bandstöß, pl. обручъ.
Bandwurm, m. тасемецъ, цѣпень.
Bange, adj. тужливый, журливый,
тоскный, маркотный, боязкий,
скупный, банный, лохный, смут-
ный; bange sein банувати, ту-
жити, лохнути.

- Вангигfeit**, f. туга, бана, журба, тоска, нудьга.
- Ванглич**, f. банде.
- Банк**, f. лава, лавка, слобнъ, ослонокъ; die **Банк**, auf welcher die Braut am Samstag vor der Hochzeit aufgesetzt wird посажъ; die **Банк** an einer Wand auch прѣлавокъ; etwas auf die lange **Банк** schieben зволѣкати; durch die **Банк** загаломъ, покотомъ, гуртомъ, до одного, безъ рѣжницъ, усь; die **Банк** der Handwerker варстатъ; die **Банк** der Fleischer рѣзница; **Сандбанк** заспа oder вѣява oder намѣтъ пѣску; (Institut) банкъ.
- Ванкѣлѣнгер**, m. спѣвакъ-бурлака, пѣсничкаръ.
- Ванкеротт**, m. банкротство, упадокъ; **Ванкеротт** machen значманѣти, выпялити ся зъ мастку, стратити ся, прийти на упадокъ.
- Ванкеротт**, adj. значманѣвший, выпяливший ся зъ мастку, упадникъ.
- Ванкероттитен**, v. n. значманѣти, выпялити ся зъ мастку.
- Ванкерт**, f. uneheliches Kind.
- Ванкерт**, f. Schmaus.
- Ванкernote**, f. баночка, паперецъ.
- Ванн**, m. вигнане, прогнане, виклобнъ.
- Ванбулле**, f. клятвѣ.
- Ваннен**, v. и. вигнати, прогнати, викраѣти, викляти; **Geiſter** —, закляти, заклинати, заговорити, залаяти.
- Ваннер**, m. заклиначъ; **Заѣне** коругва, хоруговъ.
- Ваннерберг**, m. хоружникъ, хорунжий.
- Ванншлѣ**, **Ваннштраѣ**, m. проклѣбнъ, клятвѣ, клятвѣ.
- Ванштер**, m. банкирь.
- Вансе**, f. застѣкъ, пѣрѣло.
- Вансен**, m. Magen der wiederkäuenden Thiere богунъ, вантухъ.
- Вансен**, v. a. снопи въ застѣкъ класти.
- Вансте**, f. повѣсмо.
- Вар**, m. медвѣдь; der braune **Вар** бортникъ; der groſſe und der kleine **Вар** (in der Aſtronomie) великий и малий вѣзъ.
- Варен**, adj. медведячий.
- Варенfang**, m. ловѣвъ oder ловля медведѣвъ oder на медведѣ.
- Вареншѣл**, m. блокѣтъ.
- Вареншѣт**, n. медведяче сало, тукъ oder тлустьнъ зъ медведѣ.
- Вареншѣтер**, m. медведярь.
- Вареншѣтер**, m. **Занленгер** лень, лежень, нероба, лежухъ, легкоробъ, стогна; **Feigling** трусъ, страхополохъ, айкало, баба; **Betrüger** манѣѣ.
- Вареншѣт**, m. медведяча шкура.
- Вареншѣтер**, m. (ein Gefirn) возница.
- Вареншѣтте**, f. **Варенлоф**, n. берлогъ, гавра.
- Вареншѣу**, f. bot. борщъ ширбачъ.
- Варентѣ**, f. медведяча лапа; f. **Вареншѣу**.
- Варин**, f. медведица.
- Варлѣпп**, m. нитота, пядики, звадникъ.
- Варвинкел**, m. бервѣнокъ, барвѣнецъ, барвѣнъ, барвѣнокъ.
- Варѣ**, f. шатро, курень.
- Варбар**, m. людожиръ, людѣдь, нелюдъ, бѣшеница, ярошъ, парисникъ, нехристъ, поганецъ; Unwissender непросвѣщенный, невѣголосъ.
- Варбареi**, f. людожирство, нелюдскѣсть; Unwissenheit темнѣта, невѣда.

Barbarisch, adj. нелюдскій, лютий, людожирный, яросливый, бѣшеный, поганый; unwissend непросвѣщенный, невѣголость.

Barbe, f. ein Fisch барвена.

Barberfrau, n. борбора.

Barbier, m. цирюльникъ, бритваръ, голяръ.

Barbierbecken, n. голярске блюдо.

Barbieren, v. a. бритвати, бритвити, голити; (сѣ) бритвати ся, голити ся; rassen обмазати, обмазтати.

Barbieren, n. бритванъ, голена.

Barbiermesser, n. бритовъ, бричъ, бритва.

Barbierstube, f. бритварня, голярня.

Barbierzeug, n. начиня голярске, бритвало.

Barfent, m. барханъ.

Barde, m. боянъ, спѣвакъ, пѣвецъ.

Barrett, n. бареть.

Barfuß, adj. босий, голобосий, голопятый; adv. босонѣжъ, голобоски, босакомъ, босманомъ, на босаки, безъ чобѣтъ, зъ голыми ногами oder пятами.

Barfe, f. байдакъ, човенъ, лодя.

Birne, f. дрѣжка.

Barmherzig, **Barmherzigkeit**, f. mitleidig, Mitleid.

Barmhutter, f. матица, болячка.

Barn, m. f. Krippe.

Barometer, n. вѣремно.

Baron, m. баронъ, бояръ.

Baronin, f. баронова, боярка.

Baronie, f. баронство, боярство.

Barre, f. пруть, златокъ.

Barriere, f. поруче, запора.

Barricade, f. зѣгороди, закле, за-прѣходи, застави.

Barricadieren, v. a. загородити, за-ставити.

Baré, m. окунь.

Barſch, f. тауѣ, unfreundlich.

Barſchſch, m. борщъ; **Barſchſchver-kauferein** борщвница.

Bart, m. борода; ein zottiger па-тлата, кудлата oder кустрата бо-рода; ein rother руда борода; Einer, der einen rothen Bart hat рудобородий, einen weiſſen бѣло-бородий, einen starken бородаый, бородачъ; in den Bart mitzeln бурмотати, моркотѣти, буркати; um des Kaiſers Bart ſtreiten сва-рити ся за дурницу; Bart der Ziegen борѣдка; Bart bei Vögeln набородокъ, наборѣдки; (an der Neſe) усьикъ, вусъ, остьи, остьакъ.

Bartſchen, n. борѣдка.

Bartſtechte, f. деревинѣ вуси, лишай вусатий.

Bartförmig, adj. бородаый, бо-родчаый.

Bartgras, n. борѣчатка.

Barthaar, f. Bart.

Bartig, adj. бородаый.

Bartlos, adj. безбородий.

Bartmeiſe, f. бородавка.

Bartmoos, n. бородаый мохъ.

Bartſcheerer, m. f. Barbier.

Baryt, m. тяжелецъ.

Baſalt, m. базальтъ.

Baſe, f. тѣтка, дядина.

Baſille, f. Baſilienkraut, Baſillum, n. васильчикъ, василѣкъ, василько, гайзубъ.

Baſten, v. a. сновати, за основу oder за подставу шо дати, осно-вати.

Baſte, f. подстава, заснова, основа, засадъ.

Baſtrelief, n. плоскорѣзь.

Baſſa, m. баша.

Baß, m. (Stimme) басъ, гукъ, гру-бий голосъ; den Baß ſingen ба-

сомъ одер баса спъвати; hoch Ваф-
lingen брати баса горою; Institu-
ment бась, гуки (pl.)

Вафгеиге, f. басоля.

Ваффин, n. котловина.

Ваффист, m. басъстий.

Вафnoten, pl. ноти басовй.

Вафтон, m. голосъ басовий, бась.

Вафт, m. болонъ, заболонъ, ляко.
лутъ; am Flaße термъте; an den
Fänden оскорки.

Вафта, i. досигъ.

Вафтард, m. f. unehlich.

Вафartig, вафформиг, adj. ликоватий.

Вафdecke, f. рогожа ликова.

Вафтеи, f. бойница, башта, башня.

Вафтеиаuffeher, m. башшовий.

Вафтен, adj. ликовый, личаний.

Вафhut, m. личаний одер ликовий
капелюхъ, бриль.

Вафпаде, f. z. B. Zetandem geben по
патахъ кого вибити, випатовати.

Вафшубе, pl. личаки, ходаки.

Вафsieb, n. (zur Koche) дубне ре-
шето.

Вафaille, f. Kampf.

Вафаillon, n. батальонъ.

Вафterie, f. гармашъве, батерия.

Вау, m. будова, будовля, ставлене,
будоване, построение; (des Acker's)
оправа, справа; Gebäude будинкоъ,
домъ, забудоване; der Вау der Fische
одер anderer Thiere яма, нора,
берлогъ; die Art, wie etwas zu-
sammenhängt ладъ, складъ.

Вауamt, n. урядъ будовничий.

Вауanlage, f. засно́ва до якоъ бу-
дови.

Вауanschlag, m. злъча коштовъ.

Вауanstalten, pl. f. прибори до якоъ
будовль.

Ваубeamte, m. урядникъ будовничий.

Ваубesund, m. оглядъ будовль.

Вау-Bevilligung, f. позволене бу-
дованя.

Вау=Capital, n. истина на будову.

Вау=Commission, f. будовничя ко-
мисия.

Вау=Departement, n. оддълъ будов-
ничий.

Вау=Gebrechen, pl. n. вади одер ухиби
въ будованю; = Gefangener, m. оса-
женный въ вязници, засуджений
до роботъ; = Herr, m. панъ будови,
будовникъ; = Last, f. обовязокъ бу-
дованя одер ставленя; = Kunst, f. бу-
довничтво; = Künstler, m. будовни-
чий; = Material, n. деревня; = Mei-
ster, m. будовничий, будовникъ; =
Ordnung, f. приписъ що до будови;
= Platz, m. = Stätte, f. мѣстце будова-
ня; = Riß, = Plan, m. насно́ва до якоъ
будовль; = Streitigkeit, f. споръ за
для будовль; = Verbot, n. заказъ
будованя одер ставленя; = Verständi-
ger, m. свѣдомецъ будовничтва; =
Wesen, n. будовничтво.

Вауф, m. животъ, жолудокъ, че-
рево; verächtlich телevo, лѣлево,
киндюхъ.

Вауфdiener, m. нена́вда, пажира,
жерунъ (гладичерево), ъдунъ
(ѣстунъ), проѣсть.

Вауфfell, n. болонка черевна.

Вауфfluß, m. червѣнка, бѣганка, по-
черевница.

Вауфgrimmen, n. ръзане въ животъ,
кольки.

Вауфgurt, m. попруга.

Вауфig, adj. череватий, животатий.
тельбухатий.

Вауфleder, n. заполокъ.

Вауфredner, m. гомля; — sein гом-
лѣти.

Вауфшмерzen, pl. m. болъ въ животъ;
f. Вауфgrimmen.

Вауцштѹде, pl. n. im Schiffbaue при-
бѹикч.

Вауцштѹере, pl. n. звѣрята череватѹ.

Вауцшвассерсучт, f. опухоль живота.

Вауцшвеш, n. f. Вауцшшмерген.

Вауцшшт, m. глѹста.

Вауде, f. хижа, буда.

Вауен, v. a. будовати, ставити,
строѹити; zusammenlegen ставити,
складати, словѹти; bearbeiten спра-
вляти, оправляти, управляти; von
Vögeln вѹти (гнѣздо одер кубло);
jāen стѹати; v. n. sich auf Jemanden
verlassen здавѹти ся, спускѹти
ся, нѹдѹти ся, раховати на кого
(на що), покладати на кого.

Вауер, m. f. Кѹсѹ.

Вауер, m. селянѹ, селянинѹ, мужѹкѹ,
хлопѹ. хлѹборобѹ.

Вауерфрау, f. селянка, мужичка.
хлопка.

Вауергут, n. мужѹцка одер хлопска
земля.

Вауерхѹс, n. Вауерхѹтте, f. лѹпан-
ка дерѹвня, хижина; Hof, m. об-
ств мужѹцке одер хлопске.

Вауершесфт, m. парбобѹ, наймитѹ,
слуга.

Вауернауфрихт, m. ворущня одер во-
рохобня одер заверюха поспо-
людна одер хлопска.

Вауернфиттел, m. полотнянка, кор-
манѹ, веренчукѹ. киндѹкѹ.

Вауернфлейдунг, f. одѹжѹ одер свѹта
мужѹцка одер хлопска.

Вауернлебен, n. f. Landleben. — Вауерн-
лебен, n. ленб хлопске. — Вауерн-
meister, m. вобѹтѹ хлопскѹй.

Вауернстанд, m. станѹ рблнничѹй одер
свѹльскѹй.

Вауернштолз, m. дѹма одер горднѹя
мужѹцка одер хлопска.

Вауершвѹлф, n. мужѹцтво, хлопство,
селяне.

Вауершваген, m. вбзѹ мужѹцкѹй одер
хлопскѹй.

Вауершвейб, n. селянкѹ.

Вауерфѹлліг, adj. зветшѹлий, завальнѹй,
розвальнѹй, хиткѹй, небезпечнѹй,
валѹющѹй ся, грозѹчѹй упадкомѹ.

Вауерфѹллігкейт, f. зветшѹлбствѹ, завал-
лѹствѹ.

Вауерштѹфт, n. пбдмостѹ, руштованѹ.

Вауершлѹс, adj. f. шбнбар.

Ваум, m. дерѹво; Бебеваум пб-
дбѹма.

Ваумартѹг, adj. дерѹвнѹй, дерѹва-
стѹй.

Ваумбафт, m. лѹко, кора зѹ дерѹва.

Ваумбрух, m. зломѹ, перевѹрѹти.

Ваумелн f. hangen.

Ваумен, v. r. дуба ставати.

Ваумшесфтѹ, f. порббствѹ.

Ваумшфрмѹг, adj. дерѹвѹстѹй.

Ваумшгартен, m. садѹ.

Ваумшгѹртнер, m. огороднѹкѹ, са-
дбвнѹкѹ.

Ваумшдѹкер, f. Ваумшресфт.

Ваумшлѹуфер, m. скочокѹ, дерѹволазѹ.

Ваумшланг, adj. за-довжкѹй якѹ дерѹ-
рево, довженѹстѹй, височеннѹй,
вѹгбнѹстѹй.

Ваумшшоу, n. зѹрбствѹ (по дерѹвахѹ).

Ваумшшардер, m. куна лѹсна.

Ваумшшпѹс, f. волоскѹй орѹхѹ.

Ваумшшраhl, m. пбдпора, пбдпра
(до котрбѹ привѹзуе ся дерѹво).

Ваумшшпланзунг, f. мѹсце засадженѹ
дерѹвами.

Ваумшшрейс, adj. гушавнѹй, повнѹй
дерѹвѹ.

Ваумшшрѹнде f. кора зѹ дерѹва.

Ваумшшфаст, m. мяска, мясчѹна.

Ваумшшсѹге, f. handсѹге.

Ваумшшшперге, f. нбжѹцѹ одер стрѹжки
садбвнѹчѹ.

Ваумшшшлаг, m. зрубнѹй лѹсѹ; in

der Malerei листя и галузки об-
малеваній.

Baumſchule, f. шкóлка.

Baumſchwamm, m. губка (деревна).

Baumſeide, f. шовъ деревный.

Baumſprecht, Maierſprecht, m. довбачъ,
дѣтель, ковтачъ.

Baumſtam, m. олзѣмокъ, пень.

Baumſtaſt, adj. сильный, дужий.

Baumſtũbe, f. f. Baumſfabl.

Baumwachſ, m. воскъ садовничий.

Baumwanze, f. бздунъ.

Baumwarter, m. лѣсничий, береж-
никъ.

Baumwolle, f. бавóлна, бавона.

Baumwollen, adj. бавóлняний, ба-
воняний.

Baumwollenpflanze, Baumwollenſtaude,
f. заполóчникъ, бавóлникъ зѣ-
лестий.

Baumwollentuch, n. бавниця.

Baumzucht, f. плѣкане одер ховане
дерѣвъ.

Baumzweig, m. вѣтъ, вѣтка, галузъ,
галузка, гиль.

Bausack, m. пикатий.

Bausch, m. нadro, лонъ; in Bausch und
Bogen гуртомъ, на купу, одно
черезъ друге, нацѣлóкъ; bei Klei-
dern баха, рѣса.

Bauschen, v. n. пушити ся надути
ся, копѣлити ся; von Kleidern
рѣс ти ся.

Bauschig, adj. бахастий, бахматий.

Bauschkauf, m. гуртовне купнó.

Bauschule, f. школа будóвнича.

Baut, f. будóвля. Bauten, pl. ауч
zu Bau.

Bauwuth, f. прїстрасть будóвнича.

Baren, bogen, v. n. бїти ся на ку-
лакї, кулаковати ся; бороти ся,
дуцкати ся, штовхати ся.

Bauszen, v. n. хроснути, грїпнути.

Bau, f. Bai.

Beabsichtigen, v. a. загадати, задумати,
на гадѣ одер на думѣ
мати, скласти собѣ шо.

Beachten, v. a. вбачати, уважати,
звжжати, заввжжати, пристерѣ-
гати, дбати о шо, наблюдати,
блюсити.

Beachtung, f. звжжане, заувага, увага,
наблюдане.

Beachtungswert, adj. гóдний уваги,
зауважний.

Beangstigen, v. a. Beangstigung, f., f.
angstigen, Angst.

Beamte, m. урядникъ, чиновникъ.

Beaufstanden, v. a. сперти шо, ста-
вити кому перепону; eine Waare
wurde beaufstandet сперто товаръ;
beaufstandete Waare спертий товаръ.

Beantworten, v. a. одповѣсти, одвѣ-
тити на шо.

Beantwortung, f. Antwort; дане од-
повѣди на шо, одвѣтъ.

Beanzeigen, v. a. донести на кого.

Beanzeigung, f. познака.

Bearbeiten, v. a. обробити, обдѣлати;
das Holz обтесати, обстругати;
das Feld справити, оправити; sich
mit etwas beschaftigen трудити ся
чимъ, одавати ся чому; von Neuem
—, на-ново одер зъ нового пе-
реходити одер перероблати; Ze-
manden —, кого на свою сторону
притягати одер пóдмовлати.

Bearbeitung, f. оброблене, обдѣлане;
оправа, справа.

Bearbeiter, m. справлячъ, оправлячъ.

Beaufsichtigen, v. a. f. Aufsicht fuhren.

Beauftragen, v. a. поручити, приру-
чити, наказати, звелѣти.

Beaugeln, v. a. оглядати, осмотру-
вати, озорувати.

Beaugenscheinigen, f. бesehen, betrachten.

Verbandern, v. a. стяжками одер стрѣч-
ками обшити.

Вbauen, v. a. *ſ.* anbauen, bestellen
з. *B.* den Acker.

Вeben, *ſ.* zittern.

Вebinden, v. a. обвязати, перевязати.

Вeblumen, v. a. завѣчнати.

Вebluten, v. a. окрoвавити, обкpoвавити, закрoвавити, закервавити, зъюшнати.

Вebrücken, v. a. мости ставити oder мостити (черезъ рѣку).

Вebrüten, v. a. смѣтати (на яйцяхъ), насѣдати.

Вебусcht, adj. корчастый.

Вeſcher, m. пугарь, чубарка, кубокъ, стаканъ; in der Botanik мисочка.

Вeſcherſchen, n. пугарець, кубочокъ, кубашокъ.

Вeſcherhülle, *ſ.* чашочка.

Вeſchern, v. n. попивати, пннчнати.

Веſten, n. мидница, лоханя; *Thal-*beden котловина; *Instrument* цимбали; *der hintere Theil des Körpers* задница, *bei Pferden* голена.

Веſtenſchläger, m. цимбалистий.

Вeſtaſchen, v. a. покрити, пошити.

Вeſacht, m. розвага, рoзвагъ, рoзмѣрковане, увага, осторожность, обмѣрклнвость, озорнoсть, oглядъ, глудъ, тулокъ, рoзсудокъ, oстoрoга.

Вeſacht, adj. бачный, уважливый, oглядный, памятливый, рoзвaжннй, запопадливый.

Вeſächtlg, *bedachtſam*, adj. рoзсудливый, толкущий, вторoпный, oглядливый, умный, oсторожннй.

Вeſachtſamkeit, *Вeſächtlgkeit*, *ſ.* рoзсудлнвость, oглядлнвость, oстoрoжнoсть.

Вeſachtung, *ſ.* покpнтe, поштe, крoвь, покpнвъ, пoшнвъ.

Вeſanken, v. g. подяковати oder дяковати кому за щo.

Вeſarf, m. потреба, потребнзна, потребнoсть; nach *Вeſarf* скoлькo треба.

Вeſauern, v. a. жаловати, падькати надъ кнмъ, oплакувати.

Вeſauerungswert, *bedauerungswürdig*, adj. гoдннй пожалoваня.

Вeſecken, v. a. закpнтн, накpнтн. покpнтн, пpкpнтн, oбoкpнтн, затулнтн, заслоннтн, заслатн, заставнтн.

Вeſeckung, *ſ.* закpнтe, накpнтe, заслонене, накpнвъ.

Вeſenken, v. a. рoзсуднтн, рoздуматн, рoзгадатн, рoзмнслнтн, oбмѣрковатн, зглядъ матн на щo, старатн ся.

Вeſenken, n. рoзмѣрковане, нагадъ, рoзсуджене, намнслъ, застанoва; *Zweifel*, *Anſtand* вагане, сумнѣвъ, вага, хнба; *Meinung* гадка, думка; *ohne allen* — безъ вагн, безъ нагаду, безъ намнслу; — *tragen* вагатн ся, сумнѣватн ся, oсумнѣватн ся; *ſ.* *Umsichtung*.

Вeſenſſich, adj. сумнѣвнй, нерѣшнвнй, непевннй, небезпечннй, клопoтннй, пpкpнй.

Вeſenſſicheit, *ſ.* нерѣшнвoсть, вага, сумнѣвoсть; клопoтъ, пpкpoсть.

Вeſenſzeit, *ſ.* часъ намнслу oder нагаду oder рoзмнслу.

Вeſeuten, v. a. научнтн, наставнтн, напoумнтн, навестн, звѣстнтн, освѣтнтн, датн знатн; *befehlen* пpкпзатн, звелѣтн; *ſich bedeuten lassen* слухатн чнeъ радн; v. n. знатнтн, oзначатн, бутн; *vorgedeuten* вoрoжнтн, вѣщуватн, будучнтн; *wichtig sein* знатнтн, вагн якoъ бутн.

Вeſedeutend, adj. знатннй, важннй, великнй, тoрoпннй, знатннй.

Bedeutung, f. значѣне, познана, знакъ; **Wichtigkeit** важность, вартунокъ, знатность, вага, стѣйно; **ворожба**.

Bedeutungsleer, **bedeutungslos**, adj. незначащий, безъ ваги, мало-вартный, порожный, вялый.

Bedeutungsvoll, adj. великоѣ ваги, дуже важный, приважный.

Bedienen, v. a. служити, услуговати, заходити кого; честувати, гостити; завѣдовати, управляти.

Bediensteter, m. службовый.

Bediente, m. слуга, служащий, ба-тракъ; **Beamter** урядникъ.

Bedientenstufe, f. челядя.

Bedienung, f. услуга, послуга, служба; урядъ; челядь.

Beding, m. f. **Bedingung**.

Bedingen, v. a. вимѣнковати oder заваровати собѣ що, висловити собѣ що, сторговати, виоторговати.

Bedingt, adj. вимѣнковый, умовный, условный.

Bedingung, f. умовка, вимѣвка, варунокъ, заваръ, згода, загода, пересторога.

Bedrängen, v. a. тиснути, натискати, доскрѣляти, пакостити, напастовати.

Bedrängniß, **Bedrängung**, f. тѣснота, клопѣтъ, пакѣсть, бѣда, напасть.

Bedrängt, adj. утиснений, нещасный, клопѣтний.

Bedrohen, v. a. горозити, грозити, страшити.

Bedrohlich, adj. грѣзний, небезпечный, лячный.

Bedrücken, v. a. напечатати, вице-печатати.

Bedrücken, v. a. пригнувати, угнувати, гонобити, пригнобити, утискати, пригискати.

Bedrücker, m. гнобитель, пригну-титель, гонобникъ.

Bedrückung, f. пригнутъ, угнутъ, гноба, кормига.

Bedürngen, v. a. згноѣти, вигноѣти, змерити.

Bedürften, v. imp. здавати ся; еѣ **bedürft mich** минѣ видѣть ся oder **zdae** ся, гадаю, жѣркую, бачу.

Bedürften, n. гадка, думка, сулъ.

Bedürfen, v. n. потребовати чо-го, **bedarf** треба, потреба.

Bedürfniß, n. **Bedarf**, m. потреба, потребизна, потрѣбность.

Bedürftig, adj. потрѣбный, потрѣбенъ, жадѣнь. жадный (с. gen.), бѣдный, знуждалый.

Bedürftigkeit, f. потреба, недостача.

Beehren, v. a. честити, почестити, подарити, честь здѣлати.

Beieiden, **beieidenen**, v. a. заприсягнути, заприсягчи, ствердити присягою; присягою кого до чо-го обовязати.

Beieidiger, m. заприсяглый, присяж-ный, боженникъ.

Beieisern, v. g. старати ся, пѣкло-вати ся, побивати ся, старунокъ мати, запопадати.

Beieiserung, f. старунокъ, намога, запопадливость.

Beieinträchtigen, v. a. оскорбити, скривдити.

Beieisen, v. a. прискоршувати, при-квалювати, приспѣшити; **sich** —, квалити ся.

Beieinträchtigung, f. оскорба, кривда, досада, кривдажене.

Beieisen, v. a. споледити; v. g. ле-домъ покрити ся.

Beenden, **beendigen**, v. a. скѣнчити, довершити, злагодити, вшах-нути ся зъ чимъ, укутати що.

Beengen, v. а. стѣснити, омежити.

Beerben, v. а. въ спадщинѣ дѣстати, одѣлчати, наслѣдити.

Beerbung, f. наслѣдоване.

Beerbigen, v. а. f. begaben.

Beerbdigung, f. похоронъ.

Beere, f. ягода; — am Kartoffelkraut бараболька.

Beet, n. грядка; Feldbeet загонъ, dim. загопецъ.

Befähigen, v. а. узнати за здѣбного или способного; sich —, уздѣбнати ся, успособити ся.

Befähigung, f. способностъ, здѣбностъ, успособлене.

Befahrbar, adj. f. schiffbar.

Befahren, v. а. ѣхати или ѣздити на чѣмъ или по чѣмъ, уѣздити или убити (дорогу); befürchten бояти ся.

Befallen, v. а. находити, напасти (на) кого. опасти или запопасти кого; mich befällt Furcht страхъ (лякъ) мене здѣймае; mich befällt Lust збрала мя охота.

Befangen adj. заплутаний. вмотанный; односторонний; тривожливый, боязкый, трусливый; бобонный, захопленный; помѣшанный.

Befangenheit, f. тривожливостъ. односторонностъ; бобонностъ; захопъ.

Befassen, v. а. дотиркнути ся; sich —, занимати ся. бладавати ся чому.

Befehlen, v. а. напастовати кого, воювати на кого.

Befehl, m. приказъ, наказъ. звелѣне, установа; Oberbefehl вожаство, отаманство; was steht zu Ihrem Befehle? що прикажете?

Befehlen, v. а. приказати, звелѣти, повелѣти; anbefehlen вручати, повѣрити.

Befehlshaber, m. начальникъ, вожай, верховодникъ, напередовецъ, отаманъ.

Befehlshaberisch, adj. вожайскый.

Befehlshaberstelle, f. вожайство, верховодничество, отаманство.

Befeilen, v. а. попилити, обпилити.

Befeinden, v. а. вороговати или враждати на кого, ненавидѣти, непаствувати.

Befeisigen, v. а. прибити, примоцувати, привязати, прилѣпити; скрѣпити, укрѣпити.

Befeisigung, f. скрѣплене, укрѣплене.

Befeisigungswerke, pl. n. засѣки, варовня.

Befechten, v. а. звогчити, навогчити, замочити, поросити, омачати.

Befiedern, v. а. опѣрити, убрати въ пѣре.

Befinden, v. а. найти, спознати, постерегти, узнати, розсудити, гадати, думати; wie befinden Sie das? якъ ви о томъ думаете?; v. g. бути, находити ся, мати ся; sich wol befinden бути здоровимъ, мати ся добре или гараздъ; wie befinden Sie sich? якъ ви поживаете? якъ вамъ веде ся?; der Kranke befindet sich etwas besser хорошему полѣвило, хорошему легше.

Befinden, n. здорове, поведенция.

Befindlich, adj. будущий, знаходчий ся. сущий.

Befestigen, v. а. замерзити, замурати, зайозити, покатити, обляозити, засквернити, замузгати, замузяти, засмугати, заогидити, забабрати, забачкати.

Befestigt, adj. замурашый, зайоженный, засмуганий, покатанный.

Befeisigen, v. г. старати ся о що.

пѣкловати ся, сядкувати ся, при-
кладати праць одер рукъ, запо-
падати околом чого.

Vestfischung, f. старане, старунокъ
охота, запопадливость.

Vestiffen, adj. дбающий, дбалий, пѣ-
кловатый, запопадливый, стара-
ющий ся.

Vestiffenheit, f. абалость, пильность,
старане, пѣкловане.

Vestügeln, v. a. окрилити; beschleunigen
прискорити.

Vestügelt, adj. крилястий.

Vestolgen, v. a. ити за чимъ, слу-
хати чого, блюсити що, пови-
новати ся, вповнити, наслѣдо-
вати.

Vestolung, f. вповнене, слухане,
наслѣдоване.

Vestörderer, m. споможникъ, подма-
гачъ, причинникъ, подпорникъ;
f. Gönner.

Vestörderlich, adj. помбчний, попи-
рающий, хосенный.

Vestördern, v. a. weiter fördern пе-
реслати, одослати, виправити;
beschleunigen прискорити, приспѣ-
шити, приспорити; посунути,
спирати, помагати, подмогчи, под-
нести, побольшити.

Vestörderung, f. прискоршене, под-
двигнене, спиране, подмагане,
подмога; урядъ.

Vestördungsmittel, n. завигня.

Vestrachten, f. beladen.

Vestragen, v. a. питати, розпитати,
допитовати ся о що, звѣдувати
кого; радити ся кого.

Vestragen, n. Vestragung, f. допытъ,
випитоване.

Vestreiben, v. a. освободити, висво-
бодити, увольнити, на волю пу-
стити, вибавити.

Vestreibung, f. висвобода, освобо-
джене, вибавлене.

Vestreiber, m. освободникъ, висво-
бодникъ.

Vestremden, v. n. fremd erscheinen див-
нимъ одер чуднимъ здавати ся,
чудовати, зачудовати, бути на
вдивовижу, удивляти.

Vestremdend, adj. bestremdlich дивный,
чудный, дивоглядный, подивный.

Vestremden, n. Vestremdung, f. задивъ,
зачудоване.

Vestreffen, v. a. объѣсти, обгризти,
обжертв.

Vestreunden, v. a. подружити; v. g.
дружбу завести зъ кимъ, подру-
жити ся зъ кимъ.

Vestriedigen, v. a. вдоволити, вдоволь-
нити, вгодити кому, успокоѣти;
bezahlen заплатити; mit einem
Gehege umgeben обгородити.

Vestriedigend, adj. задоволяющий, удо-
вольняющий, вдовольняющий.

Vestriedigung, f. вдовольнене, задо-
воля, заспокоѣне; Umzäunung об-
городжене, загорода; Bezahlung
заплата.

Vestrieren, v. n. обмерзнути, по-
крыти ся ледомъ.

Vestrohnen, v. a. крѣпачити, дома-
гати ся крѣпачтва одер пань-
щини.

Vestruchten, v. a. заплодити.

Vestruchtung, f. заплоднене, заплодъ.

Vestugen, v. a. упновластити, дати
власть одер право.

Vestugnis, f. право, мочь, сила,
власть.

Vestugt, adj. силенъ, могучий, упов-
новлащенный, моженъ, мающий
право.

Vestühlen, v. a. тикати, рухати, до-
тиркати ся чого, типати, ма-
цяти, шупати.

Befund, m. станъ; узане, мѣне.
Befürchten, v. a. бояти ся чого, жажати ся, пугати ся, лякати ся.
Befürworten, v. a. кинути слово, поперти.
Begeben, v. a. обдарити, дарити, даровати.
Begeffen, v. a. цѣкаво приглядати ся чому, випулити одет вибалушити очи на що, дивити ся на що зъ отвертимъ ротомъ.
Begeffer, m. заява, роззѣвака.
Begegniß, n. обходъ; похоронъ.
Begegnen, v. g. подружити ся, побрати ся; парити ся, бѣгати ся.
Begegnungszeit, f. парка.
Begeben, v. g. ити, пѣйти, поѣхати, пустити ся, одправити ся, побрати ся въ дорогу; *sich ereignen* приключити ся, придарити ся, прикласти ся, вѣяти ся, стати ся; *etwas aufgeben* залишити що, бѣступити бѣзъ чого, оставити що, одпувати ся, зречи ся; *sich in den Ehestand begeben* (von Manns-
personen) женити ся, (von Frauen-
zimmern) бѣдати ся, вийти замужъ; *sich zur Ruhe* — ити спати, положити ся.
Begebenheit, f. Беgebeniß, n. придарка, пригода: билиця, приява, грапа, приключка.
Begegnen, v. n. подибати, здибати, стрѣтити, зострѣтити, пострѣтити, зустрѣтити, надибати, натрапити; *sich ereignen* пригодити ся, ключити ся, лучити ся, довести ся, придарити ся, нагодити ся; *Einem begegnen* обходити ся зъ кимъ, поступати зъ кимъ, запобѣгчи, зарадити.
Begegnung, f. встрѣча, зустрѣтъ, зустрѣча, зустрѣчь, зострѣтъ; прѣмѣть.

Begegniß, f. придарка, пригода, пристрѣтъ.
Begehen, v. a. обойти; *feiern* празновати, святковати; *ihm veltäten*, вкоѣти, вчинити, провинити; *einem Mord* —, убити (кого).
Begehung, f. празноване, святковане, вѣяне; — *einem Mordes* убийство.
Begehungsjünde, f. грѣхъ дѣломъ.
Begehrt, **Begehren**, n. жада, жадоба, хѣтъ, домога, спрага, допитъ.
Begehren, v. a. жадати, бажати, забагати, хотѣти, домагати ся чого, лохати за чимъ, бановати за чимъ, правити (чого).
Begehrlich, adj. *begehrend*, *begierig* жадний, жадѣнь, лохний, бажний, забагливий, хѣтний, радий, цѣкавий, лукавий, зажирливый.
Begehrlichkeit, f. жаднѣсть, пожаднѣсть, жадобливѣсть, схоча.
Begehrungsbermögen, n. жадоба, хѣтнѣсть, змога одет сила жаданя.
Begeistern, v. a. заслинити, посланити.
Begeistern, v. a. вдухновити, захватити, загрѣти, оживити, запалити, заохотити, охоти одет духа додати.
Begeistert, adj. вдухновенний, захвачений.
Begeisterung, f. вдуховене, захватъ, зачатъ, поривъ, огонь.
Begeben, v. a. завершити.
Begier, **Begierde**, f. жадоба, бага, жаднѣсть, охота, прѣстрасть, хѣтъ, похѣтъ, лукавство.
Begierig, f. *begehrlich*.
Begießen, v. a. поливати, збляти, злити, оббляти.
Begießgeschirr, n. поливало.
Beginn, m. f. Anfang.

Beginnen, v. п. начинати, начати; розчати, зачати, стати до чого, яти ся чого; subst. зачатокъ, починъ, начатокъ, зародъ.

Beglauben, beglaubigen, v. а. доказати, вдовѣрити, затвердити, скръшити свѣдоцтвоъ, удосто-вѣрити.

Beglaubigung, f. засвѣдчене, ствер-жене, удостовѣрене.

Beglaubigungsschreiben, n. письмо вао-вѣрене.

Begleiten, v. а. проводить, прово-джати, провести; mit Musik —, пригравати, второвати.

Begleiter, m. проводникъ, проводецъ, товаришъ.

Begleiterin, f. проводница.

Begleitung, f. провѣдъ, одровѣдъ; auf einem Instrument вторъ, при-гра, второване.

Beglehen, v. а. випулити одер ви-балушити очи на шо, влѣпити очи въ шо.

Beglehen, v. а. ушастити, ушастли-вити, щастливимъ здѣлати.

Begleher, m. справникъ щастя, ушастливецъ.

Beglückt, adj. щастливый, щастли-вецъ.

Beglückung, f. ушастливлене.

Beglückwünschen, v. а. лѣтствовати кому, щастя бажати кому.

Begnadigen, v. а. помиловати кого, простити, жите даровати.

Begnadigung, f. помиловане, опро-щене.

Begnügen, v. г. вдовольняти ся чимъ, мати доста чого, приставати на чъмъ.

Begnügsam, f. genügsam.

Begraben, v. а. похоронити, по-гребсти, поховати; in Vergessen-heit —, забути.

Begräbniß, n. похоронъ, погребъ (e); гробъ.

Begräbnißmahl, n. поминки.

Begräbnißplatz, m. кладовище, мѣстце похорону, гробище, тмировъ.

Begrabung, f. погребане.

Begrenzen, f. begrenzen.

Begrasen, v. а. траву зѣести одер спасти одер скосити.

Begreifen, v. а. порухати, обмацати; in sich —, обдѣмати въ собѣ, за-ключати, мѣстити; ergreifen вхо-пити, зѣммати, спѣйммати; mit dem Verstande begreifen понимати, вто-ропати, похопити, розумѣти, змѣр-ковати, auch durch розумно ми одер ему; Einer, der etwas leicht begreift понимливый, второпний, лапшивый, лапший, толкущий, стямний, похопний.

Begreiflich, adj. понятний, зрозу-мливый, ясный.

Begreiflichkeit, f. понятность, зрозу-мливость, ясность.

Begreifung, f. порухане, обнимане.

Begrenzen, v. а. обмежити, обгра-ничити, межити.

Begriff, m. мысль, мѣрковане, повмъ, стямокъ; Umfang просторонъ, розсягъ, обдѣма; Fassungsver-mögen понимливость, второпность, розумѣне; im Begriffe sein го-товимъ бути до чого, загадати шо, хотѣти шо.

Begriffen, adj. обдѣмлений, належ-ный; in einer Arbeit begriffen sein занимати ся чимъ, бути занятимъ чимъ.

Begriffsbestimmung, f. омѣрковане.

Begriffsstüchtig, adj. нелапшивый, не-лапший, невторопний.

Begründen, v. а. основати, насно-вати, завести; mit Gründen be-

weisen довести, доводити, доказати.

Begründer, м. основникъ.

Begründung, ф. основане, доказане.

Begrünen, в. а. зазеленити; begrünt зелений.

Begrüßen, в. а. привѣчати, здоровити, здоровкати; честь бдати кому, звитати кого, кланяти ся кому; *sich gegenseitig*—, звитати ся зъ кимъ, почоломкати ся.

Begrüßung, ф. привѣтъ, поздоровъ, здоровлене.

Begrüßen, в. а. осмотровати, оглядати.

Begrünstigen, в. а. годити кому, гожити кому, галити кому, спрѣяти кому, спирати кого, въ своѣй ласцѣ мати кого.

Begrünstigung, ф. годжене (с. dat.), спрѣяне. спрѣянка, ласка.

Begürten, в. а. *f. umgürten*.

Begütern, в. а. збогатити.

Begutachten, в. а. гадку свою видати зглядомъ чого.

Begütert, adj. маючий, богатий, богатырь, богачъ, маючий добра.

Begütigen, в. а. усмирити, успокоѣти.

Begwalten, в. а. увластити кого, дати кому власть.

Behaaren, в. а. волосемъ покрити; в. г. порости волосемъ, мохнатѣти.

Behaar, ф. haarig.

Behaßen, в. а. обтесати, обтяти, обрубати, обсѣчи; *bewallen* обсипати.

Behaftet, adj. обтяженный, огорненный, пригнетенный, повный чого.

Behagen, в. п. до вподоби одер понутру бути, подобати ся, до сердца одер до душъ припадати.

Behagen, п. сподоба, прѣятность.

Behaglich, adj. прѣятный, сердешный, надобный, благий, солодкий, милезный; *gefällig* звичайный, ввѣчливый.

Behaglichkeit, ф. прѣятность, надоба, сердешность, милость, любовь.

Behalten, в. а. задержати, затримати, приховати, зоставити у себе; *im Gedächtnisse* мати въ памяти, памятати, тамити; *die Oberhand*—, верхъ взяти надъ кимъ; *etwas bei sich*—, примовчати, замовчати, не выговорити.

Behälter, м. Behältniß, п. садъ, сховникъ, сховало. судникъ.

Behandeln, в. а. обробити, виробити, займати ся чимъ; *Zemanden behandeln* поступовати собѣ зъ кимъ, обходити ся зъ кимъ; (*eine Waare*) сторговати, загодити ся; (*vom Arzte*) лѣчити.

Behandlung, ф. оброблене; поступоване одер обходжене ся зъ кимъ; сторговане.

Behändigen, в. а. вручпiti.

Behängen, в. а. обвѣсити, завѣсити, навѣсити, обвинити; *sich mit etwas*—, вдавати ся (зъ кимъ).

Beharnischen, в. а. броню надѣти на шо.

Beharren, в. п. стояти одер оставати при своѣмъ одер при чѣмъ, держати ся чого, видержати, неуставати, задержати шо.

Beharrlich, adj. видержалий, видержливый, твердый, непохибный, постоянный.

Beharrlichkeit, ф. видержалость, видержливость, непохибность, твердость, постоянность, затьга.

Beharzen, в. а. смолою покрити, смолою натерти.

Веһаршцен, v. п. затвердѣти, заростити, заскорити ся.

Веһаубен, v. а. зачѣпчати.

Веһаушен, v. а. дуги одет хухати на що.

Веһауен, v. а. обтесати, обтинати, обрубати, брусовати; подрѣзати.

Веһауфелн, v. а. обсипати, обгорнути, обкопати.

Веһауптен, v. а. утверждати, запевняти, казати, доводити. мовити; sich веһауптен остояти ся, удержати ся при чѣмъ; додержати чого.

Веһаупtung, f. утверждане, довождене.

Веһаушен, Веһаушung, f. веһерберген, Фауѣ.

Веһебен, v. а. одсторонити, усунути.

Веһеизung, f. паливо.

Веһеѣ, m. викрутиѣ; викрутаѣ, вибивка.

Веһеѣсен, v. г. раду собѣ дати, обійти ся (безъ чого), помагати собѣ, радити собѣ чимъ, вдовольняти ся.

Веһеѣligen, v. а. докучати, доскорляти, доскуляти, спокою не давати; влѣзливимъ бути, обтяжати кого.

Веһеѣligung, f. доскули, докучане.

Веһеѣnd, adj. скорий, жесткий, спрятний, спритний, жарткий, жавий, проворний, шпаркий, хапкий, хопкий, емкий. спбрний, шамкий, руччий, чипурний, лапший, гибкий.

Веһеѣndigkeit, f. спрятъ, спбрность, жарткость, жвавость, спритъ, проворность, оборотность.

Веһерберген, v. а. приняти кого въ домъ, пригостити кого, приняти на мешкане, переночовати.

Веһерршцен, v. а. володѣти, панувати надъ чимъ, подгорнути подъ

свою волю, радити, старшувати надъ кимъ, верховодити кимъ.

Веһерршцung, f. влада, пановане, овлада.

Веһерршцер, m. владѣльникъ, овладникъ, панъ.

Веһерршцерin, f. владѣльница, овладница.

Веһеррзиген, v. а. мяти на увазѣ, тямити собѣ, розважити одет розсудити що, гадку свою звернути на що, взяти собѣ до сердца, послухати що. розмѣркувати що, розмислати.

Веһеррзигung, f. розважане, розмѣрковане, розгадане.

Веһеррzt, adj. одважний, хоробрый, охочий, смѣлий, смѣливый, мужний, незалякливый.

Веһеррztheit, f. одвага, смѣлость, незалякливость.

Веһереген, v. а. очаровати, замовити, вречи, забгати.

Веһиндери, f. hindern.

Веһобелн, v. а. обстругати, зостругати, струглѣмъ выгладити, огладити, оскоблити.

Веһолцен, v. а. запустити на лѣсъ, засадити деревами; v. п. розрастати ся.

Веһоршцен, v. а. наслухувати, подслухувати.

Веһорде, f. уряль, судъ, влада.

Веһуѣ, m. потреба хосенъ, хосно, користь, вигода; zu dieſem Веһуѣ за для того, зъ-заради того.

Веһуѣсен, v. а. оковати; веһуѣst, adj. зъ копитомъ.

Веһуѣлftich, веһуѣlftich, adj. помѣчний, услужливый; — sein помагати, помѣчнимъ бути.

Веһүтен, v. а. стеречи, хоронити, боронити; Gott веһүте! крий Боже! храни Боже! недай Боже! борони Боже! Gott веһүте dich Богъ

зъ тобою, или зъ Богомъ, хай Богъ провадить.

Вѣхитер, м. боронникъ, охоронникъ, хранитель, сторожъ.

Вѣхитсам, adj. осторожный, бережливый, бачный, обачный, озорный, вважливый.

Вѣхитсамfeit, f. осторожность, осторога, бережливость, обачность, розвагъ, розвага.

Bei, ргѣр. (mit dat.) при, у, въ, зъ, за, подъ, бѣля, край, поля, коло; паѣ bei попри (чѣмъ), поузъ (чого), новподадеки (одъ чего); bei jedem Schritt за каждую ступою; bei Tische sitzen сидѣти за столомъ; bei Gelegenheit при нагодѣ, при способности, заразомъ; bei Todesstrafe подъ карою смертя; bei Gelde sein бути при грошахъ; bei Tage днѣмъ; bei einem einsehen до кого заѣхати; bei der Hand fassen ивити oder взяти за руку; bei einem Haar на волосъ; bei diesem Mann при томъ всѣмъ, попри те все; oft umschrieben durch хотя и oder хочъ: bei seiner großen Tapferkeit ist er doch besiegt worden хочъ онъ який хоробрый, то однакъ его побили; bei Gott Bögme! присясти Боже; bei 300 Mann до 300 мужа; bei Zeiten загодя, о пригодѣ, саме въ часъ; beim Monde arbeiten по мѣсяци робити.

Вежаѣн, v. а. потакувати, признавати, понукнути, агакати.

Вежаѣнд, adj. понукливый, признающий, потакливый.

Вежахт, adj. лѣтний, въ лѣтахъ, старий, пѣходливый, пѣхожий, постарѣлый, въ рокахъ.

Вежамтерн, v. а. жалувати, жалкувати, жалувати за чимъ, оплакувати що, палѣкати за чимъ.

Вежамтернswürdig, adj. гѣдний по жалуваня.

Вежан, adv. опѣся, побѣчъ чего, пѣсторонъ.

Вежеhalten, v. а. задержати, затримати, хоронити.

Вежеbiegen, v. а. пригнути; прилучити, приложити, придати.

Вежеbinden, v. а. привязати, звязати зъ чимъ, приправити.

Вежеblatt, n. прилога.

Вежеbringen, v. а. принести, привести, придбати, припровадити, дати; einem einen Stoß —, дати кому паруна; einem etwas —, научити кого.

Вежеchte, f. сповѣдъ; zur Вежеchte gehen ити до сповѣди, ити сповѣдати ся; Вежеchte hören сповѣдати.

Вежеchten, v. а. сповѣдати ся; признати ся.

Вежеchtgänger, m. сповѣдникъ.

Вежеchtgeld, m. сповѣдне.

Вежеchtstuhl, m. сповѣдальница.

Вежеchtvater, m. духовный отецъ, духовникъ.

Веже, adj. оба, обѣ, обов; einъ von beiden едно зъ двоѣхъ; Веже и то и се, и то и друге; beide groß und klein и великий и малый.

Вежеlei, adj. обѣйный, двоякий.

Вежеseitig, adj. обѣпльный, обѣсторонный, обѣбѣчний.

Вежеseitig, adv. зъ обѣхъ сторѣнъ, зъ обѣхъ бѣкѣвъ, обѣпльно.

Вежеlebzig, adj. земноводный.

Вежеdrucken, v. а. припечатати.

Вежеdrücken, v. а. припечатати, побѣчъ притиснути.

Bei einander, f. einander, бежсаммен.

Вежеerbe, m. принаслѣдникъ.

Вежеfall, m. похвала, уподоба; оплески.

Beifallen, v. п. прийти на гадку, нагадати ся, припомнути ся, прийти до головы; *Beifall geben* хвалити, похваляти; *beipflichten* пристати на що, згаджати ся.

Beifällig, adj. прихильний; adv. на-годомъ, мимоходно, притрапомъ.

Beifallflatschen, n. оплески.

Beifang, m. полбъ придарний oder нагодный.

Beifolgen, v. п. бути прилученимъ до чого.

Beifügen, v. а. приложити, прилучити, залучити, прибавити.

Beifügung, f. прилучене, прилога.

Beifuß, m. bot. билиця, чорнобилъ, чорнобило (нехворощъ).

Beigeben, v. а. придати, прилучити, прибавити, приложити.

Beigehen, f. beifommen.

Beigehend, adj. приложеный, залученый, приданный, въ приложъ.

Beigeschmack, f. Nebengesckmack.

Beigesellen, v. а. причислити, прилучити до числа oder до гурту.

Beigeh, adv. при тѣмъ, опдся; на-годомъ, мимоходно, притрапомъ.

Beihülfe, f. помбчъ, спромoga, прислуга.

Beikommen, v. п. подбйти, присту-пити, подступити, приблизити ся; *gleichkommen* ровнати ся. ровнатиъ бути чому.

Beil, n. топбръ, тесла, балта, со-кира.

Beilage, f. прилога, додатокъ.

Beilager, n. вестъле.

Beiläufer, m. посланецъ. прислуж-никъ.

Beiläufig, adj. незнарошний, при-дарный, нагодный, мимоходный; adv. мимоходно, притрапомъ, не-причкомъ; *ungefähr* близько,

менше-больше, майже, до, гдеь до.

Beilegen, v. а. приложити, прилу-чити, придати; *zuschreiben* при-писати; *bei Seite legen* одложити на бокъ oder на сторону; *einen Streit* — укрѣтити сварню, при-мирити сварящихъ ся; погодити, розвести.

Beileid, n. спожальне, спожаловане, спожаль, жаловане.

Beileidsbrief, m. *Beileidschreiben*, n. листъ спожальний, письмо спо-жальне.

Beiliegend, f. beigehend.

Beilraut, n. коняковка.

Beimeugen, v. а. примѣшати, при-дати.

Beimeffen, v. а. приписовати, при-знавати; *Einem Glauben* — пой-мити въри. имити въри oder въру; *Jemandem die Schuld* — вину на кого зложити oder звалити.

Beimischen, v. а. примѣшати.

Bein, n. (*Knochen*) кбсть; (*der ganze Fuß*) нога; *ein Bein brechen* зло-мити ногу; *der Höhrknochen im Fuße* голень, луда; *an einem Tische* нога, нбжка; *die Tasse* лаба; *die Beine von einander spreizen* ноги розгопирити; *einem Kranken auf die Beine helfen* вилбчити сла-бого; *Einem auf die Beine helfen* подати помбчъ кому; *sich auf die Beine machen* дральнути, въ теки пойти, драла дати, уйти; *eine Armee auf die Beine bringen* зб-рати войско.

Beinahe, adj. майже, мало що, близько, ледви. замалй, безмаль.

Beiname, m. призвище. призвисько.

Beinbruch, m. зломане ноги.

Beinchen, n. нбжка, кбстка.

Beinern, adj. кбстяний.

Вейнфраß, м. костожиръ.
 Вейngerippe, п. кѣстнякъ.
 Вейнгewächß, п. кѣстка.
 Вейнharniſch, f. Вейнſchiene.
 Вейнhauß, п. кѣстница.
 Вейнholz, п. свидь, свидипа.
 Вейнicht, adj. костистый, мовъ нога
 одер кѣсть.
 Вейнkleider, pl. споднѣ, штани; фота,
 фотка.
 Вейнknopf, м. вертлюгъ.
 Вейниг, adj. маючий ноги; in Zu-
 ſammenſetzungen — ногий.
 Вейнloß, adj. безкостый, безъ
 костей.
 Вейнtröhre, f. луда, голень.
 Вейнſchellen, pl. окови, кандали, кай-
 дани, пута.
 Вейнſchiene, f. лубокъ на зломану
 ногу одер руку; (beim Hartniſch)
 нѣбедро.
 Вейnwall, п. живокѣсть.
 Вейpferd, п. бичевий одер бичевний
 ковь.
 Вейordnen, v. а. придати, прирядити.
 Вейpflichten, v. п. згаджати ся зъ кимъ,
 приставати на що одер на чю
 гадку, потакувати, признавати
 що, тѣкати.
 Вейpflichtung, f. згаджане ся, згода.
 Вейſaat, f. приſѣвокъ.
 Вейſammen, adv. разомъ, вкупъ,
 гуртомъ, вразъ, зѣспѣлъ, спо-
 лучно, галомъ.
 Вейß, м. крепакъ, у котрого нема
 коня для одробленя паньщини.
 Вейß, м. приставка, причѣпка;
 примѣшка, придатокъ, докладъ,
 додатокъ.
 Вейßlaß, м. наложництво приſипъ.
 Вейßläſer, м. наложникъ, любасъ.
 Вейßläſerin, f. наложница, любашка.

Вейßſlag, f. подроблений грѣшъ,
 подроблена монета, фальшива
 монета; прилавокъ, приſѣнки.
 Вейßſchließen, v. а. заперти, зачи-
 нити, замкнути; beiſügen прило-
 жити, залучити, придати
 Вейßſchluß, м. прилога, додатокъ.
 Вейßſchlüſſel, м. другой ключъ; зло-
 дѣйскій ключъ, витрихъ.
 Вейßſchmaç, f. Вейßeſchmaç.
 Вейßſchreiben, v. а. прилсати, до-
 писати.
 Вейßſchrift, f. приписка, дописка.
 Вейßſchütten, v. а. приſипати.
 Вейßeſegel, п. бѣчне вѣтрильце.
 Вейßein, п. приſутство, пригомнѣсть.
 Вейßeit, beißeit, adv. окроме, окро-
 мѣшно, побѣчь, посторонъ, на-
 бѣкъ, осѣбно, по осѣбкахъ.
 Вейßezen, v. а. приложити, приста-
 вити, положити коло чого; при-
 мѣшати; einen Вейßnam —, по-
 хоронити, погребсти, поховати.
 Вейßezung, f. похоронене, похоронъ.
 Вейßeß, п. заſѣдане, сиджене по-
 бѣчне.
 Вейßeßer, м. f. Aſſeſor; заſѣдатель.
 Вейßeßmann, м. спряга.
 Вейßeßpannen, v. а. спрягчи, бичовати.
 Вейßeſorge, f. страхъ.
 Вейßeſpiel, п. приводъ, примѣръ, при-
 кладъ, образецъ, правило; zum
 Вейßeſpiel на приводъ, приводомъ,
 на примѣръ, примѣромъ, на
 осточъ; nach deinem Вейßeſpiele за
 твоѣмъ приводомъ одер примѣ-
 ромъ.
 Вейßeſpielloß, adj. безпримѣрный, не-
 чуваний, невиданий, неслиханий.
 Вейßeßpringen, v. п. прыскочити, по-
 магати.
 Вейßeßland, м. помѣчь, подмога, по-
 ратунокъ, попоръ, попора, по-
 рада; eine Perſon, die einer an-

дѣи вѣстѣи помощникъ, поборникъ, порадникъ, правотаръ; — (zur Zeugenſchaft) свѣдѣи оу уряду.

Вѣстѣи, f. даванѣ помочи, помаганѣ.

Вѣстѣи, v. a. встроити оуеи за-
тнѣти коло чоуо, положить шо
до чоуо, вложить, всадити, схо-
вати до кишѣнѣ; инѣ Gefängniß
werfen всадити оуеи кинѣти до
вязницѣ оуеи до темницѣ.

Вѣстѣи, v. n. стояти при кѣмѣ;
помагати, помощникѣ бути, под-
помагати.

Вѣстѣи, v. a. даги. приготѣити,
всмѣтрити; доставити, приста-
вити.

Вѣстѣи, f. подмога, спомога,
складка; приборчикъ податокѣ.

Вѣстѣи, v. n. кусати, гризти, уку-
сити, розкусити; von scharfen
Sachen ѣсти, бути ѣдимѣ; инѣ
Grab beißen серицю ѣсти, по-
мерти; sich beißen кусати ся, сва-
рити ся.

Вѣстѣи, adj. ѣдимъ, кусливъ,
колючий, терпкий, горький,
цѣпкий.

Вѣстѣи, bissig, adj. кусливъ, злоб-
ный, злючный; сварливый.

Вѣстѣи, f. Maulkorb.

Вѣстѣи, m. передний зубѣ, зубѣ-
сѣкачѣ.

Вѣстѣи, f. клѣщѣ.

Вѣстѣи, m. складка, данина, спо-
мога, помѣчѣ.

Вѣстѣи, v. n. прикладати ся до
чоуо, причинити ся до чоуо, по-
магати, спомогаати, складати,
придавати.

Вѣстѣи, v. a. пригнати; Steuern
—, вбирати, оббирати, стягати,
наганяти; взискувати шо на
кѣмѣ.

Вѣстѣи, v. n. приступити, при-
стати, прилучити ся; i. bei-
pflichten.

Вѣстѣи, m. приступѣ, приступленѣ.

Вѣстѣи, m. сѣпный оуеи додат-
ковый вѣзѣ, приданный вѣзѣ.

Вѣстѣи, m. бѣчна дорога, мановець,
глуха дорога.

Вѣстѣи, v. a. прикинути, при-
бавити.

Вѣстѣи, v. n. мешкати при чѣмѣ
оуеи зѣ кимѣ; gegenwärtig bei
etwas sein бути при чѣмѣ, при-
сущати, бути притомнимѣ.

Вѣстѣи, n. приложникъ, присущ-
никъ.

Вѣстѣи, v. a. причислити.

Вѣстѣи, f. Falkenjagd полѣвъ зѣ со-
колами; ѣдѣ; bei Gärbern дубѣ.

Вѣстѣи, v. a. дубити, квасити, тра-
вити, натирати шо чимѣ; полю-
вати зѣ соколами.

Вѣстѣи, adj. ѣдимъ, травный,
цѣпкий.

Вѣстѣи, n. прикомната, бѣчна
комната.

Вѣстѣи, f. травло, ѣдло.

Вѣстѣи, f. дубѣ (причиняний).

Вѣстѣи, v. a. валпомѣ обкинути.

Вѣстѣи, v. a. побороти, побѣ-
дити; воювати; супротивляти ся.

Вѣстѣи, adj. звѣсний. вѣдомый,
знакомый, знаний; allgemein —,
голосный, всѣмѣ звѣсний; —
machen обвѣстити, оповѣстити,
возвѣстити, увѣдомити; (besücht
machen) розславити, уславити:
bekannte Sache звѣсна рѣчѣ, ви-
дальщина.

Вѣданный, м. знакомецъ, знакомый
 чловѣкъ, прятель.
 Вѣданный, adv. якъ звѣсно, ска-
 зано.
 Вѣданный, f. увѣдомлене, опo-
 вѣстка.
 Вѣданный, f. свѣдомость, свѣдомъ,
 знакомство, познаемость.
 Вѣданный, v. a. подрѣзати, подрѣзати
 (дерева).
 Вѣданный, v. a. навернути, напро-
 вадити.
 Вѣданный, м. наверхникъ.
 Вѣданный, f. наверхнене, наверхъ.
 Вѣданный, v. a. визнати, призна-
 вати ся до чого, исповѣдувати.
 Вѣданный, м. визнавецъ, исповѣдникъ.
 Вѣданный, п. визнане, визнане;
 признане ся, збнане.
 Вѣданный, v. a. жалкувати, скорбѣти,
 бѣдкати, бѣдкати ся, пѣдкати
 за чимъ одет надъ чимъ; v. г.
 жаловати ся на кого одет на що,
 варѣкати, порѣковати на кого,
 одказувати на кого.
 Вѣданный, beslagenswürdig, adj.
 спожальный, жалосный.
 Вѣданный, м. обжалованный, запоз-
 ванный. Вѣданный, f. запозвана, об-
 жалована.
 Вѣданный, v. a. приплескувати; ta-
 beln гудити, ганьбити.
 Вѣданный, v. a. облупати.
 Вѣданный, v. a. обляптити.
 Вѣданный, v. a. помаргати, погидити,
 замурати, заялозити, скаляти.
 Вѣданный, v. a. обляптити; gebeissen
 приняты ся, рости, вкорѣнити ся.
 Вѣданный, v. a. одѣти, одягнути,
 убрати, задягнути; sich —, одѣти
 ся, задягнути ся, убрати ся; ein
 Amt—, справляти урядъ, повнити
 службу; Einen mit einer Würde—,
 надати кому чинъ oder службу;

überziehen обволѣчи, оббити, об-
 вести.
 Вѣданный, f. одѣне, одѣжь, убрание;
 оббите; — eines Amtes справо-
 ване уряду oder служби.
 Вѣданный, v. a. оклеѣти.
 Вѣданный, v. a. пришемити, при-
 тиснути, стискати; es ist mir be-
 flemmt валишь мене, млоѣшь мя.
 Вѣданный, adj. журный, печальный.
 Вѣданный, f. стиснене; тоска,
 туга, журба.
 Вѣданный, adj. стисненный, печаль-
 ный.
 Вѣданный, v. a. мудровати.
 Вѣданный, v. a. достати, полу-
 чити, имити що, взяти, обобрати;
 die Krankheit —, занедужати, впа-
 сти въ хоробу; einen Schlag auf den
 Bissel —, достати ошнѣкъ; Blätter
 —, пускати листе; gut oder
 schlecht —, обернути ся въ хо-
 сенъ або шкоду, скласти ся на
 добре або на зле; (von Pflanzen)
 приймити ся, рости; Risse —, роз-
 кологити ся; Schwindel —, до-
 стати заворотъ головы, достати
 задуръ; einen Sohn —, повнити
 сина; die Sünderin hat Zunge be-
 fommen сука оценила ся oder до-
 стала шеняга; die Kaze hat Zun-
 ge —, кѣтка окотила ся; zu be-
 fommen sein могчи достати oder
 купити, (дѣсане); zu Gefichte be-
 fommen наочити, наглядѣти.
 Вѣданный, v. a. харчовати oder стра-
 вовати кого, кормити кого.
 Вѣданный, f. харчоване, страво-
 ване.
 Вѣданный, v. a. ствердити, скрѣ-
 птити, утвердити.
 Вѣданный, v. a. увѣнчати, вѣнокъ,
 наложити

Везраген, v. а. подрапати, обрапати.

Везкреузен, бекреузиген, v. а. окрестити, перекрестити, хрестомъ означити; v. г. перекрестити ся.

Везкриефен, v. а. повзати по чъмъ.

Везкриеген, v. а. воювати противъ кого, войну вести зъ кимъ.

Везкриттелн, v. а. несправедливо судити, критиковати.

Везкритселн, v. а. увѣичити, увѣичати.

Везкриттемн, v. а. спечалити, засмутити, засумувати, неспокойнимъ здѣлати; v. г. печалити ся, журити ся, засумувати ся, гризти ся.

Везкриттемнѣ, f. печаль, журба, жура, тоска, туга, гризота, клопѣтъ.

Везкриттемт, adj. печальный, печаловитий, журливый, неспокойный, смутный, зжуренный.

Везкритселн, v. а. присмѣхуватися до чого, усмѣхувати ся на шо.

Везкритселн, v. а. смѣяти ся зъ кого, висмѣяти кого, осмѣяти.

Везкритселнwertѣ, бекритселнwertig, adj. смѣшний.

Везкритселн, v. а. накласти, навантажити, наладовати, навючити, на тирхати.

Везкритселн, f. наложеное, натирхъ, наклажа.

Везкритселнт, m. обляжникъ, обсадникъ.

Везкритселнт, v. а. обсадити, облягчи, обступити; околяти.

Везкритселнт, m. обсаженный.

Везкритселнт, f. обсада, облога.

Везкритселнтarbeiten, Везкритселнтwerke, f. работи обсадничѣ.

Везкритселнтarmee, m. обсадне войско.

Везкритселнтgeschуѣ, n. обсаднѣ орудия.

Везкритселнтgunѣ, f. обсадничтво.

Везкритселнтstand, m. станъ облоги.

Везланг, m. важность, вага, вартунокъ.

Везланген, v. а. тикати ся; Einen gerichtlich —, позвати, запозвати.

Везлангунг, f. запозване, запозва.

Везланпт, adj. клопоухий.

Везластен, v. а. f. beladen; ein Gut —, задовжити добро.

Везластунг, f. Inculpation обвинене.

Везлаубен, v. а. листемъ замаѣти; v. г. листемъ покрити ся, листе пускати.

Везлаубен, v. а. латами оббити.

Везлаубен, v. а. подгладувати за кимъ, подслушувати кого; betrügen, обманути.

Везлауб, m. сколькобость, квота, щотъ.

Везлаубен, v. а. оббѣгчи, перебѣгчи, облетѣти; ѣѣ belauben вносяти, робити, стояти; гонити ся, грѣти ся, тѣкати ся, бѣгати.

Везлаубен, v. а. f. belauern; наслушувати, подслушувати.

Везлаубен, v. а. оживити, оскресити, воскресити; розгрѣти.

Везлаубен, adj. оживляющий, оживный.

Везлаубт, adj. оживлений, живный, веселый, чирствый; zahlreich besucht звѣданий, маглѣтний, оживлений, спосѣщальный.

Везлаубtheit, f. живость, веселость; рухъ.

Везлаубунг, f. оживлене.

Везлаубен, v. а. омизовати, омизати, облизовати.

Везлауб, m. доказъ, доводъ; Beilage прилога

Везлаубен, v. а. обложити, викласти, покрити, настелити, выставити; einen Ort mit Soldaten поставити на залогу войско; etwas mit Schriften доказати письмами; zutheilen призначити, назначити, назвати, присудити; mit Gründen —, дока-

зовати, утврджати; mit einer Abgabe —, наложити податокъ; zur Fortpflanzung befruchten (von Stuten) одстановити ся, (von Hunden) счѣпати ся, гонити ся, бѣгати; beurkunden доказати, вдоводити.

Belegen, adj. лежачий, стоячий, стоящий.

Beleihen, v. a. надати кому ленництво oder лено.

Belehren, v. a. навчити, привчити, поучити, збучити, наставити, нарозумити, напутити; sich eines belehren —, нарозумѣти ся, иначе пережонати ся.

Belehrung, f. наука, ученє, наставленє, поученє.

Beleibt, adj. f. wohlbeleibt.

Beleidigen, v. a. обидити, оскорбити, зневажати, нешановати.

Beleidigend, adj. образный. зневажний.

Beleidiger, m. оскорбникъ, зневажникъ.

Beleidigung, f. обидженє, оскорба, уразка, урза.

Belesen, adj. обчитаний, начитаний, вчений.

Belesenheit, f. обчитаность, начитаность.

Beleuchten, v. a. освѣтити, осияти, озарити; untersuchen вислѣдовати, розбирати.

Beleuchtung, f. освѣченє; вислѣдованє, виясненє; Beschädigung уверженє.

Belfern, v. n. гавкати, лаяти.

Belgrad (eine Stadt), Бѣлгородъ.

Belieben, v. a. und n. подобати ся, хотѣти, заблагутн. охоту мати; so viel, als beliebt кільки хоче ся, кільки треба, до сподоби, понутру, кільки угодно; was beliebt Ihnen? що розкажете? що зволите?;

wie es Ihnen beliebt якъ ваша воля, якъ хочете.

Belieben, n. воля, сподоба; nach Belieben якъ схочете, якъ угодно, до сподоби, що воля, до схочу.

Beliebig, adj. сподобний, угодний; jeder beliebige який будь, котрий небудь.

Beliebt, adj. люблений, любивий, любний, милий, до сподоби.

Belichten, v. a. обманити, обманити.

Belistung, f. обмана.

Bellen, v. n. гавкати, лаяти, брехати.

Bellen, n. гавканє, лаянє.

Belletriste, m. белетриста.

Belletristik, f. белетристика.

Beloben, v. a. похвалити, хвалити.

Belobung, f. похвала, хвала.

Belobungsbrief, n. виявленє похвали, похвала, письмо похвальнє.

Belohnen, v. a. надгородити, винадгородити, надгороду дати; es belohnt die Mühe nicht не вицлатити ся.

Belohner, m. винадгородникъ.

Belohnung, f. надгорода, винадгорода, заплава.

Belügen, v. a. збрехати, набрехати.

Belügen, v. a. обманити; обкрасти.

Belustigen, v. a. веселити, розвеселити, зрадовати, забавити, потѣшити.

Belustigung, f. утѣха, забава, веселость, охота.

Bemächtigen, v. g. заволодѣти чимъ, здобути, забрати, сиймати, сѣятити, захопити, обгорнути.

Bemächtigung, f. овлада, здобутє, здобуванє.

Bemalen, v. a. обмалювати, розписати, пописати.

Bemannen, v. a. збружити, осмо- трити войскомъ.

Bemänteln, v. a. прикривати, закривувати, звиняти.

Bemäntelung, f. покриване, покривка.

Bemasten, v. a. зашоглити.

Bemauern, v. a. обвести муромъ oder стѣною.

Bemaufen, v. a. украсти.

Bemelbet, adj. сказаний, горѣшний, замѣчений.

Bemengen, v. g. вдавати ся въ що, втирвати ся, мѣшати ся въ що oder до чого.

Bemerktbar, adj. видний, добачливий, постережний.

Bemerken, v. a. замѣтити, спостерѣчи, добачити, запримѣтити; etwâsser набилити, вмѣчати, упоминати, сказати; означити.

Bemerkung, f. примѣтка, замѣтка, увага, спостережене.

Bemerkungswertb, bemerkenswertb, adj. зауважний, замѣтний, гідний уваги.

Bemisten, v. a. згноѣти, вигноѣти.

Bemitleiden, v. a. f. bedauern.

Bemittelt, adj. маючий, зажилый, заможный.

Bemoosen, v. n. мхомъ обрости; v. a. омшити, замшити.

Bemoost, adj. примшений, мшистый, мхомъ покритый; fig. старий, сивий.

Bemühen, v. a. трудити, трудити, непокоѣти; sich bemühen трудити ся, старати ся о що, добивати ся чого, запопадити около чого, томити ся.

Bemühung, f. старане, трудъ, заходъ, клопѣтъ.

Bemüßigen, v. a. (im Kanzlei = Styl) принудити, приневолити.

Benachbart, adj. сусѣдний, омѣжний.

Benachrichtigen, v. a. освѣдомити, завѣдомити, увѣстити, увѣщати, усвѣдомити, звѣстити.

Benachrichtigung, f. усвѣдомлене, увѣщене, звѣщене, завѣдомлене.

Benachtheiligen, v. a. обидити, кривдити, оскорбити.

Benageln, v. a. подбити цвяхами.

Benagen, v. a. обгризти, оглодати.

Benähen, v. a. обшити, нашити.

Benamen, v. a. именовати, назвати.

Benannt, adj. наименований, названий; benannte Zahlen рознородний числа.

Benatbt, adj. рябий, робкатий, робковатий, кострубатий.

Benaschen, v. a. лакомити ся чимъ.

Benebeln, v. a. затмѣвати, тьмою oder имлою закрити, помрачити, запоморочити; sich benebeln упити ся, подхмѣлити собѣ, заляти ся.

Benedeien, v. a. благословити, славити, прославити.

Benedictiner, m. Бенедиктинецъ.

Beneßz, n. добродѣйство, хосенъ, користь; ein geistliches —, прихѣдъ.

Beneficium, n. прихѣдне надане.

Benehmen, v. a. забрати, одняти, заымати, уяти, уымити; den Aßem —, оддохъ oder духи заперти; Einem die Hoffnung —, позбавити oder лишити кого надѣѣ; Einem die Furcht —, вибавити кого одъ страху; Einem den Irthum —, вивести кого зъ блуда; sich benehmen поступати, справовати ся, вести себе.

Benehmen, n. справоване ся, поступокъ (поведенция); уймлене, одобрание.

Beneiden, v. a. завидѣти, завидовати, позавидовати кому.

Beneidenswerth, beneidenswürdig, adj. годний зависти.

Beneidung, f. завидоване, зависть.

Beneppen, v. а. именовати, наименовати, називати; означити, назначити.

Beneppung, f. назване, назвисько, назва, имя; назначене.

Beneßen, v. а. змачати, оросити, заросити, поросити, звогчити, довогчити.

Bengel, m. кляка, друкъ; балванъ, бандура, мугиръ, бейбасъ, бельбасъ, чопъ, елопъ, простакъ.

Bengelhaft, adj. мугирный, простацкий, бандуроватий.

Benießen, v. а. пчиханемъ ствердити, пчихнути на що.

Benötigt, adj. потрібний; — sein потребовати чого.

Benützen, benützen, v. а. хосновати oder користувати зъ чого, хосенъ oder користь тягнути зъ чого.

Benützung, f. хосноване, користане.

Beobachten, v. а. ваґнепмен замѣтити, примѣтити, спостерѣгати; виповняти, заховувати, блюсити, смотрѣти, уважати, бачити.

Beobachtung, f. запримѣчане, наблюде, спостережене, виповнене, уважане.

Beobachter, m. спостерѣгачъ, наглядникъ.

Beordern, v. а. дати приказъ, розпорядити; woßin —, послати кого куди.

Berauben, v. а. навючити, натирхати, навантажити.

Beranzern, v. а. броню наложити; beranzert, adj. въ брони.

Berperlen, v. а. украсити oder придобити бисерами oder перлами.

Bersähen, v. а. колемъ обвести, обгородити, обколоти.

Berpflanzen, v. а. засадити, усадити.

Berplatten, v. а. вибуркувати, плястирами покрити.

Berplügen, v. а. поорати, заорати, зборати.

Berissen, v. а. обдсцяти, обсиклити.

Bequem, adj. здобний, вигодний, способний, ялий; **Bequemlichkeit** liebend лѣнливий, люблячий вигоду.

Bequemem, v. а. способнимъ здѣлати, зготовити, приготовити; v. г. приставати на що, повинувати ся.

Bequemlichkeit, f. вигода, вигода, вигодність, пригода; die **Neigung Bemühungen zu scheuen** лѣннество, недбалство; heimliches **Bemachtriv** срачъ.

Berastmen, v. а. вставити въ рами; назначити.

Beranden, v. а. здѣлати краѣ oder береги.

Berappen, v. а. покрити стѣну вапноу.

Berassen, v. а. дернями oder дернею покрити.

Beraspeln, v. а. обпилити.

Berathen, v. а. совѣтувати, радити, галити кому.

Berathend, adj. дорадчий, дорадний, рѣдальчий.

Berathschlagten, v. а. радити, совѣтувати.

Berathungsgegenstand, m. предметъ обради.

Berathungszimmer, n. кѣмната обрадъ.

Berathschlagung, f. нарада, совѣтоване, обрада.

Berauben, v. а. охижити, обдерти, злупити.

Beraubung, f. охижъ, грабѣжъ, лупѣжъ.

Вераушен, в. а. обкоптити.
Вераушетен, в. а. обкадити; обву-
 дити, обкурити, задимити.
Вераушт, adj. закоптѣлий. обкурѣ-
 лий, обкоптѣлий.
Верауштен, в. а. нахмѣлити, под-
 хмѣлити, подпоѣти.
Berberisbaum, Berberisstrauch, Ber-
beris, bot. кисличникъ, бербѣрисъ.
Berechnen, в. а. счислити, вичи-
 слити, зличити.
Berechnung, f. счислене, обраховокъ.
Berechtigten, в. а. дати право oder
 власть кому, уповновласти, у-
 правнити кого.
Berechtigung, f. уповновлащене,
 право.
Bereden, в. а. намовити, навести
 до чого, зворохобити, наклонити;
 verſchern увѣрити; ſ. überreden;
 verleumben обговорити, обмовити,
 знеславити; ſich —, умовити ся
 oder поумовляти ся зъ кимъ.
Berebsam, adj. рѣчный.
Berebsamkeit, f. рѣчнѡсть.
Berebt, adj. рѣчный, мѡвний.
Beredung, f. намова, увѣрене; ſ.
 Uiberredung.
Beregnet, в. а. дощомъ змочити oder
 замочити.
Bereich, ſ. Kreis, Bezirk, Weite.
Bereichern, в. а. богатити, збога-
 тити, обогатити.
Bereisen, в. а. покрити иниемъ; ſich
 bereisen покрити ся иниемъ, по-
 бринѣти.
Bereist, adj. покритий иниемъ, по-
 бринѣлий.
Bereisen, в. а. объѣхати, звѣдати.
Bereit, adj. готовъ, готовий, при-
 готовленнй, зладжений; willig го-
 товъ, охочий.
Bereiten, в. а. приготовить, при-
 ладити, зладити, зрядити; Einem

Kummer bereiten гризопу oder
 змертвлѣне кому вчинити.
Bereiten, в. а. объѣхати; верхомъ
 oder на кони объѣхати; ein Pferd
 —, наѣзджати, вчити.
Bereiter, m. увѣзжающй коня.
Bereitung, f. приготовлене, зладжене,
 видѣлане, видѣлка.
Bereits, adv. вже, уже.
Bereitschaft, f. готовѡсть; in Bereit-
 ſchaft готово, на пошатъ, подъ
 рукою.
Bereitwillig, adj. услужливий.
Bereitwilligkeit, f. услужливѡсть.
Berennen, в. а. объѣхати, оббгнати,
 обступити, облетѣти.
Bereuen, в. а. каяти ся, жаловати.
Bereuung, f. розкаяне, жаль, каянне.
Berg, m. гора; ein feuerſpeiender —,
 огнѣмъ кидаюча oder мѣтаюча
 гора; hinter dem Berge halten,
 крити ся зъ чимъ, не виявити;
 zum Berge gehörig гѡрскйй; voller
 Berge гористий.
Bergab, bergabwärtz, adv. зъ гори,
 долѣвъ.
Bergader, f. жила крушцева.
Bergaforn, m. явѡръ.
Bergamt, n. гѡрничйй урядъ.
Bergan, bergauf, adv. горѣ, до гори,
 на гору.
Bergarbeit, f. гѡрнича работа.
Bergarbeiter, m. гѡрнякъ, рудокопъ.
Bergbalsam, m. нафта.
Bergbau, m. гѡрництво; —verbot,
 n. заборона oder наказъ рудо-
 копства.
Bergbeamte, m. гѡрничйй урядникъ.
Bergbewohner, m. верховинець, гѡр-
 някъ.
Bergblau, Kupferblau, n. armenischer
 Stein голубецъ, гѡрна сивка.
Bergbohrer, Erdböhrer, m. гѡрний
 сверликъ.

Bergbuch, n. горничя книга.
 Bergbroffel, Bergamfel, f. горний
 oder сивий дроздъ.
 Bergen, v. а. спасти, виратовати;
 verbergen таѣти, скривати.
 Bergfall, m. заваль oder проваль
 горъ.
 Bergfestung, f. твердия на горѣ.
 Bergfett, n. горне сало.
 Bergflink, m. вюрюкъ (gen. вюрка),
 юрокъ.
 Bergflaß, m. лёнъ дикий oder гор-
 ний.
 Bergfluß, m. плавикъ.
 Berggegend, f. горбовина, околица
 гориста.
 Berggeist, m. горний духъ.
 Berggelb, n. охра.
 Berggericht, n. горничий судъ.
 Berggrün, n. горна зелень.
 Bergharz, n. горна смола.
 Berghauptmann, m. горничий ата-
 манъ.
 Berghöhle, f. пещера oder яма въ горѣ.
 Bergholz, n. скальне дерево, горне
 дерево.
 Bergicht, adj. гористий, горний.
 Bergjohannißkraut, n. Berghartheu, n.
 божа трѣщя.
 Bergkette, f. пасмо горъ, пасемникъ
 гбрь.
 Bergknarre, m. рудокопъ, горнюкъ.
 Bergkorf, m. горний oder скальный
 корокъ, скальна кора.
 Bergkrystall, m. горний хрусталь.
 Bergleder, n. f. Bergkorf.
 Bergleute, pl. рудокопи, горнюки.
 Bergmann, m. горнякъ.
 Bergmännlein, adj. рудокопний, гор-
 ничий.
 Bergmeister, m. старший надъ гор-
 нюками, настоятель горняковъ.
 Bergöhl, n. скальный олъй.
 Bergreß, n. горна смола.

Bergpfad, m. стежка черезъ гору.
 Bergplateau, n. ульть.
 Bergpredigt, f. нагорна проповѣдь.
 Bergquelle, f. горне жерело.
 Bergrath, m. радникъ (совѣтникъ)
 горничий.
 Bergrecht, n. горниче право; Wein-
 Bergrecht право виноградске.
 Bergrevier, n. гориста околица.
 Bergrichter, m. горничий судьецъ.
 Bergriiden, m. хребетъ гори oder горъ.
 Bergsalz, n. f. Steinsalz.
 Bergschloß, n. нагорний замокъ.
 Bergschlucht, f. пропасть mezi го-
 рами, бескида.
 Bergschreiber, m. горничий писаръ.
 Bergschule, f. школа горничя.
 Bergshle, f. сподъ гори, подошва
 горъ.
 Bergspize, f. вершокъ гори, шпи-
 лечокъ.
 Bergstadt, f. нагорне мѣсто.
 Bergstrom, m. горний потокъ.
 Bergsturz, m. f. Bergfall.
 Bergtheer, m. горний деготь.
 Bergthal, n. полонина.
 Bergunter, adv. зъ-гори, долѣвъ.
 Bergverlei, m. баране зѣле, баран-
 никъ.
 Bergvolk, n. горскій народъ, гор-
 няки, верховинцы.
 Bergwache, n. горний воскъ; жи-
 довска смола.
 Bergwasser, n. горска вода, вода зъ
 горъ.
 Bergwerk, n. копальня, рудокопня;
 = Steuer горничий податокъ.
 Bergwesen, n. рудокопство, гор-
 ничтво.
 Berg-Wohlfurtei, m. бараня трава,
 баране зѣле.
 Bergzinn, n. саморѣдне олово.
 Vericht, m. усвѣдомлене, звѣщене,

увѣдомлене; донесене, справа, доносъ.

Berichten, v. a. увѣдомити, звѣстити, донести, писати; повѣсти.

Berichterstatter, m. справоздавникъ, справоздавецъ.

Berichterstattung, f. справоздане.

Berichtigen, v. a. справити, поправити, направити; zu Ende bringen до конца довести, законъчити; bezahlen заплатити; ordnen упорядити.

Berichtigung, f. поправлене, поправка; заплата, сплата.

Berichtlich, adv. доносомъ.

Berichtung, f. увѣдомлене.

Beriechen, v. a. обнюхати.

Berinden, v. g. окорити ся.

Beritten, adj. кѣнный, мающій коня; berittene Mannschaft кѣннота.

Bernhardiner, m. Бернардинъ.

Bernstein, m. янтарь (бурштинъ).

Bernsteindahl, n. янтарный ольхъ.

Bersten, v. p. луснути, трѣснути, лопнути, розколоти ся.

Bersten, n. трѣснене, розпукнене.

Berüchtigen, v. a. знеславити, обговорити, зъогидити, ославити.

Berüchtigt, adj. знеславленный, обговоренный, ославленный, злоповѣстный.

Berüden, v. a. съткою зловити; обмантити, змантити, обхитрити.

Berüdung, f. обмана, подступъ.

Berüchtigen, v. a. зглядъ мати на що, уважати на що.

Beruf, m. покликане, возване; das Amt зване, урядъ; Neigung склонность, схильность, охота; даръ.

Berufen, v. a. призвати, покликати, вѣзвати; v. g. ѡдкликувати ся.

Berufende, m. f. Appellant.

Berufung, f. покликане, призывъ, скликане; — beschŏrde ѡдличный

урядъ; — ŏnŏan; ѡдлична настоя; — beschrist ѡдличне письмо; — sweg дорога ѡдклику.

Beruben, v. p. ruhen bleiben ѡпочати; den Grund in etwas haben зависати на чѣмъ oder блъ чого, основувати ся на чѣмъ, опирати ся на чѣмъ.

Berubigen, v. a. успокоѣти, утишити, заспокоѣти, тихомирити, лагоѣти, полагаѣти, тишити, спамятувати кого, спамятати кого.

Berubigung, f. успокоѣне, втихомирене, тишене, умирене.

Berühmen, v. g. хвалити ся, чванити ся, величати ся, славити ся.

Berühmt, adj. славный, голосный, розславленный, приславный, знаменитый; sich berühmt machen прославити ся, вславити ся.

Berühmtheit, f. слава, голосность, знаменитость.

Berühren, v. a. рухати, порухати що, кинуты что, тцати, тцнуты, кинуты ся oder докинуты ся (до) чого, дотиркати ся, дотиркнуты ся, дотикати, дотикати ся, коснуты ся; mit wenigen Worten erwählen набилити, згадати.

Berührung, f. порухане, дотиркнене, дотиркъ; mit Jemandem in—formen сходити ся, стикати ся зъ кимъ.

Berührungspunkt, m. зѡткнуте, сторкновене.

Berührungswinkel, m. уголь oder куть дотичный.

Berufen, v. a. обскубити, пѣре висѣпати чому; Jemanden —, обмантити, обманути.

Berufen, v. a. обкѡптити, саджею змарати.

Beryll, m. берилъ; f. Aquamarin.

Besafen, v. a. навючати.

Besäen, v. а. засѣяти, обсѣяти, зсѣяти.

Besägen, праер. (mit gen.) посла, подля.

Besagen, v. а. объявити, сказати, оповѣсти; значити.

Besagt, adj. сказаний, замѣченный.

Besaiten, v. а. настроити одер натянути струни на що.

Besalben, v. а. помазати.

Besamen, v. а. засѣяти, насѣвати.

Besänstigen, v. а. втихомирити, злаговити, полагавити, удобрити, умирити, власкавити, схаменути, приборкати.

Besänftigung, f. удобрене, помирене, злагобѣне.

Besantast, m. задна щогла.

Besantegel, n. вѣтрильце на задной щогль.

Besatz, m. обрувь, бднова, обшивка.

Besatzung, f. застава, залога, осада.

Besauen, v. а. заслннити, засквирнити, заялозити.

Besaufen, f. betrinken.

Besäufen, v. а. сповѣти, схмѣлити.

Besäumen, v. а. обрубити, обрублювати, обшити.

Beschaben, v. а. ошкробати.

Beschädigen, v. а. увередити, надвередити, ушкодити, скалѣчити; шкоду вдѣяти въ (на) чѣмъ.

Beschädiger, m. ушкодникъ. Beschädigte, m. ушкодженный, шкодующий.

Beschädigung, f. увереджене, бешкетъ, ушкоджене.

Beschaffen, adj. такий, таковий; wie beschaffen який.

Beschaffen, v. а. розчати, передприняти.

Beschaffenheit, f. якость, яковдсть, свойство, власнбсть, питомен-

нбсть, природа; -- der Personen станъ особъ.

Beschäftigen, v. а. затрудняти, давати кому роботу одер дѣло, заняти кого дѣломъ; sich mit etwas —, занимати ся, трудити ся чимъ, побивати ся около чою.

Beschäftigt, adj. занятый, затрудненный.

Beschäftigung, f. дѣло, работа, орудка, займлене; — банштат заведење работне.

Beschalen, v. а. оправити въ окладки.

Beschälern, v. а. облупити, лупити, злупити, кожу здерти; von Hengsten становити, одстановити, до кобили припустити.

Beschäler, m. огеръ.

Beschälung, f. одстановлене, становлене кобили.

Beschämen, v. а. засоромити, заведидати.

Beschämung, f. засоромлене, соромъ, встидъ.

Beschämt, adj. засоромлений, заведиданий.

Beschatten, v. а. затѣнити, обтѣнити.

Beschätzen, v. а. наложити данину одер податокъ.

Beschau, m. обзоръ, осмотрене.

Beschauen, v. а. осмотрити, обоглянути, обдивити, обзрѣти.

Beschaulich, adj. оглянный, видимый, здоглядный; розгадующий, думаяющий, розмишляющий.

Beschaulichkeit, f. розмишлюване, роздумоване.

Beschäumen, v. а. покрити пѣною.

Beschauung, f. осмотруване, оглядане.

Beschneiden, v. а. обстригчи, обривати, обрити.

Beschnehen, v. а. виповнити.

- Befcheid**, *m.* одповѣдъ, одвѣтъ, од-
права; *Aufkunft* über etwas ви-
толковане, вяснене; *Kenntniß* въ-
домость, вѣда, знате; *Befcheid*
wissen свѣдомимъ бути чого, знати
що, розумѣти: умѣти, знати ся
въ чѣмъ.
- Befcheiden**, *v. a.* надѣлити, удѣлити,
назначити, назначити; прикли-
кати, закликати; възвати, казати
одег звелѣти прийти; *belehren*
научити, наставити; *sich bescheiden*
пристати на що одег на чѣмъ,
згаджати ся, уступити.
- Befcheiden**, *adj.* чемний, дрѣчний,
помѣрний, звичайний, смирний,
уцвивий.
- Befcheidenheit**, *f.* чемность, дрѣчность,
смирность, звичайность; (*des*
Richters) помѣрковане, розмѣрко-
ване.
- Befcheinen**, *v. a.* осияти, освѣщати,
присвѣщати; *f.* *bescheinen*.
- Befcheinigen**, *v. a.* письменно одег на
письмъ одег письмомъ засвѣд-
чити, дати на що подписку.
- Befcheißen**, *v. a.* обдсрати.
- Befchenken**, *v. a.* обдарити одег об-
даровати кого чимъ, подаровати
кому що, годити чимъ.
- Befchenfung**, *f.* обдароване, пода-
роване.
- Befchereu**, *v. a.* обстригчи; *zuthellen*
надѣлити, даровати, дати.
- Befchierung**, *f.* подарокъ, гостинець.
- Befchicken**, *v. a.* послати до кого
за чимъ; *bereiten*, *ordnen* згото-
вити, розпорядити. здѣлати; *be-*
 sorgen пѣкловати ся, старати ся,
доглядати, пильновати.
- Befchickung**, *f.* посылка, розпоря-
жене, кормлене, наглядане.
- Befchleien**, *v. a.* косомъ дивити
на що.
- Befchienen**, *v. a.* окути; вправити
(въ лубки).
- Befchießen**, *v. a.* острѣлювати що,
стрѣлати на що, настрѣлювати,
трѣбовати стрѣлбу; *v. p.* окрити
ся чимъ.
- Befchießung**, *f.* острѣлка, острѣ-
люване.
- Befschiffen**, *v. a.* ѣздити по водѣ одег
по морю, плавати.
- Beschilft**, *adj.* тростинкою одег оче-
рѣтомъ зарослий.
- Beschimmeln**, *v. a.* заплѣсняти, за-
цвисти.
- Beschimmelt**, *adj.* заплѣснявѣлий.
- Beschimpfen**, *v. a.* зъогидити кого,
обругати, обезчестити, зганьбу-
вати, зганьбити.
- Beschimpfung**, *f.* зневага, ганьба,
збезчещене.
- Beschirmen**, *v. a.* *f.* *beschützen*.
- Beschirmer**, *m.* боронецъ, боронникъ.
- Beschirmung**, *f.* оборона, опѣка.
- Beschlafen**, *v. a.* спати зъ кобѣтоу,
засипляти кобѣту.
- Beschlag**, *m.* побиване. обите;
окуте, подкуте, окобъ; *einer* *Flinte*
оправа; *eines* *Buches* окладка;
auf etwas *Beschlag* legen сперти
що, правомъ забрати, придерж-
жати, запрѣтити що; заареш-
товати.
- Beschlagen**, *v. a.* оббивати; *Räder*—
окувати колеса; *Pferde* —, под-
ковати конѣ; *mit* *Arrest* —,
сперти що, придержжати, загра-
бити; *v. p.* запотнѣти, плѣснѣти,
цвисти.
- Beschlagnahme**, *f.* урядовий заемъ
одег заборъ.
- Beschlagbolloste**, *f.* арештовна по-
казка.
- Beschleichen**, *v. a.* подкрасти ся до
кого, тишкомъ подѣйти.

Вѣщлеуниген, v. а. прискорити, поскорити, приспѣшити, принаглити, прихвапити, пекати що, знаглити.

Вѣщлеунигунг, f. прискорене, приспѣхъ, поввапъ; mit möglichster—, якъ — найсквапнѣйше, якъ — найскорше, такъ скоро якъ лишъ можъ.

Вѣщлѣиѣен, v. а. замкнути; zu Ende bringen закончить, скончить, конецъ зробити; einen Вѣщлѣиѣу fassen постановити, ухвалити, загадати, задумати, рѣшити ся, урадити, намѣрити; umringen околити, окружити; enthalten мѣстити въ собѣ, обіймати; sein Leben —, умерти.

Вѣщлѣиѣер, m. ключникъ.

Вѣщлѣиѣерин, f. ключница.

Вѣщлѣиѣу, m. замкнене, закончене, конецъ; der Entschлѣиѣу постановлене, рѣшене, ухвала.

Вѣщлауѣен, v. а. обкоптити, закоптяти.

Вѣщлауѣен, v. а. объѣдати кого.

Вѣщлауѣиѣен, v. а. обкинути; befudeln замарати, заогидити, закаляти.

Вѣщлауѣиѣерен, v. а. намазати, замазати; befudeln замерзити, заялозити, закаляти, замузати, замузати, замарати.

Вѣщлауѣиѣиген, **вѣщлауѣиѣиѣен**, v. а. замазити, заялозити, обнурати, заглити, засмугати, знурати, обсмугати, закаляти, замузати, замерзити, зьогидити; f. verleunden.

Вѣщлауѣиѣарѣен, v. г. горѣвкою упити ся.

Вѣщлауѣиѣауѣен, **вѣщлауѣиѣиѣиѣел**, **вѣщлауѣиѣиѣерен**, v. а. обнухати.

Вѣщлауѣиѣеѣобел, m. скобель.

Вѣщлауѣиѣеѣен, v. а. обрѣзати, обтяти, стругати, обтинати; betauben бланяти кому що, лишити кого чого; подрѣзати.

Вѣщлауѣиѣеѣепрессе, f. тискаря до обрѣзованя.

Вѣщлауѣиѣеѣебретт, n. дошка до обрѣзованя.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣел, n. обрѣзки, остружки.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣунг, f. обрѣзоване.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣен, v. а. сибгомо занести oder закрити.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣенитенер, m. обрѣзанецъ, склѣпъ.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунтен, v. а. обвязати (шнурками).

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣуниген, v. а. закрашувати, прикрашувати, прикривати, таѣти.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунигунг, f. прикрашуване, прикриване.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, v. а. ограничити, обмежити, згамовати.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, adj. ограниченный; beschränkter Kopf тупоголовий, тупоѣ голова.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитенheit, f. ограниченность.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитенгунг, f. ограничене, обмежене.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, v. а. записати, пописати, списати, написати; (in der Geometrie) einen Kreis—, написати oder накружити колесо.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитенгунг, f. описане, описъ; Inventur списане, пописане, списъ; списка.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, v. а. окричати; bezaubern вречи, зачаровати.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, v. а. ити; ein Pferd —, сѣсти на коня.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, v. а. обрѣзати, обтинати.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, v. а. убути, оковати, пришити.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, v. а. виновати, винити, обвиняти, посуджати, наклепати.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, m. обвинячъ.

Вѣщлауѣиѣеѣеѣеѣунитен, m. обвиненный, повиноваченный, обвиненецъ.

Вешулдigung, f. обвина, обвинене, посуджене, наклепъ.

Вешуppen, v. а. обманути, обхитрити.

Вешуitten, v. а. обсипати, засипати, насипати, присипати.

Вешуizen, v. а. боронити, берегчи, стерегчи, хранити.

Вешуizer, m. боронецъ, оборонникъ, хранитель, опѣкунъ.

Вешуizing, f. оброна, опѣка.

Вешуizern, v. г. спокревнити ся зъ кимъ.

Вешуizern, v. а. schwanger machen тяготною зробиъ.

Вешуizen, v. а. намовити, подсторити; f. verläumben.

Вешуweimen, v. п. обмѣлти.

Вешуweisen, v. а. припотити, спотити.

Вешуwerde, f. тягаръ, тягота, трудъ, досада, доука, перепона, прикрость, клопоть; Klage жалоба; — -führer жалобникъ; — -Schrift жалоба, письмо жалобне.

Вешуweren, v. а. обтяжити, обладовать, гнести; beuntzigen доучати, непоковити; eine Waage mit Abgaben —, наложити данину на товаръ; sich beschweren жаловати ся на кого oder на шо; der beschwerte Theil оскорблена сторона.

Вешуwerlich, adj. прикрий, утяжливый, трудный; докучливый, на визчивый, вѣзливый; тяжкий.

Вешуwerlichheit, f. трудность, прикрость, досада, доука, клопоть, бѣда, халепа.

Вешуwerung, f. обтяжене; тягаръ.

Вешуwishtigen, v. а. успокоити, утишити.

Вешуwingen, f. befügeln.

Вешуwiszen, v. а. спотити; v. п. спотнѣти.

Вешуworten, v. а. заприсягчи, по-присягчи, побожити, клятвою oder присягою ствердити шо. присягнути на шо; Geister —, заклинати, замовляти, залаяти. заговорувати; Eiden —, молити, дуже просити, заклинати.

Вешуworter, m. балай, заклиначъ.

Вешуwortung, f. поприсяжене, за-присяжене, заприсяжене; заклинане, заговоруване. замовлене; молене, мольба.

Вешуosen, v. а. оживити, одваги oder охоти oder духа додати, загрѣти, заохотити.

Вешуost, adj. оживлений, загрѣтый, заохочений.

Вешуosen, v. а. вѣхати моремъ, плавати моремъ.

Вешуosen, v. а. оглянути, оглядѣти, осмотрити, обдѣрѣти, переглянути.

Вешуosenwerth, adj. годный щобъ оглянути.

Вешуosen, v. а. помилити, намялити.

Вешуosen, v. а. пристроѣти; струнами осмотрити.

Вешуosen, v. а. усторонити, оддалити, знести, усунути, взяти на бокъ, одкинути.

Вешуosen, f. усунене.

Вешуosen, v. а. ушастливити.

Вешуosen, m. мѣтла, вѣтникъ; kleiner —, мѣтолка; abgenutzt —, драпака.

Вешуosenbinder, m. мѣтельникъ, вѣнникъ.

Вешуosen, v. а. подлати до кого.

Вешуosenheide, f. вересь.

Вешуosen, adj. основатый, навѣсный, навѣженный, скаженный, несамовитый, божевольный; — sein она-вѣснѣти, бѣсити ся, сказити ся.

Вешуosen, v. а. заставити, уставити; einen Platz —, заняти, займити, за-

повнѣти; mit Bäumen —, наса-
дѣти деревьями; einen Feind —,
напустѣти (риби въ ставѣ); den
Feind mit Speisen —, заставѣти
столъ стравами; eine Stadt —,
обсадѣти мѣсто.

Безежунг, f. заставлене, заняте.

Безежунг, v. а. вздохнути, тужѣти,
стогнати, вздохати надъ чимъ
одег на шо.

Безежунг, v. а. f. бesehen.

Безежунг, m. оглядникъ.

Безежунг, f. обздоръ, оглядъ, об-
глядъ.

Безежунг, v. а. запечатати, при-
печатати.

Безежунг, v. а. побороти, звѣтяжѣти,
подужати, перемогчи одег помогчи
кого, побѣдѣти.

Безежунг, m. звѣтяжникъ, поборникъ,
погромникъ, побѣдникъ.

Безежунг, f. звѣтяжене, побѣда.

Безежунг, v. а. оспѣвати, пѣснею
розславѣти.

Безежунг, v. г. пригадати собѣ шо,
помнѣти, стямѣти ся; überlegen на-
гадати ся, роздумати ся, заста-
новѣти ся; sich seiner wieder bewußt
werden схаменѣти ся, очунѣти,
стямѣти ся, счѣти ся, прѣйти
до себе.

Безежунг, f. нагадъ; zur Besinnung
kommen одамѣтати ся, очунѣти,
схаменѣти ся; Zersanden zur Be-
sinnung bringen отямѣти кого,
очутѣти, чутѣти, дочутѣти ся
кого, одвалати.

Безежунг, adj. безпамятний,
безъ памяти.

Безежунг, f. безпамятность.

Безежунг, m. посѣдане, посѣлость; —
aufschreibung записане на посѣ-
лость; —recht право посѣданя.

Безежунг, v. а. насѣдати, сидѣти на
чѣмъ; in Gewalt haben посѣсти,
посѣдати, мати, держати.

Безежунг, m. посѣдникъ, державоць.

Безежунг, f. забдоръ, заемъ.

Безежунг, f. взяте
въ посѣдане, забдоръ.

Безежунг, n. посѣлость, власность,
державя.

Безежунг, f. f. Besitzthum.

Безежунг, adj. пьяний, хмѣльный,
опиный.

Безежунг, v. а. плошву дати, под-
шѣти, подставѣти.

Безежунг, v. а. харчъ платѣти, платню
(плату) давѣти.

Безежунг, adj. платный; — werden
побирати одег брати плату.

Безежунг, f. харчъ, платня, плата;
—zahlung, m. бдшибка одег пошѣнка
зъ платѣ; Besoldungs-Nebergehörte,
f. плата надъ належитость.

Безежунг, adj. особний, бдлученый.
бддлеленый, окремый, окремышний;
особливый, рѣдкий, славный, бд-
личный; selbst dивачный, дивный.

Безежунг, adv. особно, окреми, бд-
лучно, бддлѣлно; особливо, першъ-
всѣго, найпаче, найпершъ, най-
большъ.

Безежунг, adj. розважний, розто-
ропный, умный, розумный, остро-
рожный.

Безежунг, f. розторопность, роз-
мисль, розвага, осторожность.

Безежунг, v. а. старати ся, бдбати
о шо, постарати ся, вистарати ся,
бдбумати, придумати, дѣлю-
вати ся; befürchten бояти ся, дя-
кати ся, страхати ся; ein Geschäft
займати ся справою одег оруд-
кою, ходѣти за чѣмъ; die Güter —,
управляти добра, рѣдѣти до-
брами.

Beforglich, adj. небезопасный, опасный.
Beforglichkeit, f. страхъ; боязливостъ.
Beforgniß, f. беспокойство, боязнь.
Beforgt, adj. боющийся, боязливый, беспокойный.
Beforgtheit, f. старанность, пёкладность.
Beforgung, f. старане.
Befpannen, v. a. запрягати, запрягчи; струны натягнути; mit einem Gespann versehen спрягчи.
Befpannung, f. спряга; запрягане.
Bespeien, v. a. заплювати, оплювати; sich —, заплювати ся, оплювати ся.
Bespicken, v. a. нашпиковати, набити.
Bespiegeln, v. г. озирати ся въ зеркалъ; v. a. кидати блескъ на шо.
Bespinnen, v. a. опрести, основати.
Bespötteln, v. a. глузовати зъ кого, поругати ся кимъ.
Bespotten, f. verspotten.
Besprechen, v. a. eine Waage сторговати, взати; bezaubern заговорити, замовити, бгати, врати; sich mit Jemandem besprechen умовити ся зъ кимъ.
Besprechung, f. заговоруване, замова; умова, умовлене.
Besprengen, v. a. закропити, спускати (водою), опускати, окропити.
Bespringen, v. a. скакати на шо.
Besprühen, v. a. обрискати, забрискати, засикати; mit Roth —, забиркати, болотою побрискати.
Besprühen, v. a. f. bespreien.
Besprühen, v. a. подмивати.
Besser, adj. (comp.) лутший, лучший, лъпший, красший; es ist mir besser злѣкшило ми, полъвило менѣ, зольжило ми, лъпше менѣ.

Bessern, v. a. поправити, направити, полъпшити; v. г. поправити ся.
Besserung, f. поправлене, поправа; eines Kranken выздоровлене.
Besserungshaus, n. дѣмъ поправа.
Bestählen, v. a. засталиити.
Bestallen, v. a. ввести на урядъ, дати кому урядъ.
Bestallung, f. впроваджене на урядъ; Gehalt платня (рѣчна).
Bestallungsbrief, m. патентъ.
Bestand, m. die Fortdauer einer Sache тривалостъ. буте, продовжене; das Uebrige останокъ, лишокъ; Pacht наемъ, винаемъ, винайма.
Beständig, adj. тривиный, всегдашний, ненастанный, вѣчный, неизмѣнный, довѣчный; твердый, непохибный; beständig gehen ходити; beständig liegen лъгма oder лежна лежати.
Beständigkeit, f. тривалостъ, непроривность, постоянность, твердость, сталость, непохибность.
Bestärken, v. a. скрѣпити, утвердити, тѣкати, агакати.
Bestärkung, f. скрѣплене, ствержене.
Bestätigen, v. a. подтвердити, утвердити, посвѣдчити.
Bestätigung, f. подтвержене, утвержене.
Bestandtheil, m. первѣстокъ, основна часть, складова часть, часть.
Bestatten, v. a. похоронити, погребати.
Bestauben, bestäuben, v. n. запилити ся, пыломъ зайти oder покрити ся; v. a. опилити, опорошити.
Bestauben, v. г. въ стебла пойти, остеблѣити ся.
Bestaunen, v. a. подивляти.

Вѣсте, adj. (superl.) найлутший, наилучший, найлѣпший, найкрасшій; die besten Jahre цвѣтъ житя; zum Besten для добра oder пожитку; der erste Beste першій лѣпшій; das gemeine Beste загальне добро; Jemandem zum Besten haben насмѣвати ся, глузовати зъ кого, глуумити ся зъ кого, поглуумити; nicht am, не збить добре, ненайлучше.

Вѣстешен, v. а. подкупити, перекупити, подплатити; im Pläßen обшити.

Вѣстешер, m. подкупникъ, подкупень.

Вѣстешlich, besteshbar, adj. запродайнний, подкупний, перекупний.

Вѣстешlichkeit, f. подкупность.

Вѣстешung, f. подкупство, подкупъ, подплачене.

Вѣстеш, n. сховня, пѣхва, сховало.

Вѣстешен, v. а. обтикати, обтичити, пообтиковати, обсадити, намаѣти; mit Blumen —, заквѣчити; die Haare mit Blumen —, закосичити ся, затикати ся.

Вѣстешен, v. а. überwinden подужати, збороти, перемогчи, передужати, поробити, звияжити; v. n. außhalten устояти, видержати; gestiegen, gestiegen застигнути, замерзнути, сцѣпѣти; dauch trivati, ostoaty ся, бути, удержати ся; beschaffen обставати при чѣмъ, наставати на що, не одступати, стояти при чѣмъ; auß etwas besetzen складати ся зъ чого, на чѣмъ стояти, зависати на чѣмъ; mit etwas —, обстати oder вийти зъ чимъ; eine Prüfung —, зложити спитъ.

Вѣстешен, v. а. обокрасти.

Вѣстешер, m. обокрашій.

Вѣстеigen, v. а. взойти на що, вилѣзти на що, вийти; das Pferd —, всѣсти на коня, досѣсти коня.

Вѣстеigung, f. всхѣдъ.

Вѣстелien, v. а. besetzen заставити чимъ; eine Stelle anweisen назначити; казати кому прийти, заказати oder замовити кого; veranstellen урядити, установити; einen Auftrag bestellen справити приказъ oder орудку; bereiten приготовити; einen Brief —, одлати oder доставити листъ oder письмо; das Feld —, засадити, засѣяти, справити рѣлю oder поле; Einen zu sich —, просити кого до себе; ein Haus —, устрофти oder розпорядити дѣмъ; dingen згодити, умовити; eine Sache —, замовити що.

Вѣstellbar, adj. доручимий.

Вѣstellter, m. поставленникъ; угоджений.

Вѣstellung, f. замова, замовлене, замовлена рѣчь; — des Afters управа рѣлѣ.

Вѣstempeln, v. а. оклеймити, наложити клеймо.

Вѣstensch, adv. bestmöglichst якъ-найлѣпше, якъ-найлучше.

Вѣsternnt, adj. звѣздний, зорешливий.

Вѣsternern, v. а. оподатковати, наложити податокъ oder данину.

Вѣsternerte, m. оподаткований, податкующий.

Вѣsternernung, f. оподатковане, наложене податку; Steuer дачка, податокъ; — vintlage, f. розкладъ oder розложене податковъ.

Вѣsterialisch, f. thierisch, viehisch.

Вѣstie, f. звѣрь, товариша, скотина, котюга.

Вѣstielien, v. а. очеренити.

Bestimmen, v. a. назначити, призначити, установити, постановити, означити, визначити; den *Wert* —, оцѣнити, осудити; *bewegen* привести до чого, склонити.

Bestimmt, adj. назначений, назначений, визначений; певний. виразный.

Bestimmtheit, f. визнакъ, певность, виразность.

Bestimmung, f. назначенє, назначенє, постановленє; der *Zweck* назначенє, цѣль, намѣренє; доля, судьба, таланъ.

Bestimmungsgut, m. поводъ.

Bestoßen, v. g. розростати ся, галузити ся, розвѣтвити ся.

Bestoßen, v. a. пообтовкати, оббивати; mit dem *Wohel*, mit der *Feile* остругати, опилити.

Bestrafen, v. a. сварати, укарати, наказати, покерати.

Bestrafung, f. скранє, покаранє кара; наказанє.

Bestrafen, v. a. осияти, озарити, освѣтити.

Bestreben, v. g. старати ся, силовати ся, намагати до чого.

Bestreben, n. *Bestrebung*, f. старанє, намаганє до чого.

Bestreichen, v. a. намазати, обмазати, помазати, натирати, потерти; (von *Winden*) дути, обвѣвати; einen *Ort* mit einem *Geschütz* —, сгрѣляти до якого мѣсця.

Bestreiten, v. a. оспорувати, перечити, заперечити чому, опирати; die *Bedürfnisse* —, обганяти або обогнати потреби, покрити, оплатити, заспокоѣти.

Bestreitung, f. оспоруванє, переченє, заперекя; — der *Steuer* оплата подятку.

Bestreuen, v. a. натрусити, посп-

пати, засипати, натрусити; den *Weg* mit *Blumen* —, засипати або застелити дорогу цвѣтами.

Bestreichen, v. a. уловити въ сѣти; mit *Banden* *belegen* обвязати вузлами; обманути, уловити.

Beströmen, v. a. плисти попру що або коло чого, омивати.

Bestürmen, v. a. нападати на що, наступати на що, напирати; *Einne* —, напасювати кого, докучати кому, сильно одєг дуже просити.

Bestürzen, v. a. накрити покривкою; einen *Schreck* *verursachen* затривожити, залакати, заполохати.

Bestürzt, adj. залаканный, затривоженный, застрашенный.

Bestürzung, f. перестрахъ, затривоженє, жыхъ, переполохъ.

Besuch, m. спосѣшенє, гостина; einen *Besuch* *abstatten*, *ablegen* ити або прийти до кого въ гостѣ, спосѣтити кого.

Besuchen, v. a. провѣдати, спосѣтити, одвѣдати, навѣщати кого, ити въ гостину або частити до кого.

Besucher, m. гостѣ; стражникъ.

Besucht, adj. спосѣщальный, звѣданный.

Besudeln, v. a. скаляти, засквирнити, заогидити, замарати, забрудити.

Betagen, v. a. визначити день або речинєнє; v. n. пропасти.

Betagt, f. *bejahrt*.

Betafeln, v. a. наряжати корабель.

Betaften, f. *befühlen*.

Betäfelu, v. a. eine *Wand* облити стѣну,

Betäuben, v. a. поморочити, заголомшити, голомшити, приголомшити, заглушити, загрѣмати, за-

поморочити, задурити, одурити; *betäubt* заголомшений, зацѣпля-
лий; *betäubend* задурливий, за-
поморочливий.

Betäubung, f. заголомшене, запомо-
рока, заглушене; задурь, дурь.

Betäubungsmittel, n. гѣкарство за-
дурливе. дурѣйка.

Betbruder, m. набѣжливий.

Beten, v. п. молити ся; *Noth lehrt*
beten—, якъ трывога то до Бога.

Beter, m. богомѣльникъ.

Beterin, f. богомѣльниця.

Betfahrt, f. Wallfahrt.

Betglocke, f. звѣнъ котримъ дае ся
знакъ до молитви.

Bethätigen, v. а. доказати дѣломъ,

Bethäuen, v. а. оросити, поросити,
окропити росою.

Bethaus, n. дѣмъ моливенний, дѣмъ
молитви.

Bethausen, v. а. роздѣлити, роздати.

Betheiligen, v. а. дати кому часть
oder удѣлъ.

Betheiligte, m. участникъ, той ко-
трого ся що дотичить.

Betheiligung, f. участь, участка.

Betheuern, v. а. божити ся, клясти
ся, присягати на що, заприся-
гачи що.

Betheuerung, f. божене, заприсяг-
нене.

Bethören, v. а. обдурити, обманити,
обманути.

Bethörung, f. обмана.

Bethrünt, adj. залитий слезами, за-
плаканий.

Betiteln, v. а. наименовати, назвати.

Betiteln, v. а. обманути.

Betonen, v. а. наважувати голосомъ,
натискати голосомъ, наголошу-
вати.

Betonie, f. *Betonienfrau*, n. бук-
виця.

Betonung, f. наважуване голосомъ,
натискъ голосу, наголосо.

Beträchtlich, adj. торонкий. значний,
великий.

Betracht, m. зглядъ, увага; in — *ziehen*
уважати, розсудити.

Betrachten, v. а. придивляти ся, гля-
дѣти на що, призирали ся чому;
mit dem Geiste розсудити, роз-
гадати, розмишляти, роздумати;
Rücksicht auf etwas nehmen ува-
жати, зглядъ мати.

Betrachtung, f. розглядуване, роз-
суждене, розважане, увага, роз-
думуване, застановлене; *Rücksicht*
зглядъ, увага.

Betrag, m. скѣлькѣсть, галъ. загаль,
вартѣсть, сума; цѣна.

Betragen, v. г. вести ся, поводити
ся. справовати ся, поступовати;
v. п. виносити, доходити, творити.

Betragen, n. поведене, поступокъ.

Betrauen, v. а. жаловати, носити
жалобу.

Beträufeln, v. п. обмочити, нака-
пати на що, обкапати.

Betrauen, v. а. *Jemanden mit einem Amte*
повѣрити кому урядъ.

Betreff, m. in *Betreff*... що до...,
зглядомъ чого; (aus Anlaß) зъ
причини, зъ поводу; von Seite
зѣ стороны.

Betreffen, v. а. натрапити, налучити,
спѣткати, застати, спѣймати, по-
дибати, ухопити; найти, запо-
пасти; *anbelangen* тикати ся кого,
oder до кого належати; was mich be-
trifft що до мене (тикае ся).

Betreiben, v. а. виганяти oder го-
нити на поле, пасти; *thätig be-
sorgen* заимати ся чимъ, ходити
кодо чого oder за чимъ, старати ся
о що, трудити ся чимъ; *Jemanden*

— (urgiren) напирати, наставати (на кого).

Betreibung, f. старане, заходъ коло чого; напиране, нагѣнъ; — *Verſuch* просьба о прискоренѣ.

Betreten, v. а. станути на що одер на чѣмъ, вступити, удоптати, уталовати; *Einen* —, застати, придбати, подибати, спѣймати, зловити, имити; *den Rechtsweg* —, розпочати дорогу права.

Betreten, adj. вбитий, уталований. утолоченный; f. *bestürzt*.

Betretungsfall, m. im *Betretungsfall* еслибъ спѣймали (спѣймано) на дѣль одер на учинку.

Betrieb, m. старане, заходъ около чого, займане ся чимъ, провадження чого.

Betriebsam, adj. трудящий, работающий, спѣрний, запопадливый, робѣтний, неутомный, пыльный.

Betriebsamkeit, f. трудолюбѣсть, дѣяльность, промисль.

Betriebsstätte, f. мѣсце дѣяльности.

Betrinken, v. г. упити ся, запити ся, нахмѣлѣти ся, заллати ся.

Betringen, f. *betragen*.

Betroffen, v. п. отряхнути, подтряхнути, обдсхнути, отряхати, обсхати.

Betroffen, adj. стривоженный, помѣшанный, зачудований.

Betrüben, v. а. засмутити, змертвити, спечалити; *sich* —, засмутити ся, смутовати.

Betrübniß, f. смутокъ, змертвлѣне, скорбъ (4. *Defl.*), скорбина, жаль, сумъ, болѣсть.

Betrübt, adj. смутный, сумный, жалѣсний, жалосливый, жалѣбный, непотѣшний.

Betrug, m. обмана, ошука, ошуканство, манта, туманство, крутѣйство.

Betrügen, v. а. обманути, омантити, ошукати, заманити, обдурити, завести кого, задурити, зморочити.

Betrüger, m. мантѣй, ошуканецъ, туманъ, крутарь, крутѣй, дурисвѣтъ, заведия, митникъ, баламутъ, фарманикъ.

Betrügerei, f. обмана, туманство, мантѣйство, ошука, крутѣйство.

Betrügerisch, adj. мантѣйный, обманчивый, крутарский, завѣданный, хитрый, подступный.

Betrüglisch, adv. завѣданный, лукавый.

Betrunken, adj. пьяный, напитокъ, захмѣлѣный.

Betrunktheit, f. пьянство, похмѣле.

Betsaal, m. молитвенница.

Betschwester, f. богомѣльница; набожница.

Bett, n. лѣжка, постѣль, постеля, ложе; — *eines Stüßes* корито, ложбище, русло; *das Bett machen* постелити лѣжку одер постѣль; *zu Bette gehen* лягчи спати, ити спати.

Betttag, m. день молитви; (in der *Kreuzwoche*) день крижовый.

Bettbank, f. складне лѣжка.

Bettdecke, f. налѣжникъ, одѣвало, колдра.

Bettel, m. дурница, нѣсенѣтница.

Bettelarm, adj. дуже бѣдный, бѣдолашный.

Bettelbrief, m. листъ жебрачий.

Bettelbrot, n. хлѣбъ жебрачий одер вижебрачий, милостиня.

Bettelbube, m. хлопецъ жебручий одер бѣдный.

Bettelei, f. жебрачина, нужда; *Bettelstand* жебрацтво, жебри.

Bettelfrau, f. жебрачка.
 Bettelführer, m. поводирь, дѣвоводъ, дѣвовода.
 Bettelführerin, f. поводирка, дѣвоводница.
 Bettelhaft, m. жебрацкий, дѣдовский, бѣдный.
 Bettelheute, pl. старецъ, дѣди, жебраки.
 Bettelmann, m. жебракъ, дѣдъ, старецъ.
 Bettelmönch, m. чернецъ просячий милостиниъ.
 Betteln, v. п. жебрати, просити милостиниъ, просити, прохати.
 Bettelorden, m. законъ oder братство просячихъ милостиниъ.
 Bettelsack, m. бордюгъ, торба жебрача.
 Bettelstab, m. жебрачка oder дѣдовска палица; fig. убожество, бѣдацтво, бѣднота, нужда.
 Bettelstand, m. жебрацтво, жебри.
 Bettelstolz, m. гордия жебрачка.
 Bettelvogt, m. наглядникъ жебраковъ oder дѣловъ.
 Bettelwesen, n. справа жебрача.
 Betten, v. а. постелити oder розправити лѣшко oder постѣль; wie man sich bettet so schläft man якъ собѣ постелишь такъ ся виспишь.
 Bettgeher, m. нѣчляжникъ.
 Bettgenosse, m. товаришъ лѣшка.
 Bettgeräth, n. знаяи лѣжковъ.
 Bettgestell, n. лѣшко.
 Bethimmel, m. верхъ лѣшка oder постелѣ.
 Bettkammer, f. спальна комната, спальна.
 Bettkissen, n. подушка.
 Bettlägerig, adj. болезний, хорий.
 Bettler, m. жебракъ, прошакъ, старецъ, торбаръ, дѣдъ.

Bettlerin, f. жебрачка, жебруща баба.
 Bettlisch, m. звязокъ, клуночокъ, клунокъ; Feuertage сѣнникъ.
 Betttuch, n. простирало, радио, лѣжникъ.
 Bettung, f. постеленъ; помѣсть.
 Bettvorhang, m. затула (у лѣшка).
 Bettwanze, f. блошица постельна.
 Bettzeug, n. спальна бѣлизна, спальна бѣль.
 Bettzüge, f. пѣшевка.
 Bettünchen, v. а. потинковати.
 Bettwäsche, f. неабля о сѣпѣмъ.
 Beze, f. сука.
 Beuze, f. лугъ, зола.
 Beutzen, v. а. золити, въ лузѣ прати oder мочити.
 Beuzfaß, n. зѣльникъ, зѣльница.
 Beuge, f. загинъ, кривизна, випуклѣсть; Kniebeuge, f. пѣдколѣно.
 Beugen, v. а. гнути, нагинати, пригинати, клонити, приклонити; demüthigen смирити; kränken печалити, оскорбити, смутити, гризати; sich beugen кланяти ся, пѣдати ся.
 Beugfall, m. падежъ.
 Beugsam, adj. гнучкий, гибкий, нагинчастый, мягкий; folgsam послушный, покорный, слухняный.
 Beugung, f. згинане, нагинане, наклонѣ.
 Beule, f. желвакъ, вередъ, вахлакъ, болякъ; an einem Gefäße випуклина; (vom Anschlagen) мозуль (m).
 Beunruhigen, v. а. безпокоѣти, непокоѣти, турбовати, клопотати, тривожити, пакати кого, напастувати.
 Beurfunden, v. а. вдоводяити, за свѣдчити.
 Beurlauben, v. а. дати ѡдпустку, ѡпустити; v. г. опрощати ся зъ кимъ, прашати ся.
 Beurlaubte, m. ѡдпушенецъ.

Beurlaubung, f. отпушене.
 Beurtheilen, v. а. осудити, розсудити, оцѣнити, роздзнати.
 Beurtheiler, m. розсудецъ.
 Beurtheilung, f. судъ, сужене, розсужене, осудъ, осужене.
 Beurtheilungskraft, f. розсудокъ.
 Beute, f. добыча, займанщина, пологъ, потала, користь; großer Vactrog дѣжа; ein hölzerner Viehnenstod борть.
 Beutel, m. мѣшочокъ; in der Mühle питель; an thierischen Körpern торбинка; Geldbeutel калитка, кошонка; auf Tabak, Pfeife, Zunder гаманъ; öffentliche Kasse каса; bei Zischlern долото.
 Beutelfaul, m. жѣнда, гнетаръ, скупий.
 Beutelfaßen, m. скриня питлѣва.
 Beutelmelise, f. рѣмезъ.
 Beuteln, v. а. питлѣвати; schütteln перетрясати; beutelförmige Vertiefungen bekommen одставати, бахмато лежати.
 Beutelschneider, m. вѣрва, мошонникъ, злодѣй.
 Beutelsieb, n. решето, питель.
 Beuteltier, n. Beutelraße, f. звѣря торбочне.
 Beuteltuch, n. полотно питлѣве.
 Beuteüchtig, adj. лохний добичи oder полону.
 Beutler, m. рукавичникъ.
 Bewölfern, v. а. населити oder заселити людми, налюднити.
 Bewölfert, adj. населений, налуднений.
 Bewölkung, f. населене, налуднене; людность.
 Bevollmächtigen, v. а. уповновластити кого, дати кому власть, повѣрити кому що.
 Bevollmächtigte, m. повновластникъ.

Bevollmächtigung, f. уповновлащене.
 Bevollmächtigt, adj. уповновлащенный.
 Bevor, conj. закимъ, заки, закъ, занѣмъ, передже, закимъ.
 Bevormunden, v. а. дати опѣкуна oder опѣку, опѣкувати ся (кимъ oder чимъ).
 Bevorrechten, bevorrechtigen, v. а. дати яке право.
 Bevorstehen, v. n. надходити, ити на що, предстояти, горозити, заносити ся на що; obliegen належати до кого; warten ждати, чекати.
 Bevorstehend, adj. будущий, наступающий, грозячий.
 Bevorthellen, v. а. оскорбити, обманути.
 Bevorthellung, f. оскорба, обмана.
 Bevorworten, v. а. вимѣновати собѣ що, заваровати, зберегти; f. befürworten.
 Bevorzugen, v. а. дати кому первенство передъ кимъ.
 Bewachen, v. а. стерегти, берегти, сторожити, варгувати.
 Bewachsen, v. n. заростати, поростати.
 Bewachung, f. стережене, бережене, вартоване.
 Bewaffnen, v. а. озбруѣти.
 Bewaffnung, f. озбруѣне.
 Bewahren, v. а. хоронити, сохранити, блюсити, стерегти, берегти, боронити; f. verwalten.
 Bewähren, v. а. доказувати, справдити, досвѣдити; sich —, okazati ся чимъ, справдити ся.
 Bewährt, adj. дознаний, досвѣчений, вѣрний, непохѣбний, доводний.
 Bewaldet, adj. зарослий лѣсомъ.
 Bewältigen, v. а. побороти, подумати, побѣдити, перемогти, осидити.

Всваллен, v. а. обсіпати землю.
Всвалдерт, adj. знающий, обдізна-
ний, сохтовний, свѣдомий, обо-
ротний.
Всвалдт, adj. такий.
Всвалдтніф, f. околѣдность, обста-
новка, обстаноукъ; damit hat es fol-
gende—, зъ тимъ такъ ся має,
оно такъ було.
Всвалфсерн, v. а. обділяти (водою);
воду напускати, наводнити.
Всвалген, v. а. рухати, двигнути,
порушити, піднести; *Семанден zu*
etwas—, привести до чоґо; *rüh-*
ren тронути, розжалити; побу-
дити.
Всвалгсрунд, **Всвалгсрундсгрунд**, m. по-
будна причина, повідъ.
Всвалгліч, adj. рухомий, подвижний;
хиткий; *rührend* троґающий, по-
рушливий; *bewegliche Güter*, *beweg-*
liche Sache рухло, движиме добро.
Einer der sich unaufhör-
lich bewegt непосидливий, непо-
сидний, непосидищий, рухавий,
неусидливий, неусидний, непосид-
ливель, живий, верткий, верт-
ливий; *beweglicher Feiertag* свя-
то въ року.
Всвалглічсfeit, f. рухомість, подвиж-
ність.
Всвалгт, adj. піддвигнений; тро-
нутий.
Всвалгунг, f. рухъ, движене; *An-*
trieb попудъ, нагдінь, воля; *Un-*
ruhe, *Unruhe* зворушене, нагдіть.
несупокой; *Gemüths—*, движене
духа.
Всвалсен, v. а. повѣвати на що,
опахнути.
Всвалсрен, f. *bewaffnen*.
Всвалсвен, v. а. женити; v. г. оже-
нити ся, жѣнку взяти; *beweibt*
женатий.

Всвалсвен, v. а. оплакувати, пла-
кати по кѣмъ.
Всвалсв, m. доказъ, доводъ, свѣ-
доцтво; *Beweis und Gegenbeweis*
доказъ за и противъ.
Всвалсвартіфел, **Всвалсвартпунт**, m. **Всвалсв-**
артіфел, n. доказуюче письмо.
Всвалсвен, v. а. довести, доказати,
доказовати; показати, оказати,
висвѣдчити що на коґо.
Всвалсвфүһрунг, f. доказоване, до-
воджене.
Всвалсвліч, adj. доказний.
Всвалсвсчлүф, m. заключене.
Всвалсвен, v. а. побѣлити, вибѣлити.
Всвалсвенсгер, m. бѣльникъ.
Всвалсвенден, v. а. *es dabei bewenden*
lassen вдовільняти ся, перестати
на чѣмъ, оставити що такъ якъ е,
нехати при чѣмъ.
Всвалсвенден, n. *es soll dabei sein—*ха-
бен має такъ остати якъ е, має
ся при тѣмъ остати.
Всвалсверб, m. старане, побиване ся,
заходъ, дѣло.
Всвалсвербен, v. г. старати ся одет пови-
вати ся о що, домагати ся чоґо;
um ein Mädchen sich—, сватати
дѣвчину.
Всвалсвербер, m. старникъ, старающий
ся о що, убѣгачъ.
Всвалсвербунг, f. старане, домагане;
сватане.
Всвалсверсен, v. а. обкинути, обкидати,
обметати, кидати на що; обсі-
пувати.
Всвалсверсстелліген, v. а. виповнити, въ
дѣйство привести, доказати, упе-
кати що, укутати, виконати.
Всвалсверсстеллігунг, f. виповнене, ви-
конѣ.
Всвалсверсстћатиген, v. а. довести одет
оказати дѣломъ.

Бевиделн, *v. a.* обвинути, обвязати окутати, ополити.

Бевертшен, *v. a.* оцѣнити шо.

Бевуилigen, *v. a.* зѣзволити, дозволяти, згодити ся на шо.

Бевуилigung, *f.* зѣзволене, призволене, згода, позволене.

Бевуилkommen, *v. a.* здоровити, привѣчати, поздоровити.

Бевуилkommenung, *f.* поздоровлене, привѣчане.

Бевинден, *v. a.* обвинути, обвязати.

Бевиркен, *v. a.* зѣлати, справити, привести въ дѣло.

Бевиртшен, *v. a.* угошати, честовати, заходити кого, зобойти кого.

Бевиртшchaften, *v. a.* рядити газдѣвство, газдовати.

Бевиртшung, *f.* угошене, честоване.

Бевигелн, *v. a.* шутити одер жартовати одер глузовати зъ кого.

Бевушнbar, *adj.* мешкальнй. **Бевушнbarkeit**, *f.* мешкальнѣсть.

Бевушнен, *v. a.* мешкати, жити, житлувати, сидѣти.

Бевушнер, *m.* мешканецъ, житель.

Бевушлен, *v. a.* замрачити, захмарити, затьмити; *sich bewuelsen* захмарити ся, забовдурити ся, зашкѣрити ся, засунути ся.

Бевушфт, *adj.* захмарений, хмарнй, забовдурений.

Бевундerer, *m.* подивлячъ.

Бевундern, *v. a.* подивляти, дивовати ся, дивити ся, чудовати ся.

Бевундerung *f.* подивъ, зачудъ.

Бевундerungsvoll, *adj.* подивнй, чуднй.

Бевуерf, *m.* подмастка, одмастка.

Бевуифт, *adj.* свѣдомй, вѣстенъ, знаемй; — *sein* помнути, тямити, свѣдомимъ бути, чути.

Бевуифтlos, *adj.* безчувнй, безпа-

мятнй, безтямнй; *adv.* безъ памяти, безъ тямн.

Бевуифтlosigkeit, *f.* безпамятнѣсть, безтямнѣсть.

Бевуифтsein, *p.* память, свѣдомѣсть, совѣсть, тямн, тямка, чувство; *Jemanden zum Bewuiftsein bringen* дочутити ся кого.

Безахлbar, *adj.* оплатнй, дасть ся заплатити, можъ шо заплатити.

Безахлен, *v. a.* заплатити, платити, виплатити; *vergeltten*, *strafen* одомствити, виплатити ся; *mit dem Leben* — наложити головою, житемъ переплатити.

Безахlung, *f.* заплата, плата, зазлачене.

Безахler, *m.* платникъ.

Безахтmen, *v. a.* усмирити, укротити, уласкати, повдержати, спитити.

Безахубern, *v. a.* вречи, очаровати; *entzuden* захвачати, поривати, полонити.

Безахубeung, *f.* зачароване, вречене, захватъ.

Безахшen, *v. a.* зауздати, нагнуздати, наховстатн.

Безахшnen, *v. a.* обгородити, обплести.

Безеишnen, *v. a.* назначити, замѣтити, означити, значокъ зробити, описати; назвати.

Безеишnung, *f.* значене, назначене, назва; описане, знакъ.

Безеишen, *v. a.* явити, сказати, освѣдчитн.

Безеишgen, *v. a.* засвѣдчитн, посвѣдчитн, свѣдоцтво дати о чѣмъ.

Безеишung, *f.* засвѣдчене, свѣдоцтво, виявъ.

Безеиштigen, *bezihten*, *v. a.* обвиняти, виновати, посуджати.

Безеишен, *v. a.* натягнути, обтяг-

нути, надѣти, наядгнути, наво-
лѣчи; ein Haus beziehen пере-
нести ся до якого дому; Waaren
von einem Orte—, покупати одер
куповати одер спровадити товаръ
зъ якого мѣсца; mit Krieg—,
вести войну противъ кого, ити
войною на кого; ein Lager be-
ziehen таборъ одер кошъ роз-
ложити; v. г. одкликувати ся одер
покликувати ся на шо; der Him-
mel bezieht sich небо хмарить ся
одер бовдурить ся; es bezieht sich
auf etwas стягав ся на шо, тикав ся
(до) чога.

Beziehung, f. натягнене, обтягнене;
перенесене ся; (auf etwas) од-
кликване ся, зглядъ, одношене;
mit Beziehung зъ покликомъ; in—
auf das Vermögen шо до майна.

Beziehungsweise, adv. зглядно; in
vorkommenden Fällen въ потребѣ,
въ разу.

Bezielen, v. а. мѣрити одер цѣлити
до чога одер въ шо, намагати до
чога.

Beziffern, v. а. числовати, личбо-
вати

Bezimmern, v. а. брусовати.

Bezirk, m. округъ, повѣтъ, око-
лица; —behörde повѣтвий урядъ;
—theilung подѣлъ на повѣти;
sgericht судъ повѣтвий; —ge-
meinde повѣтова громада; s-
hauptmann староста повѣтвий; —s-
saß замешканецъ повѣту.

Bezirkten, v. а. обкружити, обграницити.

Bezug, m. одношене, одкликване
ся; Ueberzug поволока; Einnahe
приходъ; — von Geld побѣрка гро-
шей одер платнѣ; —sachen до-
тичний письма; — auf etwas, f. Be-

ziehung; —berechtigter управне-
ний до побору.

Bezugnahme, f. одкликване ся, од-
ношене

Bezüglich, adv. зглядно, зглядомъ,
шо до...

Bezugsen, v. а. обскувати, обскубити,
зоскувати, зоскубити, повими-
кати, обрвати.

Bezugsen, v. а. подбити колками
одер пвяхами; zum Endzweck haben
намѣряти, загадати, намагати до
чога.

Bezweifeln, v. а. сумнѣвати ся, осу-
мнѣвати ся, не бути певнимъ
чога.

Bezweiflung, f. осумнѣванне, сум-
нѣвъ.

Bezwingen, v. а. подужати, побо-
роти, збороти, зъодолѣти, осилити,
походити, зайти, звияжити,
перемогчи, покорити, подбити.

Bezwinger, m. побѣдникъ, звияжникъ,
погромникъ.

Bezwinglych, adj. дающий ся побо-
роти одер побѣдити.

Bezwingung, f. полужанне, побѣдженне
перемога.

Bezwisehen, v. а. поводити.

Bibel, f. библия, святе письмо.

Bibelfest, adj. оборотный въ письмѣ
святомъ.

Biber, m. боберъ

Biberfell, n. боброва шкура.

Biberbaum, m. бобровникъ.

Bibergeil, n. боброва струя.

Biberflee, m. бобровникъ.

Bibernell, f. бедричъ, бедронецъ (пе-
дринецъ), берп-деревецъ.

Bibliograph, m. знатокъ въ книгахъ,
книжникъ.

Bibliographie, f. книжничество.

Bibliothek, f. книговица, книговня.

Bibliothekar, m. книговникъ.

Bibliothekariat, n. книговняцтво.
 Bibliſch, adj. библиейний.
 Bichelbeere, Bichelbeere f. f. Heidel-
 beere.
 Bicken, v. a. клюти, цѣпкати, дзю-
 бати.
 Bieder, adj. чесний, добрий, сер-
 дешний, уцтивий, сердечний, про-
 стодушний.
 Biederkeit, f. чесноть, чеснота, до-
 бродушность, правота.
 Biedermann, m. добръница, сердега,
 честивець, честний чоловікъ.
 Biederſinn, m. чесноть, правота,
 добродушность.
 Biegefaß, m. падежъ.
 Biegeleiſen, n. прасило, залъзко до
 прасована.
 Biegen, v. a. гнути, нагинати, на-
 клоняти; ſich —, гнути ся, наги-
 нати ся, подавати ся.
 Biegen, n. зогнене, гнуте, наги-
 нане, згинане.
 Biegsam, adj. гибкий, вигінчастий,
 гнучкий, гнучкий, хисткий, сви-
 тойкий, мягкий; lenſam покръ-
 ний, слухняний.
 Biegung, f. нагинане, згинане; зал-
 омъ; in der Sprachlehre скло-
 нене, склонъ.
 Biene, f. бджола, пчола.
 Bienem, adj. бджоляний, пчоляний,
 пчолячий, пчольний.
 Bienenbeute, f. бортъ.
 Bienenbrod, n. перга, пчолячий
 хлѣбъ.
 Bienenbrut, f. червь пчольний, мо-
 лодъ бджоли.
 Bienenflug, m. рой.
 Bienenfresser, m. жовна.
 Bienengarten, m. пчольникъ.
 Bienenhaube, Bienensarre, f. ситко
 одъ пчоль.
 Bienenhauß, n. пчольникъ, пасѣка.

Bienenkönigin, f. пчольна матка,
 матка пчоль.
 Bienenkorb, m. f. Bienenſtock.
 Bienenschwarm, m. рой.
 Bienenſpecht, m. кобець, довбачъ.
 Bienenſaug, m. глухавка, глуха кро-
 пива, куряча слѣпота; rothet —,
 медунка-дѣвка.
 Bienenſpiel, n. перегра пчоль.
 Bienenſtafel, m. жало бджоли.
 Bienenſtock, Bienenforb, m. улий,
 улень, пенъ; ein großer liegender —,
 лежакъ, лежухъ, стоякъ; ein Bie-
 nenſtock ohne Boden бездонникъ;
 ein wilder —, бортъ.
 Bienenwäſter, Bienenwärtter, m. пасѣч-
 никъ, пчоляръ, бортникъ.
 Bienenwärtterin, f. пасѣчничка, борт-
 ничка.
 Bienenwachs, n. перга.
 Bienenzelle, f. коморчина пчольна.
 Bienenzucht, f. пчольничество, пчоло-
 водство.
 Bier, n. пиво; — ſchenken продавати
 пиво, торговати пивомъ; Bier
 brauen варити пиво; — Aufſchlag
 наложено на пиво.
 Bierbonk, f. пивна лава, пиварня.
 Bierbottich, m. кадъ, кадка.
 Bierbrauer, m. пивоваръ, бровар-
 никъ.
 Bierbrauerin, f. пивоварница.
 Bierbrauerei, f. пивоварня, броваръ.
 Bierbruder, m. пивопий, пиваръ.
 Bierſſig, m. пивний оцетъ.
 Bierfaß, n. пивна бочка oder кадъ.
 Bierſiedler, m. музика, скрипникъ,
 грайка.
 Biergaſt, m. пивний гость.
 Biergeld, n. als Abgabe пивовѣ, по-
 датокъ одъ пива; Trinkgeld на-
 пивокъ, тринкаль.
 Bierhaus, n. пиварня, шинкъ.
 Bierheber, m. гвваръ.

Bierhefen, pl. дрожжъ (пивнѣй).
Bierkanne, f. збанокъ одъ пива, ку-
 холь, глечникъ одъ пива.
Bierkeller, m. пивница.
Bierkrug, m. збанъ одъ пива.
Bierregal, n. право виробляти овер
 робити пиво.
Bierschenke, f. коршма, шинкѣ.
Bierschenk, m. коршмаръ, шинкаръ.
Biersteuer, f. чопове, податокъ одъ
 пива.
Biertrinker, m. пивакъ, пивопий.
Bierzwang, n. право пиварне овер
 шинкованя.
Biehmilch, f. кулястра, колястра.
Bieffliege, f. бурчимуха.
Bieten, v. а. подати, подавати; mehr
 bieten больше подавати, цѣну пе-
 ребивати, вганяти кого въ гро-
 шѣ; **Sinem Troß** —, баказувати,
 одобръ ставити; anbieten подати,
 поступити; feil —, продавати, ви-
 ставити на продажъ.
Bigamie, f. двоженство.
Bigamist, m. двоженникъ.
Bigott, adj. пустосвятъ, святошокъ,
 бобонний, забобонний.
Bigotterie, f. пустосвятство, по-
 рожна святость, забобонность.
Bijou, m. дорога овер цѣнна рѣчь.
Bijouterie, f. торговля дорогими рѣ-
 чами.
Bilanz, **Bilanze**, f. рѣвновага.
Bild, n. образъ, видъ, икона; **Ab-
 bild** прозоръ, видъ.
Bildchen, n. образокъ, образецъ.
Bilden, v. а. дати образъ овер видъ
 чому, образовати, творити, учити,
 способити.
Bilderbuch, n. книжка зъ образами.
Bilderdienst, m. поклонене образамъ.
Bildergallerie, f. вистава овер зборъ
 образвъ.

Bilderfreund, m. любовникъ обра-
 зовъ.
Bilderhandel, m. торгъ овер торжа обра-
 зами.
Bilderhändler, m. торгующий обра-
 зами.
Bildermaler, m. маляръ образвъ
 овер иконъ.
Bilderschrift, f. письмо въ образахъ.
Bilderstreit, m. иконоборство.
Bilderstürmer, m. иконоборецъ.
Bilderwerk, n. рѣзьба.
Bildhauer, m. рѣзьбяръ.
Bildhauerei, **Bildhauerkunst**, f. рѣзь-
 барство.
Bildlich, adj. образовый, иннорѣчний.
Bildner, m. рѣзьбяръ.
Bildniß, n. образъ.
Bildsäule, f. статуа.
Bildung, f. образоване; **Ansehen**, **Aus-
 sehen** видъ; наука.
Bildungsanstalt, f. закладъ науковий,
 заведенне наукове.
Bildwerk, n. образъ.
Bill, f. биль.
Billard, n. бильяръ.
Billet, n. карточка, писулька, ци-
 лулка.
Billig, adj. справедливый; **zum Preise**
 дешевый, таний (тунный); **mäßig**
 мѣрный, умѣркований.
Billigen, v. а. похвалити, одобрити,
 признати за добре овер справе-
 дливе; збозволити на що, згоди-
 ти ся.
Billigkeit, f. справедливость; деше-
 вость.
Billigung, f. одобрене, збозволене.
Billion, f. билионъ, тьма темъ.
Bilsenfraut, n. бѣлунъ, блекота, бѣ-
 лена, лудокъ, нѣмиця.
Bimsstein, m. жужелиця камѣнна.
Binde, f. обвязка, завязка, пере-

вязка, звязка; an Schuhen бап-
дажъ.
Binden, v. a. вязати, звязати, за-
вязати, повязати, привязати; Be-
sen—, плести вѣвникъ; Fäßer—,
побивати (обручами) бочки; Bü-
cher—, оправляти oder переплѣ-
тати книжки; an Niemanden ge-
bunden sein вѣ одъ кого зависѣти;
sich binden вязати ся, привязати
ся до чого, держати ся чого.
Binder, m. вѣзальникъ, вѣзѣльникъ,
боднаръ, бочаръ.
Binderwerkstatt, f. бочарня.
Bindewort, n. спѡйка.
Bindezeichen, n. знакъ лучена.
Bindfaden, m. вервинка, вервица,
вервочка, шнурочокъ.
Bindgerte, Bindweide, f. ужавка, ву-
жавка, ужалка, витка.
Bindung, f. повязане, звязане, об-
вязка.
Bingelfraut, n. ширица.
Binnen, praep. (mit dat.) въ, до, въ
протягу, за.
Binnenhandel, m. межикравва тор-
говля.
Binnenland, n. межикравва земля,
межиземный край.
Binnenmeer, n. межиземне море.
Binnenverkehr, m. межикраввий обо-
ротъ.
Binse, f. ситникъ, сѣтникъ, посѣт-
никъ, осѣтвягъ.
Biograph, m. житєписецъ.
Biographie, f. житєпись.
Birke, f. береза; weiße—, бѣла бе-
реза; niedrige—, багниста береза;
flaumige—, пушиста береза; Zwerg-
birke низька береза.
Birken, adj. березовий.
Birkengehölz, n. Birkenwald, m. бере-
зина, березникъ, березовий лѣсъ,
березнякъ.

Birkenholz, n. березина, березове
дерево.
Birkenrinde, f. березова кора.
Birkenjaft, m. Birkenwasser, n. бере-
зовица.
Birkentheer, m. доготъ (gen. дѡгтю),
деготъ.
Birkhubn, n. тетеревъ (цѣпвѣрр).
Birkhenne, f. тетерица, тетерка.
Birkenwald, f. Birkengehölz.
Birne, Birne, f. груша, грушка.
Birnbäum, m. грушка, грушкове
дерево.
Birnförmig, adj. грушковатий, мовъ
грушка.
Birnerucht, f. зервянка (зъ грушки).
Birnmof, Birnwein, m. грушникъ.
Birnmuß, n. повила зъ грушокъ,
грущанка. грушковий квасъ.
Biß, adv. до, по, ажъ до, ажъ по;
bißher доти, до теперъ, доси;
conj. докѡль, покѡль, поки, за-
кѡмъ, доки, занѣмъ, ажъ; biß hie-
her подоти, доти.
Bisam, m. пижмо.
Bisambod, m. Bisamthier, n. пиж-
мовець.
Bißchen, f. Bißchen.
Bischof, m. святитель, владыка, епи-
скопъ.
Bischoflich, adj. владычий, свети-
тельскый, епископскый.
Bischofshut, m. владыча шапка,
митра.
Bischofsstab, m. владыча булава.
Bischofthum, f. Bisthum.
Biscuit, m. сухаръ.
Bißher, adv. донинѣ, доси, до те-
перъ, до того (сего) часу.
Bißherig, adj. дотеперѣшний.
Bißjezt, adv. досель, досѣль, до
теперъ, доси.
Bison, Biscloß, m. бизунъ, ди-
кий буйволъ.

Віс, м. укушене, угрижене; — *des Gewissen* грижа, гриза, гриз.

Вісцен, п. кусокъ, кусочокъ, крихатка, дробинка, кавальчикъ, шматокъ, дробка; *adv.* немного трох.

Вісен, м. кусокъ, кавалець, кусъ.

Вісіг, *adj.* завілий; *f.* *beisig*.

Вістхум, п. епископство, владництво.

Вісweisen, *adv.* иногдѣ, часомъ, гдеколи, даколи, ніколи, гдесъ-неколись, гдесъ-колись, гдесъ-токолись.

Вітте, *f.* просьба; молитва.

Віттел, м. бирчий.

Віттен, *v. a.* просити, прохати, молити, доправляти ся, правити, дайкати; *запросити*; *bitte zu essen* зайтие що Богъ давъ, просимо.

Віттер, *adj.* гóркый, гіркий, прикрий; *schmerzhaft* прикрий, болючий; *erbittert* грóзний, сердитий, недобрий, лихий; *beißend* колючий, терпкий.

Віттербóсе, *adj.* гявний, сердитий.

Віттеркейт, *f.* гóркóсть, горестъ; *вкóсть*.

Віттерфлє, м. бобовникъ, боброкъ.

Віттерліх, *adj.* гóркавий, гіржавий.

Віттерлінг, м. бобровниця.

Віттерсалз, п. гóрка сдль.

Віттерсфус, *adj.* солодко-гóркавий, солодкий а гóркый; *subst.* глісникъ.

Віттервейн, м. гóрке вино.

Віттервурз, *f.* гóрчянка.

Віттліх, *bitweise*, *adv.* просячи, просьбою, зъ просьбою.

Віттскріфт, *f.* просьба (на письмѣ).

Віттстеллер, м. мольникъ, благачъ.

Вітуміндс, *adj.* живичний, смолистий.

Вівоцафен, *v. p.* ночовати по́дъ голимъ небомъ, кочувати.

Візарт, *adj.* чудний, дивний.

Візаттеріє, *f.* чуднóсть, дивнóсть.

Віаф, *adj.* плоский, рóвний.

Віаффельд, п. площина, рóвнина, поле.

Віафсфост, м. приморозокъ безъ свѣгу, голоморозє.

Віафен, *v. a.* надувати, роздувати; *sich blähen* вициняти ся, горóвжити ся, пирожити ся.

Віафенд, *adj.* надувний.

Віафунг, *f.* надувъ, надутбсть; *вѣтри*.

Віафблеі, п. нечисте олово.

Віафер, м. насвѣчникъ стѣнный; зеркало стѣнне.

Віафіг, *adj.* палахкотѣющий.

Віам, м. неслава, ганьба, соромъ, глумъ.

Віамітен, *v. a.* знеславити, осоромити, обезчестити, обговорити, хулити.

Віант, *adj.* бѣлий, чистий, лискучий, блискавий.

Віанте, *f.* мѣсце незамерзле.

Віанкет, *Blanquet*, п. листокъ повѣрний.

Віафшен, п. булька, бамбулька, бамболя, булечка.

Віафе, *f.* мѣхуръ; банька, булька.

Віафебалг, м. мѣхъ.

Віафсхорн, п. труба, сурма.

Віафен, *v. a.* дуги, трубити, сурмити.

Віафенпфастер, п. везикаторія.

Віафсехр, п. дудка, сопѣвка, свиставка, свистѣлка.

Віафенштейн, м. мѣхурний камѣнь.

Віафенстїх, м. *Blasenschnitt*, м. рѣзанє въ мѣхури.

Віафіг, *adj.* мѣхуроватий.

Віафер, м. той що дує, надувачъ.

Blasewurt, m. болячки (pl.).
 Blasphemie, f. богохульба.
 Blasphemiren, v. а. хулити Богу.
 Blasphemisch, adj. богохульный.
 Blas, adj. блѣднй, блѣдавнй.
 Blässe, f. блѣдность; auf der Stirne
 лисина.
 Blau, adj. блѣдо-синий.
 Blaugelb, adj. блѣдо-жовтйй.
 Blaugrün, adj. блѣдо-зеленйй.
 Blaugroth, adj. блѣдо червонйй.
 Blatt, n. листь; Seite листь, сто-
 рона; Zischblatt стѣльниця; mit
 großen Blättern листатйй.
 Blättchen, n. листокъ, листочокъ
 (листонько).
 Blatten, f. abblatten.
 Blatter, f. короста; pl. ѡспа.
 Blätter, pl. листе; öffentliche Blätter
 часописи; Blätter bekommen пу-
 скати листе.
 Blätterartig, adj. листоватйй.
 Blättergebades, n. французске тѣсто.
 Blättergold, n. малярске одер листове
 золото.
 Blättermagen, m. жвачнйй жолудокъ,
 богунь.
 Blätterlos, adj. безлистйй.
 Blättern, v. n. мати ѡспу.
 Blättern, v. n. перекидати листи
 одер сторони; v. а. обривати
 листе; sich —, ѡдлупувати ся,
 слоўти ся.
 Blätternarbe, f. дзюбъ, рябина.
 Blätternarbig, adj. дзюбоватйй,
 рябий.
 Blätternimpfung, f. щѣплене ѡспи.
 Blätterreich, adj. листяний.
 Blätterschwamm, m. деревна губка,
 чортопорохъ.
 Blättertabak, m. папушевий тютюнь,
 тютюнь въ листкахъ.
 Blätterteig, m. листкове тѣсто.
 Blätterwerf, n. листе, гичъ, гиче.

Blattfläche, f. платокъ (листнйй).
 Blattfloh, m. тля.
 Blattfuß, m. листоножка; плесна.
 Blattgold, n. листове золото, шу-
 миха.
 Blattkäfer, m. сонничко, попикъ.
 Blattkohl, m. ярмушь.
 Blattlaus, f. мшиця.
 Blattner, m. реберце листне,
 жилка листна.
 Blattscheide, f. пѡхва.
 Blattscheu, adj. боязливйй, боязькйй,
 трусливйй.
 Blattseite, f. сторона, листь.
 Blattständig, adj. налистнйй.
 Blattstiel, m. стебелокъ, черешокъ.
 Blattvergoldung, f. позолота.
 Blattwanze, f. бздунъ.
 Blattweise, adv. листь за листомъ.
 Blau, adj. синйй, голубйй, блакит-
 нйй; ein blauer Fleck синецъ, си-
 някъ, басъ; blaues Dunst machen
 ману одер манту кому пускати;
 manü oder тумана напустити на
 кого, туманити.
 Blau, n. синява, синь; синька.
 Blauäugig, adj. синоокйй, зъ голу-
 бими одер синими очами.
 Blaubart, m. синобородйй.
 Blaubeere, f. борѡвка, чорниця.
 Bläue, f. синь, синйй цвѣтъ; сина
 одер голуба барва, синька; си-
 нява.
 Bläuel, m. трѣпачка, бячка; am
 Dreschflegel бякъ, билень.
 Blauen, v. n. посинѣти.
 Bläuen, v. а. синити, посинити, на-
 синити; бити.
 Blaufarbe, f. сина краска, синька.
 Blaufuß, m. парѡгъ.
 Blauholz, n. сине дерево.
 Bläulich, adj. синястйй, синявйй,
 съжйй.
 Blauweise, f. синиця.

Блауsäure, f. синий квасъ.
 Блауschimmel, m. конь буланий.
 Блаustrumpf, m. Berräther зрачникъ.
 Bleisucht, f. синица.
 Blech, n. бляха.
 Blechen, v. a. платити, заплатити.
 Blechern, adj. бляшаний.
 Blechhammer, m. Blechhütte, f. бляхарня.
 Blechmünze, f. бляшбвка.
 Blechschläger, m. бляхарь.
 Blechen, v. a. die Zähne —, скалтити одер шкирити зуби; f. блѣсен.
 Blei, n. олово.
 Bleiabgang, m. жужелица оловяна.
 Bleiader, f. оловяна жила.
 Bleiartig, adj. оловистий.
 Bleiben, v. n. остати ся, оставати, зостати; stehen bleiben остановити ся, станути; in der Schlacht bleiben пасти одер погинути въ войнѣ; sitzen bleiben не вставати; bleiben lassen покинути що, залишити, понехати; ausbleiben объявляти ся, бавити ся, не приходити; stehen bleiben загрузити ся, вталовати ся; im Reden stehen bleiben запикати ся, im Lesen задержати ся въ читаню; übrig bleiben лишити ся, позостати.
 Bleiben lassen, v. a. оставити, залишити, лишити.
 Bleibend, f. dauerhaft.
 Bleibergwerk, n. оловокопня, оловокопи.
 Bleich, adj. блѣдний, блѣдний.
 Bleiche, f. блѣдость, блѣднѡсть; der Ort wo man bleicht блѣхъ, бляня.
 Bleichen, v. a. блѣтити, виблѣтити; v. n. поблѣтити, поблѣднѣти, блѣднѣти.
 Bleicher, m. блѣльникъ.
 Bleicherin, f. блѣнница.

Bleierz, n. оловяна руда.
 Bleichheit, f. блѣдость, блѣдавѡсть.
 Bleichplag, m. блѣхъ.
 Bleichsucht, f. блѣдавица, блѣдачка, блѣдница, бляа хобоба.
 Bleien, v. a. напускати оловомъ.
 Bleiern, adj. оловяний.
 Bleifarbe, f. оловяна краска, оловяний цвѣтъ.
 Bleifärbig, adj. оловяноф краски, оловяного цвѣту.
 Bleifeder, f. оловко, оловець.
 Bleigewicht, n. оловяна вага.
 Bleigießer, m. оловникъ.
 Bleiglanz, m. оловяний блестенець.
 Bleihaltig, adj. оловистий, оловяний.
 Bleihütte, f. Bleiesserei, f. оловня.
 Bleikalk, m. оловяна глина, недокись олова.
 Bleiloth, n. оловница.
 Bleirecht, adj. простоважний, простозвнслий.
 Bleischnur, f. Bleiloth.
 Bleischweif, m. оловець.
 Bleispath, m. оловяний шпатъ.
 Bleistift, m. оловко.
 Bleistufe, f. оловяна руда.
 Bleiwage, f. вага правосоставна, середвага.
 Bleiweiß, n. бляило.
 Bleiwurf, m. оловница.
 Bleizucker, m. Bleisalz, n. оловяна соль.
 Blende, f. наоко; Schirm заставка, застѣнка, перегорода; eine Vertiefung in der Mauer низько, низьокъ; ein blindes Fenster слѣпо око; eine Bergart пестрець.
 Blenden, v. a. ослѣпити, очий позбавити, слѣпимъ зробити, виколоти одер избрати очи; vom Lichte слѣпити, за очи хапати;

fig. мантити, забляхманити, блях-
мана пускати.

Blendend, adj. яскравий, блискавий.

Blendfenster, n. заслонъ.

Blendlaterne, f. слѣпа лѣхтарня.

Blendleder, n. наоко.

Blendling, m. виродникъ, зродокъ.

Blendung, f. ослѣплене; бляхманъ.

Blendwerk, n. луда, привидъ, об-
мана, мара.

Blesse, f. лисина, плѣшь.

Blessiren, v. a. ранити, поранити,
зранити.

Bleßur, f. рана, зранене.

Blitz, m. зоръ, взоръ, позрѣне, по-
глядъ, зиркъ, видъ; Schimmer
блескъ, блискъ.

Bliden, v. a. посмотри, смотри,
поглянути, позрѣти, заглянути;
sich bliden lassen показувати ся,
явити ся; v. n. блищати, сияти.

Blidgold, n. чисте золото.

Blidfilber, n. чисте oder блискаве
срѣбло.

Blind, adj. слѣпий, невидущий; blind
sein слѣпимъ бути; blind werden
ослѣпнути; blind machen ослѣ-
пити.

Blindbreme, f. слѣпунъ, слѣпакъ,
слѣпий овадь.

Blinddarin, m. кутна кишка.

Blindfuß, f. жмурки.

Blindeninstitut, n. закладъ oder заве-
дене слѣпихъ.

Blinder, m. слѣпецъ, слѣпий; (ver-
ächtlich) слѣпакъ, слѣпунъ.

Blindgeboren, adj. слѣпий зъ роду,
слѣпорождений.

Blindheit, f. слѣпота.

Blindlinge, adv. слѣпо, наослѣпъ.

Blindschleife, f. веретѣльникъ, ве-
ретѣльница, падалникъ, слѣпакъ,
мѣдяница.

Blindschuß, m. слѣпий набой.

Blinf, adj. блискавий, ясный.

Blinsen, v. n. миготѣти, лощѣти,
блищати ся, сверкати.

Blinzen, Blinzeln, v. n. моргати, мур-
гати, бликати, кѣпати очима,
жмурити.

Blinzler, m. моргачъ, моргунъ, жму-
рокъ.

Bliz, m. лискавка, блискавка, лис-
кавица, мовня, гръмъ, перунъ.

Blizableiter, m. громозвѣдъ.

Blizen, v. n. лискати, блискати,
сияти.

Blizstrahl, m. перунъ, гръмъ.

Blizschnell, adv. перуномъ, громомъ,
якъ лискавка.

Blizspeil, m. громова стрѣла.

Blizstoff, m. громовина.

Blod, m. пень, пнякъ, колода, бѣ-
рубокъ, брила, брусъ; беревно;
болванъ, довбуръ; für die Gefan-
genen колода, бутюки.

Blocade, f. осада, оступъ.

Blöden, v. n. бляяти, бекати, бе-
готѣти, блекотати, ричѣти.

Blodschuß, n. стражниця, стрѣль-
ница.

Blodstößer, m. моздѣръ оправлений
въ колоду.

Blodsberg, m. лиса гора.

Blodschiff, n. тратва.

Blodswagen, m. колѣсница до тя-
гаровъ.

Blödauge, n. слѣпуха.

Blödaugig, f. blödsichtig.

Blöde, adj. слабый; sichtsich стид-
ливый, несмѣлый, боязький, со-
ромливый.

Blödigkeit, f. слабость; стидливость,
несмѣлость.

Blödsichtig, adj. слабоокий, слабихъ
очий.

Blödsinn, m. слабость розуму, тупий
розумъ, дурноватость, глупота.

Blöbſinnig, adj. слабоумный, дурноватый, божевольный.

Blöſen, v. п. бляяти, бекати, блекотати, мекати.

Blöſten, v. а. обключити, осадити, обступити.

Blond, adj. блявий, русявий, блявий.

Blondine, f. блявка, блявка, блявина, блявица, блявина, блявинка, блявинка, русявина, русявинка.

Blöſ, adv. лишень, лишъ, инó, то́лько.

Blöſ, adj. голий, нагий, незадѣтый; von den Füſſen босий, прабóсьный; allein самъ, самъський, самооденъ; arm бѣдный.

Blöſe, f. нагота, слабóсть; an Füſſen босота.

Blöſen, v. а. ſ. entblöſen.

Blüſen, v. п. цвести, цвити, цвѣсти, розцвитати, процвитати.

Blüſend, adj. цвѣтучий, свѣжий, живой.

Blümſen, п. цвѣтокъ, цвѣточка, квѣтка.

Blume, f. цвѣтъ.

Blümen, v. а. квѣчити, квѣчити.

Blumenbau, ſ. Blumenzucht.

Blumenbeet, п. грядка на цвѣти одетъ зъ цвѣтами.

Blumenblatt, п. цвѣтний листь, лепестокъ.

Blumendecke, f. обцвѣте, окринки.

Blumenfabrikant, м. квѣткаръ.

Blumenſlor, м. розцвѣте, розцвѣтъ.

Blumenfreund, м. любовникъ цвѣтóвъ.

Blumengarten, м. цвѣтний садокъ, цвѣтникъ, зѣльникъ.

Blumengärtner, м. огородникъ óдъ цвѣтóвъ.

Blumengeſilde, п. оболонь цвѣтна.

Blumengeruch, м. пахошъ óдъ цвѣтóвъ.

Blumengehänge, п. вѣнокъ зъ цвѣтóвъ.

Blumengöttin, f. богиня цвѣтóвъ.

Blumenhändler, м. торгошъ одетъ торговникъ цвѣтний.

Blumenſelch, м. чашочка цвѣтна.

Blumentpöwe, f. пупляхъ одетъ пупляшокъ цвѣтний.

Blumensohl, м. цвѣтна капуста, карфюль.

Blumenſtrauß, м. вѣнокъ зъ цвѣтóвъ.

Blumenlese, f. зборка цвѣтóвъ, цвѣтозбори.

Blumenmonat, м. Травень, Май.

Blumengeiſch, adj. цвѣтистый.

Blumenscheide, f. пòхва.

Blumensünſe, f. болотница.

Blumensprache, f. бесѣда черезъ цвѣти (цвѣтами).

Blumenſtaub, м. пыль цвѣтний.

Blumenſtaubfaden, м. тичка цвѣтна.

Blumenſtrauß, м. китица.

Blumenſtück, п. грядка для цвѣтóвъ.

Blumentopf, м. нацвѣтникъ.

Blumenwerk, п. вѣнки зъ цвѣтóвъ, цвѣти.

Blumenzelt, f. розцвѣтъ.

Blumenzug, f. саджене цвѣтóвъ, плекане цвѣтóвъ.

Blumenzwiebel, f. цвѣтна цибулька.

Blumicht, adj. цвѣтковатий, похожий на цвѣти.

Blumig, adj. цвѣгистый, квѣчастый.

Blumist, м. квѣткаръ, любовникъ цвѣтóвъ.

Blut, п. кровъ, керва; diminutiv кровця, кровиця; vegetatiſch юха; Geſchlecht родина, рбдня.

Blutader, f. кровяна жила.

Blutarm, adj. бѣднóсьный, круглый сирота.

Blutauswurf, *m.* харкотина кровна, плоте кровею.

Blutbad, *n.* рязанина, рязна, розливъ крови.

Blutbann, *m.* уголовный судъ.

Blutbesect, *adj.* окровавленный, окервавленный.

Blutbrechen, *n.* блювота овер блюте кровею, гомоти кровной.

Blutbüchse, *f.* лобне мѣстце.

Blutdurst, *m.* жага овер жадоба крови, лакотнѣсть крови.

Blutdürstig, *adj.* жадный крови, лохний за кровею овер крови.

Blutegel, *m.* пявка; *gemeine* —, ковьска пявка.

Bluten, *v.* *n.* die Wunde blutet кровь иде овер тече зъ рани; die Nase blutet ihm кровь ему тече овер пустила ся зъ носа; закервавити ся; bezahlen заплатити.

Blutentziehung, *f.* припушене крови.

Blutergießung, *f.* виливъ крови.

Blutfarbe, *f.* барва овер цвѣтъ крови, кровавий цвѣтъ.

Blutfarbig, *adj.* кровавого цвѣту.

Blutfaul, *m.* снѣгуръ, снигиръ (снѣгурецъ).

Blutfluß, *m.* течене крови, кровотокъ, кровавица.

Blutgefäß, *n.* судина кровна овер кровяна.

Blutgeld, *n.* цѣна крови, кровавий грошъ.

Blutgericht, *n.* уголовный судъ, наголовный судъ.

Blutgerüst, *n.* лобне мѣстце.

Blutgeschwür, *n.* болячка, кровяний вередъ, синецъ, басаманъ.

Blutgier, *f.* жаднѣсть крови, жадоба крови, хѣтъ крови.

Blutgierig, *adj.* жадный крови, зазлий.

Blutgras, *n.* просо червоняве.

Blutharnen, *n.* мочене кровею.

Blüthe, *f.* цвѣтъ, розмай; die Bäume stehen in der Blüthe дерева цвѣтутъ, дерева въ самомъ розмаю; in der Blüthe der Jagd въ розмаю лѣтъ, въ розцвѣтъ лѣтъ, въ цвѣтучихъ лѣтахъ.

Blüthenknospe, *f.* пулпнка, пупляхъ.

Blüthenstand, *m.* цвѣтостанъ.

Blüthenständig, *adj.* можицвѣтний.

Blüthezeit, *f.* часъ розцвѣту.

Bluthirse, *f.* Blutgras.

Bluthochzeit, *f.* нѣчь вартоломейска, кроваве весѣле.

Bluthund, *m.* ярошъ, паросникъ, бѣшенца.

Bluthusten, *m.* кровавий кашель

Blutig, *adj.* кровавий, кervавий (кervавный). окровавленный, въ крови.

Blutjauche, *f.* Bluteiter, *m.* юха; сукервица.

Blutjung, *adj.* молоденький, здоровный.

Blutkraut, *n.* гола яга.

Blutlos, *adj.* безкровный, безкровий.

Blutnast, *n.* синецъ, басаманъ, басть.

Blutneißel, *m.* кровопиець, кровопийникъ.

Blutopfer, *n.* кровна жертва.

Blutrache, *f.* одомста крови.

Bluträcher, *m.* помститель крови.

Blutrath, *m.* лобный судъ.

Blutregen, *m.* кровавий дождь (дощъ).

Blutreich, *adj.* кровистий, кervистий.

Blutreinigung, *f.* кровочищене, лѣкарство прочистне.

Blutrichter, *m.* лобный овер уголовный судецъ.

Blutroth, *adj.* червоний якъ кровь.

Blutruhr, *f.* червѣнка, почеревница.

Blutrünstig, *adj.* окровавленный, за-
кervавленный, ранний до крови;
blutrünstig werden зайти кровею.

Blutfauer, adj. кровавий, горкий, дуже тяжкий oder трудний.

Blutfauger, m. упирь, павка, кровопиєць.

Blutſchande, f. зм'яшанє крови; große Schande соромъ, соромота.

Blutſchänder, m. кровозм'яшникъ.

Blutſchänderiſch, adj. кровозм'яшний.

Blutſcheu, f. бдраза oder нехочъ бдъ (до) крови; adj. гидячий ся кровюю.

Blutſchuld, f. убийство, душегубство.

Blutſchweiß, m. кровавий пѣтъ.

Blutſfreund, Blutſverwandter, m. кровний.

Blutſfreundschaft, f. покровеньство.

Blutſpreien, n. харканє кровюю.

Blutſtein, m. кровавикъ.

Blutſtillen; n. застановленє крови, загамяъ крови.

Blutſtillend, adj. застановляющий oder гамуючий кровъ.

Blutſtrieme, f. поздовжний синець, басаманъ.

Blutſtrom, m. потѣкъ крови.

Blutſtropfen, m. капля крови.

Blutſturz, m. заливъ крови.

Bluttriefend, adj. залитий кровюю.

Blutthierchen, n. брочѣкъ.

Blutumlauf, m. обѣгъ oder кругъ крови.

Bluturtheil, n. засудъ смерти.

Blutbergießen, n. проливъ крови, рѣзанина, рѣзня.

Blutwenig, adv. дуже мало, крихтка.

Blutwunde, f. кровава рана.

Blutwurst, f. кровава кишка.

Blutzeuge, m. мучѣникъ.

Blutzwang, m. бѣганка кровава, запоръ кровний.

Boa, f. полость.

Bock, m. козелъ; Schaſſbock баранъ; Kutſcherſiß козелъ; unter dem Schwebebaum нѣжки; Sturtbock таранъ; bei den Maurem баба; ein Fehler, Verſehen похибка; блудъ; Straßmaſchine колода, бутюки.

Böckſen, n. кбзля.

Bocken, v. n. валувати ся, хотѣти козла; bockſicht tieſen козломъ чути (mit dem acc.); einen Fehler machen похибнути ся; ſtoßen боети.

Bockfell, n. козлова шкѣра; блудница, блядка.

Bockſlöte, f. фуярка, флѣяра.

Bockfüßig, adj. цапоногий.

Bockgeſtank, m. козячий смрѣдъ.

Bockhorn, n. божа трава.

Bockſig, adj. чутний козломъ.

Bockſäſer, m. козака, козанока, дєревачъ.

Bockſtamm, n. кбзлятко, барашокъ.

Bockleder, n. козляча oder козлова шкѣра.

Bockmühle, f. нѣмецкий вѣтракъ.

Bockſeiſe, f. дуда.

Bockſeiſer, m. дударъ.

Bockſbart, m. козячий борѣдка, козлова борода; козелець.

Bockſbeere, f. Akerbeere, Brombeere.

Bockſbeutel, m. Bockſbeutelerei, f. стародавний звичай, давний звичай, стародавнина.

Bockſdorn, m. дєрєча, плєтюхъ, верба дика, вербиця колюща.

Bockſfenſel, m. колѣндра.

Bockſhorn, n. козячий рѣгъ; Einen ins — jagen наполахати кого, настрашити; f. Bockſhorn.

Bockſprung, m. цапень, переверть.

Boden, m. дно, сибдъ, мѣсть (подлога); земля, хотаръ; der oberſte Raum eines Hauſes unter dem Dache стрихъ, пѣдъ, гѣрка, вишка;

- ein fruchtbarer Boden дородна oder плодна земля; der — eines Gefäßes, eines Flußes, des Meeres дно; zu — werfen кинуть о землю.
- Bodenfenster**, n. подове ôкно, димниция.
- Bodenkammer**, f. вишка, комора на подъ.
- Bodenholz**, n. дерево на дна (у боднарôвъ).
- Bodenlos**, adj. безодний, бездонний, безвѣстный.
- Bodensaß**, m. осадка, остоя. осѣдъ, гуша.
- Bodenschlüssel**, m. ключъ ôдъ стриху.
- Bodensee**, m. Боденское озеро.
- Bodenstein**, m. сподный камънь, споднякъ.
- Bodenthüre**, f. подный дверь, дверь ôдъ стриху.
- Bodenzins**, m. чиншъ поземельный.
- Bodmerei**, f. бодмерия; — vertrag позичка на корабель.
- Bogen**, m. лукъ, каблука, каблукъ, коблица; der Bogen eines Gewölbes skleплѣнне, звôдъ; Violinbogen смичокъ; ein — Parier листъ, лучокъ паперу.
- Bogendecke**, f. каблуковатый звôдъ.
- Bodenfenster**, n. каблуковате ôкно.
- Bogenförmig**, adj. каблуковатый, зводистый.
- Bogengang**, m. каблуковатый ходникъ (ходоръ).
- Bogengewölbe**, n. звôдъ.
- Bogengröße**, f. великость листу.
- Bogenlinie**, f. черка каблуковата.
- Bogenmacher**, m. каблукаръ.
- Bogenschuß**, m. вистрѣлъ зъ лука.
- Bogenschnur**, m. лучникъ.
- Bogenweise**, adv. лучками, листьями.
- Bogenzirkel**, m. кружало ремѣнниче.
- Bogig**, adj. луковатый, зводистый, округлый.
- Bogle**, f. тертиця, диле, ошваръ.
- Boglen**, v. a. мостити дошками, дилемъ oder тертициями викладати.
- Böhme**, m. Чехъ.
- Böhmen**, n. Чехи, Ческа земля.
- Böhmisch**, adj. чешский; Böhmische Wälder чешский лѣси, турецка проповѣдъ.
- Bohne**, f. бôбъ; gemeine —, фасоля.
- Bohnen**, v. a. восковати, воштити, натирати воскомъ.
- Bohnenacker**, m. бобовисько, бобовище.
- Bohnenbaum**, m. бобове дерево.
- Bohnenfeld**, n. бобовисько, бобовище.
- Bohnenkraut**, n. чаберъ.
- Bohnenstange**, f. бобова тичка.
- Bohnenstroh**, n. бобовине, бобовянка, бобовина.
- Bohnenwiese**, f. бôбъ звичайный.
- Bohner**, m. воскуючий.
- Böhnhaie**, m. партольникъ.
- Bohr**, m. сверликъ.
- Bohrbank**, f. лавка до верчения.
- Bohren**, v. a. вертѣти, сверлити; ein Schiff in den Grund bohren затопити oder потопити корабель.
- Bohrer**, m. сверликъ, свердель, derjenige welcher bohrt вертѣльникъ, той шо вертитъ.
- Bohrloch**, n. виверчена дъра.
- Bohrschmied**, m. сверлякаръ.
- Bohrspähne**, pl. трутини.
- Boi**, m. байка.
- Boisalz**, n. морска соль.
- Böfel**, m. росблъ.
- Bolanderde**, f. глинка.
- Bolle**, Bulle, m. стадникъ.
- Bolle**, f. шишка, цибулька.
- Böller**, m. мездърикъ.

Vollete, f. митова показка.
Vollig, adj. хрупкий, цибулько-
 ватий.
Vollwert, п. бѣйница, башня, бо-
 роло, острогъ.
Vollz, м. глинка.
Vollzen, м. стрѣла, клинъ, кѣлокъ,
 бовтъ, чѣпъ, душа.
Vombardement, п. обстрѣлка.
Vombardier, м. обстрѣлячъ, бом-
 бовникъ.
Vombardiren, v. а. обстрѣляти, об-
 стрѣлювати, бомбовати.
Vombast, м. надутѣсть, шумъ.
Vombe, f. пушавка, бомба.
Vombenfest, adj. сильно збудований,
 незвальний.
Vomben, м. цукровинка, сладощъ.
Vonification, f. винагорода, над-
 города.
Vonificiren, v. а. надгородити, вв-
 нагородити.
Vonnot, п. дотепъ, остре слово.
Vonnet, м. кошпакъ, шапка; женъ-
 ский чѣпецъ.
Voot, п. лодя, байдакъ.
Vootsfnecht, м. плясакъ.
Vootsman, м. кермичъ.
Vorax, м. бура, блѣдень.
Vorarsäure, f. квасъ буровий.
Voretzsch, м. бурачникъ.
Vord, м. край (корабля), лава, по-
 кладъ; Stand край, хлякъ, берегъ.
Vordanker, м. покладна котвиця.
Vordell, п. лайдачарня, дѣмъ блудный.
Vordiren, v. а. обшити, вишивати.
Vordirung, f. викладка, вишивка.
Vorg, м. веперь, пацюкъ; vom Gelde
 вѣръ, позичка, боргъ, довгъ.
Vorgen, v. а. позичити, зазичити
 ся, взяти на вѣръ oder на довгъ.
Vorke, f. кора, береста; f. Schorf.
Vorkäfer, м. злодѣй, берестовець.
Vorn, м. керница, студня, колодязъ.

Vornirt, adj. глупий, боввановатий.
 невѣгомось.
Vornstein, м. янтарь.
Vors, м. окунь.
Vors, f. купецка бурса; Geldbeutel
 калитка, чересь.
Vorst, м. щелина, пага, розпуклина.
Vorst, f. щѣтина.
Vorsten, v. г. наѣжити ся, нагоровъ-
 жити ся.
Vorstgras, п. птичий бѣръ, бѣлоусъ.
Vorstig, adj. щѣтиноватий, ѣжатиъ,
 щѣтинистий.
Vorte, f. рубецъ, бахрама, листовка,
 хлякъ.
Vös, f. böse.
Vösartig, adj. злосливий, шкѣдливий.
Vösartigkeit, f. злосливѣсть, шкѣд-
 ливѣсть.
Vöschung, f. струтъ, збѣчъ, спохи-
 лѣсть.
Vöse, adj. злий, лихий, сѣрдячий,
 лукавий, недобрий, сердитий,
 злющий; schmerzend болезний, сла-
 бий; безчестний, негѣдний, шкѣд-
 ливий; böse werden розбѣлити ся,
 розлютити ся, розъярити ся, роз-
 гнѣвати ся.
Vösewicht, м. злодѣяка, забияка, ши-
 беникъ, гайдамака, проступникъ.
Vöshast, adj. злѣсний, злѣбвий, па-
 костный, злий.
Vöshastigkeit, f. злѣснѣсть, злѣби-
 вѣсть.
Vöshheit, f. злѣсть; лукавство.
Vöshheitsünde, f. смертний грѣхъ.
Vösnier, м. Боснякъ.
Vöstren, v. а. лѣпити зъ воску.
Vöstrer, м. лѣпникъ, лѣпняръ.
Vöstrerin, f. лѣпница, лѣпнярка.
Vöstrefunft, f. лѣпнярство.
Vöstret, adj. випуклий.
Vöswillig, adj. злорадий, злоъ вогъ.
Vot, п. подаване цѣни, зацѣнъ.

- Botanik, f. рослинниця, з'яльництво.
 Botaniker, m. рослиняръ, з'яльникаръ.
 Botanisch, adj. рослинний, з'яльничий.
 Botanisrbüchse, f. бляшанка.
 Botanisieren, v. п. шукати oder збирати рослини.
 Bote, m. посолъ, посёлъ, посланецъ, вѣстунъ, вѣстникъ; ein freudiger —, благовѣстникъ; ein schlechter —, лиховѣстникъ.
 Botenfrau, f. посланниця.
 Botengang, m. посланецтво.
 Botensohn, m. послове, заплаца за дорогу oder посиаку.
 Botmäßig, adj. подвластний, подвлашний.
 Botmäßigkeit, f. верховлада, начальство, моча, власть.
 Bottschaft, f. посольство; вѣстка, звѣстокъ, вѣдомість, вѣсть, новина.
 Botschafter, m. посланникъ, посолъ, великий посланникъ.
 Böttcher, m. боднаръ, бондаръ, бочкаръ.
 Böttcherarbeit, f. боднарска работа.
 Böttcherei, f. боднарство, бондарство, бочкарство.
 Böttcherwerkstatt, f. бондарня, боднарка.
 Bottich, m. кадъ, кадка, боля.
 Bouillon, m. мясний баваръ.
 Bouquet, n. китиця, вѣнокъ.
 Bouffole, f. бусоля.
 Bouteille, f. бутелька.
 Boutique, f. будка.
 Boxen, f. баян.
 Brauch, adj. угоровий, лежачий въ пару oder обологомъ.
 Brauchader, m. Brauchfeld, n. Brauche, f. облѣгъ, оболѣгъ, блѣгъ, угоръ, подпаръ, паренина.
 Brauchen, v. а. пареновати, оболѣгъ орати.
 Brauchfaser, m. жукъ.
 Brauchlerche, f. жайворонокъ польний.
 Brauchmonat, m. Червень.
 Brauchweide, f. толбка, пасовисько на обологу.
 Brauchzeit, f. часть паренована.
 Brauch, m. вимѣтъ, бракъ, викидокъ.
 Brauch, f. орчикъ.
 Brauchen, v. а. вибирати, окромити, ѡдѣляти, браковати, перебирати, вимѣтувати.
 Braucher, m. ѡдѣлячъ.
 Brauchgut, n. бракъ.
 Brägen, m. мозокъ.
 Braumarb, m. вичванка, величайко, хвалько, хвастунъ.
 Braumarbsten, v. п. величати ся, козакувати.
 Bräme, f. хлякъ, листовка, рубецъ.
 Brand, m. пожежа, пожаръ, пожога, огонь, жаръ; im Getreide свѣтій, свѣтъ, головня; auf den Rippen смага; die Stelle wo man sich verbrannt hat опаръ.
 Brandbettler, m. погорѣлецъ жебрущий.
 Brandblase, f. мѣхуръ.
 Brandbrief, m. листъ погорѣльчий, листъ грозячий спаленнѣмъ.
 Brandcasse, f. каса для погорѣльцѣвъ.
 Brandeisen, n. цѣха, пятно.
 Branden, v. п. хвѣлювати, бовванити ся, бурити ся, боввани садити.
 Brandler, m. подпальна лодя.
 Brandstee, m. опаръ, знакъ випаленнїй, пятно.
 Brandsteeig, adj. огорѣлий, опареннїй, опаленнїй.
 Brandsteeß, m. конь гнѣдий.
 Brandgasse, f. суткї.
 Brandgeruch, m. чадъ, згарѣсть, гаръ.

Brandgeschmack, m. припаленина.
 Brandgetreide, n. сѣтитесте збѣже, засѣчене збѣже.
 Brandicht, adj. пригорѣлий, припаленный.
 Brandig, adj. сѣтитестий, засѣченный; спаленный.
 Brandfoci, n. сѣтъ.
 Brandfugel, f. палюча куля.
 Brandleger, m. подпалачъ, палѣй.
 Brandlegung, f. подпалъ, зажога.
 Brandmal, n. мѣхуръ; пятно, цѣха.
 Brandmalen, brandmarken, v. a. пятновати, напятновати, напалити; безчестити, огидити.
 Brandmauer, f. пожарска стѣна, огнева стѣна.
 Brandopfer, n. всесожжение (ц.).
 Brandpfahl, m. стовпъ при котрѣмъ проступника палять.
 Brandpflaster, n. Brandsalbe, f. плястирь ober масть одъ бпару.
 Brandschaden, m. бпаръ; шкода черезъ огонь ober черезъ пожару.
 Brandschaden, v. a. наложити дачку ober данину.
 Brandschafung, f. наложеное дачки ober данини.
 Brandsilber, n. випалене срѣбло (серебро).
 Brandsohle, f. друга подошва, стелька.
 Brandsprünge, f. пожарна сикавка, сикавка одъ огню.
 Brandstätte, f. погарисько, згарисько, погорѣлище, попелисько, згарище.
 Brandsteuer, f. слядка для погорѣльцѣвъ.
 Brandstifter, m. подпалачъ, палѣй.
 Brandstiftung, f. подпалене, подпалъ.
 Brandung, f. хвилѣване, розгукъ.
 Brandwache, f. сторожа огнева.
 Brandwein, m. горѣвка (горѣлица, нежурница); verschiedene Namen

und Arten: простуха, шумѣвка, запѣканка, палунка, перчакѣвка, бараболянка, сивуха; мокруха.
 Brandweimbrenner, m. винникъ.
 Brandweimbrennerei, f. винница.
 Brandweinfass, n. бочка одъ горѣвки.
 Brandweinglas, n. чарка, чубарка, шматирка.
 Brandweinhaut, n. горальня, винница.
 Brandweinhese, f. барда.
 Brandweinschent, m. шинкаръ горѣвки.
 Brandweinschente, f. Brandweinschant, m. коршма, шинкъ горѣвки.
 Brandweinspüllicht, n. брага.
 Brandweizen, m. засѣчена пшеница.
 Brandzeifen, n. пятно, знакъ, ожога.
 Branntwein, m. горѣвка.
 Branntweintrinker, m. пяница, горѣвкаръ.
 Brante, Branfe, f. медведяча лаба.
 Braß, m. купа, вѣлява.
 Brasse, f. лина.
 Braffen, m. лещъ.
 Braffen, v. a. поднати вѣтрильци.
 Braßtig, adj. думный, бучный.
 Bratapfel, m. печене яблоко.
 Bratbock, m. вовкъ.
 Braten, v. a. печи, жарити, шпарити; v. n. жарити ся, печи ся, шпарити ся.
 Braten, n. печене, жарене.
 Braten, m. печеня.
 Bratenfett, n. тлустѣнь одъ печеня.
 Bratenschüssel, f. полумисокъ на печеню.
 Bratenwender, m. роженъ зъ колыворотомъ.
 Brathäring, m. селедецъ печеный.

Bratfisch, м. печена одет жарена
риба.

Bratfoch, м. кухаръ одъ печива.

Bratofen, м. пѣкна одет пекарска
печа (пѣчь).

Bratpfanne, f. сковорода, криновка.

Bratröhre, f. пѣкна одет пекарска
труба.

Bratſche, f. второвка.

Bratſpieß, м. рожень.

Bratwurst, f. ковбаса.

Brägel, f. обагрянокъ, бубликъ.

Brauberechtigt, adj. мающий право
вареня пива одет напоѣвъ.

Braubottich, м. кадка.

Brauch, м. станова, обичай, зви-
чай, уживица, установа, пове-
денция.

Brauchbar, adj. здалий, здѣбний,
придатний, потрѣбний, способний.

Brauchbarkeit, f. здальность, здѣбность,
придатность.

Brauchen, v. а. потребовати, упо-
требляти, уживати; Arzneien —,
принимати одет заживати лѣкар-
ства; eine Cur —, лѣчити ся;
man braucht треба, потреба,
треба е.

Brauen, v. а. варити пиво.

Brauer, м. пивоваръ, пивоварникъ.

Brauerei, f. пивоварство; пиво-
варня.

Brauerhilfe, f. цѣхъ пивоварский,
стоваришене пивоваровъ.

Braugerechtigkeit, f. право вареня
пива, право варити пиво.

Brauhaus, п. пивоварня, броваръ.

Brauerflecht, м. пивоварчукъ, бро-
варчукъ.

Brauerferr, м. пивоваръ, властитель
бровару.

Braufessel, м. Braupfanne, f. пив-
ный одет броварный котель.

Braufufe, f. броварна кадка.

Braun, adj. бурый, брунявий, гнѣ-
лый, смуглый.

Braunbier, п. черне пиво.

Braunbleierz, п. зелена руда.

Braune, м. гнѣдый конь.

Braune, f. брунявость, смуглость;
als Krankheit запальне горла.

Brauneisenstein, м. гнѣдель.

Braunel, bot. купатень.

Braunelle, f. суховили, сухотникъ.

Braunen, v. а. гнѣдити, пригнѣ-
дити, прижарити; v. п. гнѣдѣти,
брунявѣти; f. reifen.

Braungelb, adj. гнѣдо-жовтий, бру-
няво-жовтий.

Braunkohl, м. капуста червона,
ярушь.

Braunlich, adj. смуглявий, гнѣда-
вий, буроватый.

Braunstein, м. марганецъ.

Braunsteinerz, м. марганцева руда.

Braunsteinvitriol, м. копервасъ мар-
ганцевый.

Braunwurz, f. черна бабка.

Braunordnung, f. установа для пи-
воварниковъ.

Braurecht, f. Braugerechtigkeit.

Braus, м. шумъ, гукъ, розгар-
днѣшь, балѣсь.

Brausche, f. синецъ, басаманъ.

Brause, f. киснене; кропитко.

Brausekopf, м. шумиголова, заго-
рѣлецъ, запека.

Brausen, п. шумъ, гукотъ, клекотъ,
розгукъ.

Brausend, adj. шумный, гукливый,
шайный.

Brausepulver, п. шумѣвка.

Brausewind, м. шумиголова, ша-
рануть.

Braut, f. облюбеница, бданиця,
богданка, молодá, княгиня.

Brautbett, п. лѣжка новоженцѣвъ.

Brautdiener, m. дружба; — sein дружити.

Brautführer, m. дружба, бояръ.

Brautgeräthe, n. виправа.

Bräutigam, m. женихъ, облюбленецъ, богданъ, молодой, князь.

Brautjungfer, f. дружка; — sein дружити.

Brautkammer, f. комната молодыхъ, спальня новоженцевъ.

Brautkind, n. дитина передшлюбна.

Brautkleid, n. вѣнчална одежъ.

Brautkrantz, m. весѣльный вѣнецъ.

Brautleute, pl. новоженцы (новоженчики), молодй.

Brautlied, n. ладкане, весѣльная пѣсня; Brautlieder singen ладкати на весѣлю.

Brautmutter, f. мати ѿданицъ.

Brautnacht, f. перша нѣчь по весѣлю.

Brautraag, n. новоженецъ, молодй.

Brautring, m. каблучка, весѣльный одежъ вѣнчалный перстень.

Brauttschafz, m. вѣно.

Brauttschau, f. обзорни.

Brautwerber, m. свать.

Brautwerbung, f. сватане.

Brauwesen, n. пивоварство.

Brav, adj. добрый, правый, гдний, честный; tapfer хоробрый, бойкий, валкий, ѿважный, козацкий; хороший, моторный, бадьорный.

Braviren, v. n. зуховати, храбрувати.

Bravade, f. хвальба, горожене.

Bravo, int. славно! хорошо! прикрасно!

Bravout, f. мужность, хоробрость, ѿвага.

Brechbar, adj. ломкий, зломный, кружкий.

Brechbarkeit, f. зломность, ломкость.

Breche, f. терлица.

Brecheisen, n. ломакъ, ломило.

Brechen, v. a. ломити, переломити, розломити; den Glasz brechen тѣпати, ѿтѣпати, кепати, терти; den Hals brechen зломити каркъ, карку накрутити; den Arm brechen зломити руку; Blumen--, зривати цвѣти; zusammenlegen складати, зложити, загнути; den Brief--, розпечатати листъ; das Stillschweigen —, перервати мовчане; das Wort —, не устояти ся въ словъ, не додержати слова; den Frieden —, нарушити одежъ зорвати миръ одежъ супокдй; die Bahn —, стелити дорогу; v. n. колоти ся, ломити ся, розколоти ся, трѣснути, вѣрвати ся, заломити ся; durch die Feinde —, пробити ся черезъ ворога; das Herz bricht mir сердце мое пукае одежъ розривае ся; mit Einem brechen зорвати зъ кимъ, посварити ся зъ кимъ; sich brechen (vom Wetter) вигулювати ся; (im Innern) блювати.

Brechen, n. ломане; блювота, блаване, блекота, гомоти.

Brechfieber, n. горячка зъ гомотами.

Brechfliege, f. гучокъ, бурчало.

Brechhammer, m. ломовий молотъ.

Brechbaum, m. згребло.

Brechmittel, n. лѣкарство на гомоти.

Brechpulver, n. порошокъ на гомоти.

Brechpunkt, m. точка пролому лучъ.

Brechstange, f. ломило.

Breschung, f. ломане, перерване.

Bretschwein, m. гомотне вино.
 Bretschweinstein, m. соль гомотна.
 Bretschwurz, f. гомотний корѣнь.
 Bretschzange, f. клѣщѣ до ломаня.
 Bretschzeug, n. ложило.
 Brezen, m. мозокъ.
 Brei, m. замѣшка, кисель, хамула, клѣй, каша, кваша, чиръ, пражуха; aus Kufuruz = Mehl кулеша, мамалига; — für Kälber бевка.
 Breiig, adj. кисельный.
 Breit, adj. широкий, розлогий, статный (vom Kleide).
 Breitäufig, adj. галузистый, гялястий.
 Breitbart, f. Breitbeil, n. широкий топоръ.
 Breitblätterig, adj. широколистный.
 Breitbrüftig, adj. широкихъ грудей.
 Breite, f. ширина, ширѣнь, широчѣнь, широчъ (nach der 4. Decl.), широкость; beim Kleide повка; in der —, въ ширь, заширшкѣ, вширшки.
 Breiten, v. a. ширити, розширити, розтягнути, розпростерти, стелити, розстелити.
 Breitnaßig, adj. широконосый.
 Breitschulterig, adj. плечистый.
 Breiumschlag, m. припарка.
 Bremse, f. жукъ, овадь, бомокъ; (für Pferde) коньскій клѣщѣ.
 Bremsen, v. a. въ клѣщѣ взяти, клѣщѣ насадити; ein Rad bremsen гамовити, гамити колесо.
 Brennbar, adj. палкий, запальный.
 Brennbarkeit, f. палкость.
 Brennbel, m. крупникъ.
 Brenneisen, n. залѣзко одъ волося.
 Brennen, v. a. палити, жегчи, жегати; v. n. горѣти, палити ся; nach etwas —, лохнути за чимъ, багнути чого, горѣти зъ чимъ;

die Haare brennen припѣкати волое; den Brandwein —, курити горѣвку.
 Brennen, n. палене.
 Brennend, adj. палочий, пекучий, горячий.
 Brenner, m. f. Brandweimbrenner; палѣй.
 Brennglas, n. шкло палоче.
 Brennhaus, f. Brandweimbrennerei; дѣмъ въ котрѣмъ що палать.
 Brennholz, n. паливо, топливо.
 Brennmaterial, f. Brennholz.
 Brennmittel, n. палоче средство.
 Brenneffel, f. кропява, жалива, желлива, жигавка, жалива.
 Brennofen, m. печа, печь, пѣчь.
 Brennpunkt, m. бжегло.
 Brennspiegel, m. палоче зеркало.
 Brennweite, f. зажестьянь.
 Brenzelig, brenzlich, adj. пригарный, припаленый.
 Brenzeln, v. n. пригаркою чути.
 Brezche, f. проломъ, вилдмъ.
 Bret, n. дошка (дошка), тертица, помѣстница; Dünnbrett дравица; Hackbrett стѣльница; Schachbrett шахѣвница.
 Brettschen, n. дошинка, дощечка.
 Bretterboden, m. помѣсть, мѣсть.
 Brettern, adj. дошатиъ, зъ дошокъ.
 Breitmühle, f. Sägemühle.
 Breitnagel, m. бритналь.
 Breitssäge, f. велика пила, пила до дошокъ.
 Breitschlitten, m. кружолн.
 Breitschneider, m. грачъ.
 Breitspiel, n. шахѣвница, варцабница; гра въ шахи, гра въ варцаби.
 Brettstein, m. шахъ.
 Breve, n. папскій приказъ.
 Brevier, n. служебникъ.
 Brezel, f. бубликъ, обагренокъ.

Bride, f. многа.

Brief, m. листь, письмо. Briefabgabe (Ausgabe) выдаванє листьовъ.

Briefbotte, m. посланникъ листовий.

Briefbuch, n. книжка листовая.

Briefchen, n. листочокъ.

Briefgeld, n. листовое.

Briefkasten, m. коробка на листи.

Briefsch, adj. листовный, письменный, на письмъ.

Briefmarke, f. листовый значокъ.

Briefpost, f. почта листовая.

Briefschaften, pl. письма.

Briefsteller, m. листовникъ, письменникъ.

Briefstempel, m. клеймо листовое.

Brieftabak, m. тютюнъ въ пачкахъ.

Briefträger, m. листовошъ.

Briefumschlag, m. напверхня листу.

Briefwechsel, m. переписка.

Brigade, f. бригада.

Brigadier, m. бригадиръ.

Brigantine, f. корабель скороплавный.

Brillant, m. брилянтъ.

Brille, f. наочки.

Brillenglas, n. шкло наочное.

Brillenschaber, m. наочникаръ.

Brillenschlange, f. наочная змѣя.

Bringen, v. a. принести, занести, завести, привести; проведи, попровадити; zur Bestimmung bringen очутити; Ehre bringen приносити oder дѣлати честь; Schande bringen наносити oder наводити соромъ; Kleider bringen подати oder принести одѣжъ; von der Stelle bringen двигнути; Geld zusammenbringen збивати грошъ; in Sicherheit bringen спасти; einen Fleck aus dem Kleide bringen вывести цятно зъ одѣжи; an sich bringen набути, купити; auf die Seite bringen спрятати; auf Einen etwas bringen обвиняти, виновати; eine

Tochter an Mann bringen вдати дочку зѣмужъ oder за чоловіка; Einen um etwas bringen позбавити кого чого, виманити кому (у кого) що; Einen um das Leben bringen убити кого; in Erfahrung bringen узнати, учути; sein Leben sehr hoch bringen дуже довго жити, далекого вѣку дожити; zu Stande bringen укончити, до конца довести; zum Vorschein bringen показати; zur Welt —, родити; in Rechnung —, поставити въ рахунокъ; in Erfüllung —, виповнити; Einen unter die Erde —, похоронити; in das Gefängnis —, посадити въ темницю; in Verdacht —, зробити підозрѣлимъ; es dahin bringen daß... , до того довести що... ; aus dem Kopfe —, вибити зъ голови; Einen vor Gericht —, поставити кого передъ судъ.

Brinse, f. бриндзя.

Brittschen, v. a. бити.

Britte, m. Англичанка.

Broschüre, f. книжочка, брошура.

Broschüren, v. a. переплѣтати.

Bröckchen, n. дробочка, кришина, кришинка, трусинка, дробинка.

Bröckeln, bröckeln, v. a. кришити, дробити, трусити.

Brocken, m. дробка, кришка, крихта, одломокъ, кавалець, кусень.

Bröcklig, adj. ломкий, крихкий.

Brod, n. хлѣбъ. Hochzeitbrod коровай; aus Kukuruzmehl малай; im kirchl. Verstande дарникъ, артось, просфора; gesäuertes —, квасний хлѣбъ; ungesäuertes —, опрѣснокъ; altbackenes —, чирствий хлѣбъ; Unterhalt виживленє, удержанє; ein Laib Brod бохонецъ хлѣба.

Brodaußheilung, f. роздавка хлѣба.

Brobäcker, м. хлѣбникарь, хлѣбный пекарь.
Brobbaum, м. хлѣбное дерево.
Brobbeifchau, f. обзоръ хлѣба; *Aufſicht über die Bäcker* надзоръ пекарьвъ.
Brobbrechen, п. ломане хлѣба.
Brobdieb, м. дармовѣда.
Brobdel, м. пара.
Brobdeln, v. п. кипѣти, буркати, булькати, булькотати.
Brobderwerb, м. заробитокъ, заробокъ.
Brobdruchbaum, м. хлѣбовець, хлѣбное дерево.
Brobviren, v. а. вишивати, гаптовати.
Brobhammer, f. хлѣбная комора.
Brobkorb, м. хлѣбный кошъ.
Brobkrume, f. мякушь зъ хлѣба, кусень одер рѣзка одер скибка хлѣба; *große* —, карбашъ хлѣба.
Brobkruste, f. кора хлѣбная, твердушка.
Brobkuchen, м. подпалокъ.
Broblos, adj. безхлѣбный, безъ хлѣба; *bienlos* безъ служби.
Brobmangel, м. неурожай, безхлѣбе, злиднѣ, дорожня.
Brobmarkt, м. хлѣбная торговица.
Brobneid, м. зависть (межи купцами, ремѣсниками).
Brobreich, adj. хлѣбный.
Brobrinde, f. твердушка, кора хлѣбная.
Brobfaß, м. горба одъ хлѣба.
Brobſcheibe, **Brobſchnitte**, f. кусень одер рѣзка одер скибка (ломоть) хлѣба.
Brobſchrank, м. шафа хлѣбная.
Brobſpende, f. роздавка хлѣба.
Brobſuppe, f. хлѣбная юшка.
Brobteig, м. тѣсто до хлѣба одер на хлѣбъ.
Brobwasser, п. вода зъ хлѣбомъ.

Brosfan, м. бѣле пиво (зъ пше-ницѣ).
Brosfat, м. златоглавъ.
Brombeere, f. ужина, ожина.
Brombeerſtrauch, м. ужинникъ, ожинникъ.
Bronze, f. бронза.
Bronzen, adj. бронзовый.
Bronziren, v. а. бронзовати.
Brosame, f. мякушь хлѣба; округки, недоѣдки.
Brosfüren, v. а. переплѣтати.
Bruch, м. зломане, проломъ, зломъ; *Spalte*, *Riße* щелина, пуклина, скалина, розсѣлина, пага, щербина, пороска, перерва; *Falte im Luſche* рѣса, баха, загинка; *Bruchſchaden* кила; *in Zaſſen* вломокъ.
Bruch, п. багно, грузьке мѣсце, сигла, млакъ, мокравина.
Bruchband, п. подвязка на килу.
Bruchig, adj. багнистый.
Brüchig, adj. крихкий, ломкий; воровитый, килавый.
Bruchkraut, п. споришъ.
Bruchſchlange, f. *Blindſchleiche*.
Bruchſilber, п. обломки сръблага одер серебра.
Bruchstein, м. плита.
Bruchſtück, п. одломокъ, одривокъ, кавалець.
Bruchwasser, п. багниста вода, болотная вода.
Brückſten, п. мостокъ.
Brücke, f. мостъ; *fliegende* —, живий мостъ; *eine* — *abbrücken* скинути одер здрвати одер розобрати мостъ; *ohne* —, безмостий.
Brücken, v. а. мостити, мостъ мостити одер ставити.
Brückenbalken, **Brückenbaum**, м. поперечный брусъ въ мостъ.
Brückenbau, м. ставлене мосту.
Brückengelb, п. мостовое.

Brückenloch, п. подмостъ.
 Brückenkopf, м. Brückenschanze, ф. передна часть моста.
 Brückenzoll, м. мостовѣ.
 Brückung, ф. помостъ.
 Brudel, м. пара.
 Bruder, м. братъ; der leibliche —, родный братъ; ein lustiger —, гуляка.
 Brüderchen, п. братчикъ.
 Bruderherz, п. сердце братче.
 Bruderkind, п. братаничъ, синовець; братанка, синовия.
 Bruderkind, pl. стрийнй брата.
 Brüderlich, adj. братнй; adv. по братнѣму, мовѣ брата.
 Brudermord, м. братогубство.
 Brudermörder, м. братогубецъ, бра-тоубийникъ.
 Brüdern, v. г. братати ся зъ кимъ.
 Bruderschaft, ф. брѣдство, побратимство.
 Brudersfrau, ф. ягровка, братова.
 Brudersohn, м. братанецъ.
 Brudersöchter, ф. братаниця.
 Brudersvermögen, п. братовщина.
 Brüche, ф. заправка, запара, поливка, запражка.
 Brühen, v. а. парити, напарити.
 Brühheiß, adj. горячий якъ кипятокъ.
 Brühwasser, п. кипятокъ, окропъ.
 Brüllen, v. п. ревѣти, ричати, мукати, ревати.
 Brüllen, п. ревъ, рикъ.
 Brummbar, Brummbart, Brummkater, м. воркота, мрукало, бормотунъ, буркунъ, воркунъ.
 Brummstein, п. аримба; mürrischer Mensch бормотунъ, воркота.
 Brummen, v. п. воркати, воркотѣти, муркати, буркати, муркотѣти, мукати, бормотати.

Brummen, п. муркотъ, воркане, буркотъ.
 Brummet, м. воркота, бормотунъ, муркотило, мрукало, путъкало; Stier бикъ, волъ.
 Brummfliege, ф. живль, бомокъ.
 Brummig, adj. воркливый, муркотливый, буркаливый, воркотливый.
 Brummkreisel, м. бомокъ.
 Brummloch, м. бикъ, бурай.
 Brunett, adj. чорный, смуглавый.
 Brunette, ф. черюха, смуглавка.
 Brunst, Brunst, ф. тѣкане, жаръ, грѣйка.
 Brunsten, v. п. тѣкати ся, грѣти ся.
 Brunreisen, п. гладильце.
 Brunnen, v. а. гладити, лискати.
 Brunnen, м. колодязъ, колодязъ, студня, студница, жерело, чуркало, кириница;—ohne Zimmerwert копанка.
 Brunnenader, ф. жила водна, жерело.
 Brunnenanstalt, ф. заведенє водъ минеральныхъ.
 Brunnenarzt, м. лѣкаръ у водъ.
 Brunnenbecken, п. котловина кириницъ.
 Brunnenbrun, ф. уживанє водъ минеральныхъ.
 Brunnenbede, м. накривъ одъ студнѣ.
 Brunnenbeimer, м. вѣдро киричне.
 Brunnenbrun, м. уживающий води (минеральный).
 Brunnenbrunnen, п. обмостъ студнѣ.
 Brunnenbrunnen, м. колодязникъ.
 Brunnenbrunnen, м. обмостъ одер обрубъ студнѣ.
 Brunnenbrunnen, Brunnenbrunnen, Wasserbrunnen, ф. рѣзоватка водна.
 Brunnenbrunnen, м. жерело, кириница.
 Brunnenbrunnen, п. вода зъ колодязя одер кириницъ.

Brunst, f. Brunst, Inbrunst, Feuerbrunst.

Brünstig, adj. горячий; — werden грѣти ся, бѣгати.

Brünstigkeit, f. горячность.

Brunstzeit, f. гонячка.

Brunzen, v. п. спяти, мочити.

Brust, f. груди, грудь, персн.

Brustader, f. грудна жила.

Brustbein, n. грудна кость, мостокъ.

Brustbeschwerde, f. боль грудей.

Brustbild, n. погруде.

Brüsten, v. г. величати ся, чванити ся, вычнвати ся, гордити ся, горобжити ся, пушити ся, хвалити ся, кукурѣчати ся.

Brustfell, f. Zwerchfell.

Brustfeber, n. грудна горячка.

Brustgeschwür, n. нарва въ грудяхъ, вередъ грудний.

Brustharnisch, m. нагрудникъ, бахтерець.

Brusthöhle, f. грудна яма.

Brustkasten, m. грудна клетка.

Brustkern, m. грудница.

Brustkette, f. нашивникъ.

Brustkrank, adj. слабый на груди.

Brustlaß, m. горсетъ; залога.

Brustlehne, f. опирадо.

Brustriemen, m. поперсе.

Brustschild, n. нагрудникъ.

Brustschmerz, m. боль грудей.

Bruststück, n. грудница; in der Malerei погруде.

Brustthee, m. грудний чай.

Brusttrank, m. питье на боль въ грудяхъ.

Brustwarze, f. пипка, цапка.

Brustwassersucht, f. опухоль грудна.

Brustwehr, f. застава.

Brustwerk, n. груди, шия; an der Orgel передна сторона.

Brustwirbel, pl. груднй вязи (позвѣнки).

Brustwunde, f. грудна рана.

Brut, f. гнѣздо, зародъ одетъ пльдъ, потюхъ, посохъ, пльдъ, малъ, родъ, молодъ; Bienenbrut червь пчольна (бджольна); Fischbrut нарибокъ, мулявка, мулявица.

Brutal, adj. звѣрскій, звѣрчій, нелюднйй, дикий.

Brutalität, f. звѣрчость, дикость.

Brutalisten, v. п. звѣрити ся.

Brutbiene, f. трутъ.

Brutei, n. запортокъ.

Brüten, v. a. (von Insekten) червити; висиджувати, сидѣти на яйцехъ або на покладахъ, насѣдати, вигрѣвати; fig. über Gedanken brüten придумувати що, роздумувати, мислити.

Brüthenne, f. квочка.

Brutto, n. товаръ зъ паквою; adj. безошибочный.

Br! псть! пить! мовчи!

Bübchen, n. хлопя, хлопчикъ, дѣвчакъ.

Bube, m. хлопецъ, дѣвчакъ, мальчикъ; гультай, ледащо, урвитель, мошенникъ.

Buben, v. п. гультайти.

Bubenschick, m. битварн (pl.), псота, псотня.

Bübin, f. гультайка, злодѣйка.

Büßisch, adj. злодѣйскій, свавольный.

Buch, n. книга, книжка; часть.

Buchadel, m. шляхецтво ученихъ людей.

Buchampfer, m. заяча капуста, кислецъ.

Buchbaum, f. Buche.

Buchbinder, m. оправникъ (книжокъ), книгоплеть.

Buchbinderhandwerk, n. Buchbinderei, f. оправництво (книжокъ).

Buchbinderlohn, m. оправнѣ.

Вѣхдрудер, м. друкаръ, тискаръ.
 Вѣхдрудерей, ф. друкарня, тисковня.
 Вѣхдрудергеһѣлѣ, м. друкарчукъ.
 Вѣхдрудеркунст, ф. друкарство, тискарство.
 Вѣхдрудерпрессе, ф. тискарня.
 Вѣхдрудершварге, ф. чорнило друкарске.
 Вѣхдрудерсеһкастен, м. письменница.
 Вѣхе, ф. букъ; Вѣйһбѣхе грабъ.
 Вѣхедер, ф. буква, бучина, бучвина.
 Вѣхелден, п. книжочка.
 Вѣхен, adj. бучовий.
 Вѣхенһолз, п. бучина, бучовина; weiß —, грабяна.
 Вѣхенпѣлз, м. бучова щѣтка.
 Вѣхенвалд, м. бучовина, бучовникъ.
 Вѣхерауфсеһер, ф. Bibliothekar.
 Вѣхердrett, п. полиця книжна одер на книжки.
 Вѣхердѣб, м. злодѣй книжокъ, книгокрадникъ.
 Вѣхерfreund, м. любовникъ книжокъ.
 Вѣхерfенner, м. знавецъ книжокъ.
 Вѣхерfенntniß, ф. книгознавство.
 Вѣхерnarr, м. великий любовникъ книжокъ.
 Вѣхерfаal, м. книговня, книговниця.
 Вѣхерfammlung, ф. книгозбѣръ.
 Вѣхерfchrank, м. книжна полиця, на-книжникъ.
 Вѣхерfchreiber, м. книгописецъ, писаръ книжокъ.
 Вѣхерfcorpion, м. сѣвокость.
 Вѣхерfprache, ф. книжна бесѣда.
 Вѣхерfucht, ф. хѣтъ книжокъ.
 Вѣхерverleiher, м. вѣпожичальникъ книжокъ.
 Вѣхерverzeichniß, п. списокъ книжокъ.
 Вѣхерwurm, м. червотока; шпѣрака книжний.

Вѣхешче, ф. грабъ.
 Вѣхешт, м. бучовка; зяблиця.
 Вѣхешѣter, ф. Вѣхешалтер.
 Вѣхешgold, п. малярске золото.
 Вѣхешhalter, м. книговодець, шето-водець.
 Вѣхешalterei, ф. книговодство (бухгалтерия), шетоводство; adj. шетоводчий.
 Вѣхешhandel, м. книжна торговля, торговля книгами.
 Вѣхешhändler, м. книгаръ, книгопродавецъ.
 Вѣхешhandlung, ф. книгарня, книжна лавка.
 Вѣхешladen, м. книжна лавка (лава).
 Вѣхешmast, ф. бучова паша.
 Вѣхешschен, п. коробочка, коробка, пушочка, корѣбчина.
 Вѣхешse, ф. коробка, коробочка, скарбонка, пушка; пушка, крѣсъ, рушница, креси; beim Nade бучка; eine bündige —, баня, банька.
 Вѣхешsenförmig, adj. мовъ коробка одер пушка, баньковатий, баньстий.
 Вѣхешsenfugel, ф. куля.
 Вѣхешsenmacher, м. рушникарь, пушкаръ.
 Вѣхешsenmacherkunst, ф. рушникарство, пушкарство.
 Вѣхешsenmeister, м. рушникарь, пушкаръ.
 Вѣхешsenpfennig, м. покладний одер защадний грѣшъ.
 Вѣхешsenpulver, п. стрѣльный порошокъ.
 Вѣхешsenstast, м. ложе.
 Вѣхешsenstaster, м. рушникарь.
 Вѣхешsenstloß, п. замокъ у стрѣльби.
 Вѣхешsenstuß, м. вѣстрѣлъ зъ рушницъ.
 Вѣхешsenstuß, м. стрѣлецъ.
 Вѣхешsenspanner, м. стрѣлецъ до послути.

Buchstabe, m. буква, гласка.
 Buchstabenordnung, f. буквальный по-
 рядокъ.
 Buchstabenrechnung, f. нѣма шотница.
 Buchstabenchrift, f. письмо буквами.
 Buchstaben, v. a. гласкувати, буквы
 складати.
 Buchstäblich, adj. буквальный, вѣр-
 ный.
 Buchst, f. заливъ, затока, вибереже;
 връзъ.
 Buchweizen, m. гречка, татарка; —
 der nicht dicht gesät wird рѣдуха.
 Buchweizenfeld, n. гречиско.
 Buchweizenkleie, f. ядра (pl.).
 Buchweizengrüße, f. гречаня крупи,
 гречана каша.
 Buchweizenkuchen, m. гречухъ, гре-
 чушокъ.
 Buchweizenstroh, n. гречанка.
 Buchel, m. горбъ, выпуклость, хре-
 бетъ, плечъ, коркошъ (pl.).
 Buchelig, adj. горбатый.
 Buchelsicht, adj. похожий на горбъ.
 Buchelochse, f. Bison.
 Bücken, v. g. нагнути ся, наклонити
 ся, згорбати ся, зогнути ся, згор-
 бити ся, збакирити ся; (von Einem)
 кланяти ся кому.
 Büdling, m. поклонъ; geräucherter Hä-
 ring копчений оселодець.
 Bude, f. буда, лавка.
 Budenbeißer, m. будкаръ, лавни-
 каръ.
 Budenwächter, m. базарный.
 Budenzinß, m. лавне.
 Budget, n. бюджетъ.
 Büffel, m. буйволъ, буйвалъ; волъ.
 Büffelkuh, f. буйвалица.
 Büffelkalb, n. буйволя.
 Büffet, n. буфетъ.
 Bug, m. нагибъ, загинка, пригинка.
 Bügel, m. дуга, лукъ, каблука;
 Steigbügel стремено.

Bügeleisen, n. прасило, залѣзко.
 Bügelfest, adj. стременистый, нескит-
 ный.
 Bügeln, v. a. гладити, прасовати.
 Buglastm, adj. храпий ногою.
 Bugstren, v. a. бичовати.
 Bugstück, n. лопатка.
 Bühel, m. горбокъ, пагорокъ.
 Bühelrinne, f. облесница, хабалька,
 омизница, любовница, блудница.
 Bühle, m. хабаль, любовникъ, лю-
 басъ, блудникъ; f. s. Bühelrinne.
 Bühlen, v. n. омизовати ся; дома-
 гати ся чого, добивати ся о шо.
 Bühler, Bühlerin, f. Bühle.
 Bühlerei, f. омизна, любовць.
 Bühlerisch, adj. омизливый, хабальный.
 Bühlschaft, f. колюбовникъ; полю-
 бовница.
 Bühne, f. берегова стѣна.
 Bühne, f. позориско, позорище, гля-
 довиско; подмосте.
 Bühnen, v. a. мостити одер замостити
 дошками.
 Büfollisch, adj. пастушаний; büfollische
 Gedichte пастушныя стихи (верши),
 гуцулки.
 Büfowina, f. Буковина.
 Bülle, m. буюкъ, бикъ, волъ, бугай;
 f. буля.
 Bullenbeißer, m. вовкодавъ.
 Bullenkalb, n. бичокъ.
 Bullern, v. n. шумѣти.
 Bulloß, f. Bülle.
 Bund, m. вязъ, спѣйна, союзъ, то-
 вариство, стоваришене, дружба.
 Bund, n. вятка, вязанка, вязка, вя-
 зань, звѣй, звитокъ, жмутъ, на-
 руче, оберемокъ.
 Bundbrüchig, adj. вѣроломный.
 Bundbrüchigkeit, f. вѣроломность.
 Bündel, n. вязанка, вязаночка, уз-
 ликъ, клунокъ, клуночокъ, вязань,
 вязочка.

Bündeln, v. а. вязати на вязанки.
Bundesgenosse, m. сподвижникъ, союзникъ.

Bundesgenossenschaft, f. сподвижничество.

Bundeslade, f. ковчегъ заветъ.

Bundesstadt, f. мѣсто союзна.

Bundestag, m. соймъ, день соймовый.

Bundesversammlung, f. згромажене сподвижниковъ oder союзниковъ.

Bündig, adj. звязлий, ядерный.

Bündigkeit, f. звязлость, ядерность.

Bündniß, n. сподвижн, звязокъ, союзъ; Vertrag умова.

Bunt, adj. пестрый, строкатый; verwirrt запутанный, замотанный; es geht bunt zu все въ безладъ, все иде до гори ногами, великий неладъ.

Buntfarbig, adj. пестрый.

Buntflechtig, adj. пестрый, перѣстный, пѣганый.

Buntkupferz, n. мѣденецъ пестрый.

Buntscheflig, adj. строкатый, пѣгий.

Buntspecht, m. довбачъ пестрый.

Bunzen, m. клеймѣ.

Bürde, f. тягаръ, беремя, тирхъ; große —, надсада.

Bureau, n. урядовня, бюро.

Burg, f. замокъ, варовня, твердыня.

Bürge, m. поручникъ, порука.

Bürgen, v. n. поручити ся за кого,

Bürger, m. мѣщанинъ, мѣщанъ; Staatsbürger обиватель; Reichsbürger державлянинъ.

Bürgerauschuss, m. видѣль мѣщанъ.

Bürgerseid, m. присяга мѣщанска oder обивательска.

Bürgerbuch, n. списокъ мѣщанъ.

Bürgergerichtsame, pl. права мѣщанскыя.

Bürgerin, f. мѣщанка.

Bürgerkrieg, m. домова война, межисобна война.

Bürgerlich, adj. мѣщанскый, горожанскый, мѣщанскый; das bürgerliche Jahr рокъ звичайный.

Bürgermeister, m. посадникъ.

Bürgerrecht, n. право мѣщанства.

Bürgerchaft, f. мѣщанство, мѣщане, обивательство.

Bürgerchule, f. школа мѣщанска.

Bürgerhital, n. мѣщанска больница oder слабница.

Bürgermann, m. мѣщанинъ.

Bürgerstand, m. станъ мѣщанскый; мѣщане.

Bürgersteige, f. ходникъ.

Bürgerwache, f. сторожа мѣщанска.

Burgfreiheit, f. Burgfriede, m. окрестность замкова.

Burggerechtigkeit, f. право володѣти замкомъ.

Burggraf, m. бургграфъ.

Burggrafschaft, f. Burggrafthum, n. бургграфство.

Burghauptmann, m. староста.

Burglehen, n. лено замкове.

Bürgschaft, f. запурука, порука.

Burgverließ, n. пивницъ замковъ.

Burgvogt, m. городничий.

Burgwache, f. сторожа замкова.

Burlesk, adj. смѣшанный, дотешный, жартобливый.

Bursch, m. хлопецъ, мальчикъ; ученикъ.

Bürsche, f. лови, полѣваня.

Bürschen, v. а. полѣвати.

Bürstchen, n. щѣточка.

Bürste, f. щѣтка.

Bürsten, v. а. чистити щѣткою.

Bürstenbinder, m. щѣткарь.

Bürzel, m. хвостикъ, куртий хвостъ.

Bürzelbaum, m. цапень, перевертъ, беркиць, цапокъ; einen — machen беркицати, цапки ставати.

Bürzelfraut, n. куряча нога.

Butzeln, v. п. беркицнути, цапки ставати, перевернути ся, упасти.
 Busch, m. кущъ, корчъ, купина.
 Büschel, n. пучокъ, вѣхоть, горстка, снопокъ.
 Büschelförmig, adj. пучковатый, корчастый.
 Buschholz, n. хашъ, форостъ.
 Buschicht, adj. корчастый, кречастый, хречастый, кратчастый, корчистый.
 Buschlepper, m. розбишакъ, розбѣйникъ, опришокъ.
 Buschweide, f. лоза.
 Buschwerk, n. корчъ, кущъ.
 Buschwindröschel, n. растъ, конопелька.
 Busen, m. надро, пазуха, груди; Meerbusen заливъ, затока.
 Busenfreund, m. другъ, друзьяка, братухъ, побратимъ.
 Buße, f. покаянне, покута; Strafe кара (gemeinl. штрофъ).
 Büßen, v. а. каяти ся, терпѣти за шо, одвѣтъ дати за шо; mit dem Leben —, наложити головою.
 Büßer, m. покаяникъ, покаянникъ.
 Büßerin, f. покаяница, покаянница.
 Busfertig, adj. кающий ся.
 Bussebet, n. покаяна молитва.
 Bußlieb, n. покаяна пѣсня.
 Bußtag, m. день покаяна.
 Büße, f. погрудъ.
 Büßung, f. каане ся, покутованъ.
 Butte, Bütte, f. кадъ, кадка, дѣжа, кадлубъ; f. Scholle.
 Buttel, m. банякъ.
 Büttel, m. посъпка, десятникъ; шбродеръ.
 Büttelrei, f. вязница, тѣмница.
 Butteln, v. а. болотати.
 Butter, f. масло; mit Butter масно, скѣромно, зъ масломъ.

Butterartig, adj. масловатый.
 Butterbemme, f. кусникъ хлѣба зъ масломъ.
 Butterblume, f. жабникъ, лоташъ, лотачъ, кульбаба.
 Butterbrezel, m. обаягрюнокъ oder бубликъ зъ масломъ.
 Butterbrod, n. хлѣбъ зъ масломъ.
 Butterbrühe, f. масляна заправка oder запара.
 Butterbüchse, f. ящикъ на масло.
 Butterfaß, n. масница, масничка.
 Butterfliege, f. Buttervogel.
 Buttergebädeues, n. масляне тѣсто.
 Butterhandel, m. торгъ масломъ.
 Butterhändler, Butterhändler, Butterfrämer, m. продаваникъ масла, масляръ, продающий масло.
 Butterhose, f. ящикъ на масло.
 Buttermarkt, m. торгъ на масло.
 Buttermilch, f. маслянка, маплинка, сколотини (pl.)
 Buttern, v. а. робити масло, бити масло.
 Butterpilz, m. масляникъ.
 Butterstempel, m. кружокъ одъ маснички.
 Buttersweig, m. масляне тѣсто.
 Buttertopf, m. горщокъ oder горнецъ на масло oder одъ масла.
 Buttervogel, m. бѣлий мотиль.
 Butterwed, m. гуселка масла.
 Butterwoche, f. масляница.
 Büttner, m. боднаръ, бондаръ, бочкаръ.
 Buß, m. die Spitze, daß Heißerste einer Sache кончикъ, самъ конецъ; (in der Nase) смаркотина, шмарьоль.
 Bußtopf, m. бочка.
 Butrbaum, m. букшпанъ.

С. Ц. Ц.

Die fehlenden Wörter unter С suche man unter К oder З.

Сабале, f. геheimer Verbindung, Ränke спикъ, заговоръ, сплутѣ, переплутѣ; **Sabalenschacher**, f. Сабалист.
Сабалист, m. переплутъ, звадникъ; кабалистий.
Cabinet, n. кабинетъ; zur Aufbewahrung der Axtstücker сховница, старожитница.
Sabotage, f. плавба прибережна oder бѣля береговъ.
Сафеттисч, adj. зопсубоѣ oder гнилоѣ крови, зли соки маючий, хикавий.
Сафериѣ, f. гнилоѣсть соковъ oder крови.
Sadaver, m. трупъ, мертвецъ, мертветѣлю.
Saduc, adj. немощный, нездужий, дохжий, охлялый; heimfällig пропалый; heimgefallen припалый.
Saducität, f. охлялоѣсть, недуга; — der Derofsten пропалоѣсть покладовъ oder рвчей у суда зложенихъ; heimfällige Erbſchaft одумѣрщина.
Sajoliren, v. n. ластити oder ласкати кому.
Саламитат, f. невзгодина, злощастѣ, злиднѣ.
Salcant, m. мѣходуй, надувачъ органоѣвъ.
Salciniren, v. a. вапнити.
Salcium, n. вапникъ.
Салculator, m. раховничий; мудракъ, кругилогола.
Салculiren, v. a. обчислити, обличити, числити; мудровати.
Салcut, m. индикъ.
Calendae graecae грецкѣ (грече-

скѣ) коляди; ad calendae graecae sprichw. на безрѣкъ, въ комишѣ (пошло), якъ ракъ свисне.
Calender, m. мѣсяцѣсловъ.
Салmus, m. bot. татарске зѣле, гавяръ, прикъ, шуваръ, аиф аеръ.
Салotte, Kugelmüſe, f. шоломокъ.
Салumniant, m. паплюга, паплюжникъ, обмовникъ, урвислава, ябедникъ, чорнитель.
Салvinist, m. кальвинъ.
Салwaschen, pl. камашѣ.
Салmelie, f. bot. японьске рожа.
Салmera obscura, f. темня, темна комора.
Салmerad, m. товаришъ, побратъ, другъ, друзьяка, побратимъ, братухъ.
Салmeradſchaft, f. побратимство, дружба, приятельство.
Салmpagne, f. походъ.
Салmpagne = Montur, Салmpagne = Uniform, f. будвий oder шоденний мундуръ.
Салmpiren, v. n. кошувати, обозувати, таборувати.
Салpaille, f. Föbel, Gefindel посполудъ, прошава, чернь; Schimpfwort котюга, звѣръ, харцизяка.
Салpal, m. каналъ, проводъ.
Салparienvogel, m. канарокъ.
Салpeler, m. насвѣчникъ, свѣтильникъ.
Салpibat, m. старникъ, убѣгачъ.
Салpiren, v. a. цукровати.
Салpnevas, m. динка.

Cannibale, m. grauſamer Menſch бѣшенця, ярошъ, нелюдь, пѣрѣсникъ, звѣръ.
 Cantate, f. спѣвка.
 Cantharide, f. zool. майка.
 Canton, m. браньчий округъ, навколиця.
 Cantor, m. спѣвакъ костельный.
 Canzel, f. проповѣдница, кѣзальница.
 Canzellei, f. писарня, канцелярия.
 Car, n. пригброкъ.
 Carable, adj. лапшій, лапшмивий, похпний, тулкый, второпний.
 Carap, m. каплунь.
 Capelle, f. каплиця, церковця. *Ver-*
ein von Muffern гуднѣча, банда, капѣля.
 Carer, m. хижний корабель; f. *Corfar*.
 Capinzel, (blinde Kuh) жмурки (pl.).
 Capitain, m. капитанъ.
 Capital, n. истина; adv. славно, хвально.
 Capitalist, m. истиняръ; грошоманъ, грошоманецъ, грошовий.
 Capitalbuchſtabe, m. буква начаткова.
 Capital=Schuld, f. довгъ головний.
 Capitel, n. роздѣлъ, глава; *Doms-*
ritel капитула соборна; *Verweis* догана, лайка, бурда.
 Capitulation, f. militäriſche Dienſtzeit часть служби войсковоъ; einer Feſtung полдача, полдане ся; geſtellte Bedingungen вимѣнка, умова, услова (pl.), условии (pl.).
 Capituliren, v. п. поддати ся, здати ся, здати мѣсто.
 Capot, m. надѣжъ, капота.
 Capriole, f. скѣкъ, гоцакъ, гиць, гоцакъ; *Capriolen* маѿен бришкати, гопати, беркицати, кабатати ся.
 Caprice, f. примха, вибаги, бажня, прямѣть, вереди (pl.).
 Capriciöſ, adj. примховатий, вибаг-

ливий, дивесний, прамий, вередливий.
 Caput ſein, v. п. прийти на безголове, пропасть.
 Capuze, f. богородиця, каптуръ.
 Carabiner, m. карабинъ.
 Carcer, m. заперте, заборъ, арештъ (гарештъ).
 Cardinal, m. кардиналъ; adj. in Zuſammenſetzungen кардинальскый; in übertragener Bedeutung головний.
 Caraffe, f. любощъ, залицянки, голублене, омизина.
 Caricatur, f. потвора, нествѣръ, кривунда.
 Cariciren, v. a. спотворити.
 Carmeſin, m. кармазинъ.
 Carneval, m. мясницѣ.
 Carre, n. чотиробѣкъ.
 Carreau, n. (in Karten) звѣнка, бублъ; — = *Aß*, n. звѣнковый oder бублѣнный тузъ.
 Caroline, f. Каролька.
 Carotenbaum, m. рогѣвникъ.
 Carotte, f. rote Rübe морква, морковъ.
 Carpathiſche Gebirge, Карпати, Бескиди, Гори.
 Carriere, f. заводъ; шасте.
 Cartel, n. визовъ на поединокъ; zwischen zwei Mächten умова о вимѣну и викупъ спѣйманихъ oder бранцѣвъ; умова о взаѣмне видане збѣглихъ.
 Carton, m. перетискъ; f. *Farbendefel*.
 Cassation, Cassirung, f. *ſißung* знѣвочене, знѣвоша; *Abſetzung* видалене зъ уряду.
 Cassationſ-Dof, f. сулъ касаційний.
 Cassationſ-Recurſ, m. жалоба противъ видалення зъ уряду.
 Casse, f. каса, скарбница, скарбонка.

Кассен-Абшluß, м. заключене ра-хунковъ.
 Кассен-Anweisung, f. назнака касова oder на грошъ.
 Кассен-Beamte, м. урядникъ касовий.
 Кассен-Gebahrung, f. орудуване касове.
 Кассен-Geschäfte, п. pl. орудки oder справи касови.
 Кассен-Journal, п. дневникъ касовий.
 Кассен-Liquidation, f. обрахование каси.
 Кассен-Scontrirung, f. переглядъ каси.
 Кассен-Stand, м. станъ каси.
 Кассино, Кассино, п. бесѣда.
 Кассиен, в. а. одбирати грошъ; видалити oder скинути зъ уряду, одмѣнити.
 Кассиет, м. касиеръ.
 Кастел, п. твердяня, замокъ.
 Кастеллан, м. кастелянъ.
 Кастор, м. боберъ.
 Кастрат, м. скѣпъ, скопецъ.
 Кастриен, в. а. чистити, валашити.
 Касур, f. пересѣчка.
 Касус, м. припадокъ, пригода, па-докъ, трапа, придарка, причина, негода, приключка, пристрѣтъ; in der Grammatik падежъ.
 Катархъ, м. нежесть (нежитъ), на-дохъ, наджа.
 Каттаро, Которъ.
 Кавса, f. (Lebensgebühren) прина-лежитость.
 Каустишъ, adj. ѣдкий, цѣпкий; ко-лючий.
 Каутел, f. обачность, оглядность, бе-режливость, осторожность, остро-рога, осторожня.
 Каутион, f. запорука; залѣгъ, запо-кладъ.
 Каутионс-Ветраг, м. скѣлкость за-логу.
 Каутионс-Ерлаг, м. зложено залогу.
 Каутионс-Верфалл, м. пропадокъ залогу.

Каутионс-Ворсхрифт, f. припись о за-логяхъ.
 Каваллерие, f. кѣннота, кѣнница.
 Каваллерие-Дienst, м. служба при кѣн-нотъ oder кѣнна.
 Каваллерист, м. кѣнникъ, кѣнный.
 Кавалиет, м. ридаръ, лядаръ; парень, легѣнь.
 Кавирен, f. бурген.
 Кедер, f. кидеръ, кедеръ.
 Кедерн, adj. кидерный, кидровий.
 Кедернholz, п. Кедернwald, м. ки-дрина, кедрина.
 Celebration, f. празноване, урѣчистъ.
 Celebrität, f. знакомитость, знаме-нитость.
 Сement, п. лѣпко, китъ.
 Сенситен, в. а. оцѣнати, осуджати.
 Сенсор, м. цензоръ.
 Сентур, f. осудъ, осудка.
 Сensus, м. оцѣнь.
 Сентаур, м. повкѣнъ.
 Сентифолие, f. рожа столиста.
 Сентнер, м. сотнаръ.
 Сентнерсшвер, adj. сотнаръ важучий, важный, приважкий.
 Сентрал, adj. осередний.
 Сентрал-Гевалт, f. власть осередна.
 Сентралисатон, f. збордоване.
 Сентрал-Крафт, f. сила осередна.
 Сентрал-Пункт, м. осередокъ.
 Сентрифугал, adj. одсередний.
 Сентрифугал-Крафт, f. сила одсередна.
 Сентрипетал, adj. досередний.
 Сентрипетал-Крафт, f. сила досередна.
 Сентрум, п. осередокъ, середина.
 Церемониял, п. церемониялъ.
 Церемоние, f. обрядъ, обрядокъ; pl. короводи, пѣклоги; Ceremonien мащен короводити ся.
 Certificat, п. свѣдка, посвѣдчене, свѣ-доцтво; Beglaubigungsschein листъ увѣрочный.
 Cervelat-Wurst, f. кутникъ.

- Cession, f. уступъ, уступлене, од-
 ступъ.
 Cessus, m. уступленецъ.
 Chaife, f. коляска.
 Champignon, m. печерица.
 Chan, m. ханъ, царикъ.
 Chance, f. нагода.
 Chaov, n. замѣшъ, бешкетъ, без-
 башъ, неладъ, безладъ.
 Chateau, m. капелюхъ; (im geselligen Leben) мужчина, парень.
 Charade, f. складна загадка, ша-
 рада.
 Charakter, m. характеръ (vulgo ка-
 лактъръ), власнѣсть, влада, при-
 кмета, норовъ; Kennzeichen знакъ,
 признакъ.
 Charakteristren, v. a. цѣховати, опи-
 сати чинъ власности, зъобра-
 зити.
 Charakteristik, f. описане власностей,
 нацѣхъ, ознака.
 Charakteristisch, adj. питоменный, цѣ-
 ховый, отличающій ся.
 Charakterlos, adj. безъ характеру.
 Charfreitag, m. велика пятница.
 Charge, f. (Last) тягаръ, беромя;
 Amt урядъ, чинъ.
 Charlatan, m. дурисвѣтъ, мантаръ,
 дуrolюдъ, дуrolюда, мантѣй,
 туманаръ, фаринникъ, химород-
 никъ, вичванка, величайко.
 Charlatanerie, f. мантарство, туман-
 нарство.
 Charmant, adj. гибкий, бадьорный,
 моторный, наскочный, звичайный,
 приятный.
 Charmante, f. любовница.
 Charmante, m. любовникъ.
 Charpie, f. скубанка, торочки.
 Charta bianca, f. порожний папѣръ;
 in bianco порожно.
 Chatwofe, f. страстна недѣля, вс-
 лнкий тиждень.
- Charte, f. листъ, карта.
 Chatouille, f. шкатулка, шабатура.
 Chauffée, f. битый гостинець, мо-
 стова дорога, буркована дорога,
 гостинець, бита дорога.
 Chef, m. начальникъ, голова.
 Chemie, f. лучба.
 Chemiser, m. лучобникъ.
 Chemisch, adj. лучебный.
 Chemise, f. сорочка.
 Chenille, f. щинела.
 Cherub, Cherubim, m. Херувимъ.
 Chicane, f. викрутъ, способности.
 Chimätee, f. примха, вибаги, хи-
 мера.
 Chimärisch, adj. примховатый, вибаг-
 ливый, дивесный, химеристый.
 China, Хини, Хина.
 Chiragra, n. гостецъ одет ломане
 въ рукахъ.
 Chirologie, f. наука розмовляти ся
 на пальцахъ.
 Chirromant, m. вѣшунъ зъ рукъ.
 Chirromantie, f. вѣшунство одет га-
 дане зъ рукъ.
 Chirurg, Chirurgus, m. гоинникъ,
 хирургъ.
 Chirurgie, f. гоинница, хирургия.
 Chloasma, n. оступи (pl.).
 Chlor, n. зеленецъ.
 Chloritschiefer, m. зеленецъ лупко-
 тый.
 Cholera, f. холера, пошестъ.
 Choleric, adj. холеричный, гнѣв-
 ливый, сукристый, опалистый.
 Chor, m. крилось; збръ спѣва-
 ковъ.
 Choral, m. церковна пѣсня.
 Choralist, Chorist, m. пѣвчий, кри-
 лосный спѣвакъ.
 Choraltar, m. великий олтарь (ол-
 тарь).
 Chorbischof, m. намѣстникъ владн-
 чий одет епископский.

Choreus, м. хорей (—v).
Chorhemd, п. стихарь.
Chorherr, м. крилошанинъ.
Choriambus, м. хорямбъ (—v—).
Chorrock, м: мантия.
Chorschüler, **Chorist**, м. пѣвчій.
Chrestomathie, f. хрестоматія.
Chrisam, м. освященный олъй, миро.
Christ, м. христіянинъ, христіянинъ.
Christabend, м. святой одетъ щедрій вечеръ.
Christborn, **Kreuzborn**, м. зостѣль.
Christenheit, f. христіяньство, христіяне.
Christenthum, п. христіяньство, христіяньска вѣра.
Christfest, п. Рѣздово, рѣздвайнъ святки, Рождество, коляди.
Christgeschenk, п. коляда.
Christin, f. христіянка.
Christkind, п. дитя-Исусъ; zum Christkind gehen колядовати; der welcher zum Christkind geht колядникъ.
Christlich, adj. христіяньскій.
Christmesse, f. утренняя въ Рѣздово.
Christmonat, м. Студень, Грудень, Просинець, Трусимъ.
Christnacht, f. навечеріе Рѣздва, святой вечеръ.
Christophsfraut, п. боже тѣло.
Christus, м. Христосъ (ген. Христа).
Christwoche, f. рѣздвайнй тиждень.
Christwurzel, f. чемерица.
Chronik, f. лѣтопись.
Chronikenschreiber, м. лѣтописецъ.
Chronisch, adj. тревний, довготривающий.
Chronolog, м. часописецъ.
Chronologie, f. лѣтописьмо, лѣточислене.
Chronometer, м. часомѣръ.
Chrysolith, м. золотій цвѣтъ.
Chemie, f. Chemie.

Cicorie, f. подорожникъ, придорожникъ, батѣжки святого Ивана, батѣги Пепровй (Петрвй батѣжки).
Cicade, f. кобилка.
Cider, м. яблочникъ.
Cigarre, f. цигара, цигаро (дзигаръ).
Circa, adv. близько, около.
Circularschreiben, п. окруженъ письмо.
Circulation, f. объѣзъ.
Circumflex, м. покрутъ; fig. па-рунь.
Cirfel, м. кружалѣ (кружалцѣ), шестирня.
Cirsium, **Erisithalis**, bot. лабазъ.
Cisterne, f. наводникъ, водовмъ.
Citabelle, f. мѣйска твердиня.
Citat, п. ссилка.
Citation, f. призывъ, позивъ, за-возва, призывъ.
Citiren, v. а. пѣзвати, запѣзвати; eine Stelle aus einem Buche ссилати ся на що, ѡдкликовати ся на що; Geister citiren заговорювати одетъ замавлати духѣвъ.
Cito, adv. скоро, дуже скоро.
Citrone, f. цитрина.
Citronenbaum, м. цитринове дерево.
Citronenfalter, м. цитринка.
Citronenmelisse, f. ровникъ, маточникъ, медунка (лѣкарска).
Citronenöhl, п. олъй цитриновий.
Citronensäure, f. квасъ цитриновий.
Civil, adj. мирскій, обческій; (vom Preise) помѣрний.
Civilamt, п. мирскій урядъ.
Civilbeamte, м. мирскій урядникъ.
Civilisten, v. а. просвѣтити, просвѣщати, освѣтити, огладити.
Civilisirung, **Civilisation**, f. просвѣта, просвѣщене, оглада.
Civilist, м. мирянинъ.
Clarinette, f. кларнетъ.

- Classe, f. оддѣлъ, рядъ, розрядъ; — *Handlung* торговля товарами розрядными; — *Lehrer* Одрядовый учитель.
- Classicität, f. образцовость.
- Classificiren, v. а. роздѣловати. дѣлити, розрядовати.
- Classifier, m. образцевый письмакъ.
- Classirung, f. порозрядоване.
- Classisch, adj. образцевый, примѣрный.
- Clausel, f. вимѣнка, заваръ, услово, замѣтка, примѣтка.
- Clausur, f. заперъ; — *Arbeit* работа въ запертѣ oder подѣ заперомъ.
- Clerici, f. Clerus, m. священничество.
- Clement, m. будущий подѣ опѣкою.
- Clique, f. ватага, череда, шайка.
- Cloak, m. Cloake, f. перетокъ, переходъ.
- Coadjutor, m. припомочникъ, прибочникъ.
- Coalition, f. сполука, звязокъ.
- Coeder, m. уложеное.
- Coeur, n. червьѣнь, черви; — *Wurm*, n. червьѣнный тузъ.
- Cohäsion, f. спойность.
- Cölibat, n. безжѣноцтво.
- Collaborator, m. сотрудникъ.
- Collation, f. Vergleichung зрбванне; Antecknung вѣшка, вчислене; Verleihung надавка; Trübniß снѣдане (обѣлъ).
- Collationiren, v. а. порбвнати, зрбвнати, зводити, зносити.
- Collete, f. зборка, складка; in der Kirche молитва.
- Collectiv, adj. зборный, збиральный, громадний.
- College, m. товаришъ, друзяка.
- Collegialisch, adj. товаришеский, дружний.
- Collegium, n. згромада, коло; *Verlesung* чити; *Resesaal* слухальня.
- Collidiren, v. n. бути въ спротивѣ, стикати ся, сходити ся.
- Collision, f. спбръ, спротивъ, стикнене ся.
- Collo, n. пака.
- Colonialwaare, f. слобожанскій oder осадничѣ товари.
- Colonic, f. осада, садиба, слобода, свобода.
- Colonist, m. слобожанъ, осадникъ, поселенець, осадчий.
- Colonnade, f. стовпоряди.
- Colonne, f. продѣлка, стовпець, рядъ.
- Colorbenium, n. калана.
- Colorit, n. квѣтцѣность, краска.
- Colporteur, m. розноситель.
- Columnne, f. стовпъ, продѣлка.
- Combination, f. скуплене, зъединене, спосгавлене; пороздумоване.
- Comité, n. вибръ, вибранники, видѣлъ.
- Comma, n. коматъ, прутикъ.
- Commandant, m. верховодецъ, вожай.
- Commandiren, v. а. верховодити, доводити.
- Commando, n. вожайство, верховодство.
- Commandostab, m. булава, бунчукъ.
- Commentar, m. вяснене, толковане.
- Commentator, m. толковникъ.
- Commentiren, v. а. вясняти, толковати.
- Commenthur, Comthur, m. командоръ.
- Commenthuri, f. командорство.
- Commerce, m. торжа, торговля.
- Commis, m. справникъ.
- Commiss, adj. комисный, грубий.
- Commissär, m. комисаръ.
- Commissariat, n. урядъ комисарский.

Commissbrod, n. хлѣбъ разовий одер
комисный.

Commission, f. комиссия, справничтво.

Commissionär, m. комисаръ, справ-
никъ.

Commode, f. комора, сховъ.

Commode, adj. вигодный, гблячий,
лѣвнвий, полегойкий, звблнный,
нескорый.

Commuat, adj. громадный.

Commune, f. громада.

Communicant, m. причастникъ.

Communication, f. взѣмня, стич-
нбсть.

Communio, f. причастие.

Communiziren, v. a. причащати; mit-
theilen удѣляти; v. p. прича-
щати ся.

Contract, adj. ядерный, мязкий, на-
битый, тѣсный.

Compagnie, f. спблка, валка, рота,
сотня; товариство.

Compagnon, m. сиблникъ, товаришъ.

Comparativ, m. ступень второй.

Compass, m. компасъ.

Compendium, n. скорочене, вписка,
внемъ.

Competent, adj. належный, принадлеж-
ный, управнений, маючий право,
властивый.

Competiren, v. p. побивати ся за
чимъ, старати ся о що, запо-
падати около чого.

Compilation, f. збиранина.

Compiler, m. збирачъ.

Compiliren, v. a. збирати зъ чужихъ
книжокъ одер дѣль.

Complet, adj. повный, цѣлковитый.

Completiren, v. a. доповняги, запов-
няти.

Complex, m. обширъ, обсягъ.

Complicit, adj. запутанный, замо-
танный, покрученный, неясный, зло-
женный.

Compliment, n. чоломокъ, поклбнь,
поздоровъ, привѣтъ.

Complot, n. заговоръ, списокъ.

Componiren, v. a. складати, зложити,
придумати.

Componist, m. укладникъ (музики).

Compositio, f. складане, зложене.

Compot, n. овочникъ.

Compress, adj. зѣтѣсный, стиснений,
битый, густый.

Compromittiren, v. a. осоромити,
соромъ навести, помѣшати кого.

Comptoir, n. контора, купецка пи-
сарня.

Comtesse, f. графиня.

Concav, adj. дуплавый, жолубчастый.

Concavität, f. дуплавбсть, жолуб-
частбсть.

Concediren, v. a. дозволяти.

Concentration, f. збредоване.

Concentriren, v. a. збредовати, ску-
пти.

Concentrisch, adj. односередный.

Concept, n. наснова, замисль; aus
dem Concept schlagen запутати
кому, зъ малю кого збити.

Concert, n. концертъ, гульба.

Concession, f. дозволене, призволене,
уступка.

Concilium, n. соборъ.

Concipiren, v. a. списувати, наду-
мувати.

Concipist, m. писаръ, списовачъ.

Conclave, n. кбмната виборова.

Concordat, n. конкордатъ, умова
зъ напою.

Concret, adj. сполучный, рѣчный.

Concubinat, n. наложниктво.

Concubine, f. наложница.

Concurrent, m. суверникъ, спбрникъ,
завбдникъ.

Concurrenz, f. суперництво, завбдъ;
Weistener складка.

- Concurriren, v. п. спѣльно старати ся о що, суперничити; mit einer Sache —, прикладати ся.
- Concurr, m. конкурсъ, збѣгъ вѣрникѡвъ, упалѡсть.
- Condemnation, f. засудъ.
- Condemniren, v. а. засудити.
- Condensator, m. стѣсвнячъ.
- Condition, f. домова школа; f. Verbindung.
- Conditor, m. цукорникъ.
- Conditori, f. цукорня.
- Condolenz, f. спожалвие, спѣльный жалъ.
- Condoliren, v. п. болѣти надъ чимъ, оказувати жалъ, спѣльно жалувати.
- Conducteur, m. опровѡдникъ, провѡдникъ, наглядникъ.
- Conductor, m. an der Elektricitätsſchine провѡдникъ.
- Conduite, f. обичайнѡсть, справоване ся, поведенция.
- Confect, n. цукри, сладощъ, закуски.
- Conferenz, f. обрада, нарада, сеймане, розмова.
- Conferiren, v. а. vergleichen зрѡвнати, порѡвнати; mit Jemandem —, розправляти, сеймати, розговорувати.
- Confession, f. визнавка (исповѣдане); Geständniß визнане, признане.
- Confirmation, f. потвержене, посвѣдчене; мироване.
- Confirmiren, v. а. потвердити, мировати.
- Confiscation, f. забѡръ, заграбѣжъ, завѣмъ власности.
- Confisciren, v. а. забрати oder займити на скарбъ, заграбити.
- Conföderation, f. союзъ.
- Conföderirt, adj. союзный.
- Conform, adj. сѡдний, согласный.
- Confrater, m. побратимъ, товаришъ.
- Confraternität, f. побратимство, товариство.
- Confrontation, f. очна.
- Confrontiren, v. а. до очни oder до очий ставити.
- Confus, adj. помѣшаний, збаламученый, зажаханий, захопленный, непорядный; confus werden захвати ся (зафатати ся), запикати ся.
- Confusionrath, m. дурбаръ, радный баламутъ.
- Congregation, f. зѣвѣлъ, соборчикъ.
- Congrua, f. побѡрка грошева, платня.
- Congruent, adj. вразный, пристайный.
- Congruenz, f. пристайнѡсть, вразнѡсть.
- Conisf, adj. веретенястый, мѡвъ веретено.
- Conjugation, f. спряжене.
- Conjugiren, v. а. спрягати.
- Conjunction, f. спѡйка.
- Connexion, f. Verbindung.
- Conſcribiren, v. а. виписати рекрутѡвъ.
- Conſcribirte, m. рекрутъ.
- Conſcription, f. рекрутский набѡръ, попись вѡйска.
- Consecration, f. священе.
- Conseil, n. рада.
- Conſeß, m. зсзволене.
- Consequent, adj. основный, непохитный, стаий, твердый.
- Consequenz; f. твердѡсть; заключене.
- Conservation, f. хоронене.
- Conſerviren, v. а. схоронити.
- Conſignation, f. списъ, виказъ.
- Conſſium, n. рада.
- Conſiſtorialrath, m. радный oder совѣтникъ консисторский.
- Conſiſtorium, n. духовна рада, консистория, консисторъ.

Consonant, m. суголоска, приголоска ;
 adj. суголосний, приголосний.
 Console, f. підставка.
 Consonanz, f. суголосність.
 Conspiration, f. Complot.
 Constabel, Constabler, m. пушкарь,
 гармашівникъ.
 Constantinopel, Царгородъ, Стам-
 булъ, Цариградъ.
 Constatiren, v. а. вивѣрити.
 Constatirung, f. вивѣрене, звѣрки.
 Constellation f. Sternbild.
 Consternation, f. Вестірунгъ.
 Constituant, m. вивѣрникъ.
 Constitution, f. (des Körpers) складъ
 oder уставъ тѣла; (eines Staates)
 установа земска, конституція.
 Constitutionell, adj. конституційний.
 Construction, f. складъ, розположенє,
 збудова.
 Construiren, v. а. устроювати, стро-
 вти.
 Consul, m. конзуль.
 Consulent, m. порадникъ.
 Consuliren, v. а. радити.
 Consument, m. споживачъ.
 Consumiren, v. а. з'їдати, спожн-
 вати, пожирати.
 Consumo, n. (Steuer) споживне.
 Contagios, adj. заразний, заривний,
 заразливий.
 Conterfei, n. образъ.
 Contestiren, v. а. присвѣдити що.
 Context, f. Zusammenhang.
 Continent, m. тверда земля, сухо-
 лодє.
 Contingent, n. приставка oder до-
 ставка вѣйска ; часть.
 Continuation, f. продовженє.
 Continuell, adj. всегдашній, непро-
 ривний, вразний.
 Continuirten, v. а. und n. продовжати.
 Conto, n. рахунокъ; Conto woßen

коморити, коморовати, въ комор-
 номъ сидѣти.
 Contra, прæр. противъ.
 Contract, m. угода, умова.
 Contradictorisch, adj. супротивний.
 Contrahent, m. умовникъ.
 Contrahiren, v. n. умовити ся, до-
 говорувати ся.
 Conträr, adj. противний, шкодливий.
 Contraßigniren, v. а. підписати.
 Contrast, m. спротивъ, спбръ.
 Contrastiren, v. n. рожити ся, од-
 бивати.
 Contrebande, f. поэмка, товаръ пе-
 ремитований, пачка.
 Contrebandiren, v. а. пачковати.
 Contrebandirer, m. пачкаръ, пакаръ.
 Contreordre, f. инший oder противний
 приказъ.
 Contribution, f. податокъ, драча.
 Controлле, f. наглядъ, назбръ, до-
 глядъ.
 Controlliren, v. а. наглядати, догля-
 дати.
 Controvers, f. суперечка, спбръ.
 Contumaciam (in contumaciam), за-
 очно, за неставленє ся.
 Contumaz, f. неставанє передъ су-
 домъ.
 Contumaziren, v. а. видати заочний
 судъ, засудити заочно.
 Contusion, f. Quetschung.
 Convalescent, m. подужний, приходя-
 чий до сили.
 Convenienz, f. станова, обичай; f.
 Schidlichkeit.
 Convent, m. з'їздъ, згромаженє;
 монастирь.
 Convention, f. умова, угода, по-
 становленє; f. Versammlung.
 Conversation, f. розмова, бесѣда.
 Conversationspraße, f. бесѣда роз-
 мовна, бесѣда буденна.
 Convertit, m. вихрестъ.

Convertitin, f. вихрестка.
 Conver, adj. выпуклый.
 Convivium, n. бенкетъ, праздникъ.
 Convulsion, f. судорога, спусса.
 Convulsivisch, adj. судорожный.
 Cooperation, f. Mitwirkung.
 Coordinirt, adj. поприрядный, одно-
 рядный.
 Copie, f. ѡдпись, перепись.
 Copiren, v. а. переписувати, ѡдпи-
 сувати.
 Copist, m. переписникъ.
 Copulation, f. вѣнчане.
 Copuliren, v. а. вѣнчати.
 Coquette, f. омизница, ѡблєсница, мор-
 гуха, горловница.
 Coquetterie, f. омизина.
 Coquettiren, v. п. омизовати ся, фрей-
 дати ся.
 Coralle, f. кораль.
 Cordial, adj. сердечный, сердешный,
 забратный.
 Cordon, m. кордонъ, граница; f.
 Schnur.
 Cornelfirsche, f. дерень.
 Cornet, m. пѡдхоружий, пѡдхо-
 ружовникъ.
 Corporal, m. капраль.
 Corporation, f. тѣло, стоваришене
 Corpulent, adj. бѡтѣлый, тѣловитый,
 товстий.
 Corps, n. ѡдѣлъ вѡйска, корпусъ.
 Correct, adj. справлений, справный,
 правильный.
 Correction, f. поправленє, пѡправка.
 Corrector, m. поправникъ.
 Correctur, f. поправка.
 Correspondent, m. дописовачъ.
 Correspondenz, f. переписка.
 Correspondiren, v. п. переписовати
 ся; ѡдповѣдати.
 Corridor, m. хоромъ, ходоръ.
 Corrigiren, v. а. поправляти.
 Corrosiv, adj. ѣдкий, травный.

Corrupt, adj. попсованный, продай-
 ный; блазливый.
 Corsar, m. морской хижакъ.
 Corset, n. горсетъ.
 Corvette, f. лодя скороплавна.
 Costume, n. стрѡй, убирокъ.
 Coup, m. ударъ, парунъ, махъ.
 Coupiren, v. а. зѡдѡимити.
 Coupon, m. утинокъ, купонъ.
 Cour, f. залищянки.
 Courage, f. смѣлѡсть, ѡдвага, охота.
 Courant, adj. ходячий, ѡбѣжный,
 грубий.
 Courier, m. гонецъ.
 Courir, m. бѣгъ, цѣна, ѡбѣгъ.
 Cousin, m. братъ у другихъ, братъ
 стрийный, братъ тѣтечный (кѣ-
 течный).
 Couvert, n. поверхня, наповерхня.
 Cravate, f. нашиекъ.
 Creatur, f. сотворѣне.
 Credenzen, v. а. напоѣ подавати,
 наливати; прикушувати.
 Credenzet, m. чашиникъ, наливайко.
 Credenztiisch, m. поставный столъ,
 поставецъ.
 Credit, m. вѣра, довѣрка.
 Creditiren, v. а. на вѣрѣ давати.
 Crepiren, v. п. сконати, дуба дати,
 здохнути, на банта ити.
 Criminal, adj. уголовный, любный.
 Criminalgericht, n. судъ уголовный
 одєр любный.
 Crocodill, m. und n. крокодилъ.
 Cruzifix, n. хрестикъ.
 Cubisch, adj. шестѣнный.
 Cubus, m. шестѣнь.
 Culisse, f. сувна стѣна.
 Culminationbrunn, m. самъ верхъ,
 щить.
 Culminiren, v. п. доходити до са-
 мого верху.
 Cultiviren, v. а. обрабляти, упра-
 вляти, плекати.

Cultur, f. управа, просвѣта, образоване.
Cultus, m. богослужене; просвѣта, просвѣщене.
Cur, f. лѣки, лѣчене.
Curat, m. взятый подъ опѣку.
Curatel, f. опѣка, опѣкуństwo.
Curator, m. опѣкуучъ, кураторъ.
Curios, adj. дивный, подивный, цѣкавый.
Curiosität, f. цѣкавость, рѣдкость.
Curiren, v. а. лѣчити.
Curpfücher, m. партольникъ-лѣкаръ.
Currende, f. окружене письмо.
Current, adj. покупный, ходячий.
Currentſchrift, f. косо письмо.
Curſten, v. п. ходити.

Curſivſchrift, f. косо письмо.
Curſoriſch, adv. бѣгомъ, на-хутко, бѣгцемъ.
Curſus, m. токъ, течене.
Custos, m. сторожъ.
Cycloſ, m. круглокий.
Cyclus, m. кругъ.
Cylinder, m. валець, вѣбло.
Cylindriſch, adj. вѣбловатый, валковатый.
Cymbel, f. цимбали; **Cymbelſpieler** цимбалистий.
Cypreſſe, f. кипарисъ.
Cypreſſenwald, m. лѣсъ кипарисный, кипарисникъ.
Czar, m. царъ.
Czarin, f. царица, царева.

Д. Д. Д.

Da, adv. тамъ, ту, тутъ, тутка, отъ, ось, озде; wenn „da“ nicht den Ton hat, wird es nicht überſetzt; (alsdann) тогда, тогда; (als ein Relativum) въ котромъ, въ котрихъ; conj. коли, якъ, скоро; (weil, nachdem) тому що, коли, понеже; von da зъ-одси, зъ-одти; nicht da нема, дасть Богъ.
Dabei, adv. при томъ (при той), при сѣмъ (при сѣй), бѣля, оббчъ, поручъ, близько, невподалеки; dabei bleibt es nicht на томъ не буде конецъ; (bei dieser Gelegenheit, an dieser Stelle) при той способности, тутъ, до того, ище, кромъ того, зверхъ того.
Dableiben, v. п. лишити ся, збстати, позбстати.
Da=**Caro**, ище разъ, у друге, зъ конця.

Dach, n. кровъ, кровля, накрыте, стрѣха; ohne Dach und Fach безъ дому и лому.
Dachboden, m. горбъ, подъ.
Dachdecker, m. покривачъ.
Dachſahne, f. хоруговка.
Dachſenſter, n. димница.
Dachſörmig, adj. кровляный.
Dachſammer, f. вишка, горка, подна комора.
Dachlatte, f. лата.
Dachſanne, f. черепица.
Dachrinne, f. жолубъ, ринва.
Dachs, m. борсукъ, язвець.
Dachſbau, m. нора борсукова.
Dachſchiefer, m. гупокъ.
Dachſchindel, f. гонта.
Dachſchwelle, f. платва.
Dachſhund, m. ямникъ.
Dachſtrangen, m. кровка, кбзелъ.
Dachſpiße, f. верхъ кровлѣ.
Dachſtein, m. черепица.

Dachstroh, n. солома до покривани
oder до пошита.

Dachstube, f. вишка, подна свѣтлица.

Dachstuhl, m. вязане, бантоване.

Dachstuhlband, n. банта.

Dacht, f. дофт.

Dachtel, f. позаушъ, оплеушъ, по-
челюсть, ляпась.

Dachtraufenrecht, n. право окапу.

Dachung, f. покрите, кровля.

Dachziegel, m. черепица.

Dadurch, adv. черезъ того (черезъ
тую, черезъ те), тимъ, туди,
тамтуди.

Dafern, conj. если, будеже.

Dafür, adv. за того (за сѣго), за
тую, за те; ich kann nicht dafür
я тому не виненъ; dafür halten
мати (за що), гадати, думати.

Dafürhaltung, f. гадка; одвѣчал-
ность.

Dafür sein, v. n. бути за тимъ.

Dafür sorgen, v. a. дбати о що, ста-
рати ся о що, журити ся чимъ.

Dafür stehen, v. n. ручити за що.

Dagegen, adv. противно, але, скорше,
напротивъ того (противъ тоѣ).

Daggert, n. деготь (gen. дегтю).

Dahel, adv. дома, у себе.

Daher, adv. зъ - ѡдтамъ, зъ - ѡдти;
conj. отжежъ, отже, тому, для
того, про те, ѡтакъ.

Daherfahren, v. n. проѣзджати ся.

Daherfliegen, v. n. прилетѣти.

Daherkommen, v. n. приходити, по-
ходити.

Daherum, adv. довкола, въ-округи.

Dahier, adv. туткай, тутъ.

Dahin, adv. тамъ, туди, туда, до
того.

Dahinaus, adv. тамтуди.

Dahinbringen, v. a. до того привести
oder допровадити.

Dahinein, adv. тамтуди.

Dahinfallen, v. n. упасти, спасти.

Dahinfliegen, v. n. улетѣти.

Dahinfliehen, v. n. утѣчи.

Dahinfliezen, v. n. розлисти ся.

Dahinführen, v. a. провадити (куди).

Dahingeben, v. a. подати, покинути,
закинути, залишити.

Dahingegen, adv. на - супротивъ,
противно, напротивъ того.

Dahingehen, v. n. ити куди.

Dahingerathen, v. n. достати ся
куди.

Dahinkommen, v. n. прийти тамъ.

Dahinlaufen, v. n. утѣчи куди,
ѡдѡйти, убѣчи.

Dahinlegen, v. a. ѡдложити куди,
ѡдложити шо на бѡкъ.

Dahinnehmen, v. a. поприимати, по-
забирати.

Dahintaffen, v. a. пѡрвати, уѡа-
тити.

Dahinsehen, v. n. споглянути куди
(тамъ).

Dahinsein, v. n. пропасти, погиб-
нути, шезнути, умерти, не бути
бѡльше, не стало (с. асс.)

Dahinschwinden, v. n. шезати.

Dahinsinken, v. n. упасти, послаб-
нути.

Dahinstehen, v. n. бути непевнимъ;
es steht dahin еще не знати,
кто знае.

Dahinstellen, v. a. поставити шо
куди; ich lasse es dahin gestellt
sein я въ тое не входжу.

Dahinsterben, v. n. умерти, померти.

Dahinstreben, dahintrachten, v. n. до-
магати ся, старати ся о шо, до-
бивати ся чоѡо.

Dahinten, adv. пѡзадѣ, пѡзадѣ себе,
тамъ дальше, за собою.

Dahintenbleiben, v. n. лишити ся, по-
зѡставати ся.

Dahintenlassen, v. a. зѡставити.

Daßinter, adv. поза симъ, за симъ, позадъ.
 Daßinterkommen, v. п. узнати о чѣмъ, провѣдати що, вислѣдити, дойти чого.
 Daßinterstecken, v. п. скривати ся, находити ся.
 Daßintragen, v. а. донести.
 Daßintreiben, v. а. заганяти, погаляти.
 Daßintreten, v. п. станути, виступити.
 Daßinwerfen, v. а. одкинути, покинути.
 Daßinwollen, v. п. бажати куди (тамъ), хотѣти куди.
 Daßinziehen, v. п. тягнути куди (тамъ).
 Daßlen, v. п. дурачити, бурдовати, пустовати, шалѣти, плести нѣ се въ те.
 Daßyluß, m. дактиль (—vv).
 Damalig, adj. тогашний, тогашний, колишний.
 Damals, adv. тогда, тодѣ, втодѣ, въ той часъ.
 Damascenearbeit, f. дамашкова работа.
 Damasciren, v. а. дамашковати, насѣкати.
 Damascirung, f. дамашковане, насѣчка (золотомъ одег сръбломъ).
 Damast, m. адамашокъ.
 Damastarbeit, f. адамашкова работа.
 Damasten, adj. адамашковий.
 Damastleinwand, f. адамашкове полотно.
 Damastweber, m. адамашникъ.
 Dambock, m. лаяя.
 Dammbrett, n. варцабница.
 Dame, f. бѣлявка, паяѣ, красавица, краля.
 Damenpiel, n. варцаби, игра въ варцаби.

Damenstein, m. варцабъ.
 Dambsich, m. лаяя.
 Dämisch, adj. глупий, непроторный.
 Damit, adv. зъ тимъ, тимъ; (mit welfen) котримъ, котрою, нимъ, нею; conj. щоби, аби, щобъ.
 Dampf, m. гребля, гата, гать, за-тама; den Begierden einen Dampf entgegensetzen пристрасти одег прѣхоти гамовати.
 Dampfen, v. а. гатити, греблю сипати, захистити.
 Dampferde, f. черноземъ.
 Dämmerig, adj. сумрачный, мрачный, хмарный, хмаристый.
 Dämmern, v. п. смеркати ся, смеркати, вечерѣти; (vom Tage) свѣтати, днѣти, сѣрѣти, на свѣтъ благословити ся.
 Dämmerfchein, m. сумеркъ, морокъ, розсвѣтъ, сумракъ.
 Dämmerung, f. смеркъ, сумракъ, розсвѣтокъ, розсвѣтъ.
 Dämmerungsfalter, m. вечерный мотиль.
 Dämon, m. злий духъ, бѣсъ, чортъ.
 Dämonisch, adj. бѣсовский, сотоньский, чортѣвский.
 Dampf, m. пара, димъ, випаръ; копта, куриво, чадъ, задухъ; (eine Kranfheit) дихавица, ядуха, прадуха.
 Dampfbad, n. парна баня.
 Dampfboot, n. пароходъ.
 Dampfen, v. п. чадити, курити ся, пускати пару одег димъ; v. а. Fleisch—, душити, парити.
 Dämpfen, v. а. притушити, гасити, погамовати; душити, парити.
 Dämpfer, m. гасило.
 Dämpfig, adj. душливий, дихавичный, ядушливий.
 Dämpfigkeit, f. дихавица, дихавичность.

Dampfsicht, adj. парний.
Dampffessel, m. парний котелъ.
Dampfmaschine, f. парострой.
Dampfmesser, m. паромѣръ.
Dampfmühle, f. парний млынъ.
Dampfrumpe, f. парне черпало.
Dampfschiff, n. пароходъ.
Dampfschiffahrt, f. пароходство.
Dämpfung, f. притушене, угашене.
Dampfwagen, m. паровозъ.
Danaß, f. дагнасъ.
Daneben, adv. опосля, поручь, по-
 сторонь, притомъ, невподалеки;
 (überdieß) сверхъ того, до того,
 кромъ того, при томъ.
Dängeleisen, n. бабка.
Dängeln, v. а. клепати.
Danieden, adv. нижше, долъ.
Daneieder, adv. долѣвъ, на земли,
 на землю.
Daneiederfallen, v. n. упасти.
Daneiederfunst, f. злоги, породъ.
Daneiederliegen, v. n. бути хоршиъ,
 лежати.
Daneiederwerfen, v. а. повалити.
Dank, m. подаяка, дяка, вяка, вяча-
 ность, благодарене; *Gott sei Dank!*
 слава Богу! славити Бога! дяку-
 вати Богу!; *großen Dank!* спа-
 сибъ! дякувати!
Dankbar, adj. вячний, благодарний.
Dankbarkeit, f. вячність, благодар-
 ность.
Dankbarlich, adv. зъ вячностею, зъ
 благодарностею.
Dankbegierde, f. хѣть вячности.
Danken, v. n. дякувати, дячити, бла-
 годарити.
Dankenswerth, adj. гданий подаяки.
Dankfest, n. празникъ одет свято на
 подаяковане.
Dankgebet, n. молебень.
Danklied, n. пѣсня на подаяковане.
Dankopfer, n. жертва благодареня.

Dankfagung, f. благодарене, подя-
 куване.
Dankfagungsschreiben, n. Dankfagungs-
 brief, m. письмо благодарне, листъ
 благодарний.
Dankvergeffen, adj. неблагодарний,
 невдячний.
Dann, adv. тодѣ, тогдѣ, втоди; по-
 тому, опосля, позвѣйше, батакъ;
dann und dann колись-не-колись,
 гдеколи, даколи, инколи, часами.
Danne, f. ялиця.
Dannen, adv. von dannen зъ-о-
 тамъ, зъ-одси.
Dannenhero, adv. дятото, черезъ те.
Daran, adv. на томъ, при томъ, при
 сѣмъ, въ томъ, въ сѣмъ, коло то-
 го, по томъ; *es ist nichts daran*
 то ничо не варто, то на ничо не
 придасть ся; *daranfommen*, прийти
 до того, наступати; *daran gehen*
 брати ся до того, имати ся чога;
er wird bald daran kommen прииде
 скоро черга на него; *es ist mir*
viel daran gelegen дуже мя то об-
 ходить; *mir liegt nichts daran* не
 ходить менѣ о тое, не дбаю о
 тое; *daran setzen* одажити ся;
ich weiß nicht wie ich daran bin не
 знаю що менѣ дѣлати (думати);
er will nicht daran не хоче му ся;
Alles ist daran gelegen все на томъ
 зависае; *daran liegen* лежати при
 томъ; *sich daran stoßen* дурнути
 ся о тое; *daran müssen* приходитъ
 черга, бути зневолениъ що ро-
 бити, умерти.
Darauf, adv. на томъ, на ту, на
 те, на сѣмъ, потомъ, послѣ
 того; *darauf gehen* вийти, стара-
 тити ся, (sterben) умерти; *darauf*
aufgehen им . . ., старати ся о то
 щоби . . ., мати намѣрене; *darauf*

fallen нагадати; darauf bedacht sein
подумати, постарати ся.
Daraufgabe, f. надатокъ.
Daraus, adv. зъ того, зъ сего, зъ
тоѣ, зъ сеѣ.
Darben, v. п. злиновати, горковати.
бѣдовати, гибѣти, гаровати, ка-
нархати, бѣду терпѣти, нуждати
ся, голодовати, гибнути.
Darbieten, v. а. дарити, насувати, по-
давати; eine Sicherheit —, дати
обезпеку.
Darbringen, v. а. принести.
Darbringung, f. принось, прино-
шене.
Darein, adv. въ се, въ то, въ ту, въ ню.
Dargeben, v. а. дати, подати.
Dargebung, f. подаване, даване.
Dargegen, f. dagegen.
Darin, adv. въ томъ, въ сѣмъ, въ
той, въ срединѣ, вѣвнутрѣ, въ
котромъ, въ котрой, въ нѣмъ.
Darlegen, v. а. доказати; положить,
представити.
Darlegung, f. доказъ, представлене.
Darlehen, n. позичка.
Darleihen, v. а. позичити позичати,
визичити.
Darleiher, m. позичающий.
Darliefern, f. liefern.
Darm, m. кишка, лелюхъ; der blinde
Darm кутна кишка, кутень, кут-
нюхъ.
Darmbein, n. клубна кость.
Darmbruch, m. кила.
Darmessen, v. а. ѡдѣврити кому.
Darmfell, n. оболонка кишна.
Darmgicht, f. кольки (въ кишкахъ).
Darmgüß, f. чорвѣнка.
Darmsaite, f. струна (зѣ кишокъ).
Darmstreng, f. Darmweß, n. кольки.
Darmzwang, m. (Verstopfung des Lei-
bes) запоръ; —, haben no могчи
на задний дворъ.

Darnach, adv. по томъ, пося того,
ведля того, на то, на се, за
тимъ; darnach trachten намагати до
того, бажати того.
Darnaehaftung, f. заховане ся по-
сля чого.
Darnieder, adv. на землю, на-доль,
броскомъ.
Darob, f. darüber.
Daroben, f. droben.
Darre, f. сушене; сушельня; Aus-
zehrung сухоти.
Darreichen, v. а. подавати, прино-
сити, донести.
Darreichung, f. подаване, приношене.
Darren, v. а. сушити.
Darrenhaus, n. сушельня, сушарня.
Darrosen, m. лѣчь сушарня.
Darrsucht, f. сухоти.
Darsetzen, v. а. поставити.
Darsetzung, f. поставлене.
Darstellen, v. а. представити; etwas
—, наобразити шо; sich darstellen
показати ся, явити ся.
Darstellung, f. представлѣне, описъ.
Darstellungsgabe, f. даръ шо пред-
ставити.
Darstrecken, v. а. подавати, пози-
чати.
Darthun, v. а. доказати, довести,
представити.
Darüber, adv. о томъ, о сѣмъ, надъ
тимъ, на верху, на верхъ, зъ
верхи; на то, на се, через то,
зверхъ того; межи (мѣжъ) тимъ;
больше, зъ докладомъ.
Datum, adv. около сего, около
того; для того, задля того, за
тимъ, ради того, тимъ-то, протѣ,
просе, тимъ-бо-то, томъ-бо-то;
datum kommen пострадати, по-
тратити, лишити ся (чого).
Darunter, adv. подъ тимъ.

Darunter, adv. по́дъ снѣъ, по́дъ тнѣъ, по́дъ те, по́дъ ннѣъ, по́дъ нею, черезъ то.

Darwägen, v. а. ѡдвжиги, звжиги, ѡдшѣриги.

Darweisen, darzeigen, v. а. показовати.

Darzählen, v. а. ѡдчислити, ѡдличити, вичислити.

Das, art. (nicht übersezt); pron. то, те, се; котре.

Dasein, v. п. бути при чѣмъ, бути ту; existiren бути, пристрѣчати ся, естувати.

Daselbst, adv. тамъ, тамка, тамой.

Dasjenige, pron. то, тов.

Dasig, adj. тамошний.

Dasmal, diesesmal, adv. на той разъ, теперь.

Daß, conj. що, щоби, коби.

Dasselbe, pron. то саме, само те.

Dastehen, v. п. ту стояти.

Data, pl. f. Thatfache.

Datiren, v. а. написати число, положить число; v. п. початокъ брати, починати ся.

Dativ, m. третий падежъ.

Dattel, f. датля, финикъ.

Dattelbaum, m. Dattelpalme, f. датля, звичайна пальма.

Datum, n. число; дано.

Daturin, n. бѣлуновина.

Daube, f. дошка ѡдъ бочки ѡдѣр до бочки.

Däuchten, v. imp. здавати ся, видавати ся; mir däucht, mich däucht бачу, гадаю, видить ми ся.

Dauen, v. а. травити.

Daueu, f. тривалость, протягъ.

Dauerhaft, adj. тривалий, тривальный, тревний, мочовитий, сильный.

Dauerhaftigkeit, f. тривальность, мочовитость.

Daueu, v. п. тривати, продовжати ся; ausdaueu видержати; es dauert mich жалъ менѣ, каю ся; Sie dauern mich жалъ менѣ Васъ.

Daum, Daumen, m. палюхъ, великий палець, кикѡтъ.

Daumenbreit, adj. на палець широкий ѡдѣр заширшки (на) палець.

Daumensdick, adj. загрубшки (на) палець.

Daumenschraube, f. Daumenstoc, m. жомъ.

Däumling, m. палюхъ.

Daun, adj. по́дпнлий, захмѣлений, запнтий.

Daune, Dune, f. пухъ.

Dausz, n. тузь.

David, m. Давидъ.

Davon, adv. зъ того, ѡдъ того, ѡ сѣмъ, ѡ томъ, зъ-ѡдѣти, ѡдъ него, ѡдъ неѣ.

Davonbleiben, v. п. здержати ся, лишити ся, залишити, ѡдстати ѡдъ чою.

Davonbringen, v. а. спасти; набути, унести.

Davoneilen, v. п. утѣкати зъ-ѡдки, спѣшити.

Davonfahren, v. п. уѣхати.

Davonfliegen, v. п. улѣгѣти, ѡдлѣгѣти.

Davonfliehen, v. п. утѣкати, убѣгчи.

Davongehen, v. п. уходити, утѣчи, стругнути.

Davonhelfen, v. а. освободити, вивавити.

Davonjagen, v. п. уѣхати; v. а. прогнати, ѡдогнати, нагнати.

Davonkommen, v. п. спасги ся, освободити ся.

Davonlassen, v. п. ѡдступити, пустити.

Davonlaufen, v. п. утѣчи, удѣрти (удѣрнати), стругнути, шуснути, драљнути, чмихнути.
 Davonraffen, v. г. висмикнути ся, крадкоуъ уйти.
 Davonschleifen, v. п. викрасти ся, винчяти ся.
 Davontragen, v. а. унести, одержати.
 Davor, adv. передъ тимъ, передъ тою, передъ нимъ (передъ ними), передъ нею, одъ того.
 Dawider, adv. противъ того, противъ сѣго; dawider handeln супротивляти ся; dawider sein бути противнимъ овер противъ чого; dawider reden одмовляти, супротивляти ся словами; ich habe dawider nichts не маю ничо противъ того.
 Dazu, adv. до того, на те, до сѣго, кроуъ того, зверхъ того.
 Dazumal, adv. тодѣ, тогда, втоди.
 Dazukommen, v. п. надѣйти.
 Dazustoßen, v. п. получить ся, надѣйти.
 Dazuthun, v. а. додати, прилучити.
 Dazwischen, adv. мѣжъ тимъ, мѣжъ тихъ, мѣжъ ними, мѣжъ тими, посередъ того; rede mir nicht dazwischen не перебивай менѣ бесѣды; dazwischen befindlich помѣжный.
 Dazwischenkunft, f. влане ся въ шо.
 Debatte, f. суперечка, розправа.
 Debattiren, v. п. розправляти, спорити.
 Debet, п. довгъ, списъ (списокъ) довгѣвъ.
 Debit, м. продажъ товарѣвъ, покупъ.
 Debitiren, v. а. продавати, розпродавати; (inß Schuldbuch schreiben) вписати въ книгу довгѣвъ.

Debitor, м. довжникъ.
 Decade, f. десятница.
 Decan, м. намѣстникъ.
 Decanat, п. намѣстничество (духовне).
 Decem, м. десятна.
 December, м. Студень, Грудень, Трусимъ, Просимецъ.
 Decennium, п. десятилѣтъ.
 Decent, f. wohlständig.
 Decenz, f. Wohlständigigkeit.
 Dechet, м. десятокъ.
 Decidiren, f. entscheiden.
 Decimal, adj. десятный.
 Decimalbruch, м. десятна здробина.
 Decimation, f. десятноване.
 Decimiren, v. а. десятновати.
 Decision, f. Entscheidung.
 Deckbett, п. перина (бебехи).
 Decke, f. вкривало, покривало, прикривка, накривъ; des Zimmers повала, стеля, стрѣпъ; — unter dem Sattel войлокъ.
 Deckel, м. вѣко, покривка, накривка.
 Decken, v. а. покрити, накрити, прикрити, закрити; боронити; ein Haus —, покривати, пошивати.
 Decker, Deckenmacher, Deckenflechter, м. покривачъ, покровникъ.
 Deckfeder, f. покровнй пера.
 Deckmantel, м. окраса, покривка.
 Decktuch, п. рантухъ, замѣтка, рубѣкъ, перемѣтка.
 Deckung, f. покритѣ.
 Deckungsbirunde, f. грамота обезпечена.
 Declamation, f. краснорѣчене.
 Declamator, м. краснорѣчникъ.
 Declamatorisch, adj. краснорѣчный, краснорѣчивый.
 Declamiren, v. а. краснорѣчяти.
 Declarant, м. збзнавачий.
 Declaration, f. збзнане, вяснене, освѣдчене.

Declariren, v. a. зѳзнати, виявити, освѳдчити, назначити.

Declination, f. склоненє, падежованє; Abweichung уклонѳ.

Decliniren, v. a. склонити, падежовати.

Decoct, n. виварѳ, ѳдварѳ.

Decoriren, f. аусѳштѳcken.

Decret, n. засудѳ.

Decretiren, v. a. засудити.

Decurie, f. десятня.

Decursiv, adj. збѳжний, упливний.

Dedication, f. посвященє.

Dediciren, v. a. посвятити.

Deduciren, v. a. ѳдтягати, пошибати; folgern виводити, робити вислѳдки.

Deduction, f. пошибка, пошибѳ, вивѳдѳ, вивѳди.

Defect, m. недогѳкъ, хиба, недостатокѳ, бракѳ.

Defect, adj. недостаточный, неповний.

Defendiren, v. a. боронити, оправдувати кого.

Defension, f. оборона.

Defensiv, adj. ѳдпорний.

Defensiv, f. ѳдпорѳ.

Defensor, m. оборонникѳ, боронецѳ.

Deferiren, v. a. донести на кого въ судѳ.

Deficit, n. недогѳкъ, недоѳмка, недостатокѳ.

Deficient, m. немѳчний духовникѳ. ѳдставникѳ.

Defile, n. вузкий проходѳ.

Defliren, v. n. омивати, перемиinati, переходити.

Definiren, v. a. оречи, означити, описати.

Definition, f. ореченє, описанє.

Definitiv, adj. установлений, опредѳлений, наконецный, дѳйстный.

Defraudation, f. обмана, ошукѳ.

Defraudiren, v. a. обманути, ошукати.

Degen, m. шпага, мечѳ, шабля; ein tapferer Degen хоробрый жовнярь; (redlicher Mann) честный чоловѳкъ.

Degenflache, f. плосканѳ шпаги.

Degengefaf, n. Degengriff, m. держало oder ручка у шпаги.

Degenklinge, f. клинокѳ.

Degenknopf, m. головка у шпаги.

Degenscheide, f. пѳхва у шпаги.

Degenspize, f. ѳстро у шпаги, конецѳ шпаги.

Degradation, f. скиненє.

Degradiren, v. a. скинути, зверечи.

Degradirt, adj. скинений, звержений.

Dehnbar, adj. тягучий, розтягливий, розширливий, цупкий.

Dehnbarkeit, f. розтягливѳсть, розтяжнѳсть.

Dehnen, v. a. розтягнути, протягнути, витягнути, розволѳчи, цупити.

Deich, m. греблѳ, гата.

Deichbruch, m. перерва греблѳ oder гати.

Deichen, v. a. робити греблю oder гату.

Deichsel, f. дишель.

Deichselgabel, f. оглаблѳ, голоблѳ.

Deichselfette, f. нашилникѳ.

Deichselnagel, m. свѳрникѳ, своренѳ.

Deichselpferd, n. кѳнь дишлевий.

Deichselriemen, m. нашилникѳ.

Deichweg, m. гребельна дорога.

Dein, deine, dein, проп. твой, твоя, твоє; твойний, твойна, твойне.

Deinethalben, deinetwegen, im deinetwillen за-для тебе, ради тебе.

Deinige, deine, проп. твойний, твой.

Deismus, m. божництво.

Deist, m. божникѳ.

Defade, f. десятѳкъ.

Defalogus, Defalog, m. (zehn Gebote) десять заповѣдей Божихъ.

Delegation, f. бдпоручене; (als Amt) бдпоручений судъ.

Delegiren, v. a. бдпоручити, здати що на кого, пбслати кого где.

Delicat, adj. скусный, прятный, смачный.

Delicatesse, f. розббрчивость, лакоство.

Delictum, n. провиня, проступство.

Delinquent, m. виноватый, виновникъ, проступникъ.

Delphin, m. плискавица.

Demagog, m. демагогъ.

Demant, Diamant, m. диямантъ.

Demarkationslinie, f. розгране, ви-тквена граница.

Demaskiren, v. a. f. entlarven.

DemgemäÙ, adv. пбсля того.

Demnach, conj. отже, ожежъ, проте, задля того, пбсля того, такъ.

DemnäÙst, f. nächstens.

Demohngeachtet, adv. мимо того.

Demoiselle, f. дъвичина, дъвица.

Demokrat, m. людовладникъ.

Demokratie, f. людовлада.

Demokratisch, adj. людовладный.

Demoliren, v. a. розбурити, розкинути, розрушити.

Demolirung, f. розрушене, розкинене.

Demonstration, f. висвѣтлене, виложене, висвѣтокъ, доказъ, довбдъ, виявъ.

Demonstriren, v. a. доказати, довести, висвѣтити, показати.

Demuth, f. смиренность, покора, смиренность, покбрдливбсть.

Demütig, adj. смиренный, смиренный, покбрдный.

Demütigen, v. a. смирити, усмирити, покбрдити.

Demütigung, f. усмирене, унижене, оскорба.

Denkeln, v. a. виклепати косу (молоткомъ), острити косу.

Denkart, f. способъ думаня одер мисленя.

Denkbar, adj. доповятный, дающий ся повяти.

Denkbuch, n. записникъ, памятникъ.

Denken, v. a. und n. мислити, думати, розмишлати, судити, розсуджати; hoffen надъяти ся, уповати; gedanken загадати, мати на-мърене; sich einfallen нагадати со-бъ, спбмнути; мъркувати.

Denkend, adj. розмишляющий, мислящий.

Denker, m. мисливецъ, мислитель; думакъ, мудрецъ.

Denkmal, n. памятникъ, помянникъ, нагробникъ.

Denkmünze, f. медаль.

Denksäule, f. помянникъ, стовпъ про-памятний.

Denkschrift, f. пропамятникъ.

Denkspruch, m. приповѣдка, припо-вѣтка, пословица, памятне ви-речене.

Denkstein, m. памятникъ.

Denkungsart, f. способъ мисленя.

Denkvermögen, n. онага одер могога мисленя.

Denkwürdig, adj. памятный, досто-памятный.

Denkwürdigkeit, f. достопамятность.

Denkzeichen, n. знакъ пропамятний.

Denkzettel, m. памятка, памятна за-писка.

Denk, conj. бо, тому що, понеже;

nach Comparativen якъ, бдль с. gen.; es sei denn хибя; als Nach- silbe же, ж. B. wo ist er denn гдежъ бвъ, was denn що же.

Dennoch, conj. однако, однакже.

- Denunciant, m. доносець, доносникъ.
 Denunciation, f. доносъ.
 Denunciren, v. а. донести, доносить.
 Departement, n. департаментъ.
 Depense, f. Aufwand.
 Depesche, f. скоро вѣсть, депеша.
 Deponent, m. Niederleger покладатель;
 (Ausfagender) свѣдокъ.
 Deponiren, v. а. зложить, складати;
 (ausfagen) ознати, висвѣдчити.
 Deportation, f. выслане зъ краю,
 вигнане.
 Deportiren, v. а. выслати зъ краю,
 вигнати.
 Deportirte, m. высланный зъ краю, ви-
 гнанный.
 Depositenamt, n. покладничий урядъ.
 Depositenbuch, n. покладничя книга.
 Depositengebühr, f. одпокладне.
 Depositengeld, n. покладный гробъ.
 Depositenvermögen, n. покладне майно,
 покладный мастокъ.
 Depositum, n. покладъ.
 Depot, n. залогъ.
 Deputiren, v. а. очистити зъ чого.
 Deputat, n. запасъ, приплатаъ.
 Deputation, f. висольство, выслан-
 ники.
 Deputirte, m. посланникъ, выслан-
 никъ.
 Der, die, das, art. (bleibt unübersetzt);
 pron. той, та, те, сей, ся, се; pron.
 relat. котрий, котра, котре.
 Derrb, adj. тугий, густий, ядерный,
 сипкий; сильный, мѳцный.
 Derrbheit, f. густость, грубость, силь-
 ность.
 Dereinst, adv. колись, будѳ.
 Deresicte, pl. оставки, рѳчи опущенй.
 Derenthalben, derentwegen, derent-
 willen задля нихъ, задля котрихъ,
 ради нихъ, ради котрихъ.
 Dergefalt, adv. такъ, такимъ по-
 битомъ, такимъ способомъ, такъ
 далеко.
 Dergleichen такой, тому подобный;
 relat. який.
 Derhalben задля того, для чого.
 Derjenige, diejenige, dasjenige, pron.
 той, та, те.
 Dermaleinst, adv. колись.
 Dermaßen, dermaßen, adv. теперь,
 нинѳ.
 Dermalig, adj. теперьшний, нинѳ-
 ний.
 Dermaßen, adv. такъ далеко, такъ,
 такимъ способомъ.
 Derro, pron. вашъ, ихъ, его, еѳ.
 Derselbe, dieselbe, dasselbe, pron. той
 самый, та сама, те саме, тойже,
 тотъ.
 Derweilen, derweilen, adv. мѳжъ тимъ,
 тимъ часомъ.
 Desarmiren, f. entwaffnen.
 Descendenz, f. потомки въ долѳш-
 нѳмъ колѳнѳ.
 Description, f. Beschreibung.
 Deserteur, m. убѳглець, втѳклий.
 Desertion, f. збѳгъ, збѳгство.
 Desertiren, v. n. убѳгчи, втѳчи.
 Deservit, n. дослуга.
 Desfalls, adv. для того, задля того,
 тому.
 Desgleichen, adv. также, рѳвно, рѳв-
 нымъ способомъ; якого, такого,
 якихъ, такихъ.
 Deshalb, deshalben, adv. для того, за-
 для того, ради того, тому, про те.
 Designiren, v. а. назначити, озна-
 чити.
 Desperat, adj. очайдушный.
 Desperation, f. очайдушность.
 Despot, m. самоволецъ, самовлад-
 никъ; парѳсникъ, бѳшениця, я-
 рошъ.
 Despotie, f. Despotismus, m. самовола.
 Despotisch, adj. самовольный.

Deffenungeachtet, adv. мимо того, не вбачаючи на се.
 Destillateur, m. перегаяячъ.
 Destillation, Destillirung, f. перегонъ.
 Destilliren, v. a. перегаяти.
 Destillircolben, m. банячка.
 Desto, adv. тимъ; je... desto чимъ... тимъ; nichts desto weniger однакже, мимо того.
 Deswegen, adv. задля того, для того заради того, тому.
 Detachement, n. одрядъ, оддѣлъ.
 Detail, n. подробнѣсть; inß Detail eingeßen розбирати подробно, квінцовати.
 Detailhändler, m. купецъ частковий.
 Detailliren, v: a. подробно вияснити oder товковати.
 Detentionshaus, n. дѣмъ увязненихъ, вязниця.
 Deterioriren, f. verschlechtern.
 Determiniren, v. a. визначити, назначити.
 Deut, m. дайка.
 Deutelei, f. мудрачене.
 Deuten, v. a. мудрачити.
 Deuten, v. a. показати, дати знати; auslegen толковати, викладати, вияснити; v. n. указувати, вѣщувати, будучити.
 Deuter, m. толковникъ, товмачъ.
 Deutsch, adj. ясний, зрозумѣлий, навирозумѣлий.
 Deutschheit, f. яснѣсть, зрозумѣлѣсть.
 Deutsch, adj. нѣмецкий; Deutscher Orden Чинъ нѣмецкихъ рицарѣвъ.
 Deutsche, m. Нѣмецъ.
 Deutsche, f. Нѣмкиня.
 Deutschland, n. Нѣмечина, Нѣмцъ, Нѣмота.
 Deutschmeister, m. голова Хрещакѣвъ.

Deutscherberber, m. казинѣмецъ.
 Deutung, f. толковане, товмачене; знакъ.
 Devise, f. гасло.
 Devot, adj. набѣжний.
 Devotion, f. набѣжнѣсть.
 Diadem, n. царский вѣнецъ, царска коруна.
 Diagonal, adj. поперечний, навскѣсний.
 Diagonallinie, f. поперечка, поперечниця.
 Dialekt, m. нарѣчие, рѣзномова.
 Dialektif, f. диалектика.
 Dialektifer, m. диалектикъ.
 Dialog, m. розговоръ.
 Dialogistren, v. a. розмавляючихъ наводити.
 Diamant, m. диямантъ.
 Diameter, m. поперечникъ.
 Diametralich, adj. поперечний.
 Diarrhoe, f. бѣгавка, бѣганка.
 Diät, f. наденне; мѣра, здержане.
 Diätetif, f. наука о здоровлю.
 Dich, pron. тебе, ты.
 Dich, adj. мязкий, мязистий, замазний, густий, ядерний, тѣсний, гущавий, набитий; adv. dichst an, dichst unter по-при, близько, саме при.
 Dichte, f. густота, ядернѣсть, мязистѣсть, густьнѣ.
 Dichten, v. a. мязити, помязити, згустити, загустити; Verse machen писати стихи (вершъ), уложити пѣсню oder спѣванку, баснити; erdichten видумувати, вигадувати.
 Dichter, m. вершовникъ, стихотворецъ.
 Dichtergeist, m. духъ стихотворчий.
 Dichterglut, f. жаръ стихотворчий.
 Dichterin, f. вершовниця, стихотворниця.
 Dichterifch, adj. стихотворчий.

Dichterling, m. ритмачъ.
Dichtertalent, n. талантъ одег даръ стихотворчий.
Dichtheit, f. Дичте.
Dichtkunst, f. вершовництво, стихотворество.
Dichtung, f. видаумка, вигадка; вершѣ, стихи.
Dick, adj. грубий, густий, ботѣлий, заживний, товстий, ситний; geschwollen опухлий; dick werden загуснути, згустити ся, стугнути, стужавѣти, напухнути, ботѣти; (zur Angabe des Masse) въ грубшки одег загрубшки mit folg. асс.
Dickbackig, adj. пикатий.
Dickbauch, m. черевачъ, черевѣй, грубанъ, черевайко, черевуля.
Dickbauchig, adj. животатий, череватий, боचितий.
Dickbein, n. f. Schenkel.
Dickbeinig, adj. товстоногий, грубоногий.
Dickbarm, m. груба кишка.
Dicke, f. грубость, грубѣнь, мязность, товстость.
Dickhaarig, adj. густоволосий.
Dickhäutig, adj. грубовязий, карчистий.
Dickhäutig, adj. грубокожий; безчуввий, твердий.
Dicksicht, n. гушавина, гуша, гушина, гущъ, гушавникъ, зарѣсть.
Dickkopf, m. головачъ.
Dickköpfig, adj. головастиий; dumm глупий; störrig упертий.
Dickleibig, adj. ботѣлий, заживний, череватий.
Dicknasig, adj. носатий, грубовосний.
Dickrüdig, adj. плечистий, барчистий.
Dickschalig, adj. груболуцкий.
Dickseitig, adj. боचितий.

Dichtuerei, f. хвальба.
Dickwanst, m. черевайко, грубанъ.
Dictator, m. диктаторъ.
Dictatorisch, adj. диктаторский.
Dictatur, f. диктаторство.
Diction, f. висловлене.
Dictionnär, n. словарь.
Dictiren, v. а. проводить, проказувати; назначити.
Didaktik, f. дидактика.
Didaktisch, adj. дидактичний, учительский.
Dieb, m. злодѣй, крадунъ.
Dieberei, f. злодѣйство, крадѣжъ.
Diebin, f. злодѣйка.
Diebisch, adj. злодѣйский; diebischer Weise злодѣйски; злодѣйскимъ способомъ.
Diebsbande, f. злодѣйна, злодѣйска шайка.
Diebsgenosse, **Diebsgefelle**, m. помѣчникъ одег спѣльникъ злодѣвъ.
Diebsgesindel, n. злодѣйна, злодѣйнеча.
Diebshandwerk, n. злодѣйске ремѣсло.
Diebsherberge, **Diebshöhle**, f. Diebsnest, n. гнѣздо одег кубло злодѣйске, приховисько злодѣйске.
Diebsrotte, f. злодѣйна.
Diebschlüssel, m. злодѣйский ключъ, витрихъ.
Diebsprache, f. злодѣйский языкъ, злодѣйска бесѣда.
Diele, f. тертиця, диль (дранница, ошварокъ, брусь); Forsthaus сѣни; Zenne токъ.
Dielesen, v. а. тертицами одег дошками викладати.
Dielesäger, **Dieleschneider**, m. грачъ.
Diener, v. n. служити, наймитувати.
Diener, m. слуга, наймитъ, батракъ.

Dienerin, f. слуга, служница, служба, **паньщичка**.

Dienerchaft, f. служба, челядь.

Dienstlich, dienstam, adj. похóдный, здóбный, придатный, пригодный.

Dienst, m. служба, помѣста; по-слуга, услуга; Amt урядъ; bei Einem in Diensten stehen служить у кого; in Dienst treten на службу станути.

Dienstabschied, m. одправа зó служби.

Dienstag, m. Вóвторокъ.

Dienstalter, n. лѣта служби.

Dienstangelegenheit, f. орудка службова.

Dienstbar, adj. служащий, служеб-ный, подданный, услужливый.

Dienstbarkeit, f. служба, неволя, крепачтво, подданство; услуж-ность, услужливость.

Dienstbefehl, m. роказъ службовый.

Dienstbesissen, adj. услужливый, вчинливый.

Dienstbesissenheit, f. услужливость.

Dienstbote, m. слуга; служница.

Dienstfeier, m. ревность въ службѣ.

Dienstfeurig, adj. ревный въ службѣ.

Dienstentlassung, f. одправлене зъ служби.

Dienstergeben, adj. готовый до услуги.

Dienstfach, n. родъ служби.

Dienstfähig, adj. способный овер здóб-ный до служби.

Dienstfertig, adj. усóужливый.

Dienstfertigkeit, f. усóужливость.

Dienstfrei, adj. свободный овер служби, свободный овер паньщичи.

Dienstfreundlich, adv. по дружному; adj. дружный.

Dienstgehalt, m. плата службова, при-своокъ.

Dienstgenosse, m. спóльникъ овер то-варишь въ службѣ.

Dienstgerechtigkeit, f. Dienstrecht, n. право паньщичи.

Dienstherr, m. пань, господарь.

Diensthufe, f. земля за котру од-робляе ся паньщина.

Dienstnecht, m. наймитъ, парббокъ, батракъ.

Dienstleistung, f. услуга, служба.

Dienstleute, pl. слуги, служба, че-лядь, подданы.

Dienstlohn, m. плата за службу.

Dienstlos, adj. будущий овер нахо-дячий ся безъ служби (безъ мѣсца).

Dienstmadchen, n. служба, дѣвка.

Dienstmann, m. подданный.

Dienstpflicht, f. обовязокъ служ-бовый.

Dienstpflichtig, adj. обовязаний до служби.

Dienstschuldig, adj. покóрный.

Diensttauglich, adj. здóбный до служби.

Dienstthuend, adj. службовый, бу-дучий на службѣ.

Dienstunfähig, adj. нездóбный (не-способный) до служби.

Dienstvolk, n. челядь, слуги.

Dienstwillig, adj. усóужливый, вчин-ливый.

Dienstzeit, f. часть служби.

Dienstzwang, m. крепачтво.

Dieser, diese, dieses, проп. той, тая, тов, сей, ся, се, тотъ, тота, того, сесь, сесья, сесе.

Diesfalls, adv. на таке, въ такóмъ випадку.

Diesjährig, adj. сегорóчный, того-рóчный.

Diesmal, adv. теперь, нинѣ, сей разъ.

Diesseitig, adj. сегобóцкий.

Diesseits, adv. зъ сѣ стороны, по сѣмъ боцъ.

- Dietrich**, м. витрихъ; (Eigenname)
Дятрихъ.
- Dieweil**, conj. тому що, понеже;
so lange als доки, допоки, якъ
довго.
- Differenz**, f. рожниця, спѣръ, не-
згода.
- Differiren**, v. п. рожнитися.
- Digression**, f. уступъ.
- Dilettant**, м. любовникъ.
- Diligence**, f. скоровдзъ, спѣшна
пошта.
- Dill**, Dillfenchel, м. кропъ, кро-
пець, коперъ.
- Dille**, f. трубка; Grübchen ямочка.
- Dimension**, f. розмѣръ.
- Diner**, п. обѣдъ.
- Ding**, п. рѣчь, дѣло.
- Ding**, п. Dinget, pl. маловажнй
рѣчи.
- Dingen**, v. а. торговати; mietzen
наймати, згодити, наняти.
- Dingepfennig**, м. завдатокъ.
- Dinglich**, adj. до рѣчи належнй,
рѣчевий.
- Diniren**, v. п. инд а. обѣдати.
- Dinkel**, м. голомша, супшенъ.
- Dinstag**, м. Въвторокъ, Второкъ.
- Dinte**, f. чорнило, чернило.
- Dioceß**, f. приходъ, епархия.
- Dionysius**, м. Денисъ.
- Diphthong**, м. двуголосна (буква).
- Diplom**, п. грамота.
- Diplomat**, м. дипломатъ.
- Diplomatie**, f. дипломатия.
- Diplomatif**, f. дипломатика.
- Diplomatifer**, м. дипломатикъ.
- Diptam**, м. ясенець.
- Dir**, prop. тобъ; ти (enflitisch).
- Direct**, adj. прямиий, навпрямиий,
простий.
- Direction**, f. правлене, зарядъ. ди-
рекция.
- Directive**, f. правило.
- Director**, м. правитель, начальникъ,
директоръ.
- Directorium**, п. директория.
- Dirigiren**, v. а. управляти, правити.
- Dirne**, f. дѣвка, дѣвчишко; Dienst-
mäd-chen служка; eine lieberliche —,
безстидна дѣвчина.
- Discant**, м. дишкуль, дишкантъ; —
singen дишкули (дишкантомъ) спѣ-
вати.
- Discantist**, м. дишкантистий.
- Disciplin**, f. наука, карность, по-
рядокъ.
- Discipliniren**, v. а. научати, впра-
вляти.
- Discontiren**, v. а. обчислити, обшиб-
нути, пошибнути.
- Disconto**, п. обшибка, пошибка, по-
шибъ.
- Discontiren**, v. п. бесѣдовати, роз-
мавляти, розговорувати.
- Discours**, м. розмова, розговоръ.
- Discret**, adj. скромнй, мовчаливй.
- Discretion**, f. скремность, мовчали-
вость; Willkühr довбильность; Vor-
theil вигода, хбно.
- Discussion**, f. розбѣръ, розважане.
- Discussiren**, v. а. розбирати, роз-
важати.
- Dissharmonie**, f. незгднѣсть, роз-
ладъ.
- Dislocation**, f. розставка, розмѣ-
щене.
- Disparat**, adj. неохднй.
- Dispens**, м. Dispensation, f. разрѣ-
шене, позволене.
- Dispensiren**, v. а. разрѣшити, уволь-
нити, пропустити кому що.
- Dispersion**, f. розсипка, розсипки (pl.).
- Disponibel**, adj. розпорядимй.
- Disponiren**, v. а. розпоряджати. Dis-
ponirt, part. успособлений, роз-
положений.

- Disposition, f. зарядъ; склонность, хистъ, способность.
- Disput, m. Disputation, f. перэка, суперечка (суперста), вадка, спэрка, спэръ. борона.
- Disputiren, v. п. перечити ся, вадити ся зъ кимъ, спорити, змагати ся.
- Disquisition, f. s. Untersuchung.
- Dissident, m. иноуврещъ.
- Dissonanз, f. розладъ.
- Distanz, f. бдстоя, бдстояне, бддалене.
- Distel, f. осетъ, осетий, чортополохъ.
- Distelfalter, m. осетникъ.
- Distelfink, m. щеголь, щеголь.
- Distilliren, s. destilliren.
- Distichon, n. двэстикъ.
- Distrikt, m. повэтъ, округъ, окóль, околиця.
- Dithyrambe, f. дитирамбъ.
- Diurne, f. надбэнне.
- Diurnist, m. наденний писаръ.
- Divan, m. диванъ; (in der Türfei) рада турецка.
- Divergiren, v. п. розходити ся.
- Diversjon, f. диверзия.
- Dividend, Dividenduß, m. поддълъ.
- Dividiren, v. а. ддлити, розддлити.
- Division, f. ддльба, ддлене; бдддль, рота.
- Divisor, m. ддлитель.
- Döbel, m. кóлокъ; Weißiß klenъ, оклэй, влещъ.
- Doß, conj. und adv. однако, но, але, предпънъ, же.
- Doßt, m. гнóтъ.
- Doßtmaßer, m. гнотяръ.
- Doße, f. (Nurre) кукла; (am Seländer) брусокъ, стовпецъ, баласи; (Schiffswerft) докъ, мдсце где строятъ бддт направляютъ корабль; f. Dogge.
- Doßengeländer, n. баласи.
- Dostern, v. п. употребляти лдкарства.
- Doctor, m. докторъ; лдкаръ.
- Doctorat, n. докторский ступднъ, докторатъ.
- Doctorhut, m. докторский капелюхъ.
- Document, n. документъ.
- Documentiren, v. а. доказувати, дводити, здводнити.
- Dogge, f. брисъ, британъ.
- Dogma, n. догматъ, правило (вдри).
- Dogmatiß, f. догматика.
- Dogmatißch, adj. догматный.
- Dohle, f. галка, кавка.
- Dohne, f. сильцъ, сильки.
- Dolch, m. кинжалъ, штихулецъ.
- Dolbe, f. обколокъ, вднецъ.
- Dolbenfrucht, f. двонажка.
- Dolbentraube, f. хохомикъ, вдха, чубокъ.
- Dolmetscher, m. переводецъ, толковникъ, товмачъ.
- Dolmetscherin, f. переводница, толковница.
- Dolmetschen, v. а. переводити, толковати, товмачити.
- Dolmetschung, f. толковане, переводъ.
- Dom, m. Domfirche, f. соборъ, церковь соборна.
- Domäne, f. Domänengut, n. королдвщина, княздвщина.
- Dom-Capitel, n. соборна капитула.
- Domdechant, m. деканъ капитули.
- Domestical, adj. доместикальный, паньский.
- Domesticalfond, m. фондъ доместикальный.
- Domestique, m. домовый, служащий.
- Domherr, m. крилошанинъ.
- Domherrlich, adj. крилошаньский.
- Domicil, n. (Domicil) eines Wechsels мдсце выплату тратки.
- Domiciliren, v. а. einen Wechsel пере-

- казати инномѣстно трату до вичлату.
- Domicilirung, f. инномѣстный переказъ.
- Domical, adj. доминикальный, панъскій.
- Domikaner, m. Доминиканецъ.
- Domino, n. маскара, домино.
- Domkirche, f. Дом.
- Dompfaff, m. (Blutpfaff, Gimpel) свѣгуръ, свѣгурецъ.
- Dopprebiger, m. проповѣдникъ при церквѣ соборной.
- Dopprobst, m. приходникъ собору, протопрей.
- Domsift, n. соборъ.
- Donativ, f. Geschenk.
- Donau, f. Дунай.
- Donner, m. грѣмъ; грѣскотъ, трескота, громотъ.
- Donnerer, m. громовникъ.
- Donnergott, m. Перунъ.
- Donnerkeil, m. громова стрѣла, перунъ.
- Donnersnall, m. гукотъ громовий.
- Donnern, v. n. гримѣти (грѣмѣти), гуркотѣти; грѣмати.
- Donnerschlag, m. громовий ударъ, перунъ.
- Donnerschlagig, adj. громомъ раженный.
- Donnerstag, m. Четверъ (gen. Четвергу), Четвертокъ; (in der Charwoche) живный Четверъ.
- Donnerstimme, f. громовий голось, голось грому.
- Donnerstrahl, m. перунъ; f. Blitz.
- Donnerwetter, n. громовица.
- Donnerwolke, f. туча, громова хмара.
- Doppeladler, m. двуголовый орелъ.
- Doppelband, n. подвойна стяжка.
- Doppelbecher, m. подвойнный кубокъ.
- Doppelbier, n. мѣцне пиво.
- Doppelbrandwein, m. мѣцна горѣвка.
- Doppelbraut, m. драгва.
- Doppelhaken, m. винтовка.
- Doppelehe, f. двужѣноцтео.
- Doppelherzig, adj. лукавий.
- Doppellauf, m. подвойца.
- Doppellaut, Doppellauter, m. двуголосна (буква).
- Doppelmantel, m. бесаги (pl.), бисаги.
- Doppeln, v. a. двоѣти, удвоувати; граги въ карти (oder въ кости).
- Doppelpunkt, m. двучка.
- Doppelsack, m. бисаги.
- Doppelsinn, m. двояка мысль, двояке значѣне, двозначность.
- Doppelsinnig, adj. двоякоѣ мысли, двоякого значѣня, двозначный.
- Doppelt, adj. двоякий, подвойный, двѣйный.
- Doppeltzungig, adj. двоязичный.
- Doppeltzungigkeit, f. двоязичность.
- Doppeltzunger, m. двоязичникъ.
- Dorf, n. село; kleines —, сельце, селина; freies —, слобода, воля.
- Dorfbäcker, m. пекаръ сельскій.
- Dorfbewohner, m. селянинъ, селянъ, селюкъ.
- Dorfschen, n. сельце, селина.
- Dorffest, n. свято сельске.
- Dorfgemeinde, f. громада сельска.
- Dorffirche, f. церковь сельска.
- Dorfleben, n. житѣ сельске.
- Dorfleute, pl. селяне, селюки.
- Dorfmadchen, n. сельска дѣвчина.
- Dorfmäßig, adj. сельскій, сельскій; adv. по сельскому, по сельски.
- Dorfmann, adj. селянъ.
- Dorfpfarrer, m. сельскій священникъ.
- Dorfsichter, m. сельскій судецъ, вѣйтъ.
- Dorfschaft, f. мешканцѣ oder жителѣ села.

Dorffchenke, f. корча.
 Dorffschulmeister, m. учитель сель-
 ский.
 Dorffschulze, m. вѣйтъ (дворникъ).
 Dorn, m. тервь, терне, бодець, бод-
 лина; er ist mir ein Dorn im
 Auge онъ мнѣ солею въ оцѣ;
 Dorn in der Schnalle шпень.
 Dornbusch, m. терне, тернина, тер-
 ниско, терновникъ.
 Dornen, adj. терновий.
 Dornenkrone, f. терновий вѣнецъ.
 Dornhecke, f. терне, терновий плѣтъ.
 Dornicht, adj. терноватий.
 Dornig, adj. тернистый, терновий,
 колючий.
 Dornstrauch, m. тернина, теренъ,
 терновий корчъ.
 Dornen, v. n. сохнути, просыхати,
 протряхати, вянути.
 Dörten, v. a. сушити (нажигати),
 засушити.
 Dorst, m. трѣсковецъ, доршъ.
 Dort, m. стоголоса, костерева.
 Dort, adv. тамъ, тамой, тамки,
 онде, онъ, ононде.
 Dorthin, adv. тамудѣ, тудѣ, тудѣ.
 Dortig, adj. тамошнний.
 Döschen, n. коробочка, пушочка.
 Dose, f. коробка, коробчина, пушка;
 Tabakdose табакерка.
 Döse, f. давка, мѣрка.
 Dost, Dosten, m. материнка.
 Dotation, f. вѣноване; (Verlag) по-
 клѣдъ.
 Dotiren, v. a. вѣновати; einen Be-
 amten —, визначити доходи уряд-
 никова.
 Dotter, m. жовтокъ.
 Dotterblume, f. лопачъ; Löwenzahn
 гуженникъ, май, жидѣвска шапка,
 молочѣй.
 Dottergelb, adj. мовъ жовтокъ.
 Doubliren, v. a. двоѣти.

Donneur, n. подарокъ; f. Trinkgeld.
 Drache, m. драконъ, смокъ, змѣй;
 Papierdrache орелъ; (böses, zä-
 nisches Weib) галабурица, забс-
 ница; fliegender —, лѣтающий
 смокъ.
 Drachenblut, n. кровъ смоча.
 Drachenfisch, m. смокъ морской.
 Drachenkopf, m. смоча голова.
 Drachme, f. драхма.
 Dragoner, m. драгузъ.
 Dragonerregiment, n. полкъ драгу-
 новъ.
 Draht, m. дрѣтъ, дротъ.
 Drahtarbeit, f. дротьяна работа.
 Drahtarbeiter, m. дротаръ.
 Drahtbauer, n. дротьяна клѣтка.
 Drahtbogen, m. Drahtfeder, f. прѣ-
 жина (спружка) дротьяна.
 Drahtern, adj. дротяний.
 Drahtfenster, n. дротяне окно.
 Drahtgarn, n. спустъ.
 Drahtgugel, f. куля (пуля) обвита
 дротомъ.
 Drahtmühle, f. дротовня.
 Drahtsaite, f. дротьяна струна, ме-
 талева струна.
 Drahtsieb, n. дротяне сито.
 Drahtzange, f. клѣщъ у дротарѣвъ.
 Drahtziehen, n. дѣлане обет тягнене
 дроту.
 Drahtzieher, m. дротаръ.
 Drall, adj. кручений.
 Drama, n. драма.
 Dramatiker, m. драматикъ.
 Dramatisch, adj. драматичний.
 Dramaturg, m. драматикъ.
 Dramaturgie, f. драматика.
 Drang, m. напоръ, наглѣтъ, на-
 товпъ, натискъ; нагбѣтъ, поривъ.
 Drängen, v. a. тиснути, перти, да-
 вити; Einen —, угиѣтати, прити-
 скати; sich —, тиснути ся, тов-

пяти ся, глотити ся, проди-
рати ся.

Dränger, м. гонобникъ, гнобитель.

Drangsal, п. напасть, тѣснота,
скорбь (f.), печаль.

Draperie, f. пристрой, драперия.

Dräpieren, v. а. пристроить, при-
брати.

Dräuen, f. drohen.

Drauf, f. darauf.

Draußen, adv. зовнѣ, на дворѣ.

Drechselbank, f. токарня.

Drechselisen, п. токарне долото.

Drechselkunst, f. токарство.

Drechseln, v. а. точити.

Drechsler, Dreher, м. токаръ.

Drechslerarbeit, f. токарна работа.

Drechslerhandwerk, п. токарство.

Dreß, м. гóвно, лайно, калъ, бо-
лото.

Dreßig, adj. гóвнястый, лайнистый;
болотный.

Dreßfäßer, м. жукъ, коровица.

Dreßbank, f. Drechselbank.

Dreßbaum, м. Dreßkreuz, п. ворота,
колыворóтъ.

Dreßbar, adj. верткий.

Dreßbrücke, f. звóдний мóстъ.

Dreßeisen, п. долото звóдне.

Dreßen, v. а. крутити, обертати,
вертѣти, точити; zusammentreßen
(Windfaden, Seide) сукати; Einem
eine Nase—, обманути, обмантити;
sich—, вертѣти ся, крутити ся.

Dreßer, м. токаръ; (Sanz) коло;
f. Kurbel.

Dreßerei, f. викруть, викрутасть,
мантá.

Dreßhaß, м. вертиголовка, верто-
шийка.

Dreßkrankheit, f. заворотъ, млинець.

Dreßkreuz, п. колыворóтъ.

Dreßling, м. ручка.

Dreßorgel, f. маленькй органи.

Dreßscheibe, f. гончарский кружокъ.
Dreßstuhl, м. столецъ (крѣсло) до
обертаня ся (котрый обертати
можно).

Dreßstisch, м. столъ обертáющий ся.

Dreßung, f. оборóтъ, округъ, кру-
ченъ.

Dreßwurm, м. заворотникъ.

Drei, num. три, трое; es ist — Uhr
трета година; halb —, пóвъ до
третóъ.

Drei, f. трóйга, трóйна, трóйка; in
—en въ трóйню, въ трóйзъ.

Dreiaugig, adj. триокный, триочный.

Dreibeinig, adj. триногий.

Dreiblatt, п. трóйлистъ; конюшина,
команиця.

Dreiblätterig, adj. трилистный.

Dreidecker, м. триподровый корабель.

Dreidrehtig, adj. тридротовый.

Dreieck, п. трикуть.

Dreieckig, adj. трикутный.

Dreieinig, adj. трóйчный.

Dreieinigfeit, f. трóйця.

Dreier, м. трóйка, трóякъ.

Dreierlei, adj. трóякий.

Dreifach, adj. потрóйный, трóякий,
въ трое.

Dreifachheit, f. потрóйность, трó-
якость.

Dreifaltig, Dreifaltigkeit, f. Dreieinig,
Dreieinigfeit.

Dreifaltigkeitsblume, f. братки, брать
зъ сестроу.

Dreifarbig, adj. трибарвный.

Dreiförmig, adj. тритворный.

Dreifuß, м. триножникъ.

Dreifüßig, adj. триногий, триножный.

Dreigabelig, adj. тривилыстый, три-
вилый.

Dreigestaltig, adj. тритворный.

Dreigliederig, adj. тричленный.

Dreihäutig, adj. триволосый.

Dreihäutig, adj. тришкóрный.

Dreihundert, num. триста.
Dreihundertmal, adv. триста разн.
Dreihundertste, adj. трехсотный.
Dreijährig, adj. трехлѣтний, трилѣт-
 ний.
Dreiklang, m. потройнный звукъ.
Dreifönigsfest, n. Трехъ царей (свято).
Dreiförsig, adj. триголовый.
Dreiflaut, m. тригласна (буква).
Dreiling, m. тройка, тройкъ.
Dreimal, adv. тричи, три разн.
Dreimalig, adj. трикратный.
Dreimaßer, m. тримачтовый кора-
 бель.
Dreimaßig, adj. тримачтовый.
Dreimonatlich, adj. трехмѣсячный.
Dreifündig, adj. трифунтовый.
Dreituberig, adj. тривесловый.
Dreischneidig, adj. трисѣчный.
Dreiseitig, adj. тристоронний, три-
 стѣнный.
Dreißig, adj. тридѣсатый.
Dreißigjährig, adj. тридѣсатый.
Dreißig, num. тридцать, тридцать.
Dreißiger, m. тридцатилѣтний.
Dreißigst-Amt, n. урядъ тридцатни-
 чий.
Dreißigst-Beamte, m. урядникъ трид-
 цатничий.
Dreißigste, adj. тридцатый, тридцатый.
Dreist, adj. смѣлый, отважный, смѣ-
 ливый, зухватый.
Dreistigkeit, f. смѣлость, отважность.
Dreistöckig, adj. триподурный.
Dreistündig, adj. тригодинный.
Dreisyblig, adj. трисложный.
Dreitägig, adj. тридневый, триднев-
 ний.
Dreitausend, num. три тысяча, три
 тысячи.
Dreitheitig, adj. тричастный.
Dreiwöchentlich, adj. тритидневный,
 тринедѣльный.
Dreizack, m. тризубецъ.

Dreizackig, adj. тризубый, тризубча-
 тый.
Dreizehn, num. тринадцать, трина-
 цать.
Dreizehnte, adj. тринадцатый.
Dreizipfelig, adj. зъ трома концами,
 трикончастый.
Dreizüngig, adj. триязычный.
Dreschen, v. а. молотити; **Einen** —
 бити; **leeres Stroß** —, губою
 возити, пустить занимати ся.
Drescher, m. молотѣльникъ, молот-
 никъ (змолоцокъ, змолоцокъ).
Drescherlohn, m. плата за молотбу.
Dreschfelg, m. цѣпь; **der Stiel am**
Dreschfelg цѣпильно, цѣпина, цѣ-
 пно.
Dreschmaschine, f. молотня.
Dreschtemne, f. токъ.
Dreschzeit, f. часъ одет пора молотбу.
Dressiren, v. а. тресовати; виучити.
Dressur, f. тресоване, виучене.
Drillbohrer, m. сверло.
Drillen, v. а. вертѣти, провертѣти,
 крутити; мучити, наскучати.
Drillisch, **Dress**, m. дриль.
Drilling, m. тройня (р. тройнята).
Dringen, v. п. (in etwas) втискати
 ся, проходить, проникати; in **Et-
 nen** —, натискати одет наставати
 на кого, нудити кого; auf etwas
 —, напирати одет наставати на
 що; перти, глотити (на кого).
Dringend, adj. наглий, конечный, на-
 тисливый, сквапный, пидьный,
 потрібный, неодступный, усиль-
 ный.
Dritte, adj. третий (третякъ, тре-
 тинець).
Drittel, n. третина.
Drittens, adv. въ трете.
Dritthalb, adv. повтрета.
Drittletzte, adj. третий бдѣ конця.

Dudelfaß, м. дуди, кобза, кобзина.
Dudelfaßpfeifer, м. дударь, кобзарь.
Duell, м. поединокъ.
Duellant, м. поединкующий ся.
Duelliren, в. г. поединковати ся.
Duett, п. дуэтъ.
Duft, м. запахъ, духъ, барва, воня.
Duften, в. п. запахъ одет духъ випускати, душѣти, пахати.
Duftend, **duftig**, adj. душистый, вонячий, вонный, пахучий, пахнующий.
Dulden, в. а. терпѣти, зносити; позволяти, допускати.
Dulder, м. терпящий.
Duldsam, adj. терпеливый, поносливый, рахманный.
Duldsamkeit, f. терпеливость, поносливость; f. Nachsicht.
Duldung, f. терпѣне, зношене; позволене.
Dumm, adj. глупый, нерозумный, нерозсудный, безглаздый, безглаздый, дурный, дурноватый, нагуловатый, злилавый; **dummeß Zeug** дурницъ, дурачества, дурнѣ.
Dummbart, м. дурбарь, глупецъ, нагула.
Dummdreißt, adj. нерозумный, дурноватый; f. albern.
Dummheit, f. глупота, глупость, дурачество, нерозумъ, дуренство.
Dummkopf, м. дуракъ, дурбарь; дурень, глупецъ, нагула, дурняско, гуль, блазень, хвонь.
Dummpf, adj. млавый, глухий, неясный.
Dummpig, adj. стухлый, затухнѣлый, тухлый, задушливый; вохкий; f. dumpf.
Dummpigkeit, f. стухлятина, стухлость; вохкость, вохкѣть.

Düne, f. засипь пѣсковый, намѣть пѣскова.
Dünen, pl. пухъ.
Düngen, в. а. гноѣти, навозити; (gut) gedüngt гноѣнный, гноенный.
Dünger, **Dung**, м. гноѣ, навозъ, мерва.
Düngkäfer, м. оленка.
Düngung, f. гноене, навозуване.
Dunfel, adj. темный, мрачный, невидный, тьмавый; **undeutlich** неясный; **im Dunfeln sitzen** въ потемки (въ потемкахъ) сидѣти; **dunfel machen** затьмѣвати; **dunfel werden** темнѣти, мерхнути, запаморочити ся.
Dunfel, п. f. **Dunfelheit**.
Dünfel, м. гордость, дума, высокомерность, зарозумѣлость.
Dunfelblau, adj. темносиний, сивый.
Dunfelbraun, adj. брунявый, темногнѣдый, гнѣдый.
Dunfelcarbig, adj. темного цвѣту, темноѣ барва.
Dunfelgelb, adj. темножовтый, багряный.
Dunfelgrau, adj. сѣрый, темносѣрый, смурый.
Dunfelgrün, adj. темнозеленый.
Dunfelheit, f. темнота, мрака, паморочъ, невиднѣ; неясность.
Dunfeln, в. impers. смеркати ся, мерхнути, темнѣти.
Dunfelroth, adj. темночервеный, багряный; — **werden** багрянѣти, побагрянѣти.
Dünfelvoll, adj. високомѣрный, гордый, душный.
Dünfen, в. п. думати, гадати, судити, бачити, видѣти ся (кому); **nich dünft** думаю, бачу, видѣти ми ся, здае ми ся.
Dünn, adj. тонкий, рѣдкий, дробный, обрѣдний, повѣльный; **dünn**

Droben, adv. въверху, наверху,
горѣ, на горѣ.

Droquet, m. дрогетъ

Droquerien, pl. корѣня.

Drohen, v. п. грозити, угрожити,
горозити, угрожати.

Drohend, adj. грозный, грозный.

Drohung, f. гробѣза, горозѣза, по-
гороза, угроза.

Drohne, f. трутень, трутъ.

Drohnen, v. п. дрожати, трясти ся.

Drohwort, n. гробѣе слово.

Drollig, adj. смѣшний, забавный.

Drolligkeit, f. смѣшность, забавность.

Dromedar, m. двугорбый вельблюдъ
(верблюдъ).

Drosche, f. дорожка

Drossel, f. горло, гортанка; (ein Vo-
gel) дроздъ, дроздъ.

Drosselader, f. гортанна жила.

Drost, m. радникъ (совѣтникъ) о-
кружный oder краевый.

Drüben, adv. на той (тамтѣй) сто-
ронѣ, тамъ.

Drüber, f. darüber.

Druck, m. давлене, тиснене, жѣнь,
тошлене, тискъ, гноблене; печатане.

Druckbogen, m. листъ печатный (ти-
сковый).

Drucken, v. а. печатати, выпечатати;
Leinwand —, набивати полотно.

Drücken, v. а. давити, гнетити, то-
ммати, притискати, тиснути, гло-
дати, гнести; гонобити, угнѣ-
тати; den Hut tief in die Augen —,
капелюхъ насунути на самы очи;
der Sattel hat das Pferd gedrückt
сѣдло осадило коня; die Unter-
thanen mit Abgaben —, подданныхъ
податками угнѣтати; Einen an
seine Brust —, притиснути (при-
горнути) кого до сердца; todt

drücken задавити, згнетити, уду-
штити.

Drucker, m. друкарь.

Drücker, m. томитель, гнѣтитель;
(am Schießgewehr) спускъ, язи-
чокъ.

Druckerei, f. печатня, друкарня.

Druckfarbe, f. чорнило печатне.

Druckerlohn, m. плата за печатане.

Druckfehler, m. опечатка.

Druckfreiheit, f. свобода тиску (друку).

Druckkosten, pl. наклады за печатане.

Druckort, m. мѣсце печатаня.

Druckpapier, n. папѣръ печатный.

Druckpresse, f. печатна тискаря.

Druckprobe, f. трѣба печатна.

Druckschrift, f. письмо печатне; книга-
книжка.

Druckstempel, m. товкачь, толокъ.

Druckwerk, n. черпало, сиква.

Drube, f. босорка, ворожка.

Drum, j. darum.

Drunten, adv. (da unten) низько,
долѣ, зб споду.

Drüse, f. друза; (eine Pferdekrankheit)
зовзи, золази.

Drüse, f. затѣчь, завалки (pl.).

Drüsenverhärtung, f. мертва кѣстка.

Drüsig, adj. зовзѣватый; завалки
маючий.

Du, проп. ти.

Dual, m. двѣино число.

Dublette, f. дублетъ.

Dublone, f. дублона.

Ducaten, m. червенець, червонецъ,
червоний.

Ducatengold, n. червенецове золото.

Ducken, v. г. згнути ся, згор-
бати ся, згнетити ся, кучковати,
кучкомъ сѣдати, наклонити ся.

Duckmäuser, m. хитрецъ, лукавецъ.

Dubeln, v. п. дудкати, на дудахъ
грати, на кобзѣ (кобзинѣ) грати.

- werden зрѣднутн, порѣдшатн, зрѣбнѣтн, стонкнутн; *dünnes Bier* рѣдке пиво, брага.
- Dünnbärtig*, adj. рѣдкорободнн.
- Dünnebeinig*, adj. тонконогнн.
- Dünne*, *Dünnheit*, f. тонкѡстѣ, рѣдкѡстѣ; (*Weißer*) пахн.
- Dünnbrett*, n. опѡлокѣ, драница.
- Dünnen*, v. a. прорѣднтн.
- Dünneleibig*, adj. худнн, сухощавнн, тонкнн.
- Dünnschalig*, adj. зѣ тонкою шкѡркою.
- Dünnung*, f. пахн.
- Dunst*, m. сопѡхѣ, чадѣ, пара, духѡтѣ, задуха; *blauer Dunst* бламанѣ, туманѣ.
- Dunstbad*, n. парова баня, парня, парова купѣль.
- Dunsten*, v. n. пароватн, чаднтн.
- Dünstig*, adj. чадннн, парннн.
- Dunstkreis*, m. атмосфера, повѣтѣ.
- Duodez*, n. дванадцятка.
- Duplikat*, n. вторѡписѣ.
- Duplik*, f. другнн одговорѣ, дуплика.
- Duplo*, in —, на двѣ руки.
- Durch*, праер. (*regiert den acc.*) черѣз, ауч *durch den bloßen ablativ*, *durch* *z. B. durch Geld* грѡшнн, *durch Bitten* просьбою, *durchs Fenster* ѡкномѣ, *durch die Hintertür* задннн двернн; *die ganze Nacht durch* (черѣз) всю нѡчѣ; *durch die Nase reden* вѣ нѡсѣ (носомѣ) говорнтн; *durch und durch* наскрѡзѣ, зѡвѣсѣмѣ, цѣлкомѣ, всклѣзѣ, навсклѣзѣ, весь, цѣлнн; *ich bin durch und durch naß* я весь (цѣлнн) мокрнн; *in Zusammensetzungen*: черѣзѣ, пере, про, розѣ.
- Durchastern*, v. a. переоратн.
- Durcharbeiten*, v. a. переробнтн, обдѣлатн; *sich* —, прѡдерѣтн сѣ, прѡбрѣтн сѣ.
- Durchaus*, adv. конечно, безвнѡвно, цѣлкомѣ, зѡвѣсѣмѣ; — *nicht* цѣлкомѣ нѣ, байдуже, байбарѣзѣ.
- Durchbacken*, v. a. перепечн, выпечн.
- Durchbeißen*, v. a. перегрнзтн, перекуснтн.
- Durchbeizen*, v. a. витравнтн, переѣстн.
- Durchbeten*, v. n. молитвн ѡдмовнтн.
- Durchbetteln*, v. g. жебраниною кормнтн сѣ.
- Durchbeuteln*, v. a. перѣсѣятн.
- Durchblasen*, v. a. передутн, роздутн.
- Durchblättern*, v. a. листоватн, перѣсторонковатн, перекидатн лнстн, перевертатн лнстн.
- Durchblicken*, v. a. переглннутн, перѣрнзнтн, перѣсмѡтрнтн; *Sempe des Abßchten* —, прѡннкатн чнѣ намѣренѣ.
- Durchblitzen*, v. imp. прѡлнскатн, перѣгрнмѣтн.
- Durchbohren*, v. a. прѡсверлнтн, перѣверѣтѣтн, прѡверѣтѣтн; *Einen* —, прѡколѡтн ѡдет прѡбнтн кого.
- Durchbraten*, v. a. перепечн, внжарнтн (вншпарнтн), прѡжарнтн.
- Durchbrausen*, v. a. перѣшумѣтн, лутн зѣ шумомѣ, перѣгудѣтн.
- Durchbrechen*, v. a. перѣломнтн, прѡрватн, внломнтн, внрватн; *sich* —, прѡбнтн сѣ, прѡломнтн сѣ, прѡрватн сѣ.
- Durchbrennen*, v. a. перѣпалнтн; v. n. прѡгорѣтн, перѣгорѣтн.
- Durchbringen*, v. a. прѡвестн, перѣпрѡватнтн; *verschwenben* прѡмотатн, прѡгайнѡватн, згрнрѡватн, прѡмарннватн, розѣѣятн, розтратнтн, прѡгулатн; *einen Faden durchs Ohr* —, прѡволѣчн ѡдет прѡслнтн ннтку; *Waaten* —, прѡво-

- зити товари; das Vieh — während
des Winters прокормити товаръ
черезъ зиму.
- Durchbringer**, m. марнотравникъ, роз-
тратникъ, прогульникъ, розфѣй-
никъ.
- Durchbringung**, f. Durchbringen, n.
прогайноване, розтрата, прогу-
ляне.
- Durchbrochen**, adj. пробитий, дѣрча-
тий.
- Durchbruch**, m. проломъ, переломъ,
перерва.
- Durchbrüllen**, v. a. наповнити ревомъ.
- Durchdacht**, adj. обдуманый, розга-
даний.
- Durchdenken**, v. a. роздумати, роз-
судити, розмислити, розгадати,
обгадати.
- Durchdrängen**, v. n. протиснути ся,
продерти ся.
- Durchdringen**, v. n. протиснути ся,
продерти ся, проходити, протѣ-
кати, проникати, переймати; sei-
nen Zweck erreichen перемогчи,
успѣти; v. a. проникати, перей-
мати.
- Durchdringend**, adj. проникливый, про-
никавий, переймавий.
- Durchdringlich**, adj. проникливый.
- Durchdringlichfeit**, f. проникливость.
- Durchdrücken**, v. a. продавити, про-
тиснути; процѣдувати.
- Durchfeilen**, v. n. сквално перейти,
скоро переѣхати, пролетѣти.
- Durchfeinander**, adv. замѣшь, мѣшма,
загаломъ, одно черезъ друге, одно
зъ другимъ, безъ ладу, безъ по-
рядку, до гори ногами.
- Durchfeiern**, v. n. ропюю перейти.
- Durchfabeln**, v. a. просилити (про-
вольчи).
- Durchfahren**, v. n. переѣхати, пере-
- ѣзджати; v. a. проходити; den
Weg —, виѣздити дорогу.
- Durchfahrt**, f. переѣздъ, переправа,
перевозъ.
- Durchfall**, m. бѣгавка, бѣганка; про-
падокъ.
- Durchfallen**, v. n. невдержати ся, про-
пасти; bei einer Wahl —, не бу-
ти принятымъ, невдержати ся, не-
встояти ся.
- Durchfaulen**, v. n. прогиввати, не-
регнати.
- Durchfechten**, v. r. пробити ся, про-
сѣчи ся, доказати (доперти) своего;
v. a. боронити, защищати.
- Durchfeilen**, v. a. перепилити.
- Durchfeuchten**, v. a. звохчати, навох-
чати, намочувати, намочити, зро-
сити.
- Durchfeuern**, v. a. стрѣляти черезъ
що; den Ofen —, розпалити (на-
топити) въ печи.
- Durchflattern**, v. a. зъ трѣпотомъ
перелѣтати.
- Durchflechten**, v. a. переплѣтати.
- Durchfliegen**, v. n. пролетѣти, про-
майнуги.
- Durchfließen**, v. a. протѣкати, пли-
сти черезъ що; v. n. плисти
куди, протѣкати.
- Durchflößen**, v. a. сплавляти.
- Durchflöschung**, f. сплавба.
- Durchflugs**, m. перелѣтъ, перелѣтъ.
- Durchfluß**, m. перетѣчь, переходъ
води.
- Durchforschen**, v. a. вислѣдовати по-
дробно, розвѣдувати, розсмотрю-
вати.
- Durchforschung**, f. вислѣдка, роз-
вѣдка, розсмотрюване.
- Durchfressen**, v. a. перегризти, про-
ѣсти.
- Durchfrieren**, v. n. промерзнути, про-
мерзати, прозябнути.

Durchsuchteln, v. a. видѣгати, випражити кому боки.

Durchfühlen, v. a. започути (черезъ що); дочути ся чого.

Durchfuhr, f. переводъ, перездъ, переправа.

Durchführen, v. a. перевезти, переправити; до конца перевести (довести), доказати.

Durchfuhrhandel, m. торговля провозова.

Durchführung, f. доведено до конца, доказане; переводъ, провозъ.

Durchfuhrwaare, f. товаръ провозовый (проходовой).

Durchfuhrzoll, m. мито провозове.

Durchfüttern, v. a. прокормити, перехарчовати.

Durchgähnen, v. a. прозѣвати.

Durchgähren, v. n. перекиснути, прокиснути.

Durchgällen, v. a. жовчею наповнити.

Durchgang, m. переходъ.

Durchgängig, adj. загальний, повсюдний; пореходний.

Durchgangszoll, m. мито проходове.

Durchgärben, v. a. видубити, виправити; (durchrügeln) вишмагати, виперъщити, вибити.

Durchgäßen, v. a. виполоти (все).

Durchgehen, v. a. перейти, наскрѣзь переходити, ити черезъ; v. n. (von Pferden) уйти; (von Schulden) утѣчи, убѣгчи; (bewilligt werden) бути прийнятимъ; die Sache durchgehen сходити, видоптати.

Durchgehends, adv. скрѣзь, навскрѣзь, всюди, зовсюди, збъ всѣхъ сторонъ, безъ вивму.

Durchgießen, v. a. переляти, ляти (лити) черезъ що, перецѣдити.

Durchglänzen, v. n. блищати черезъ що.

Durchgleiten, v. n. проховзнути ся, просовзнути ся.

Durchglühen, v. a. перепалити, розпалити.

Durchgraben, v. a. перекопати, прокопати.

Durchgreifen, v. a. перехопити, перехватити, переймити; v. n. власть свою употребляти.

Durchgrübeln, v. a. вислѣдовати подробно, винпати.

Durchgucken, v. a. переглянути, виглядувати.

Durchguß, m. переливъ, цѣдильце.

Durchhacken, v. a. перерубати, перетяти; перекопати, перемѣсити.

Durchhämern, v. a. молоткомъ виковати або пробити (дѣру).

Durchhauchen, v. a. перехухнути черезъ що.

Durchhauen, v. a. перерубати, перетяти, пересѣчи; quer —, перекружати; Einen —, висѣчи кого; sich —, перерубати ся.

Durchhesseln, v. a. перечесати; Einen —, перецѣганити кого.

Durchheißten, v. a. роздѣрѣти.

Durchheizen, v. a. напалити, наготи, нагрѣти.

Durchhelfen, v. n. помогчи кому, допомогчи; вывести кого зъ бѣди.

Durchhin, adv. черезъ.

Durchhissen, v. a. розпалити, роздѣрѣти, перетоплювати.

Durchhöhlen, v. a. вирити, видовбати, видолобати, провертѣти; перекопати.

Durchhöhlen, v. a. насмѣхати ся надъ кимъ.

Durchhürsen, v. n. перескочити, скочити черезъ; v. a. перескакати, скачучи минути (що).

Durchjagen, v. a. und n. перегнати, переѣхати.

Durchfirren, v. п. инд а. скитати ся, блудити.

Durchjubeln, v. а. прогуляти.

Durchkämmen, v. а. перечесяти.

Durchkämpfen, f. durchfechten.

Durchlaufen, v. а. пережвати, пережуги.

Durchklemmen, v. г. перетиснути ся.

Durchklopfen, v. а. витовчи, вибити, вивостѣхати.

Durchkneten, v. а. вимѣсити, розчинити.

Durchkochen, v. а. переварити, розварити.

Durchkommen, v. п. перейти, переѣхати, перебути, пробрати ся, видобути ся, вибавити ся; *bei Krafte wird nicht durchkommen* слабій не встане.

Durchkönnen, v. п. могчи перейти (переѣхати, пробрати ся).

Durchkragen, v. а. роздрapati, продапати.

Durchkreuzen, v. а. розѣзджати, перейти (переѣздити) вздовж и поперекъ; *ſich* —, перетинати ся.

Durchkriechen, v. п. перелѣзти, проповзати ся; v. а. розсмотрити.

Durchlaß, m. перепуска, пропушено.

Durchlassen, v. а. перепустити, пропустити.

Durchlassung, f. пропушено.

Durchlaucht, f. Свѣтлость (Снятельство).

Durchlauchtig, adj. свѣтлѣйший (снятельний).

Durchlauf, m. переходъ; f. **Durchfall**.

Durchlaufen, v. п. перебѣгчи, промчати, переходити; *das Wasser läuft hier durch* вода тугь протѣкае; v. а. сходити, збѣгати, видоптати; переглянути, пере-

зрѣти; *durchlaufende Post* пробѣжна почта.

Durchläutern, v. а. прочистити, ви-чистити.

Durchleben, v. а. прожити, перевѣкувати, перетривати.

Durchlesen, v. а. перечитати, прочитати.

Durchlesung, f. прочитане.

Durchleuchten, v. п. просвѣчувати, бути виднимъ; v. а. освѣчати.

Durchliegen, v. а. одлежати.

Durchlöchern, v. а. продѣравити, пробити дѣру.

Durchlüften, v. а. провѣтрити.

Durchlügen, v. г. вибрехати ся, одбрехати ся.

Durchmachen, v. а. перейти.

Durchmarsch, m. переходъ.

Durchmarschiren, v. п. переходити (черезъ яке мѣсце).

Durchmessen, v. а. долотомъ пробити (дѣру).

Durchmengen, **durchmischen**, v. а. перемѣшати, вимѣшати.

Durchmessen, v. а. перемерити, вимѣрити.

Durchmesser, m. поперечникъ.

Durchmessung, f. перемерене.

Durchmüssen, v. п. зневоленимъ бути перейти, мусти перейти.

Durchmütern, v. а. переглянути, переглежувати, розсмотрити.

Durchmüsterung, f. переглядъ.

Durchnachten, f. übernachten.

Durchnagen, v. а. перегризти, згризти, переѣсти, зглодати.

Durchnähen, v. а. перешити, прошити.

Durchnäßen, **durchneßen**, v. а. промочити, звохтити, замочити.

Durchpassiren, v. а. переѣхати, перейти; перебути; *ein Unglück ist*

- mit durchpassirt нещасте пере-
бувъ смъ.
- Durchreißfen, v. a. прохворостити,
вишмагати, висъчи, обгамавити;
oft lesen часто одетъ заедно читати.
- Durchreißfen, v. a. und n. свистати
черезъ що, просвистати.
- Durchrücken, v. a. переорати.
- Durchrücken, v. a. проклювати, пе-
реклювати.
- Durchrücken, v. n. переходити на
богомбле (прошу); v. a. прощу
обдути черезъ.
- Durchrücken, v. g. перегаровати ся,
перенуждати ся.
- Durchrücken, v. a. перебесѣдити,
перегугорити, базъкати.
- Durchrücken, v. a. перетиснути,
видавити, витиснути.
- Durchrücken, v. a. вивостѣхати, ви-
цѣгати, випражити кому боки,
випарити, выпалковати (березо-
вий перомъ виписати).
- Durchquellen, v. n. протѣкати.
- Durchraffen, v. n. (und a.) зъ скри-
потомъ одетъ гуркотомъ переѣ-
хати.
- Durchrauchen, v. a. вудити, переку-
рити; накадити.
- Durchrauchen, v. a. прошумѣти, зъ
шумомъ перелетѣти.
- Durchrechen, v. a. переграблити.
- Durchrechen, v. a. перечислити, пе-
реличити.
- Durchregnen, v. n. es regnet durch дощъ
перетѣкае; промочити наскрѣзь.
- Durchreiben, v. a. протерти.
- Durchreisen, v. n. (und a.) пода-
вати кому (що черезъ що).
- Durchreise, f. переѣздъ.
- Durchreisen, v. n. переѣзжати, пе-
реѣхати; v. a. аиѣ объѣхати.
- Durchreisende, m. подорожний, пе-
ѣзжающий.
- Durchreißfen, v. a. передерти, пере-
рвати; v. n. роздирти ся, розбр-
вати ся.
- Durchreiten, v. n. верхомъ (на кони
одетъ верхи) переѣхати; ein Pferd
—, осадити коня.
- Durchrennen, v. n. пробѣгчи; v. a.
проколоти, пробити.
- Durchreissen, v. n. знюхати.
- Durchreissen, v. n. зъ журкотомъ пере-
пливати, журчѣти черезъ.
- Durchrinnen, v. n. протѣкати.
- Durchritt, m. переѣздъ.
- Durchrosten, v. n. перержавѣти, зру-
давѣти, заплѣти.
- Durchrücken, v. n. перевеслѣвати.
- Durchrücken, v. a. змѣшати, розмѣ-
шати.
- Durchrütteln, v. a. перетрясти.
- Durchsägen, v. a. пересѣяти.
- Durchsägen, v. a. перепилити, роз-
пилити.
- Durchsalzen, v. a. пересолити, на-
солити.
- Durchsäuern, v. a. уквасити, заква-
сити.
- Durchschaben, v. a. протерти.
- Durchschallen, v. n. перезвучати;
роздавати ся.
- Durchschauern, v. n. гледѣти скрѣзь
що одетъ въ що, проникати; v. a.
вникати, вникнути, узнати.
- Durchschauern, v. a. привести въ
трепетъ.
- Durchscheinen, v. n. просвѣчувати,
виднимъ бути (черезъ що); v. a.
озаряти.
- Durchscheinend, adj. просвѣтляющий,
прозрачный, просвѣтчастый.
- Durchscherzen, v. a. перебарашковати,
прошутити.
- Durchscheuern, v. a. перешморгати,
перетерти.

- Durchsieben**, v. a. пересунути, просунути.
- Durchschießen**, v. a. прострѣлити; ein Buch mit Papier —, перекладати книжку паперомъ; in der Buchdruckerei розбити, розкласти.
- Durchschiffen**, v. a. und n. перепласти (кораблѣмъ).
- Durchschimmern**, v. n. просиявати, пробликувати, приблискувати, промиготѣти.
- Durchschlafen**, v. n. проспати, переспати.
- Durchschlag**, m. цѣвило, друшлякъ; перебой; (Meißel) долото.
- Durchschlageisen**, n. перебой.
- Durchschlagen**, v. a. перебити, пробити; (von Flüssigkeiten) процѣдяти, пропускати; (von der Zinte) перебивати, черезъ паперъ переходити; (von Fingerringen) подѣйствовати; sich —, пробити ся, протопити ся, прoderти ся.
- Durchschlagetuch**, n. цѣвильце, ворокъ.
- Durchschlängeln**, v. g. вужомъ вити ся (черезъ що), вививати ся.
- Durchschleichen**, v. a. вкрадомъ ходити по чѣмъ, перекрадати ся; v. n. прокрадати ся.
- Durchschleifen**, v. a. проточити; провезти.
- Durchschleppen**, v. a. протаскати, перемчати; sich —, трудити ся.
- Durchschließen**, v. a. розрѣзати, розпороти, розтяти.
- Durchschlüpfen**, v. n. просовзнути ся, проповзати ся, пролѣзти.
- Durchschmelzen**, v. a. перетопити, переплавити.
- Durchschmettern**, v. a. зъ траскотомъ перемѣтнути (перекинути); проникати.
- Durchschneiden**, v. a. розрѣзати, перрѣзати.
- Durchschneien**, v. imp. свѣгомъ наскрѣзь проходити; свѣгомъ покрити ся.
- Durchschnitt**, m. перерѣзъ, перекругъ; — eines Kreises поперечникъ; im —, перестѣчно, менше-больше.
- Durchschnittspreis**, m. цѣна пересѣчна.
- Durchschnittspunkt**, m. точка пересѣченя, пересѣчь (4. Decl.).
- Durchschnüffeln**, durchschnüffeln, v. a. перенюхати, занюхати.
- Durchschreien**, v. a. перекричати.
- Durchschreiten**, v. a. переступати, переходити.
- Durchschütteln**, v. a. перетрясти.
- Durchschütten**, v. a. пересипати, розсипати.
- Durchschwärmen**, v. a. прогуляти; пробенкетувати.
- Durchschweifen**, v. a. перевѣдувати, сходити, збѣйти.
- Durchschwelgen**, v. a. прогуляти, протурати, промарновати.
- Durchschwimmen**, v. a. перепласти, въ плавь переправити ся.
- Durchschwigen**, v. a. погомъ промочити.
- Durchsegeln**, v. a. перепласти кораблѣмъ.
- Durchsehen**, v. a. проникнути; v. n. дивити ся (черезъ що), проглядувати, проглянути.
- Durchsehen**, v. a. процѣдяти.
- Durchsetzen**, v. a. доказати свого, достигнути свого намѣреня, на своѣмъ поставити; v. n. переправити ся, переѣхати.
- Durchseufzen**, v. a. пересогнати, перезойкати.
- Durchsehen**, v. n. скѣнчити, готовимъ

бути; drei Uhr iſt durch трета година била (минула).
 Durchſicht, f. переглядъ.
 Durchſichtig, adj. прозорный, проглядный, прозористый, прозрачный.
 Durchſichtigkeit, f. прозорность, прозрачность.
 Durchſiefern, durchſintern, v. n. проткати, прокапювати.
 Durchſieben, v. a. пересѣяти, просѣяти.
 Durchſingen, v. a. проспѣвати, переспѣвати.
 Durchſinken, v. a. провалити ся.
 Durchſinnen, v. a. розгадати, роздумати.
 Durchſitzen, v. a. висидѣти, сидѣнемъ витѣрѣти.
 Durchſonnen, v. a. высушити на сонци, зорити.
 Durchſpäßen, v. a. вивѣдувати, перешукати.
 Durchſtraßen, v. a. розколупати, розлупати, розколоти.
 Durchſtricken, v. a. нашпиковати; проколоти.
 Durchſpielen, v. a. програти, переграти.
 Durchſpießen, v. a. переколоти, перепробнути.
 Durchſprengen, v. a. порохома розсидати; покронити чимъ, налити, обрискати; v. n. проскыкати.
 Durchſpringen, v. n. перескочити.
 Durchſpüren, f. durchſpäßen.
 Durchſtäubern, v. a. навояти, наспродити; (durchſüßen) обшукати, обисъкати, обнюхати.
 Durchſtauben, v. a. пропорошити.
 Durchſtäuben, v. a. прохворостити, вивостъхати.
 Durchſtechen, v. a. проколоти, про-

бити; einen Damm —, греблю прокопати.
 Durchſteherei, f. порозумѣнъ; (eine Nadel zum Durchſtechen) прѣтчка.
 Durchſtehen, v. a. простроити, проткнути, просунути.
 Durchſtehen, v. g. прокрасти ся.
 Durchſteigen, v. n. пролѣзти.
 Durchſteich, m. проколѣне, пробитѣ.
 Durchſteifen, v. a. повишивати.
 Durchſtöbern, v. a. все обисъкати, всюди шукати.
 Durchſtöhlen, v. a. перестогнати, перезойкати.
 Durchſtopfen, v. a. проткнути, пропхнути.
 Durchſtoßen, v. a. пропхнути, проколоти, прободнути.
 Durchſtraßen, v. a. освѣчати.
 Durchſtreifen, v. a. und n. перечеркнути; перевѣвати, продути; скитати ся; объѣхати, обдѣти; перелетѣти.
 Durchſtreifen, v. a. розвѣдувати, звѣздажати.
 Durchſtrich, m. перечеркиненъ; перелѣтъ.
 Durchſtreuen, v. a. пересипати.
 Durchſtrömen, v. n. und a. переплывати, плисти (черезъ що), проткати.
 Durchſtürmen, v. a. und n. обурювати.
 Durchſtürzen, v. a. und n. упасти черезъ що, кинути ся черезъ що, провалити ся.
 Durchſüßen, v. a. пересмотрити, перешукати, обисъкати, неглядѣнути, перетрясти.
 Durchſüßung, f. пересмотрѣне, переглядъ, прошухи (pl.), слѣдство.
 Durchſüßen, v. a. усолодити.

Durchtanzen, v. a. переплясати, перетавцювати, перескакати, прогуляти.

Durchthauen, v. n. розтаяти.

Durchthun, v. a. продѣти, прогуляти.

Durchtönen, v. n. раздавати ся, гомонѣти, звенѣти, звучати.

Durchtragen, v. a. перенести.

Durchträumen, v. a. перемаяти, переснити, переспати.

Durchtreiben, v. a. переганяти; показати; (einen Keil) пробивати.

Durchtrieben, adj. вщцвканий, вертний, оборотний, змисльний; лукавий.

Durchtreten, v. a. продопгати, мняти.

Durchtriefen, durchtröpfeln, durchtröpfeln, v. n. протѣкати, капати черезъ (що).

Durchtrochnen, v. a. пересушити.

Durch und durch навскрѣзь, навсклезь, цѣлкомъ, цѣлма.

Durchwaschen, v. a. перестражѣти, перестражѣти, просидѣти не спючи.

Durchwaschen, v. n. und a. рости черезъ що, проростати.

Durchwaschen, adj. проросший.

Durchwaden, v. a. перебрести, перейти въ брѣдь, збрѣдити, збристи.

Durchwagen, v. g. ѡдвжити ся ити черезъ (що).

Durchwalfen, v. a. переваляти; Eilen —, вибити, набити.

Durchwallen, v. a. тихо течи, проходити; (dichterisch) пероймати, проходитьи.

Durchwandern, v. a. перейти, перемандрувати

Durchwärmen, v. a. нагрѣти, розогрѣти.

Durchwaschen, v. a. перепрати, перемити.

Durchwässern, v. a. намочити, звохчати.

Durchwaten, v. a. перебрести, перебрѣдити, въ брѣдь перейти.

Durchweben, v. a. переткати, переплѣтати.

Durchweg, m. переходъ.

Durchwehen, v. n. und a. провѣвати, перелувати.

Durchweichen, v. n. розмякнути, промякнути; v. a. розмягчити, навохчати.

Durchweinen, v. a. проплакати.

Durchweisen, v. a. (всѣ) вибѣлити.

Durchwerfen, v. a. перекинути, перемѣтнути, кидати черезъ що.

Durchwinden, v. a. перевити, проволѣчи; sich —, випутати ся, вимогати ся, видобути ся (зъ бѣди).

Durchwintern, v. n. und a. перезимовати, визимовати.

Durchwirbeln, v. a. раздавати ся, вити ся.

Durchwirken, v. a. вимѣсити; durchweben переткати, виткати.

Durchwischen, v. a. протерти; v. n. уйти.

Durchwittern, v. a. провѣтрити.

Durchwüßeln, v. a. перерити, перекидати, перешпортати.

Durchwurf, m. перекидъ; сѣйне решето.

Durchwürzen, v. a. приправити (добре).

Durchzählen, v. a. перечислити, переличити.

Durchzählung, f. перечислене.

Durchzefen, v. a. перепити.

Durchziehen, v. a. пересилити, проволѣчи, протягнути; (einen Ort) ѡбъѣзжати, ѡходити; Einen —,

смѣяти ся зъ кого, глузувати зъ кого; v. п. переходити, протягати.

Durchziſchen, v. a. зѣ свистомъ пролѣтати (перевѣвати).

Durchziſchen, v. a. встрясти.

Durchzug, m. переходъ, переѣздъ, переправа, переводъ (проводъ); протягъ; (in der Baukunst) переводина.

Durchzwingen, v. a. перетиснути, передерти, протягнути; ſich —, продерти ся, продрати ся.

Dürfen, v. п. смѣти, осмѣлювати ся, позволене мати, могчи; ich darf nicht не могу, не повиненъ емъ, менѣ не вольно; (nöthig haben) потребувати; er dürfte ſich damit begnügen повиненъ би на томъ попристати, вѣдавъ на томъ попристане.

Dürftig, adj. бѣдний, бѣдолашний, марний, потрѣбный, нужденный, недостаточный.

Dürftigkeit, f. бѣдность, потреба, марнота, нужда, бѣднота.

Dürr, adj. сухой, зѣсхлый, вялый, худый; dürrе Wahrheit суца правда.

Dürrbeinig, adj. сухоногий.

Dürre, f. засуха, сухотá, посуха, сушь.

Dürresucht, f. сухоти (pl.).

Durst, m. спрага, спрагота, жажда; жадность, бага, хѣтъ.

Dursten, dürsten, v. п. мати спраготу, хотѣти (багнути) пити, багнути води.

Durstig, adj. мающий спраготу (жажду), жаждущий; sehr begierig жадный (жадѣнь); ein durstiger Bruder пияцца.

Düsel, m. f. Schwindel, Betäubung.

Düselig, adj. f. schwindelig.

Düster, adj. мрый, марочный, мрачный, темный, хмарный, замрѣлый; etwas —, примрый, примрѣлый; посоловѣлый.

Düsterheit, f. темнота, мрачность, замрѣлость.

Dütschen, f. трубочка.

Düte, Lüte, f. трубка.

Düten, düten, v. п. трубити.

Dußbruder, m. побратъ.

Dußzen, v. a. тикати кому, говорити кому ти, забратъ бути зъ кимъ.

Dußzend, n. дванадцатка, дванадцатокъ.

Dußendweise, adv. дванадцатками.

Dynamik, f. (Lehre von wirkenden Kräften) динамика.

Dynamisch, adj. динамичный, динамический.

Dynast, m. владникъ, король, князь.

Dynastie, f. владѣюча родина.

Dyptam, m. ясенець.

Dyffenterie, f. червѣнка, бѣгавка.

Е. Е. Е.

Ebbe, f. одливъ.

Ebben, v. п. убувати, опадати.

Eben, adj. ровный, гладкий; образный, точный; похожий, подобный; adv. ровно, гладко, самѣ, самѣ,

добразъ, точно; eben machen вѣровнати; eben da, eben daselbst, eben dort тамже; eben damals самѣ тогда, того самого часу; eben so ровнымъ побитомъ (способомъ),

- доразъ такъ, самѣ такъ; so eben отъ що, лишъ теперъ, самѣ теперъ.
- Ебенбаум, м. Ебенһолз, п. звенове дерево.
- Ебенbild, п. образъ, подобие, подобьнъ.
- Ебенbürtig, adj. рѣвнородный, однородный.
- Ебенderselbe, ebendieselbe, ebendaselbe, проп. тотъ (той) самый, тойже (тойже), таже, тоже.
- Еbene, f. ровня, ровень, ровнина, плоскань, оболонь, байракъ; wüste —, пустара, степь.
- Еbenen, ebenen, v. a. вирѣвнати, вирѣвнати, зрѣвнати, зрѣвнати.
- Ебенfalls, adv. рѣвноже, такжень, такожде.
- Ебеншаф, п. розмѣрность, симетрия, ладъ, розладъ.
- Ебенmäßig, adj. розмѣрный, рѣвномѣрный.
- Ебентішлер, Ебеніст, м. столяръ котрий зъ звенового дерева все вироблюе.
- Ебер, м. кнорозъ, кнуръ, дикъ, одинець, кабанъ.
- Ебереше, f. оряба, рябина, рѣба (орѣвъ, орябка).
- Ебергауте, f. Ебергеіс, п. бисъ-дерево, Боже дерево.
- Ебраер, м. Еврей, Жидъ.
- Ебраіш, adj. еврейский, жидовский, по еврейски, по жидовски.
- Ешо, п. гомдъ, оманъ, одгомонъ, лусъ, луна, озивъ.
- Ешт, adj. справедливый, справдешный, истий, ширый, доправський, спражний, достовѣрный, суший; законный; ешtes Silber чисте (саме) серебро.
- Ештшеіт, f. справдешность, достовѣрность.
- Ешбrett, п. угольна ober крайна дошка.
- Ешчен, п. кутикъ, угликъ.
- Еше, f. уголь (вуголь), кутъ, гранъ, край, пругъ, рѣгъ, заулокъ; Luchse крайка; vier Eshen einer Stadt чотири кѣнцѣ мѣста; Eshen wo die Heiligenbilder hängen покутъ.
- Ешел, м. f. Есел.
- Ешер, f. f. Ешел.
- Ешfenster, п. кутне ober крайне окно.
- Ешһауs, п. дѣмъ крайний.
- Ешг, adj. угольный (вугольный), кутный, углистий, гранчатий, гранчатый.
- Ешloch, п. дѣра крайна.
- Ешpfeiler, м. стовпъ крайний.
- Ешсһранк, м. кутна шафа.
- Ешstein, м. угольный камѣнь.
- Ешtube, f. кѣмната крайна.
- Ешzahn, м. кутный зубъ, клевакъ, клякъ, кля.
- Еslatant, adj. голосный.
- Еdel, adj. знатный, благородный, шляхотный, прїякрасный; дорогой; дородный, красний.
- Еdelbürtig, adj. благородный.
- Еdel dame, Еdelfrau, f. дворянка, боярка.
- Еdeldenkend, adj. честно мислящий.
- Еdel falke, м. балабанъ, соколъ сѣверный.
- Еdelgestein, п. дорогой камѣнь, бисеръ.
- Еdelhirsch, м. олень.
- Еdelhof, м. боярский двѣръ, двѣръ.
- Еdelnabe, м. пазъ, щитносець.
- Еdelmann, м. дворянинъ, шляхтичь.
- Еdelmännisch, adj. дворяньский, шляхоцкий.
- Еdelmuth, м. великодушность.
- Еdelmüthig, adj. великодушный, благородный.
- Еdelpflanz, м. боровникъ.

Edelstein, m. бисеръ; дорогой ка-
мѣнь.
Eben, n. Едемъ.
Edict, n. приказъ; указъ, установа,
засудъ, суль, обликъ.
Ediren, v. a. видати.
Edition, f. издавка, видане.
Efemer, ефemer, adj. несталий.
Effect, m. дѣйство, skutokъ.
Effecten, pl. майно, манокъ, судни,
рѣчи; (Staatspapiere) спродажни
папери.
Effective, adv. дѣйстви, дойстно, въ
самой рѣчи.
Egal, adj. ровный.
Egalité, f. ровность.
Ege, Egge, f. борона; —ohne Zähne
паторонокъ, поклѣтъ.
Egel, m. пявка.
Egen, eggen, v. a. бороновати, боро-
нити, волочити.
Eggen, n. бороныба.
Eggenzahn, m. бороный зубъ.
Egoismus, m. собѣйство, самолюб-
ство.
Egoist, m. собѣй, самолюбникъ, яв-
зачъ.
Egoistisch, adj. собѣйный, самолюб-
ный.
Ehe, adv. заимъ, поки, доки, скор-
ше якъ; eher прежде, перше,
скорше, раньше; ehester Tage си-
ми днями, на сихъ дняхъ; f. lie-
ber.
Ehe, f. супружество, бракъ, звѣн-
чане, сподруже; (von Frauenzim-
mern) замуже, (von Mannsperso-
nen) женитьба, женьба; in den Stand
der Ehe treten (von Mannspersonen)
женити ся, (von Frauenzimmern)
за-мужъ ити, оддати ся, пойти
за кого; одружити ся, звѣнчати
ся.
Eheband, n. союзъ супружеский.

Ehebett, n. брачне ложе.
Ehebrecher, v. n. чужолюбити, пре-
любодѣяти.
Ehebrecher, m. прелюбодѣй, прелю-
бодѣйникъ, чужолюбникъ.
Ehebrecherin, f. прелюбодѣйница, чу-
жолюбница.
Ehebrecherisch, adj. прелюбодѣйный,
чужолюбный.
Ehebruch, m. прелюбодѣйство, чу-
жолюбство.
Ehebindung, n. союзъ супружеский.
Ehecontract, m. змовини.
Ehedem, eheessen, adv. прежде, ко-
лисъ, бывало, було, неколи, дав-
нѣйше, давнѣшъ, въ старину.
Ehefrau, Ehegattin, f. супруга, жена,
жѣнка; junge —, молодница.
Ehegatte, Ehegattin, m. супругъ,
мужъ, чоловікъ; die Ehegatten
мужъ и жена.
Ehegeld, n. вѣно.
Ehegelübde, n. обѣтъ супружеский.
Ehegericht, n. судъ супружеский.
Ehegestern, adv. позавчера, оногда.
Ehegestrig, adj. позавчерашний оно-
глашый.
Ehehaft, f. f. Eigentum; gesetzmä-
ßiges Hinderniß правна перепона
(неставаня передъ судомъ).
Ehehälfte, f. жена.
Eheherr, m. супругъ.
Ehekrüppel, m. старий бздикъ, трупъ.
Eheleiblich, adj. правесный, слобный,
правого ложа.
Eheleute, pl. мужъ и жена, супруги,
чоловѣкъ и жѣнка.
Ehelich, adj. супружеский; законный,
правесный.
Ehelichen, v. a. (von Manne) жени-
ти ся зъ кимъ, побрати (кого).
одружити ся зъ кимъ; (von Wei-
be) ити за-мужъ, оддати ся; звѣн-
чати ся.

Сћелос, adj. (vom Manne) неженатий, парубокъ; (vom Weibe) неддана, дѣвка.
 Сћелосigkeit, f. безжѣноцтво, безжѣность.
 Сћелустig, adj. охочий до женитви; хотяча вийти за-мужъ.
 Сћемалig, adj. колишній, давній, давнѣйший, бувший; es war сћемалiger Gebrauch давѣки такъ бывало.
 Сћемалs, adv. давѣки, колись, бывало, давнѣйше, давно, передеже.
 Сћеманн, m. мужъ, чоловѣкъ.
 Сћеордnung, f. порядокъ супружеский.
 Сћераат, n. мужъ и жена.
 Сћераecten, pl. змовини.
 Сћер, f. сће.
 Сћерu, adj. мѣдланий, спижовий; in abereit. Веd. безстыдний, безсоромный.
 Сћесаче, f. супружеско дѣло.
 Сћесcheidung, f. розводъ.
 Сћесcheidungsklage, f. позва о розводѣ; (in Folge der Сћесcheidung) позва задла розводу.
 Сћесеген, m. благословенство; дѣти.
 Сћесенд, m. f. Сће.
 Сћесенс, adv. гнетъ, якъ-найскорше, якъ-найборше, душкомъ.
 Сћесеттер, f. вѣно.
 Сћесифтер, m. сватъ.
 Сћесифtung, f. сватане, висватане.
 Сћесетлбниs, n. заручини.
 Сћесетtrag, m. умова передслубна.
 Сћесеиб, n. жена, жѣнка.
 Сћесетвер, m. женюхъ, женихъ.
 Сћрбар, сћрбарlich, adj. честивий, честный, почестный, уцтивий, хвальный, славетный.
 Сћрбарkeit, f. честность, уцтвѣость.
 Сћрбегиеде, f. честолюбность, бага (хѣтъ) чести одет слави, думъ.

Сћрбегierig, adj. честолюбный, славолюбный.
 Сћре, f. честь, почесть, честиныя, хвала, слава, пошаловокъ, шаноба (шана, шанѣсть, шанунокъ); in Сћрен halten почитати, уважати, шановати; auf meine —, bei meiner —, на мою честь; слово чести.
 Сћре, f. f. Угорн.
 Сћрен, v. a. честити, чити, почитати, шановати, честь оддати.
 Сћренамт, n. почестный урядъ, достѣнство.
 Сћренбаsн, f. дорога слави.
 Сћренбеzeugung, f. оказане чести, почесть, виявлене чести, поклони.
 Сћренbogen, m. Сћренpsorte, f. ославна брама.
 Сћренbürger, m. почестный мѣщанинъ, почестный обяватель.
 Сћренbdame, f. почестна дама.
 Сћрендieb, m. урвислава, обмовникъ, клеветникъ, осуда.
 Сћрендienst, m. почестна служба.
 Сћренерklärung, f. привернене (звернене) чести, наворѣтъ чести.
 Сћренesall, m. справа чести.
 Сћренesest, adj. честный, славетный.
 Сћренgedächtnis, Сћренedenkmal, n. памятникъ, помяникъ.
 Сћренгелag, n. почестный объѣдъ, почестне.
 Сћренгерicht, n. дворянский (шляхоцкый) судъ.
 Сћренгесchent, n. гостинець.
 Сћренград, m. ступень чести.
 Сћренfette, f. почестный ретязъ (ланцюгъ).
 Сћренkleid, n. почестна одежа (сукмана).
 Сћренkranz, m. почестный вѣнецъ, вѣнецъ слави.

Эhrenkrone, f. вѣнец славы, почетна коруна.
 Эhrenlohn, m. надгорода заслугъ, почетна плата.
 Эhrenmaße, n. бенкетъ, праздникъ.
 Эhrenmann, m. честный (почетный) человекъ.
 Эhrenmitglied, n. почетный членъ.
 Эhrenname, m. почетное имя.
 Эhrenpforte, f. Эhrenbogen.
 Эhrenplatz, m. почетное мѣсто, покутъ.
 Эhrenpreis, m. орудникъ; Аcker —, коровольтникъ; f. Acker Ehrenpreis.
 Эhrenräuber, m. урвислава, осуда, клеветникъ, ябедникъ, уимитель славы.
 Эhrenretter, m. защитникъ славы.
 Эhrenrettung, f. оборона славы.
 Эhrenrühmig, adj. осоромный, нарушливый, безчестный, дѣймающий.
 Эhrensache, f. справа чести.
 Эhrensäule, f. памятникъ.
 Эhrenschänder, m. клеветникъ, осуда, оббреха, ябедникъ.
 Эhrenschänderisch, adj. нарушливый, оббрехливый, клеветный.
 Эhrenschändung, f. ябеда, клевета.
 Эhrenschuld, f. довгъ чести.
 Эhrenschuß, m. почетный вистрѣлъ.
 Эhrenstz, m. почетное (перше) мѣсто, покутъ.
 Эhrenstafel, Эhrenstelle, Эhrenstufe, f. ступень чести, достоинство.
 Эhrentag, m. день славности, день ославы, день славный; (hochzeittag) день весѣльный.
 Эhrenthalben, adv. задля чести, ради чести.
 Эhrentitel, m. почетный титулъ.
 Эhrentropf, m. пите въ честь кому.
 Эhrenvoll, adj. ославный, славутный, почетный, уцтвивый, знаменитый.

Эhrenvormund, m. почетный оиъ-кунъ.
 Эhrenwache, f. почетна сторожа (стражъ).
 Эhrenwerth, adj. годный одет достойный чести.
 Эhrenwort, n. слово чести.
 Эhrenzeichen, n. знакъ чести, ознака чести.
 Эhrebietig, adj. почетливый, пошановливый, чолобитный, уцтвивый.
 Эhrebietigkeit, f. почесть, пошановане, чолобитность, шаноба.
 Эhrfurcht, f. почесть, почитане, пошановане.
 Эhrfurchtsvoll, adj. въ повнимъ пошанованемъ, смиренный.
 Эhrgesühl, n. почувъ (чувство) чести, честь.
 Эhrgesiz, m. хтъ одет жадоба чести (славы), любовь чести, любовь славы, гонорность.
 Эhrgesizig, adj. честолюбивый, славолюбный, гордоватый, гонорный.
 Эhrlich, adj. честный, годивый, годный, правый, справедливый, уцтвивый, (рехтельный), однословный; eine ehrliche Haut честивецъ, гондивецъ, поцтвивецъ.
 Эhrlichkeit, f. честность, правбость, уцтвивость, (рехтельность).
 Эhrliche, f. любовь чести, любовь славы.
 Эhrlichend, adj. любящий честь, честолюбный.
 Эhrlos, adj. безчестный, невстиданный, нечестный.
 Эhrlosigkeit, f. безчестность, нечесть, невстидъ.
 Эhrsam, adj. честный, уцтвивый.
 Эhrsucht, f. хтъ чести, жадность чести.
 Эhrsuchtig, adj. честолюбивый, жадный чести.

Ehrvergeffen, adj. небалый о свою славу, безчестный, невстидный.

Ehrwürden, pl. **Ев.** (ausdr. **Euer**) — Ваша Всечестность, Ваше Преподобие.

Ehrwürdig, adj. всечестный, чести достойный, честивый, (преподобный).

Ei, interj. и! ей! ахъ! ай! охъ! ну! но!

Ei, п. яйце, покладокъ; **gelegtes Eihnerci** зносокъ; **verdorbenes** — бовтунъ, запортокъ; **gefärbtes** (**D-ferei**) крашанка, писанка, галанка, писулька. (**Das breite Ende eines Eies** дупка, **das schmale** носикъ). **Eier legen** нести яйцъ; **sprichw.** **das Ei will klüger sein als die Henne** мудрѣйше яйце бѣз кури.

Eibe, f. **Eibenbaum**, т. тисъ, тисина, тѣсъ, тисове дерево.

Eiben, adj. тисовый.

Eibisch, **Zibisch**, т. (**Feiltraut**) слѣзъ.

Eibischbaum, т. горобина дика.

Eiche, f. **Eichenbaum**, т. дубъ; **Eichmaß** установлена мѣра (вага), пробна мѣра.

Eichel, f. жолудь.

Eichelhäher, т. сойка.

Eichelmaß, f. жиръ жолудевый, жиръ жолудный.

Eichen, п. яечко.

Eichen, adj. дубовый.

Eichen, v. а. установить мѣру, оправдать мѣру.

Eichenholz, п. дубина, дубове дерево.

Eichenranz, т. дубовый вѣнокъ.

Eichenlaub, п. дубове листъ.

Eichenmittel, f. омела дубова.

Eichenmoos, п. дубовый мохъ.

Eichentinde, f. дубова кора, дубъ (gen: дубу).

Eichenwald, **Eichwald**, т. дубовый лѣсъ, дубникъ, дуброва, дуброва.

Eicher, **Eichner**, т. наглядникъ мѣри и ваги.

Eichgrund, т. дубовисько.

Eichhorn, **Eichhärtchen**, п. бѣлка, вѣвѣрка, мишелбвка.

Eichicht, п. дубникъ.

Eichmaß, п. мѣра правна.

Eichpfund, п. пробный фунтъ.

Eichschwamm, т. дубова губка.

Eid, т. присяга, клятва, кленьба; **einen Eid ablegen** присягнути на шо, присягу зложити, побожити (шо).

Eidablegung, f. зложеное присяги, присягнене.

Eidablehnung, f. неприняте присяги.

Eidam, т. зять.

Eidbruch, т. зломане присяги.

Eidbrüchig, adj. вѣроломный.

Eidbürge, т. присяжный поручникъ (поручитель).

Eidchse, f. ящѣрка.

Eidervunen, pl. пухъ, пухъ мягкий.

Eidergans, f. пухова гуска.

Eidesformel, f. рота.

Eidesleistung, f. зложеное присяги.

Eidestatt, adv. намѣсть присяги, мѣсто присяги.

Eidgenos, т. сприсяжникъ, союзникъ.

Eidgenossenschaft, f. союзъ (Швайцарский).

Eidlich, adj. подъ присягою; — **erhärten** присягою ствердити.

Eidotter, т. жовтокъ.

Eidschwur, т. присяга, кленьба.

Eierkuchen, т. яшникъ.

Eierpflaume, f. бѣлосливка.

Eierschale, f. шкорупа, шкаралупа, скорлупа.

Eierstock, т. яшникъ, матникъ.

Eiersuppe, f. яєшна поливка.
 Eierweiß, Eiweiß, n. бѣлокъ.
 Eifer, m. ревность, рвѣя, поривъ,
 посягать, жаръ; (Zorn) гнѣвъ
 Eiferer, m. ревнивецъ, ревнитель,
 загорѣлецъ.
 Eifern, v. п. ревновати, ревнимъ бу-
 ти; гнѣвати ся, сердити ся.
 Eifersucht, f. зависть, ревноване.
 Eifersüchtig, adj. зависливый, задрбс-
 ный; ein eifersüchtiger Mensch за-
 висливецъ, задрбсникъ.
 Eifertig, adj. ящеватый, мовъ яйце.
 Eifrig, adj. ревный, будный, буднич-
 ный, гнѣвный, поривистый.
 Eigen, adj. питомый, питоменный, влас-
 ный; (besonder) особливый; (sonder-
 bar) дивный, чудный; f. leibeigen.
 Eigenberechtigt, adj. власноправный.
 Eigenberechtigung, f. власноправность.
 Eigenbüffel, m. гордия, гордость,
 зарозумѣлость, дума.
 Eigener, Eigener, m. властитель; eigener
 Herr самъ собъ панъ (господарь).
 Eigenhandel, m. власна (своя) купля
 (торговля).
 Eigenhändig, adj. власноручный, сво-
 ю рукою.
 Eigenheit, f. свойство, питоменность,
 власность; — einer Person ди-
 вацтво, причудъ.
 Eigenliebe, f. самолюбие, самолюб-
 ность, собѣйство.
 Eigenlob, n. самохвальба, своя хваль-
 ба, самох. альство.
 Eigenmächtig, adj. самовольный, са-
 мовластный.
 Eigenmächtigkeit, f. самовольность, са-
 моволя, самовластность.
 Eigenname, m. имя власне.
 Eigennuß, m. власна користь, влас-
 не хбсно, собѣйность, користо-
 любие.
 Eigennützig, adj. власну користь

любящий, користи багливый, со-
 бѣйный, користолобный.
 Eigentüm, m. f. Eigentlob.
 Eigens, adv. властно, жарошна.
 Eigenschaft, f. власность, свойство,
 питомство.
 Eigenschaftswort, n. приложникъ, имя
 приложне.
 Eigensinn, m. прямоть; примха, ви-
 баги, бажня, вередливость, упоръ.
 заатга.
 Eigensinnig, adj. упорный, упрямый,
 примховатый, вередливый.
 Eigenschaft, f. самолюбство.
 Eigentüm, n. власность.
 Eigentümer, m. властникъ, власти-
 тель, господарь.
 Eigentümericin, f. властница, власти-
 телька.
 Eigentümlich, adj. питомый, пито-
 менный, власный; особенный.
 Eigentümlichkeit, f. особенность.
 Eigentümrecht, n. право власности.
 Eigentlich, adj. властный, насто-
 ящий, истинный, добѣстный, пря-
 ный.
 Eigenwille, m. f. Eigensinn.
 Eigenwillig, adj. f. eigensinnig.
 Eignen, zueignen, v. a. присвоить;
 sich eignen здобити на що; при-
 дати ся, здобнимъ бути; die That
 eignet sich zum Verbrechen дѣло
 показуе ся бути злочинствомъ;
 er eignet sich nicht zum Kriegsdienste
 онъ у жовнѣри невдобный.
 Eiland, n. островъ.
 Eilbote, m. гонецъ, скорый посла-
 нець.
 Eile, Eil, f. спѣхъ, поквапъ, сквап-
 ливость, поспѣхъ, скорость, пиль-
 ность; in der Eile на борзѣ, на
 скоро, хутко.
 Eisen, v. n. спѣщати, квапати ся,
 скорити, пилвати, наматати.

Einends, adv. скоро, бързо, свавно, хутко.

Eiff, num. одинадцать, одинадцать.

Eiff, f. одинадцатка.

Eiffertig, adj. похвапний, скорий, коплавий, бързий, пильний.

Eiffertigkeit, f. похвапность, скорость; f. Eile.

Eiffährig, adj. одинадцатлѣтний.

Eiffmal, adv. одинадцать разъ.

Eiffte, adj. одинадцатий.

Eifftel, n. одинадцата часть.

Eiffstens, adv. въ одинадцать.

Eiffthats, adv. повъ-одинадцата.

Eilgut, n. добро скоровозне.

Eilig, adj. спѣшний, поспѣшный, коплавий, копний, скорий, свавпильный, свавпильный.

Eiligt, adv. чимъ-скорше, якъ-найбърже, якъ-найскорше, перуномъ, духомъ, стрѣлюю.

Eilpost, f. скоровозъ поштвовий.

Eimer, m. вѣдро.

Eimerweise, adv. вѣдрами.

Ein, eine, ein, art. (nicht übersetzt) und num. одинъ (одець), одна, одно; еденъ, една, едно; единий; was für —, який; = hinein въ, до; Jahr aus Jahr ein шогодъ, шоробъ, рѣкъ въ рѣкъ; in Einem разъ-вразъ, заедно.

Einacern, v. а. зворати, вѣорати.

Einander, adv. одошь другого, одиъ одного, взаимно, поиъкъ собою, зѡ собою, разомъ; neben —, коло себе, попри собъ, бѣля себе; mit —, разомъ, зѡ собою, заспѡлъ.

Einandermal, adv. коли инде, иншимъ часомъ.

Einantworten, v. а. вручити, ѡдати.

Einarmig, adj. однорукий.

Einärten, v. а. збирати зъ поля, збираяи дѣль.

Einäschern, v. а. обернути въ попель, спалити на попель.

Einäschern, f. обернѣне въ попель, спалѣне.

Einathmen, v. а. вдихати, ѡдихати.

Einäzen, v. а. витравити, вицалити.

Einäuzeln, v. а. прививати.

Einäuzig, adj. одноокий.

Einäuzen, f. einäuzen.

Einballen, einballiren, v. а. запаковати, обвинути.

Einbalsamiren, v. а. намазывать.

Einband, m. оправа.

Einbansen, v. а. класти сноши въ засѣкъ, звозити до стодоли.

Einbauen, v. а. вбудовати.

Einbeere, f. вовча ягода, бесѣжикъ, воронецъ, воложинникъ.

Einbegreifen, v. а. причислити, влучити, вгуртовати.

Einbehalten, v. а. задержати, недати.

Einbeißen, v. п. вкусити, надкусити.

Einbeizen, v. а. вцалити, влудити.

Einbekennen, v. а. признати ся до чого, признати.

Einbekommen, v. а. получить, ѡстати.

Einberichten, v. а. доносити.

Einberufen, v. а. покликати; скликати.

Einbetteln, v. п. просити милостивъ; sich —, впросити ся.

Einbiegen, v. а. загнути.

Einbilden, v. г. виобразжати собъ, маячити, думати (много о собъ);

Einem etwas —, вмовити що въ ного, вложити кому що въ голову.

Einbildung, f. виобразжѣне, маячене; висомѣрность.

Einbildungskraft, f. виобразливость, маячня, увиобразжѣне.

Einbinden, v. а. завязати, ѡвязати, опривити; einem Rathen —, подарити що покрестинкови (покрест-

- вици); *empfehlen* нагалити, поручити.
- Einblasen*, v. a. вдути, вдунути; *im Ohr* — шептати кому до уха; *fallen nachen* вивернути дутемъ.
- Einbläser*, m. подшепникъ.
- Einblatt*, n. однолиствна трава.
- Einblättrig*, adj. однолистний.
- Einbläuen*, v. a. набити кому въ голову, наговорити.
- Einböfeln*, *einpöfeln*, v. a. насолити.
- Einbohren*, v. a. провертѣти, просверлити.
- Einbraten*, v. a. напечи; v. p. выпечи ся.
- Einbrechen*, v. a. заломити, роздусити, завалити; v. p. вломити ся, заломити ся; (*durch Untergraben*) подкопати ся; *die einbrechende Nacht* сумеркъ, западаюча ноць.
- Einbrennen*, v. a. виналити.
- Einbringen*, v. a. внести, принести, надгородити; *Feldfrüchte* — збирати одесъ звозити зъ поля; *einen Verbrecher* — приставити; *bei Gericht eine Klage gegen Jemanden* — подати на кого до оуду жалобу.
- Eingebracht*, n. вѣно, дано.
- Einbroden*, v. a. накришити, надробити, натрусити.
- Einbruch*, m. заломъ, вломане ся; напасть; *mit — der Nacht* зъ надходомъ ноци, примеркомъ, смеркомъ.
- Einbrühen*, v. a. запарити, напарити.
- Einbürgern*, v. a. приймити кого въ число обивательвъ, дати кому право обивательства; *sich* — стати ся обивателемъ, жити ся.
- Einbuße*, f. забавъ, страта, шкода, потеря, згуба, запропашене.
- Einbüßen*, v. a. потеряти, стратити, запропашити, згубити. (що), лишити ся чого.
- Eincaffiren*, v. a. вибирати (до каси), взискувати.
- Eincaffirer*, m. касиръ.
- Ein-dämmen*, v. a. обвесити греблею, обгатити.
- Ein-däuen*, v. a. нагадати, памятати.
- Ein-dicken*, v. a. загустити.
- Ein-dingen*, v. a. вимовити собѣ що, заваровати.
- Ein-dorren*, v. p. усихати.
- Ein-drängen*, v. g. вдирати ся, вдерти ся, продерти ся, втиснути ся.
- Ein-drillen*, v. a. продѣравити, просверлити.
- Ein-dringen*, v. p. продерти ся, впасти; вникати въ що, проникнути; достати ся.
- Ein-dringlich*, adj. вникливий, проникливий, основний.
- Ein-druck*, m. впечатлѣне, впливъ.
- Ein-drucken*, v. a. впечатати, вничатати.
- Ein-drücken*, v. a. вдавити, втиснути; витиснути, вибити.
- Ein-en*, *sich*, лучити ся въ одно.
- Ein-engen*, v. a. стѣснити, звузити.
- Ein-er*, m. единиця; adj. (subst.) ииш. оденъ, кто.
- Ein-erlei*, adj. indecl. одинакий, одинаковий, тойже, рѣвний.
- Ein-erleiheit*, f. одинаковость.
- Ein-ernten*, v. a. збирати зъ поля, збирати хлѣбъ.
- Ein-estheils*, adv. зъ одною стороною.
- Ein-fach*, adj. простий, поединчий; скромный.
- Ein-fachheit*, f. простота, скромность.
- Ein-fäden*, v. a. насилити, наволѣчи, засилити.
- Ein-fahren*, v. a. привезти; *ein Pferd* — уздати коня, вывѣдити; *ent-*

zweifahren ровѣхати, повалити; в. п. вѣхати, спустити ся.

Еinfahrt, f. вѣздъ, входъ; спускъ.

Еinfall, m. (feindlicher) нападъ, нашествъ, набѣгъ; (Einfur) западное; (Gedante) гадка, мысль, пригадка.

Еinfallen, v. п. запасти ся, завалити ся, бухнути; (vom Feinde) напасти, найти, набѣгти; (am Körper) вохуцѣти; Einem —, прийти выговору кому, придумати ся, на гадку прийти; (sich erinnern) пригадати, нагадати; jetzt fällt mir ein теперь собѣ нагадую; in die Rede fallen бесѣду перервати.

Еinfalt, f. простота, скромность; дурнота, глупость.

Еinfalten, v. а. зрѣсити.

Еinfältig, adj. простой, глупый; дурноватый, придурный, запляванный.

Еinfältige, m. врозастъ.

Еinfältigkeit, f. простота.

Еinfaltspinsel, m. дуракъ, поволовокъ.

Еinfangen, v. а. наловити, поймати.

Еinfarbig, adj. одноцвѣтний, однобърви.

Еinlassen, v. а. обложить, оправити, обшити, обвести.

Еinfassung, f. оправа, обкладка; — eines Brunnens окладина, (цямрина); — einer Thüre очепи.

Еinfaulen, v. п. вгнити.

Еinfechten, v. а. гнати на жиръ, гнати на пашу.

Еinfehlen, v. а. напилити, нацловати.

Еinfechten, v. а. навохчити, намочити.

Еinfeuern, v. а. напалити.

Еinfinden, v. п. явити ся, прийти, стати, знайти ся, ставити ся.

Еinfindung, f. явлене, приездъ.

Еinfingerig, adj. однопалекий, однопалький.

Еinfechten, v. а. влестити, заплѣтати, всучити.

Еinfechtung, f. влѣтане.

Еinfielen, v. а. вшити, вставити, причѣпити.

Еinfliegen, v. п. влетѣти.

Еinfließen, v. п. втѣкати, вливати ся, вливати; — lassen набилити, наганути.

Еinflößen, v. а. вдустити, влати; вдохнути; Muth —, прошедати дѣлаги, додати духа.

Еinfluß, m. вливъ, влияние.

Еinflußreich, adj. вливовой.

Еinflüstern, v. а. вшепнути.

Еinfordern, v. а. избирати, взискувати, домагати ся.

Еinforinig, adj. едностальный.

Еinforbigkeit, f. едностальность.

Еinfreien, sich, посвоячити ся.

Еinfressen, v. а. вѣдати ся, вжертвяти ся; знести, перетерѣти.

Еinfrieden, einfriedigen, v. а. загородити, обгородити, захистити, обплести.

Еinfriedigung, f. обгорода, ошлета.

Еinfrieren, v. п. замерзнути.

Еinfügen, v. а. вставити, вправити.

Еinfuhr, f. привозъ, довозъ; — Handel, m. привозова торговля; — raß, m. привозова препустка; — schein m. привозова подписка; — verbot, n. заказъ привоау; — zoll, m. мито привозове.

Еinführen, v. а. привозити, звозити, доставити; впривадити, запровадити, ввести; (weißen) посвятити.

Еinführung, f. запроводъ, установка, привозъ.

Еinflüllen, v. а. наповнити, влати.

Ein für allemal разъ на всегда, разъ на воѣ часи.

Einfurthen, v. а. вбродити.
Eingabe, f. просьба.
Eingang, m. входъ, приходъ, вступъ, приступъ.
Eingangß, adv. на передъ, въ горъ. на вступъ, вше, горъ.
Eingangßgut, n. входне добро.
Eingangßzoll, m. нито входе; **Eingangßvergoͤhung** оплата при входъ.
Eingeben, v. а. подати, завдати, дати; *eine Bittſchrift* —, подати (бдати) просьбу; *Gedanken* —, подати, вдохнути; *Einem ein Zimmer* —, уступить кому комнату.
Eingeltet, adj. застарѣлый.
Eingebildet, adj. проявний, ровний; гордый, думный, зарозумѣлый.
Eingebinde, n. подарокъ для покрестника, подарокъ покрестный.
Eingebogen, adj. загнутый, задръчастый, загнучастый, заводинный.
Eingeboren, adj. едиородный; — *er Sohn* едиородный сынъ, единокъ; *die Eingeborenen* туземцы, тубольцы, родимцы.
Eingebraͤchte, n. приносы, вѣно.
Eingebung, f. даване, подаване; вдохновене, надхновене.
Eingebürgert, adj. заглиный, заселенный.
Eingedenk, adj. памятный, тямливый; памятающий; — *sein* тямити, памятати, не забути, нагадовати (собъ) що.
Eingedicht, adj. загустѣлый.
Eingefallen, adj. запалиый, впалиый.
Eingefleischt, adj. воплощенный (*firchl.*); *ein eingefleischter Teufel* настоящий чортъ.
Eingehen, v. п. войти, входить, прийти, приходити; (*von Pflanzen*) вянуть, сохнуть, мити; *von Menschen* худѣти, потахати, марнѣти; *nach und nach aufgeben* пере-

статн, подупастн; v. а. приимти, пристати на що, згодити ся; (*ein Bündniß*) заключити.
Eingehend, adj. входящий, основный; (*von Waaren*) привозный.
Eingelegt, adj. вложенный; набравший.
Eingemacht, adj. заваренный, заправленный, смаженный.
Eingenommen, adj. занятый, здобутий, одитый; присудковатый.
Eingenommenheit, f. предосуаки (pl.), присуди, присудковатость.
Eingefarrt, adj. прилученный; *die Eingefarrten* прихожане.
Eingepflanzt, adj. засаженный, закоренѣлый.
Eingerichtet, n. внутро въ замку.
Eingerostet, adj. заржавѣлый, зарудавѣлый.
Eingeschaltet, adj. вложенный, всуненный.
Eingeschnitten, n. бжуць (Шв.).
Eingeschränkt, adj. обмеженный, ограниченный.
Eingeseffen, adj. осылый, замешкалый.
Eingeständniß, n. признане.
Eingestehen, v. а. признати ся до чого, визнати що.
Eingeweide, n. внутро, внутрости, пухло, утороба, кишки, потрухъ, (тельбухи, лелюхи, бебехи); (*bei Fischen*) хухри.
Eingeweiht, adj. посвященный; (*in etwad*) вѣстенъ чого.
Eingewickelt, adj. замотанный, сновитый, закутанный.
Eingewohnen, v. п. привыкнуть.
Eingewurzelt, adj. вкоренѣлый.
Eingezogen, adj. тихий, самотушный, смиренный, одинокий.
Eingezogenheit, f. скромность, одиночество, самота, укрома.
Eingieſen, v. а. влѣти, налѣти.

Einziehung, f. наливане, вливане.
 Einzigern, v. a. f. бергитерн.
 Eingraben v. a. закопати, вкопати, зарити; (in Stein) виръзовати.
 Eingreifen, v. п. захвачувати, захоплювати, зачъпати, засягати, нарушити.
 Eingreifend, adj. заривный, емкий; нарушливий.
 Eingrenzen, v. a. ограничити, омежити.
 Eingriff, m. захоплене, нарушене, кривда.
 Einguldenstück, n. золотникъ, левъ, левикъ.
 Einguß, m. вливане, наливане, поїло; Eingußthierchen, n. наливочне звѣря.
 Einhägen, v. a. обвести тивома, обгородити.
 Einhägung, f. обгороджене, обгороджуване; тивъ, плътъ.
 Einhalten, v. a. зацъпати.
 Einhalten, v. a. застегнути, запнати.
 Einhalt, m. задржане, стримъ, вспинъ, впинъ, перешкода, перепона.
 Einhalten, v. a. спинити, задржати, вдержати; укоротити; v. п. перервати, перестати, остановити ся, настати.
 Einhammern, v. a. клевецма (молотомъ) вбити.
 Einhandeln, v. a. виторговати, купити; v. п. перестати торговати.
 Einhändig, adj. однорукий, зъ одною рукою.
 Einhändigen, v. a. вручити, върукудати, доручити.
 Einhändiger, m. доручитель.
 Einhändigung, f. вручене, доручене.
 Einhängen, v. a. завѣсити, навѣсити.

Einhängig, adj. однобочистий, однозвѣслий.
 Einhaß, m. зативъ.
 Einhauchen, v. a. вдути, надути, надухати, вдухнути.
 Einhaueu, v. a. врубати, нарубати; (im Kriege) врубати ся, вломати ся.
 Einheben, v. a. f. einhängen; (in der Buchdruckerei) вставити; Abgaben —, вибирати податокъ (драчку).
 Einhebung, f. побѣрка, побѣръ.
 Einheften, v. a. пришити, вшити.
 Einheilen, v. a. залѣчити.
 Einheimisch, adj. домашний, наський, тутешный, свойскый; sich — machen удамашнити ся, впелѣсити ся, внадити ся, вконопити ся, занадити ся.
 Einheimische, m. туболецъ, землякъ, краинъ.
 Einheiraten, v. г. женитвою зѣлати ся членомъ якоу родини, посвоичити ся.
 Einheit, f. единица; еднѣсть, еднѣство; Einheitspreis еднична цѣна.
 Einheizen, v. a. затопити въ печи, запалити.
 Einheizer, m. грубникъ, грубаръ.
 Einheizung, f. топлене, запалене.
 Einhelfen, v. a. помагати, допомагати, напомагати.
 Einhellig, adj. еднѣдушный, згѣдний, еднѣгласный.
 Einhelligkeit, f. еднѣгласнѣсть, еднѣдушнѣсть, згода.
 Einhetmen, v. a. загамовати, загальмовати, заставити.
 Einhergehen, v. п. ступати.
 Einheßen, v. a. приучити до ловлѣ.
 Einholen, v. a. (Einen) доганяти, догонити, нагнати; einem entgegen gehen зустрѣчати кого, на встрѣчу ити;

- (einholen, was man verſäumt), на гнати; (ſammeln) збирати; einen Befehl —, получить приказъ; (Einem gleichkommen) вирвнати кому; einen Rath—, зарадити ся.
- Einholung**, f. догнане; встрѣча, зустрічъ, зострѣтъ.
- Einhorn**, п. однорожець, однорогъ; **Einhornfiſch**, м. однорогъ морскій.
- Einhörnig**, adj. однорогий, зъ однимъ рогомъ.
- Einhuſer**, м. однокопитникъ.
- Einhuſig**, adj. однокопитий, однокопитний.
- Einhüllen**, v. а. оплоти, заплоти, закутати, обкрити.
- Einhüllung**, f. оплєне, закутанє.
- Einig**, adj. єдиний, оденъ; згдний, дружный.
- Einigen**, v. г. мирити ся, гдяти ся, злагодовати ся; v. а. злагодовати, погодити.
- Einiget**, gew. pl. einige гдекотрий, гдеякий, гденекоторий, кдлька, бдльше, гдєщо, дащо, трохи; einiges Geld гдєщо (трохи) грошій; in einigen Stücken погдекуди.
- Einigetmaßen**, adv. погдекуди, по части, вѣ гдеякомъ (деякомъ) зглядѣ.
- Einigkeit**, f. єдинство, згода, зл҃года, миръ, мирность.
- Einimpfen**, v. а. нащѣпити.
- Einimpfung**, f. щѣплєне.
- Einjagen**, v. а. загнати; Furcht —, нагнати (набавити) страху, наполюшити, настрашити, напудити.
- Einjährig**, adj. однолѣтний, однорбчній; однолѣтець, рдчнякъ, годовикъ (годовичокъ).
- Einjucken**, v. а. замарати, зарядати.
- Einjalfen**, v. а. повапнити.
- Einjafften**, f. einjaſſten.
- Einſaen**, v. а. нащвякати; fig. на твердзувати, напоумляти.
- Einſauf**, м. зѣкупно, закупъ, зѣкуна.
- Einſäufser**, м. зѣкупень, закупникъ, купецъ.
- Einſaufen**, v. а. закуплювати, накупити.
- Einſaufspreis**, м. закупна цѣна.
- Einſehle**, f. жолобъ.
- Einſehlen**, v. а. зажолобити, зажолобити.
- Einſehr**, f. заѣздъ, постояльня, гостинница, дѣмъ постояльнїй; (innerliche —) роздумованє (набѣжєне).
- Einſehen**, v. п. заѣхати, зайти.
- Einſehrhaus**, п. гостинница, постояльня, дѣмъ заѣзднїй.
- Einſeilen**, v. а. заголубити, зжклинити, заплѣшити, клиномъ вбити.
- Einſellen**, v. а. до пивницѣ сховати..
- Einſerben**, v. а. зарубати.
- Einſertern**, v. а. до темницѣ всадити, увязнити.
- Einſerterung**, f. увязненє.
- Einſindſchaft**, f. усиновленє, присиновленє.
- Einſitten**, v. а. зашѣпити, заклиѣти.
- Einſlagen**, v. а. заплзвати.
- Einſlamern**, v. а. заскобити, вѣ скобкахъ ушѣстити.
- Einſlang**, м. однозвучность, рвнозвучность, ладъ, суголосъ.
- Einſleiben**, einſleben, v. а. влѣпити, вклиѣти.
- Einſleiden**, v. а. одѣти, заодѣти, вдягнути; украсити; einen Mdnſch —, постригчи вѣ черницѣ.
- Einſleidung**, f. постриженє (вѣ черницѣ); украсенє.
- Einſleiftern**, v. а. вклиѣти.

Einflennen, v. a. прищъмати, при-
скривити, придавити, пригнѣтити.
Einflinten, v. a. und p. засунути,
засунути ся.
Einflößen, v. a. вбивати.
Einfnicken, v. a. загнути, надломити,
роздавити, переломити.
Einfnüpfen, v. p. завязати, привя-
зати; f. einfnüpfen.
Einfochen, v. a. сварити ся; v. a.
уварити, вварити.
Einfommen, v. p. вѣйти, прибути,
прийти; mit einer Bitte —, про-
сити, подати просьбу; (in den
Kopf kommen) въ голову при-
йти, до головы прийти.
Einfommen, p. доходъ, приходъ;
— Steuer податокъ доходовой.
Einfömmung, m. f. Anfömmung.
Einframen, v. a. складати (товари).
Einfragen, v. a. видрапати.
Einfrischen, v. p. вповзати (ся),
влзати; сеѣсти ся.
Einfrümmeln, v. a. напиршити.
Einfünfte, pl. доходъ, доходи (pl.).
Einladen, v. a. натирхати, наванта-
жити; накладати; Einen —, за-
просити, вѣзвати, зазвати.
Einladend, adj. f. angenehm.
Einlader, m. запросецъ.
Einladung, f. запросини, зазивъ,
завозва.
Einladungsschreiben, n. зазивно пись-
мо, письменный запросини.
Einlage, f. вкладка, ставка; прилога.
Einländer, m. родимецъ.
Einlaß, m. впускъ, впускъ, входъ;
(Фёртка), дверца, дверчатая; — Geld
впускнѣ.
Einlassen, v. a. впустиити, запусти-
ти; sich in eine Sache —, вдати
ся (вмѣшати ся) въ що; sich in
einen Proceß —, начати тяжбу.

Einlassung, f. впушене; вдавене ся
въ що.
Einlauf, m. входъ, приходъ.
Einlaufen, v. p. вбѣгнути, прибути,
прийти; (von Schiffen) въ лиманъ
вѣхати; es sind Nachsichten ein-
gelaufen, вѣдомости полученъ, чу-
ти, пишуть; (vom Lichte) сеѣсти ся.
Einlaugen, v. a. назолити, золити.
Einläuten, v. a. звономъ завѣстити,
одер оголосити що; зазвонювати
(задзвонювати).
Einlegemesser, n. складный нѣжъ.
Einlegen, v. a. вложити, положити
въ (що); eingelegte Arbeit наби-
рана работа; Waaren —, скла-
дати товари; Besatzung —, по-
ставити залогу; eine Bitte für ei-
nen —, просити за кого; Ehre—,
заслужити честь (славу), осла-
вити ся; (einen Brief) залучити.
Einleger, m. лѣторостъ, лоза, щѣпа.
Einleimen, v. a. вклиѣйти.
Einleiten, v. a. розпорядити, розпо-
чати, приладити, начати (що), за-
брати ся до чога.
Einleitung, f. вступъ, введенне; пе-
редне слово.
Einsetzen, v. a. und p. вставити,
вправити; вернути ся; навернути ся.
Einlernen, v. a. втвердити, виучи-
ти ся на память.
Einlesen, v. a. збирати, визбирати.
(bei den Webern) набирати основу;
Einleuchten, v. p. бути яснимъ (оче-
видячимъ).
Einleuchtend, adj. очевидный, очеви-
дичный, явный.
Einliefern, v. a. оддати, вручити,
одставити, приставити.
Einlieferung, f. оддавка, вручене,
одставлене, приставлене.
Einliegen, v. p. жити, мати мешкане,
коморувати.

Einlofen, v. a. продѣрвати.

Einlogiren, v. a. намѣстити (кого), мешкане кому дати.

Einlöfen, v. a. викупити; sein Versprechen —, додержати слова.

Einlösung, f. викупъ, викупно, викуплене, вимѣна.

Einlösungsbrecht, n. право викупу.

Einlöthen, v. a. припоѣти, впоѣти.

Einlöthung, f. припоѣне, припоюване.

Einlullen, v. a. заспати.

Einmachen, v. a. завинути, укласти; заправляти, варити, заварувати.

Einmachung, f. заправа, заваруване.

Einmahnen, v. a. доповинати ся чого, взискувати що.

Einmal, adv. оденъ разъ, разъ; (einft) бывало, разъ, колись, було; auf —, въ оденъ разъ, разомъ, на разъ; ich kenne ihn nicht einmal я навѣтъ его не знаю; einmal für allemal разъ на всегда, на всѣ рази; hören Sie —, послушайте (ласкаво oder прошу).

Einmaleins, n. таблица множеня.

Einmalig, adj. однократный.

Einmännisch, adj. на одного чоловіка.

Einmarsch, m. вступлене, входъ.

Einmarschiren, v. n. вступити, вѣйти.

Einmars, m. страта, промѣръ.

Einmauern, v. a. замурувати, вмурувати.

Einmischen, v. a. запарити (солодъ).

Einmischen, v. a. вижолобати, видолобати.

Einmengen, v. a. замѣшати, вмѣшати; sich — вмѣшати ся, втиркатися.

Einmengesel, n. примѣшанина.

Einmessen, v. a. вмѣрити, всипати, намѣрити; промѣрити.

Einmieten, v. a. поставити на квартиру, наймити мешкане oder квартиру.

Einnischen, v. a. вмѣшати.

Einnimmen, v. g. закутатися, обкутатися.

Einnünden, v. n. вливати ся.

Einnündung, f. вливъ; Einnündungspunkt, m. вливище.

Einnünzen, v. a. на грошѣ передѣлати, вибивати.

Einnützig, adj. однодушный, згодный.

Einnützigkeit, f. однодушность, згода.

Einnagen, v. g. вгризтися, вглодати ся.

Einnageln, v. a. загвоздити, пригвоздити.

Einnähen, v. a. вшити, зашити, въ що; enger machen, звузити, збшити.

Einnahme, f. побѣръ, приходъ, доход, взятокъ; — einer Festung возмѣнене, завоєване, займлене.

Einnahmen, v. a. брати, взяти, приймити, получити, завоєвати; Raub einnehmen занимати мѣсце; einen —, займити, полонити; er nimmt sehr viel ein öhnъ много побирае, öhnъ мае багато доходѣвъ; das Frühstück —, снѣдати; das Mittagessen, обѣдати, полудновати; das Abendessen —, вечерати; von Vorurtheilen eingenommen, присудковатый, бобонный, забобонный; ich habe heute nichts eingenommen ничо еще ниѣ не уторговавемъ.

Einnehmend, adj. надный, принадный, приятный.

Einnemer, m. побѣрникъ.

Einnemung, f. возмѣнене, завоєване.

Einneßen, v. a. помочити, замочити.

Einnieten, v. a. занютовати, заклепати.

Einnisten, v. g. гнѣздити ся, вити гнѣздо; v. g. вгнѣздити ся; по-

селитися, занадити ся, впеlesi-ти ся.
 Einnothigen, v. a. принудити, при-сидувати кого до чого.
 Einöde f. пустиня, укрома, самота, усторонь.
 Einöhlen, v. a. олівѣмъ помазати oder намастити.
 Einpacken, v. a. укладати, вантажи-ти, обвивати, обвязовати.
 Einpackung f. укладуване, обвиване.
 Einrappen, v. a. вклаѣти, вѣпнати.
 Einrassen, v. a. und p. владити, вправити.
 Einrassiren, v. p. вѣхати, приѣ-хати.
 Einreisfchen, v. a. вбити.
 Einrfählen, v. a. обсадити oder о-кружити колѣмъ (колами), обко-лити.
 Einrfarren, v. a. прилучити до при-ходу; die Einrfarrten прихожане.
 Einrfpflanzen, v. a. посадити въ зе-млю, засадити, всадити, защѣпити.
 Einrfplastern, v. a. вимостити, ви-бурковати.
 Einrfplöcken, v. a. пригвоздити, при-бити, вбити.
 Einrfplügen, v. a. приорати, заорати, вѣорати.
 Einrfproffen, v. a. защѣпити, нащѣ-пити.
 Einrfpichen, v. a. засмолити, смолоу обляти.
 Einrfplauben, v. a. набалагурити, на-говорити.
 Einrfpöfeln, v. a. насолити, просо-лити.
 Einrfprägen, v. a. вибити, напечатати, втиснути; врити; sich etwas —, втямити собѣ що, затямити, за-памятати, навчити ся.
 Einrfpreiben, v. a. наговорити.

Einpressen, v. a. положити въ тис-карню, притиснути, втлочити.
 Einpressung, f. давлене, тиснене.
 Einrfprägeln, v. a. вбивати (пати-комъ).
 Einrfpubern, v. a. напудрити.
 Einrfbumpen, v. a. накачати води, начерпати.
 Einrfpuppen, v. g. закутатися, обцо-лити ся, обвинутися.
 Einrfquartiren, v. a. намѣстити.
 Einrfquartirung, f. постой, намѣщене.
 Einrfquellen, v. a. намочити.
 Einrfquetschen, v. a. розколотити.
 Einrfquetschen, v. a. вдолити, прищѣ-мити, прискринити.
 Einrfraffen, v. a. набрати до чого, уфатити.
 Einrfrahmen, v. a. оправити въ рамки.
 Einrfraummeln, v. a. вбивати.
 Einrfrangiren, v. a. вмѣстити, влучи-ти, замѣстити.
 Einrfrathen, v. a. дораджувати, ра-дити, раяти, нагаити.
 Einrfräuchern, v. a. накоптити, за-коптити, наповнити димомъ.
 Einrfräumen, v. a. умѣстити, укласти; einem ein Zimmer—, дати кому комнату; (etwas zugestehen) зга-джатися, принимати, признавати.
 Einrfrechnen, v. a. вчислити, причи-слити.
 Einrfrede' f. заперекa, заверетка, за-мѣтка; намова.
 Einrfreden, v. a. вмавляти; перечити, противити ся.
 Einrfreffen, v. a. по̀двизати, по̀дви-нути.
 Einrfregnen, v. p. затечи, протѣкати, наляти (о дощи).
 Einrfreiben, v. a. натерти, намазати.
 Einrfreichen, v. a. подати.
 Einrfreichung, f. подаване, подавка; 3-Protokoll записникъ подавчий.

Einreihen, v. a. насновати, насни-
ти, наволѣчи; въ рядъ помѣстити,
врядити.

Einreihig, adj. одночерговий, одно-
рядовий.

Einreißen, v. a. наддерти, роздерти;
(niederreißen) розвалити, розтру-
тити, розломати, v. п. наддерти
ся, прорвати ся; sich spalten ко-
лоти ся; sich ausbreiten ширити ся
вкорѣвити ся, розповсюдити ся,
розойти ся, змагати ся.

Einreiten, v. a. вѣхати верхомъ
ober на кони; v. a. розвѣхати;
ein Pferd—, уѣздати коня.

Einsetzen, v. a. вправити, вставити.

Einrennen, v. a. висадити, вивалити,
виломати, видрулити, розбити,
розломати.

Einrichten, v. a. устроити, уладити,
розпорядити, зладити; (ein ber-
reichtes Glieb) вправити.

Einrichtung, f. устроєне, розпора-
джене, уладжене, устрѣй; впра-
влене.

Einriegeln, v. a. засунути, засувъ
заложити, заперти.

Einrißen, v. a. засказити, задроскати.

Einreisen, v. a. вкочити, ввинути.

Einrosten, v. п. заржавѣти, зару-
давѣти.

Einrücken, v. a. внести, вмѣстити,
помѣстити; v. п. вступити, войти.

Einrückung, f. помѣщене; вступлене,
вступъ.

Einrückungsgebühr, f. вмѣстна плата.

Einrühren, v. a. розколотити, роз-
мѣшати, розбовтати, розчинити.

Einß, п. одинъ (одежь); adv. одно,
рѣвно; adj. згодный; Einß werden
згодитися; es ist Alles Einß все
одно; Einß nach dem Andern одно
за другимъ, покотомъ, чергою.

Einfaat, f. засѣвъ.

Einsäcken, v. a. вложити въ мѣшокъ
oder въ торбу, всипати.

Einsäen, v. a. сѣяти, засѣяти.

Einsagen, v. a. подповѣсти, подпо-
вѣдати.

Einsägen, v. a. надпилити, запилити.

Einsalben, v. a. намазати, намастити.

Einsalbung, f. намащено.

Einsalzen, v. a. посолити, насолити,
солити.

Einsalzung, f. посолене, солене.

Einsam, adj. самотушний, самотный,
затишний, пустаыйкий, одлюдный,
глухий, усторонный.

Einsamkeit, f. самота, укромта, од-
люде, глушь (4. Decl.), усторонъ.

Einsamer, m. самотуха, самотный.

Einsammeln, v. a. згромадити, зби-
рати.

Einsammler, m. збирунь, збирачь.

Einsammlung, f. збирание; зборъ,
згромаджоване.

Einsargen, v. a. зложити, въ домо-
винѣ, положити въ домовину.

Einsatz, m. вставка; застава, заставъ.

Einsäuern, v. a. заквасити, наква-
сити. Einsäuernngsmittel, п. кваска,
квасокъ, закваска, розквасъ.

Einsäumen, v. a. обрубити.

Einsäumung, f. обрубка, обшивка.

Einschaben, v. a. вшкробати, вшкре-
птати.

Einschachteln, v. a. сховати до ко-
робки.

Einschalig, adj. зъ одною скарлупою,
односкарлупный.

Einschalten, v. a. вмѣстити, приба-
вити, вскобити, всунути.

Einschaltung, f. вмѣщене, прибавка,
вставлене, вложене.

Einschanzen, v. a. обкопати, засѣчи.

Einschärfen, v. a. натвердити кому
що, повторяти, нагадовати, на-
казати.

- Einschärfung**, f. **натвърдуване**, **наказъ**.
- Einscharren**, v. a. **загребсти**, **загребувати**, **загребати**, **зарити**, **запорпати**.
- Einschattig**, adj. **однотѣнный**.
- Einschenken**, v. a. **наливати**, **наляти**; **einen klaren Wein**—, **дѣйстви** (чисту) **правду** **говорити**.
- Einschinker**, m. **наливайко**, **наливачъ**, **чашиникъ**.
- Einschleuern**, v. a. **ввозити** **до** **сто-** **лости**.
- Einschichtig**, adj. **однослойный**, **одно-** **верстный**.
- Einschicken**, v. a. **прислати**.
- Einschieben**, v. a. **всунути**, **встро-** **мити**, **вмѣстити**, **вставити**, **подк-** **нути**; **Brod in den Backofen**—, **саджати** **хлѣбъ** **до** **печи**.
- Einschiebsel**, n. **всувка**, **встромокъ**.
- Einschiebung**, f. **вмѣщене**, **встромлене**.
- Einschießen**, v. a. (**Brod in den Ofen**) **саджати**; (**vom Gewehr**) **прострѣ-** **лити**, **стрѣляемъ** **розбити** (**роз-** **валити**), **розстрѣлити**.
- Einschiffen**, v. a. (**Waaren**) **наложити** **на** **корабелъ**; (**Truppen**) **посадити** **на** **корабелъ**; v. p. **вплести** **до** **ламану**; v. g. **сѣсти** **на** **корабелъ**.
- Einschirren**, v. a. **наложити** **шори** **на**.
- Einschlichten**, v. a. **наръзати** **въ** **за-** **пасъ** (**на** **запасъ**).
- Einschlafen**, v. p. **заснути**, **заспяти**, **у-** **слути**; (**von Gliedern**) **сцѣпяти**, **за-** **ковязнути**, **ошѣмѣти**.
- Einschläferig**, adj. **односпальный**.
- Einschläfern**, v. a. **заспати**, **успати**; **обманути**, **обманити**.
- Einschläfernd**, adj. **насонный**, **уси-** **пливый**.
- Einschläferung**, f. **засипъ**, **засипане**.
- Einschlag** m. (**die eingeschlagenen Fäden**) **свукотъ**, **утокъ**; (**am Kleide**, **an**

- Heimden** u. s. l.) **закладка**, **зало-** **га**, **рубець**, **обшивка**; (**Zuthat**) **за-** **права**; (**der Einschluß**) **окладка**, **о-** **верта**.
- Einschlagen**, v. a. **вбити**, **втовчи**; (**entschleischlagen**) **розбити**, **розтрѣска-** **ти**, **вбити**, **видрулити**; (**einen Weg**) **ити** **якою** **дорогою**, **попа-** **сти** **на** **дорогу**; (**einwickeln**) **зави-** **нути**, **вмѣстити**, **влучити**; **зало-** **жити**, **загнути**; v. p. (**die Hand geben**) **дати** **руку**, **ударити** **въ** **руки**; (**vom Blitze**) **ударити**, **трѣ-** **снути**; **geraten** **вдаватися**, **повести** **ся**; (**betreffen**) **належати**, **заходити**.
- Einschlaggespinnst**, n. **уткова** **пряжа**.
- Einschlägig**, adj. **дотичный**, **сюди** **на-** **лежащий**.
- Einschleichen**, v. g. **влѣзти**, **вкрасти** **ся**, **вповзати** **ся**, **всунути** **ся**; **внадити** **ся**, **всмикнути** **ся**.
- Einschleifen**, v. a. **ввезти** **на** **сангахъ** (**саницахъ**); **вбрусити**, **виточити**.
- Einschleppen**, v. a. **втаскати**, **прим-** **чати**, **заволѣчи**.
- Einschleudern** v. a. **розмѣтнути**, **роз-** **трѣскати**.
- Einschließen**, v. a. **заперти**, **затвори-** **ти**, **зачинити**, **замкнути**; **влучити**, **залучити**; (**umzingen**) **обступити**, **обкружити**, **обвести**.
- Einschließlich**, adv. **залучно**, **влучно**.
- Einschließung**, f. **запиране**, **замкнуте**; **заперте**; **обступлене**.
- Einschließungszeichen**, n. **скобки**.
- Einschlingen**, v. a. **глодати**.
- Einschlitzen**, v. a. **надтинати**, **надпо-** **ротити**.
- Einschlucken**, v. a. **глодати**, **погло-** **тнути**, **повкнути**.
- Einschlummern** v. o. **задрѣмати**, **у-** **снути**, **заснути**.
- Einschlüpfen**, v. a. **вкрасти** **ся**, **впов-** **затися**.

Einschlürfen, v. a. всербнути, хлещнути, втягнути въ себе.
 Einschluß, m. залука, прилога, додатокъ; (Klammern) скобки (pl.).
 Einschmeißen, v. g. приласкаться, омизоватися, ласкаться, приласкати ся.
 Einschmeißen, v. a. розбити, разломати, виломати.
 Einschmelzen, v. a. розтопяти, расплавяти.
 Einschmieben, v. a. вковати, заковати.
 Einschmieren, v. a. помазати, натерти, смазати.
 Einschmüßen, v. a. закаляти, замурати, заязозити, обмургати.
 Einschnallen, v. a. застигнути, пристигнути, зашпинити, заяти.
 Einschnappen, v. n. запасти; втягати.
 Einschneiden, v. a. връзати, зарёзати, вирёзати, врубити, витяти; вкратити, накрешити; дожати, вижати.
 Einschneidig, adj. зъ однимъ острымъ, односъчнйй.
 Einschnitt, m. нарѣзка, връзъ, зарубъ, зарёзъ, зарубокъ; зубецъ; (Eisur) пересѣчка.
 Einschneizen, v. a. вирёзати, вистругати.
 Einschneipfen, v. a. внюхати.
 Einschneüren, v. a. зашнуровати.
 Einschöpfen, v. a. начерпати, набратити, наливати.
 Einschranken, v. a. ограничити, обмежити, звузити, зменшити, усмирити.
 Einschränkung, f. ограничєне, зменшенє, повдєжанє; вимѣнка.
 Einschrauben, v. a. пришрубовати, вкрутити.
 Einschreien, v. a. нажахати, наполошити, страху набавити.
 Einschreibegeld, n. записне.

Einschreiben, v. a. вписати, записати; sich — lassen записати ся.
 Einschreiber, m. записовачъ.
 Einschreibung, f. вписанє, записъ.
 Einschreiten, v. n. вступити; вдавѣтися.
 Einschreien, v. a. вложити, закотити.
 Einschrumpfen, v. n. зморщити ся, згнитити ся; завянугти, змѣдѣти.
 Einschüttern, v. a. налякати, напугати, наполошити, запугати.
 Einschulen, v. a. вправити, приучити.
 Einschürig, adj. однострижнйй.
 Einschuß, m. утокъ, снутокъ.
 Einschustern, v. a. понести страту, стратити.
 Einschüttern, v. a. всипати, насипати.
 Einschwärzen, v. a. начорнити, зачорнити, замурати; verbotene Waaren — пачкувати.
 Einschwaßen, v. a. вмовити въ кого, намовити кого, наговорити кому.
 Einschweifeln, v. a. насѣрчити.
 Einschwenken, v. n. заходити въ середину.
 Einschwitzen, v. a. запотнити.
 Einsegnen, v. n. приплити до лиману.
 Einsegnen, v. a. благословити, поблагословити.
 Einsegnung, f. благословєне, благословѣнє, благословєнство.
 Einsehen, v. a. заглянути, видѣти, пѣзнати, понимати, узнати, пропнхкати, нарозумѣтися.
 Einsehen, n. загляданє; застановленє.
 Einsehend, adj. розсуднйй, толкущйй, розумнйй.
 Einseifen, v. a. намылити, вимылити.
 Einseitig, adj. одностороннйй; кривйй.
 Einseitigkeit, f. одностороннѣсть.
 Einsenden, v. a. прислати до кого.
 Einsender, m. присилающйй, засилающйй.

Einsetzung, f. прислание, присылка.
Einsetzen, v. а. опустити, погрузити.

Einsetzung f. опущена, впушена, впадина.

Einser, m. единица.

Einsetzen, v. а. всадити, вставить, посадити; (bestimmen, beordnen) установить; eine Fensterscheibe—, вставить шкло; einen zum Könige—, назначити кого королѣмъ; zum Pfande—, заложити, заставить; einen Dieb—, всадити злодѣя до темницѣ; sich in den Wagen einsetzen, всѣсти на вѣзъ; einen wieder— in sein Eigenthum звернути кому власнѣсть (майно).

Einsetzung, f. вставлене; постановлене.

Einblick, f. взглядъ, прозорливѣсть, проникливѣсть, розсудокъ, познание, свѣдомѣсть, вѣдомѣ.

Einblickvoll, adj. свѣдомый, розсудный, тямущий, тулкий, проникливый, прозорливый.

Einblickern, v. п. всякнути, втѣкати.

Einbleiben, v. а. пересѣяти въ шо.

Einbleibe, f. пустыня, самота.

Einbleiben, v. п. вкипѣти, википѣти.

Einbleiber, m. самотуха, затворникъ, пустальникъ.

Einbleiberhütte, f. пустка.

Einbleiberisch, adj. пустальничий, пустинный, самотничий.

Einbleiberleben, n. житье пустальниче овер самотниче.

Einbleiben, v. а. запечатати.

Einbleiben, v. а. заспѣвати.

Einbleiben, v. п. запаста, запаста ся, осѣсти, стругнути.

Einbleiben v. п. всѣсти, въ шо.

Einbleiben, adj. одномоѣстный.

Einbleiben, adj. одноподошвий.

Einbleiben, v. а. запрягати, спря-

гчи, заложити; розпяти, натягнути.

Einbläuer, m. едносталоукъ, одноколѣнка.

Einbläuerig, adj. едносталокувий, одноколѣнный.

Einbläuerung, f. запрягане; розпняне.

Einbläueren, v. а. до збѣжницѣ звозити овер дати.

Einbläueren, v. а. заперти, замкнути.

Einbläuerung, f. запиране, замкнене.

Einbläueren, v. а. загривати.

Einbläueren, v. а. впрясти; sich—, окутати ся, обвити ся, обволѣчи ся.

Einbläuer, f. ѡдпоръ.

Einbläueren, v. а. вмовити, примовити, спонукати; Muth—, приподати духа овер ѡваги; v. п. спосѣтити кого, заѣхати до кого; Einbläuer thun перечити, боронити, ѡдшпрати ся.

Einbläueren, v. а. побрискати, збрискати, попорошити, покропити; розбити, вивалити, виважити, видруити.

Einbläueren, v. п. вскочити; v. а. розломати, розбити скачучи.

Einbläueren, v. а. вбрискати, набрискати.

Einbläuer, m. заверетка, спротивъ, замѣтка, ѡдпоръ.

Einbläuer, m. вскѣк.

Einbläueren, v. а. наплювати въ шо.

Einbläueren, v. а. зачопити, затикати, заднити.

Einbläuer, einbläuer, einbläuer, adv. колись, бывало, було, одного разу.

Einbläueren, v а. запровадити до стайнѣ.

Einbläuerig, adj. однопневий.

Einbläueren, v. а. вѣити, влочити, прилочити, влопати, вложити.

Einstand, m. наступлене уряду.
 Einstandsgeld, n. вступна оплата.
 Einstaubrecht, n. право вкупу.
 Einstäubern, v. а. навоњати, насжро-
 дити.
 Einstäuben, v. а. запилити, запоро-
 шити.
 Einstecken, v. а. проколоти, заколо-
 ти, пробити.
 Einstecken, v. а. воткнути, втикати,
 встромити, вложити; einen inß Gef-
 fängniß —, всадити до темницѣ
 кого; einen Schimpf—, перетер-
 пѣти ганьбу.
 Einsteheп, v. п. вступити, одповѣ-
 дати за що; вступити въ службу.
 Einsteheп, v. г. закрасти ся.
 Einsteigen, v. п. вѣзти, всѣсти.
 Einstellen, v. а. вставити; (unterlassen,
 aufschieben,) оставити, залишити,
 поехати, одложити; ich werde
 mich einstellen прииду, стану; sich—,
 приходити, прийти, явити ся,
 ставити ся.
 Einstellung f. оставлене, залишене,
 ставлене ся.
 Einstens, f. einst.
 Einsticken, v. а. вишивати, нашивати.
 Einstig, adj. прийдучий, будущий,
 колишній.
 Einstimmen, v. п. згодити ся; при-
 голошувати.
 Einstimmig, adj. одноголосний, згѣд-
 ний.
 Einstimmigkeit, f. одноголоснѣсть,
 згода.
 Einstimmung, f. згода.
 Einstmalig, f. einstig.
 Einstmalß, f. einst.
 Einstockig, adj. зъ однимъ поверхомъ,
 однопядровий.
 Einstopfen, v. а. начинити, набити,
 наложити.

Einstoßen, v. а. вопхнути, встромити,
 втовчи, вбити, вибити, роз-
 бити.
 Einstreichen, v. а. вмазати, впусити;
 згорнути; (bei den Schloßern) на-
 пилити.
 Einstreiten, v. а. розмавјати, кому.
 Einstreuen, v. а. посипати, всипати,
 натрусити, постелити, прямъ-
 шати.
 Einstrich, m. зубъ.
 Einstricken, v. а. вдѣлати, видѣлати.
 Einströmen, v. п. вливати, натов-
 помъ ober нагономъ плисти.
 Einstücken, v. а. вставити.
 Einstudieren, v. а. виучити ся, ви-
 твердити.
 Einstürmen, v. п. кинути ся на кого,
 наскочити, напасти; розбити.
 Einsturz, m. западъ, заломъ, розва-
 лина, завалина.
 Einstürzen, v. п. провалити ся, роз-
 валити ся, заломати ся.
 Einstweilen, adv. тимъ часомъ, мѣжъ
 тимъ.
 Einstweilig, adj. тимчасовий.
 Einstubeln, v. а. заялозити, замурати,
 заогидити, закалати.
 Einstufig, adj. односкладний; мало-
 мовячий, немѣвний.
 Eintägig, adj. однодневий, денний.
 Eintagsfliege, f. поденька.
 Eintauschen, v. а. обмочити, замочити.
 Eintauschung, f. обмочене, замочене.
 Eintauschen, v. а. вимѣнати, промѣ-
 нати.
 Eintauschung, f. вимѣна, промѣна.
 Eintheigen, v. а. розчинити, розро-
 бити, мѣсити (тѣсто).
 Eintheilen, v. а. роздѣляти, подѣли-
 ти, розложити.
 Eintheilung, f. подѣлъ, роздѣлъ, роз-
 кладъ.
 Eintheeren, v. а. намазати, насмолити.

Einthun, v. a. вложити, положить, поставити въ шо; (einschließen) заперти.
 Eintrügig, adj. одноголосный, однозвучный.
 Eintrügigkeit, f. однозвучность.
 Einträchtig, f. однодушный, згодливый.
 Eintrag, m. кривда, ущербъ, шкода, оскорба; ((bei den Webern) утокъ, снутокъ.
 Eintragen, v. a. внести въ шо, вписати, записати; v. n. приносить хосенъ oder зиськъ.
 Einträglich, adj. доходный, хосенный, урожайный.
 Eintragung, f. записане, вписане.
 Einträufen, v. a. намочити; одомстити ся, одплатити.
 Einträufeln, v. a. накапати.
 Eintreffen, v. a. прибути, приѣхати (übereinstimmen.) згадкати ся; in Erfüllung gehen, вивонити ся.
 Eintreiben, v. a. загнати; einen Reif вбити клинъ; Geld —, доминатися грошей, взиськовати, вибирати.
 Eintreibung, f. загнане; вибиране.
 Eintreten, v. n. вступити въ шо, войти; наступати, начинатися, показуватися, entzweitreten втолочити, влоптати, роздоптати, втратовати, втравостовати.
 Eintreten, n. вступлене; втолочене, влоптане.
 Eintrichtern, v. a. черезъ лѣйку переливати oder наливати; einem etwas —, вбивати кому въ голову.
 Eintritt, m. вступлене, вступъ, входъ; начатокъ; Eintritt der Waagen, приводъ товаровъ.
 Eintrittsgeld, n. входове, вступна оплата. Eintrittskarte, f. вступна карта; Eintrittszimmer, n. входна комната.

Eintrocknen, v. n. висхнути, встряхнути, усохнути.
 Eintropfeln, v. a. накапати, каплями наливати.
 Eintunfen, v. a. помочити, вмочити, замочити.
 Einüben, v. n. вправити, часто повтаряти, приучити.
 Einübung, f. вправлене, вправа, приучене.
 Einberleiben, v. a. прилучити, влучити.
 Einverleibung, f. влучене, прилучене.
 Einvernehmer, v. a. вислухати.
 Einvernehmung, f. вислухане, згода.
 Einverstanden sein, згодити ся, порозумѣти ся.
 Einverständniß, n. згода, злагода; порозумѣне.
 Einverstehen, v. r. згодити ся, порозумѣти ся.
 Einwachsen, v. n. врости.
 Einwage, f. проважка.
 Einwägen, v. a. оѣважити; sich einwägen, уважити ся.
 Einwalzen, v. a. втачати, вваляти.
 Einwalzen, v. a. ввѣлювати.
 Einwand, m. заверетка, перека, замѣтка.
 Einwanderer, m. зайда, заходець, затека, заволока.
 Einwandern, v. n. прийти въ яку землю, замандрувати; поселити ся.
 Einwanderung, f. замандроване, нашествє.
 Einwärts, adv. дъ собѣ, до середины, вѣвнутрь; — gehen, косити, косо oder криво ходити.
 Einwässern, v. a. вимочити, обмочити.
 Einwässerung, f. обмочене.
 Eintreiben, v. a. наткати, сткати, сплѣтати; (einmischen) вмѣшати, вѣмѣстити.

Eintwechselfeln, v. a. **вмиѣняти, промиѣняти, замѣняти, одмиѣняти.**
 Eintwechselfung, f. **вмиѣна, замѣна, промиѣна, вмиѣняне.**
 Eintwehen, v. a. **розвѣяти, роздунути.**
 Eintweichen, v. a. **намочити, розмочити, змягчити.**
 Eintweihen, v. a. **освятити, посвятити; ein neues Kleid —, надыгнути въ першій разъ одежу.**
 Eintweihung, f. **посвящене, освящене.**
 Eintweisen, v. a. **припоручити; одати, передати.**
 Eintweisung, f. **припоручене; передача.**
 Eintwenden, v. a. **закидати, замѣтити, перечити.**
 Eintwendung, f. **заверетка, замѣтка; оборона.**
 Eintwerfen, v. a. **кидати ober метати въ . . . , вкинути; (zerfchlagen) розбити, розшибнути, вишибнути; f. einwenden.**
 Eintwerfung, f. **вкинене; розшибане, розбите.**
 Eintwickeln, v. a. **завинути, завити, обвити, повити, закутати, уповити.**
 Eintwicklung, f. **завиване, закутане.**
 Eintwiegen, v. a. **заколикати, вколикати; f. wägen.**
 Eintwilligen, v. a. **призволяти ober збозволити на що, вволити с. dat.**
 Eintwilligung, f. **призволене, збозволене, вволене.**
 Eintwindeln, v. a. **сповивати, уповити, запділити, запділюшити.**
 Eintwindern, v. a. **перезимовати; v. n. начинати (о зимѣ).**
 Eintwirken, v. a. **вткати, всновати; (in eine Sache, auf eine Sache) мати впливъ на що, дѣлати на що.**
 Eintwirkung, f. **дѣлане, впливъ.**

Eintwohnen, v. n. **мешкати въ чѣмъ. замешкати; sich einwohnen, зажити ся.**
 Einwohner, m. **житель, мешканець, обиватель.**
 Einwohnerin, f. **жителька, обивателька.**
 Einwühlen, v. a. **врити, вгребати, зарити, загребати.**
 Einwurf, f. **Eintwand.**
 Einwürgen, v. a. **поглотнути.**
 Einwurzen, v. n. **вкорѣнити ся, закорѣнити ся.**
 Einzahl, f. **число единственне.**
 Einzählen, v. a. **вчислити, вличити.**
 Einzählen, n. **вчислене, вличене.**
 Einzähnen, v. a. **зубити, зубцѣ витинати.**
 Einzängeln, v. a. **клѣщами уймити.**
 Einzapfen, v. a. **наточити, наляти; зачопити.**
 Einzäumen, v. a. **загородити, обгородити, обплекти.**
 Einzäumung, f. **городьба, оплета.**
 Einzehren, v. g. **всихати.**
 Einzeichnen, v. a. **вписати, написати въ що, рисувати; записати, замѣтити.**
 Einzeichnung, f. **записоване, вписоване.**
 Einzelheit, f. **das Einzeln.**
 Einzeln, adj. **оденъ, одинокий, оддѣльний, окремишний; adv. по одному, по однѣ, окремо, окремишно, оддѣльно.**
 Einzeln, n. **подробнѣсть.**
 Einziehen, v. a. **(einen Faden) насилити, заволѣчи; (ein Kleid) надѣти, надыгнути, стягнути, звузити; Jemand —, всадити въ темницю; Vermögen —, забрати на скорбь, конфискувати; einem den Gehalt —, задержати кому платню, позбавити кого платнѣ; vermindern) уменшити; (eine Nachricht)**

засягнути въдомость ober въстку; в. п. войти, вступить; в. г. (vom Leber, vom Luch) себсти ся, звузити ся; ein eingezogenes Leben, жите на самотъ. f. Eingezogenheit; (in einen Schwamm) впивати ся. Einziehung, f. втягане; побирание; уменьшене.

Einzig, adj. единый, самый, одинокий, горный; дивный; чудный.

Einzigsehn, v. а. шептати въ ухо.

Einzöllig, adj. однопалевый.

Einzig, m. въездъ, вступлене, приездъ, загощене.

Einzwängen, v. а. тиснути, силомъ впахати, втолочити.

Einzwängen, v. а. принудити до чего, присилувати.

Eirund, adj. яйцеватый, округлый якъ яйцо.

Eis, n. лёдъ, ледъ; durchsichtiges —, ясенецъ, яснець; dickes Eis глухий лёдъ; das Eis brechen разломити лёдъ, стелити дорогу.

Eisbahn, f. ховзанка, совзанка, совганка.

Eisbank, f. бриля леду.

Eisbär, m. медвѣдъ морской.

Eisberg, m. гора ледяна.

Eisbock, Eisbrecher, m. бикъ.

Eisbruch, Eisgang, m. заломъ леду, ломане леду.

Eisdecke, f. ледова поволока.

Eisen, v. а. рубати oder ломати лёдъ.

Eisen, n. залѣзо, зелѣзо; (Hesseln Ketten) кандали, окови.

Eisenader, f. зелѣзна жила.

Eisenarbeit, f. зелѣзна работа.

Eisenartig, adj. залѣзистый, зелѣзистый.

Eisenbahn, f. зелѣзница, залѣзница.

Eisenbergwerk, n. зелѣзна руда, зелѣзний рудникъ.

Eisenblech, n. листове зелѣзо.

Eisenblume, Eisenblüthe, f. вапняникъ ober зелѣзний пѣвътъ.

Eisenbruch, m. зелѣзний рудникъ.

Eisenbraut, m. зелѣзний дрѣтъ.

Eisenbruse, f. руда зелѣзна.

Eisenerde, f. земля зелѣзиста.

Eisenerz, n. зелѣзна руда.

Eisenfabrik, f. виробня зелѣза.

Eisenfarbe, f. зелѣзна барва, зелѣзна краска.

Eisenfarbig, adj. зелѣзноѡ барви, ржавый.

Eisenfeil, n. (Eisenfeilicht, Eisenfeilspähne) зелѣзны опилки.

Eisenfest, adj. мѡцный мовъ зелѣзо, зелѣзный.

Eisenfresser, m. величайко; зухъ, вичванка, гордулъ.

Eisengehalt, m. сколькость зелѣза.

Eisengeher, m. зелѣзнякъ.

Eisengeherci, lъвня зелѣза.

Eisengitter, n. зелѣзна мережа.

Eisenglanz, m. (Eisenglimmer), зелѣзный блестянецъ.

Eisengrube, f. f. Eisenbergwerk.

Eisenglimmer, m. зелѣзный лупокъ.

Eisenhaltig, adj. зелѣзистый.

Eisenhammer, m. зелѣзный молотокъ, зелѣзна гута.

Eisenhandel, m. зелѣзна торговля, зелѣзництво, склепъ зелѣзный.

Eisenhändler, m. зелѣзнякъ, торгующий зелѣзомъ.

Eisenhandlung, f. склепъ зелѣзный, зелѣзна лавка.

Eisenhart, adj. твердый якъ зелѣзо.

Eisenhart, m. f. Eisenfraut.

Eisenhütte, f. зелѣзна гута.

Eisensiesel, m. кресильце.

Eisenhut, m. тоя. борець, вовчий корень, царь-звѣле.

Eisenfram, m. крамница зелѣзна.

Eisenträger, m. продавец зельза, зельзаякъ.
 Eisentraut, n. зельзникъ.
 Eisenkuchen, m. вафля, оплатокъ.
 Eisenmal, n. знакъ одъ зельза.
 Eisenerz, m. зельзна охра.
 Eisenerz, m. зельзна пѣчь (e).
 Eisenplatte, f. зельзна дошка.
 Eisenprobe, f. зельзна трѣба ober проба.
 Eisenoxyd, n. окись зельза.
 Eisenoxydhydrat, n. водний окись зельза.
 Eisenoxydul, n. недоквасъ ober недокись зельза.
 Eisenrost, m. ржа, мржа.
 Eisensafran, m. охра; шафранъ зельза.
 Eisensalz, n. Eisenbitriol, m. копервасъ зельзний.
 Eisenschicht, f. покладъ зельзний, зельзна верства.
 Eisenschlacke, f. жужелица.
 Eisenschimmel, m. конь зельзноѣ шерсти.
 Eisenschmeller, m. димаръ.
 Eisenschmied, m. коваль.
 Eisenschmiede, f. кузня. коварня.
 Eisenschüssig, adj. зельзистий.
 Eisenspähne, pl. зельзній опилки.
 Eisenschweif, m. зельзистий дупокъ.
 Eisenspath, m. зельзна бѣла руда.
 Eisenstab, m. зельзний пруть.
 Eisenstein, f. Eisenerz.
 Eisenstufe, f. сомородне зельзо.
 Eisenthon, m. глина зельзна.
 Eisenbitriol, m. копервасъ зельзний.
 Eisenwaare, f. зельзний товари, зельза.
 Eisenwasser, n. вода зельзна.
 Eisentweinstein, m. винний камѣнь (зельзистий).
 Eisentwert, n. зельзна работа, зельза, зельзний судини; зельзна гута.

Eisentwurz, f. зельзна трава.
 Eisenzug, n. зельза.
 Eisensch, m. f. Eisentraut.
 Eisern, adj. зельзний, зельзний.
 Eisfeld, n. ледополе, леище, ледовисько.
 Eisgang, m. ломане леду.
 Eisgebirge, n. ледовѣ гори.
 Eisgras, adj. сивий.
 Eisgrube, f. ледникъ.
 Eisig, adj. покритий ледомъ, ледоватий. зледоватлий.
 Eisfalt, adj. студений ober зимний якъ льдъ.
 Eisfalte, f. ледове зимно, студѣнь.
 Eisfeller, m. ледникъ.
 Eisfessel, m. судина, (для леду).
 Eisflust, f. розпуклина ober цуклина въ деревѣ одъ морозу.
 Eisloch, n. пролубъ; полонка, ополонка, духъ, тона.
 Eismeer, m. ледовате море.
 Eispfahl, m. бикъ.
 Eispol, m. бѣгунъ ледоватий.
 Eissholle, f. крига.
 Eisshuh, m. лихва.
 Eisvogel, m. зиморожець.
 Eiszacken, m. Eiszarfen, m. сопляхъ, шишакъ (леду), бурульма.
 Eitel, adj. марний, пустий, зникавий, суетний; голий; гордый; eitle Hoffnung, пуста надѣя, eitel Geschick, пустыяки, нѣсенъшница.
 Eitelkeit, f. марница, суета.
 Eiter, m. гной, нарва, отокъ; blutiger—, суковница, суковница.
 Eiterbeule, f. болякъ, болячка, вередъ, чирка, чиракъ.
 Eiterblatter, f. вередница.
 Eiterfluß, m. течене гною.
 Eitericht, adj. гнойный.
 Eiterig, adj. ятристый, гнойный.
 Eisern, v. n. гноѣти ся, наливати, ятрити ся.

Егтерстод, м. стриженъ (въ болячцѣ).

Егтерунг, f. гноевъ, нагноене.

Егтерziehend, adj. гноучий.

Егтсѣй, п. бѣлокъ. бѣлко.

Еггел, м. мерзеньство, гадъ, огидъ; Uebelfeit, млойнѡсть; Одраза, обридливость; es ist mir zum Еггел gevorben зъогидило ся менѣ, змерзило ся менѣ.

Еггел, adj. гидкий, поганий, плюгавый, мерзкий. огидный; млойный; бридачий ся чимъ, бризливый.

Еггелhaft, еггелig, adj. гидкий, поганий, плюгавый, мерзкий, машкарный.

Еггелн, v. п. dieß еггелт mich змерзило менѣ тов, тимъ ся гаджу.

Еггелname, м. прозвище, прозва.

Еггелтѣтер, м. вибѣрникъ.

Еггелipse, f. затъмнѣне, запомрачене.

Еггелipsiren, v. ас. затъмнѣвати.

Еггелiptif, f. еклиптика.

Еггелiptifch, adj. еклиптичеський; ein еггелiptifcher Neimond новъ зъ затъмнѣнѣмъ сонця; ein еггелiptifcher Vollmond повня зъ затъмнѣнѣмъ мѣсяца.

Еггелoge, гуцулка, селянка.

Еггелkase, f. поривъ, захватъ.

Еггелasticitat, f. пружистѡсть.

Еггелastifch, adj. пружистый.

Еггелbe, f. Лаба.

Еггелbogen, Еггелnbogen, м. локоть.

Еггелgant, adj. пристройный, красивый, гарный; м. фертикъ.

Еггелgant, f. пристройнѡсть, нарядъ, приздоба.

Еггелgie, f. жалоспѣвъ, дума.

Еггелlectricitat, f. громовина, электрика.

Еггелctrisch, adj. громовный, электричеський.

Еггелctristren, v. а. електризовати.

Еггелctristrung, f. електризоване.

Еггелctristrmaschine, f. електрострѣй.

Еггелctrometer, п. електромѣръ.

Еггелctrophor, м. електрофоръ (-ношъ).

Еггелement, п. живло, первотина, первина; начатокъ.

Еггелementar, adj. начатковый, початковый.

Еггелementarbuch, п. букваръ.

Еггелementarisch, adj. живловый.

Еггелementarkenntnisse, pl. науки начатковы.

Еггелementarlehrer, м. учитель, удѣляющий начатки наукъ.

Еггелementarschuler, м. ученикъ начатковый.

Еггелen, Еггелenthier, п. лосунъ, лось.

Еггелend, adj. бѣдный, бѣдолашный, знуждалий, сѣромный, убогий, нещасный, капарный: лихий; (frant) нездужий, заморѣлий, нездоровый, хорий; ein еггелender Wein лихе ober плохе вино.

Еггелend, п. бѣда, нужда, негода, горе, злидний, бешкетъ, капаръ; (Verweisung) прогнане.

Еггелendiglich, adv. нужденно, бѣдно, сумно.

Еггелendshaut, f. Еггелendleder, п. кожа ober шкѡра зъ лосуна.

Еггелephant, м. слонъ.

Еггелephantenfuhrer, м. поводникъ слоня.

Еггелephantenu, м. слонева нога,

Еггелephantensau, f. слонева вошъ.

Еггелephantensaubaum, м. вошникъ слоневый.

Еггелephantennorden, м. орденъ слоневый.

Еггелephantentruffel, м. слонева труба.

Еггелephantenzahn, м. слоневый зубъ.

Еггелebe, м. ученикъ, плеканецъ.

Еггелef, num. одинадцать.

Еггелefect, п. одинадцатокуть.

Еггелelsenbein, п. слонева кѡсть.

Еггелelsenbeindrehler, м. токарь, шо слоневы кѡсти вырабляе.

Еггелelsenbeinern, adj. зѡ слоневѡ кѡсти.

Eiffach, adj. одинадцатерный.

Eliad, m. Илия, Илько.

Elibiren, v. a. вимѣтнути, випустити.

Elisabethtraut, n. златовість.

Elite, f. виборъ, грядь.

Eligir, n. лѣкъ, живолѣкъ.

Elle, f. локоть.

Ellenbogen, m. локоть.

Ellenbreit, adj. завширки въ локоть.

Ellengroß, adj. локтевий.

Ellenslang, adj. задовшки въ локоть.

Ellenreiter, m. локотникъ, аршинникъ.

Ellenwaaren, pl. товаръ локтевий.

Eller, f. ольха.

Ellernholz, n. ольшина, ольха.

Ellipse, f. випустка, вимѣтка; (in der Mathemat.) елипса.

Elliptisch, adj. елипсовий.

Elogen, pl. похвала, вихвала.

Else, f. сарделя.

Elsebeere, f. смородюхъ.

Elsebeerbaum, m. смородюхъ. бракъ.

Elster, f. сорока; adj. сорочачий.

Elterlich, adj. родительский.

Eltern, pl. родичъ, родитель.

Elisium, n. елизиумъ, рай.

Elisäisch, adj. елизейский, райский.

Elisisch, adj. прикрасний, райский.

Email, f. розтопа, розплава, розпустка.

Emailleur, m. розтопникъ.

Emailiren, v. a. розплавити.

Emailen, adj. розплавний.

Emancipation, f. висвобода, усамо-вольнене.

Emancipiren, v. a. висвободити, усамо-вольнити.

Emballage, f. увязка, поволока.

Emballiren, v. a. обернути, запаковати.

Embargo, n. наложенє арешту на корабель.

Emblem, n. f. Sinnbild.

Embryo, m. заплѣдъ, заплѣдокъ, зарѣдъ кѣльча (n).

Emeritus, m. вислуженець.

Emigrant, m. виходець.

Emigriren, v. a. виходити, переселити ся.

Eminent, adj. високий, славний; отличний.

Emilenz, f. Високѣсть.

Emir, m. Емиръ, арабский верховодникъ.

Emmerling, m. стронадла, жовтобрухъ.

Empfang, m. получене, приежь, одобрене, стрѣча; in Empfang nehmen, f. empfangen

Empfangen, v. a. получить. принять одержати; (bewillkommen) ити кому на стрѣчу, стрѣчати, принять; v. n. почати, тягѣтною здстати.

Empfänger, m. принимачь, приемникъ.

Empfänglich, f. лапшивий, понятний, способний, приймающий

Empfänglichkeit, f. способнѣсть.

Empfängniß, f. зачатє.

Empfangschein, m. посвѣдка.

Empfehl, m. поклѣнъ, чоломокъ.

Empfehlen, v. a. нагалити, припоручити, одобряти, захвалити; sich empfehlen, прощати ся, поручити ся.

Empfehlend, adj. приятний, милий.

Empfehlenwerth, adj. гѣдний припорученя oder захвалена.

Empfehler, m. припоручникъ.

Empfehlung, f. припоручене, поклѣнъ, чоломокъ, привѣтъ.

Empfehlungsbrief, m. листъ захвалний.

Empfindbar, adj. почутливий.

Empfindbarkeit, f. почутливѣсть.

Empfinderei, f. надмѣрна чувливѣсть.

Empfinden, v. а чути, почувти.
 Empfindlich, adj. чувливий, дражли-
 вий. докучливий, гнѣвливий, ко-
 лючий.
 Empfindlichkeit, f. чувливість, гнѣв-
 ливість.
 Empfindsam, adj чувствительний.
 Empfindsamkeit, f. чувствительность.
 Empfindung, f. чуте, чувство, почувъ,
 Empfindungslos, adj. безчувний, без-
 почувний.
 Empfindungslosigkeit, f. безчувность,
 безпочувность.
 Empfindungsvermögen, п. чувстви-
 тельность.
 Empfasse, f. сила.
 Empirie, f досвѣдъ, досвѣдчене.
 Empiriker, m. эмпирикъ.
 Empirisch, adj. досвѣдний.
 Empor, adv. до гори, горѣ, въ
 верхъ, на верхъ. дѣ верхови.
 Emporarbeiten, v. а. взнести.
 Emporbleiben, v. п. плавати по вер-
 ху; (bei Ehren verbleiben) бути въ
 чести.
 Emporbliden, v. п. спозирати въ
 гору. звести очи въ гору.
 Emporbringen, v. а. подвести, дви-
 гнути, взнести.
 Empören, v. а. зворушити, змутити,
 зворохобити; сердити, злобити.
 Empörend, adj. оскорбляющий, по-
 рушливий.
 Empörer, m. ворохобникъ, ворущ-
 никъ, бунтовникъ.
 Emporhalten, v. а. держати до гори.
 Emporheben, v. а. піднимати, під-
 нести, підняти, двигнути, взне-
 сти.
 Emporhelfen, v. а. допомогчи, по-
 магати, підняти, завдати.
 Emporkirche, f. хори.
 Emporkommen, v. п. прийти въ честь
 одг въ силу, зробити щасте

oder mastockъ, доробити ся, взне-
 сти ся.
 Emporkömmling, m. доробковичъ.
 Emporragen, v. п. виставати, стир-
 чати.
 Emporschweben, v. а. підняти ся въ
 гору, горою летѣти.
 Emporschwimmen, v. п. виплинути на
 верхъ; плавати по верху.
 Emporschwingen, v. г. підняти ся
 въ гору, взнести ся на крилахъ,
 звлѣяти ся богатимъ, добити ся
 въ славу, взнести ся.
 Emporstauen, v. п. випулити очи
 въ шо, завдано въ гору дивити ся.
 Emporstiegen, v. п. піднимати ся,
 підносити ся.
 Emporsträuben, v. а. нагирити.
 Emporstreben, v. п. намагати чимъ
 разъ висше, шукати слави одг
 чести, намагати за чимъ, заба-
 гати чога.
 Emporstrecken, v. а. піднести, взне-
 сти.
 Emportragen, v. а. підняти.
 Empörung, f. зворушене, ворущня.
 ворохобня, бунтъ.
 Empörungsg Geist, m. духъ ворохоб-
 ничний, одг ворущливий.
 Emporstwachsen, v. п. підрастати.
 Empsig, adj. трудящий, пильний, ро-
 бѣтний.
 Empsigkeit, f. пильность.
 Enallage, f. f. Vertwchselfung.
 Enchiklopädie, f. енциклопедия.
 Endbuchstabe, m. буква послѣдня одг
 наконецна.
 Endabsicht, f. наконецна цѣль.
 Endchen, п. кѣнчикъ, кавальчикъ.
 Enddarm, m. трубка.
 Ende, п. кѣнець, останокъ. скѣнча;
 край; Lebensende, смерть, скѣнъ;
 Zweck, намѣрене, цѣль; etw. zu

Ende bringen дождичити що, упо-
 рати ся одег вшахнути ся зъ
 чимъ; ein Ende nehmen кончити
 ся; am Ende на кѣнци, на краю,
 кѣнець одег край (с. Gen.); am
 Ende = endlich, наконѣць, навпо-
 слѣдокъ; von Anfang bis zum Ende
 одъ кѣнца до кѣнца, одъ початку
 до кѣнца.
 Endemisch, adj. краевий, мѣстцевий.
 Enden, endigen, v. a. кончити, за-
 кончити що, довершити, дого-
 товити, упорати ся зъ чимъ; v. п.
 умерти, конати.
 Endigung, f. закончене.
 Endig, f. шербакъ.
 Endlich, adj. наконецний, послѣдний,
 законченный; adv. наконѣць, нав-
 послѣдокъ; endlich einmal пред-
 цѣнь разъ.
 Endlichkeit, f. наконецность.
 Endlos, adj. безконечный, безкрай-
 ный, безкрайъ.
 Endreim, m. кѣнцева ритма.
 Endschaft, f. кѣнець.
 Endsilbe, f. послѣдний слогъ.
 Endung, f. закончене, кѣнець слова,
 падежъ.
 Endurtheil, n. наконецний засудъ.
 Endursache, f. послѣдна одег нако-
 нечна причина.
 Endzweck, m. цѣль, намѣрене.
 Energie, f. сила, твердость, витри-
 валость видержалость
 Energisch, adj. сильный; видержалий.
 Eng, enge, adj. узкий, тѣсний.
 Engagement, n. приемъ въ службу,
 умова.
 Engagiren, v. a. принять въ служ-
 бу, замовити.
 Engbeinig, adj. вузконогий.
 Engbrüstig, adj. ядушливый, ядуш-
 ный, душливый дихавичный.

Engbrüstigkeit, f. ядушливость, ядуха,
 душливость, дихавичность, диха-
 виця, ядужъ.
 Enge, f. вузина, тѣснота, вузкость.
 Engel, m. ангелъ.
 Engelblume, f. f. Dotterblume.
 Engeln, n. ангеликъ.
 Engelgestalt, f. ангельский видъ.
 An Engelgleich, adj. ангельский.
 Engelsfuß, n. папоротъ.
 Engeltour, f. яглиця, дяглиця, дя-
 гиль.
 Engen, v. a. звузити, стѣснити.
 Engerling, m. дорожникъ: борознякъ,
 борозднякъ.
 Enghalfig, adj. зъ вузкою одег тон-
 кою одег тѣсною шжею..
 Engherzig, adj. нечулий, безчувный.
 Engherzigkeit, f. безчувность.
 Engländer, m. Англичанъ, Англича-
 нинъ.
 Engländerin, f. Англичанка.
 Englisch, adj. ангельский; engländisch
 англичанский, английский.
 Engpaß, m. вузина, тѣснина.
 Enkel, m. внукъ, онукъ.
 Enkelin, f. внучка.
 Enkelfinder, pl. внучата.
 Enkelsohn, m. правнукъ.
 Enkeltochter, f. правнучка.
 Ennuyant, adj. смучный.
 Enorm, adj. безмѣрный, незвичайный.
 Entabeln, v. a. позбавити шляхоц-
 тва одег дворянства.
 Entabern, v. a. вижляти, вире-
 брити.
 Entarten, v. n. вродити ся.
 Entäußern, v. g. залишити що, по-
 кинути, одказати ся одъ чого,
 спродати.
 Entbehren, v. a. обѣйти оя безъ
 чого, не мати.
 Entbehrlich, adj. збутный, злишний,
 непотрѣбный.

Entbehrlichkeit, f. злишность.
 Entbehrung, f. бракъ, хиба, недостатокъ.
 Entbieten, v. а. приказати, звелѣти, переказати, заслати; einen Gruß поклонити ся.
 Entbietung, f. приказъ, звелѣнье; поклонъ.
 Entbinden, v. а. розвязати, освободити, увольнити; abdирати, бабити; entbinden werden породити, родити, повити.
 Entbindung, f. породъ, порода, злог; розвязане.
 Entbindungskunst, f. бабництво.
 Entbindungswaage, f. дѣмъ пологовий.
 Entblättern, v. а. обчѣмхати, оббравати листе.
 Entblößen, v. г. осмѣлити ся, обважити ся не стидати ся.
 Entblößen, v. а. обнажити, одкрити; позбавити чога.
 Entblößt, adj. одкритый обнаженный, голый, голошпивый, незакрытый; vom Gelde — sein, бути безъ грошей.
 Entblößung, f. обнажене; позбавлене.
 Entbrannt sein, f. entbrennen.
 Entbrechen, v. г. здержати ся.
 Entbrennen, v. п. загорѣти ся, розгорѣти ся, розпалити ся; vom Zorn —, роздълити ся, розсердити ся.
 Entchen, n. кача, уточка, утень.
 Entdecken, v. а. одкрити, винайти, виявити.
 Entdecker, m. винаходець, вислѣдникъ, винашелецъ.
 Entdeckung, f. одкрите, винаходъ.
 Ente, f. качка, утка.
 Entehren, v. а. обезчестити, обезславити, збезчестити, позбавити чести ober слави, зганьбити, зогидити; осоромити.

Entehrer, m. безчестникъ, огидникъ, осоромитель.
 Entehrung, f. обезчещене, обезславлене, неслава, нечестъ.
 Enteilen, v. п. удалити ся.
 Entenei, n. яйце качаче.
 Entenfeder, f. перо качаче.
 Entengraß, n. манна.
 Entengrün, n. рѣска, луска водна, ряса.
 Entenmuschel, f. скаловертъ.
 Enterben, v. а. висиновити, видѣлчити, виключити одъ дѣдництва oder наслѣдства.
 Enterbung, f. висиновлене, виключене одъ наслѣдства.
 Enterhafen, m. ошѣпъ.
 Enterich, m. качуръ, качоръ.
 Entern, v. а. зашѣпити.
 Enternung, f. зашѣплене.
 Entfahren, v. п. вискочити, висмикнути ся, вирвати ся.
 Entfallen, v. п. одпадати, випасти; забути; das Schwert entfiel seiner Hand мечъ випавъ зъ его руки; dem Gedächtnisse entfallen вийти зъ памяти, забути.
 Entfallen, v. а. розрѣсити, розпустити рѣси, одкрити, показати, розложити, розкласти, розвити; sich entfalten (von Blüthen) розцвистити ся, розцвистити; показувати ся.
 Entfärben, v. г. змѣнити ся на лицѣ, поблѣднѣти; v. а. розбарвити.
 Entfernen, v. а. оддалити.
 Entfernt, adj. оддалений, далекий, поодальний; adv. далеко, поодаль.
 Entfernung, f. оддалене, далечѣнь, далекѣсть, одстоя, оддалѣнь.
 Entfesseln, v. а. розковати, розпутати, освободити одъ оковъ.
 Entfesseln, v. а. оскубсти, оскубати.
 Entflammen, v. а. розпалити.

Entfliegen, v. п. одлетѣти.
 Entfliehen, v. п. втѣчи, уйти; уда-
 ти, шуснути, задерти ноги.
 Entfliehen, v. п. витѣкати, ви-
 ливати.
 Entfremden, v. а. украсти; знеохо-
 тити, одчужити.
 Entführen, v. а. увести, по̀рвати,
 викрасти.
 Entführer, м. уводитель.
 Entführung, f. уведенє, вѣкрадѣжъ.
 Entgegen, adv. супротивъ, насупро-
 тивъ, противъ, навъаки.
 Entgegenarbeiten, v. а. дѣлати на
 перекору, супротивити ся.
 Entgegenbauen, v. а. будовати про-
 тивъ.
 Entgegenbellen, v. а. лаяти овер гав-
 кати противъ.
 Entgegenbringen, v. э. винести на-
 противъ.
 Entgegenbrängen, v. г. опирати ся
 (противъ) чому.
 Entgegenreisen, v. п. спѣшити на зу-
 стрѣчъ овер напострѣтъ кому.
 Entgegenfahren, v. а. ѣхати на
 стрѣчу.
 Entgegengehen, v. п. ити на встрѣчу.
 Entgegengesetzt, adj. противный, про-
 тивовопоставный, напротивный.
 Entgegenhalten, v. а. держати про-
 тивъ кого, наставити; порѣвнати.
 Entgegenhandeln, v. а. супротивля-
 тися, дѣлати на перекору.
 Entgegenjagen, v. п. гнати (кому)
 на противъ.
 Entgegenkommen, v. п. встрѣчати,
 зустрѣчати; переймати.
 Entgegenlaufen, v. п. бѣгчи, напро-
 тивъ овер на встрѣчу; бути про-
 тивнымъ.
 Entgegenleben, v. п. жити въ надѣи
 будущности; противитися.
 Entgegennehmen, v. а. принять.

Entgegenreden, v. а. противорѣчити,
 перечити.
 Entgegenreisen, v. п. ѣхати на встрѣ-
 чу кому.
 Entgegenreiten, v. п. ѣхати на кони
 кому на встрѣчу.
 Entgegenstehen, v. а. вислати овер
 послати кому на встрѣчу.
 Entgegensehen, v. п. визирати, вижи-
 лати (кого).
 Entgegensein, v. п. супротивляти ся,
 противити ся.
 Entgegensetzen, v. а. ставити на про-
 тивъ; sich entgegensetzen супро-
 тивляти ся.
 Entgegenspringen, v. п. вискочити
 на противъ кому.
 Entgegenstehen, v. п. стояти напро-
 тивъ (чого), супротивляти ся.
 Entgegenstimmen, v. г. супротивля-
 ти ся.
 Entgegenstuern, v. п. запобѣгчи, за-
 порадити.
 Entgegentragen, v. э. нести напро-
 тивъ кому.
 Entgegenwirken, v. а. дѣлати напро-
 тивъ чому овер чого, ставити чо-
 му перепони.
 Entgegenziehen, v. п. вийти на всрѣ-
 чу кому, вийти насупротивъ
 кого.
 Entgegen, v. а. одвѣтити, одпо-
 вѣсти.
 Entgehen, v. п. убѣгчи, втѣчи, уйти.
 Entgeld, Entgelt, п. заплата, одпла-
 та, надгорода; ohne —, безплатно,
 марно, даромъ.
 Entgelten, v. п. заплатити, одпла-
 тити.
 Entgeltung, f. заплата, надгорода.
 Entgleiten, v. п. виховзнути ся, ви-
 смикнути ся; випасти.
 Entglimmen, v. п. загорѣти ся, за-
 палити ся, розъярити ся.

Entglühen, v. п. розгорѣти ся, розарити ся; (von Zorn) розгнѣвати ся.

Entgürten, v. а. розперезати, розпоясати.

Enthaaren, v. а. позбавити волося.

Enthalten, v. а. мѣстити въ собѣ, обдѣмати, заключати, держати въ собѣ; sich—, повдържати ся, здержати ся одъ чога.

Enthaltſam, adj. повдържливий, видържливий, умѣркований.

Enthaltſamkeit, f. видържливость, повдържливость, умѣркованость.

Enthaltung, f. повдържане.

Enthaupten, v. а. стяти ober одрувати голову.

Enthauptung, f. одрубане голови;— Johannis des Täufers главосѣки, головосѣки, усѣкновеніе.

Entheben, v. а. освободити, увольнити кого одъ чога; des Amtes—, скинути ober оддалити зъ уряду.

Entheiligen, v. а. обезчестити, сплюгавити, осквернити.

Entheiliger, m. зневажникъ.

Entheilung, f. обезчещене, осквернене, зневага.

Enthusiast, m. загорѣлецъ, запека, запалько.

Enthusiastisch, m. загорѣлость, поривъ, огонь.

Enthüllen, v. а. одкрити, одпѣлити, розпѣлити; виявити.

Enthüllung, f. одкрытие, виявлене.

Enthusiasmiren, f. begeistern.

Entjochen, v. а. здоймити ярмо, випрягчи зъ ярма.

Entjungfern, v. а. позбавити дѣвоства, роздѣвчити.

Entkleiden, v. а. роздягнути, роздѣти, розобрати, звольчи.

Entkleidet, adj. роздягнений, роздѣтый.

Entkleidung, f. роздягнене, роздѣбране.

Entkommen, v. п. втѣчи, уйти, вискепати ся, спасти ся.

Entkörper, adj. безтѣлесний.

Entkräften, v. а. ослабити, обезсилити, утомити, позбавити силъ.

Entkräftet, adj. зможений, ослаблений, охлялый, втомлений.

Entkräftigung, f. ослаблене, знежене, втомлене, утома.

Entladen, v. а. випорожнити, висвободити одъ тягару; sich—, вистрѣлити.

Entladung, f. випорожнене.

Entlang, adv. вздовжъ, повздовжъ.

Entlarven, v. а. здоймати, ober зняти машкару; одслонити, виявити.

Entlarbung, f. здоймлене машкари, одслонене.

Entlassen, v. а. одпустити, одправити; освободити, увольнити.

Entlassung, f. одпущене, увольнене, освобождене; одправа, одпустка.

Entlasten, v. а. здоймити тягаръ.

Entlauben, v. а. обдѣрвати листе, позбавити листья.

Entlaufen, v. п. втѣчи, убѣгчи, уйти.

Entlaufener, m. втѣклий.

Entlebigen, v. а. освободити, увольнити; sich—, освободити ся, збути ся, позбути ся; einen der Fesseln—, розковати кого; sich eines Versprechens—, виповнити обѣтницю.

Entlebigung, f. освобождене; виповнене.

Entlegen, adj. оддаленый, далекий, затишний, кутний, осторонний.

Entlegenheit, f. оддалѣнь, оддаленость, усторонь, осторонь.

Entlehen, v. a. позичити, виймити.
 Entlehnung, f. позичене, позичка.
 Entleiben, v. a. убити, умертвити, усмертити.
 Entleibung, f. убийство.
 Entleiden, v. a. виманити, вимантити, вихитрити.
 Entloeding, f. виманене.
 Entmannen, v. a. зоскопити, сте-ребити, счистити, схарашати.
 Entmannung, f. скоплене, схарашане.
 Entmasten, v. a. позбавити машини oder щогли, зломати машину.
 Entmuthigen, v. a. засмутити, засу-мовати, вноохотити, позбавити охоти.
 Entnehmen, v. a. одняти, одобрати, ослободити; abnehmen, verstehen, erfassen поняти, поймити, виро-зумѣти, доглупати ся, догадатися; auf Jemanden einen Wechsel —, дати врату oder тратку на кого.
 Entnerven, v. a. ослабити, обез-силити.
 Entnervt, adj. ослаблений.
 Entnervung, f. ослаблене.
 Entquellen, v. п. витѣкати.
 Entrathen, v. п. обійти ся безъ чого.
 Enträthseln, v. a. одганути, одга-дати, угадати.
 Enträthslung, f. одгадане, одгадка.
 Entree, f. Eintritt.
 Entreisen, v. a. видерти, вирвати; v. п. убѣгти, урати.
 Entrepreneur, m. предприємиць.
 Entrich, m. качуръ.
 Entrichten, v. a. платити.
 Entrichtung, f. оплата, плата.
 Entriegeln, v. a. одсунути, однати запору oder засувку.
 Entinnen, v. п. втѣчи, спасти ся, уйти.

Entrollen, v. a. розвернути, розко-тити; v. п. котити ся.
 Entrücken, v. a. одняти уфатити.
 Entrunzeln, v. a. розморщити, згла-дити морщкы, розрѣсити.
 Entrüsten, v. a. розсердити, роз-гнѣвити; v. г. розсердити ся, розгнѣвати ся.
 Entrüstung, f. гнѣвъ.
 Entsagen, v. a. одречи ся, одмовити.
 Entsagung, f. одречення; одмовленя.
 Entsatz, m. Entsaftung, f. одсѣча, освобожденє одъ осады.
 Entsäuern, v. a. квасъ зъ чого ви-дѣлити.
 Entschädigen, v. a. винагородити, нагородити, направити.
 Entschädigung, f. винагорода.
 Entschreiben, v. a. осудити, спорѣ-шити, розбзнати, рѣшити; укрѣ-чити.
 Entscheidend, adj. рѣшаючий.
 Entscheidung, f. спорѣшенє, рѣшенє, засудъ, розбзнанє.
 Entscheidungsgrund, m. причина за-суду.
 Entscheidungspunkt, m. квиля рѣша-юча, пересилєнє.
 Entschieden, adj. рѣшений, розсу-джений; певний, цѣлковитий, сильний.
 Entschiedenheit, f. певнѣсть, сила.
 Entschaffen, v. п. заснути, уснути; (sterben) умерти.
 Entschlagen, v. г. ослободити ся одъ чого, позбути ся чого, залишити oder покинути що.
 Entschlagung, f. залишенє.
 Entschleichen, v. п. виховзнути ся, вимикнути ся.
 Entschleiern, v. a. одкрити, одту-лити.
 Entschließen, v. a. f. aufschließen; sich entschließen рѣшити ся, намѣрити,

задумати, загадати, нагадати ся, постановити.
 Entschlieſung, f. намѣрене, постановлене.
 Entschloſſen, adj. смѣлый, готовый.
 Entschloſſenheit, f. готовость, смѣлость, мужность, отвага.
 Entschlummern, v. п. задрѣмать, задрѣмать ся заснути.
 Entschlüpfen, v. п. виховзнути ся, видобути ся, висмикнути ся, вискпнати оя, утѣчи.
 Entschluß, m. намѣрене, постановлене, гадка, задумане.
 Entschuldigern, v. а. оправдати, звиняти.
 Entschuldigung, f. оправдане, вимовка, вимова; — Brief, m. вимовный листъ.
 Entschweben, v. п. улетѣти.
 Entschwinden, v. п. счезнути; dem Gedächtniſſe—, вийти зъ памяти, выпасти зъ памяти.
 Entseelen, v. а. усмертити.
 Entseelt, adj. бездушный, мертвый, змерлий, покойный.
 Entsenden, v. а. послати, виправити, одослати.
 Entsetzen, v. а. скинути, одставити; von der Belagerung befreien, освободити одъ осады; sich entsetzen ужаснути ся, захохнути ся, здумѣти ся.
 Entsetzen, n. жажъ, страхъ, лякъ. сумъ, тривога, гроза.
 Entsetzlich, adj. лячный, страшный, грозный.
 Entsetzung, f. скинене; освобождене.
 Entsetzen, v. а. розпечатати.
 Entsetzung, f. розпечатане.
 Entsincken, v. п. выпасти, унасти.
 Entsinnen, v. г. пригадати собѣ, памятали, нагадати собѣ.

Entspinnen, v. а. загадати, задумати, начати; v. г. начати ся.
 Entsprechen, v. п. одповѣсти, рѣвнати.
 Entsprechend, adj. одвѣтний, одповѣдний.
 Entsprießen, v. г. повставати, походити, виростати.
 Entspringen, v. п. ускочити, висмикнути ся, уйти; (herborkommen) витѣкати, випливати; походити, виходити.
 Entsprossen, adj. походячий, вийшовный.
 Entsprungen, adj. убѣгний, повставший.
 Entstammen, v. п. походити.
 Entstehen, v. п. походити, починати ся, начиначи ся.
 Entstehung, f. начало, начатокъ, зачатокъ.
 Entstehungsart, f. способъ повстаня.
 Entstehungsgrund, m. причина начатку.
 Entsteigen, v. п. виходити, воднимати ся.
 Entstellen, v. а. змѣнити, одмѣнити, погдоршити, спотворити, зъогидити.
 Entstellt, adj. змѣненный, спотвореный.
 Entstellung, f. змѣнене, спотворене.
 Entströmen, w. в. виливати ся.
 Entstürzen, v. а. снасти.
 Enttöndigen, v. а. очютити одъ грѣховъ.
 Entthronen, v. а. скинути зъ престола позбавити престола.
 Entthronung, f. скинене oder звернене зъ престола.
 Enttöndigen, v. а. ошадити; enttöndigt sein обойти ся безъ чого, позбутися.
 Entwölfern, v. а. вилюднити, опустошити.

Entwölfert, adj. вилюднений, безлюдний.

Entwölfertung, f. вилюдене, опустошене.

Entwachsen, v. a. вирости зъ чого, вийти зъ дитинства.

Entwaffnen, v. a. визброѣти, збрую ђняти.

Entwässern, v. a. осушити, висушити.

Entweder, conj. або, будь.

Entwehren, v. a. позбути ся чого, противити ся, вдержати ся.

Entweichen, v. п. втѣчи, убѣгти, уйти, висмикнути ся.

Entweichung, f. убѣгнене.

Entweihen, v. a. осквернити, сплюгавити.

Entweihung, f. осквернене, сплюгавлене.

Entwenden, v. a. ђняти, украсти, взяти.

Entwendung, f. крадѣжъ.

Entwerfen, v. a. наобразити, назначити, начертати, невергнути.

Entwickeln, v. a. розвинути, розповити, розвязати; sich entwickeln развити ся, висновувати ся, ђвчати ся.

Entwicklung, f. розвитокъ, розвѣй, розвязка, розсноване; конецъ.

Entwibern, v. a. зѣяти людянимъ.

Entwindeln, v. a. розпѡлюшити, розпутати.

Entwinden, v. a. вирвати, викрутити.

Entwischen, v. п. уйти убѣгти, улетѣти, висмикнути ся.

Entwöhnen, v. a. ђлѣчити, ђлзвичайти, ђллучити.

Entwöhnung, f. ђлѣчене, ђллучене.

Entwölfen, v. г. прояснювати ся, вияснювати ся, розчулювати ся, вичулювати ся.

Entwürbigen, v. a. знечестити, збезчестити, обезславити, знизжити.

Entwurf, m. наснова, заснова, замисль, навергъ.

Entwurzeln, v. a. викорѣнити, зъ корѣнемъ вирвати.

Entzaubern, v. a. розчаровати.

Entzäumen, розъуздати, розховстати.

Entziehen, v. a. позбавити кого чого. ђняти ђдег ђдобрати що ђлзкого, витягнути.

Entziehung, f. позбавлене, ђдобране.

Entziffern, v. a. розтовковати, розгадати, висвѣтити.

Entzifferung, f. розтолковане, висвѣтлене.

Entzücken, v. a. плѣнити, захватити.

Entzückt, adj. плѣнений, захвачений.

Entzückung, f. захватъ, зафатъ.

Entzügeln, v. a. розховстати.

Entzündbar, entzündlich, adj. розпальний, запальний, палкий.

Entzündbarkeit, f. палкѡсть.

Entzünden, v. a. зажегчи, розпалити.

Entzündung, f. запалене; жаръ.

Entzwei, adj. на двоє, на половину; (in Zusammensetzungen) роз —.

Entzweibersten, v. п. розпукнути ся.

Entzweibrechen, v. a. розломити, розбити, розбратати.

Entzweien, v. a. кромити, посварити розвоѣти, повархолити; sich — посварити ся, повархолити ся кромити ся, розбратати ся.

Entzweigeßen, v. п. розтовчи ся, розбити ся.

Entzweischlagen, v. a. розбити, розтовчи.

Entzweistossen, v. a. розбити.

Entzweigung, f. незгода, роздвѣй.

Entzweireißen, v. a. роздрвати, перервати.

Entzweitreten, v. a. роздптати, розтратовати.

Eszian, m. гѳрчанка, гѳрець.
Esnulette, f. нарамя.
Ephemere, f. одень день.
Ephemeriden, pl. дневникъ.
Ephemerisch, adj. однодневий.
Epheu, m. блющъ.
Epheuweide, f. f. Wachtweide,
Epidemie, f. зараза, зарва.
Epidemisch, adj. заривний, заразливий.
Epigramm, m. написъ.
Epiker, m. епикъ.
Episeptie, f. падалиця, погиблиця.
Episeptisch, adj. падаличний.
Epilog, m. дослово, послѣдне слово.
Episch, adj. епискскый.
Episode, f. вставка.
Episkopat, n. f. Bisthum.
Epistel, f. листъ, послане.
Epitaphium, n. помянникъ, надгроб-
на надписьъ.
Epoche, f. нова доба.
Epoee, f. епопея.
Eppich, m. петрушка; блющъ.
Equipage, f. поѣздъ; (Kleidung, An-
zug) платье, убранство.
Equipiren, v. a. знадобити, зная-
дити, осмотрити.
Er, проп. онь; ти (in verächtlicher
Sprache).
Erachten, v. a. почитати, догадува-
тися, доминишатися.
Erachten, n. гадка, судъ, розумѣнє.
Erarbeiten, v. a. доробити ся, до-
працювати ся, заслужити.
Erb—, adj. наслѣдний, дѣдичний,
батькѳвскый.
Erbader, m. наслѣдне одег дѣдичне
поле.
Erbadel, m. дѣдичне шляхоцтво.
Erbamt, n. дѣдичний урядъ.
Erbantheil, m. дѣдичний подѣлъ, по-
батькѳвщина.
Erbarmen, v. g. умилосердити ся,
зглянути ся, спожалувати кого,

помилувати; Herr erbarme Dich!
Господи помилуй!
Erbarmend, adj. милосердний, мило-
стивий.
Erbarmig, n. милосердникъ.
Erbärmlich, adj. нужденний; лихий;
жалѳстний.
Erbarmung, f. милосердие, мило-
серднѳсть, помилованє.
Erbarmungsloß, adj. безмилосердний,
немилостивий.
Erbarmungswert, adj. гѳданий поми-
лованя.
Erbauen, v. a. вибудувати, постро-
вти; наставляти, спонукати до
доброго.
Erbauer, m. будовникъ.
Erbaulich, adj. поучаючий, примѳр-
ний.
Erbauung, f. вибудованє, пострѳвє;
поученє.
Erbauungsgrede, f. поучаюча бесѳда.
Erbbeamte, m. наслѣдний одег дѣ-
дичний урядникъ.
Erbbegrabniß, n. родинний грѳбъ.
Erbberechtigt, adj. управнений до
дѣдичтва.
Erbe, adj. наслѣдникъ, дѣдичъ; recht-
māßiger—, прѳвесникъ.
Erbe, n. наслѣдство, дѣдичтво, бать-
кѳвщина, змерщина.
Erben, v. a. нотрясти ся, затрим-
твти.
Erbeigen, adj. дѣдичний, наслѣдний,
родовий.
Erbeigenthum, n. дѣдична одег ро-
дова власнѳсть, наслѣдство.
Erbeigenthümer, m. дѣдичний влас-
никъ.
Erbeigenthümlich, adj. наслѣдний, дѣ-
дичний.
Erbeissen, v. a. розгристи.
Erben, v. a. наслѣдити, одѣдичити,
посясти.

Erbtetteln, v. а. вижебрати, вимолити, випросити, видайкати.
Erbteuten, v а. здобути, злупити.
Erbfäßig, adj. здобний до дѣдичтва.
Erbfall, m. спащина, спадокъ.
Erbfehler, m. дѣдична вада.
Erbfeind, m. напосѣлий одер лютий ворогъ, дѣдичний ворогъ.
Erbfeindschaft, f. дѣдична одер родова вражда.
Erbfolge, f. наслѣдство.
Erbfolgegesetz, n. право о наслѣдствѣ одер о дѣдичствѣ.
Erbfolgekrieg, m. война о наслѣдство.
Erbfrau, f. наслѣдница, дѣдичка.
Erbfürst, m. дѣдичний одер наслѣдний князь.
Erbgeld, n. дѣдичний грошъ.
Erbgenosß, m. спольний дѣдичъ, свѣдѣдичъ.
Erbgenossenschaft, f. свѣдѣдичтво.
Erbgericht, n. розправа наслѣдна.
Erbgerichtsherr, m. дѣдичний судецъ одер судия.
Erbgefessen, adj. дѣдично ослѣий.
Erbgrind, m. струповатость.
Erbgruft, f. дѣдичне гробовисько одер гробинце.
Erbgut, n. батькѣвшина, дѣдѣвшина, отцѣвшина.
Erbherr, m. наслѣдникъ, дѣдичъ.
Erbhuldigung, f. присяга подданча.
Erbieten, v. г. обовязатися до чого.
Erbieten, n. предложене.
Erbietig, f. erbötig.
Erbin, f. наслѣдница.
Erbiten, v. а. випросити, випрохати, доправитися чого, допросити ся.
Erbittern, v. а. розгнѣвати, роздѣлити, розмотити, розсердити.
Erbitterung, f. розгнѣвъ, розгнѣваность, розлючене.

Erbittlich, adj. дяющий ся умолити одер упросити.
Erbkauf m. дѣдичний закупъ.
Erbkammerer, m. дѣдичний коморникъ.
Erbkönig, m. дѣдичний король.
Erbkönigreich, n. дѣдичне царство одер королевство.
Erbland, n. дѣдична одер наслѣдна земля.
Erblandmündschen, m. чашиникъ дѣдичнихъ земель.
Erblassen, v. n. зблѣднути, поблѣти; умерти.
Erblasser, m. позѣставникъ.
Erblehen, n. дѣдичне мило одер лено, дѣдичний удѣлъ.
Erbledmann, m. дѣдичний ленникъ.
Erblich, adj. дѣдичний, наслѣдний.
Erbleichen, v. n. f. erblassen.
Erblicken, v. а. наворити, побачити, напобачити, узрѣти, увидѣти, вздрѣти, вгледѣти.
Erblickung, f. назорене, побачене.
Erbblinden, v. n. ослѣпнути.
Erbblindung, f. ослѣплене, слѣпота.
Erbblöden, v. г. стидати ся; поважити ся.
Erblos, adj. позбавлений дѣдичтва; бездѣтний, безрѣдний.
Erblöhen, v. n. зацвистити, розцвистити.
Erbmangel, m. f. Erbfehler.
Erbmann, m. дѣдичний чоловѣкъ.
Erbnehmer, m. наслѣдникъ.
Erborgen, v. а. позичити.
Erbosen, v. а. розсердити, роздѣлити, розлютити.
Erbötig, adj. готовий.
Erbpacht, m. дѣдичний наемъ.
Erbpächter, m. дѣдичний винаемникъ.
Erbpflicht, f. дѣдична повинность.
Erbprinz, m. королевичъ, царевичъ, наслѣдний князь.

Erbprinzeßin, f. наслѣдница престола.
 Erbrechen, v. а. розломити, разбити; einen Brief —, розпечатати; sich erbrechen блювати.
 Erbrechen, n. блювота, гомоти.
 Erbrecht, n. право наслѣдства ober дѣдцтва.
 Erbreich, n. дѣдична держава.
 Erbrennen, f. entbrennen.
 Erbrente, f. дѣдичный доходи.
 Erbrichter m. дѣдичный судия.
 Erbschaden, m. дѣдична шкода, дѣдична слабѣсть.
 Erbschaft, f. наслѣдство, спадщина, батьковщина, одѣжмершена.
 Erbschaftlich, adj. дѣдичный.
 Erbschaftsmasse, f. позѣсталѣсть, спадщина.
 Erbschaftstheilung, f. роздѣлене спадщины.
 Erbschlüssel, m. дѣдичный ключъ.
 Erbschoß, m. подѣдична данина.
 Erbschuld, f. довгъ дѣдичный.
 Erbse, f. горохъ; frühzeitige Erbse ранний горохъ.
 Erbsenbaum, m. горохове дерево.
 Erbsenbeet, n. гороховый загѣнъ, горохова грядка.
 Erbsenfeld, n. горохильско.
 Erbsenmehl, n. горохляна мука.
 Erbsenstroh, n. гороховлянка, горохлянка.
 Erbsensuppe, f. горохляна поливка.
 Erbsenzähler, m. гнетаръ, жмѣнда, скупаръ.
 Erbstaat, m. дѣдична держава.
 Erbstreit, m. сварка ober суперечка о спадщину.
 Erbsüß, n. рѣчь подѣдична.
 Erbsünde, f. грѣхъ первородный.
 Erbtheil, n. дѣдична часть, спадщина; батьковщина, материзна.
 Erbtheilung, f. роздѣлене дѣдцтва.

Erbtöchter, f. донька-наслѣдница.
 Erbübel, n. дѣдична слабѣсть, дѣдичне зло.
 Erbnhlen, v. а. вимантити, вилестити.
 Erbunterthan, m. дѣдичный подданный.
 Erbunterthänig, adj. дѣдично подданный.
 Erbvereinigung, f. дѣдична спѣлка.
 Erbverbrüderung, f. Erbvertrag, m. умова о дѣдцтво.
 Erbvermächtniß, n. дѣдичный записъ ober переказъ.
 Erbvertrag, m. договоръ о дѣдцтво.
 Erbzinß, m. дѣдичный чиншъ (податокъ).
 Erbdache, f. ѡсь ober масть землѣ.
 Erbdacht, adj. вигаданий, видуманий, вимышлений.
 Erbdader, f. жила землѣ.
 Erbdäffel, m. бульба, землякъ, бараболя, (бандурка, мандобурка, буля).
 Erbdäpfelfeld, n. бульбище, бараболитьско, бульбильско.
 Erbdart, f. земля, почва.
 Erbdartig, adj. землистый, земный.
 Erdbahn, f. земный шляхъ, дорога землѣ.
 Erdball, m. земный шаръ, земля.
 Erdbassam, m. земна живника.
 Erbbeben, n. трясене землѣ.
 Erbbeere, f. суница (суиния); Garten —, трускавка.
 Erbbeerbaum, m. суничне дерево.
 Erbbeerpflanze, f. Erbbeerstrauch, m. суничникъ.
 Erbbeersaft, m. суничный сокъ.
 Erbbeerspinat, m. блитва.
 Erbbeschreiber, m. землеписецъ.
 Erbbeschreibung, f. землепись.
 Erbbewohner, m. мешканецъ землѣ.
 Erbbirne, f. землякъ.

Erdboden, м. земля, почва, поверхъ земль.

Erdbotrer, м. земний сверлякъ.

Erdbbrand, м. подземный пожаръ.

Erdbürger, м. обиватель земль, землянинъ.

Erdbunst, м. земний сопухъ, земний випаръ.

Erde, f. земля; (feuchte Erde) сиряца; noch nicht gegrabene Erde, цвелець, gegrabene —, пересипка.

Erden, adj. земний.

Erdenge, f. вузина земль.

Erdenglück, п. щасте земне.

Erdensfen, v. а. вигадати, видумати, вимислити, винайти, винадибати.

Erdensicht, adj. всё, що толькo видумати можъ, довидумный.

Erdensloß, м. груда земль, брила земль.

Erdensleben, п. жите земне.

Erdensohn, м. синъ земль.

Erdenswärts, adv. до земль, идъ земли.

Erderschütterung, f. землетрясене, землетръсъ.

Erdesahl, adj. снѣдний, влеклий.

Erdesfall, м. западальско, западене земль, провалина, провалисько.

Erdfarbe, f. земляний цвѣтъ, земляна барва.

Erdfarbig, adj. земляноѳ барви.

Erdferne, f. ѳдалѣнь земна.

Erdfläche, f. земна площина, поземеле.

Erdflachz, м. камѣнный лёнь.

Erdflöh, м. скакулецъ, скакилюха, стрибанъчикъ.

Erdflöß, п. покладъ ober верства земль.

Erdgalle, f. трудъ.

Erdgeborener, м. земнородный.

Erdgeschöß, п. приземеле.

Erdgesetz, п. природне право.

Erdgewächs, п. рослина земна.

Erdgrille, f. медвѣдка.

Erdgürtel, м. пасмо земль, поясъ земль.

Erdhaltig, adj. землястый.

Erdharz, п. горна смола, живиця.

Erdhane, f. мотика.

Erdhaufen, м. копець.

Erdhügel, м. копець, могила, пагѳрокъ.

Erdicht, adj. земний, землястый.

Erdichten, adj. видумати, вигадати, вимислити.

Erdichtung, f. вигадка, видумка, байка.

Erdienen, v. а. вислужити собѳ що, дослужити ся чоҳо.

Erdig, adj. земляний, земний.

Erdkäfer, м. жукъ.

Erdkloß, м. груда.

Erdkluft, f. розпукина, розсѣлина.

Erdkohle, f. вуголь земний.

Erdkörper, м. земне тѳло, земля.

Erdkreis, м. окѳлъ ober округъ земний.

Erdkugel, f. земна куля.

Erdkunde, f. знавство земль.

Erdlage, f. покладъ земль, верства земль.

Erdlicht, п. земне свѣтло.

Erdmännchen, п. мужикъ.

Erdmasse, f. глота земль.

Erdmesser, м. землетръецъ.

Erdmesskunst, f. землемѳрство.

Erdnähe, f. близкѳсть земль.

Erdnuß, f. орѳхъ земний.

Erdoberfläche, f. поверхнѳсть земль.

Erdolchen, v. а. заколоти.

Erdpech, п. горна смола.

Erdpol, м. земний бѳгунъ, бѳгунъ земль.

Erdquelle, м. кирница.

Erdrauch, м. дика рута.

Erbreich, п. земля, почва, роля; земна държава.
 Erbreisten, в. г. посмѣти, осмѣлѣти ся.
 Erbröbhen, в. п. задрожати.
 Erdröffeln, в. а. задушити, вдавити.
 Erdrücken, в. а. згнѣтити, вдушити, придавити, замюздрити.
 Erdrücken, м. хребетъ землѣ.
 Erdrückt, adj. задавленный, згнетлий.
 Erdrückung, f. задавлене.
 Erdrund, п. округъ землѣ.
 Erdsack, м. мѣшокъ наповненный землею.
 Erdsalz, п. соль земна.
 Erdsäure, f. квасъ земный.
 Erdschanze, f. земна засѣка.
 Erdschicht, f. верства ober покладъ землѣ.
 Erdschierling, м. свиньска вошь.
 Erdschnecke, f. слимакъ, слизнякъ.
 Erdschildkröte, f. земна черепаха.
 Erdscholle, f. гряда, грудяка, скиба.
 Erdschwamm, м. грибъ, губа.
 Erdspalte, f. розщуклина.
 Erdsstoß, м. запотрясъ землѣ.
 Erdspiße, f. f. Erdzunge.
 Erdstamm, м. ѡдземокъ.
 Erdstrich, м. поднебе, подсонє; пасмо ober поясъ землѣ.
 Erdtheil, м. часть землѣ.
 Erdulben, в а. стерпѣти, зносити.
 Erdumschiffer, Erdumsegler, м. землеплавецъ.
 Erdumschiffung, Erdumseglung, f. землеплаводство.
 Erdursprung, м. начатокъ землѣ.
 Erdwall, м. наспа землѣ, околъ, опаръ.
 Erdweide, f. Buchweide; рокита.
 Erdwinkel, м. кутъ землѣ.
 Erdwurm, м. земный червакъ.
 Erdzeisel, м. сусликъ.
 Erdzirkel, м. земный кругъ.

Erdzone, f. поясъ ober пасмо землѣ.
 Erdzunge, f. клинъ земный, межиморе.
 Erfeuern, в. г. розгнѣвати ся, розревнити ся.
 Erfeignen, в. г. стати ся, пригодити ся, придати ся, ключити ся, довести ся, лучити ся, подарити ся.
 Ereigniß, п. пригода, приключай, трапа, припадокъ, приключка.
 Erfeisen, в. а. злогонити, спогонити, нагонити, наздогнати, спостигнути, настигнути.
 Erfeilung, f. злогонєне, спостигнєне.
 Eremit, м. пустальникъ, самотуха.
 Ererben, в. а. наслѣдовати, спадщикою ober въ спадщинѣ дѣстати.
 Ererbung, f. наслѣдованє.
 Erfahren, в. а. перевѣдати, учути, перечути, довѣжити, звѣстити ся, зазнати, дѣзнати; досвѣдчити.
 Erfahren, adj. вѣстный, свѣдомый, досвѣдчений, бувалий, свѣдущий.
 Erfahrenheit, f. досвѣдченє, свѣдомство, вѣдомѡсть, познакомство.
 Erfahrener, м. знавецъ, знатока, свѣдомецъ, бувалець.
 Erfahrung, f. досвѣдъ, довѣжъ, вѣдомѡсть, бувальство, знатє.
 Erfassen, в. а. ухопити, схватити; f. begreifen.
 Erfechten, в. а. вибоувати, видужати. вибороти.
 Erfinden, в. а. винайти, винадѣбати, найти, ѡдрити; видумати, вигадати, вимислити, вибагати, збагнути.
 Erfinder, м. винашелець, винаходникъ.
 Erfinderisch, erfindsam, adj. вигадливый, дотепный, умный.

Erfindsamkeit, f. промисль, вигадлив-
вѣсть.
Erfindung, f. винаходъ, вигадка,
винадибокъ, видумка, видумъ,
вигадъ, винайдене; мудро.
Erfindungsgabe, f. промисловѣсть.
Erfindungsgeist, f. Erfindungsgabe.
Erfindungsrecht, n. право винаходу.
Erfishen, v. a. зловити.
Erfliehen, v. a. вимолити, випрохати,
випросити.
Erfolg, m. наслѣдокъ, кѣнець; у-
спѣвъ.
Erfolgen, v. n. слѣдувати, наслѣ-
довати, витѣкати, вимливати.
Erfolgreich, adj. успѣшний.
Erforderlich, adj. потрібний, нале-
житий.
Erfordern, v. a. вимагати, желати,
домагати ся,
Erforderniß, n. потреба, потреб-
нѣсть, вимога.
Erforschen, v. a. вивѣдувати, слѣди-
ти, вишатрити, обмислити.
Erforscher, m. вислѣдникъ, вивѣд-
никъ.
Erforschung, f. вислѣдоване, вивѣдка.
Erfragen, v. a. допитувати ся, до-
прошувати ся.
Erfragung, f. допитъ, розпитъ.
Erfreuen, v. g. f. erföhnen.
Erfreuen, v. a. потѣшити, спотѣ-
шити, звеселити, зрадовати.
Erfreulich, adj. радѣсний, веселий,
потѣшний, милий.
Erfrieren, v. n. змерзнути, зазя-
бнути; v. a. заморозити.
Erfrischen, v. a. охолодити, прохо-
лодити, освѣжити, очерствити.
Erfrischung, f. охолода, прохолода.
Erfroren, adj. заморожений, замер-
злий; Erfrorene, m. замерзлецъ.
Erfüllen, v. act. наповнити, запо-
внити; виповнити, вдовольнити.

Erfüllung, f. виповнене, in Erfüllung
gehen сповнити ся, стати ся.
Ergänzen, v. a. доповнити, випо-
внити, доставити.
Ergänzlich, adj. доповнительный.
Ergänzung, f. доповнене, домѣръ,
докладъ, додатокъ; adj. допол-
нительный.
Ergattern, v. a. спѣймати, зловити.
Ergeben, v. g. передати ся, подда-
ти ся; sich einer Beschäftigung—
посвятити ся чому; слѣдувати,
оказовати ся; поддядити ся, зда-
ти ся.
Ergeben, adj. преданий, покорный,
привязанный.
Ergebenheit, f. преданнѣсть, покор-
нѣсть.
Ergebenst, adj. покорный; ihr erge-
benster Diener. Вашъ покорникъ,
покорнѣйший слуга.
Ergebniß, n. вислѣдокъ; f. Ereigniß.
Ergabung, f. поддане ся.
Ergehen, v. n. вийти; бути вида-
нимъ; ergeben lassen видати, объ-
явити; v. g. перейти ся.
Ergewinnen, v. a. заробити скрипкою.
Ergießen, v. a. накупити нажмѣн-
дати.
Ergößen f. ergöhzen.
Ergiebig, adj. спорий, видающий,
плодний, полонный, богатый.
Ergiebigkeit, f. богатство, дороднѣсть.
Ergießen, v. a. виливати; v. g. ро-
зливати ся, вливати ся, втѣка-
ти, впадати.
Ergießung, f. виливъ, виступлене.
Erglänzen, v. n. зайсѣти.
Erglücken, v. n. розпалити ся, за-
жарити ся.
Ergößen, v. a. забавити, потѣшити,
розвеселити, зрадовати.

Erötzenb, erötzenlich, adj. забавный, занимающий.

Ergrauen, v. п. посивѣти.

Ergrreifen, v. а. вхопити, поймати, имити: ухватити, похвати, лопастн, зловити, кинутн сн до чоо обст нашо; ein Geferbe ergrreifen взитн сн до ремѣсла; die Flucht ergrreifen убѣгчн, удертн, удратн, шуснутн.

Ergrcifend, adj. трогоающий.

Ergrcifung, f. ухоплене, зловлене.

Ergriffen, adj. сподманий, ухваченный, тронутый.

Ergrimmen, v. п. розлютитн сн, розсердитн сн.

Ergrimmt, adj. розлюченный, лютий, сердитый.

Ergrübeln, v. а. вислѣдитн, вишатритн.

Ergründen, v. а. дойти, вишпаяти, вигледѣти, виглубитн.

Ergründung, f. виглублене.

Ergruß, m. виливъ, витокъ.

Erhaben, adj. вижный, вивисшеный, високий, великий.

Erhabenheit, f. високость, звишенность, великостъ.

Erhalten, v. а. задержати, вдержати, сховати, скоронитн, сберегчн; bekommen получитн, имитн, одержати, кормитн, живитн.

Erhalter, f. скоронитель, живитель.

Erhaltung, f. задержане, скоронене, получене, живлене, кормлене.

Erhandeln, v. а. виторговати, купитн.

Erhandelt, adj. купленный, виторгованный:

Erhängen, v. а. повѣситн; v. г. повѣситн сн.

Erhängter, m. висѣлецъ.

Erharren, v. а. дожидатн сн, виждитн.

Erhärten, v. п. ствердѣти.

Erhärten, v. а. твердимъ зробитн, утвердитн, доказатн.

Erhaschen, v. а. сподмитн, ухватитн, запонасти, зловитн.

Erheben, v. а. поднятн, поддвигнутн. подвести, вознести; die Abgaben—, вибирати податки; (präcisen) славитн; sich erheben поднятнся, встатн, поднестнся; (sich empören) повстатн, зворушитн сн, (stolz sein) величатн сн, чванитн сн.

Erheblich, adj. важный, знатный, великий.

Erheblichkeit, f. важность.

Erhebung, f. подомлене, поднесене; побиране.

Erheirathen, v. а. набути вѣномъ, достати женитвою.

Erheischen, v. а. вимагати.

Erheitern, v. а. вияснитн, розвесилитн; sich erheitern (vom Himmel) вигулювати сн.

Erheizbar, adj. дающий сн опалитн.

Erheizen, v. а. загрѣти, затопитн, напалитн.

Erhellen, v. а. освѣтитн, вияснитн; v. п. показатнся, явнимъ бутн.

Erhellung, f. освѣчене.

Erheufen, v. а. повѣситн.

Erheucheln, v. а. вилеститн, вимантитн, виманитн.

Erheuchelt, adj. змислений, виманенный.

Erhitzen, v. а. розогрѣти, розпалитн, загрѣти.

Erhitzt, adj. розогрѣтый, розпаленый.

Erhitzung, f. розпалене.

Erhöhen, v. а. вивисшитн, поднятн; (vermehrten) побольшитн.

Erhebung, f. вивисшене, побольшене.

Erholen, v. г. прийти до себе, выпочати, подлужати, отямити ся, охолонути, оддохнути; f. einholen.

Erholung, f. супочинокъ, одпочивокъ, одотхнене, вичась.

Erholungsstunde, f. часть супочинку.

Erhören, v. а. вислухати.

Erhörung, f. вислухане.

Erhungern, v. п. умерти зъ голоду, заморити ся.

Erhungert, adj. заморѣлий, заморенный, зголоднѣлий.

Erjagen, v. а. зловити, уловити, угонити, поймаити, достигнути.

Erjagung, f. зловлене.

Erinnerer, m. припоминачъ.

Erinnerlich, adj. памятный; es ist mir erinnerlich, памятаю, пригадаю собѣ, тямлю, маю въ памяти.

Erinnern, v. а. споминати, споманути, пригадати, нагадати, припомнути, на память привести; sich—, нагадати собѣ, тямити.

Erinnerung, f. припоминане, споминка, споминокъ, згадка, нагадане, тямка, памятка.

Erinnerungsbuch, n. памятна книжка.

Erinnerungskraft, f. память, тямка.

Erinnerungsschreiben, n. письмо допоминающе.

Erinnerungsvermögen, n. память.

Erkalten, v. п. остигнути, охолобнѣти, остуденѣти, захолонути.

Erkälten, v. а. остудити, простудити; sich—, застудити ся, простудити ся, ознобити ся, зазябнути.

Erkältung, f. застуда, простуда, озноблене.

Erkämpfen, v. а. добити ся чого, войною достати, звитяжити, злобути, одержати.

Erkannt, adj. познаний, засуждений.

Erkaufen, v. а. закупити, накупити.

Erkaufen, v. а. купити, выкупити; подкупити, подплатити.

Erkäuflich, adj. докупный.

Erkauft, adj. подкупленный; b. Erkaufte m. закупленецъ.

Erkaufung, f. куплене, купуо; подкуплене; одкуплене.

Erkennbar, adj. значный, знакомиый.

Erkennen, v. г. осмыслити ся.

Erkennen, v. а. узнати, познати, розпознати; розсудити, виrozumѣти.

Erkenntlich, adj. вячный, благодарный; f. erkennbar.

Erkenntlichkeit, f. вячность, благодарность.

Erkenntnis, f. познание, розпознание; Richterspruch, засудъ; въломость; розсудокъ.

Erfer, m. виступъ.

Erferhaus, n. домъ зъ виступомъ.

Erkiefen, v. а. избрати, избирати.

Erklärbar, adj. понятный, зрозумѣлий.

Erklären, v. а. выяснати, толковати, выяснити, висвѣтити; оголосити, назначити.

Erklärlich, adj. понятный.

Erklärung, f. выяснене, толковане, освѣчене, оголошене.

Erlecken, v. п. бути достаточнымъ.

Erlecklich, adj. достаточный.

Erklettern, erklimmen, v. а. вилѣзти, долѣзти, достати ся.

Erklingen, v. п. забренѣти, звучати, звенѣти.

Erklopfen, v. а. достукати ся.

Erkämpfen, v. а. вымудрити, добыти.

Erforen, adj. избранный.

Erkranken, v. п. занедужати, зане-

пасти, занемогчи, заслабнути, розболѣти ся, поднепати, рознедужати ся.

Erkriegen, v. а. завовувати, войною дѣстати.

Erkriechen, v. а. доповзати ся чого.

Erkrummen, v. п. окривѣти.

Erfühlen, v. а. остудити, простудити, ознобити.

Erfühnen, v. г. осмѣлити ся, ѡдвѣжити ся.

Erfunden, erfundigen, v. а. вивѣдати, вѣдати, дознавати ся о чомъ одг чого, звѣдovati ся, випитувати ся.

Erfundigung, f. вивѣдка, звѣди (pl). допитъ.

Erfünstein, v. а. вимудрити.

Erfünstelt, adj. вимудраний, скусний, мудерний.

Erlaben, v. г. засилити ся, поси-лити ся.

Erlahmen, v. п. охромати.

Erlag, m. покладъ, зложеный грѣшъ.

Erlangen, v. а. дѣстати, одержати, имити, доспѣти, досягнути, получити, набути; durchs Bitten—, доправити ся, видайкати, вимо-лити.

Erlangung, f. получене, одержане.

Erlaß, m. ѡдпущене; розказъ.

Erlassen, v. а. видати, ѡбъявити; einem etwad—, ѡдпустити, даро-вати, простити, освободити.

Erlaßjahr, n. рѣкъ милостивий.

Erlässig, adj. ѡдпустный.

Erlassung, f. ѡдпущене, увѣльнене.

Erlauben, v. а. позволити, дозво-лити.

Erlaubniß, f. позволене, позволяне, дозвѣль, дозволене.

Erlaubt, adj. позволенный.

Erlaucht, adj. свѣтлый, пресвѣтлый.

Erlauern, v. а. досмотрити.

Erlaufen, v. а. добѣгти, дѣгнати, здогонити.

Erlauschen, v. а. подслухати, на-слухати.

Erläutern, v. а. вяснити, висвѣ-тити.

Erläuterung, f. вяснене, висвѣ-тлене.

Erle, f. ѡльха.

Erleben, v. а. дожити, пережити, дѣзнати, прожити, досвѣдчити; дождати ся.

Erlebniß, n. приключай, пригода, приведенция.

Erlebigen, v. а. випорожнити, осво-бодити, увѣльнити.

Erlebigt, adj. порожний, вѣльний; рѣшений.

Erlebigung, f. опорожнене, освобо-жене, рѣшене.

Erlegen, v. а. убити, забити, за-стрѣлити; (bezahlen) заплатити.

Erlegung, f. убите, заплата.

Erleichtern, v. а. полѣвити, улек-шити, злекшити, облѣвити, по-лекшити.

Erleichterung, f. полекшина, пѣльга, полекшене.

Erleiden, v. а. терпѣти, перетер-пѣти.

Erleiblich, adj. f. erträglich.

Erlen, adj. ѡльховий, ѡльшаний.

Erlenholz, n. ѡльхове дерево, ѡль-ховина, ѡльшина.

Erlenstrauch, m. ѡльховый корчъ.

Erlenwald, m. ѡльшина, ѡльховый лѣсъ.

Erlernen, v. а. вивчити ся, научи-ти ся.

Erlernung, v. а. вичучене ся.

Erlesen, v. а. избрати.

Erlesung, f. вибране.

Erleuchten, v. а. освѣтити, освѣча-ти, вяснити; озарити.

Erleuchter, m. освѣтитель.
 Erleuchtet, adj. освѣтленный; про-
 свѣщенный.
 Erleuchtung, f. освѣчене.
 Erliegen, v. п. знемогчи, не знести,
 невидержати, лежати; (im Kricge)
 бути убитимъ, полягчи.
 Erlogen, adj. видуманий, ложный,
 збреханий.
 Erlöb, m. викупно.
 Erlöschen, v. п. погаснути, згаснути;
 .v. а. згасити, погасити; ви-
 мерти.
 Erlöschung, f. погашене; вимрене.
 Erlösen, v. а. вибавити, висвободи-
 ти, спасти, увольнити.
 Erlöser, m. спаситель, спасъ.
 Erlösung, f. висвободжене, спасене,
 одкуплене.
 Erlügen, v. а. збрехати, видумати.
 Erlustigen, v. а. розвеселити, потъ-
 шити, забавити.
 Ermächtigen, v. а. уповновласти.
 Ermächtigung, f. уповноващене.
 Ermächtiger, m. повновастиникъ,
 повномочникъ.
 Ermahnen, v. а. напоминати.
 Ermahnung, f. напоминане, напѣм-
 нене.
 Ermangeln, v. п. недовастати, хи-
 бовати; залишити.
 Ermangelung, f. бракъ, недостатокъ.
 Ermannen, v. г. набрати духа, крѣ-
 пити ся.
 Ermäßigen, v. а. зменшити, умен-
 шити, знизжити, f. überlegen.
 Ermatten, v. а. стомити, змучити,
 утомити; v. п. втомити ся, сто-
 мити ся, згаровати ся, звередо-
 вати ся.
 Ermattet, adj. втомлений, потомле-
 ный, змучений, трудный, слабкий.
 Ermattung, f. утомлене.

Ermel, m. рукавъ.
 Ermeland, n. Вармия.
 Ermeländisch, adj. варменьский.
 Ermessen, v. а. вимѣрити, змѣрити;
 (überlegen) розсудити, судити,
 розмѣрковати, догадати ся, зга-
 нути
 Ermesslich, adj. змѣрный.
 Ermessen, n. судъ, гадка, розсу-
 джене.
 Ermitteln, v а. вислѣдити, висмо-
 трити, винайти, винадибати.
 Ermittlung, f. вислѣджене, винай-
 дене.
 Ermorden, v. а. усмертити, убити,
 забити.
 Ermordung, f. убийство. убѣй.
 Ermordet, adj. забитый.
 Ermüden, v. а. утомити, утрудити,
 змучити, зборикати; v. п. зне-
 могчи, втомити ся, змотикати ся.
 Ermüdet, adj. втомлений, потомле-
 ный, зможений, трудный.
 Ermüdung, f. утомлене, ослаблене.
 Ermuntern, v. а. пробудити, роз-
 будити; (aufmuntern) заохотити,
 загрѣти.
 Ermuntert, adj. заохочений, загрѣ-
 тий.
 Ermunterung, f. заохота, загрѣвъ.
 Ermuthigen, v а. додати ѡдваги ѡдг
 духа кому, заохотити.
 Ermuthigung, f. заохота, додане ѡд-
 ваги ѡдг духа.
 Ernähren, v. а. кормити, живити,
 годовати, питати.
 Ernährer, a. живитель, кормитель.
 Ernährerin, f. кормителька.
 Ernährung, f. живлене, кормлене.
 Ernennen, v. а. назначити, имено-
 вати, ѡббрати, установити.
 Ernennung, f. именоване, назначене.
 Ernennungsurkunde, f. грамота име-
 нуюча.

Ernennungsbrecht, n. право именования.

Erneuerer, m. обновникъ.

Erneuert, v. a. обновити, одновити, поновити.

Erneuerung, f. обнова, поновлене, одновлене.

Erniedrigen, v. a. знижити, понижити, покорити.

Erniedrigt, adj. пониженный.

Erniedrigung, f. понижене, зневага.

Ernst, m. важность, вага, повага; ревность; (Streng) строгость; (im Ernste) на прямоту, не на шутку, не жартомъ.

Ernst, adj. важный, поважный, безжартный.

Ernsthaft, ernstlich, adj. важный, поважный, строгий.

Ernsthaftigkeit, f. повага, повагъ.

Ernte, f. жнивѣ, (pl. жнива); eine gute Ernte порода, урожай; eine schlechte Ernte недородъ, неурожай.

Erntearbeit, f. работи, работа при жнивѣ.

Erntefest, n. обжинки, толока.

Erntekrauz, колосный вѣнокъ.

Erntemonat, m. серпень.

Ernten, v. a. жати, збирати.

Erntetag, m. день жнива.

Ernter, m. жнецъ, (gen. женца).

Erntezeit, f. жниво, часть жнива.

Eroberer, m. завоевникъ.

Erobern, v. a. завоевати, здобути.

Erobert, adj. здобутый.

Eroberung, f. завоеване.

Eroberungskrieg, m. война завоевна.

Eroberungsfucht, f. хѣть завоеваня.

Eroberungsfichtig, adj. завоевничий.

Eröffnen, v. a. одчинити, одперти, отворити, одомкнути; (befannt machen) заповѣсти, виявити; einen Brief—, розпечатати.

Eröffnung, f. одомкнене, отворенє; обявлене.

Erörtern, v. a. розбирати, розважити, розпознати, слѣдити, вияснити.

Erörterung, f. розбиране, вияснене.

Erotisch, adj. любовный.

Erpicht, adj. лохний, жадный, пристрастный; erpicht sein завзяти ся на що, лохнути чого.

Erproben, v. a. достукати ся, добути ся.

Erpressen, v. a. винудити, вимучити, вимогчи, витиснути.

Erpressung, f. здирство, драча.

Erpreßt, adj. выдавленный, витисненный.

Erproben, v. a. досвѣдчити, звѣстити, витрѣбувати, зазнати.

Erquicken, v. a. крѣпити, посилити, розвити.

Erquickend, erquicklich, adj. кремзний, посильный, покрѣпливый.

Erquickung, f. покрѣплене, посилене.

Erstrafen, v. a. сфатити.

Errathen, v. a. вгадати, угадати, одгадати, зганути, догадати ся, доглупати ся.

Errathung, f. вгадъ, угадане, здогадъ.

Erregbar, adj. дражливый, порывный, скорый.

Erregen, v. a. понукати, побудити, справити, збудити.

Erreger, m. справникъ, побудникъ.

Erregung, f. збуджене

Erreichbar, adj. осягливый, спостижний, доступный.

Erreichbarkeit, f. осягливѣсть, доступность.

Erreichen, v. a. осягнути, доспѣти, достати, достигнути, постигнути; дойти, добѣгчи, догонити; получить.

Erreichung, f. достигнєне, получєне, осягнєне.

Erretbar, adj. даючій ся вибавити.

Erretten, v. а. спасти, вибавити, освободити.

Erretter, m. вибавникъ, спаситель, освободитель.

Errettung, f. вибавленє, освобождєнє.

Errichten, v. а. завести, основати, выставити; установити, заложити.

Errichtung, f. заведєнє, заложєнє, установленє.

Erringen, v. а. вибороти, допяти.

Erröthen, v. п. споломънити ся, почервоѣти, западѣти ся, засоромити ся, стыдати ся.

Erröthung, f. стыдъ, встыдъ.

Ersättigen, v. а. наситити.

Errung ene, n. Errungenschaft, f. набутокъ, добыча.

Ersättigung, f. насичєнє.

Ersatz, n. надгорода, винадгорода, доповнєнє, вдоволенє.

Ersatzmann, m. заступникъ.

Ersaufen, v. п. утонути, потонути

Ersäufen, v. а. утопити.

Ersäufung, f. уточенє.

Erschafgen, v. а. вимантити, вишахровати.

Erschaffen, v. а. сотворити, создати.

Erschaffer, m. творецъ, сотворитель.

Erschaffung, f. сотворєнє.

Erschallen, v. п. раздавати ся, звучати, брєнѣти, зєнѣти, гомонѣти, гудѣти, загудѣти.

Erschauen, v. а. узрѣти, увидѣти.

Erscheinen, v. п. явити ся, появити ся, показати ся; (vor Gericht) станути, явити ся; (im Drucke) вийти; (im Traume) приснити ся, проявити ся.

Erscheinung, f. поява, проява, видъ, зъявище, показъ, вѣдъмо, мана;

Erscheinung Christi богоявленє (Господне).

Erschießen, v. а. застрѣлити, розстрѣлити.

Erschießen, n. застрѣленє, розстрѣленє.

Erschinden, v. а. награвити, наездити.

Erschlaffen, v. п. ослабнути; опустити ся.

Erschlaffung, f. ослабленє.

Erschlagen, v. а. убити, забити, вбити.

Erschlagene, m. убитий.

Erschleichen, v. а. поддѣйти, вихитрити, подкрасти ся до чого, зловити.

Erschlichen, adj. вихитренный, виманенный.

Erschmeicheln, v. а. вимантити, вилестити, виманити.

Erschnappen, v. а. зловити, подхопити.

Erschöpfen, v. а. вичерпати, випорожнити, избрати, перебрати; sich erschöpfen змогчи ся, вимогчи ся.

Erschöpft, adj. вичерпанный, зможений, знеможенный.

Erschöpfung, f. вичерпанє, знеможенє.

Erschrecken, v. а. залякати, наполохати, напудити, острашити, запугати, зажахнути, затривожити; v. п. залякати ся, напудити ся, зажахнути ся, острашити ся.

Erschrecken, n. страхъ, жажъ, тривога, острахъ.

Erschrecklich, adj. страшный, личный.

Erschreien, v. а. докликати ся.

Erschreiben, v. а. дописати ся чого.

Erschrocken, adj. застрашенный, стрижоженный, зажаханный.

Ershrockenheit, f. тривожиливость, страхъ, боязливость.

Ershütteren, v. a. потрясти, схолибати, зрушити; sich erschüttern потрясти ся, задрожати.

Ershütterung, f. потрясъ, потрясене, задрожане.

Ershweren, v. a. обтяжити, затруднити.

Ershwerung, Ershwerniß, f. затруднене, обтяжене.

Ershwingen, v. a. достигнути, допнати, дорватися.

Ersehen, v. a. видѣти, вигледѣти, добачити, видивити; porozumѣти.

Ersehenen, v. a. дожидати, виждати, бажати.

Ersehen, v. a. надгородити, звернути, повернути, ѡдати, надолживи, einen Schaden—, звернути страту, (Jemandes Stelle) замѣнити.

Erseßlich, adj. могучий бути зверненнмъ (винадгородженнмъ).

Erseßung, f. винагорода, звернене, заплата.

Erseuffzen, v. a. вистогнати; v. п. вздыхати.

Erſichtlich, adj. видимый, явний, очевисный; hierauf ist erſichtlich зъ того явно ober видно.

Erſiegen, v. a. вибороти.

Erſingen, v. a. доспѣвати ся чого, спѣвомъ получити.

Erſinnen, v. a. видумати, вигадати, вимислити.

Erſinnlich, adj. придумный, всеможний.

Erſitzen, v. a. досидѣти ся чого,

Erſonnen, adj. видуманный, вигаданный.

Erſpähen, v. a. провѣдати, дѡйти, вишпати.

Erſparen, v. a. прищадити, призбирати, прискупити.

Erſparniß, f. грѡшь ошадний, приховокъ.

Erſparung, f. призбиране, приховане.

Erſpielen, v. a. виграти, дограти ся чого.

Erſpinnen, v. a. допрясти ся.

Erſprießen, v. п. приносити хосенъ ober користь, придати ся.

Erſprießlich, adj. хосенный, потрѣбный, спасительный, вигѡдный.

Erſprießlichkeit, f. хосенность, хосенъ, спасительность.

Erst, adv. прежде, напередъ, передъ тмъ; jetzt erst отъ теперъ, теперка; er ist erst acht Jahre alt ѡнъ тѡлько ѡсьмъ лѣтъ мае, мае не бѡльше якъ ѡсьмъ лѣтъ.

Erstarken, v. п. набрати силъ, подушати.

Erstarren, v. п. скостенѣти, окостенѣти, окаменѣти, ожѡпѣти, сцѣпѣти, сцѣпенѣти, стрепонѣти, онѣмѣти, сторопѣти, заковязнути, зацѣпенѣти, поцѣпнути, зауплѣти, затерпнути, задринтавѣти, здеревѣти, стверднути.

Erstarrt, adj. скостенѣлый, зацѣпенѣлый, задеревѣдый, мертвый.

Erstarrung, f. закостенѣлость, задеревѣлость, сцѣпнѣлость, заковязность.

Erstatten, v. a. надгородити, ѡдати, звернути, сплатити; Bericht, донести, увѣдомити.

Erstattung, f. звернене, зворѡтъ; Bericht доносъ.

Erstaunen, v. п. удивити ся, зачудовати ся, здумѣти ся.

Erstaunen, f. удивлене, зачудъ, подивѣ.

Erstaunt, adj. удивлений, здумвлий, зачудований.

Erstaunlich, adj. дивний, чудний, дивоглядний.

Erste, adj. перший, первий, передний; der erste Beste перший лутший, кто небудь, котрий будь

Erstehen, v. а. заколоты, проколоти.

Erstehen, n. Erstechung, f. заколене, проколене.

Erstehen, v. n. оскреснути; v. а. купити на випродажи.

Erstehlen, v. а. викрасти, вихитрити.

Ersteigen, v. а. вилѣзти, долѣзти, взойти.

Ersteigung, f. вилѣзене, доступлене.

Erstens, adv. вперше, напередь (напервѣдъ).

Erster, adj. перший, передний.

Ersterben, v. n. умерти; (in Briefen) оставати до смерти.

Erstgeboren, adj. первѣсний, первородный, первородный, найстарший; erstgeborener Sohn первѣсникъ, первакъ; erstgeborene Tochter первѣсница, первѣстка.

Erstgeburt, f. первородъ, первородность.

Ersticken, v. а. задушити, душити, задавити, загасити, приголомшити; erstickende Luft задухъ, духота, сопухъ.

Erstickend, adj. задушливий, душный.

Erstickung, f. задушене, задушене

Erstlich, adv. вперше, напередь, зпершу, передже.

Erstling, m. первѣстокъ, первѣснокъ, первенець.

Erstlingsblume, f. первоцвѣтъ, первѣснокъ.

Erstorben, adj. умерший.

Erstreben, v. а. допняти, доперти.

Erstrecken, v. г. простиратися, розлягати ся, сягати, доходити.

Erstreiten, v. а. виспорити, вибороти; durch Prozeßiren—, виправовати, виходити.

Erstürmen, v. а. взяти приступомъ.

Erstürmung, f. возмлене приступомъ, здобуте.

Erstummen, v. n. онѣмѣти, замовкнути.

Ersuchen, v. а. просити.

Ersuchen, n. просьба.

Ertauzen, v. а. виплясати, витанцьовати.

Ertappen, v. а. зѣммати, зымити, спѣммати, зловити, зафатити, захопити, придибати.

Ertappt, adj. зловлений, зыманий.

Ertauschen, v. а. вимѣняти.

Ertheilen, v. а. удѣлити, дати, надѣлити, звѣрити; Befehl ertheilen приказати; Nachricht ertheilen увѣдомити.

Ertheilung, f. надѣлене, удѣлене.

Ertheiler, m. надавець.

Ertdöbten, v. а. усмертити, умертвити.

Erttönnen, v. n. забренѣти, звенѣти, звучати, роздавати ся.

Ertrag, m. доходъ, приходъ.

Ertragen, v. а. зносити, терпѣти, витерпѣти, перебути.

Erträglich, adj. знѣсний.

Erträglichkeit, f. знѣсность.

Ertragsam, adj. доходный, приходный.

Ertragung, f. знесене.

Ertränken, v. а. утопити, втопити.

Ertreten, v. а. роздоптати, розтростовати.

Ertrinken, v. n. утонуты, потонуты.

Ertrunkener, m. втопленникъ, потонельникъ.

Ertröfen, v. a. висилувати, вину-
дити, вигрозити.

Erübrigen, v. a. приощадити, збе-
регчи.

Erübrigung, f. приощада.

Erbe, f. сочевиця.

Erwachen, v. u. проснутися, про-
будити ся, очнути ся, пробур-
кати ся, продрухати ся.

Erwachsen, v. n. вирости, підрости,
доспіти; виткати, слѣдовати.

Erwachsen, adj. рослий, дозрѣлий,
доспѣлий.

Erwägen, v. a. розсудити, зважити,
розтямлювати, розмислити.

Erwägung, f. розсуджене, розвага.

Erwählen, v. a. вибирати, вибрати.

Erwähler, m. виборець.

Erwählung, f. вибѳръ, вибиране.

Erwähnen, v. a. спомнути, набили-
ти, згадати, натикнути.

Erwähnt, adj. спомнений, згаданий.

Erwähnung, f. спомка, споминка,
споминокъ, згадка.

Erwärmen, v. a. розгрѣти, нагрѣти,
роздгрѣти.

Erwärmung, f. розгрѣвъ, розгрѣ-
ване.

Erwarten, v. a. дождати, ожидати,
виглядати, надѣяти ся.

Erwartung, f. ожидане, надѣя, спо-
дѣванка; wider Erwartung нечай-
но, ненадѣйно.

Erwecken, v. a. збудити, розбудити;
оскресити.

Erweckung, f. пробуджене, збу-
джене.

Erwecklich, adj. розбуджающий.

Erwehren, v. a. одогнати; sich—,
боронити ся, одгонити ся

Erweichen, v. a. змягчити, одвогчи-
ти, розмягчити.

Erweichend, adj. змягчающий.

Erweicht, adj. змягчений.

Erweichung, f. змягчене.

Erweisen, v. a. доплакати ся чого.

Erweis, m. доказъ, доводъ.

Erweisen, v. a. доказати, доказу-
вати, доводити; erzeigen оказати,
висвѣдчити.

Erweislich, adj. доводний, дающий
ся доказати.

Erweisung, f. оказане, висвѣдчене.

Erweitern, v. a. розширити, розпро-
сторонити, розтягнути.

Erweiterung, f. розширене.

Erwerb, m. надбанокъ, зарѳбокъ,
приходъ.

Erwerben, v. a. заробити, прироби-
ти, придбати, заталанити, набу-
ти, достати; зискати.

Erwerber, m. зарѳбникъ, придбатель.

Erwerbsam, adj. пильний, трудящий,
робѳтний.

Erwerbsmittel, n. способъ заробленя,
заробитокъ.

Erwerbsstand, m. станъ заробничий.

Erwerbung, f. зарѳбокъ, зароблене.

Erwidern, v. a. одвѣтити, одповѣ-
сти, одмовити, одречи; оддати,
одплатити, одвдятичи.

Erwidern, f. одвѣтъ, одповѣдъ;
оддане, одплачене, надгороджене.

Erwiesen, adj. доказаний, доведений.

Erwischen, v. a. пѳймати, зловити.

Erwischung, f. споймане, зловлене.

Erwischern, v. a. вибаришити, вили-
хвити.

Erwünschen, v. a. пожадати, жадати,
забагнути, хотѣти.

Erwünsch, adj. пожаданий.

Erwürgen, v. a. задавити, вдавити,
задушити.

Erwürgung, f. удавлене, задушене.

Erz, n. руда, мѣдъ, ковань, крухъ.

Erz=, adv. (nur in Zusammensetzung)
архи—, дуже, при . . .

Erzaber, f. рудна жила.
 Erzählbar, adj. дающий ся оповѣсти, оповѣстный.
 Erzählen, v. а. розказувати, розповѣдати, повѣдати.
 Erzählend, adj. оповѣдний.
 Erzähler, m. оповѣдачъ, повѣдачъ.
 Erzählung, f. розказъ, поведиця, повѣсть, повѣстка, оповѣдане.
 Erzamt, n. служба княжеска.
 Erzart, f. руда, рѣдъ руды.
 Erzbetrüger, m. мантѣй, мантюга.
 Erzbischof, m. архиепископъ, архiereй.
 Erzbischoflich, adj. архиепископский, архiereйский.
 Erzbisthum, n. архиепископство.
 Erzböse, adj. дуже злий, сердитий.
 Erzbösewicht, m. злодѣяка, драбуга, урвитель.
 Erzdieb, m. злодуга.
 Erzdrumm, adj. дуже дурний, чѣпъ.
 Erzzeigen, v. а. показати, дѣлати.
 Erzengel, m. архангелъ.
 Erzzen, adj. рудяний, рудний.
 Erzzeugen, v. а. породити, родити.
 Erzzeugend, adj. родячий.
 Erzzeuger, m. родичъ, отецъ.
 Erzzeugerin, f. родѣля, мати.
 Erzzeugniß, n. плѣдъ.
 Erzzeugung, f. роджене.
 Erzfarben, adj. рудавий.
 Erzfaul, adj. архилѣвний.
 Erzfeind, m. запеклий ворогъ, голонный ворогъ, врагъ.
 Erzgang, m. крушна жила.
 Erzgauner, m. мантѣй, мантюга.
 Erzgebirge, n. руднѣ гори.
 Erzgrube, f. рудна баня.
 Erzgeizhals, m. аветаръ, жѣндя.
 Erzpaltig, adj. рудний.
 Erzherzog, m. архикнязь.
 Erzherzogin, f. архикняжна.

Erzherzoglich, adj. архикняжий, архикняжеский.
 Erzherzogthum, n. архикняжество, архикнязьство.
 Erzherze, f. чарѣвница.
 Erzhirt, m. архипастыръ.
 Erzichen, v. а. плепати, ростити, зростити, кормити, годовати, вести.
 Erzlicher, m. пѣстунъ, плѣкальничъ.
 Erzlicherin, f. плѣкальница.
 Erzziehung, f. плекане, ховане.
 Erziehungsanstalt, f. бурса, заведене.
 Erziehungsanstalt, f. плекальство.
 Erziehungslehre, f. наука о плеканю.
 Erzzielen, v. а. доспѣти, получить, дѣстати, одержати; намагати до чого, намѣрати.
 Erzittern, v. п. задрожати, затримтѣти, стрѣвнути ся.
 Erzhammer, m. великий коморничъ.
 Erzkanzler, m. верхонний канцлеръ.
 Erzkunde, f. наука о кованяхъ.
 Erzläge, f. велика брехня.
 Erzläugner, m. великий лгунъ, чистобреха.
 Erzmarshall, m. великий маршалокъ.
 Erzmatter, f. рудна матиця.
 Erzump, m. висничъ, обдертюхъ, обдранецъ, урвитель.
 Erzurr, m. архидуракъ, кругомъдуракъ.
 Erzogen, adj. виплеканий.
 Erzprahler, m. величайко, хвалько.
 Erzpriester, m. протопѣпъ, архiereй.
 Erzpriesterthum, n. архiereйство.
 Erzprobe, f. рудна трѣба.
 Erzsauser, m. панюга.
 Erzschatzmeister, m. верхонний касмеръ.

Erzschelm, m. урвитель.
 Erzschent, m. головний чашникъ.
 Erzspieler, m. зареклий грачъ.
 Erzspitzbube, m. вѣвисень, висникъ.
 Erzstift, n. архиепископство.
 Erzstufe, f. рудна жила.
 Erztröpfchen, m. покапна руда.
 Erztruchseß, m. верховний, столь-
 никъ.
 Erzürnen, v. a. розгнѣвити, розгнѣ-
 вати, розсердити; взлостити.
 Erzürnt, adj. гнѣвний, розгнѣваний,
 лихий.
 Erzvater, m. патриарха.
 Erzverschwänder, m. розвѣйникъ,
 розтратникъ.
 Erzwäsche, f. полоканє руди.
 Erzwingen, v. a. вимогчи, видужа-
 ти, винудити, вимучити.
 Erzwingung, f. виможенє, виду-
 жанє.
 Erzwucherer, m. великий баришникъ.
 Erzwürde, f. верховне достоїнство.
 Eß, pron. то, оно; (oft unübersetzt)
 eß ist kalt, холодно, зимно.
 Eßcadre, f. гармата.
 Eßcadron, f. кѣннична сотня.
 Eße, f. Eßbaum, m. ясенъ
 Eßen, adj. ясеневий, ясеновий.
 Eßcorte, f. пристава.
 Eßcortiren, v. a. проводити, подѣ при-
 ставою провадити.
 Eßel, m. осель; dinstet Eßel, глу-
 пецъ, осель.
 Eßelchen, n. ѡслякъ, ослятко.
 Eßelei, f. глупота, осельство, ду-
 рачество.
 Eßelfüllen, г. ѡсля.
 Eßelhaft, adj. глупий, дурний.
 Eßelin, f. ослица.
 Eßelarbeit, f. тяжка работа.
 Eßelbrüde, f. ослячий мѡсть.
 Eßelbistel, f. чортополохъ.

Eßelgeschrei, n. рикъ ослячий.
 Eßelgrau, adj. сивий якъ осель.
 Eßelgurte, f. трискачъ.
 Eßelshaut, f. осляча шкѡра.
 Eßelstoppf, m. осляча голова, глу-
 пецъ, осель, дурбаръ.
 Eßelmilch, f. осляче молоко.
 Eßelohr, n. осляче ухо; (in Bü-
 chern) закладка.
 Eßeltreiber, m. осларъ.
 Eßarsette, f. спарзета свѣна.
 Eßer, f. трепета, осика (восика).
 Eßpen, adj. осиковий.
 Eß, v. тузъ.
 Eßbar, adj. ѣдний, споживний.
 Eße, f. кузня. ковальскій коминъ.
 Eßen, v. a. ѣсти, поживати; ку-
 шати; zu Mittag—, обѣдати, по-
 лудновати; zu Abend—, вече-
 ряти.
 Eßen, n. ѣда, ѣдо, ѣло, ѣднє,
 ѣженє.
 Eßend, adj. ѣдачий.
 Eßenseher, m. коминяръ.
 Eßenszeit, adj. обѣдна пора, полу-
 дне. обѣди (pl).
 Eßenz, f. мяска, мясчина.
 Eßer, m. ѣдунъ, ѣстунъ.
 Eßgier, f. ѣстовитѡсть, ненаѣст-
 нѡсть, вкуснѡсть.
 Eßig, m. оцетъ.
 Eßigbleipulver, n. порошокъ оловно-
 оцетовий.
 Eßigbraten, m. печеня квасна ober
 оцетова.
 Eßigbrauer, m. вирѡбникъ оцту.
 Eßigbrauerei, f. вирѡбня оцту.
 Eßiggeist, m. спиритусъ оцетовий.
 Eßiggurke, f. огирокъ квашений
 (вѣ оцтѣ).
 Eßigmutter, f. заквасъ.
 Eßigsauer, adj. квасний ober гѡркий
 якъ оцетъ.

Eßigsäure, f. оцетовий квасъ.
 Eßlöffel, m. столова ложка.
 Eßlust, f. f. Appetit.
 Eßsaal, m. столовна комната.
 Eßtisch, m. столовний стôлъ.
 Eßwaare, f; пожива, живиность.
 Eßzeit, f. f. Essenzeit.
 Eßtrich, n. помôсть, буркъ, пôль.
 Etabliren, v. а. основати, устано-
 вити; распочати, нажачити, за-
 вести; sich —, поселити ся, осъ-
 сти.
 Etablissement, n. заведение, осно-
 ване.
 Etage, f. поверхъ, ядро.
 Etat, m. порядокъ, станъ.
 Etik, f. етика.
 Ethnographie, f. народопись.
 Ethnographisch, adj. народописный.
 Etiquette, f. аворскôсть, чемнôсть;
 (Zettelchen an Flaschen) написъ,
 цѣнный листочокъ.
 Etliche, pl. где яки, где котрѣ,
 кôлька.
 Etlichemal, adv. кôлькарази, кôлька
 разъ.
 Etlichermaßen, adv. подекуди.
 Etwa, adv. часомъ, колись, при-
 трапомъ. може бути, може; (un-
 gefähr) близько, около до.
 Etwas, pron. und adv. гдещо, где-
 нещо, дащо, щобудь.
 Etymolog, m. словови водець.
 Etymologie, f. слововиводи.
 Etymologisch, adj. слововиводный.
 Euch, pron. вамъ, васъ.
 Euer, pron. вашъ; eurethwegen, im
 eurethwillen, eurethhalbem задля васъ
 ради васъ, про васъ.
 Eule, f. сова.
 Eulen, adj. совячий.
 Eupisch, m. Эвухъ.
 Euphonie, f. суголось, милозвуч-
 нôсть.

Eurige, pron. вашъ, вашний.
 Euphorbie, f. молочѣй.
 Euter, n. вимя, вѣмя.
 Ewa, f. Эвка.
 Evangelisch, adj. евангельский.
 Evangelist, m. евангелистъ.
 Evangelium, n. евангелие.
 Eventuell, adj. налучний.
 Evolution, f. обороти (pl).
 Ewig, adv. вѣчный, вѣковѣчный,
 безконечный, довѣшний, всегда-
 шний, безлѣтний, досмертний.
 Ewigkeit, f. вѣчнôсть, вѣковѣчнôсть;
 in Ewigkeit во вѣки вѣковъ; von
 Ewigkeit ôдъ вѣку, зъ поконь вѣ-
 ку, споконвѣчный.
 Ewiglich, adj. вѣчно, вѣковѣчно, во-
 вѣки.
 Exact, adj. f. genau, pünktlich.
 Exaltation, f. поривъ, восхитъ,
 взхвять.
 Exaltirt, adj. возхвачений.
 Examen, n. испитъ, випитъ.
 Examiniren, v. а. випитовати, спи-
 товати.
 Exarch, m. Экзархъ.
 Exarchat, n. Экзархатъ.
 Excellenz, f. сиятельство.
 Excenitisch, adj. дивачний, загорѣ-
 лий.
 Excursion, f. вивсъ.
 Excipiren, v. а. виписовати.
 Excert, n. виписка.
 Excurs, m. проступокъ, виступокъ,
 неповержнôсть.
 Excursiv, adj. безмѣрний, надмѣр-
 ний.
 Exclamation, f. викрикнене, викли-
 кнене.
 Excommunication, f. виклôвъ.
 Excommuniciren, v. а. викляти.
 Excrement, n. помѣти.
 Excursion, f. проѣздка; наѣздъ.

Excuse, f. вимовка.
 Execution, f. виповнене, (Hinrichtung) повѣшене; (сѣкуція).
 Executiren, v. а. виповнити.
 Executor, m. виповнитель; (сѣкуть).
 Exegese, f. толковане святого писма.
 Exeget, m. толковникъ (святого писма).
 Exempel, n. приводъ, примѣръ.
 Exemplar, n. примѣрникъ.
 Exemplarisch, adj. примѣрный.
 Exequien, pl. похорони.
 Exerziren, v. а. приучати.
 Exerzirplatz, m. мѣсце приученя ся.
 Exercitium, n. завдане (до переводу).
 Exil, n. вигнане, прогнане.
 Exilcirte, m. вигнанникъ, прогнанникъ.
 Eximiren, v. а. викромити, викупляти, виключити, освободити.
 Eximite, m. виключенець.
 Existenz, f. суще, бутокъ.
 Existiren, v. n. бути.
 Exjesuit, m. булий езуѣта.
 Exorcist, m. заклинатель.
 Expectoriren, v. г. вяснити ся.
 Exotisch, adj. чужинецький, сторонський.
 Exordium, n. вступъ.
 Expectant, m. вижидающий якого мѣстця, вижидатель.
 Expendent, m. справникъ, одправникъ, виправникъ.

Expeditoren, v. а. одправити, виправити, виготовити; виладити, вислати.
 Expedit, adj. скорий, готовий.
 Expedition, f. виправа; кантина.
 Expense, f. видатокъ, кельтунокъ.
 Experiment, n. досвѣдъ, трѣба.
 Experimental, adj. досвѣдний.
 Experimentiren, v. n. досвѣдчати, трѣбувати.
 Explication, f. Erklärung.
 Explosion, f. трѣскотъ, вибухъ.
 Exponent, m. вяснитель.
 Exponiren, f. übersetzen.
 Exposition, f. Uebersetzung, Darstellung.
 Expresß, adj. нарошний, ковечний; f. ausdrücklich.
 Expresßer, m. нарошний посланецъ.
 Expropriation, f. вивлащене.
 Exstase, f. Entzückung.
 Extemporiren, v. а. говорити ober мовити безъ приготоуленя.
 Extra, adv. надзвичайно.
 Extrakt, m. f. Auszug.
 Extrahiren, f. ausziehen.
 Extraordner, adj. незвичайний, чрезвычайний.
 Extrarost, f. чрезвычайна цюшта.
 Extrem, n. крайнѣсть.
 Extremitet, f. крайний кѣнець, крайна часть.
 Exulant, m. вигнанникъ.

F. Φ. Φ.

Fabel, f. байка, мѣбилиця, видумка.
 Fabelbuch, n. зборъ баякъ.
 Fabeldichter, m. байникарь, байкаръ.

Fabelei, f. байка, вигадка, побрехенька.
 Fabelhaft, adj. баячний.
 Fabelhaftigkeit, f. баячнѣсть.

Fabelhaus, m. бай, байкаръ, бай-
 дула, плетунъ.
 Fabeland, n. баечна земля.
 Fabellehre, f. баєсловие.
 Fabellese, f. вибѣръ баєкъ.
 Fabeln, v. а. баяти.
 Fabelname, m. баєчне имя.
 Fabler, m. байкаръ.
 Fabriziren, v. а. вирабляти, видѣ-
 лати.
 Fabrit, f. товарня, виробня.
 Fabrifant, m. вирѣбникъ.
 Fabrifat, n. вирѣбъ, виробокъ, то-
 варъ.
 Fabrifation, f. виробництво.
 Fabrifmäßig, adj. вирѣбничий.
 Fabrifbesitzer, m. властитель ви-
 робнѣ.
 Fabulant, Fabulist, m. байкаръ.
 Facade, f. передна сторона, личко,
 передъ.
 Facette, f. гранъ.
 Facettiren, v. а. гранити.
 Fach, n. перегорода, продѣлка, дѣль-
 ница, ѡдѣлъ; f. Wanse; покли-
 кане, ремѣсло, поле; дѣло; на-
 ука.
 Fachbogen, m. лукъ.
 Fächeln, v. а. повѣвати, обганяти.
 Fachen, v. а. лукомъ розбивати;
 ѡддѣлювати.
 Fächer, m. вѣеръ, повѣвачка.
 Fächerförmig, adj. вѣерний.
 Fächerig, adj. перегородний.
 Fächser, m. лѣторѣсть, ѡводовкъ.
 Fächermacher, m. вѣерникъ.
 Fächern, v. а. повѣвати, махати.
 Fachtgenosse, m. товаришъ.
 Fächler, m. повѣвачъ.
 Fachtapp, m. знатока, знавецъ.
 Fachtisch, m. стѡлъ до вибиваня
 вовни.
 Fachtwerk, n. пересторона.

Facit, n. загалъ, галъ. щотъ, ви-
 слѣдокъ.
 Facel, f. походня.
 Facelbaum, m. калина.
 Facelblume, f. дѣвина, дѣвенна,
 медведяче ухо.
 Facelfeuer, n. огонь походневий.
 Faceln, v. а. миготѣти, мигтѣти,
 важити ся, шутити.
 Facelschein, m. походне свѣтло.
 Facelträger, m. походникъ, свѣ-
 щенось.
 Facelzug, m. похѡдъ зъ походнями.
 Facen, f. тваръ, подѡба, видъ.
 Facsimile, n. знимокъ.
 Faction, f. рота, шайка; сторона.
 Factor, m. баришникъ, баришѣв-
 никъ, справникъ, чинникъ.
 Factisch, adj. дѣйсний, справедли-
 вий.
 Factorei, f. баришництво, справни-
 цтво; кантина купецька.
 Factotum, n. все дѣлающий, чоло-
 вѣкъ ѡдъ кожѡвъ работи.
 Factum, n. билиця.
 Factur, f. купецеский обрахунокъ.
 Facultät, f. видѣлъ.
 Facultist, m. членъ видѣлу.
 Fädchen, n. ниточка, вервинка.
 Fade, adj. гнѣлкий, порожний,
 млойний.
 Fädeln, v. а. насилити, силити.
 наволѣчи; sich fädeln торочити ся;
 Faden, m. нитка, волокно; (der Fa-
 den einer Erzählung) снутокъ,
 (ein Längenmaß) сажень.
 Faden, adj. нитковий.
 Fadenförmig, adj. нитковатий, во-
 локноватий.
 Fadenbruch, m. близна.
 Fadenholz, n. сажневе дерево.
 Fadengold, n. ниткове золото.
 Fadenraut, n. жабникъ.

Жабеннаѣт, adj. голѣсѣнькѣй.
 Жабеннубелн, pl. локшннн.
 Жабенрехт, adj. по ннѣцѣ.
 Жабенсчелнн, adj. рѣдкѣй.
 Жабенсчлепсе, f. ннѣтннѣккк.
 Жабенсфлбер, n. ннѣткннѣ сребло.
 Жабенрелсе, adv. по ннѣцѣ.
 Жабенсвурт, m. зашкннрннѣкк.
 Жабшеп f. ннѣлкннѣстѣ, порннжннѣстѣ.
 Жабн, adj. ннѣткннѣ, ннѣтчннѣннѣй.
 Жаблер, m. ннѣтннѣрѣ.
 Жабот, r. фабннн.
 Жаботнст, m, фабнннстннѣй.
 Жабне, f. ланнен.
 Жабн, adj. поннѣтннѣй, пожннмннѣлннѣвннѣй,
 спннѣннѣннѣй, стннѣмннѣннѣй, тулкннѣй,
 зннѣннѣннѣй, мннѣгннѣчннѣй, лннѣпшннѣвннѣй,
 лннѣпшннѣй,
 Жабннѣсчелт, f. хннѣстѣ, снага, зннѣннѣннѣстѣ,
 спннѣннѣннѣстѣ, поннѣннѣннѣстѣ, лннѣпшннѣ-
 вннѣстѣ.
 Жабл, adj. блѣдннѣй, буланннѣй, полнн-
 вннѣй.
 Жаблерз, n. крушечѣ.
 Жаблжелб, adj. блѣннѣжннѣвннѣтннѣй.
 Жаблслелер, n. шкнннра прнншннѣвннѣннѣннѣ.
 Жаблсрннѣтннѣ, adj. гннѣвннѣй, рудннѣй.
 Жаблсстелн, m. сѣрннѣй лупннѣкк.
 Жаблннѣчелн, n. хорннѣвннѣккк, прннѣпоречѣ.
 Жаблннѣннѣ, v. a. слѣвннѣтннѣ, вннѣслѣвннѣтннѣ,
 вѣвннѣдннѣтннѣ, лннѣвннѣтннѣ.
 Жабне, f. хорннѣвннѣккк, хорннѣвннѣннѣ, прнн-
 порѣ.
 Жабннѣннѣфуттер, n. покннѣровечѣ на хорннѣ-
 рннѣвннѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣфасер, m. овесѣ сѣннѣннѣннѣй.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣ, m. пннѣдхорннѣуннѣжннѣй, хорннѣ-
 рннѣвннѣннѣкк.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, m. кннѣвалѣ прннѣ кннѣннѣ-
 ннѣннѣтѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, m. долѣшннѣннѣ окулѣ хорннѣ-
 рннѣвннѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, f. пннѣтннѣннѣ хорннѣвннѣннѣннѣй.

Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, m. хорннѣвннѣннѣкк.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, m. прннѣпорннѣннѣкк, хорннѣвннѣ-
 ннѣннѣкк.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, f. вѣзннѣннѣ дннѣрннѣга.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, adj. вѣзннѣннѣй, прерѣвннѣзннѣннѣй,
 слннѣпннѣвннѣннѣннѣй.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, v. a. f. гѣфѣжннѣрѣннѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, f. борннѣзннѣннѣ, борннѣзннѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, f. прерѣвннѣннѣннѣннѣ, порннѣннѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, v. a. вѣхннѣтннѣ, вѣзннѣтннѣ, везтннѣ;
 (zu Wasser) плннѣстннѣ, плннѣннѣтннѣ; анѣ
 Land, анѣ Ufer—, прннѣбутннѣ до
 берѣга; über einen Fluß—, прерѣ-
 вѣхннѣтннѣ рѣкк; прерѣпннѣвннѣтннѣ сннѣ чѣ-
 рѣзѣ рѣкк; анѣ der Hand—, вннѣ-
 пннѣстннѣ зѣ рннѣкк; in die Höhe—, пннѣдннѣ-
 ннѣмннѣтннѣ сннѣ вѣ гннѣру; анѣ dem Bet-
 te—, зннѣрвннѣтннѣ сннѣ зѣ лннѣжкк, скннѣ-
 чннѣтннѣ зѣ лннѣжкк одѣр зѣ постелннѣ;
 mit der Hand in die Tasche fahren
 всннѣннѣтннѣ рннѣкк до кннѣшеннѣннѣ; in die
 Haare—, вхннѣпннѣтннѣ одѣр злннѣвннѣтннѣ
 зннѣ волннѣсѣ; gegen Himmel—, пннѣдннѣ-
 ннѣтннѣ сннѣ до небннѣ; gut bei einer
 Sache—, мннѣтннѣ хннѣсѣннѣннѣ одѣр кннѣ-
 рннѣстѣ; in die Grube—, умертннѣ;
 der böse Geist ist in ihn gefahren,
 злннѣй дннѣхѣ вѣ него встннѣпннѣвннѣ,
 анѣ der Haut fahren—, вннѣскннѣчннѣтннѣ
 зннѣ шкнннрннѣ; fahren lassen покннѣннѣтннѣ
 злннѣшннѣтннѣ; sich satt fahren—, ннѣ-
 вѣзннѣтннѣ сннѣ; ein Wort fahren lassen—,
 вннѣпннѣстннѣтннѣ слннѣвннѣ; die Hoffnung
 fahren lassen—, стрннѣтннѣтннѣ ннѣдѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, adj. вѣлннѣчннѣй; fahrende Post
 f. возннѣвннѣннѣ поштннѣ; fahrende Habe
 рннѣхлннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, m. вѣзечѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, n. прерѣвннѣннѣннѣ, плннѣтннѣ зннѣ
 прерѣвннѣннѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, f. ннѣгннѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, f. прннѣво прерѣвннѣннѣннѣ.
 Жабннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣннѣ, adj. глѣвннѣннѣй, нѣдбннѣлннѣй,
 бѣзпннѣчннѣннѣй.

Забрлассигfeit, f. лѣнивство, лѣни-
востъ, небалдостъ, безпечностъ.

Забрлсеуте, pl. переводзники.

Забрлсичfeit, f. f. Gefahr.

Забрлнѣ, f. рухлю.

Забрлрманн, m. переводзникъ.

Забрлрпост, f. возова пошта.

Забрлршциф, n. поронъ.

Забрлрсеил, n. линва.

Забрлрсефел, m. сувне крѣсло.

Забрлрт, f. ѣзда, ѣхане, дорога, путь;
подорожъ, переводзъ.

Забрлрте, f. слѣдъ, тропъ, шляхъ.

Забрлрвассер, n. сплавна вода.

Забрлрвев, m. гостиневъ, ѣзна до-
рога.

Забрлрвинд, m. нагодний вѣтеръ.

Забрлрзеуг, n. човенъ, чайка, поронъ,
судно.

Забрлрзолл, m. переводзне (мито).

Забрл, adj. половий, буланый, гнѣ-
лый.

Забрлве, m. буланъ, половику.

Забрлвел, f. складка.

Забрллвхаариг, adj. гнѣдавий, половиный,
бѣлокурий.

Забрлвен, v. n. половѣти, рудѣти.

Забрлвцидт, adj. половитый.

Забрллве, m. соколъ, бѣлозеревъ; толь-
лигер—, балабанъ.

Забрллен, adj. соколячий, соколиный.

Забрлленauge, n. соколяче ober соко-
лине око.

Забрлленвейзе, f. ловля соколами.

Забрлленhof, m. сокольня.

Забрлленjагд, f. полувъ ober лови зъ
соколами.

Забрлленjагер, m. сокольникъ.

Забрлленjаппе, f. засторона.

Забрлленmeister, m. надсокольникый.

Забрлленriemen, m. соколячий ремѣнь.

Забрлленwarter, m. сокольникый.

Забрлленner, m. сокольникъ, соколъ.

Забрлленerei, f. сокольникство ; со-
кольня.

Забрлленonett, n. сокольникня.

Забрлл, m. падене, падъ, упаде-
не, упадокъ; (Ereignis) при-
года, приключай, придарка, при-
падокъ; (Umstand) окольностъ,
взаемна; (in der Grammatik) па-
дежъ; auf jeden Fall въ кождомъ
разъ, на кождый припадокъ.

Забрллбар, adj. рубный.

Забрллbaum, m. запора; спуска.

Забрллbeil, n. головина.

Забрллblock, m. баранъ, баба.

Забрллbrücke, f. звонный мостъ.

Забрллле, f. спуска, заставка, лапка,
ловачка, ловка, самолровка; силь-
цѣ, осила, сѣти (сильце, сило).

Забрлллен, v. n. пасти, впасти, спа-
сти; (vom Preise) уменьшити ся,
знижити ся; (in der Schlacht)
згинути, лишити ся, пасти, по-
лягчи; das fällt in die Augen се
дивно; das Wasser ist gefallen во-
да убула ober спала; auf etwas
fallen нагадати ober спомнути що;
(strepiren) здохнути; (geboren wer-
den) родитися; den Anker fallen
lassen кинути котвицю; einem in
die Haare—, схватити кого за
волосъ; in die Rede—, перервати
бѣду; ins Schwert—, проколити
себе мечемъ; in Ohnmacht—,
обомлѣти; in tiefen Schlaf—,
твердо заснути.

Забрлллен, a. упадене, спадене.

Забрлллен, v. a. рубати, стивати; (ein
Miß) убити, застрѣлтити; ein
Urtheil—, видати судъ (засудъ).

Забрлллен, n. рубане; видане (засуду).

Забрллленд, adj. падающий; fallende Sucht
падавица.

Забрллленбунг, f. падежъ.

Fallfenster, n. спустне ђкно.
 Fallgatter, n. спустна мрежа.
 Fallgrube, f. самолђвка, яма.
 Fallgut, n. ђдзумерщина, змерщина, спадокъ; вислуга.
 Fallholz, n. спустка.
 Fallhut, m. шапчина (для малихъ дѣтей, хороняча при упаденю ђдъ побитя).
 Fallibel, adj. жибиий, зманъчивий.
 Fällig, adj. заплатний, пропалий.
 Falliment, n. банкротство, немож- нѡсть плаченя.
 Falliren, v. n. зничманѣти.
 Fallit, m. зничманѣвший, немогу- чий платити, банкротникъ.
 Falllinke, f. западка у дверей.
 Fallraut, n. баране зѣве.
 Fallladen, m. спустна ђконница.
 Falls, adv. если, коли, колиби, еслиби.
 Fallschloß, n. западающий замокъ, спустный замокъ.
 Fallstrich, m. сильце, сильцѣ, сѣти.
 Fallsucht, f. падавица.
 Fallsüchtig, adj. падавичный.
 Fallthür, f. спустный дверь.
 Fällung, f. рубане; видане (засуду).
 Fallwild, n. звѣрина здохла.
 Falſch, adj. лживий, фальшивий (хвальшивий), несправедливий; лукавий, хитрий; неправдивий, ђдроблений; — hören прослу- хати ся, прочути ся; — es Zeug- niß криве свѣдоцтво.
 Falſch, n. Falſche p. лжа, неспра- ведливѡсть, неправда, обмана, хитрѡсть.
 Fällſchen. v. a. казити, ђдробити, ђдроблювати.
 Fällſcher, m. казитель, ђдроблячъ.
 Falſchſaläubig, adj. неправославный, неправовѣрный.

Falſchheit, f. лукавство, обмана, не- правота, лжа, ђдступъ.
 Fällſchlich, adj. несправедливый, ху- бный; неслышный.
 Falſchmünzer, m. грошоробъ.
 Falſchmünzerei, f. грошоробство.
 Falſet, n. фистула, фальшивый го- лось..
 Fällſchung, f. ђдроблене.
 Fällſchen, n. рѣсочка, борочка.
 Falte, f. рѣса, загинка, складка, баха, бахрома; in pl. auch бори; зморщина.
 Falten, v. a. рѣсовати, рясовати, загинати, морщити, корчити; die Hände зложити руки; die Stirne — захмурити ober зморщи- ти чоло.
 Falten, n. рѣсоване, загинане, мор- щене.
 Faltenflächte, f. лишайникъ.
 Faltenförmig, adj. рѣсовитый, рѣ- соватый.
 Faltenkleid, n. рѣсовата одѣжъ.
 Faltenlos, adj. безрѣсий.
 Faltenmagen, m. книги.
 Faltenpilz, m. строчокъ.
 Faltenrand, m. обшивка.
 Faltenreich, adj. рѣсатый; рѣсистый.
 Faltenwurf, m. рѣсноване.
 Falter, m. мотиль, бабка.
 Faltig, adj. рѣснатый, бахастый.
 Falz, m. обшивка; (Einschnitt) жо- лѡбъ, долокъ, борть, пага, ро- вень.
 Falz, f. Falz.
 Falzbank, f. роботна лавка.
 Falzbeil, n. гладилко.
 Falzbrett, n. дощинка.
 Falzen, v. a. складати, загинати, бортити; (Bei den Gärbern) мѣ- зарити, гладити.
 Falzer, m. складачъ, загиначъ, гла- дильникъ.

Жалзеиен, п. гладико.
 Жалзхобел, м. довбяло.
 Жалзиг, adj. жолобоватий.
 Жамиліар, adj. товаришеский.
 Жамиліаристрен, в. г. дружити ся.
 Жамиліаритат, f. подруже.
 Жамиліе, f. родина, рѣдня, рѣдъ,
 семя, своина, дѣмъ.
 Жамиліенангележенheiten, pl. орудки
 родиний.
 Жамиліенгемѣде, п. родиний о-
 бразъ.
 Жамиліенгеиште, f. родопись.
 Жамиліенглѣк, f. родинне одер до-
 машне щасте.
 Жамиліенгут, п. родинне одер дома-
 шне добро
 Жамиліенгруфт, f. родиний грѣбъ.
 Жамиліенhaupt, п. отець родини.
 Жамиліензвист, м. спѣръ родиний,
 Жамиліензвappen, п. знакъ родовий.
 Жамиліус, м. слуга, помѣчникъ.
 Жанатіфер, м. загорѣлецъ, запекъ.
 Жанатіш, adj. загорѣлий, запеклий.
 Жанатішмѣ, м. загорѣльство.
 Жанфарон, м. фертикъ, хвастунъ,
 свистунъ.
 Жанг, м. ловля, полѣвъ, лѣвка; die
 Жанге, лаби, киктъ; bei den Hã-
 gern уколена.
 Жангбал, м. пилка.
 Жангеиен, п. зелѣзна лапка.
 Жанген, в. а. ловити, зловити, зы-
 мити, схопити, спѣимати, зѣй-
 мати, допасти; Feuer—, запали-
 ти ся, загорѣти ся; (in Zorn ge-
 rathen) розсердити ся.
 Жангмешер, п. ловецький нѣжъ.
 Жангшриѣ, м. ловечий мотузъ.
 Жангвертзег, в. лапало.
 Жангзahn, м. кливакъ.
 Жант, м. молодикъ, жертикъ.
 Жарбе, f. краска, барва; (an Pfer-
 den) шерсть, (an Früchten) бро-

на барва; (im Kartenspiele) масть;
 (Buchdruckerschwärze) печатне чер-
 нило; Жарбеhalten не снидѣти.
 Жанташе, f. Жанташе.
 Жарбебрѣше, f. розчинъ барвний.
 Жарбеболз, п. барвѣнне дерево.
 Жарбебешел, м. барвѣнный котель.
 Жарбебраут, п. барвѣнне зѣле.
 Жарбебусе, f. барвѣнна кадка.
 Жарбекуншт, f. барвѣнництво.
 Жарбен, в. а. красити, барвити;
 sich färben бринѣти; снидѣти.
 Жарбен, п. крашене, барвлене.
 Жарбенд, adj. барвлячий.
 Жарбенbild, п. барвѣнный образъ.
 Жарбенbogen, м. барвѣнна дуга.
 Жарбенbrechung, f. змѣшене барвъ
 одер красокъ.
 Жарбенbreiѣк, п. барвѣнный трѣй-
 куть.
 Жарбенгеbung, f. добѣръ красокъ.
 Жарбенганз, м. лискъ красокъ.
 Жарбенгãltig, adj. барвястий, бар-
 вѣнный.
 Жарбенгãndel, м. торговля красками
 одер барвами.
 Жарбенгãndлер, м. торгующий кра-
 сками.
 Жарбенкастеу, м. скриночка одер ко-
 робка зъ барвами.
 Жарбенкшедер, м. мазунъ.
 Жарбенмашер, м. барваръ, краскаръ.
 Жарбенmischung, f. змѣшане красокъ.
 Жарбенspiel, п. мѣнявѣсть красокъ.
 Жарбенreiber, м. розтирачъ красокъ,
 розтирающий краски.
 Жарбенstein, м. брусокъ одер камѣнь
 до розтираня красокъ.
 Жарбенstrahl, м. цвѣтний промѣнь,
 барвѣнный промѣнь.
 Жарбенwechsel, м. паремѣна красокъ.
 Жарбенzerstreuung, f. розсипка кра-
 сокъ.
 Жърбер, м. барваръ, барвѣнникъ.

Farberbaum, m. сумахъ.
 Farberbe, f. глина.
 Farberdistel, f. свѣтлушка.
 Farberei, f. барварство, барвѣнничество; барварня.
 Farbergesell, m. барвѣнчукъ.
 Farbergießer, m. брѣчь.
 Farberhandwerk, n. барвѣнничество.
 Farberin, f. барвѣнница.
 Farberkunst, f. барвѣнничество.
 Farberrotthe, f. брѣчь.
 Farberscharte, f. f. Farberdistel.
 Farbezeug, n. начини барвѣнне.
 Farbefabrik, f. барварня.
 Farbig, adj. барвниий, барвѣнниий.
 Farblos, adj. базбарвниий, безцвѣтний.
 Färbung, f. барвлене, крашене.
 Farze, m. апѣвка, шутки; (Fleisch) сѣканна.
 Farin, m. мука цукрова.
 Farnkraut, n. папороть
 Farre, m. бичокъ.
 Färse, f. яловка, молода корова.
 Farz, m. перлъ.
 Farzen, v. a. пердѣти, пездѣти, бздѣти.
 Farzer, m. пердунъ, бздунъ, пездвѣй, пездунъ.
 Fasan, m. фазанъ, бажантъ.
 Fasanenbeize, f. ловля на фазани.
 Fasanengarten, m. городъ бажантний.
 Fasanenmeister, m. бажантникъ.
 Fasanenwärter, m. бажантничий.
 Fasanerie, f. бажантничество, бажантникъ.
 Fasanhahn, m. бажантъ (самецъ).
 Fasanenhenne, f. бажантица.
 Faschine, f. фашина, вязанка хваросту ober хащу.
 Fasching, m. мясопустъ, мясниць.
 Fasel, m. плѣтъ, розплодокъ; рѣдъ.
 Faselci, f. нѣсенѣтиць, дурачества.

Faselhaft, adj. розтрѣпаний.
 Faseln, v. a. плести, балагурити, родити, породити; (Faseln) опоросити ся; (sich vermehren) размножити ся; die Fäden außziehen торочити; sich—, торочити ся.
 Fafen, m. нитка, волокно, волосъ.
 Fafenacht, adj. голѣсѣнниий.
 Faser, f. волокно, волоконце, торочка, нитка, торока, жила, торочокъ, стрипухъ.
 Fäserchen, n. волоконце, жилочка, ниточка.
 Fäsergewächß, n. рослина волокниста.
 Fasergetebe, n. волокниста тканина, волокновина.
 Faserig, adj. волокнистий, нитковатий, жилковатий, волохатий.
 Fäsern, v. a. торочити, висляти нитки; sich fäsern торочитися.
 Faserstoff, m. волокновина.
 Faß, n. бочка, бодня, судина.
 Faßbinder, m. боднаръ, бондаръ, бочаръ, бочарникъ.
 Faßbier, n. бочкове пиво.
 Faßband, n. обручъ на бочку.
 Faßbinderei, f. боднарство, бочарство.
 Faßboden, m. дно въ бочкѣ.
 Fäßchen, n. судина, бочѣлка, боклагъ, бочочка, барика.
 Faßbaube, f. дошка ѡдъ бочки.
 Fassen, v. a. вхопити, зловити, зѡймати, сѣтити, взяти, брати; (einen Stein in Gold fassen) камѣнь въ золото оправити ober вставити; in sich—, обдѡймати, заключати; (begreifen) понимати, розумѣти; Muth fassen набрати духа ober ѡдваги; einen Entschluß fassen намѣрити; sich fassen опамятати ся, зглянути ся, успокоѣти ся.

ҒаҒһаһн, м. куроҒь.
 ҒаҒһолз, п. дерево на бочки.
 ҒаҒһлш, adj. понятный, ясный, зро-
 зумѣлий.
 ҒаҒһлшлелт, f. понятность, ясность,
 зрозумѣлостъ.
 ҒаҒһшорпен, м. бочкарня.
 ҒаҒһреиф, м. обручъ.
 ҒаҒһспунд, м. чопъ одъ бочки, во-
 ронка.
 ҒаҒһунг, f. (eines Steines) оправа;
 отямлене ся, опамятане ся; спо-
 кой; aus der ҒаҒһунг bringen зби-
 ти зъ малю, змѣшати.
 ҒаҒһунгсгабе, f. даръ пониманя.
 ҒаҒһунгсгаблг, adj. понимающий, ла-
 шивый, лапший.
 ҒаҒһунгскрафт, f. понимаемость, по-
 нятность, розумъ.
 ҒаҒһ, adj. майже, замали, безмала,
 ледви не, мало що не.
 ҒаҒһстаге, f. барилка.
 ҒаҒһтен, v. п. говѣти, постити.
 ҒаҒһтен, п. говѣне, пощене, постъ.
 ҒаҒһтенабенд, м. заговѣне.
 ҒаҒһтенблуме, f. Шюсселблуме.
 ҒаҒһтенбрезел, f. постна булка.
 ҒаҒһтенгебет, п. постна молитва.
 ҒаҒһтенпредлгт, f. проповѣдъ въ ве-
 ликий постъ.
 ҒаҒһтенспейсе, f. постна ѣда.
 ҒаҒһтен, pl. ҒаҒһтенzeit, постъ, пушене,
 vierzigtagige — великий постъ; —
 vor dem h. Petrusstage петрѠвка;
 bis zur Himmelfahrt der Jungfrau
 Maria, спасѠвка
 ҒаҒһтер, м. говѣйникъ, постникъ.
 ҒаҒһтнахт, f. мясницъ.
 ҒаҒһтнахтбрудер, м. пушеникъ.
 ҒаҒһтнахтсшвартер, м. пушеникъ.
 ҒаҒһтнаг, м. постный день, постъ.
 ҒаҒһтал, adj. осудный, судный, неща-
 стный, зловѣщий, вражий, зли-
 денный.

ҒаҒһталлзмус, судьбарство.
 ҒаҒһталлст, м. судьбарникъ.
 ҒаҒһталлтат, f. нещасте, бѣда, нужда.
 ҒаҒһталлше, f. повываю.
 ҒаҒһталлм, п. судьба, доля, допустъ,
 суджене.
 ҒаҒһталл, adj. гнилий, порѠхкавый, по-
 рохкый, лѣнвивый, ледарный, ледя-
 шый, ein faules Ei запортѠкъ;
 тухлый, стухлялый.
 ҒаҒһталлбирн, f. гнилица, гниличка.
 ҒаҒһталлсе, f. гнилизна, згнилизна; сту-
 хлостъ, стухлятина; порохнявина;
 снѣтъ.
 ҒаҒһталлсен, v. п. гнити, порохнявѣти,
 лидарувати, псовати ся, кѣс-
 нути.
 ҒаҒһталлсензен, v. а. дурновати, барла-
 ковати, валандати, лѣновати ся,
 ледаровати.
 ҒаҒһталлсензер, м. лѣнвивецъ, лень, ле-
 бухъ, нероба, лега, стогна, дар-
 мѠвѣдъ, легкарѠбъ, легкодухъ.
 ҒаҒһталлсензереи, v. лѣнвивство, ледар-
 ство.
 ҒаҒһталлсензерин, f. лѣнвивица, стогница.
 ҒаҒһталлсебер, п. гнила пропасница,
 зимница, зимоха.
 ҒаҒһталлсефлеш, п. гниле мясо.
 ҒаҒһталлшеит, f. лѣнвивство, лѣнокъ, лѣ-
 нивостъ.
 ҒаҒһталлснлш, f. гнилизна, гнилостъ.
 ҒаҒһталлштер, п. лѣнвивецъ, сплюхъ.
 ҒаҒһталлм, м. пѣна, шумовина.
 ҒаҒһталлмен, f. schäumen.
 ҒаҒһталлм, м. вовколакъ.
 ҒаҒһталлменhaft, adj. огидный, мерзкий.
 ҒаҒһталлст, f. кулакъ, пястукъ, жменя,
 жмитъ, рука.
 ҒаҒһталлстбеген, м. ручна шпага.
 ҒаҒһталлстблд, adj. загрубшкый, въ пя-
 стукъ.
 ҒаҒһталлстел, м. ручный молотъ.

Хауштандсшух, м. рукавица безъ пальцѣвъ.

Хаустампф, м. кулачна бѣйка.

Хаустампфер, м. пястукаръ.

Хаустампфен, п. пястукवानе.

Хаустлинг, м. палица.

Хаустфанб, п. застава ручна.

Хаустrecht, п. право сильнѣйшого.

Хаустrohr, п. ручничка.

Хаустsäge, f. ручна пила.

Хаустschlag, м. ударење пястукомъ, паручъ.

Хабористен, f. begünstigen.

Хаборит, м. любимецъ.

Хаборитин, f. любимица, угода.

Хаген, pl. шутки, жарти, вигадки.

Хаганз, f. файфурска глина; adj. файфурский.

Хабуар, м. лютий, лютењъ, казѣ-дорога.

Хахтboden, м. мѣсце боротьби, борище.

Хахтbegeп, м. шпага (до боротьби) борнича шпага.

Хахтен, v. п. бороти ся, бити ся; betteln молити, жебрати.

Хахтер, м. борець.

Хахтkunst, f. борбництво.

Хахтmeister, м. борникъ.

Хахtplatz, м. борище.

Хахтschule, f. борнича школа.

Хабер, f. перо, перце; eine Springfeder спружка, пружина.

Хаберallaun, м. пѣристый гадуњъ.

Хаберanschuß, м. пѣристый хрушталъ.

Хаберartig, adj. пѣристый.

Хаберball, м. пѣриста шпка, пѣрникъ.

Хаберbesen, м. крило.

Хаберbett, п. пѣрина.

Хаберblume, f. пѣриста цвѣтка.

Хаберbüchse, f. нацѣрникъ.

Хаберbusch, м. пера, китица.

Хаберschen, п. перце.

Хаберsechter, м. спорливецъ, спорливий письмакъ.

Хаберhandel, м. торговля перами.

Хаберhändler, м. торгующий перами.

Хаберhart, adj. пружистий.

Хаберharz, п. спружна живица.

Хаберig, adj. пѣристый, пѣрный, опѣренный.

Хаберkampf, м. письменний спѣръ.

Хаберkasten, м. коробка на пера.

Хаберkiel м. боркъ.

Хаберkissen, м. подушка зъ пѣря.

Хаберkraft, f. пружистѣсть, спружностъ.

Хаберkrone, f. пухъ.

Хаберleicht, adj. легкий якъ перо.

Хаберlesen, п. короводи, пѣклони.

Хаберlinf, м. вошь пухова, пуховушь.

Хаберlos, adj. безперий, голий.

Хаберmesser, п. ножикъ одъ перъ.

Хаберmütze, f. пѣряна шапка.

Хаберп, v. п. пѣрити ся, пускати пѣре.

Хаберnäglein, п. Хаберnelke, f. гвоздикъ пѣристый.

Хаберmotte, f. чепѣрнатка.

Хаберsalz, п. сѣль камѣнна.

Хаберspule, f. боркъ.

Хаберstaub, м. пухъ, пѣряний порошокъ.

Хаберstrauß, м. китица.

Хаберstrich, м. потягъ пера.

Хаберuhr, f. годинникъ зъ пружиною.

Хаберvieh, дрѣбъ, домашне птацтво.

Хаберvage, f. самовага, самовѣсъ.

Хаберwaidpretт, п. дичина пѣряна.

Хаберweiß, забѣль.

Хаберzeichnung, f. рисунокъ зроблений перомъ.

Fec, f. ворожба, ворожка, босорка, вѣдѣма.

Feenhaft, adj. ворожбитний, чарѣвничий.

Feenland, край ворожбитний, край чудний.

Feenmärchen, п. казка о ворожбитахъ.

Feenſpiel, п. чарѣвнича гра.

Fede, f. чищене, чистило; млинокъ збѣжний.

Fedeſeuer, п. чистилище.

Fegegeld, п. вимѣшне.

Fegemühle, f. чистячий млявъ.

Feger, v. а. чистити, вичистити, вимѣтати.

Fegeopfer, п. вимети.

Feger, ш. вимѣтачъ.

Fegeruß, ш. сажа, копта.

Fegeriſch, ш. витирка, митка, вѣхоть.

Fegſel, п. смѣта.

Fehde, f. спѣръ, сваръ, незгода, война, ненависть, неприязнь, колотня, сварка.

Fehdebrief, ш. визѣвъ на поединокъ, виявлене войны, визовне письмо.

Fehdehandſchuh, ш. визовна рукавица.

Fehde, f. попелица.

Fehl, adv. хибно, неправильно, обмилно, зле, блудно.

Fehl, f. Fehler.

Fehlbar, adj. обмилный, хибний, похибний.

Fehlbarkeit, f. обмилность.

Fehlbitte, f. дарма просьба, марна просьба.

Fehlen, хибити, зблудити; (mangeln) педоставати, хибовати, браковати; es fehlte nicht viel, ſo wäre ich geſtorben, мало що не вмеръ емъ; irren зблудити, ома-

хнути ся, обманути ся, омибнути ся.

Fehler, ш. хибка, похибка, блудъ, догана, похибка, обмилка, обмиль; грѣхъ, вина; (Mangel) недостатокъ, вада.

Fehlerfrei, adj. безохибний, безблудний.

Fehlerhaft, adj. похибний, хибний, блудний.

Fehlerhaftigkeit, f. поблудность.

Fehlerloß, adj. безохибний, безблудний.

Fehlfahren, v. п. зблудити, поблудити.

Fehlführen, v. а. зле провадити.

Fehlgeburſt, f. порѣвъ.

Fehlgriff, ш. обмилка, блудъ, похибка.

Fehljahr, п. рѣкъ неурожайний.

Fehlschießen, v. а. мимо стрѣлити.

Fehlſchlappen, v. п. мимо ударити, не улати ся.

Fehlſchließen, v. п. зле заключати.

Fehlſchluß, ш. хибне заключене.

Fehlſchuß, ш. хибний вистрѣлъ.

Fehlstoß, ш. промахъ.

Fehltritt, ш. хибний крокъ; похибка.

Fehlzug, ш. хибне тягнене.

Fehlwurf, ш. промахъ, хибне вержене.

Fehm, f. Fehmgericht; жиръ.

Fehmgericht, п. тайний судъ.

Fehm, ш. стирга, стѣгъ, оборѣгъ.

Fehmrichter, ш. тайний судецъ.

Feier, f. урѣчисть, празникъ, ѡдпочивокъ, ѡдпочивокъ, ѡдаихъ.

Feierabend, ш. ѡдпочивокъ вечерний; Feuerabend таſchen перестати робити.

Feiertag, а. празнична ѡбер святочная ѡдѣжъ.

Feierlich, adj. святочный, величней, славней, пышный.

Feierlichkeit, f. урочисть, величнѡсть, торжество.

Feiern, v. п. святковати, неробити, спочивати; гуляти; v. а. святити, праздниковати.

Feierstunde, f. година одпочинку, свободный часъ.

Feiertag, m. свято, праздникъ, свободный день.

Feiertäglich, adj. святочный, праздничный.

Feiertagskleid, n. святочна одѣга празднична одѣжъ.

Feierung, f. святковане, празноване.

Feisel, f. золзи, зовзи.

Feiselauber, f. подъязична жила.

Feig, adj. трусливый, лякливый, похливиый, боязкий, боязливый, несмѣлый.

Feigbohne, f. дупень, вовчий горохъ.

Feige, f. смоква.

Feigenbaum, f. смокове дерево.

Feigenblatt, m. смоковый листъ.

Feigenlaub, n. смокове листе.

Feiger, m. боязливецъ, похливецъ, трусь.

Feigkeit, f. трусливѡсть, боязливѡсть, несмѣлѡсть.

Feigherzig, adj. трусливый, боязливый.

Feigherzigkeit, f. Feigkeit.

Feigling, m. трусь, страхополохъ, страхопудъ, баба, айкало. айкало.

Feigwazze, f. желвакъ, мѣхурка.

Feil, adj. продажный, сподайный; feilbieten, торговати, выставити на продажъ.

Feile, f. пила.

Feilen, v. а. пилити, пиловати.

Feilbirne, f. роскошница.

Feilbietung, f. выставлене на продажъ.

Feilenhauer, m. пильникарь.

Feilheit, f. сподайностъ, сподайностъ.

Feilsicht, n. опилки.

Feilschen, v. а. продавати, торговати ся, купчити.

Feilspähne, pl. Feilstaub, m. опилки, трутени, пиловини.

Fein, m. оборѡтъ, стѡтъ; f. schauen.

Fein, adj. тонкий, дробный, мѣлкий, дробнявый, дробнястый, тонъшный; чистый, красивый, гожий; feines Tuch тонке сужно, feines Pulver тонкий порошокъ, feines Gold чисте золото; (von Sitten) чемный, звичайный; (schlau) хитрый.

Feind, m. ворогъ, неприятель; противникъ, врагъ.

Feindin, f. неприятелька.

Feindslich, feind, adj. вражий, неприятельский, противный.

Feindschaft, f. вражда, неприязнь, ненависть, розпра.

Feinsäbig, adj. тонконитный.

Feinschmecker, m. любовникъ стравъ.

Feinsilber, n. чисте сребло.

Feinvollig, adj. тонкошертый.

Feisten, adj. товстий, тучный, бѡтѣлый, тѣловитый.

Feisten, v. а. тучити, кормити, випасати.

Feistigkeit, f. товстѡсть, бѡтѣлѡсть.

Feistern, v. п. парити ся.

Felbel, m. верба.

Feld, n. поле, рѡля, земля; auf dem Felde arbeiten робити въ поли; auf freiem Felde на отвертѡмъ поли, въ дикѡмъ поли; das Feld behalten додержати мѣстца, одер-

жати побѣду; zu Felde ziehen, выступити въ походъ; im freien Felde подъ голнмъ небомъ; ein Feld Wegeß гони; im Frühlinge geackertes Feld новобордъ, einmal geackertes Feld разовка; noch nicht geackertes Feld цѣлецъ; ein im vorigen Jahre geackertes Feld перелогъ.

Felbahorn, п. бракленъ, черноклепъ,

Felddampfer, м. квасокъ.

Felddorn, м. f. Andog.

Feldbanger, м. вигонъ.

Feldapotheke, f. полева лѣкарня.

Feldarbeit, f. работа въ поли.

Feldarzt, м. лѣкаръ полевой.

Felbaufscher, м. полѣвий.

Felbaufsicht, f. полевой надзоръ ober дозоръ.

Felbaufsichtspersonale, п. дозорцыъ полевы.

Felbbäcker, войсковый пекаръ.

Felbbanner, п. вояцка хоругва.

Felbbau, м. ролъництво, земледѣльство.

Felbbeifuß, м. боже дерево, биждеревъ, беридеревъ, нехворощъ.

Felbbett, п. полева постѣль, полеве лѣшко.

Felbbeet, п. загонъ.

Felbbiene, полева пчола.

Felbbinde, f. поясъ полевой.

Felbbesohner, м. полянтця, полянтъ.

Felbbirn, f. полева грушка.

Felbblätterspilz, м. почериця.

Felbblume, f. полева цвѣтка.

Felbdieb, м. полънный злодѣй.

Felddienst, служба полева.

Felddienstbarkeit f. служебнѣсть полева.

Feldein, adv. полемъ, черезъ поле.

Felderbse, f. полънный горохъ.

Feldeschwage, f. знарядъ военный.

Felderbse, f. полевой горохъ, полънный горохъ.

Feldfrucht, f. полевой плѣдъ.

Feldgeflügel, полне птацтво.

Feldgehege, п. полна загорода, полна оплета.

Feldgeräth, полне орудъ; (zum Kriege) войсковы прирады.

Feldgeschrei, п. военный крикъ.

Feldgraben, м. ровъ полевой.

Feldgras, полева трава.

Feldgrille, f. полевой цвѣркунъ, (сверщукъ).

Feldgut, п. рѣля, хотаръ; посѣлѣсть.

Feldherr, м. вожай, напередовець, полководецъ.

Feldhauptmann, м. f. Felbherr.

Feldhospital, п. войскова бѣльница.

Feldhuhn, п. куропатва.

Feldhüter, м. полевой сторожъ.

Feldhütte, салашь.

Feldjäger, м. полевой ловець, полъный стрѣлецъ.

Feldkanzlei, f. полева писарня.

Feldkeller, м. полева пивница.

Feldkirche, f. полева каплица.

Feldkoch, м. полевой куховаръ (кухаръ).

Feldküche, f. полева кухня (варка).

Feldkümmel, м. полевой кменъ.

Feldlager, п. таборъ, обдзъ.

Feldlerche, f. полевой жайворонокъ.

Feldlilie, f. полева лелея.

Feldmarder, м. куна лѣсна.

Feldmarsch, f. межа въ поли, копецъ.

Feldmannstreue, f. переполошникъ (полевой).

Feldmarschall, м. полевой вожай.

Feldmarsch, п. мѣра полева. риза.

Feldmaus f. полева мишь.

Feldmessen, п. пожъръ поля, землемѣрство.

Feldmesser, м. землемѣрець.

Feldmesskunst, f. землемѣрництво.

Feldmohn, м. полевий макъ.
 Feldmusik, полева музыка.
 Feldpost, f. полева пошта.
 Feldprediger, м. полевий проповѣдникъ; полковий священникъ.
 Feldposten, м. полева стойка (сто-рожа).
 Feldratte, Feldraße, f. полевий шуръ.
 Feldraute, f. полева рута.
 Feldrittersporn, м. сокирки, косарки, сорочъ коники, сорочъ лапки, косильки.
 Feldrose, f. полева рожа; голодови-на, свербило.
 Feldrübe, f. бруква.
 Feldruthe, f. землемѣрчий пруть ober сажень.
 Feldschaden, м. пошкoda въ поли.
 Feldscherer, м. полевий цирульникъ.
 Feldscheuche, f. полеве страшило, страхопудъ пѳльний.
 Feldschlacht, f. битва въ поли.
 Feldschlange, f. полевий вужъ.
 Feldschmiebe, f. кузня полева.
 Feldschütz, полевий стрѣлецъ, поле-вий сторожъ.
 Feldschwamm, м. грибъ.
 Feldsenf, м. гѳрчица полева.
 Feldspath, м. живецъ.
 Feldstein, м. полевий камѣнь, гра-ничный камѣнь
 Feldstück, полева пушка; часть поля.
 Feldstuhl, м. складный столецъ.
 Feldtaube, f. дикий голубъ.
 Feldthier, п. звѣръ полевий.
 Feldthymian, м. богородична трава, матерянка, чебрець.
 Feldtrompete, f. полева труба.
 Feldwache, f. полева сторожа.
 Feldwachmeister, м. маіоръ.
 Feldwebel, м. фельдфебель (фель-беръ).
 Feldweg, м. полѣвица, полева до-рога.

Feldwegeß, п. гони.
 Feldwiese, f. полева пашница (ле-вада).
 Feldwirthschaft, f. сѣльске газдѳв-ство.
 Feldzeichen, п. полевий знакъ.
 Feldzeugmeister, м. фельдѣцеймай-стеръ.
 Feldzug, м. походъ, виправа.
 Felge, f. дзвонокъ; багра.
 Felgen v. a. дзвонки колесамъ дати; den Anker stürzen пареновати, обертати.
 Felghauer, м. колѣсникъ, колодѣй.
 Fell, п. шкура, кожа; (im Auge) болона, оболона.
 Fellbereiter, м. мятникъ, мячъ.
 Felleisen, п. клунокъ, ранецъ.
 Fellschneider, м. шкурникъ.
 Fellwerk, кожушина.
 Felonie, f. спронеѳвренъ.
 Fels, м. Felsen, м. скаля, шовбъ, скала, бовдъ, камѣнна гора.
 Felsabhang, м. урвище, улетъ.
 Felsenader, f. скельна жила; подпа-шна жила.
 Felsenbank, f. скельна лава.
 Felsenburg, f. замокъ скельный.
 Felsenfest, adj. сильный ober твер-дый якъ камѣнь; твердый, муж-ный.
 Felsengebirge, п. скельный горы, шовби.
 Felsenklüft, п. Felsenklust, f. бес-кеда, вертепъ, яруга, балта, пе-чера.
 Felsengestabe, п. скельне побережъ.
 Felsenklippe, f. скалиско, скаля.
 Felsenmann, м. скельный.
 Felsenriff, м. морска скаля.
 Felsenrücken, м. хребетъ скель.
 Felsenwand, f. камѣнна стѣна.
 Felsicht, adj. скалистый, скельный.

Felspallast, м. скельный теремъ.
 Felsstein, м. скеля.
 Felsstück, п. урвище.
 Felude, f. мале судно.
 Femes, м. конопль (колонь).
 Fensch, м. просо.
 Fenschel, м. кропъ волоский.
 Fenschelhirse, м. просо.
 Fenschelöhl, п. ольй кроповий.
 Fenschelsame, м. насъне кропове.
 Fenschelwasser, п. вода кропова, кропъ.
 Fenne, f. мочарина, мокровина.
 Fenster, п. окно.
 Fensteraustritt, м. виступъ.
 Fensterbeschlag, м. оправа у оконъ.
 Fensterchen, п. оконце.
 Fensterflügel, м. пола.
 Fensterfutter, п. футрина.
 Fenstergeb, п. оконне.
 Fenstergütter, п. мережа оконна.
 Fensterglas, п. шкло оконне.
 Fensterhaken, м. защѣпка.
 Fensterkissen, п. подушка на окнѣ.
 Fensterladen, п. оконница.
 Fenster, вставляти окна; ausfüllen
 виганьбити, згрѣмати, зокпати,
 зганыбовати.
 Fensterpolster, м, подушка на окнѣ.
 Fensterrahmen, м. рамка оконна.
 Fensterraute, f. оболонка, шибя.
 Fensterscheibe, f. шкло, шибя.
 Fensterschirm, м. заслонъ оконный.
 Fenstervorhang, м. оконна запона.
 Fensterwerk, окна.
 Ferien, pl празники, святки.
 Ferkel, п. паця, порося.
 Ferkelchen, п. пацятко, поросятко.
 Ferkelfleisch, п. пацятина, порося-
 тина.
 Ferkeln, v. п. поросити ся.
 Ferkelfraut, п. вепринець.
 Ferment, розквасъ.
 Fern, adj. далекий, одаленый, von
 fern далека, далекоу; das sei

fern не дай Боже; in wiefern
 осколько, якъ далеко.
 Fernambuk, п. бразилька.
 Ferne f. далекость, одаленость,
 далечънь.
 Fernen, v. п. выдавати ся далека
 краснимъ (красноу).
 Ferner, adj. дальший, пѣзвѣйший,
 будущий; adv. дальше, потомъ;
 кромъ того.
 Fernerhin, adv. на дальше, въ бу-
 дущее, на опотѣмъ.
 Fernglas, п. далекоглядъ.
 Fernschreiber, м. далекопись.
 Ferse, f. пята; (eine junge Kuh) я-
 лѣвка.
 Fersebein, п. пятна кость.
 Fertig, adj. готовый, уконченный,
 f. behend, geschickt; mit einem fertig
 werden, зладити ся зъ кимъ; mit
 etwas fertig werden втахнути ся
 ober учекати ся зъ чимъ.
 Fertigen, v. п. приготовити, здѣ-
 лати.
 Fertigkeit, f. готовость, спѣрность,
 оборотность, вправа, охота, Fer-
 tigkeit erlangen втровити ся до
 чого.
 Fessel, f. окова, закова, заковъ,
 вязъ, путо, кандали.
 Fesseln, v. а. заковати, спутати,
 звязати.
 Fest, п. свято, день звяточный; (ein
 halbes Fest) свято до обѣду.
 Fest, adj. твердый, сильный, три-
 вальный, неполибный, недвиженный,
 стакий; ein fester Platz твердина,
 варовне мѣсце.
 Festabend, м. канутъ, навечерие
 праздника.
 Feste f. f. Festung.
 Feste, f. твердость, твердина.
 Festigkeit, f. твердость, певность,
 неполибность, стакость.

Festiglich, adv. сильно, мощно.
Festin, n. гостѣба, празникъ.
Festkleid, n. святочна одѣжъ.
Festlich, adj. святочный.
Festland, n. цѣлина.
Festlichkeit, f. святочность, свято, урочистъ, празникъ.
Festlied, n. святочна пѣсня.
Festmahl, n. гостина.
Festpredigt, f. святочна одѣгъ празнична проповѣдь.
Festsetzung, f. установлене, вимѣрене, назначене.
Feststehen, v. a. назначити, установити, вимѣрити.
Festsitzen, v. n. мощно держати ся; im Gefängnisse—, сидѣти въ темницѣ.
Feststehen, v. n. сильно стояти.
Feststellen, v. a. назначити, установити.
Festtag, m. свято, день празничный.
Festung, f. твердыня, варовня.
Festungsarbeit, f. работа при твердыни.
Festungsbau, m. будовля варовня.
Festungsgefangener, m. узвзненій въ твердыни.
Festungskrieg, n. война варовня.
Festungswerke, pl. f. Befestigungswerke.
Fete, m. банкетъ, гостина.
Fetiren, v. a. гостити.
Fetisch, m. болванъ, вудоль.
Fett, adj. тучный, ботѣлий, ситный, товстий, заживный, викормленный.
Fett, n. тлустѣнь, товстость, тукъ, сало.
Fettader, f. сална жила.
Fettauge, n. тучне око.
Fettbauch, m. грубаръ, черевѣй. черевула.

Fettbäuchig, adj. череватый, тельбухатый.
Fette, f. тучность, ботѣлость, тукъ, сало.
Fettfeder, f. тучне перо, задне перо; (finnen) угри.
Fettfleck, m. масне пятно.
Fettgans, f. тучна гуска.
Fetthaut, f. оболона сална.
Fett henne, f. масляне зѣле.
Fetticht, adj. туковитый, саловатый.
Fettig, adj. товстий, салный, масляный.
Fettigkeit, f. тучность, товстость, ботѣлость; тукъ, тѣкъ.
Fettfram, m. торгъ масными товарами.
Fettfrämer, m. торгующий масными товарами.
Fettfrau, n. розходникъ.
Fettmagen, m. слѣзь.
Fettsäure, f. ольѣнный квасъ.
Fettschwanz, m. товстий ѣбсть.
Fettschwarte, f. шкварокъ, ошкварокъ.
Fettsucht, f. тучна хвороба.
Fettthon, m. масна глина.
Fettung, f. тучене, кормлене.
Fettwanst, m. мѣстѣй, грубаръ.
Fettwanstige, f. салоха.
Fetzen, m. шкоматъ, шкаматъ, ляхманъ, клапотъ, драпѣть.
Feucht, adj. вохкий, мокрый, сирый.
Feuchten, v. a. вогчити, розвохнути, мочити, намочити.
Feuchtigkeit, f. вохкость, вохкота, мокрота.
Feuchtkalt, adj. вохкозимный, вохкостуденый.
Feuchtsch, adj. повохкий.
Feuchtmesser, m. мокромѣръ.
Feudalrecht, m. ленне право.
Feuer, n. огонь, ватра; Flamme положѣнь, пологъ; daß (Schießen)

стрѣляно; (Feuerbrunst) пожара, пожаръ; (Hitze) жаръ, поривъ, захватъ; Feuer geben стрѣляти; Feuer anmachen розвести ober розжарити огонь; Feuer anschlagen вкресати огню; Feuer fangen займити ся, (von Menschen) розсердити ся.

Feueranbeter, м. поклонникъ огню.
 Feueranstalt, f. устава огнева.
 Feuerarbeiter, м. прающуий при огни ober коло огню.
 Feuerauge, п. огневe ober поможѣне око.
 Feuerbake, f. маякъ.
 Feuerbahn, f. огненна дорога
 Feuerball, м. огненна куля.
 Feuerbecken, п. жарѣвка.
 Feuerberg, м. огнева гора.
 Feuerbeständig, adj. огнетривалий.
 Feuerbock, м. вовкъ.
 Feuerbrand, w. головня.
 Feuereimer, п. вѣдро огневe.
 Feuerblume, f. мачокъ.
 Feuerbohne, f. королѣвъ цвѣтъ.
 Feuereifer, м. жаръ, поривъ, ярость.
 Feuereisse, f. коминъ, ватрисько.
 Feuerfächer, м. вѣеръ.
 Feuerfarbe, f. огненный цвѣтъ.
 Feuerfarbig, adj. огненноѡ краски, огненого цвѣту.
 Feuerfaß, п. пожарна бочка.
 Feuerfest, adj. неспальний, незапальний.
 Feuerflamme, f. поможѣнь.
 Feuergeld, п. податокъ домовий.
 Feuergeräth, п. пожарнй орудъ.
 Feuergeschrei, п. крикъ на пожаръ.
 Feuergewehr, п. стрѣльба.
 Feuerglanz, п. блескъ огню, заря.
 Feuerglühend, adj. жарний.
 Feuergluth, f. жаръ.

Feuerhaßen, м. ожегъ, коцюба.
 Feuerherb, м. черень, ватрисько.
 Feuerhimmel, м. огнисте небо.
 Feuerholz, f. Brennholz.
 Feuerkassette, f. пожарна каска.
 Feuermacht, м. пожарнй слуга.
 Feuerkrücke, f. кочерга, коцюба, ожегъ.
 Feuerkufe, f. пожарна кадка ober бочка.
 Feuerkuhle, f. огнева куля, пукавка.
 Feuerkunst, огневa вѣда.
 Feuerlärm, м. пожарнй крикъ, пожарна тревога.
 Feuerleiter, f. пожарна драбина.
 Feuerlöschmaterial, п. гасило.
 Feuerluft, f. огненный воздухъ.
 Feuermal, f. пятно, знакъ отъ пожоги.
 Feuermauer, f. коминъ, димникъ.
 Feuermauerfechter, м. коминьяръ.
 Feuermörser, м. моздѣръ до стрѣляня.
 Feuern, v. а. стрѣляти, огню дати, вистрѣляти; v. п. запалити, затопити.
 Feuerordnung, f. пожарнй порядокъ.
 Feuerpfanne, f. жарѣвка.
 Feuerpfuhl, м. огнисте озеро.
 Feuerprobe, f. трѣба огненна.
 Feuerrad, м. огненне колесо.
 Feuerröhre, п. стрѣльба, оружие.
 Feuerröth, adj. огненный, рижий.
 Feuersäule, f. огненный стовпъ.
 Feuersbrunst, f. пожаръ, огонь.
 Feuerschaden, м. шкoda зъ огню.
 Feuerschaufel, f. лопата одъ огню.
 Feuerschein, м. луно, огненна заря.
 Feuerschein, adj. болячий ся огню.
 Feuerschiff, п. запальний корабель.
 Feuerschirm, м. заставка огневa.
 Feuerschlagen, п. кресане
 Feuerschläger, м. кресакъ, кресильникъ.

Feuerschrift, f. огненное письмо.
 Feuerschwamm, m. губка, дубова губка.
 Feuerwagen, m. заклинание опротивъ огню.
 Feuergefahr, f. небезпеченство зъ огню.
 Feuerhuth, f. пожаръ.
 Feuerspeind, adj. огнедишучий.
 Feuerspritze, f. пожарна сивавка.
 Feuerstahl, m. кресило, огнило, вогнило.
 Feuerstätte, f. пожарисько, погорѣльсько, погорѣлище, пожарске поле, спалище; (Herd) черень; (Haus) дѣмъ.
 Feuerstein, m. кремѣнь, кремѣвецъ.
 Feuerstoff, m. огневина.
 Feuerstrafe, f. огненна кара.
 Feuerstrahl, m. огненный лучъ ober промѣнь; перунъ, грѣмъ.
 Feuerstrom, m. огненный струмень.
 Feuertod, f. смерть огнемъ ober въ огни, спалене.
 Feuertrommel, f. труба пожарна.
 Feuerung, f. топливо, паливо, топливо, стрѣляне.
 Feuerungsmittel, n. топливо, паливо.
 Feuerversicherung, f. страховане, обезпечка огнева.
 Feuerversicherungsanstalt, Feuerassuranz, f. заведенне одъогневе, дѣмъ страховальний.
 Feuerber Silberung, f. посрѣблене въ огни.
 Feuerwache, f. сторожа пожарна ober огнева.
 Feuerwächter, m. пожарний ober огневий сторожъ.
 Feuerwerk, n. потѣшний огонь.
 Feuerwerker, m. огнестрѣйникъ.
 Feuerwurm, m. огничокъ.
 Feuerzange, f. вѣщъ до огню.

Feuerzeichen, n. огненный знакъ, огненна поява.
 Feuerzeug, n. кресило, огнило.
 Feuerzunder, m. поджога.
 Feuerig, adj. овенный, огнистый, жарный; (lebhaft) живий, горячий, бистрий.
 Fiaker, m. дорожка.
 Fibel, f. букваръ, азбука.
 Fieber, f. волокно, жилка, нитка.
 Fichte, f. сосна, смерека.
 Fichtenhain, m. сосновый (смерековий) гай.
 Fichtenholz, n. соснина, смеречина.
 Fichtenmarke, m. куна.
 Fichtenwald, f. сосникъ, смерековий дѣсъ.
 Ficke, f. кишениа.
 Ficken, v. a. терти, вбати.
 Fickfader, m. баламутъ, крутаръ.
 Fiction, - вигадка, видумка, джа.
 Fideikommiss, n. залѣгъ.
 Fieber, m. подпалка.
 Fieber, n. пропасница, трясть, горячка, зимоха, лихоманка.
 Fieberanfall, m. нападъ пропасницъ.
 Fieberhaft, adj. пропасничий.
 Fieberhitze, f. горячка.
 Fieberfrost, m. дрижъ.
 Fieberisch, adj. пропасничий.
 Fieberkrank, adj. маючий пропасницу.
 Fiebern, v. n. мати пропасницу; мовити въ горячцѣ.
 Fiebrinde, f. пропаснича кора, хина.
 Fieberrothe, f. румянецъ горячковой.
 Fieberschauer, m. дрижъ, пропасничий морозъ.
 Fiebertag, m. день пропасницъ.
 Fiedel, f. скрипка, скрипки, кобза; (als Strafe) бутюка, колода.
 Fiedelbogen, m. смичокъ.
 Fiedeler, m. скрипникъ, кобзаръ.

Fiedeln, v. а. грати на скрипцѣ.
 Fiedern, v. п. опърити.
 Fiedler, m. скрипникъ.
 Figur, f. постава, стать, става,
 тварь, подоба, образецъ, о-
 бразъ.
 Figurant, m. малѣванецъ.
 Figuriren, v. п. мѣстце заступова-
 ти, бути малѣванимъ.
 Figürlich, adj. невластивий, инно-
 сказный, переносный.
 Filet, u. сѣтка, сѣткова тканина,
 плѣтка.
 Filial, n. дочерна церковь.
 Filial, adj. зависный, подрядный,
 одрядный, дочерный.
 Filou, m. f. Betrüger.
 Filtriren, v. а, f. Durchsiehen.
 Filtrirfaß, m. пѣдмико, ворокъ.
 Filtrirstein, m. пропустный камѣнь.
 Filtrirrichter, m. пѣдмила лѣйка.
 Filtrirung, n. пѣджене.
 Filz, m. клобучина, пѣльень; (ein
 Weiziger) скупарь, жмѣнда, гне-
 тарь.
 Filzdecke, f. войлокъ.
 Filzen, v. а. клобуचितв, пѣльсни-
 ти, зганьбити кого, здурнати,
 видурнати, зѣкпати.
 Filzer, m. клобукаръ, пѣльсняръ.
 Filzhut, m. капелюхъ зъ клобучини
 ober зъ пѣльсни.
 Filzig, adj. пѣльстяный, клобучаний;
 (geizig) скупый.
 Filzigkeit, f. скупарство.
 Filzlaub, f. вошѣнка, вошенька.
 Filzmacher, m. клобукаръ, пѣль-
 сняръ.
 Filzmantel, m. бурка.
 Filzschuh, m. черевикъ клобучаний
 ober виселений клобучиною.
 Filzsohle, f. клобучна подошва.
 Filztiefel, m. клобучаний чобѣтъ;
 pl. клобучѣ.

Filztafel, t. клобуцда дошка, пѣль-
 стяна дошка.
 Filztuch, n. пѣльстяне сукно, бурка.
 Fimmel, m. поскокка, палмица, зе-
 лѣзний клинъ.
 Fimmelholz, n. глядмико.
 Fimmelhopfen, m, хмель звичайный.
 Fimmeln, v. а. полоти поскокки
 (пальмицѣ).
 Finale, n. конецъ, кѣонецъ.
 Finaliter, adv. навпоследокъ, въ о-
 станне.
 Finalstoß, m. заставка.
 Finanzen, pl. державный доходи,
 скарбъ; (Vermögen, Einkünfte)
 маетокъ, приходи, доходи.
 Finanzfach, n. скарбовѣсть.
 Finanziell, adj. скарбовый.
 Finanzkammer, f. скарбова комора.
 Finanzminister, m. министеръ дер-
 жавныхъ доходѣвъ.
 Finanzrath, m. радникъ скарбовый.
 Finanzwesen, n. скарбовѣсть.
 Finanzwissenschaft, f. наука о скар-
 бовости.
 Findelhaub, n. дѣмъ знайдѣвъ.
 Findelkind, n. знайда, надибашокъ.
 Finden, v. а. знайти, найти, вислѣ-
 дити.
 Finden, n. знайдене.
 Finder, m. зналѣзникъ.
 Finderlohn, m. перевѣтъ, перевѣмецъ,
 зналѣзне.
 Findling, m. знайда.
 Finger, m. палець; lange Finger ha-
 ben довга пальцѣ мати, красти;
 durch die Finger sehen черезъ паль-
 цѣ дивити ся; der Mittelfinger
 палець середушний; der Zeigefin-
 ger палець показный; der kleine
 Finger мѣзильный палець; verfür-
 mter Finger кикѣтъ, etwad aus
 den Fingern saugen вигадати, ви-
 лумати, вимислити.

Fingerbreit, adj. заширшки на палець.

Fingerchen, п. пальчикъ.

Fingerdicf, adj. задебшки на палець.

Fingerfeige, f. мудька.

Fingerförmig, adj. пальцевий.

Fingergelenk, п. чиколотокъ.

Fingergeschwür, п. загнетица, волоконикъ.

Fingerhandschuh, adj. рукавичка зъ пальцами.

Fingerhut, м. наперстокъ.

Fingerhutfrau, п. золотникъ.

Fingerring, f. брушка, пушка, чишка.

Fingerling, м. палюхъ.

Fingerloß, adj. безпалький, безпальчий; безпалько.

Fingern, v. а. перебирати пальцами

Fingerringel, м. пагнѡсть, ноготь.

Fingerrechnen, п. числене на палець.

Fingerring, Fingerring, м. перстенъ, персень.

Fingersatz, м. ставлене пальцѣвъ

Fingerspiße, f. конець пальца.

Fingersprache, f. бесѣда пальцами.

Fingerring, м. загнетица, волоконикъ.

Fingerzeig, м. знакъ, знамка.

Fingerring, v. а. вигадати, видумати, вимислити.

Fingerring, м. зяблица.

Fingerring, м. ловлена зяблица.

Fingerring, f. синица.

Fingerring, м. пташникъ, птичникъ.

Fingerring, f. угракъ, угоръ; (Flossfeder) перка, сплавцъ.

Fingerring, м. жубартъ.

Fingerring, adj. ужоватий.

Fingerring, adj. темний, хмарий, хмурний, тъмавий, мрачный, смутний,

засмучений, посоловѣлий; im Fingerring потемки, поночи.

Fingerring, м. ворогъ просвѣти, невѣголость.

Fingerring, f. темнота, тъма, мрака, темря, темрава темрявица; бляманъ, стума; помрачене затемнене.

Fingerring, f. викруте, викрутиѣ, видумка, вигадка, манта.

Fingerring, м. мантий

Fingerring, м. шутокъ.

Fingerring, м. дурачество, нѣсенѣтницѣ.

Fingerring, adj. певний, твердий, непохибний.

Fingerring, f. вивѣска, написъ.

Fingerring, п. небосклоне, синява.

Fingerring, м. турецкий указъ.

Fingerring, м. ледовата гора.

Fingerring, v. а. миромъ помазати.

Fingerring, f. миропомазане.

Fingerring, adj. тамторѡчний.

Fingerring, м. тамторѡчне ober старе вино.

Fingerring, v. а. покостити.

Fingerring, f. верхъ, вершина, вершокъ, вершочокъ

Fingerring, м. фискаль.

Fingerring, adj. фискальный.

Fingerring, м. риба; fliegender Fisch лѣтающа риба.

Fingerring, морский орелъ.

Fingerring, f. вудка.

Fingerring, п. костица.

Fingerring, adj. костичный.

Fingerring, f. рибачий мѣхуръ.

Fingerring, п. дошка до потрушена риба.

Fingerring, f. рибяча юшка.

Fingerring, f. нарибокъ, мулавка, мулявица.

Fingerring, п. рибочка, рибка.

Fingerring, v. п. рибою ѡдзвивати ся.

Ришчен, п. ловлене рибуь.
 Ришчен, в. а. ловити риби, риба-
 рити.
 Ришчер, м. рибуловъ, рибаръ, ри-
 балка, рибакуь.
 Ришчерей, ф. рибарство, рибаљство,
 рибуловство; Ришчерей treiben ри-
 баљчити, рибаљствомъ занима-
 ти ся.
 Ришчергабел, ф. остъ, оста, ости.
 Ришчергарн, п. невѣль, сѣтъ на ри-
 би, комя, тенето, багоръ; klei-
 пец—, крошня, фатка, фата.
 Ришчергельб, п. ловие.
 Ришчерхѣтте, ф. рибарня.
 Ришчерин, рибарка, рибачка.
 Ришчеркаhn, п. човенъ одер човно
 рибацке.
 Ришчернех, п. ф. Ришчергарн.
 Ришчерринг, м. папска печать.
 Ришчерстаnge, ф. бовтуъ, бовтунка,
 пуга, бовтъ.
 Ришчерссер, м. рибуѣла, рибуѣлъ.
 Ришчерфанг, м. ловлене рибуь, рибу-
 ловка.
 Ришчерfeder, ф. перка сплавецъ.
 Ришчерflosse, ф. ф. Ришчерfeder.
 Ришчерfresser, м. рибужеръ.
 Ришчерgalle, ф. рибачка жовчъ.
 Ришчерgallerte, ф. рибацкий студенець.
 Ришчерgeruch, м. рибацкий запахъ.
 Ришчерgräte, ф. рибачка кѣсть, остъ.
 Ришчерhafen, м. багоръ.
 Ришчерhälter, м. садка, садъ.
 Ришчерhamen, м. вятерь, волокуь.
 Ришчерhandel, м. торговля рибами.
 Ришчерhändler, м. рибацкѣ, торгую-
 чий рибами.
 Ришчерhauд, п. рибарня.
 Ришчерhaut, ф. рибачка шкура.
 Ришчерkasten, м. садка, садъ.
 Ришчерkessel, рибацкѣ котель.
 Ришчерkieser, м. зѣва, дишавка.

Ришчерköder, м. рибацка приколѣна.
 Ришчерkopf, м. рибацка голова.
 Ришчерkorb, м. вержка, кѣшь на риби.
 Ришчерkerich, ф. икра.
 Ришчерlade, ф. рибацкий росѣль.
 Ришчерleim, м. рибацкий клѣй.
 Ришчерleisch, м. терло.
 Ришчерlein, п. рибуочка.
 Ришчерmarkt, м. торгъ на риби, риба-
 ца торговия.
 Ришчерmilch, ф. рибацка молоко.
 Ришчерohren, pl. зѣви, дишавки.
 Ришчерotter, ф. видала.
 Ришчерreich, adj. рибацкѣ.
 Ришчерrecht, п. право рибуловѣ.
 Ришчерreicher, чапля.
 Ришчерreufe, вержка.
 Ришчерrogen, м. рибацка икра.
 Ришчерsamen, м. коросня.
 Ришчерsalz, паривокъ.
 Ришчерschwuppe, ф. луска, шолупина.
 Ришчерschwanz, м. рибацкий ѣдствъ.
 Ришчерstechen, п. ловлене рибуь остами.
 Ришчерspeise, ф. потрава зъ рибуь одер
 рибацка.
 Ришчерtag, м. день рибацкѣ, день по-
 стный.
 Ришчерteuch, м. рибацкѣ, ставъ.
 Ришчерthran, м. рибацкий тукъ, риба-
 цка сало.
 Ришчерwate, ф. невѣль, волокуь.
 Ришчерweib, п. рибачка.
 Ришчерweiher, м. сажавка, рибацкѣ.
 Ришчерzeug, п. рибарска ряжа.
 Ришчерzug, м. полѣвъ одер ловля рибуь.
 Ришчерzue, м. фискусъ.
 Ришчерzern, ф. флюстерн.
 Ришчерzose, ф. фасоля.
 Ришчерzist, м. бздзо.
 Ришчерzistel, ф. (Geschwür) фистула, ве-
 редъ.
 Ришчерzisten, в. п. бздѣти, пездѣти.
 Ришчерzister, м. бздунъ, пездѣй.
 Ришчерzittig, м. крило, охорѣна.

Зіхband, n. f. Зіхе.
 Зіхе, f. мотокъ, мотовязокъ, пасьмо.
 Зіхен, v. a. мотовязити, вязати пасьма мотати.
 Зіхfaben, m. мотовязокъ.
 Зіхунг, f. мотовязане.
 Зіх, adj. твердий, нездвигений; schnell скорий, хуткий, ich bin зіх und fertig я зовсімъ готовий.
 Зіхfarrei, f. сваволя.
 Зіхфрен, v. a. зробити твердимъ, усталити; mit den Augen—, випулити очи на що, мѣрити очима що.
 Зіхstern, m. звѣзда стала.
 Зіхbbe, f. рожа, плоске лице.
 Зіх, adj. плоский, плазовитий, неглубокий, верхній, гладкий, ровный; die flache Hand долоня.
 Зіхche, f. ровня, ровень, плоскань, ровнина; плоскостъ. площа, плосканка, поверхностъ.
 Зіхchen, v. a. зрѳвнати, рѳвнати.
 Зіхcheninhalt, m. обсягъ, наповерхностъ.
 Зіхchenmaß, n. плоскомѣръ.
 Зіхchenraum, m. площина.
 Зіхchfeld, n. ровель, рѳвнина.
 Зіхchfüßig, adj. плосконогий.
 Зіхchkopf, m. мѣлка голова.
 Зіхchköpfig, adj. мѣлкоъ голови.
 Зіхchland, n. рѳвнина, ровень, полянщина.
 Зіхchländer, m. полянъ, поляница, долѳвница, долинянъ, долиньчукъ.
 Зіхchnase, f. плоский носъ.
 Зіхch, m. лѣнъ.
 Зіхchbäcker, m. лѣнище.
 Зіхchbart, m. пушиста борода.
 Зіхchbau, m. управа лѣну.
 Зіхchbreche, f. терлиця.
 Зіхchbrechen, n. мѣлѣне.

Зіхchbrecheil, бабске лѣто.
 Зіхchbarre, f. сушарня.
 Зіхchfen, adj. ленний, лѣнный.
 Зіхchfeld, n. поле ленне.
 Зіхchfint, m. коноплянка.
 Зіхchhaar, n. леновате волося.
 Зіхchherel, f. гахлы.
 Зіхchhöpf, m. бѣлявикъ, бѣлявий.
 Зіхchbrause, f. дерглиця, дергавка.
 Зіхchbröste, f. рошене ober мочене лѣну.
 Зіхchsfame, ленне сѣмя.
 Зіхchschaben, pl. термѣтъ.
 Зіхchschwinde, f. мечикъ.
 Зіхchseide, f. черевка, перстенець, каня.
 Зіхchstengel, m. стебло лѣну.
 Зіхchziegel, m. плоска цегла.
 Зіхchtern, v. n. миготѣти, липати, мигати ся.
 Зіхchaden, m. колачъ.
 Зіхchader, m. жила въ деревѣ.
 Зіхchaderholz, m. жиловате дерево.
 Зіхchlage, f. багновина, низина.
 Зіхchlagge, f. хоруговъ корабельна.
 Зіхchlaggen, v. a. виставити хоруговъ.
 Зіхchlaggenschiß, n. корабель зъ хоругвою, корабель начальний.
 Зіхchlamme, f. поломѣнь, положе, огонь.
 Зіхchlammen, v. n. палахтѣти, палати.
 Зіхchflammend, adj. поломѣнный.
 Зіхchflammeausäule, f. поломѣнный стовпъ.
 Зіхchflammschrift, f. поломѣнное письмо.
 Зіхchflammentod, m. смерть въ огни.
 Зіхchflammlicht, adj. поломѣнний.
 Зіхchflanell, m. флянеля.
 Зіхchflanellen, adj. флянелевий.
 Зіхchflanke, f. бѳкъ, крило, сторона.
 Зіхchflanken, adj. боковий.
 Зіхchflankenmarsch, m. походъ зъ боку ober боковий.
 Зіхchflanquer, m. герцюкъ.
 Зіхchflanfren, v. n. зъ боку напирати.

Flasche, f. бутылка, боклагъ, банька; аиѣ Stein камѣнка.

Flaschenbier, n. пиво банькове.

Flaschenbürste, f. щѣтка до банѣкъ

Flaschenkorb, m. кошь на баньки.

Flaschenkürbiß, m. баня, диня.

Flaschenmacher, m. бутилькаръ, банькаръ.

Flaschenzug, m. колоди.

Flaschner, m. f. Klempner.

Flaschinett, n. флюорка.

Flatterer, m. розсѣянецъ, трѣпайло, гонивѣтръ.

Flatterhaft, adj. розсѣянный, трѣпотливый, несталий.

Flatterhaftigkeit, f. розсѣянность, трипотливность.

Flatterruß, m. копта.

Flattern, v. n. трѣпотати, подлѣтати.

Flattiren, v. a. ластити кому.

Flau, adj. млоинный, слабый, нездужий, лихий.

Flaum, m. пухъ, мохъ.

Flaumfeder, f. пухъ.

flaumicht, adj. пухнатиый, пуховаый, волохатиый.

Flausch, m. пучокъ овер клапотъ во вни, кудли.

Flause, f. викрутнѣ, висмики.

Flechte, f. суха жила.

Flechten, adj. жилovatiый.

Flechtig, adj. жилovatiый.

Flechte, f. (am Leibe) лишай; плѣтка, плетѣнка, рогожка, кошикъ.

Flechten, v. a. клѣтити, плести, вити.

Flechtenartig, adj. лишайниый.

Flechtweibe, f. витвина.

Flechtwerk, n. плетѣнка, плѣтъ, гать.

Flechtzaun, m. плотъ.

Fleck, m. (eine Stelle) мѣстце; (ein Rappen) лата, латка, кусокъ,

шматокъ; (auf die Schuhe) напяттокъ; пятно, сказа; ein blauer — синець, басаманъ.

Flecken, m. мѣстчко; пятно, сказа.

Flecken, v. a. мургати, ялозити.

Fleckfieber, n. гнила горячка.

Flecksicht, adj. пятнистый, сквернистый, зайложениый.

Fleckzugel, f. мяляна куля.

Flebermauß, f. лиликъ, деликъ, ночвидъ, ночовидъ, кожанъ, куржанъ, кучоциръ.

Fleberwisch, m. крило.

Flegel, m. цѣпъ; (ein grober Mensch) простакъ, мудь.

Flegerei, f. простацтво.

Flegelhaft, adj. простаый, грубий.

Flegelhaftigkeit, f. простаодность.

Flegeljahre, f. дѣтвачъ лѣта.

Flegeln, v. a. дѣтвачити.

Flegelstiel, m. держакъ.

Flehen, v. n. молити, прохати, дуже просити.

Flehen, n. мольба, молитва, просьба.

Flehenlich, adv. дуже, ревно, зѣ плачомъ.

Fleisch, n. мясо, рѣзанина, тѣло.

Fleischbank, f. мясна лава, рѣзничалава.

Fleischbeil, n. сокира одъ мяса.

Fleischbrühe, f. росодъ.

Fleischen, v. a. мѣздрити.

Fleischer, m. рѣзникъ, рѣзунъ.

Fleischergewicht, n. рѣзничавага.

Fleischerhandwerk, n. рѣзництво; — betreiben рѣзничити, рѣзництвомъ займати ся.

Fleischerhund, m. рѣзничый песъ.

Fleischerknecht, m. рѣзничукъ.

Fleischern, adj. мясниый, тѣлистый.

Fleischelust, f. жада тѣлесна.

Fleischessen, adj. мясованиый.

Fleischesser, m. мясоѣда, мясунъ.

Флеишгиг, adj. мясннстнй, твлнстнй, твлонвтнй.

Флеишгауер, м. рвлннкъ.

Флеишгаммер, f. мясарня.

Флеишкост, f. мясна стравн.

Флеишлих, adj. твлесннй.

Флеишмаде, f. мясннй хробакъ.

Флеишмаркт, м. мясна лавн.

Флеишseite, f. мясна сторона, мвлзрн.

Флеишвааре, f. мяснво.

Флеишwurf, f. ковбасн.

Флеишzehnte, м. деснтынн одъ мясн.

Флеиш, м. пнльнбстъ; зш Флеиш зъларошна, нн перекору, нн впнкъ.

Флеишгиг, adj. пнльннй, роббтннй, роббтншнй.

Фленнен, v. п. плакнтн.

Флетх, п. платъ, клнпотъ.

Флетшен, v. а. вншнрнтн, вншнкрнтн.

Флеткарбейт, f. латннннн, партольнн рббнтн.

Флетцен, м. нндтнчкн, лнтн.

Флетцен, v. а. лнтнтн, зншнвнтн, мерелнтн.

Флетгер, м. лнтнтчъ, лнтнткн, партольнннкъ.

Флетгерей, f. латннннн.

Флетверк, п. латннннн.

Флетворт, п. прнлнпкн, встнвкн.

Флетбер, м. бббзъ, бнзннкъ; adj. бнзннкнвнй.

Флетбертшш, п. бнзннкнвн повнлн.

Флетбертте, м. бнзннкнвнй чнй.

Флетге, f. мухн; spanische — мнйкн, мухн нсенева.

Флетген, v. п. лнтнтн, летвлтн; fliegen lassen внпуснтн.

Флетген, п. лнтнтнн, летъл.

Флетгенб, adj. лнтнтнчнй, летучнй.

Флетгенфнгер, м. мухолбвкн.

Флетгенган, п. свткн нн мухн.

Флетгенгнфт, п. труткн нн мухн.

Флетгенфраут, п. бблунъ, болнголвбъ, болнголвн, дурманъ, ббже дерево.

Флетгеншнппер, м. мухолбвкн.

Флетгеншвнмм, м. мухоморъ, морнмухъ.

Флетгеншварм, м. рббй мухъ.

Флетгенштейн, м. артннннкъ.

Флетгенвббел, м. вбврълъ одъ мухъ.

Флетгер, м. лнтнтчъ.

Флетгнфнш, м. летунъ.

Флетген, v. а. и п. утвлкнтн, твлкнтн, уднрнтн, стнроннтн.

Флетзе, f. кнмълннн плнтн.

Флетзе, п. руно.

Флетзеен, v. п. течн, плнстн, рннутн.

Флетзеенб, adj. текучнй, плннучнй.

Флетзепапнр, п. f. Лбшпапнр.

Флетзеwasser, п. текучн водн, рвчнн водн.

Флетшмер, м. блнскнтн.

Флетшмерн, v. п. блншвлтнсн, мнголвлтн, свбтнтн сн.

Флетшмернб, adj. блнскнвнй, мнголвлнвнй.

Флетш, adj. жесткнй, яркнй, хуткнй, верткнй; оборбтннй, жвнвнй, звннннй, верглнвнй, ббйкнй, вертлнннй.

Флетшнтейт, f. жбсткббстъ, яркббстъ, спбрнббстъ, вертлннббстъ, звнннббстъ.

Флетштерн, v. п. блнскнтн.

Флетшнт, f. ручнннн, пушкн.

Флетшнтенбблш, м. ббдло.

Флетшнтенбблбн, м. угбблн стрълббн.

Флетшнтенббгел, f. ручннннн кулн.

Флетшнтенлауф, м. ручннннн трубн.

Флетшнтенрнemen, м. ремълъвн ручнннчннй.

Флетшнтеншффт, м. лбже.

Флетшнтеншлббл, п. замббкъ прн ручнннчнъ.

Flintenschuß, м. вистрѣлъ зъ ружницѣ.

Flisse, м. орель.

Flistern, v. а. и п. шептати

Flitter, м. блискота, блестка.

Flitterglanz, м. позолотный лискъ.

Flittergold, п. позолота.

Flittergolben, adj. позолотный.

Flittergoldschläger, м. позолотяръ.

Flitterjahr, п. рокъ медовый.

Flittertram, м. блискавый рѣчи.

Flitterwerk, п. вискота, чачка.

Flitschbogen, м. лукъ.

Flitschpfeil, м. стрѣла.

Flotte, f. клапотъ, клаки, ключи, пѣре, паздѣре.

Flotten, v. а. кучеравити, падати (о свѣгу).

Flottenblume, f. блавить, будакъ.

Flotticht, adj. козматый, платковатый.

Flottseide, f. вичѣски.

Flot, м. блоха, блиха.

Flöhen, v. а. блохи бити, блохи — ловити.

Flöhig, adj. блохатый.

Flotkraut, п. блошникъ.

Flotsaame, м. насѣне блошне

Flor, м. цвѣтине, розцвѣтъ, цвѣтове; гараздъ, щасте; f. Blüthe.

Flor, м. флёръ.

Florband, п. обстановка, обстрѣчка.

Florfen, м. золотый, левъ.

Florfliege, f. цвѣточница.

Florfen, v. а. цвисти, процвитати.

Florist, м. цвѣтникаръ.

Florleintwand, f. швабске полотно.

Florschleier, м. завой флёревый.

Florweber, м. флёрникаръ.

Flotz, п. дараба, плотва; sin—regieren дарабою бѣжувати.

Flotzamt, п. урядъ сплавничий

Flotzbar, adj. сплавный.

Flotzbrücke, f. мостъ даравовый.

Flotzbutter, f. виварене масло.

Flotzbienst, м. сплавнича служба.

Flotze, дараба, сплавъ.

Flotse, f. перка, сплавцѣ (pl.).

Flotzen, v. а сплавляти, водою пускати, бѣжувати.

Flotzer, м. сплавникъ, плисакъ, бѣзунъ.

Flotzfeder, f. перко.

Flotzfüßig, adj. перконогий.

Flotzgarn, п. волокъ, невѣдъ.

Flotzgerechtigkeit, f. право сплаву.

Flotzgraben, м. переплавъ.

Flotzhandel, м. торговля сплавна.

Flotzherr, м. властникъ сплавовъ.

Flotzholz, п. сплавне дерево.

Flotzjunge, м. сплавчукъ.

Flotzmeister, бѣзунъ.

Flotzordnung, f. сплавничий порядокъ.

Flotzplatz, м. сплавище.

Flotzwasser, п. вода сплавна.

Flotzwehr, f. вѣзъ, фальшине.

Flotzwesen, п. сплавничество.

Flöt, п. рѣченька.

Flöte, f. флѣяра; сопѣвка.

Flöten, v. п. грати на флѣярѣ.

Flötenmacher, м. флѣярникъ.

Flötenpfeife, f. флѣярна свиставка.

Flötenspieler, м. грающий на флѣярѣ.

Flötensstimme, f. флѣярный голосъ.

Flott, adj. плавающий; flott leben гуляти, бучно жити.

Flotte, f. корабль (pl.).

Flottille, f. флотилля.

Flottmilch, f. молоко овяче.

Flotz, п. верства, покладъ, слѣй; ровень, плосканъ; уваль.

Flotzherz, п. покладна руда.

Flotzgebirge, п. гори верстовой.

Flotzweise, adv. верствами.

Fluch, м. клонъ, проклонъ, проклятво.

Fluchbelaben, adj. проклятый.
 Fluchheid, m. присяга зъ прокло-
 номъ.
 Fluchen, v. п. кляти, проклинати
 кого, лаяти кому, лихословити
 кому, матерковати oder въ ма-
 теръ клясти кому.
 Fluchen, п. проклинане, кленьба,
 клятьба, лихословене.
 Flucher, m. проклиначъ, лихослов-
 никъ.
 Flucht, f. утека, бѣготня, драпка;
 die Flucht ergreifen въ теки oder
 въ ноги пойти, драгнути.
 Flüchten, v. п. утечи, утѣкати;
 v. а. зъ собою унести, спасти.
 Flüchtig, adj. збѣглий, утѣкающий;
 перхкий, сквапный, скорый, лег-
 кий; поверхный; непостоянный;
 легкодушный; выпарливый.
 Flüchtig, v. а. вѣтрити, выпарити.
 Flüchtigkeit, f. перхкость, хуткость;
 легкодушность; выпарливость.
 Flüchtling, m. бѣглець вискепаникъ,
 бѣгунъ; (ein Leichtsinziger) легко-
 духъ.
 Flücht, adj. опѣренный.
 Flug, m. летъ, лѣтъ (e), полетъ;
 рой. стада; поквапъ.
 Flugblatt, n. Flugschrift. f. брошура.
 Flügel, m. крило; рогъ; (einer Thür)
 половинка; (Musikinstrument) кля-
 викордъ; einem die — beschneiden
 подъяти кому крила, позбавити
 кого силъ.
 Flügeladjutant, m. приручникъ.
 Flügeldecke, f. покривка крилова,
 накриле.
 Flügelfeder, f. перо зъ крила.
 Flügelmacher, m. криляръ.
 Flügelmann, m. крильный жовняръ.
 Flügelpaar, n. двое крилъ, оба
 крила.

Flügelvieh, n. дробъ.
 Flügelferk, n. птицъ, птацтво.
 Flügel, f. стѣ.
 Flugloch, n. вильтъ (e), дѣра.
 Flugmehl, n. порошна мука.
 Flug, adv. гнетъ, хутко, скоро,
 гапаломъ, сейчасъ, сплехъ, лапъ,
 духомъ бѣгомъ, миттю.
 Flugsand, m. сипкий пѣсокъ.
 Flugschrift, f. s. Flugblatt.
 Flur, f. поле, парина, баштанъ,
 нива; ровнина; f. Miese; (Haus-
 flur) сѣни; розцвѣтъ.
 Furbuch, n. межева книга.
 Flurgraben, m. межевий ровъ.
 Flurhüter, m. полѣвий, польный
 сторожъ.
 Flurschütze, m. полѣвий.
 Flurstein, m. межа конець.
 Fluß, m. рѣка; (das Fließen) тече-
 не, токъ; (beim Schmelzen) роз-
 плава; (in Gliedern) гостецъ.
 Flußartig, adj. гостцевий.
 Flußantwohner, m. порѣчанъ.
 Flußarm, m. рамя рѣкы.
 Flußbad, n. рѣчна купѣль; купало.
 Flußbarsch, m. окунь рѣчный.
 Flußbette, n. ложнице, корито,
 русло.
 Flußfahrzeug, n. човно, човенъ (gen.
 човна), лодка.
 Flußfall, m. водоспадъ.
 Flußfeber, n. горячка за гостцемъ.
 Flußfisch, m. рѣчна рыба.
 Flußfall, m. порогъ, водоспадъ.
 Flußgalle, f. опухоль въ колѣнѣ.
 Flußgebiet, n. порѣчие.
 Flußgold, n. саморосле золото.
 Flüssig, adj. тѣчный, плавный; роз-
 пущений; до гостця склонный;
 flüssiger Stoff тѣчь, плавина
 Flüssigkeit, f. тѣчь, мокъ, плавина,
 течь.

Flußotter, f. видра.
 Flußinsel, f. кѣмпина.
 Flußpferd, n. рѣчный конь.
 Flußreich, adj. рѣчистый.
 Flußsand, m. рѣчный пѣсокъ.
 Flußschiff, n. лодка, байдакъ.
 Flußschiffahrt, f. рѣкоплаводство.
 Flußspath, m. плавикъ.
 Flußstein, m. рѣчный камѣнь.
 Flußstoff, m. гѣстцевина.
 Flußwasser, n. рѣчна вода.
 Flüstern, v. a. шептати.
 Fluth, повѣнь, потопа, виливъ; (die Meeres) приливъ; (Menge) мно-
 жество, тѣма; die Fluthen (pl.) бов-
 вани, хвилѣ.
 Fluthen, v. n. бовванити ся, хви-
 лювати, подбувати.
 Fluthzeit, f. часъ припливу.
 Focke, f. Focksegel, n. крилякъ, пе-
 реднякъ.
 Fockmast, m. напередна машта.
 Fociv, m. ожегло.
 Föderalifiren, v. a. спѣйночити.
 Föderativ, adj. союзный.
 Föderirte, m. союзникъ.
 Fodern, v. a. f. fordern.
 Fohlen, n. (Füllen) жеребецъ, лоша.
 Fohlen, v. n. ожеребити ся.
 Föhre, f. сосна.
 Föhrenwald, m. соснякъ, бѣръ.
 Folge, f. рядъ, наступа, порядокъ;
 (aus Gründen) наслѣдство; вислѣ-
 докъ, наслѣдокъ; (Fortsetzung)
 продолжене; послушность; zu Fol-
 ge dessen zwa-radi oder oder задля того
 тимъ-то; про-те.
 Folgeleistung, f. послушность.
 Folgen, v. n. наступовати, наслѣду-
 вати, ити за кимъ; (gehorschen)
 слухати; daraus folgt зъ сего
 витѣкае. зъ того слѣдуе.
 Folgender, adj. наслѣдующий, насту-
 пующий, дригий

Folgendermaßen, adv. въ наслѣдую-
 чий способъ.
 Folgenb, adv. дальше, потомъ.
 Folgenreich, adj. богатый въ наслѣд-
 ство.
 Folger, m. наступникъ.
 Folgerichtig, adj. основный.
 Folgerichtigkeit, f. основность.
 Folgesatz, Folgerungssatz, m. вислѣдѣне
 положене, вислѣдокъ.
 Folgern, v. a. заключати, виводити,
 догадувати ся.
 Folgerung, f. вивѣдъ, виведене, здо-
 гадка.
 Folgetwidrig, adj. неосновный.
 Folgetwidrigkeit, f. неосновность.
 Folgezeit, f. часъ будущий.
 Folglich, adv. отже, ѡтакъ.
 Folgsam, adj. послушный, покорный,
 слухняный, послухняный.
 Folgsamkeit, f. послушность, слу-
 хняность.
 Foliant, m. фолиантъ, книга въ
 листъ.
 Folie, f. подлива, подложка.
 Folio, n. in—, величиною въ листъ.
 Folter, f. битка, мука, мучене.
 Folterbank, f. лавка до мученя.
 Folterer, m мучитель
 Folterkammer, f. мукарня.
 Foltern, v. a. мучити.
 Folternd, adj. мучливый.
 Folterpein, f. мука.
 Fond, m. истина, заложенный грѣшъ.
 Fontaine, f. воломѣтъ (е).
 Fontanell, n. фонтанель.
 Forpen, v. a. глузовати зъ кого,
 насмѣховати ся.
 Fopperie, f. насмѣшка.
 Förder, adv. дальше.
 Förderer, m. спромагачъ, помощникъ,
 напомагачъ, поборникъ.
 Förderlich, adj. пожиточный, поспѣ-
 шный, помощный, поборный.

Förbern, v. а. жадати, домагати ся, доправляти ся, допирати ся; einen Preis—, зацѣнити; einen zu sich—, закликати, зазвати, запросити до себе; einen vor Gericht—, запобзвати до суду.

Förbern, v. а. напомагати чому, попирати що, приквалпяти, прискоршувати; (im Bergamt) добувати ober викопувати руди.

Förderniß, п. хосеиъ, подмога, спрмога; прискороршене; (im Bergbau) добуване рудъ.

Förderfam, adj. пожиточний, хосенний; förderfamst якъ найскорше, якъ найхутше.

Forderung, f. жадане, належнѣсть; довгъ; Vorladung позва.

Förderung, f. спомагане, попиране, викоплюване рудъ.

Forelle, f. петругъ.

Forke, f. вилки.

Forle f. f. Fichte.

Form, f. образъ, видъ, штатъ, подоба, тваръ, творилко.

Format, v. величина книги.

Formal, adj. поправильний, пообрядний.

Formalien, pl. обряди.

Formalität, f. обрялъ, поправильнѣсть.

Formation, f. образоване, творене.

Formel, f. образецъ; рота.

Formen, v. а. образовати, тварити, подобити, лѣпити.

Formen, m подобитель, тварникъ.

Formerde, f. глина на творилка.

Formiren, v. а. образовати, тварити, штатити.

Förmlich, adj. пообрядний, цѣлковитий; подобний, красний, (feierlich) свѣтлый, бучний.

Formlos, adj. безтварий.

Förmlichkeit, f. пообряднѣсть, обряди.

Formsand, m. мѣлкий пѣсокъ.

Formsteg, m. (bei Buchbindern) веретено.

Formular, n. образецъ.

Forschbegierde, f. вивѣжливѣсть, вислѣдливѣсть.

Forschbegierig, adj. вивѣжливий.

Forschen, v. а. вивѣдувати, вислѣдити, винипати, нипати, вишатрити; слѣдити, виглубити, доходити.

Forscher, m. вивѣдець, слѣдатель, нипачъ

Forscherblick, m. око вивѣжливе.

Forschung, f. слѣжене, вислѣдоване, вивѣдка, бадашка.

Forst, m. бѣръ, лѣсъ; вершокъ, верхъ.

Forstamt, n. лѣсний урядъ.

Forstbeamte, m. злѣсний, лѣсний, лѣсничий, полѣшукъ.

Forstdienst, m. лѣсна служба.

Forster, m. лѣсничий, полѣшукъ.

Forsterei, f. лѣсничѣвка, лѣсництво.

Forstgebühr, f. доходъ лѣсний.

Forstgerechtigkeit, f. право до лѣса.

Forstgericht, n. лѣсничий судъ.

Forstgesetz, pl. лѣсничѣ установи.

Forstgrenze, f. межа ober граница лѣса.

Forsthaus, n. лѣсничѣвка.

Forsthut, f. надзѣръ надъ лѣсомъ.

Forstinspector, m. надзорець лѣсовъ.

Forstknecht, m. бережникъ, боро-вий.

Forstlich, adj. лѣсничий, лѣсний.

Forstmeister, m. надлѣсничий.

Forstordnung, f. лѣсний уставъ.

Forstrecht, f. лѣсне право.

Forstrevier, n. одадѣль лѣса.

Forstfache, f. справа лѣсника.

Forstschreiber, m. писаръ боро-вий.

Forttrefen, v. лѣсництво.

Fortwiffenfchaft, f. наука лѣсництва.

Fort, adv. дальше, тягомъ, безъ устанно, ненастанно, безъ настаня; геть, геть.

Fortan, adv. надальше, вбудуше, потомъ.

Fortarbeiten, v. a. тягомъ робити, непереставати робити.

Fortbauen, v. a. und v. дальше будувати.

Fortbewegen, v. a. дальше посувати.

Fortbringen, v. a. унести, унести, геть взяти; fortjagen прогнати; einen — помагати кому; винести, спрятати; sich fortbringen виживити ся.

Fortbringung, f. перенесене.

Fortbauern, v. p. продовжати ся.

Fortbauer, f. продовжене.

Fortreifen, v. p. поспѣшати, дальше спѣшити.

Fortepiano, n. фортепянь.

Fortfahren, v. p. дальше ѣхати; геть ѡдѣхати, поѣхати; mit einer Arbeit —, не переставати робити, продовжати.

Fortfliegen, v. p. улетѣти.

Fortfließen, v. p. дальше течи, плисти.

Fortführen, v. a. ѡвести, увезти; ein Geschäft —, продовжати.

Fortführung, f. увезене, продовжене.

Fortgang, m. продовжене, поступъ, успѣхъ.

Fortgehen, v. p. ѡдойти, геть ити ѡдправити ся; fortwähren продовжати ся, поступити.

Fortglimmen, v. p. дальше тлѣти.

Fortgraben, v. a. дальше копати.

Fort Helfen, v. a. помагати, подпорувати.

Fort Helfung, f. спримога, помѡчъ (f).

Fort hin, adv. надальше, вбудуше.

Fortification, f. ограда.

Fortkommen, v. p. уйти, спасти ся, поступовати; (zu Wagen) уѣхати; (von Pflanzen) рости; удати ся; seinen Unterhalt finden виживити ся, мати хлѣбъ.

Fortkommen, n. виживлене, щасте, гараздъ.

Fort können, v. p. могчи дальше, могчи ити, бути въ силѣ.

Fort kriechen, v. p. уповзати.

Fort lassen, v. a. пропустити, випустити.

Fort laufen, v. p. уйти, утечи.

Fort leben, v. p. дальше жити, продовжувати жите.

Fort lesen, v. a. читати дальше.

Fort machen, v. p. уйти, утечи, винести ся.

Fort marschieren, v. p. вирушити.

Fort muß en, v. p. мусѣти пойти; ich muß fort мушу избрати ся.

Fort packen, v. a. дальше паковать; sich —, винести ся.

Fort pflanzen, v. a. розвести, розплодити, розмножити.

Fort pflanzung, f. расплоджене, розмножене.

Fort predigen, v. p. продовжати проповѣдь.

Fort reden, v. p. дальше говорити, продовжати бесѣду.

Fort reifen, v. p. дальше ѣхати, геть ѡдѣхати, ѡдправити ся.

Fort reißen, v. a. ѡдорвати, унести; манити, влечи.

Fort reiten, v. p. верхомъ ѡдѣхати.

Fort rollen, v. a. котити одер мчати дальше.

Fortrücken, v. а. посунути даљше, одсунути.
 Fortsak, m. випуклостъ, приростъ.
 Fortschaffen, v а. удалити, одложи-ти, позбути ся; одправити.
 Fortschaffung, f. удалене, одпривле-не.
 Fortschicken, v. а. послати, одслати, одправити
 Fortschickung, f. одслане, одсилка.
 Fortschieben, v. а. одсунути, даљше посунути.
 Fortschiffen, v. п. одплисти, даљше поплисти
 Fortschlagen, v. а. одбити.
 Fortschleichen, v. г. укрити ся, крадкомъ уйти, висовзнути ся, висмикнути ся.
 Fortschleifen, v. а, котити даљше за собою; одвезти на саницахъ.
 Fortschleppen, v а. мчати за собою.
 Fortschleubern, v. а. одкинути, одмѣтнути.
 Fortschreiben, v. п. писати даљше.
 Fortschreiten, v. п. поступати даљше, ступати на передъ; переходити, Fortschritte machen проспѣвати.
 Fortschritt. m. поступъ, успѣхъ, проспѣвъ.
 Fortsetzeln. v. п. одплисти.
 Fortsenden, v. а. одслати, одправити.
 Fortsetzen, v. а. продовжати.
 Fortsetzung f продовжене.
 Fortsingen, v п. даљше спѣвати.
 Fortspielen, v. п. даљше грати.
 Fortsprengen, v. п. верхомъ уйти ober utechi.
 Fortspringen, v. п. ускочити.
 Fortstoßen, v. а. оддрулити оддурнути.
 Forttragen, v. а. геть однести, унести.

Forttreiben, v. а. одогнати, прогна-ти; ein Geschäft —, продовжати яку орудку.
 Fortreibung, f. одогнане, прогнане.
 Fortuna, f. гараздъ, щасте, таланъ.
 Fortwachsen, v. п. даљше рости.
 Fortwähren, v. п. продовжати ся.
 Fortwährend, adj. ненастанний, за-едний.
 Fortwölgen, v. а. одкотити, одва-лити.
 Fortwanderen, v. п. вимандровати, вийти зъ краю.
 Fortwehen, v а. заути здунути.
 Fortweisen, v. а. одслати, одпра-вити, одмовити.
 Fortwollen, v. п. хотѣти одлѣхати хотѣти одойти.
 Fortwurzeln, v. п. корѣне даљше пускати, розкорѣнѣвати ся.
 Fortziehen, v. п. ити даљше, одлѣхати, випровадити ся, переселити ся.
 Fortziehung, f. тягнене, одлѣздъ, переселене ся.
 Forum, n. судище.
 Fossil, n. викопъ.
 Fossilien, pl. викопниѣ рѣчи, ви-копи.
 Fötus m. зародъ, заплодъ.
 Fourage, f. корма, обрѣкъ.
 Fouragiren, v. а. достати корму.
 Fourier, m. скорий посланецъ.
 Fournier, n. накладка.
 Fournieren, v. а. виложити листка-ми, накладати; fournierte Arbeit накладана работа.
 Fracht, f. набѣръ, напкладъ, на-кладъ; плата за провѣзъ, про-вѣзне.
 Frachtbar, a-lj. провѣзний.
 Frachtbrief, m. набѣрний ober про-вѣзний листъ.

Frachten, v. а. одвозити, перевозити; набирати, тирхати.

Frachter, m. засилающий обег одсилающий товары.

Frachtfuhrmann, m. повозникъ.

Frachtgeld, n. проводне.

Frachtgut, n. набѣръ.

Frachtschiff, n. набѣрный корабель.

Frachtwagen, m. брика.

Frack, m. фракъ.

Fractur, Fracturschrift, f. уставъ, стоячъ буквы. уставнй буквы.

Frage, f. питање, запитъ.

Frageu, v. а. питати, питати ся.

Fragepartikel, f. частица питайна.

Frage, f. Fragestück, n предметъ питаня.

Frager, m. питающий.

Frageweise, adv. запитами, питаемъ.

Fragewort, n. питайне слово.

Fragezeichen, n. питайнй знакъ, запитайнй знакъ.

Fragment, n. ѡдривокъ.

Fragmentarisch, adj. ѡдривнй.

Freiß, f. страхъ, жажъ, лякъ; Fallsucht падавица; das oberste Gericht уголовнй судъ.

Frank, adj. оплачений, свободнй.

Franko, adv. за платою.

Fransc, f. торока, торочка, бахрама.

Fransenmacher, m. бахрамникъ.

Fransband, n. шкѡряна оправа.

Fransbaum, m. низьке деревце.

Fransbranntwein, m. французка горъвка.

Fransbrod, n. колачъ, бубликъ.

Fransgold, n. стове золото.

Fransiskaner, m. францисканъ, францъсканъ.

Fransobst, n. овочъ зъ низького дерева.

Fransosen, pl. венерична болъвьсть.

Fransose, m. французъ.

Fransosisch, adj. французкй.

Franswein, m. французке вино.

Frappant, adj. f. auffallend.

Fräß, m. жиръ, корма, ѡда; жируньство, жертв.

Fräßig, adj. пажирливй, жирнй.

Fraternisiren, v. а. sich mit Jemand братати ся.

Frathem, m. випаръ.

Fräße, f. дурницъ, нъсенътницъ, пустяки, вибаги, прибаги.

Fräzengesicht, n. дивоглялъ, потвара.

Frau, f. (Ehefrau) жена, жънка, сопруга; (Frauensperson) газдиня, хозяйка, господиня; eine Frau nehmen женити ся; eine Frau haben бути женатимъ, мати жену (жънку); eine alte Frau стариха, дѣдиха.

Frauchen, n. жъночка.

Frauenbruder, m. шуринъ.

Fraueneis, n. камъль ледовнй.

Frauenhaaar, n. парасчинъ волосъ.

Frauenkloster, n. f. Nonnenkloster.

Frauenkraut, n. кануперъ.

Frauenlist, f. жъноча хитрѡсть.

Frauenmantel, m. наворотень.

Frauenscheiber, m. женъскй кравецъ.

Frauenschuß, m. жъночй черевикъ; черевичокъ хорошй.

Frauenschufter, m. женъскй швецъ.

Frauensleute, pl. женъщины, бѣла челядь.

Frauensperson, f. женъщина, бѣлоха, бѣлуха; junges—, молодънка.

Frauenstand, m. жъноцтво.

Frauentag, m. празникъ Благовъщеня.

Frauenzimmer, n. женъщина, бѣлоха.

Fräulein, n. краля, панянка.

Fräuleinstift, п. женский монастырь.
 Frech, adj. безстыдний, зухалый,
 буйный.

Frechheit, f. безстыдность, зухаль,
 зухальство, буйнота.

Fregatte, f. корабель, фрегата.

Frei, adj. свободный, вольный, о-
 свободженный, лезный; der freie
 Wille своя (свободна воля; (einen
 Gefangenen) frei lassen пустить
 на волю, выпустить зъ темницѣ;
 von freien Stücken доброхътъ; auf
 freiem Felde на отвѣтѣмъ поди;
 eine freie Stunde свободный часть;
 eine freie Wohnung haben не пла-
 тити за квартиру одер мешкане;
 frei werden смѣло говорити; ich
 bin so frei..., осмѣляю ся...; (fühn)
 смѣлый.

Freibataillon, п. батальонъ добро-
 вольцѣвъ.

Freibauer, м. хлопъ свободный.

Freibenter, м. морской хижакъ,
 морской разбойникъ.

Freibentelei, f. морске хижачтво,
 морске разбшацтво.

Freibrief, м. вольный листъ.

Freicorps, п. вольный корпусъ.

Freibenter, м. вольнодумецъ.

Freibentelei, f. вольнодумство.

Freibenterisch, adj. вольнодумный.

Freie, п. свобода, двѣрь, голотечъ
 (4. Decl.)

Freiigen, adj. родовласный.

Freien, v. а. заслати ся, сватати
 ся, омизовати ся; heirathen же-
 нити ся.

Freier, м. омизникъ, женихъ, ха-
 баль.

Freierei, f. сватане, хабальство.

Freiesmann, м. свать, бояръ.

Freifrau, f. баронева.

Freigebig, adj. щедрый.

Freigebigkeit, f. щедрость, щедрота.

Freigeist, м. f. Freibenter.

Freigelassener, м. пущений на волю
 одер на свободу, освобожденный,
 вольный.

Freigericht, п. уголовный судъ.

Freigraf, м. уголовный судецъ.

Freigut, п. родовласнй добра.

Freihafen, м. вольне пристано-
 висько.

Freihalten, v. а. кого удержувати
 своимъ грѣшми, платити за кого.

Freihaus, п. вольный домъ.

Freiheit, f. свобода, воля, воль-
 ность; (Rühnheit) смѣлость.

Freiheitsbrief, м. f. Freibrief.

Freiheitsinn, м. вольнодумство.

reiheraus, adv. смѣло, свободно,
 явно.

Freiherr, м. баронъ.

Freiherrin, f. баронева.

Freiherrlich, adj. бароньский.

Freiherfschaft, f. бароньство.

Freihof, м. хуторъ вольный.

Freijahr, п. рѣкъ вольный, рѣкъ
 свободы, рѣкъ полекшень.

Freilassen, v. а. пустити на волю,
 висвободити.

Freilassung, f. висвободжене, выпу-
 щене на волю.

Freilich adv. певно, аджежъ, коне-
 чно.

Freimachen, v. а. освободити.

Freimachung, f. освобождене.

Freimarkt, м. свободный торгъ.

Freimaurer, м. масонъ.

Freimaurerei, f. масоньство.

Freimaurerisch, adj. масоньский.

Freimüthig, adj. широкий, отвертый,
 правый, праводушный, рехтель-
 ный.

Freimüthigkeit, f. ширѣсть, правота,
 праводушность, рехтельность.

Freisaß, м. слобожанъ.

Freischule, f. свободна школа.
 Freischütze, m. вольный стрѣлец.
 Freisinn, m. Freisinnigkeit, f. вольнодумство.
 Freisinnig, adj. вольнодумный.
 Freisprechen, v. a. обезвинити, оправдати, освободити.
 Freisprechung, f. обезвиненє, оправданє.
 Freistaat, m. вольна держава, рѣчь посполита.
 Freistätte, f. притулокъ, радуть.
 Freistadt, f. вольне мѣсто.
 Freistehen, v. a. окремо одер оддѣльно стояти; einem—, бути кому вольно.
 Freistellen, v. a. зоставити кому до воль одер досподоби.
 Freistunde, f. свободный часъ.
 Freitag, m. пятница.
 Freitisch, m. вольный столъ.
 Freitverber, m. свать, боярь.
 Freivillig, adj. добровольный, самоходный.
 Freivillige, m. доброволецъ, самоволецъ.
 Freivilligkeit, f. самовольность, добра воля; adv. доброхѣтъ, зо своеѣ хѣти.
 Freizettel, m. карточка увольняюча одъ чого.
 Freizügig, adj. маючий право вольно переселити ся.
 Fremd, adj. чужий, стороньскый, чужинецькый, заграничний, заморскый, (unbekannt) незнакомый, (seltsam) дивный, чудный.
 Fremdbartig, adj. рѣзнодорожный.
 Fremdbartigkeit, f. рѣзнодорожность.
 Fremde, f. чужина, стороньщина, чужа сторона, заграница.
 Fremder, Fremdling, m. чужинець, чужоземець, чужосторонецъ, прибулудный, приплентачъ.

Frequentativ, adj. частовый.
 Frequenz, f. спосѣченє.
 Fresko, n, фреско.
 Freßbegierde, f. пажирливость, ѣствовитость.
 Freßbegierig, adj. пажирливый. ѣствовитый.
 Fresse, f. ротъ, рило, писокъ.
 Fressen, v. a. жерти, халовати, ѣсти, теревити.
 Fressen, n. ѣда, ѣло, жиръ, спожиранє.
 Fressend, adj. ѣдкий, травный.
 Fresser, m. пажира, жерунъ. обжирлевецъ, проѣсть, ненажиръ, ненаѣда, ѣстунъ, ненаситъ, теревухъ.
 Fresserei, f. обжирливость.
 Freßfieber, n. Freßkrankheit, f. Freßsucht, f. f. Heißhunger.
 Freßtrug, m. корыто.
 Freitagen, Freitag, n. ласця лѣсна.
 Freude, f. радость, потѣха, веселость; Freude haben an einer Sache радовати ся одер веселити ся чимъ; einem eine Freude machen зрадовати кого, звеселити, обрадовати.
 Freudebezeugung, f. виявленє радости.
 Freudefest, n. день радости, урочность.
 Freudefeuer, n. потѣшний одер радосный огонь.
 Freudegefang, m. радосна пѣсня.
 Freudegeschrei, n. радосный крикъ.
 Freudekleid, n. весѣльна одѣжь.
 Freude lied, n. весела пѣсня.
 Freude los, adj. безрадосный.
 Freude mädchen, n. блядка.
 Freude mahl, n. бенкетъ.
 Freude reich, adj. веселый.
 Freude schuß, m. радосный вистрѣлъ.
 Freude spiel, n. весела гра.

Freudenförer, m. позбавникъ радости.

Freudentag, m. день радости, день радостный.

Freudentaumel, m. веселики (pl)

Freudenträhne, f. слеза радости.

Freudenboll, adj. полный радости.

Freudetrunken, adj. упоенный радостею.

Freudig, adj. радостный, радий, веселый.

Freudigkeit, f. веселость, радость.

Freuen, v. г. радовати ся, веселити ся, тѣшити ся.

Freund, m. другъ, приятель.

Freundin, f. подружка; приятелька.

Freundlich, adj. дружный, ласкавый, приятельский, милый, людяний.

Freundlichkeit, f. ласкавость, дружность, людянность.

Freundschaft, f. дружба, приятельство; (Verwandschaft) покровность.

Freundschaftlich, adj. дружный, приятельский; adv. по дружному по приятельски.

Freundschaftlichkeit, f. дружность.

Freundschaftsbund, n. вузель дружбы.

Freundschaftsbienst, m. дружна услуга.

Freundschaftsstück, n. дружне дѣло.

Frevel, m. просупство, злоба; (Gewalthätigkeit) насилъ; (Lüthheit) смѣлость. пошкoda.

Frevelhaft, adj. злобивый, зуфалий, смѣлый, проступный.

Frevelmuth, m. злобность, злость.

Freveln, v. n. право переступити, кривдовати.

Frevelthat, f. проступство, зле дѣло.

Freveler, m. проступникъ, безбожникъ.

Fricasse, n. подшутка.

Friede, m. миръ; мирность, супокдй, згодность, злагода; (Stille)

тишина; den Frieden brechen нарушити супокдй.

Friedensbothe, m. вѣстникъ супокою.

Friedensbruch, m. нарушение супокою.

Friedensbrüchig, adj. нарушающий супокдй.

Friedensfest, n. праздникъ мировой.

Friedensgericht, n. судъ мирный.

Friedensschluss, m. заключение супокою ober мира.

Friedensstifter, m. помиритель, посередникъ.

Friedensrichter, m. мирный судецъ.

Friedensförer, m. воружникъ, ворохобникъ.

Friedensstrat, m. мирный договоръ.

Friedensunterhandlung, f. мирна пересправа.

Friedensvermittler, m. помиритель.

Friedensvorschlag, m. мирне предложение.

Friedenszeit, f. часъ супокою.

Friedfertig, adj. супокдйный, миролюбный.

Friedfertigkeit, f. супокдйность, миролюбность.

Friedlich, adj. мирный, супокдйный.

Friedlos, adj. несупокдйный, спортивный.

Friedsam, adj. f. friedfertig.

Frieren, v. n. мерзнути, зазябати, зазябнути; es friert мерзне.

Fried, m. барановка, хрупѣль.

Friesel, n. красуха.

Frisch, adj. свѣжий, прохолодный, кремѣзный, яркий, ярий; (neu) новый; (munter, gesund) веселый, здоровый.

Frische, f. свѣжность.

Frischen, v. a. прохолодити, освѣжити; (von Metallen) f. erfrischen.

Frifchen, v. n. f. ferteln.
 Frifchherb, m. кузница.
 Frifchling, m. одинецъ, воприкъ.
 Frifchpfanne, f. топный котель.
 Frifchpfen, m. топна печа, кузница.
 Friseur, m. кудерникъ.
 Frifiren, v. a причесувати (волосе) кудерити.
 Frifirkamm, m. гребѣвъ до причесуваня.
 Frifirkunft, f. кудерництво.
 Frift, f. речинець, (Aufschub) проволочка, зволочка.
 Friften, v. a. дати овер положити речинець, (aufschieben) одложити.
 Friftung, f. продовженя часу овер речинця.
 Frifur, f. причѣска.
 Frutte, f. розплава.
 Froh, adj. веселий. радосний, радий, безсумний; froh sein радовати ся.
 Fröhlich, adj. веселий, радий.
 Fröhlichkeit, f. веселость, радость.
 Frohlocken, v. n. радовати ся, тѣшити ся.
 Frohn, m. вѣйский слуга, десятникъ.
 Frohn, adj. священный, славный, прекрасный, посполудный.
 Frohnaltar, m. великий ѡвтарь.
 Frohnarbeit, f. паньщина, боярщина, даремщина.
 Frohnbar, adj. тягловый.
 Frohnbauer, m. крепакъ.
 Frohndienst, m. Frohne, f. паньщина, боярщина.
 Fröhnen, v. n. ѡдробляти паньщину овер боярщину.
 Fröhner, m. f. Frohnbauer.
 Frohnfasten, v. сухі дни, суходни.
 Frohnfuhr, f. пѡдвода.
 Frohnleichnam, m. тѣло Христове.

Frohnleichnamfest, n. празникъ тѣла Христоваго.
 Frohntag, m. день паньщины.
 Frohnvogt, m. надпѡдданий.
 Frohsinn, m. веселий духъ.
 Fromm, adj. набѡдженный, богомѡльный, богобоязливый; (sanft) смиренный, тихий, невинный.
 Frömmerei, f. святошництво.
 Frömmeln, v. n. бути святошникомъ, овер святошею.
 Frommen, v. n. бути хосевнимъ, хѡсновати, ладити ся.
 Frommen, n. хосенѡ, хѡсно, користь.
 Frömmigkeit, f. набѡдливость.
 Frömmler, Frömmling, m. святошникъ, святоша, лицемѣрникъ.
 Frömmlerin, f. святошница, лицемѣрница.
 Fronte, f. чолѡ. передня часть.
 Frost, m. веселуха, веселюхъ, жаба, кряка, скѡчка; (als Krauthheit) кордюкъ. жаба, (am Fiedelbogen) пѡдставка.
 Frostader, f. кордючна овер пѡдъяична жила.
 Frostkraut, n. жабориня.
 Frostlache, f. жабникъ.
 Frostlauch, n. жабячий клѣй.
 Frostlöffel, m. качачъ писки, бабка водна.
 Froststein, m. жабинець.
 Frost, m. морозъ, лють, заморозъ, студѣнь (e); der (kleine) Nachtfrost приморозокъ.
 Frostbeute, f. заморозъ.
 Frösten, v. n. морозити, озябати.
 Frostig, adj. морозяний, морозный, студений, холодный.
 Fröstling, m. змерзлюхъ.
 Frostwetter, n. морозъ, поморозъ.
 Frucht, f. оѡчѡ, пѡдѡ.

Fruchtbalg, m. шолупина.
 Fruchtband, n. вѣнецъ цвѣтаний, китица.
 Fruchtbar, adj. плодovitий, полный, родющій, ситовный, благодатный; dieses Jahr ist — auf Weizen сего року годить на пшеницѣ.
 Fruchtbarkeit, f. плодovitость.
 Fruchtbaum, m. плодovите дерево.
 Fruchtboden, m. збѣжница.
 Fruchtensammlung, f. толока.
 Fruchten, v. n. хосень приносить, помагати.
 Fruchtgehäuse, n. комора насѣнна, сѣменникъ.
 Fruchtgöttin, f. богиня плодѣвъ.
 Fruchthalter, m. держалка.
 Fruchthandel, m. торговля збѣжова, торговля овочами.
 Fruchthändler, m. торгошъ збѣжовый торгующий овочами.
 Fruchtprobe, f. пуляхъ овочный.
 Fruchtnoten, m. сѣменникъ, маточникъ.
 Fruchtlos, adj. безплодный, неурожайный; безхосенный, дармий.
 Fruchtlosigkeit, f. безплодность; безхосенность.
 Fruchtmangel, m. безхлѣбе, недорѣдъ.
 Fruchtperre, f. заказъ вивожена збѣжа, запѣръ збѣжа.
 Fruchtstück, n. овочный малюнокъ.
 Fruchtwolke, f. пухъ.
 Fruchtzehnte, m. десятина ѡдъ плодѣвъ.
 Fruchtzweig, m. бростокъ.
 Frugal, adj. f. einfach, genügsam.
 Früh, adj. ранний, свѣтвый. скорый; adv. рано, въ ранцѣ, зорѣ, назорѣ; vom frühen Morgen ѡдъ самого свѣту, скоросвѣтъ; von

früher Jugend зъ ранку, ѡдъ самоу молодости.
 Frühpffel, m. ранне яблоко.
 Früharbeit, adj. ранна работа.
 Frühe, f. рано, ранний часть.
 Frühgebet, n. ранна молитва.
 Frühling, m. весна, яръ; adj. весняный, весняный, ярий.
 Frühlingaufgang, m. прѣвесень.
 Frühlingstieber, n. весняна пропащница, веснуха.
 Frühlingstiege, f. веснянка.
 Frühlingstluft, f. весняный воздухъ.
 Frühlingstnachtgleiche, f. весняна рѣвновенность.
 Frühlingssaft, f. ярина.
 Frühlingssafraan, m. брендушка, бредулька.
 Frühlingsschlüsselblume, f. бараньчики, ключики, первѣснецъ.
 Frühlingszeit, f. весняный часть.
 Frühmesse, f. ранна служба.
 Frühmette, f. утренняя.
 Früh Morgens, adv. заранѣ, въ ранцѣ назорѣ, скоросвѣтъ.
 Frühpredigt, f. ранна проповѣдь.
 Frühregen, m. ранний дощъ (дожджъ).
 Frühreif, adj. скорозрый, скорозрый, сколозрый.
 Frühsonne, f. ранне сонце.
 Frühstück, n. снѣданъ, снѣданокъ.
 Frühstunden, v. n. снѣдати.
 Frühstunde, f. ранний часть.
 Frühzeitig, adj. ранний. вчасный, скорозрый, скороспѣлый.
 Frühzeitigkeit, f. вчасность.
 Fuchse, m. лисъ, (das Weiblein) лисца; (Pferd) дерешъ, конь буланый; (neuer Schüler) новакъ; (fuchtsamer Mensch) страхополохъ; f. Fuchsbalg.
 Fuchsbalg, m. лисча шкура.
 Fuchsbau, m. Fuchsgrube, f. Fuchshöhle, f. Fuchslot, n. лисча нора.

Зүдддддд, п. лисогъ.
 Зүдддддд, п. лѡвка на лиси.
 Зүдддддд, adj. лисичий.
 Зүдддддд, f. полѡвъ ober лови на лиси.
 Зүдддддд, adj. мовъ лисъ, лисичий, рижий.
 Зүдддддд, п. лисича шуба.
 Зүдддддд, adj. рижий.
 Зүдддддд, f. рижий кѡнь.
 Зүдддддд, м. лисичий фѡстъ; den — streichen ласити ся, лести-ти ся.
 Зүдддддд, м. bot. (rother) дике просо, турецке просо; (gemeiner) ширъ шуръ, шириця, шу-рець, шурий.
 Зүдддддд, v. п. лѣстити ся, лизати ся, ласити ся.
 Зүдддддд, м. лестунъ, лизунъ.
 Зүдддддд, f. лестунство, ли-зунство.
 Зүдддддд, f. плоска шпага, блатъ.
 Зүдддддд, v. а. блястовати, плазова-ти; махати шпагою.
 Зүдддддд, f. вѡзь, настрѡмъ.
 Зүдддддд, adv. возами.
 Зүдддддд, м. право, власть.
 Зүдддддд, f. пѣлка, видолоба; (in der Russif) фуга.
 Зүдддддд, f. стругъ.
 Зүдддддд, м. струголь.
 Зүдддддд, v. а. пѣддддд, спѡвдддд; sich зүдддддд приключити ся, лүчдддддд, стати ся.
 Зүдддддд, п. спѡйка.
 Зүдддддд, adv. складно. легко, спо-добно, вигѡдно. добре, здѡбно, одвѣтно (s. geschickt, bequem); безъ заходѡвъ.
 Зүдддддд, f. складнѡсть, легкѡсть, здѡбнѡсть.
 Зүдддддд, adv. безъ права, безправно.
 Зүдддддд, f. безправнѡсть.

Зүдддддд, adj. складный; слухливый, покорливый.
 Зүдддддд, f. слухливѡсть, покор-ливѡсть.
 Зүдддддд, f. цѣлене, спѡвне; при-ключай, попустъ.
 Зүдддддд, adj. дочутливый, дотикли-вый.
 Зүдддддд, f. дочутливѡсть, доти-кливѡсть.
 Зүдддддд, v. а. чути, кмѣтити, смѣ-тити; (betasten) рухати, мацати, щупати.
 Зүдддддд, п. чуте; рухане, мацане.
 Зүдддддд, м. рухавка.
 Зүдддддд, п. усикъ.
 Зүдддддд, adv. безчувный.
 Зүдддддд, f. безчувнѡсть.
 Зүдддддд, f. f. Зүдддддд.
 Зүдддддд, f. f. Gefühl.
 Зүдддддд, f. вѡзь, повозка, пѡдвода, возовиця.
 Зүдддддд v. а. везти, водити, вести, провадити; s. anführen; Waagen—, торговати; bei sich—, носити зъ собою, мати зъ собою; einen Waagen—, правити кѡньми; einen Zaun um einen Garten—, обве-сти городъ плотомъ, городъ об-городити; einen Graben—, вико-пати рѡвъ; in Versuchung—, ку-сити, вводити въ искушене; hin-ter das Licht—, обманути; etwas im Schilde—, загадувати шо, снүти шо; die Aussicht—, мати надзѡръ, надзорувати шо; die Re-gierung—, правити, рядити; ein Herr—, верховодити войскомъ; einen Prozess—, тажбу вести, пра-вовати ся зъ кимъ; in Irrthum—, въ блудъ ввести; Krieg—, вою-вати. войну вести; das Wort—, говорити.

Фührer, м. вожай, проводникъ, проводаръ, проводаторъ, поводиръ, повожатий.

Фührerin, ф. проводница, проводаторка, поводирыа.

Фuhrfnacht, м. вѣзникъ, вѣзница.

Фuhrlohn, м. запровѣзне, плата за провѣзъ.

Фuhrmann, м. вѣзникъ, возильникъ.

Фuhrmannspferd п. конь вѣзничий.

Фührung, ф. ведене, волжене; везене; правлене; вожайство, поволаство.

Фuhrweg м. вѣзна дорога, вѣзний шляхъ.

Фuhrwerk, п. брика.

Фuhrwesen, п. возництво, возовица.

Фülle, ф. повнота, сить, достатокъ, множество; (Füllsel) начинка.

Фüllen, в. а наповнити, наповняти; наляти, наливати, доливати; (mit Füllsel) начинити.

Фüllen, п. жеребець, лоша; (das junge) сисунъ.

Фüllen, fohlen, в. п. ожеребити ся.

Фüllerde, ф. насипъ, паспа.

Фüllhaare, pl. волосъ ober шерсть до набиваня.

Фüllhorn, п. рогъ достатку.

Фüllkanne, ф. збанокъ до наливаня, коновка.

Фüllmund, м. подвала, подснова.

Фüllsel, п. начинка.

Фüllung, ф. наповнене, наливане.

Фüllwein, м. доливне вино.

Фummelholz, п. писачка.

Фummeln, (bei Schustern) писати.

Function, ф. длане.

Fund, м. надѣбка, находка, найда.

Fundament, п. основа, заснова, подвалина.

Fundgrube, ф. рудоконья; знайдище.

Fundling, м. знайда.

Фünf, num. пять; (in der Karte) пятка.

Фünfer, п. пятькутъ.

Фünfer, м. пятакъ, пятка.

Фünferlei, adj. пятеричный.

Фünfsätzig, adj. пятеричный.

Фünffingerfrau, п. пятьлиственникъ.

Фünffüßig, adj. пятьногий, о пятѣхъ ногахъ.

Фünfhundert, num. пять сотъ.

Фünfhundertste, adj. пятьсотный.

Фünfjährig, adj. пятьлѣтний.

Фünfmal, adv. пять разъ.

Фünfmalig, adj. пятьразовый.

Фünfmonatlich, adj. пятьмѣсячный.

Фünfrudrig, adj. пятьвесловый, зъ пятьма веслами.

Фünftägig, adj. пятьдневный.

Фünftausend, num. пять тысячъ (пять тысячи).

Фünfte, adj. пятый.

Фünftel, п. пятина.

Фünfhalb, повпята.

Фünftenß, adv. у-пяте, въ-пяте

Фünfzehn, num. пятнадцать (пятнай-цять).

Фünfzehnte, adj. пятнадцатый.

Фünfzehntel, п. пятнадцатина, пятнадесята часть.

Фünfzig, num. пятьдесятъ.

Фünfzigste, adj. пятьдесятный.

Фünftchen, п. искорка.

Фунте, м. искра; Funten fangen займити ся; Funten werfen искри метати.

Функeln, в. п. блискати, блистѣти, яскрити ся.

Функelneu, adj. новѣсвѣтлый, зъ полъ игли.

Функelnd, adj. яскравый.

Funken п. f Funte.

Für, праер, mit асс. для, за, намѣсть, на, о; für eine Sache zehn Floren geben дати за яку рѣчь

десять левовъ; für das Vaterland streiten бити я за отчину, ich weibe für meinen Bruder dorthin gehen я туди пойду за (намѣсть) моего брата; einen für reich halten почитати кого за богача, богачомъ кого славити; ein für allemal разъ на всегда; was ist das für ein Mann? що се са чоловікъ? Sich für etwas ausgeben выдавати себе за що; für gut finden за добре узнати (осудити); für's Erste у-перше; für und für непроривно, завсѣгда, Tag für Tag щодень, каждый день.

Fürbaß, adv. дальше.

Furage, f. корма, ѣда. борошно.

Fürbitte, f. вступлене ся.

Fürbitter, m. заступникъ.

Fürbitterin, f. заступниця.

Fürbitten, v. а. вступити ся за кимъ.

Furche, f. борозда, борозна; (Runzel) морщина.

Furchen, v. а. бороздити, борознити.

Furcht, f. страхъ, боясть, лякъ.

Furchtbar, adj. страшный, лячный.

Furchtbarkeit, f. страшность.

Fürchten, v. г. бояти ся, страшити ся, лякати ся; er fürchtet sich vor dem Tode дыъ боѣтъ ся смерти; ich fürchte, er möchte es erfahren бою ся. щобъ сего не дознавъ ся; fürchte Gott! бди ся Бога!

Fürchterlich, adj. страшный; (von der Größe) величезный, гавязный, гаведный.

Furchtlos, adj. безбоязливый, неза-страшный. отважный, смѣлый, безстрашный.

furchtlosigkeit, f. безбоязливость, отвага, безстрашность.

Furchtsam, adj. пудливый, похли-вивый, боязливый, трусливый, три-вожливый

Furchtsamkeit, f. похливість, боя-зливость. трусливость.

Furie, f. язъ, яга, баба зъ пекла (родомъ), (баба зъ закованимъ носомъ); ярость.

Furier, m. фурьеръ.

Fürlieb, adv. nehmen mit etwas до-вольнымъ бути чимъ, радимъ бу-ти, здовольнати ся.

Furnier, n. f. Journer.

Fürsichung f. f. Vorsehung.

Fürsorge, f. опѣка.

Fürsprache, f. f. Fürbitte.

Fürsprecher, m. f. Fürbitter.

Fürst, m. Князь; володаръ, владѣ-тель.

Fürstbischof, m. князь-владика

Fürstendrief, m. княжа oder княже-ска (князьска) грамота.

Fürstenhaus, n. княжий дѣмъ.

Fürstentronc, f. княжий вѣнецъ.

Fürstenmäßig, adv. по княжому.

Fürstenrath, m. рада князьвъ.

Fürstrecht, n. княже право.

Fürstenstand, m. князьвство, княже достоинство.

Fürstenthum, n. князьвство.

Fürstin, f. княгиня.

Fürstlich, adj. княжий, князьвский.

Furt, f. бродъ.

Fürwahr, adv. справдъ, зоправди, истинно, дѣйстно.

Fürwort, n. вставлене ся за кимъ; (in der Sprachlehre) намѣстка.

Furz, пердъ.

Furzen, v. п. пердѣти.

Fuse, f. вѣха.

Fusel, m. сивуха.

Füßler, m. фузлеръ.

Fuß, m. нога; (als Maß) ступа; (eines Berges) подошва (гори),

(eines Säme) поднога; (eines Tische) поджа; (in der Jägersprache) ратица; zu Fuße пѣшкомъ, пѣшо, пѣшкѣ; ein Soldat zu Fuß пѣшець, пѣхотникъ; Fuß für Fuß нога за ногою, mit Füßen treten доптати ногами; sich auf die Füße machen пѣйти въ ноги; шуснути, драљнути; festen Fuß fassen утвердити ся, зажити ся, поселити ся; auf freien Fuß stellen освободити; auf gutem Fuße mit einem leben жити по дружному зъ кимъ.

- Fußangel, f. лѡвка залѣзна.
 Fußbad, n. купане (мочене одер парене) нѡгъ.
 Fußballen, m. пятка у ноги.
 Fußbank, f. поднога.
 Fußbecken, n. лоханя до нѡгъ.
 Fußbedeckung, f. обуць, обувле.
 Fußblatt, n. плесна.
 Fußboden, m. полъ, помѡстъ.
 Fußfchen, n. нѡжка.
 Fußbrett, n. кладка.
 Fußdienst, m. пѣхотна служба.
 Fußeiſen, n. окови, кандали.
 Fußен, v. n. ноги поставити, уперти ся ногами, спускати ся на шо.
 Fußfall, m. упадене до нѡгъ; чолобитнѡстъ.
 Fußfällig, adj. покрбний, чолобитний; Fußfälligkeit на вколѣшкахъ.
 Fußgänger, m. пѣшець, пѣхотникъ.
 Fußgestell, n. подстава.
 Fußgicht, f. s. Wadaga.
 Fußknecht, m. пѣхотникъ.
 Fußkuß, m. пѣловане нѡгъ.
 Fußlappen, m. онучка, вонучка, вѣхоть.
 Fußtaaf, n. мѣра ноги.
 Fußling, m. ногавица
 Fußpfad, m. пѣшникъ, стежка.

- Fußpunkt, m. цадиръ.
 Fußreise, f. пѣхотна подорожъ.
 Fußsack, m. мѣшокъ одъ нѡгъ.
 Fußschelle, f. окови, кандали.
 Fußschmel, m. поднога.
 Fußsohle, f. s. Sohle.
 Fußsohle, f. подошва.
 Fußspur, f. слѣдъ, тропъ.
 Fußsteig, m. пѣшникъ, стежка.
 Fußstöcke, pl. бутюки.
 Fußtritt, m. ступа; (Stoß mit dem Fuße) ударъ ногою, слѣдъ ноги; (an einem Wagen) ступѣвъ.
 Fußvolt, n. пѣхота.
 Fußwaschen, n. умиване нѡгъ.
 Fußweg, m. f. Fußsteig.
 Fußwerk, n. обуць.
 Fußwurzel, f. плюсна.
 Fußzehe, f. палець у ноги.
 Futter, n. (Unterfutter) подкладка, подшивка; (was zur Nahrung dient) пашня, борошно, обрѡкъ, пожива, корма, жиръ; f. Futteral.
 Futteral, n. навѣрхня, покривъ.
 Futterbank, f. сѣчкаря
 Futterboden, m. стрихъ одер подъ на сѣно, збѡжница, гора.
 Futtergeld, n. обрѡковѡе.
 Futterhemd, n. хѣлатъ.
 Futterkasten, m. скриня на обрѡкъ.
 Futterklinge, f. рѣзакъ.
 Futterknecht, m. слуга шо кормить товаръ.
 Futterkorb, m. баламутъ, хребтухъ.
 Futterkraut, n. пашна трава, пашне зѣле.
 Futterleintwand, n. полотно на подкладку.
 Füttern, v. a. кормити, пасти.
 Futtern, v. a. подкладати, кормити, пасти, годовати.
 Futterplatz, n. жировисько, кормище.
 Futterraufe, f. драбина (одъ паши).

Футтеррейх, adj. пашнистый.
 Futtersack, m. мѣшокъ до оброку.
 Futterschneiber, m. паробокъ, що сѣчку рѣже.
 Futterschwinge, f. баламутка, опалка, шибетка, сакельня.

Futterstroh, m. солома на пашу.
 Futtertreibe, f. стокосола лѣсна.
 Fütterung, f. кормлене; подкладане, подшиване.
 Futterwicke, f. вика сѣйна.

Г. J. G.

Gabe, f. даръ, данина, данокъ, подарокъ; (Talent) здѣньность, хистъ, талантъ.
 Gabel, f. вилки, вили.
 Gabelbeißel, f. оглаблѣ, вис, вѣв.
 Gabelförmig, adj. виловатий, виловатий.
 Gabelgehörn, n. виловаті роги (у оленя).
 Gabelhirsch, m. олень зъ виловатими рогами.
 Gabelkraut, n. дѣвові вуши; (bidens tripartita) дикий обег болотний купчакъ.
 Gabeln, v. a. взяти вилками; поднати на роги.
 Gabelpferd, n. едностаковецъ.
 Gabelstange, f. сѣпка.
 Gabelstiel, m. вилицько.
 Gabelwagen, m. вѣзъ зъ оглаблями.
 Gach, f. jäh.
 Gackern, v. n. кудакати; гоготати.
 Gaffen, v. a. випулити обег вибадушити очи на що, зъ розпертимъ ротомъ дивити ся.
 Gaffer, m. вибалоокий, роззява.
 Gagath, m. жидѣвська смола.
 Gage, f. харчѣ, платня, плата.
 Gähnen, v. g. позѣхати, зѣвати; welcher gähnt зѣвака, позѣхачъ,
 Gähnen, n. позѣване, зѣване.
 Gähnsucht, f. зѣвачка. зѣвота.
 Gähre, f. киснене, закваска.
 Gähren, v. n. киснути, робити.

Gährung, f. киснене, роблене; (Unruhe) спорушене, ворушня, зрушене.
 Gährungsmittel, n. розквасъ.
 Galatheid, n. вистрѣй; празникъ.
 Galant, любовникъ, любасъ, омизникъ.
 Galander, m. жайворонокъ польний.
 Galant, adj. звичайний, моторний, омизливий; вистровний; красный.
 Galanterie, f. звичайность, моторность; омизина; вистройность.
 Galanteriebogen, m. модна шпага.
 Galanteriehändler, m. модний купецъ.
 Galanterieholz, n. притирачка.
 Galanteriewaare, f. модний товаръ.
 Galbanum, n. гальбанъ.
 Galeere, f. байдакъ.
 Galeerenclave, m. байдаковий невѣльникъ, галерний невѣльникъ.
 Galgant, m. Galgantwurzel, f. калганъ.
 Galgen, m. шибеница, висѣлица.
 Galgendieb, m. шибеникъ, висникъ, обисень (вовисень, обись, вовись), урвитель.
 Galgenfrist, f. дводола шибеничноѣ кари.
 Galgenesicht, n. тваръ урвительска, поглядъ урвительскій.
 Galgenstrich, Galgenvogel, m. шибеникъ, висникъ, урвитель, мошонникъ.
 Galicien, n. Галичина. Галичъ. Русь Червона.

Galimathias, m. нѣсенѣтница, бѣсѣда безрозумна.
 Galla, f. вистрѣй; праздникъ, урѣчище; вистрѣйна одѣжъ.
 Gallapfel, m. дубянка.
 Gallatag, m. праздничный день.
 Galle, f. жовчъ (4. Decl.)
 Gällen, v. п. звенѣти, роздавати ся, брѣнѣти.
 Gallenbitter, adj. гѣркий якъ жовчъ.
 Gallenblase, f. жовчевий мѣхурикъ.
 Gallenfieber, n. жовчева пропасница.
 Gallensucht, f. j. Gelbsucht.
 Gallensüchtig, f. gelbsüchtig.
 Gallerie, f. галерия.
 Gallerte, f. студенець, гижки (gen. гижокъ), дрягѣ.
 Gallicht, adj. жовчевий.
 Gallfliege, f. Gallinseft, n. дубна комаха, жолобатка.
 Gallizien, n. Галиция.
 Gallmei, m. кальминъ.
 Gallon, f. галонъ.
 Galone, f. галузь, листовка.
 Galonien, v. а. обшити галуномъ.
 Galopp, m. чваль (m).
 Galoppiren, v. п. чвалювати.
 Galvanisch, adj. гальванский.
 Galvanisiren, v. а. гальванити.
 Galvanismus, m. гальванизмъ.
 Gamauder, m. (Bathengel) очанка, дубровка.
 Gamaschen, pl. камашъ.
 Ganothe, f. долъшня челюсть у коней.
 Ganerbe, m. спомаслѣдникъ.
 Gang, m. хѣлъ, ходжеве; (der Weg) дорога; (in einem Hause) ходоръ, ходникъ, рундукъ; (im Bergbaue) жила рудна; (von Speisen) подавка; (in der Mühle) камѣнь млинский, постава; ein unterirdischer —, подземельный хѣлъ; einen Gang thun ити куд.

Gangart, f. жилиникъ.
 Gangbar, adj. ходячий, ходючий; — sein, покупнимъ бути.
 Gangbarkeit, f. хѣлъ, обѣгъ.
 Gänge und gebe, f. gangbar.
 Gängelband, n. пояси.
 Gängeln, v. а. учити ходити (на поясахъ), водити на поясахъ.
 Gängelwagen, m. ходулка (для дѣтий).
 Ganglien, pl. вузли.
 Gang, f. гуска.
 Gänsehen, n. гуся, пуля.
 Gänseblümchen, n. стокоротъ.
 Gänsebraten, n. гусяча печеня, жарена гуска.
 Gänsebisel, f. молочый городний одер простиий.
 Gänsebrech, m. гусяче лайно; einen über den — führen обманути кого.
 Gänsefeder, f. гусяче перо.
 Gänsefett, f. гусяче сало.
 Gänsefleisch, f. гусятина.
 Gänsefuß, m. гусяча лапка, маръ, лобода.
 Gänsegefröse, n. потрухѣ гусячѣ.
 Gänsehaut, f. гусяча шкѣра.
 Gänsehirt, m. гусый.
 Gänsefrau, n. гусятникъ.
 Gänserich, m. гусакъ, гусѣръ (falls zeugungsunfähig).
 Gänsefchmalz, m. f. Gänsefett.
 Gänsestall, m. гусникъ, хлѣвъ для гусий.
 Gänsewein, m. гусяче вино, вода.
 Gant, f. випродажъ. (f.), сѣвка.
 Ganz, adj. весь, всѣй (вся, все), увесь (уса, усе), цѣлий, цѣлкий; die ganze liebe Nacht цѣлѣсеньку нѣчь; (völlig) повний; adv. цѣлкомъ, зовсѣмъ; im Ganzen на-всего, нацѣлокъ; ganz machen цѣлти.

Sanze, n. цѣлина, цѣлѡсть, цѣло;
im Sanzen verkaufen продавати
гуртомъ.

Sänzlich, adj. цѣлковитый, цѣлый;
adv. цѣломъ, зовсѣмъ, до на-
щиту, до ногѣ, до цѣпи, зъ ѡ-
криномъ, на глумъ.

Sar, adj. готовый; сваренный; ви-
правленный; gar werden (vom Flei-
sche) умѣти; warum nicht gar ой
алѣ.

Sarantie, f. порука.

Sarantiren, v. a. ручити, ручити
ся; варовати собѣ шо.

Sarauß, n. кѡнець, загуба, заги-
бель; einst den — ташен убити
кого.

Sarauß, adv. до нащиту.

Saraußtachen, (mit einem) вигубити,
убити.

Sarbe, f. снѡпъ, снѡпокъ; (zum De-
cken) снѡпокъ (am bickeren Ende
gebunden головачъ, am dünneren
стрѣхачъ).

Sarbenbinder, m. вязѣльникъ.

Sarben, v. a. f. gerben.

Sarbenzehente, m. десятина снопова,
поснопове.

Särber, m. f. Gerber.

Sarbe, f. стража, гвардия.

Sarberobe, f. одѣжникъ, одѣжня.

Sarbine, f. завѣска, запона.

Sarbiß, m. гвардистый.

Sarn, f. доспѣлѡсть, готовѡсть.

Sarerg, n. чиста руда.

Sarfoch, m. харчевникъ.

Sarfische, f. харчевня.

Sarfupfer, n. чиста мѣдь.

Sarleder, n. виправлена шкѡра.

Sarn, n. пряжа, прядиво; (Netz)
сѣтъ, тенето.

Sarnbleiche, f. бѣльнякъ, бѣльня.

Sarnhandel, m. торговля пряжею
ober прядивомъ.

Sarnhändler, m. торгующий пряди-
вомъ.

Sarnhaspel, f. мотовило.

Sarniren, v. a. вложить, наби-
вати.

Sarnison, m. застава, залога.

Sarnitur, f. портъ; f. Besatz.

Sarnnau, m. клубокъ пряжи.

Sarnwinde, f. вюрѡкъ (gen. вюрка),
мотовило.

Sarprobe, f. трѣбка для чистѡѣ
мѣди.

Sarsalz, n. чиста (вिवарена) сѡль.

Sarstig, adj. гидкий, огидный, плю-
гавый, мерзкий; (vom Wetter)
бридкий, слотяный; garstiger Mensch
огидникъ, мерзенникъ, плюга-
вецъ.

Sarstigkeit, f. гидъ, огиднѡсть, плю-
гавѡсть.

Särtschen, n. городець.

Sarten, m. городъ, садъ.

Sarten, adj. городный.

Sartenarbeit, f. городна работа.

Sartenbau, m. городництво.

Sartenbeet, n. грядка, загонецъ.

Sartenerde, f. городна земля, черно-
земъ.

Sartenfrucht, f. городный плоди, го-
роднина.

Sartendieb, m. погородникъ.

Sartenfrosch, m. веселуха.

Sartengewächs, n. городнина.

Sartenhaus, n. бесѣдка.

Sartenhüter, m. баштанникъ.

Sartentresse, f. жерюха ober рѣзова-
тка сѣйна.

Sartenlaube, f. холодникъ.

Sartenmelde, f. лобода (городна).

Sartennesser, m. садѡвничий нѡжъ.

Sartenmilbe, f. клѣщъ червоный.

Sartenmünze, f. мятна (городна).

Sartenraute, f. рута.

Gartenthür, f. городнй дверь.
Gartenrittersporn, m. сорочъ ноги,
 синёвода, острожка.
Gartenschierling, m. блекотъ.
Gartentulpe, f. пивникъ.
Garthagel, m. Gartheil, n. бисъ-де-
 рево. боже дерёво.
Gärtner, m. городникъ, огородникъ.
Gärtnerci, f. городництво.
Gas, n. газъ, воздуховина, чадъ (Ос.)
Gasbeleuchtung, f. освѣтлене газомъ.
Gaschen, v. n. шипѣти, пѣвити ся,
 шумѣти.
Gascht, m. пѣна, шумовине, дрѣ-
 ждъ.
Gaspe, f. горстка.
Gaschen, n. улочка.
Gasse, f. улица, дорога.
Gassenbettler, m. уличный жебракъ
 (дѣлъ).
Gassenbube, m. уличникъ.
Gassenbauer, m. f. Gassenlieb.
Gassenhure, f. уличница.
Gassenjunge, f. уличникъ.
Gassenlied, n. улична пѣсня.
Gassentreter, m. будяга, волоцюга,
 волокита.
Gast, m. гѣсть; zu Gaste sein гости-
 ти; zu Gaste bitten просити въ
 гостину.
Gastbett, n. постѣль для гостей.
Gasterei, f. бенкетъ, праздникъ, по-
 честа.
Gastfrei, adj. гостинный.
Gastfreiheit, f. гостинность.
Gastfreund, m. гѣсть; любовникъ го-
 стей.
Gastgeber, m. харчевникъ, гости-
 нярь.
Gasthaus, n. гостинница, постояль-
 ня, корчма.
Gastiren, v. a. гостити, честовати.
Gastlich, adj. f. gastfrei.

Gastmahl, n. почеста; бенкетъ; го-
 стина.
Gastrecht, n. право гостинности.
Gaststube, f. гостинница.
Gasttisch, m. гостинный столъ.
Gastwirth, m. харчевникъ, госпо-
 дарь, корчмарь.
Gastzimmer, n. гостинница.
Gäsen, v. a. полоти.
Gäsen, n. поливо, полотьба.
Gäter, m. половѣльникъ. Gäterci, f.
 половѣльница.
Gatte, m. f. Gemann.
Gatten, v. a. получить, сполучити;
 sich—, парити ся.
Gatter, n. мережа.
Gatterfenster, n. окно зъ мережою.
Gattern f. gittern.
Gattin, f. жена, супруга.
Gattung, f. рѣдъ, порода; Gattungsb-
 name, m. имя родове.
Gau, m. волость. повѣтъ.
Gauch, m. f. Gsch.
Gauchhaber, m. стоколоса глуха.
Gauchheil, m. und n. куряча слѣ-
 пота.
Gaubieb, m. злодуга. опришокъ.
Gaugraf, m. волостный судець.
Gaufelci, f. характерство, скоморо-
 ство, шуткарство.
Gaufelhast, adj. шуткарский, харак-
 терный.
Gaufeln, v. n. шуткарити.
Gaufser, m. скоморохъ, шуткаръ,
 характерникъ.
Gauflerisch, adj. f. gaufelhast.
Gaul, m. кандиба, хабета.
Gaumen, m. поднебене.
Gaumenbuchstabe, m. буква подне-
 бенна.
Gauner, m. мошонникъ, мантачъ.
Gaunerei, f. мошонництво, обмана.
Gaunern, v. a. обманувати.

Gautschen, v. а. листи паперу вибирати зъ форми и класти на дошку.

Gautscher, m. кладучий листи паперу зъ форми на дошку.

Газе, f. газъ.

Газелле, f. дика коза египска.

Газете, f. новини, новина.

Geächtete, m. вигнанникъ.

Geächze, n. стогнане, зойки, зойкане.

Geäder, n. жили, жилки.

Geädert, adj. жилватий, жилковатий.

Geartet, adj. здѣланий, утворений, рожденных.

Geäß, n. паша, корма.

Gebäck, n. печиво.

Gebäckeneß, n. печиво, колачъ.

Gebälk, n. зрубъ.

Gebahren, n. поступане, запопадливость.

Gebären, v. а. родити, породити, умножити.

Gebären, n. рѣдъ; порѣдъ.

Gebärerin, f. родѣля, родителька.

Gebärmutter, f. матица, болячка.

Gebäude, n. будова, будѣвля.

Gebein, n. кости.

Gebelfer, Gebell, n. гавкѣтъ, гавкане.

Geben, v. а. дати, давати, дарити кого чимъ; es gibt e, есть; суть; was gibt es denn що таке; das gibt die gesunde Vernunft се учить заорорий розумъ; (nachgeben) уступити; von sich—, виблювати; Gott gebe дай Боже (Господи); er kann es nicht von sich—, онъ не може висловити ся; gute Worte—, просити; sein Wort—, дати слово, обѣцати; Acht geben вбачати, вважати, внимати; sich—, v. г.

здавати ся; (vergehen) минути, перейти; sich Mühe—, старати ся, докладати працъ.

Geben, n. даване, дане, данка.

Gebenebent, adj. благословенъ.

Geber, m, давецъ, датель.

Geberin, f. дѣвница.

Geberde, f. лице, видъ; рухъ.

Geberden, sich, v. г. принимати видъ (лице, рухъ), удавати.

Geberdenspiel, n. рухъ, пантомима.

Gebet, n. молитва, богомѣле.

Gebetbuch, n. молитвенникъ.

Gebett, n. постѣль (е), постеля.

Gebettel, n. жабранна.

Gebiet, n. волость, повѣтъ, окѣлъ, округъ.

Gebieten, v. а. приказати, звѣстити, дати приказъ.

Gebietend, adj. приказующий.

Gebietler, m. приказникъ, приказующий.

Gebietenin, f. приказница; (Geliebte) любовница.

Gebietenisch, adj. приказный, приказующий.

Gebilde, n. образъ, ствѣръ.

Gebildet, adj. образованный, просвѣщенный, свѣтлый.

Gebinde, n. мотокъ, звязка; halbes—, полука.

Gebirge, n. гори, верховина.

Gebirgig, adj. гористый.

Gebirgisch, adj. гѣрний, гѣрскый.

Gebirgsbewohner, m. верховинець, гѣрнякъ.

Gebiß, n. вудило, ховстало, ховсто.

Gebläse, n. дуване; мѣхъ роздувальный.

Geblüse, n. бляене, блекѣтъ, мѣкане.

Gebümt, adj. квѣтчатый.

Gebümtheit, f. квѣтчатость.

Gebümt, n. кровь (f.), рѣдъ.

Sebogen, adj. заги́нчастий, заводистый, загну́тый, кривий.

Seboren, adj. ро́дженый, природный; geboren werden родити ся.

Seborgen, adj., збережений.

Seborgt, part. позичений.

Sebot, n. приказъ; göttlicheß—, заповѣдъ, заповѣсть.

Sebräme, n. листовка, обшивка.

Sebrandmarkt, adj. напѣтований, обезчещений; нечистый.

Sebratene, n. печеня.

Sebrauch, m. звичай, уживица (ужанция), обичай, обрядъ, уживокъ (ужитокъ).

Sebrauchen, v. a. уживати, заживати.

Sebräuchlich, adj. уживаний, уживний; звичайный.

Sebräulichkeit, f. уживаность.

Sebräube, n. варка.

Sebrause, n. шумъ, гукотъ.

Sebrechen, v. imp. хибувати, недоставати.

Sebrechen, n. недостатокъ, бракъ, догана, вада, слабость, ганчъ, хиба.

Sebrechlich, adj. немощный, нездужий; вадный, кружкий, лепуховатый, —e Person лепухъ, калѣка; f. bußelig.

Sebrechlichkeit, f. немощъ (f.), слабость, хиба.

Sebrochen, adj. ломаний, зломлений. переломлений; — rüthenisch sprechen говорити слабо (ломано) по руски.

Sebröckel, n. кришиня, окришки.

Sebrüder, pl. братя.

Sebrüll, n. рикъ, ревъ.

Sebrumme, n. муркотъ, воркотъ, бормотане.

Sebüßt, adv. хильцѣмъ.

Sebüßt, f. довгъ, належность.

Sebühren, v. n. належати ся.

Sebühend, adj, належный, пристойный.

Sebund, n. вязанка, вязка, свѣпъ.

Sebunden, adj. звязаний, привязанный; in — er Rede стихомъ, въ стихахъ.

Seburt, f. ро́дини, наро́дъ, ро́джене, ро́заво; sie hatte eine schwere—, она тяжко родила, мала тяжкий злоги; die Seburt Christi Ро́заво, Ро́дство Христо́ве; ein Sebeltapp von—, дворянинъ (шляхтичъ) зъ роду; (Geschlecht) ро́дъ, поколѣне.

Sebürtig, adj. уро́дженый; adv. ро́домъ; aus Lemberg—, уро́дженый въ Львовѣ, ро́домъ зъ Льво́ва.

Sebürtadel, m. дворянство (шляхтство) родове.

Sebürtbrief, m. свѣдо́цтво роду.

Sebürtsdorf, n. село ро́динне.

Sebürtsfest, n. ро́ковиня, ро́дини.

Sebürtshelfer, m. поро́дний лѣкаръ.

Sebürtshilfe, f. баблене.

Sebürtsjahr, n. ро́ковиня.

Sebürtslaub, n. край ро́динный.

Sebürtstort, m. мѣ́сце ро́динне, отчина.

Sebürtstregister, m. ро́дѡпись, списокъ ро́дженныхъ.

Sebürtststadt, f. мѣ́сто ро́динне.

Sebürtstern, m. звѣ́зда роду.

Sebürtstunde, f. година (часть) уро́дженя.

Sebürtsttag, m. ро́ковиня, день ро́динъ.

Sebürtstwehen, pl. бо́лѣсти при зло́гахъ.

Sebürtstzeit, f. ча́сть поро́ду.

Sebütsch, n. гу́щавникъ, гу́щавина, купина, хащъ.

Seck, m. дуракъ, глупецъ, хвонь.

Geden, v. а. глузувати зъ кого.

Gedenhaft, adj. хвонюватий.

Gederei, f. глази, насмѣшка.

Gedacht, adj. згаданий, спомнутый.

Gedächtniß, п. память, тямка, тямка;
glorreichen Gedächtnisseß славноѣ
памяти.

Gedächtnißfeier, f. урочисть, славно-
ване.

Gedächtnißkunst, f. мнемоника.

Gedächtnißmünze, f. медаль.

Gedächtnißtag, м. день споминний,
спомини.

Gedämpft, adj. душений; глухий,
млавий.

Gedanke, м. мысль, гадка.

Gedankenfolge, f. снукотъ мислий.

Gedankenloß, adj. gedankenlos, без-
мислений, пустий.

Gedankenlosigkeit, f. безмислѣсть.

Gedankenstrich, м. прѣривка, замов-
чка.

Gedankenboll, adj. повний мисли,
мисловатий, задуманий.

Gedärm, п. кишки, внутрости, ле-
люхи, лелюхъ.

Gedeck, п. накрыте, накривъ.

Gedeihen, v. п. (vom Leibe) тучѣти,
ботѣти; (glücklich gehen) вести ся,
удавати ся, проспѣвати, уродити
ся, множити ся.

Gedeihen, п. проспѣване, гараздъ,
щасте.

Gedeihlich, adj. хосенний, щастний,
здоровий, спорий

Gedenken, v. а. думати, мислити,
надѣяти ся; (vorhaben) загадати,
гадати, намѣрjати; (sich erinnern)
нагадати собѣ, пригадати, напѣм-
нути.

Gedicht, п. стихъ, поема; вигадка,
видумка.

Gediegen, adj. самородний, чистий,
основний, саморослий.

Gediegenheit, f. самороднѣсть, чи-
стѣсть, основнѣсть.

Gebinge, п. заваръ, умовка, вимѣн-
ка; торгѣване.

Gedoppelt, adj. подвѣйний, двѣйний.

Gedränge, п. глѣтно, ватовпъ, по-
толпъ, здвигъ, здвижъ, (f). тѣ-
снота.

Gedrängt, adj. тѣсний, густий, ва-
ловитий, основний, звязлий; adv.
тѣсно, глѣтно, биткомъ, звязло.

Gebritte, п. трѣйностъ, трѣйга.

Gebucht, adj. нахилений; adv. куч-
комъ, хильцемъ.

Gedulb, f. терпеливѣсть.

Gedulben, sich, v. г. мати терпели-
вѣсть, бути терпеливимъ, потер-
пѣти, подождати, погодити.

Gedulbig, adj. терпеливий.

Gecignet, adj. уздѣбнений, власти-
вий, способний, здаший, здѣбний.

Gefahr, f. небезпеченство, бѣда.

Gefährden, v. а. навадити бѣди одет
небезпеченства.

Gefährlich, adj. небезпечний, тяжкий.

Gefährlichkeit, f. небезпечнѣсть.

Gefahrlos, adj. безпечний.

Gefahrlosigkeit, f. безпека, безпеч-
нѣсть.

Gefährt, п. поѣздъ, вѣзъ.

Gefährte, м. товаришъ.

Gefährtin, f. товаришка; жена.

Gefälle, п. спадъ.

Gefälle, pl. данина, податки; ло-
ходи.

Gefallen, v. п. подобати ся; вдово-
ляти ся, любити.

Gefallen, п. уподоба, замилване,
подобане.

Gefällig, adj. чемний, ввѣчливий,
приятний, ласкавий, услужливий,
милий, людяний.

Gefälligkeit, f. чемнѣсть, людянѣсть,
услужливѣсть.

Gefallsucht, f. хѣть подобана.
 Gefangen, adj. спойманный, злоле-
 нный, плѣненный.
 Gefangene, m. бранецъ ; f. бранка ;
 (Gefangener), вязень.
 Gefangennehmung, f. възьмене въ
 плѣнь, споймане.
 Gefangenschaft, f. плѣнь, неволя.
 Gefangenwärter, m. сторожъ темни-
 чный.
 Gefänglich einziehen, увязвити, поса-
 дити въ темницу.
 Gefängniß, n. вязница, темница, за-
 перте, тюрьма.
 Gefäß, n. судина, посудокъ, начинс.
 Gefaßt, adj. взятый; (bereit) готовый,
 приготованный, приготовленный; спо-
 койный.
 Gefecht, n. побой, спотичка, борба.
 Gesege, n. безпрестанне замѣтане.
 Gefeiert, adj. прославленный.
 Geseidel, n. скрипѣлене.
 Geseiber, n. пѣре ; f. Federbieh.
 Geseibert, adj. опѣренный, пѣрнатый.
 Geseilde, n. поле, ровень, ровнина,
 ниви.
 Geseimnt, adj. вовнистый, положъ-
 нистый.
 Geseitter, n. грѣпотъ, маханя криль.
 Geseicht, n. плетѣнка, плѣтка, спле-
 тене.
 Geselect, adj. пятнованный, пестрый,
 пѣгый.
 Geselede, n. швиванина.
 Geseiffen, adj. пыльный; — sein ста-
 рати ся, пыльновати.
 Geseiffenheit, f. пыльность, старане
 (старунокъ), охота.
 Geseiffentlich, adv. зарошна.
 Geseiluche, n. проклинане.
 Geseügel, n. дробъ.
 Geseügelst, adj. крилатый, крилястый.
 Geseüfter, n. шелѣтъ.

Geseolge, n. свита, дружина.
 Gesefrage, n. часте питане, допити (pl.)
 Gesefräß, n. корма ; (Maul) ротъ, рило,
 писокъ.
 Gesefräßig, adj. ѣстовитый, пажирли-
 вый.
 Gesefräßigkeit, f. ѣстовитѣсть, пажир-
 ливѣсть.
 Gesefreie, m. черговый.
 Gesefrieren, v. n. змерзнути, мерзнути
 замерзнути.
 Gesefrierpunkt, m. замерзло.
 Gesefroren, adj. замерзлый.
 Gesefrorene, n. морожене.
 Gesefüge, складъ; суставы.
 Gesefügig, adj. гибкий, покрѣпый, слу-
 ханный.
 Gesegefühl, n. чуте, чувство, почувъ ;
 (der Sinu des Gesefühls) дотикане.
 Gesefühlos, adj. безчувный, безъ чу-
 ства.
 Gesefühlosigkeit, f. безчувность.
 Gesefühsvoll, adj. чувствительный.
 Gesefüllt, adj. наповненный, повный,
 набитый, начиненый.
 Gesefürstet, adj. носячи имя князя,
 у княженый.
 Gesegetter, n. мережа.
 Gesegegen, прае. с. асс. противъ, икъ,
 на, идъ; къ, дъ, подъ, за, около,
 до; gegen Osten на вхсхдъ; ge-
 gen Abend подъ вечеръ, къ вече-
 ря, надъ вечера, присмеркомъ;
 baare Gesezahlung за готовъ грошъ,
 за готѣвку.
 Gesegegenabbrud, m. перетискъ.
 Gesegegenabsicht, f. противне намѣрене.
 Gesegegenausfalt, f. противна мѣра, при-
 готовлене противне.
 Gesegegenantwort, f. ѡповѣдъ на ѡпо-
 вѣдъ.
 Gesegegenarznei, f. противлѣкъ.
 Gesegegenausfage, f. противне зѣнане
 (свѣдоцтво).

- Gegenbebingung, f. вимѣнка зъ дру-
гоѣ стороны.
- Gegenbefehl, m. противный розказъ.
- Gegenbemertung, f. противна замѣ-
тка.
- Gegenbericht, m. противне справо-
здане.
- Gegenbeschuldigung, f. вѣзѣмне обви-
нене (посуджене).
- Gegenbesuch, m. вѣзѣмне спосѣщене.
- Gegenbeweis, m. противный доказъ,
противдоказъ.
- Gegenbild, n. противный образъ.
- Gegenbürge, m. попорука.
- Gegenbürgschaft, f. запопорука.
- Gegend, f. сторона; околица, око-
личность, край.
- Gegendienst, m. вѣзѣмна услуга, од-
слуга.
- Gegendruck, m. противне давлене,
одпоръ; одтискъ.
- Gegeneinander, adv. оденъ противъ
другого, противъ себе, идъ собѣ,
вѣзѣмно.
- Gegeneinander halten, v. a. поробна-
ти зъ собою.
- Gegenklärung f противне (вѣзѣмне).
f. освѣдчене
- Gegenfall, adv. наопротивъ.
- Gegenfenster, n. подвойне окно.
- Gegenforderung, f. противне жадане.
- Gegenfüßler, m. антиподъ, подзе-
мецъ.
- Gegengeschenk, n. вѣзѣмный подарокъ.
- Gegengewicht, n. противвага.
- Gegenwicht, n. противъотруя.
- Gegengrund, m. противный ловодъ,
противловодъ.
- Gegenruß, m. вѣзѣмный поклонъ,
вѣзѣмне поздоровлене, одклонъ.
- Gegenkunft, f. вѣзѣмность.
- Gegenhall, m. одгомонъ, одголось.
- Gegenhieb, m. оддаръ, противный
ударъ, одмахъ.
- Gegenkaiser, m. цѣсаръ противноѣ
стороны.
- Gegenklage, f. противжалоба.
- Gegenkraft, f. противсила.
- Gegenliebe, f. вѣзѣмна любовь.
- Gegenmarsch, m. противный походъ.
- Gegenmacht, f. противна сила.
- Gegenmauer, пристѣнокъ.
- Gegenmine, f. подмогъ противный.
- Gegenminiren, v. n. подкопувати зъ
противноѣ стороны.
- Gegenmittel, n. противлѣкъ.
- Gegenpart, m. противникъ
- Gegenpartei, f. сторона противна.
- Gegenpfand, n. залогъ противный,
займа противна.
- Gegenpfeiler, m. противный стовпъ,
сприса.
- Gegenprobe, f. трѣбный одтискъ.
- Gegenrechnung, f. противный раху-
нокъ.
- Gegenrede, f. одмова.
- Gegensatz, m. противположене, про-
тивность, противстава.
- Gegenschein, m. одсвѣчоване, од-
блискъ, луно; противположене.
- Gegenschlag, m. одпаръ, одмахъ.
- Gegenschreiber, m. противный писаръ.
- Gegenschrift, f. одповѣсть.
- Gegenseite, f. противна ober друга
сторона; одлѣвъ.
- Gegenseitig, adj. вѣзѣмный, обообль-
ный.
- Gegenseitigkeit, f. вѣзѣмность, обо-
польность.
- Gegenstempel, n. печатъ противъ дру-
гоѣ приложена.
- Gegensonne, f. побочне сонце.
- Gegenspiel, n. противгра.
- Gegenspieler, m. противграчъ.
- Gegenstand, m. предметъ, рѣчь.
- Gegenständiglich, adj. предметный, рѣ-
чевый.

Gegenständlichkeit, f. предметность, рѣчевость.

Gegenstoß, m. ударъ, взаимный ударъ.

Gegenstück, n. противность.

Gegentausch, m. взаимна вимѣна.

Gegentheil, n. противна сторона, противность, противна рѣчь; im —, противно.

Gegenüber, praep. und adv. напротивъ, насупротивъ, просто.

Gegenvermächtniß, f. взаимный записъ, взаимный переказъ.

Gegenverpflichtung, f. взаимна обязанность.

Gegenversprechen, n. взаимна обѣщанія.

Gegenwall, m. противвалъ.

Gegenwart, f. присутствие, притомность; in meiner —, при менѣ; теперѣшность.

Gegenwärtig, adj. присутный, притомный, теперѣшний; — sein бути въ свѣжой памяти.

Gegenwehr, f. оборона, одпора.

Gegenwind, m. противный вѣтеръ.

Gegenwirkung, f. противдѣяне.

Gegenwärtner, m. наопротивъ мешкающий.

Gegenzeuge, m. противсвѣдокъ.

Gegenzeugniß, n. противне свѣдѣтельство.

Gegitter, n. мережи.

Gegner, m. супротивникъ, противникъ, перечникъ.

Gegnerin, f. противница.

Gehaben, sich, v. г. мати ся; gehab dich wohl бувай здоровъ, май ся гараздъ.

Gehäge, n. загорода, оплета, плѣтъ, обора; einem ins Gehäge kommen втиркати ся въ чие дѣло.

Gehalt, m. основа, обсягъ, грѣсть, ядро; (Besoldung) платня, плата; (das Weigemischte) примѣшка.

Gehalten, adj. обовязаний, повинный

Gehaltlos, adj. безъ вартунку, безъ ядерный.

Gehaltreich, gehaltvoll, adj. изѣстивый, ядерный, основный.

Gehänge, n. спохилость, звѣсъ; (Ohrgehänge) лелѣтка, ковтки (pl.), сережка, заушница.

Geharnischt, adj. одѣтый въ броню.

Gehässig, adj. ненавистный, вражий, огидный; einem — sein ненавидѣти кого, враждати на кого.

Gehässigkeit, f. ненавистность, огидность.

Gehau, n. зрубъ.

Gehäuse, n. наверхня покривъ; (in der Botanik) сердце, огризокъ.

Gehetz, n. гнѣздо зъ молодыми.

Gehege, n. f. Gehäge.

Geheim, adj. потайный, крадасмкий, скритый.

Geheimhaltung, f. таеня

Geheimniß, n. тайна, таемничость.

Geheimnißrämer, m. тайникаръ.

Geheimnißvoll, adj. таемничий.

Geheimschreiber, m. секретаръ, тайный писаръ.

Geheimrath, m. тайный радникъ.

Geheimschrift, f. тайне письмо.

Geheiß, n. приказъ, розказъ, звѣдѣне.

Gehen, v. n. ити, ходити; es geht die Sage иде поголоска, говорить; wie geht es Ihnen якъ вамъ веда ся, якъ вамъ ся вздыхае, чи гараздъ поживае, якъ ся мае? Die Uhr geht годинникъ (сказникъ, часосказникъ) иде; es geht um etwas иде о що, die Arbeit geht von Statten работа га-

раздъ иде ober удав ся; in Schuhen—, ходити въ чоботѣхъ; mit der Post—, вхати поштою; nach Brode gehen шукати собѣ хлѣба; auf Freier's Füßen—, забѣгати, сватати ся; unter die Soldaten—, пойти въ жовняри; zu Grunde—, пропасти, вигибсти, вигибати; verloren—, пропасти, еѣ wird über das Geld—, богато грошій буде стояти; an etwad—, брати ся (взяти ся) до чого, начинати ober починати що; der Fluß geht schnell рѣка скоро тече; der Wind geht вътеръ дув, auf allen Vieren gehen рачкы лазити, рачковати.

Sehen, п. хожене.

Sehent, п. поясъ одъ шпаги.

Sehenfte, повѣшений.

Seheul, п. вите, сковичена.

Sehirn, п. мозокъ.

Schirnfasten, м. мозниця.

Schöfte, п. подворе.

Schöhne, п. насмѣшка.

Schölz, п. лѣсъ, лѣсокъ, бѣръ.

Schör, п. слухъ; (Lubienz) послухъ, er hat ein gutes—, онъ добре чув, онъ має добрый слухъ; einer Bitte— geben вислухати ober вповнити чию просьбу, вдоволити чией просьбѣ; Schör geben виссухати (кого); was— verlieren оглухнути

Schorchen, в. п. слухати, послушнимъ бути (кому).

Schören, в. п. принадлежати, належати до; sich gehören пристойнимъ бути; was gehört sich nicht се не ладно, се не пристойно, такъ не ялося.

Schörgang, м. хѣлъ слуховий.

Schörig, adj. принадлежный, пристойный.

Gehörlos, adj. глухий.

Gehörlosigkeit, f. глухота.

Gehörn, п. роги.

Gehörnt, adj. рогатый, зъ рогами.

Gehorsam, м. послухъ, послушность, покорность.

Gehorsam, adj. послушный, слухняный, покорный; Ihr gehorsamer Diener Вашъ покорникъ.

Gehorsamen, в. п. слухати, повиновати ся.

Gehorsamst, adj. покорнѣйший.

Sehre, f. вощина.

Sehren, м. клинъ.

Sehülfe, м. помѣчникъ.

Sehülfin, f. помѣчница.

Sehvert, колеса.

Seier, м. коршунъ, шулька.

Seifer, м. слина.

Seiferig, adj. слинавый, заслинивий.

Seifern, в. п. слинити ся.

Seifermaul, п. слинавецъ, заслинивецъ.

Seige, f. скрипка.

Seigen, в. а. скриполити, грати на скрипцѣ.

Seigenbogen, м. смичокъ.

Seigenmacher, м. скрипкарь.

Seigensteg, Seigenstattel, м. кобилка, подставка.

Seiger, м. скрипкарь, (п) гудецъ.

Seil, adj. похѣтливый, любашный; буйный— wachsen буйно расти, буяти, бутѣти.

Seilen, pl. ядра; яйцѣ.

Seilen, в. п. скопити, ядра (яйцѣ) вирѣзати; буяти.

Seilheit, f. похѣтливость, любашность, буйность.

Seiß, f. коза.

Seißblatt, п. жимолость.

Seißbock, м. козель.

Seißel, м. закладникъ, заставникъ, заложникъ.

Geißel, f. бичъ, батогъ, цвѣгъ.
 Geißeln, v. а. цвѣгати, бичовати,
 бити батогомъ, сѣчи.
 Geißelstiel, m. бичиско.
 Geißelung, f. бичоване, цвѣгане.
 Geißfuß, m. свить.
 Geißtase, m. козячий сиръ.
 Geißtlee, m. щодринецъ, ракитникъ.
 Geißler, m. бичовникъ, цвѣгачъ.
 Geißmesser, m. козодѣй.
 Geißstall, m. козинець
 Geist, m. духъ; душа; (Verstand,
 Scharffinn) розумъ, дотепъ, умъ,
 мысль; (Einbildungskraft) увно-
 бражня, маячня; (ein Gespenst) ма-
 ра, привида, мертвецъ; der böse—
 злий духъ, бѣсъ, чортъ, дѣтько,
 кадукъ; Gegenwart des Geistes при-
 сутство духа.
 Geisterbanner, m. заклиначъ духовъ.
 Geistesbeschwörung, f. заклинане ду-
 ховъ, вроки.
 Geisterlehre, f. наука о духахъ, ду-
 хословие.
 Geistesseher, m. духовидъ, духовида,
 сновидъ.
 Geistertwelt, f. свѣтъ духовъ, духов-
 ний свѣтъ.
 Geistesabwesenheit, adj. розсвѣяний, без-
 притомний.
 Geistesabwesenheit, f. розсвѣяность,
 безпритомность.
 Geistesarbeit, f. духова работа.
 Geistesarm, adj. убогий духомъ овер
 на дусъ.
 Geistesarmuth, f. убожество духа.
 Geistesbildung, f. образованость, об-
 разоване духа.
 Geistesentwicklung, f. розвинене духа.
 Geistesflug, m. полетъ духа.
 Geistesgabe, f. даръ духа, здѣбность,
 талантъ.
 Geistesgegenwart, f. присутство (спри-
 томность) духа.

Geisteskraft, f. душевна сила, сила
 духа.
 Geisteskrant, adj. хорий духомъ.
 Geisteschwach, adj. слабый духомъ
 oder умомъ.
 Geisteschwäche, f. слабость духа oder
 ума.
 Geistesstärke, f. сила духа oder ума.
 Geistesverwirrung, f. помѣшане.
 Geistig, adj. духовный, душевный, ду-
 ховный; розумный, дотепный;
 сильный.
 Geistigkeit, f. духовность, духовность.
 Geistlich, adj. духовный, церковный.
 Geistlicher, m. духовникъ, священ-
 никъ.
 Geistlichkeit, f. духовенство, свя-
 щенничество.
 Geistlos, adj. безумный, безъ духа.
 Geistreich, geistvoll, adj. умнатиъ, до-
 тепный, мисловатиъ.
 Geiz, m. скупость, скупарство;
 (Aushüchse der Gewächse) нарѣсть,
 галузка.
 Geizen, v. п. скупарити, бути ску-
 пимъ, бажати чого, лохнути за
 чимъ; v. а. обривати, обчѣмху-
 вати.
 Geizhals, m. скупаръ, гнетаръ, гни-
 таръ, жмѣнда, скупяга, скупецъ.
 Geizig, adj. скупий, жадный, лохный,
 лукавий.
 Gejauchze, p. оклики, веселяки.
 Gekläffe, p. гавкотъ.
 Geklapper, p. стукотъ, ковтане, кле-
 котъ.
 Geklaische, p. класкотъ, трѣскотъ;
 сплутнѣ, переплутнѣ, помова,
 вѣсти.
 Geklimper, p. бряскотъ, бряскотня.
 Geklingel, p. безпрестанне звонене.
 Geklirren, p. бряскотъ, бренькотъ.
 Geklopfen, p. стукотъ.

Сѣннрѣ, п. скрепѣтъ.
 Сѣннрѣ, п. скрипѣ, скрипѣтъ.
 Сѣсѣч, п. варистов, вариво.
 Сѣтрачѣ, п. трясѣтъ, лосѣтъ, грѣ-
 скотѣ.
 Сѣтрачѣ, п. краѣтъ, кваѣтъ.
 Сѣтрач, п. опилки, остружки, огарки.
 Сѣтрауфѣлт, adj. кучерявий, кулѣр-
 ний.
 Сѣтрейш, п. вересѣтъ, криѣ.
 Сѣтриѣл, п. мазанина.
 Сѣтроѣ, п. подроби, подрѣбѣ,
 бриѣ.
 Сѣтѣнѣлт, adj. мудерний, добраний,
 натягнутий, неприродний.
 Сѣлаш, п. хихотанѣ.
 Сѣлаштер, м. регѣтъ, смѣхъ, посмѣ-
 ховисѣко, виграшка, глауѣ, по-
 руга.
 Сѣлаг п. бенкетѣ, празникѣ, гости-
 на; инѣ — hinein geben плѣсти, ба-
 лагурити.
 Сѣлашт, adj. нарушений, завѣяний,
 пѣлѣяний.
 Сѣлашт, adj. учений.
 Сѣлаубер, п. баласѣ, бороло, поручѣ;
 вступѣ.
 Сѣлаупен, v. п. дѣйти, дѣбрати сѣ,
 прибути, прийти, дѣстати сѣ; (zu
 etwѣ) получить шо, доступити.
 достигнути, одержати; an Zѣmanѣ
 — lassen дѣслати до кого, дѣста-
 вити кому; zum Throne — всту-
 пити на престолѣ.
 Сѣлаупенг, f. достигненѣ; вступленѣ.
 Сѣларт, п. f. Zѣrten.
 Сѣлаш, м. простѣръ, просторищѣ;
 позѣсталѣтъ.
 Сѣлашен, adj. спокойний, терпели-
 вий, мирний, смиренный, тихий.
 Сѣлауфѣ, п. бѣганѣ, бѣготня, збѣ-
 готня.
 Сѣлауфиг, adj. бѣглий, оборотний,
 звичайний, скорий, свѣдомий.

Сѣлауфигѣйт, f. бѣгѣтъ, оборотнѣтъ,
 звичайнѣтъ, свѣдомѣтъ.
 Сѣлаунт, adj. gut — sein бути въ до-
 бромѣ успѣбленѣ (духа), бути
 въ добромѣ розположенѣ духа.
 Сѣлаунт, f. дѣвѣтъ, дѣвоненѣ.
 Сѣлаунтерт, adj. прочищений, чистий.
 Сѣла, adj. жовтий; gelb ташѣн за-
 жовтити; gelb werden зажовкнути,
 зажовтѣти сѣ.
 Сѣлабраун, adj. темножовтий, бру-
 нявий, жовтогѣдний, жовтобурый.
 Сѣла, f. жовтѣ, жовтѣтъ; — пош. Сѣ
 жовтокѣ.
 Сѣла, v. а. жовтити.
 Сѣлабгѣрѣ, м. мѣдникѣ.
 Сѣлабгѣрѣи, f. мѣдництво.
 Сѣлабгун, adj. жовтозелений.
 Сѣлабхолц, п. жолотнѣ дерево.
 Сѣлаблѣш, adj. жовтавий, гливий, гле-
 вий, гливястий.
 Сѣлабрейш, adj. пожовтѣлий, спѣлий.
 Сѣлаброшт, adj. червоножовтий, рижий.
 Сѣлабшѣрѣ, f. кѣнь рижий.
 Сѣлабшпѣбел, м. жовтоносѣ; голоу-
 пецѣ; дѣтвѣкѣ, сморкливѣцѣ,
 шмаркачѣ.
 Сѣлабшѣшт, f. жовтѣльница, жовтѣни-
 ця, жовтуха.
 Сѣлабшѣштиг, adj. маючий жовтѣль-
 ницю.
 Сѣлабшѣрѣ, f. жовтенѣ.
 Сѣла, м. грѣшѣ, грѣшѣ; baarѣ —
 готовъ грѣшѣ; klein Сѣла дрѣбня-
 ки, дрѣбнѣ грѣшѣ, побрызкачѣ;
 zu Сѣла ташѣн продати.
 Сѣлабѣл, м. купленѣ шляхоцтво.
 Сѣлабарт, adj. безгрѣбнний, безѣ грѣ-
 ший.
 Сѣлабауфлагѣ, f. данѣ, податокѣ.
 Сѣлабауфлагѣ, f. видавка грошей, кѣль-
 тунокѣ.
 Сѣлабант, f. грошевнѣ лава.

Селббедүрftиг, adj. потрібний, потрібний грошей.

Селббегіеріг, adj. лохний гроша обер за грошемъ.

Селббегіерде, f. хзть грошей.

Селббейтел, m. калитка, калита, мошонка.

Селббючсе, f. скарбонка, покладница, пушка.

Селббуше, f. грошева кара, пеня.

Селбеіппаһте, f. вибирае грошей, грошевий приходъ.

Селбфордерунг, f. належнсть грошева.

Селбгеізіг, adj. лохний гроша, ласий на грошъ.

Селбгіер, f. Селббегіерде.

Селбфастен, m. скривя на грошъ.

Селбфаге, f. Селбгүртел, m. чересь

Селбфлемм, adj. не маючий гроший.

Селбфлемме, f. грошева бзда.

Селбмәфлер, m. баришгвникъ.

Селбмангел, m. Селбноһ, f. недостатокъ грошей.

Селбфаһе, f. орудка (справа) грошева.

Селбфакт, m. f. Селббейтел.

Селбфендунг, f. послілка грошей.

Селбфорт, f. родъ грошей.

Селбфстолз, m. гордия зъ богацтва.

Селбфстрафе, f. грошева кара.

Селбфштүд, n. грдшъ.

Селбфсумме, f. галъ грошей.

Селбфумлауф, m. грошевий оборотъ.

Селбберлегенһейт, f. грошева бзда.

Селбфвешфел, m. змъна грошей, баришгвництво.

Селбфвешфлер, m. баришгвникъ, f. Вешфлер.

Селбфвешфтер, m. баришництво, взятокъ грошевий.

Селсе, n. студенець, кисель.

Селеген, adj. положений, лежачий; f. bequem, passend, gefällig; eine

gelegene Zeit сама ober добра пора.

Селегенһейт, f. нагода, способность; приключай; поводъ, причина; Gelegenheiten поковъ, комнати; bei Селегенһейт при нагодъ, притрапомъ, нагодомъ.

Селегенһейтсгебіһт, n. стихъ напригодный.

Селегенһейтсмаһер, m. зводитель.

Селегенһейтсмаһеріи, f. зводителька.

Селегентліһ, adj. нагодный, приключный, напригодный.

Селеһріг, adj. сходный, переимливый, поймаливый, лапшвивый, понятный.

Селеһрїгкеїт, f. понятнсть, переимливость.

Селеһрсамкеїт, f. ученость, наука.

Селеһрт, adj. учений, умълый, умвнний.

Селеһрте, m. учений.

Селеһрһейт, f. ученость.

Селеїсе, n. колъя, побдй; eine Sache wieder ins Селеїсе bringen рвчь яку до ладу ober до порядку привести.

Селеїт, n. свита, поводъ, дружина, сторожа.

Селеїтен, v. a. проводить.

Селеїтсамт, n. проводный урядъ.

Селеїтсбріеф, m. листъ проводный, пропуска.

Селеїтсшафт, f. проводство, дружина, свита.

Селеїтсвейнпаһте, f. проводове.

Селеїтсзейһен, n. Селеїтсзейттел, m. посвдчене о проводъ.

Селент, n. суставъ, сустава, суставецъ, колънице; Fingergelenk, чиколонокъ, чиколотокъ.

Селент, gelenksam, adj. гнучкий, гибкий, оборотный, поворотный.

Gefentigkeit, Gefentfamkeit, f. оборотность, звинность, гибкость.
 Gefentäpfanne, f. сольничка.
 Gefentfam, adj. оборотный, поворотный, рухливый.
 Gelfern, v. п. сковичѣти, скомиѣти, скавулѣти.
 Gefichter, п. рѣдъ, бракъ.
 Gefieben, v. п. сподобати ся.
 Gefiebte, f. любовница, богданка, любка, мила.
 Gefiebter, м. любовникъ, богданъ, женихъ.
 Gefinde, adj. мягкий, тихий, нѣжный, легкий, мирный, благий, лагодный, рахманний, богомольный, умѣренный.
 Gefindigkeit, f. мягкость, мирность, смиренность, лагодность.
 Gefingen, v. п. удати ся, повести ся, подарити ся. пошастити ся.
 Gefingen, п. успѣвъ, поведене ся.
 Gefiffel, п. шепѣтъ, шелестъ.
 Gefellen, v. п. шумѣти, звучѣти, гудѣти.
 Gefoben, v. а. приобѣцати, обѣцати ся.
 Gefobet, adj. приобѣщанный.
 Gefübniß п. f. Gefübbe.
 Gefobung, f. обѣщане, обѣтъ.
 Gefelt, int. чи не такъ? чи не правда?
 Gefelte, f. вѣдро, кившъ.
 Gefelt, adj. яловый.
 Gefelten, v. п. мати цѣну, стояти, платити, значити, вартовати; diefes gilt hier nicht тивъ грошъ ту не принимаютъ ся; ес gilt mir gleich менѣ все рѣвно; was gilt, was gilt die Wette? заложимъ ся, etwas gelten lassen зѣзволити на шо, поперестати на чѣмъ; was einem gesagt wird, gilt allen шо о-

дному ся каже, то до всѣхъ ѡноситъ ся; ес gilt hier seine Ehre иде ту о его славу.
 Gefelnd, adj. стоячий, платный, цѣнный, важный.
 Gefübbe, п. обѣтница, пообѣтъ.
 Gefüßt, п. хѣтъ, похѣтъ, жада, пристрасть, хотячка, кортячка, забагъ, бажане.
 Gefüßten, v. п. бажати чога, лохнути за чимъ, пожадати, хотѣти чога; ес gefüßt ihn кортитъ его. хотячка го падае.
 Gefach, п. покѣй, кѣмната, свѣтлица.
 Gefächlich, adj. спокойный, тихий, вигѣдливый.
 Gefächlichkeit, f. спокойность, вигѣдливость, вигѣде, звѣлля.
 Gefächt, п. довбаниа, лиха работа; партолене; (die männlichen Gliebem) ядра.
 Gefahl, м. сопругъ, мужъ, чоловікъ.
 Gefahlin, f. сопруга, жена, жѣнка.
 Gefahleues Getraide, мѣливо.
 Gefahren, v. а. напоминати, припоминати; ес gefahrt mich бачу, видѣть ми ся, здае ся.
 Gefälbe, п. образъ, малюнокъ.
 Gefäß, п. мѣра, мѣрило.
 Gefäß, праер. пѣсля, по, ведля.
 Gefäßheit, f. згодность; in Gefäßheit пѣсля, ведля.
 Gefäßigt, adj. умѣренный, лагодный.
 Gefäßtet, adj. товстий, викормленный, тучный, засичений.
 Gefäuer, п. камѣнна стѣна, мури (pl.)
 Gemein, adj. гуртовый, звичайный, посполудный, шоденный, брусоватый, пѣдлий; was gemeine Volk прошава, чернь; was gemeine Beste загальне добро; ein gemeiner Soldat черговый.

Gemeinanger, m спольне пасовицьско.
Gemeine, Gemeinde, f. громада; Pfar-
gemeinde приходъ; die christliche
Gemeinde християньска церковь

Gemeinacker, m. громадске поле.

Gemeinbeglieb, n. членъ громади.

Gemeinbegut, n. добро громадске.

Gemeinbehauß, n. громадский ober
радный дѣмъ.

Gemeinbemeister, m. вѣтъ.

Gemeinfaßlich, adj. для всѣхъ поня-
тний ober зрозумѣлий, присту-
пний.

Gemeingeist, m. духъ обивательский.

Gemeingut, n. спольне добро.

Gemeinheit, f. спольность, громада;
брусоватѣсть, подлѣсть.

Gemeinherrschaft, f. спольна власть.

Gemeinwirth, m. пастухъ.

Gemeiniglich, adv. звичайно, най-
бѣльше.

Gemeinnützlich, adj. загално потрѣ-
бный, всѣмъ потрѣбный, для
всѣхъ користный.

Gemeinnützigkeit, f. загална користь.

Gemeinofen, m. стадинокъ.

Gemeinsam, adj. спольный, громад-
ский; f. vertraut.

Gemeinschaft, f. спѣлка, товарише-
ство, заспольность; in Gemein-
schaft mit Jemand sein споловати
зъ кимъ.

Gemeinschaftlich, adj. спѣлный, за-
спѣлный, громадский.

Gemeinspruch, m. загална приповѣ-
стка.

Gemeintrift, f. спольне пасовицьско.

Gemeintsein, мати намѣрене, загада-
ти, задумати.

Gemeintwesen, n. рѣчь спольна, за-
галъ.

Gemeintwohl, n. загалне добро.

Gemeise, n. видѣй.

Gemenge, n. сумѣшъ, мѣшанина, за-
мѣшка, замѣшъ.

Gemme, f. дорогой рѣзаний камѣнь,
бисеръ.

Gemse, f. дика коза, сайга.

Gemsejagd, f. половъ на дикѣ кози.

Gemüll, n. смѣтъ.

Gemurmel, n. воркотъ, муркотъ,
гаморъ, гомѣвъ.

Gemurre, n. f. Gemurmel.

Gemüse, n. ярина, городнина, зеле-
нина.

Gemüsegarten, m. городъ на ярину.

Gemüßigt, adj. зневоленный, прине-
воленный.

Gemüth, n. духъ, норовъ, успосо-
блене, розположене, серце, ду-
ша; etwad zu Gemüthe ziehen ту-
жити; einem etwad zu Gemüthe
führen представяти кому.

Gemüthlich, adj. простодушный, ло-
бродушный, добросердний.

Gemüthlichkeit, f. простодушность,
добродушность.

Gemüthswait, f. норовъ, успособлене,
прикмета

Gemüthsbewegung, f. спорушене ду-
ха, движене душъ.

Gemüthseigenheit, f. власность духа.

Gemüthstrank, adj. хорий на души
ober на духу.

Gemüthstrankheit, f. слабѣсть ober бо-
лѣсть душевна.

Gemüthzneigung, f. склонность душъ.

Gemüthstruhe, f. душевный супокѣй.

Gemüthstimmung, f. усспособлене ду-
шевне.

Gemüthswirruhe, f. неспокѣй душе-
вный.

Gen, праер. f. gesep.

Genannt, adj. речений, спѣмнений,
нареканий.

Genau, adj. образный, достотный; тѣсный, подробный, вузкий; geizig скупий.

Genauigkeit, f. доразность, достотность, точность, скупость.

Genealogie, f. родопись.

Genealogisch, adj. родописный, родословный.

Genehm, adj. приятный.

Genehmhalten, genehmigen, v. a. дозволити що, пристати на що, приймати.

Geneigt, adj. склонный, прихильный, зичливий.

Geneigtheit, f. склонность, зичливість, хисть.

General, m. генералъ, полководецъ.

Generalat, n. генеральство.

Generalbaß, m. генеральный басъ.

Generalfeldmarschall, m. генеральный полевый маршалокъ.

Generalfürst, m. найвисший полководецъ.

Generalität, f. генералитетъ.

Generalieutenant, m. генералъ-поручникъ.

Generalmarsch, m. генералмаршъ.

Generalparade, m. загальне опрощене.

Generalstab, m. головний штабъ, начальництво.

Generalversammlung, f. головне зобрание.

Generation, f. рожене, поколѣне, рѳдъ, племя.

Generisch, adj. родовий, поколѣнный.

Genesen, v. n. виздоровѣти, вилѣчити ся, прийти до здоровья, виходити ся.

Genesung, f. виздоровлене.

Genial, adj. генияльный.

Genialität, f. генияльность.

Genick, n. каркъ, потилица, потилокъ, потильница, шия, вязи.

Genickfänger, m. нѳжъ ловничий.

Genie, n. гений, природный розумъ.

Genieforß, n. полеве мѣрицтво.

Geniestreich, m. дѣло умне.

Genießbar, adj. поживальный, скупный.

Genießbrauch, m. досмертне уживане.

Genießen, v. a. поживати, уживати, ѣсти; (bekommen) достати, получити.

Geniren, v. a. мучити, отяжати.

Genist, n. мерва, дробна солома, бурянь.

Genitiv, m. падежъ другий.

Geniuß, m. гений, духъ.

Genoß, m. товаришъ, участникъ, другъ, побратимъ, побратъ.

Genößin, f. подружка, товаришка, посестра.

Genossenschaft, f. товарищество, побратимство, побрацтво.

Genßbarne, m. жандармъ (шандоръ).

Genug, adj. досить, доволѣно, доволѣ, буде.

Genüge, f. достатокъ, доволѣность.

Genüge Zernahme leisten вдолжити одер вгодити кому.

Genügen, v. n. бути достаточнимъ; sich genügen lassen задовольняти ся, бути задоволенимъ.

Genüßlich, genüßsam, adj. доволѣный, достаточный.

Genüßsam, adj. спокѳйный, мирный, скромный, умѣренный.

Genüßsamkeit, f. скромность, умѣренность.

Genugthuung, f. вдволене, задоволене.

Genuß, m. поживане, уживане, утѣха, приятность, вигода.

Genußreich, adj. дуже приятный.

Geobäue, f. мѣрицтво, землемѣрство.

Geognosie, f. землезнаство.
 Geograph, m. землеписецъ.
 Geographie, f. землепись.
 Geographisch, adj. землеписный.
 Geometer, m. землеѣрецъ.
 Geometrie, f. землеѣрство.
 Georg, m. Юрий, Юрко.
 Geräth, n. пакунокъ, клаунокъ, вю-
 ки; прирядъ.
 Gerseife, n. свистъ.
 Gerflapper, n. f. Klappern.
 Gerflarr, n. плачь.
 Gerflauber, n. f. Flaubern.
 Gerholter, n. стукъ, стукотъ, ло-
 потъ, лоскотъ.
 Gerhänge, n. пятно, знакъ, признакъ,
 значка, визнамокъ.
 Gerhänge, n. пишнотъ.
 Gerade, adj. прямой, протий, ро-
 вный, правый, простодушный.
 Gerade, f. прямота, прямизна.
 Geradeaus, adv. прямо, просто, на-
 впрямки, напрямцъ, впрямъ.
 Geradheit, f. прямота, прямотъ,
 простотъ, простота, правотъ.
 Gerabezu, adv. прямо, напрямцъ.
 Geranium, n. журавлиный мотъ,
 бусачий пискотъ, орѣшина.
 Gerassel, n. трѣскотъ, трѣскотня,
 шелестъ.
 Geräth, n. посудокъ, знаятъ, на-
 чине, судина, орудина.
 Gerathen, v. d. попасть, достати
 ся, прийти; (gelingen) удати ся,
 повести ся, пощастити ся.
 Gerathewohl, n. приключай, при-
 падокъ, придарка; auß Gerathe-
 wohl на слѣпо, на ослѣпъ, на
 здогадъ, на згадъ.
 Geräthschaft, f. урудия, урудина,
 судина.
 Geräum; geräumig, geräumlich; adj.
 просторный, просторный, просто-
 ронный, розлаглый.

Geräumlichkeit, f. просторнотъ, про-
 стороннотъ, просторъ, просто-
 ронъ.
 Geräusch, n. шумъ, гукъ.
 Geräuschvoll, adj. гучный, шумный.
 Gerben, v. a. выправити, выправля-
 ти, дубити, яти.
 Gerber, m. мятникъ, мячъ.
 Gerberei, f. шкобрня.
 Gerberlohe, f. дубъ.
 Gerberlohmühle, f. дубникъ.
 Gercht, adj. справедливый, правый,
 праведный, належный.
 Gerchtigkeit, f. справедливотъ, пра-
 ва, право.
 Gerchtigkeitspflege, f. ведене справе-
 дливости.
 Gerchtigkeitsliebe, f. любовь справе-
 дливости, правдолюбнотъ.
 Gerchtsame, f. право.
 Gerede, n. говорене, поголоска, по-
 говорка, слухи.
 Gerethen, v. в. служити, бути, скла-
 сти ся, принести, приносити.
 Gerewe, n. кортычка, хѣтъ, драпка.
 Getenne, n. бѣготня.
 Geteuen, v. n. жаловати, каяти ся
 чога; ед geteuet mich менѣ того
 жалъ, каю ся того.
 Gerfalk, m. сордълъ, бѣлзорецъ.
 Gergel, m. пага, жолобокъ.
 Gericht, n. судъ, сужене, судище,
 право, (Strafe) кара; das jüng-
 ste —, страшный судъ.
 Gericht, n. (Speise) страва, ѣда,
 ѣло.
 Gerichtlich, adj. судебный, судовый,
 судовничий.
 Gerichtsbacten, f. судовничѣ дѣла.
 Gerichtsbamt, n. урядъ судебный,
 Gerichtsbartkeit, f. судебничтво.
 Gerichtsbearnte, m. судебный уря-
 дникъ.
 Gerichtsbote, m. возный.

Gerichtsbienер, м. возыный.
 Gerichtshalter, м. вѣтъ.
 Gerichtsgеbühren, pl. судебне.
 Gerichtshandel, м. судебный споръ.
 Gerichtsherr, м. судебничий.
 Gerichtsherrschaft, f. судебничость.
 Gerichtshof, м. судъ.
 Gerichtskosten, pl. судебнѣ.
 Gerichtordnung, f. устава судебнича, судебный порядокъ.
 Gerichtsperson, f. судебнича особа.
 Gerichtssaal, м. комната судебна.
 Gerichtssache, f. справа о дер орудка судова.
 Gerichtsschreiber, м. писаръ въ судъ.
 Gerichtssiegel, п. печатка судова.
 Gerichtspengel, м. округъ судовий.
 Gerichtsrath, м. рада судова.
 Gerichtstand, м. судъ, урядъ.
 Gerichtstätte, f. лобный судъ.
 Gerichtstuhl, м. судебне мѣсце.
 Gerichtstermin, м. речинець судовий.
 Gerichtsverwalter, м. лавникъ, вѣтъ.
 Gerichtswesen, п. судебництво.
 Gerig, adj. малий, плохий, лихий, маловажный; дурный; низкий, подлый, слабый.
 Geringsachtung, f. зневага.
 Geringsügig, adj. маловажный.
 Geringsügigkeit, f. маловажность.
 Geringsühtig, adj. маловажный, малоцѣнный.
 Geringschätzung, f. маловажене, маловажность, ганиба, погорда.
 Gerinne, f. жолобъ, корито, рѣвчакъ; стѣкъ.
 Gerinnen, v. п. сѣсти ся, подстояти ся; geronnene Milch подстояне молоко.
 Gerippe, п. кѣстнякъ.
 Gerippt, adj. жолобкованный.

Germanistren, v. а. нѣмчати.
 Gerren, м. зарѣдъ.
 Gern, adv. радо, зъ охотою, охочо, съ серця; absichtlich знаробина; er trinkt gern Wein онъ любить вино; er tanzt gern онъ любит танцювати; gern haben любить, навидѣти.
 Gerngroß, Gerntflug, м. вичванка, вичинка.
 Geröfel, п. хрѣпѣтъ, сопѣтъ.
 Geröhre, Gerohrig, п. тростиниско.
 Gerölle, п. розсипъ.
 Geronnen, adj. подстоянный, густый, сѣвшый ся.
 Gerst, м. снитка.
 Gerste, f. ячмѣнь, ярецъ.
 Gersten, adj. ячмѣнный.
 Gerstenbier, п. ячмѣнное пиво.
 Gerstenbrod, п. ячмѣнный хлѣбъ, ячмѣнникъ.
 Gerstenfeld, п. ячмѣнниско.
 Gerstengraupen, pl. ячмѣнный крупя.
 Gerstengröße, п. ячмѣнна каша, логаса.
 Gerstenern, п. ячмѣнное зерно, ячмѣнь.
 Gerstenkuchen, м. подпалокъ ячмѣнный.
 Gerstenmehl, п. ячмѣнна мука.
 Gerstenschleim, м. поливка ячмѣнна.
 Gerstenstroh, п. ячмѣнка.
 Gerstentrank, м. ячмѣнковина.
 Gerstenzucker, м. ячмѣнный цукоръ.
 Gerte, f. витка, прутникъ, ужавка.
 Gerentraut, п. гальбанъ.
 Geruch, м. нюхъ, чутокъ, воня, запахъ; стухлѣсть, стухлятина.
 Geruchlos, adj. непахнучий, безъ запаху.
 Geruchsinn, м. змисль чутку.
 Geruchvoll, adj. пахнучий, вонный.
 Gerücht, п. вѣсть, погудка, чутка, повѣдь, слава, слухи (pl).

Geruhen, v. п. зволити.
 Geruhig, adj. s. ruhig.
 Gerührte Eier, яичница.
 Geruhfam, adj. спокойный, добрый.
 Gerülle, Gerümpel, п. лахмате, драпъ.
 Gerumpel, п. бряскъ, тряскътъ, шумъ, гуркътъ.
 Gerüst, п. подмосте, зрубъ.
 Gesage, п. помовка.
 Gesäme, п. насѣвнъ.
 Gesammt, adj. весь, всякий, загалный, цѣлый, спольный.
 Gesammtindruck, м. загалне впечатлѣнне.
 Gesammtgebrauch, м. загалне употреблене.
 Gesammtgut, п. загалне добро.
 Gesamtheit, f. загалъ, гуртъ, цѣлость.
 Gesamtkauf, м. гуртовне закупно.
 Gesammtlehne, п. спольне лено одермано.
 Gesamtschuldner, м. спольный должникъ.
 Gesammtstimme, f. спольный голосъ.
 Gesammtzahl, f. загалне число.
 Gesandte, м. посолъ, посланецъ, посланникъ.
 Gesandtin, f. посланница.
 Gesandtschaft, f. посольство, посланничество.
 Gesandtschaftlich, adj. посольский, посланничий.
 Gesandtschaftsposten, м. посольство, посольский урядъ.
 Gesang, м. спѣване, спѣвъ, пѣсня, наспѣвъ.
 Gesangbuch, п. пѣсенникъ.
 Gesangreich, adj. спѣвный.
 Gesangsvogel, м. спѣвна птица.
 Gesangsweise, f. напѣвъ, наспѣвъ.
 Gesäß, п. сѣдало, сѣдалско.
 Gesäuer, п. квасина.

Gesause, Gesäusel, п журкътъ, свистъ, шумъ.
 Geschäft, п. орудка, справа, дѣло, праця.
 Geschäftet, adj. оправлений.
 Geschäftig, adj. занятый, пѣклуватый, хлопотухий. трудолюбный, працевитый.
 Geschäftigkeit, f. занятие, трудолюбность, старанность.
 Geschäftsinstruction, f. приписъ служби.
 Geschäftsführer, м. справникъ, дѣловодець.
 Geschäftsmann, м. повѣренный чолвѣкъ, орудовникъ.
 Geschäftsträger, м. справникъ.
 Geschick, adj. пестрий, строкатый, пѣгий, перѣстий.
 Geschehen, v. а. стати ся, пригодити ся, приключити ся, сдѣлати ся; es ist um ihn geschehen пропавъ; geschehen lassen припустити, зозволити.
 Gescheide, п. внутро, кишки.
 Geschick, adj. розсудный, розумный, мудрый, умный, дрѣчный, свѣтлый.
 Geschicklichkeit, f. розсудность, розумность, мудрость.
 Geschenk, п. даръ, дарунокъ, подарунокъ, датокъ, гостинець, базаринка; взятокъ.
 Geschenkgeber, м. даритель.
 Geschichte, f. дѣписъ, бувальщина, история, повѣсть, подѣя; пригода, приключай. придарка.
 Geschichtsbuch, п. дѣписна книга.
 Geschichtsforscher, м. вислѣдникъ дѣписнъ.
 Geschichtsforschung, f. вислѣдоване дѣписнъ.
 Geschichtsgelahrte, м. знавецъ дѣписнъ одер историчъ.

Geschichtskunde, f. дѣписна наука, исторія.
 Geschichtsschreiber, m. дѣписецъ, историкъ.
 Geschick, n. способность, здѣбность, сдѣбность, ладъ; таланъ, хистъ, мудро, штука; Geschick судьба, доля, участка, допустить.
 Geschichtlich, f. geschickt.
 Geschicklichkeit, f. способность, здѣбность, спрятъ.
 Geschickt, adj. способный, здѣбный, спрятный, лапшивый, лапшиный, сдѣбный, умѣбный, моторный, зручный.
 Geschiebe, n. валунъ, рѣнякъ, сувъ.
 Geschieden, adj. розведенный, роздѣлений, одлучений; eine geschiedene Frau разводница.
 Geschirr, n. посудокъ, судина, начине; знарядъ; запрягъ, шори.
 Geschirrbrett, n. полица, мисникъ.
 Geschirren, v. a. запрягчи.
 Geschirrholz, n. дерево на судини ober на начине.
 Geschlant, f (chlanf).
 Geschlecht, n. родъ, родина, родня; племена, племя, накорѣнокъ; поколѣне; das schöne Geschlecht бѣла челядь.
 Geschlechtlos, adj. безродовый.
 Geschlechtsart, f. порода.
 Geschlechtsfolge, f. колѣно, поколѣне; потомки.
 Geschlechtskunde, f. родознавство.
 Geschlechtsname, m. имя родове; прозвище.
 Geschlechtsregister, m. родоводъ, родопись.
 Geschlechtstrieb, m. членный пудъ.
 Geschlechtswort, m. членъ.
 Geschlepp, n. череда, зволочъ, зволака; приконоша. понада.

Geschliffen, adj. брусованный, гладкий, лискучий.
 Geschlinge, n. легке.
 Geschmack, m. скусъ, смакъ, смакота, сподоба.
 Geschmacklos, adj. безкусный, несмачный.
 Geschmacklosigkeit, f. безкусность, злий смакъ.
 Geschmackvoll, adj. скусный, смачный.
 Geschmause, n. празниковане, бенкетоване.
 Geschmeibe, n. дороговности, призлоба, стрѣй; (Zesseln) окови.
 Geschmeibehändler, m. зодотникъ.
 Geschmeibekästchen, n. скриночка ober сховъ на дороговности.
 Geschmeidig, adj. хисткий, хибкий, гибкий, мягкий, кружкий, гучкий, вигачастый, свитойкий; уступчивый.
 Geschmeidigkeit, f. хибкость, вигачастость, мягкость; уступчивость.
 Geschmeiß, n. помети, гндѣй; (Zusseten) комахи, овалъ, червь; (Gesindel) зволочъ, нечесть, голота.
 Geschmiere, n. мазане, мургане, маране.
 Geschnarche, n. сопѣтъ, хронѣтъ.
 Geschnatter, n. сивкане, кевкане, джеркотане; лепотане.
 Geschöpf, n. сотворѣне, тварь, створъ; lebendes —, живина.
 Geschoss, n. стрѣльба; (bei Pflanzen) стрѣлка, лѣторость; (Stoßwort des Hauses) поверхъ, пядро.
 Geschrei, n. крикъ, зойкъ, верескъ.
 Geschrot, n. мошонка.
 Geschühde, n. обувь, чоботи.
 Geschütz, n. стрѣльба, гукѣвница, гармата.
 Geschützsalbe, f. вистрѣлъ поздоровный.

Гештвaber, п. швадронъ; ескадра.
 Гештвâт, п. баяси (pl.) гуторка,
 брианя, вёрзакане, швельгôт.
 Гештвâтiг, adj. говôрливый, бесъ-
 дливый, свавôльний.
 Гештвâтiгfeit, f. бесъдливôсть вер-
 закане, свавôльнôсть.
 Гештсвейге, adv. немовячи, не ска-
 жу, тимъ менше, незгадуочи.
 Гештсвейген, v. а. умирати, усми-
 рити; в. п. мовчати!
 Гештсвейге, п. бенкетоване, гулянка.
 Гештсвеллен, v. п. опухнути, спух-
 нути.
 Гештсвинд, adj. скорий, хуткий, бор-
 зий, спъшний; adv. скоро, сквап-
 но, хутко, борзо, духомъ, бь-
 гомъ.
 Гештсвиндiгfeit, f. скорôсть, сквап-
 нôсть, покванъ, хуткôсть, би-
 стрôсть.
 Гештсвиндсфрейбесунфт, f. штука ско-
 рописна.
 Гештсвиндсфрейбер, м. скорописецъ.
 Гештсвистер, pl. братя и сестри.
 Гештсвистеркинд, п. братъ у другихъ,
 братъ стрийний.
 Гештсвистеркиндер, pl. стрийни дъти.
 братя ober-сестри у другихъ.
 Гештсвистерлих, adj. братний, сестрън-
 ний, братерский
 Гештсвогеле, м. присяжный, божен-
 никъ, присяжникъ.
 Гештсвогеленгерихт, п. судъ присяж-
 ныхъ, судъ боженничий ober бо-
 женникôвъ.
 Гештсвулст, f. опухоль, опухлина
 Гештсвûг, п. вередъ, болячка, чи-
 ракъ.
 Гештсегнен, f. segnen.
 Гешт, м. другъ, товарищъ, спôль-
 никъ; челядникъ.
 Гештellen, v. а. дружити, дати за то-
 вариша, прилучити; sich gesellen

прилучити ся, пристати до кого,
 спôльничити зъ кимъ.
 Гештellig, adj. товаришеский, по-
 дружный, людяний.
 Гештelligfeit, f. товаришескôсть.
 Гештellschaft, f. товаришество зôбра-
 не, братôвщина, спôлка, валка.
 Гештellschaftster, м. товаришъ.
 Гештellschaftsterin, f. товаришка.
 Гештellschaftlich, adj. товаришеский,
 дружный, приятельский.
 Гештellschaftlichfeit, f. Гештelligfeit.
 Гештент, п. ôдводокъ, лъторость.
 Гештetz, п. право, законъ, приписъ,
 станова.
 Гештetzбух, п, книга законôвъ.
 Гештetzентwurf, м. наснова до закону.
 Гештetzgeber, м. законодавецъ, право-
 давецъ.
 Гештetzgebung, п. законодaвство, пра-
 водавство.
 Гештetzkunde, f. законознaвство.
 Гештetzlich, adj. законний, правний.
 Гештetzlichkeit, f. законнôсть, прав-
 нôсть.
 Гештetzlos, adj. беззаконний, безправ-
 ний.
 Гештetzlosigkeit, f. безправнôсть.
 Гештetzмâssig, adj. законний, правний.
 Гештetzмâssigkeit, f. правнôсть.
 Гештetz, adj. положений; станôвний,
 важный, мужний; adv. складѣмъ,
 положѣмъ, допустѣмъ, хочби.
 Гештetztafel, f. дошка праводатна.
 Гештetzwidrig, adj. противзаконний,
 незаконний, неправний.
 Гештeufze, п. стогане.
 Гештсicht, п. лице, тварь; зôръ, видъ,
 око; ein kurzes Gesicht haben мати
 слабий зôръ; mit dem Gesichte
 nach unten niцъ, ницѣма.
 Гештсichtsbildung, f. тварнôсьг.
 Гештсichtsfalte, f. змарщина на твари.

Gesichtsfarbe, f. барва лица.
 Gesichtskreis, m. небосклоне, видо-
 глядъ.
 Gesichtsfunde, f. физиогномия.
 Gesichtsfundiger, m. физиономъ.
 Gesichtspunkt, m. зглядъ, наглядъ.
 Gesichtsröthe, f. румянецъ.
 Gesichtszug, m. черта лица.
 Gesims, n. окрай.
 Gesinde, n. челядь, до машини
 слуги.
 Gesindel, n. зволючь, нечесть, голота.
 Gesindestube, f. челядня.
 Gesinnt sein, гадати, мислити, дума-
 ти, бути успособленимъ.
 Gesinnung, f. способъ мишленя, у-
 способлене, гадка, мысль, намъ-
 рене, думка.
 Gesittet, adj. звичайний, норовний,
 станovníй, чемний, просвѣщенный,
 Gesittung, f. чемность, звичайность,
 норовность.
 Gesonnen, adj. намърений, думаю-
 чий, гадающий.
 Gesott, n. варене; парена сѣчка.
 Gesotten, adj. варений.
 Gespann, n. запряга, спряга.
 Gespann, m. спольникъ, товаришъ,
 побратъ.
 Gespann, m. намѣстникъ (въ Угор-
 щинѣ).
 Gespannschaft, f. товарищество; во-
 зводство, намѣстничество.
 Gespöte, n. плюване, плюте, блю-
 вота.
 Gespenst, n. привидъ, вѣдмо, мра,
 страшокъ, страхъ, мара.
 Gespenstlich, adj. привидливый, якъ
 вѣдмо.
 Gesperre, n. завора, козелъ; (an Bü-
 chern) застязка.
 Gespiele, n. безпрестанне гране.
 Gespieler, m. товаришъ, побратъ,
 другъ.

Gespielin, f. подруга, посестра.
 Gespienst, n. прядиво, пряжа; — ei-
 ner Spinne павутина.
 Gespons, m. женихъ, супругъ.
 Gespött, n. посмѣшка, насмѣшка,
 поруга.
 Gespräch, n. розмова, розговоръ,
 бесѣда; поголозка.
 Gesprächig, adj. говорливый, мовний,
 бесѣдливый.
 Gesprächigkeit, f. бесѣдливость, го-
 ворливость.
 Gesprächweise, adv. въ розговорахъ.
 Gesprengelt, adj. пестрий, пѣгий,
 строкатий.
 Gestade, n. берегъ, побережье.
 Gestalt, f. постава, статья, тварь,
 створъ, видъ, образъ, станъ, по-
 добина; врода.
 Gestalten, v. а. образовати, твари-
 ти, подобити.
 Gestaltet, adj. утворений, образо-
 ванный, здѣланный.
 Geständig, sein, v. n. признати ся
 въ чѣмъ oder до чого.
 Geständniß, n. признане, зѣнане,
 визнане.
 Gestank, n. смрѣдъ; тухлина.
 Gestatten, v. а. припустити, позво-
 лити, дозволити, допустити.
 Gestattung, f. допущене, дозволене.
 Gestäube, n. корчъ, хащъ.
 Gestech, n. колене.
 Gestech, f. Westech.
 Gestehen, v. а. признати, признати
 ся, визнати; f. gerinnen.
 Gestein, n. камѣне, скелъ (pl.).
 Gestell, n. подстава, подставка;
 (Rutschgestell) козелець.
 Gestellmacher, f. Stellmacher.
 Gesteppe, n. мережене, вишиване.
 Gestern, adv. вчера, вчерака.
 Gesticulation, f. движене тѣла.

Gesticuliren, v. a. дѣлати движенія
тѣла.

Gestirnfelt, adj. въ чоботѣхъ.

Gestirnte, p. залогъ, закладъ.

Gestirn, n. звѣзда; звѣзди, громада
звѣздъ.

Gestirnt, adj. звѣздистый, звѣздный,
зорешливый.

Gestöber, n. метелица, курява, заве-
руха, замѣтъ, мѣтъ.

Gestört, adj. перешкожденный; (ein
Gestörter) помѣшанецъ, глупецъ.

Gestotter, n. ѣкане.

Gesträuch, n. корчъ; порослина.

Gestreift, adj. пасмованный, пасеми-
стый, пасмистый, пасковатый,
шморганистый.

Gestrenge, adj. острый, сердитый;
(tapfer) хоробрый, бойкий.

Gestrich, n. вязана работа.

Gestrig, adj. вчерашний.

Gestrüppe, n. зарослина, зарѣстъ.

Gestübe, n. заверуха, курява, по-
рохъ.

Gestühl, n. лавки; крѣсла, столки.

Gestümper, n. партолене.

Gestüt, n. стадина.

Gesuch, n. просьба, прошене.

Gesumme, Gesumse, n. жebднѣ, жуж-
жане.

Gesümpf, n. багновисько.

Gesund, adj. здоровый, черствый,
лужий; ein gesunder Mensch здо-
ровецъ; ziemlich—, здоровковатый.

Gesunden, v. n. оздоровѣти, лужати,
видужати.

Gesundheit, f. здорове (здоровле).

Gesundheitslehre, f. наука о здо-
ровю.

Gesundheitschein, m. посвѣдчене здо-
рова.

Gesundheitszustand, m. станъ здорова.

Gesungen, adj. спѣванный.

Getäfel, n. f. Tafelwert.

Getauft, adj. хрещеный, охрещеный.

Getigert, adj. чубарный.

Getön, n. звукъ, голосъ, бряскъ.

Getöse, n. звукъ, шумъ, гукотъ,
гомонъ, гаморъ, туркотъ, кле-
котъ.

Getrampel, n. дудонъ, тупотъ.

Getränk, n. напитокъ, питье, напой.

Getrauen, v. г. осмѣлится ся, отва-
житься ся, смѣти.

Getreibe, n. поступоване.

Getreibe, n. збѣже, пашня; außge-
wachsenes—, зрѣстъ; durch Hagel
vernichtetes—, градобищъ.

Getreibeart, f. рѣдъ збѣжа.

Getreibeau, m. управа збѣжа.

Getreibeoben, m. житница, гумно.

Getreibebrand, m. свѣтлый.

Getreibeфельд, збѣжовисько.

Getreibehandel, m. торгъ збѣжомъ.

Getreibeändler, m. торгующий збѣ-
жомъ.

Getreibeauß, n. збѣжница.

Getreibemangel, m. недостатокъ збѣ-
жа.

Getreibemarkt, m. збѣжова торговница.

Getreibemühle, f. млинъ збѣжовый.

Getreibesperre, f. запоръ збѣжа.

Getreibezeit, n. десятина.

Getrennt, adv. окрежѣшно, поодно,
по особкахъ, роздѣлено.

Getreu, adj. вѣрный, ширый.

Getrenlich, adv. вѣрно, широко.

Getriebe, n. колесо оборотне; пру-
жина.

Getrost, adj. надѣнный, смѣлый; му-
жний.

Getrösten, v. г. надѣяти ся на що,
сподѣвати ся чого, ождати чого.

Getümmel, n. глѣтно, глота, товпа,
наговпъ.

Getupft, adj. краплистый.

Geübt, adj. вправный, втрвлений,
розумѣющий.

Свѣтъ, f. вѣрность.
 Свѣтъ, m. кумъ.
 Свѣтъин, f. кума.
 Свѣтъerschaft, f. кумство.
 Свѣтъ, n. чотирибѣкъ.
 Свѣтъ, adj. чотиригранний; на чотири части роздѣлений.
 Свѣтъ, n. птацтво, птицѣ.
 Свѣтъмѣchtigter, m. повномочникъ.
 Свѣтъ, n. f. Wuchß; ростина, розлина, биле; (Wuchß am Körper) нарѣсть, жельвадъ.
 Свѣтъ sein, v. n. einer Sache стати кого на шо, подужати, задолати, бути въ силахъ; Einem gewachsen sein бути въ ровнѣй силѣ (зъ другимъ).
 Свѣтъhand, n. теплярня.
 Свѣтъkunde, f. f. Botanik.
 Свѣтъreich, n. царство рослинъ.
 Свѣтъ werden, увидѣти, наочити, покметити, доглянути, смѣтити, смѣтовати.
 Свѣтъ, f. порука; увѣрене; безпеченство; — leisten ручити.
 Свѣтъ, v. a. ручити, обѣцати, запевнити; виповнити, справити, дати; удѣлити.
 Свѣтъleisten, v. a. ручити.
 Свѣтъleistung, f. запоручене, ручене, поручництво.
 Свѣтъmann, m. порука, поручникъ.
 Свѣтъ, f. виповнене, вдоволене.
 Свѣтъ, f. сила, моча, власть; насила, перемѣтъ; mit —, силою, конечно, насильно; unter seine — bringen покорити; die höchste —, верховна власть; einem Mädchen — anthun насилувати дѣвчину.
 Свѣтъhaber, m. владникъ, володаръ.
 Свѣтъherrschaft, f. власть насильна.
 Свѣтъ, adj. сильный, мочовитый, мѣдний, могущий; надзвичайный.
 Свѣтъ, m. могущий, владникъ.

Свѣтъsam, gewaltthätig, adj. насильный, напрасный, раптовий, наглий, наглий, могущий, жестокий.
 Свѣтъsamkeit, f. насильность, насила, перемѣтъ.
 Свѣтъsch, m. зжакъ.
 Свѣтъthuer, m. насилуванъ.
 Свѣтъ, n. одѣвъ, одежда; одѣвъ, плате; риза.
 Свѣтъweise, adv. для она.
 Свѣтъ, adj. оборотный, верглий, вергливий, сирятный, спрятъ маючий, лашый, хитрий.
 Свѣтъheit, f. оборотность, вергливость, спрятъ, звинность, хитрѣсть.
 Свѣтъ, v. n. gewärtig sein бути певнимъ, надѣяти ся, ожидати.
 Свѣтъ, n. бидня, лепотане, верзикане, сплутнѣ, переплутнѣ (pl.).
 Свѣтъ, n. води (pl.), повѣнь.
 Свѣтъ, n. ткане, сшоване; die gewebte Sache тканина; — einer Spinne павутина; (von Ränken) сплутнѣ.
 Свѣтъbaum, m. наводъ.
 Свѣтъ, n. оруже, оружина, оружие, крѣсь, креси (pl.), стрѣльба.
 Свѣтъfabrik, f. виробня оружий.
 Свѣтъhändler, m. торгуючий оружиемъ.
 Свѣтъprobe, f. трѣба оружия.
 Свѣтъriemen, m. ремѣнь у стрѣльби.
 Свѣтъ, n. роги оленя.
 Свѣтъ, n. плачъ, плачня.
 Свѣтъ, n. наворѣтъ (зъ плугомъ); гони.
 Свѣтъ, n. промислъ, ремѣсло, заробитокъ, станъ, дѣло.
 Свѣтъfleiß, m. промислъ.
 Свѣтъfreiheit, f. свобода зароблюваня.

Getverbstam, adj. руководъльный.
 Getverbstuer, п. заробнѣ, податокъ заробный.
 Getverf, п. цѣхъ, стоваришене.
 Getvette, п. закладъ.
 Getwicht, п. вага; тягарь, тирхъ; повагъ, повага.
 Getwichtig, adj. f. wichtig.
 Getwichtmacher, м. загарь.
 Getwichtstange, f. важилко.
 Getwimmel, п. мрява, мря, глотѣ, глотно, чатовгъ, юрба.
 Getwimmet, п. скомичене, нарѣкане, плачь, скомиасе.
 Getwimpert, adj. задирастный, четирхатый.
 Getwinde, п. звиване, мотане; по-вѣйка, витка, звѣй; мотокъ.
 Getwin, м. Getwinцft, м. хѣсно, хосеъ, барышъ, баришѣвне, зисъкъ, заробитокъ, надбанокъ.
 Getwinnen, v. а. зисъкати, зѣграти, виграти; придбати; плѣнити; по-хѣсновати ся при чѣмъ; заробити.
 Getwinner, м. вигривачъ.
 Getwinnsucht, f. користолюбнѣсть.
 Getwinnsüchtig, adj. користолюбный.
 Getwinnsüchtige, м. користолюбець.
 Getwinfel, п. пискодъ, зойкъ.
 Getwirl, п. тканина, ткане; (bei den Bienen) робота.
 Getwirre, п. замотанина, замѣшанина, неладъ, бешкетъ, безбашъ; запутане.
 Getwis, adj. вѣрный, певный, точный, надѣнный, достотный, безѣвный, дѣйствный, правдивый; увѣренный; непохибный.
 Getwissen, п. совѣсть, сумлѣне; sich ein — wogauf machen совѣстити ся чимъ.
 Getwissenhaft, adj. совѣстный, сумлѣнный.

Getwissenhaftigkeit, f. совѣстнѣсть, сумлѣннѣсть.
 Getwissenlos, adj. безсовѣстный, безсумлѣнный, бездушный.
 Getwissenlosigkeit, f. безсовѣстнѣсть, безсумлѣннѣсть.
 Getwissenangst, f. несупокѣй душевннй, гриза совѣсти
 Getwissenßbiß, м. грижене совѣсти.
 Getwissenßfall, м. приключай совѣсти.
 Getwissenßfrage, f. питане на совѣсть.
 Getwissenßfreiheit, f. свобода совѣсти.
 Getwissenßrath, м. духовникъ.
 Getwissenßruhe, f. супокѣй совѣсти.
 Getwissenßsache, f. рѣчь (f) совѣсти.
 Getwissenßstrupel, м. несупокѣй душевннй, сумлѣвъ; приключай совѣсти.
 Getwissenßzwang, м. насила совѣсти.
 Getwitter, п. буря, туча; грѣмъ, перунъ; daß — schlug ein грѣмъ ударивъ.
 Getwitterableiter, м. громозвѣдъ.
 Getwitterfliege, f. сновига.
 Getwitterhaft, adj. бурливый.
 Getwitterregen, м. дощъ зъ громомъ.
 Getwitterwolke, f. громова туча, градова хмара.
 Getwizel, п. дотепливѣсть.
 Getwizigt, adj. досвѣдннй, досвѣдченнй, виучений.
 Getwogen, adj. ласкавий, зичливый, приклонннй; sein гожити; годити кому.
 Getwogenheit, f. ласка, ласкавѣсть, приклоннѣсть.
 Getwöhnen, v. а. призвичаѣти; привчити, зъучити; sich —, привикнути, обути ся, навикнути.
 Getwöhnheit, f. налога, звичай, привичка, обичай, навичка, норовъ.
 Getwöhnheitßsinn, м. звичайннй налоговый) грѣхъ.

Gewöhnlich, adj. звичайний, посполудний.

Gewöhnlichkeit, f. звичайність, посполудність.

Gewohnt, adj. звичайний до чого, привиклий, втравлений.

Gewöhnung, f. приучене, привичане, вправа, втравлене, привичка.

Gewölbe, n. баня, зводъ; (Kaufmannsgewölbe) лавка, крамниця, sklepъ.

Gewölbebogen, m. лукъ зводистий.

Gewölbt, adj. зводистий, зб зводани, зъ банями.

Gewölft, n. облаки, хмари.

Gewühl, n. мрява, натовпъ, глотно, тьснота, юрба.

Gewürfelt, adj. мережчатий.

Gewürm, n. черви; гадина.

Gewürz, n. коръне; приправа.

Gewürzhaft, adj. заправний, правний.

Gewürzhandel, m. торгъ корънемъ.

Gewürzhändler, m. торгуючий корънемъ, купецъ корънный, корънярь.

Gewürzkrum, m. крамниця, корънна лавка.

Gewürzladen, m. корънна лавка.

Gewürzkrutte, f. перецъ ямайский.

Gewürznägeln, n. гвоздикъ.

Gewürzreich, n. корънистый.

Gewürzschachtel, f. корънница.

Gewürzwaage, f. коръне, корънный товар.

Gewähnt, adj. плеканий, уборканий, уласкавленный.

Gewähnt, adj. зубчатий, зубатий.

Gewänt, n. колотъ, сварка, споръ, звезда.

Gewand, n. зволокъ, проволока.

Gewelt, n. f. Zeit.

Gezieten, v. n. годити ся, належати ся, випадати, подобати; es geziemt sich подобае, годить ся, выпадает, чля.

Gezietend, adj. пристойний, ялий, ядбний.

Geziere, n. переседа, прикраса, призаоба.

Geziert, adj. украшений; пересадный.

Gezische, n. свистъ, свистане.

Gezischel, n. шепотъ.

Gezücht, n. плодъ, родъ; молодъ; (Art, Geschlecht) порода, родъ.

Gezwitscher, n. f. Zwitschern.

Gezungen, adj. привеволюний, поневольный, принужденный; пересадный.

Gicht, f. ломане, ober ломота въ костехъ, гостецъ.

Gichtanfall, m. нападъ гостцевий.

Gichtbere, f. смородюхъ.

Gichtisch, gichtbrüchig, adj. гостичный, нарушенный.

Gichtmittel, n. налкъ гостцевий.

Gichtrose, f. f. Pönie.

Gichttrübe, f. переступень (бълий).

Gichtschmerz, m. гостцевий болъ.

Gichtwurz, f. ясенець.

Siebel, m. вершокъ, щить, верхъ.

Siebelbach, m. кровля зб щитомъ.

Siebelfenster, m. окно подъ щитомъ.

Siebelseite, f. передна стьна, передна сторона, начолокъ.

Siebelspitze, f. конецъ щиту.

Sielen, v. n. лохнути за чимъ, кортѣти (кого) чого.

Sienmuschel, f. зьйка.

Sier, f. f. Begierde.

Sierig, adj. лохний, ласий, локотный, жадный, жадень.

Sierigkeit, f. жадность, локдсть.

Sierſch, m. снитка.

Сѣхъ, м. бистрица, ручай, потокъ.

Сѣхъбекен, п. луханя.

Сѣхъен, в. а. ляти, ляти, лити, налити, налити.

Сѣхъер, м. ливарникъ; зливачъ.

Сѣхъerei, f. ливарня.

Сѣхъерз, п. бронза.

Сѣхъform, f. твормко до одливаня.

Сѣхъhaus, п. ливарня.

Сѣхъkanne, f. наливка.

Сѣхъkunst, f. ливарство.

Сѣхъofen, м. ливарска пѣчь, гута.

Сѣхъwerk, п. ливарска робота, одливаня робота.

Сѣхъ, п. трутѣвка, трутка, трутинна, трѣйка, отруа, ѣдъ.

Сѣхъarznei, f. лѣкарство затроене; противѣдъкъ, противѣотруа.

Сѣхъbecher, м. пугарь обег чубарка зъ трутѣвкою.

Сѣхъhauchend, adj. ѣдомъ лишущий.

Сѣхъhütte, f. аршинна гута.

Сѣхъtig, adj. ѣдовитый.

Сѣхъtraut, п. ѣдовита трава, гола яга.

Сѣхъmehl, п. аршинникъ бѣлий.

Сѣхъmischer, м. отруйникъ.

Сѣхъmischerin, f. отруйница.

Сѣхъmischerie, f. затруйництво, отруйництво.

Сѣхъpflanze, f. ѣдовита рослина.

Сѣхъpilz, м. ѣдовитый грибъ.

Сѣхъtrank, м. затроеный напитокъ.

Сѣхъzahn, м. ѣдовитый зубъ.

Сѣхъgant, м. велетень, великанъ.

Сѣхъgantisf, adj. велетний, великанъский.

Сѣхъbe, f. жовтый цвѣтъ.

Сѣхъbe, f. f. Zunft.

Сѣхъgen, pl. косатень.

Сѣхъpfel, м. сѣхъгуръ, сѣхъгурецъ; дуракъ, дурбаръ, хвонь.

Сѣхъpfel, м. дрокъ, (жовтый).

Сѣхъpfel, м. верхъ, вершокъ, верхѣвъ, вершина, шпилечокъ, щитъ.

Сѣхъpfel, м. гипсъ, аупъ бѣла глина.

Сѣхъpfel, в. а. жировати.

Сѣхъpfel, f. жировний банкъ.

Сѣхъpfel, в. п. воркотати, воркати.

Сѣхъpfel, f. мережа.

Сѣхъpfel, p. мереччате ѣкно.

Сѣхъpfel, adj. мереччатый.

Сѣхъpfel, v. а. меречжовати.

Сѣхъpfel, f. мереччатый дверь.

Сѣхъpfel, m. мереччата робота.

Сѣхъpfel, p. збѣчь, болонъ.

Сѣхъpfel, m. борець, мечоваль.

Сѣхъpfel, adj. борчий, мечовальный.

Сѣхъpfel, м. лоскъ, лискъ, блескъ, свѣтло.

Сѣхъpfel, f. лискова щѣтка.

Сѣхъpfel, v. п. блищати, улисковати ся, свѣтити ся, лощѣти.

Сѣхъpfel, adj. блискучий, лискучий, блистучий, лискавий, свѣтляний.

Сѣхъpfel, p. крушцевий блескъ, шкляста руда.

Сѣхъpfel, m. кобальтовецъ, кобальтовый блескъ.

Сѣхъpfel, f. лисковне полотно.

Сѣхъpfel, m. клине полотно.

Сѣхъpfel, f. личко, лицева сторона.

Сѣхъpfel, m. лисковна китаяка.

Сѣхъpfel, p. шкло; Trintglas шклянка.

Сѣхъpfel, f. шклянна робота.

Сѣхъpfel, adj. шклянный, шклястий.

Сѣхъpfel, p. шкляне око.

Сѣхъpfel, m. надуванъ шкла.

Сѣхъpfel, m. надувачъ шкла, надувающий шкло.

Сѣхъpfel, f. щѣтка до чищени шкла.

Сѣхъpfel, m. шкляръ, ѣкониаръ.

Сѣхъpfel, p. шкляста руда.

Сѣхъpfel, p. шклярство.

Сѣхъpfel, adj. шклянный, шклястий.

Глазфабрик, f. виробня шкля, шклян-на гута.

Глазфабен, m. шклянна нитка.

Глазfenster, n. шклянное окно.

Глазfluß, m. шклянна розплава.

Глазgasse, f. шклянна пѣна.

Глазgeschirr, n. шклянный судини, шклянные начини.

Глазglocke, f. шклянный дзвонъ.

Глазgrün, n. зелений мовъ шкло.

Глазhandel, m. торгъ шкломъ.

Глаzhändler, m. торгующий шкломъ.

Глаzhonig, m. патока.

Глаzhütte, f. шклянна гута.

Глаzlicht, adj. шклястий, мовъ шкло, шклянный.

Глаzkasten, m. скриня на шкло.

Глаzkirsche, f. бѣла вишня.

Глаzkitt, m. шклянный китъ.

Глаzkoralle, f. шклянный кораль.

Глаzkraut, n. стѣнна трава.

Глаzlaterne, f. лѣхтарня шклянна.

Глаzmacher, m. школьникъ, шкляръ.

Глаzmaler, m. шклописецъ.

Глаzmalerei, f. шклопись.

Глаzmehl, n. порошок шклянный.

Глаzofen, m. шклянна печа.

Глаzperle, f. бисеръ.

Глаzscheibe, f. шибя шклянна.

Глаzscherbe, f. шклянный лупокъ.

Глаzschleifer, m. брусующий шкло.

Глаzschmelzer, m. розплавникъ шкля.

Глаzschneider, m. рѣзбяръ шкля.

Глаzschrank, m. поставецъ на шкля.

Глаzstein, m. камѣнь шклянный.

Глаztafel, f. шклянна дошка (шибя).

Глаzthür, f. шклянный дверъ.

Глаzur, f. пакдсть, полива.

Глаzuren, v. a. пакостити, поливати.

Глаzurerbe, f. поливна земля.

Глаzwaage, f. товаръ шклянный, шклянна судина.

Глаzwerk, n. шкля (рл.).

Глатт, adj. гладкий, ровный; лиску-чий; (schlüpfrig) совзений; — her-ausfagen отвѣрто связати.

Глатте, f. гладкость, совзкость.

Глатteis, n. ожеледа, гололедница.

Глатteisen, v. i. es glatteiset гололе-дница на дворѣ.

Глаттен, v. a. гладити, лосковати, клюсовати.

Глаттер, m. гладильникъ; клюсакъ.

Глатtheit, f. гладкость.

Глатthobel, m. струголь, гладильце.

Глатtholz, n. дьбастакъ, гладильце, струголь, клюсакъ.

Глатtstein, m. гладильный камѣнь.

Глатtzahn, m. гладильный зубъ.

Глаzе, f. лѣхъ, лѣхъгъ, лисина.

Глаzkopf, m. лисунъ, лѣхшивецъ.

Глаzlig, adj. лѣхшивий, лисий.

Глаубе, f. вѣра; einem Glauben bei-messen вѣрити кому.

Глаубен, v. n. вѣрити, вѣри дати, вѣри йжити, вѣровати; einen Gott—, вѣрити въ Бога; (denken) лумати, гадати, судити.

Глаубенbartifel, m. членъ вѣри.

Глаубенbekenntniß, n. визнане (ис-повѣдоване) вѣри.

Глаубенbruder, m. одновѣрецъ.

Глаубенfreiheit, f. свобода вѣри.

Глаубенegrund, m. одновѣрецъ.

Глаубенegrund, m. основа вѣри.

Глаубенekampf m. война за вѣру.

Глаубенekämpfer, m. буючий ся за вѣру.

Глаубенlehre, f. наука вѣри, дог-матика.

Глаубенefache, f. дѣло вѣри, справа вѣри.

Глаубенefatz, m. догма.

Глаубенedzwang, m. насилване въ дѣлѣ вѣри.

Глауберсац, п. терпѣна обег горка
сдль.

Глаубhaft, f. glaubwürdig.

Глаубhaftigkeit, f. Glaubwürdigkeit.

Глаубig, adj. вѣрний, благочестивый.

Глаубige, м. вѣрний, правовѣрний.

Глаубiger, м. вѣритель.

Глаубigerin, f. вѣрителька.

Глаубlich, adj. вѣдаый, вѣроятный;

adv. вѣдай, вѣдавь, либовъ, вѣ-
роятно, надѣйсь, муситъ, десь,
видитъ ся, бачу, варко.

Глаубlichkeit, f. вѣроятность.

Глаубwürdig, adj. вѣрннй, досто-
вѣрний.

Глаубwürdigkeit, f. достовѣрность.

Гleich, adj. ровный, одинакий, враз-
ный; (ähnlich) подобный, похо-
жий; прямой, простий; (von glei-
chem Alter) ровесникъ, ровесни-
ца, ровесникъ, одноклассецъ; adv.
равно, мовъ, гей; въ сейчасъ,
влапъ; (einer mit demselben Lauf-
namen) тежка; з. В. онъ минъ
тежко); gleichmachen на ровни мати

Gleichartig, adj. однородный.

Gleichartigkeit, f. однородность.

Gleichbedeutend, adj. однозначущий.

Gleichbeschaffen, adj. одинаковый, рав-
ный.

Gleiche, f. f. Gleichheit.

Gleichen, v. м. походить, подобнымъ
бути; v. а. ровнати, зрѣвнати,
зрѣмнати.

Gleicher, м. ровначъ; ровникъ.

Gleichgestalt, gleichweise, gleicherma-
ßen, adv. равнымъ побитомъ (спо-
собомъ) равно.

Gleichfalls, adv. также, равно, за-
спольно, неменше

Gleichfarbig, adj. одноцвѣтний, одно-
барвннй.

Gleichförmig, adj. одностальннй, од-
нообразннй, подобннй.

Gleichförmigkeit, f. одностальность,
однообразность.

Gleichgesinnt, adj. одномисленнй.

Gleichgewicht, adj. равновѣга.

Gleichgütig, adj. равновъ ваги обег
твни; равнотушннй, холотдннй,
недбалннй.

Gleichgütigkeit, f. равнотушность,
холотдность.

Gleichheit, f. равность, подобность.

Gleichjährig, adj. ровесннй, одно-
лѣтннй.

Gleichklang, м. суголось, равновзу-
чность.

Gleichlaufend, adj. равнотлапннй.

Gleichlaut, м. еднотолосность, згд-
дннй голось, суголось.

Gleichlautend, adj. еднотолосннй, од-
нозвучннй.

Gleichmachen, v. а. зрѣвнати, вѣ-
рѣвнати.

Gleichmachung, f. зрѣвнане, вѣрѣв-
нане.

Gleichmaß, п. размѣрность, ладъ,
равнотѣрность.

Gleichmäßig, adj. размѣрннй, равнот-
ѣрннй.

Gleichmuth, м. равнотушность.

Gleichmüthig, adj. равнотушннй.

Gleichnamig, adj. еднотименннй.

Gleichniß, п. приповѣсть.

Gleichnißrede, f. притча, приповѣсть.

Gleichnißweise, adv. приповѣстями.

Gleichsam, adv. буцѣмъ, рекбись,
мовъ, гей, нѣби, якби, гадавбись,
себъ-то, майже якъ.

Gleichschätzen, v. а. равно цѣнити.

Gleichschentelig, adj. равнотелдннй.

Gleichseitig, adj. равносторонннй.

Gleichsinn, м. равнотушность.

Gleichstellen, v. а. равно ставити,
порѣвнати.

Gleichstellung, f. зрѣвнане.

- Gleichstimmig, adj. рѣвнозвучный, згѣдний.
- Gleichung, f. зрѣванне.
- Gleich viel, adv. рѣвно.
- Gleich weit, adj. рѣвно далекий.
- Gleich wichtig, adj. рѣвноважный, рѣвноѡ ваги ober цѣни.
- Gleichwie, adv. такъ якъ, подобно якъ.
- Gleichwinkelig, adj. рѣвнокутный.
- Gleichwohl, adv. предцѣвъ, однако.
- Gleichzeitig, adj. рѣвночасный.
- Gleichzeitigkeit, f. рѣвночасность.
- Gleichzu, adv. прямо, просто.
- Gleiß, f. Gelseise; (Lat. aethusa) блекѡтъ, песыча петрушка.
- Gleißen, v. п. свѣтити ся, надавати, выдавати ся.
- Gleißner, m. лицежвръ
- Gleißnerei, f. лицежврство.
- Gleißnerin, f. лицежврница.
- Gleißnerisch, adj. лицежврный.
- Gleiten, v. п. совгати ся.
- Gleitscher, m. совгальникъ.
- Gletscher, m. ледова гора.
- Glied, n. членъ; das männliche —, членъ мужеский, triv. хуй; das weibliche —, членъ женеский, triv. потка, пѣчь (f); (Reihe) черга, рядъ, шаръ; das — an der Kette звоно, часть, суставъ.
- Gliederbau, m. суставность, складъ членѡвъ.
- Gliederig, adj. маючий члени.
- Gliederigheit, f. бѡль (гостецъ) въ суставахъ.
- Gliederlahm, adj. розслаблений членами.
- Gliedern, v. а. почленити, уложити, подѣлити.
- Gliederreißer, n. Glieder Schmerz, Gliederweh, ломане въ суставахъ, гостецъ.
- Gliedertweise, adv. рядами, чергою, членами.
- Gliedermaß, n. членъ.
- Gliederschwamm, m. нарѡстъ суставный.
- Gliedwasser, n. суставный сокъ.
- Gliemen, f. fissen.
- Glimmen, v. п. тлѣти, жарити ся.
- Glimmend, adj. жаркий.
- Glimmer, m. блискнякъ, блестякъ.
- Glimmern, v. п. блищати.
- Glimpf, m. чемность, звычайность, осторожность, ласка.
- Glimpflich, adj. чемный, звычайный, ласкавый, тихий.
- Gleitfen, f. gleiten.
- Gleitbahn, f. совганка.
- Gleitfähig, adj. совзкий.
- Glockchen, n. звѡнокъ, звѡночокъ, балаболка.
- Glocke, f. звѡнъ, звѡнъ; година; was ist die —? котра година, котрий часъ.
- Glockeln, v. а. звонити.
- Glockenartig, adj. звѡнчастый, звонящий.
- Glockenblume, f. звѡнка, римщина; garunzelartige —, збанята.
- Glockenförmig, adj. звонящий.
- Glockengeläute, n. звонене, звонене.
- Glockengießer, m. звоняръ, звонолѣй.
- Glockengut, n. звѡнна мѣдь, звоновина.
- Glockenhaut, n. звѡнница, звонница.
- Glockenflang, m. звукъ звона.
- Glockenläuter, m. звоняръ, звѡнникъ, паламаръ.
- Glockenschlag, m. ударене въ звѡнъ ober звона.
- Glockenschwengel, m. (Klöppel) серце у звона.
- Glockenspeise, f. звѡнна мѣдь, звоновина.

Wortenspiel, n. куранти (pl.).
 Wortensuhl, m. вязъ (въ дзвонницѣ).
 Wortentaufe, f. посвячене дзвона, крещене дзвона.
 Wortenthurm, m. дзвонница, звонница.
 Wortner, m. дзвонникъ, звонарь, паламаръ.
 Wortie, f. слава, величностъ, свѣтлостъ; (Heiligenschein) вѣнецъ.
 Wortreich, adj. славный, величный, приславный, достославный.
 Wortwürdig, adj. досто славный, блаженный.
 Wortfator, m. толковникъ.
 Wortfaffe, f. толковане, примѣтка.
 Wortfauge, n. вибалушене одет винулене око.
 Wortfen, v. n. вибалушити (вирачити, випулити) очи.
 Wortfen, gluckfen, v. n. квокати, кудакати.
 Wortfack, Wortfackenne, f. квочка, насѣдка, бабка.
 Wortfen, f. gluckfen.
 Wort, n. щасте, гараздъ, таланъ; (fich) — wünschfen щастя собѣ бажати, лѣтствовати собѣ; Glück zu! дай Воже щасте! Господи допомагай! auf gut —, на ослѣпъ.
 Wortfen, v. n. вести ся, гожити, вдавяти ся, щастити ся.
 Wortlich, ad. щастливый, щасливый, блаженный, блаженъ, благословенный; zur glücklichen Stunde въ пору, саме въ часъ; благодатный.
 Wortlichertweise, adv. щастемъ, на щасте.
 Wortball, m. игровисько долѣ (судьби).
 Wortbote, m. благовѣстникъ.
 Wortbude, f. лавка щастя.

Glücksbüchner, m. властитель лавки щастя.
 Glückselig, adj. блаженный, щасливый, безнапасный.
 Glückseligkeit, f. блаженство, щасливостъ.
 Glücksfall, m. щастливый приключай, щасте.
 Glücksgöttin, f. богиня щастя.
 Glücksgüter, pl. дари щастя.
 Glückshafen, m. f. Glückstopf.
 Glückshind, n. щасливецъ.
 Glücksmensch, m. щастливый чоловікъ.
 Glücksrad, n. колесо щастя.
 Glücksritter, m. шибай-голова, пройдисвѣтъ.
 Glücksspiel, n. игра на щасте.
 Glücksspieler, m. грачъ на щасте.
 Glückstand, m. станъ щастя.
 Glückstern, m. щастлива звѣзда, здрка щастя.
 Glückstopf, m. судина щастя.
 Glücksumstände, pl. щасливі взаемини.
 Glückwecsfel, m. перемѣна щастя.
 Glückwurf, m. вергъ щастливый, щасливе кинене.
 Glückwunsch, m. лѣтствоване, поздравлене.
 Glückwünschungsschreiben, n. листъ зъ лѣтствованемъ.
 Glühfen, v. a. жарити, розжарити, розжарити; v. n. жарѣти, розжарити ся, розгорѣти ся.
 Glühend, adj. жаркий, розжаренный, горячий; (glühende Kohle) гранъ.
 Gluthpfanne, f. жарѣвка.
 Gnade, f. ласка, благодать, милосердие, доброта, милостъ; (Vergebung) помилване; Euer Gnaden Ваша милостъ, Ваша свѣтлостъ; Wir von Gottes Gnaden ми Божою милостею.

Snabenbezeugung, f. оказане милости (ласки).

Snabenbild, n. чудесный образъ, чудотворный образъ.

Snabenbrief, m. милостива грамота.

Snabengeb, n. милостиня, ласкавий хлѣбъ.

Snabengabe, f. даръ милостивый, даръ божий.

Snabengehalt, m. Snabengeld, n. платя милостива одег ласкава.

Snabenjahr, n. рѣкъ милостивый.

Snabekette, f. милостивый ланцюгъ.

Snabenreich, adj. щедрый, благодатный, добрый.

Snabenstoß, m. послѣдний смертельный ударъ.

Snabenstuhl, m. молятвище.

Snabentisch, m. столъ Господний.

Snabenvoll, adj. повный милости, милостивый.

Snabentwahl, f. назначене боже.

Snabenzeichen, n. знакъ милости.

Snabenzeit, f. часъ милости.

Snäbig, adj. милостивый, ласкавий, милосердный; Gott sei seiner Seele gnäbig дай ему Боже царство небесне.

Selckfraut, n. f. Stoddenblume.

Sniedeln, v. a. гладити.

Snот, земный духъ.

Snug, adv. f. гениг.

Snurren, v. n. воркотати, бормотати.

Snurrig, adj. воркотливый, бормотливый.

Sold, n. золото.

Soldaber, золота жила.

Soldaber, m. беркутъ, золотий орелъ.

Soldammer, f. стронадя, жовтобрухъ.

Soldamsel, Solddrossel, f. игла, зоня.

Soldapfel, m. яблоко золотне; лубовне яблоко.

Soldarbeit, f. золотна (золота) работа.

Soldarbeiter, m. золотникъ.

Soldauflösung, f. розчинъ (розтока) золота.

Soldbarre, f. пруть литого золота.

Soldbaum, m. золоте дерево.

Soldberg, m. золота гора.

Soldbergwerk, n. рудокопня золота.

Soldblättchen, n. золотий листочокъ; листове золото.

Soldblech, n. золота бляха.

Soldblume, f. золота квѣтка; ивановъ цвѣтъ; жовта билипя.

Soldbrassen, m. золотобровъ.

Soldbraht, m. золотий дротъ.

Soldbrossel, f. Soldamsel.

Soldburst, m. хвѣтъ золота.

Solden, adj. золотий.

Solderg, золота руда.

Soldfabrif, f. виробня золота.

Soldfaden, m. золота нитка.

Soldfarbe, f. золота краска, золота барва.

Soldfarben, adj. goldfarbig золотой краской (барви), золотяний.

Soldfink, f. Gimpel.

Soldfirnik, m. золотий пакѣсть.

Soldfisch, шаранецъ золотий.

Soldfliege, f. f. Blatitäser.

Soldfluß, m. рѣка зъ золотимъ пѣскомъ.

Soldfitter, Solddammer, m. золота пластка, золота бляшка.

Soldforelle, f. золотобровъ.

Soldgelb, adj. золотожувый.

Soldgeloct, adj. золотокучерявий.

Soldgestickt, adj. золотомъ вишиваний.

Soldgewicht, n. вага до золота.

Soldglanz, m. лискъ золота.

Soldgrube, f. рудокопня золота, золота гора; жерело богатства.

Soldhaarig, adj. золотоволосий.

Goldhähnen, п. кропивникъ стрижъ.
Goldhaltig, adj. золото въ собѣ ма-
 ючий, золотоносный.
Goldhäfer, м. зеленка, попь, божа
 коровка, зеленякъ.
Goldklumpen, ш. брила золота.
Goldklee, м. жовта орѣшина, конѣ-
 чникъ.
Goldkönig, м. лите золото, чисте
 золото.
Goldkorn, п. зерно золоте.
Goldküste, f. золотий берегъ.
Goldlack, м. золотий покъстъ.
Goldlahn, м. пласткове золото.
Goldland, п. край богатий въ зо-
 лото.
Goldmacher, м. золотаръ.
Goldmacherei, **Goldmacherkunst**, f.
Goldmachen, п. золотарство.
Goldmilz, f. **Goldlebertraut**, п. золо-
 та (кашлянолмна) трава.
Goldmünze, f. золота монета.
Goldpapier, п. золотий паперъ.
Goldprobe, f. золота грѣба.
Goldregen, м. щедренець, рокитникъ.
Goldreich, adj. богатий въ золото.
Goldruthe, f. наволочъ (f.).
Goldsand, м. золотий пѣсокъ.
Goldschaum, м. листове золото,
 книже золото.
Goldscheider, м. золотоплавникъ.
Goldschläger, м. золотобийникъ.
Goldschmied, м. золотникъ.
Goldschmiedearbeit, f. золотництво.
Goldspinner, м. золотопрядець.
Goldstaub, м. золотий пилъ.
Goldsticker, золотощий.
Goldstickerin, f. золотошваля.
Goldstoff, м. золотовина.
Goldstück, п. золота монета, золо-
 тий грѣшъ.
Goldtinktur, f. золотий розчинъ.
Goldwage, f. f. **Goldgewicht**.
Goldwasser, п. золота горѣвка.

Goldwäſche, f. прополокане ober про-
 миване золота.
Goldweide, f. золотуха.
Goldwirker, м. золототкачъ.
Goldwiesensblume, f. f. **Dotterblume**.
Goldwurz, f. золотий корѣнь; зла-
 тоглавъ.
Golf, м. заливъ, затока, лиманъ.
Gondel, f. гондоля, венецкый бай-
 ракъ, лодка.
Gondelführer, **Gondelier**, м. гондоль-
 никъ.
Gönnen, v. а. доброзичити, зичити,
 гожити, желати; завидѣти, зави-
 довати.
Gönnner, м. зичливецъ, добродѣй.
Gönnnerin, добродѣйка.
Gordisch, adj. гордийскый, **gordischer**
Knoten сукъ, рѣчь дуже замо-
 тана.
Gosse, f. вливъ, стѣкъ.
Gothisch, adj. готскый.
Gott, м. Богъ, Господь; **Gott Lob**,
Gott sei Dank! слава Бору! **Gott**
gebe! дай Боже! **Gott behüte!** со-
 храни Господи! храни Боже! **bei**
Gott! бѣгме! въ-богу! **im Gottes**
willen ради Бога, бѣй ся Бога,
 на Бога; **Gott befohlen** прошевай-
 те, бувайте здоровы.
Gottbegeistert, adj. влукновений (оъ
 Бога).
Götterbote, м. посланецъ (вслан-
 никъ) богѣвъ.
Göttergleich, adj. богоподобный.
Götterlehre, f. наука о богахъ, ба-
 снословие.
Göttermahl, п. празникъ богѣвъ.
Götterspeise, f. ѣда богѣвъ.
Götterspruch, м. виречене богѣвъ.
Göttertraut, м. напитокъ богѣвъ,
 нектаръ.
Gottedäcker, м. кладовище, гробови-
 ще, тмиръѣвъ, цвинтаръ.

Готтесбиенст, м. богослужене, служба Бога.
 Готтесбиенслих, adj. богослужебный.
 Готтесфриеде, м. миръ Божий.
 Готтесфурчт, f. страхъ Божий, богобоязливость.
 Готтесфурчтиг, adj. богобоязливый, богомольный.
 Готтесgabe, f. даръ Божий.
 Готтесgebärierin, f. Мати Бога.
 Готтесgelehrtheit, Готтесgelehrsamkeit, f. Богословие.
 Готтесgelehrte, м. богословъ.
 Готтесgabe, f. авранъ; f. Blutfrant.
 Готтесgericht, п. судъ Божий.
 Готтесhaus, п. домъ Божий, церковь (f), храмъ.
 Готтесkasten, м. скарбонка.
 Готтесlästerer, м. богохульникъ.
 Готтесlästerlich, adj. богохульный.
 Готтесlästerung, f. богохульство.
 Готтесläugner, м. безбожникъ, богоборникъ.
 Готтесläugnung, f. безбожничество, безбожнѡсть.
 Готтесlohn, м. надгорода олъ Бога.
 Готтесmacht, f. Бога сила.
 Готтестisch, м. причастие.
 Готтесurtheil, м. засудъ Божий.
 Готтесverächter, м. безбожникъ, богоненавидецъ.
 Готтесbetehrer, м. богославецъ.
 Готтесbergeß, м. f. Adorn.
 Готтесbergessen, a lj. безбожный, нечестивый.
 Готтесbergessenheit, f. нечестивѡсть.
 Готтесfällig, adj. богоугодный.
 Готtheit, f. Божество.
 Готтин, f. богиня, божка.
 Готтlich, adj. божий, божеский, божистый.
 Готтlichkeit, f. божество, божистѡсть.
 Готтloß, adj. безбожный.

Готтloß, слава Богу, хвала Богу, хвалабб; пом. пропр. Богузлавъ.
 Готтlosigkeit, f. безбожнѡсть, беззаконие.
 Готтmenich, м. богочоловѣкъ.
 Готтselig, м. побожный.
 Готтseligkeit, f. побожнѡсть.
 Готте, м. божокъ, бовванъ, вудолъ, буванъ.
 Готтенbild, п. божокъ.
 Готтенbieder, м. бовванопоклонникъ, поганинъ.
 Готтенbienst, f. бовванопоклонство, вудолство, поганство.
 Готтенpriester, м. поганский ерей.
 Готтenteipel, м. поганска божица.
 Готтbernante, f. учителя.
 Готтbernement, п. рядъ, губерния.
 Готтberneur, м. намѣстникъ, правитель, пекатель.
 Готт, п. грѡбъ, могила.
 Готтbeln, v. a. нипати.
 Готтbeisen, п. мотика, рискаль, горѡдникъ; f. Готтstichel.
 Готтbelelle, f. лопатка.
 Готтben, v. a. копати, рити. рѣзати, вирѣзовати.
 Готтben, м. рѡвъ, перекѡпъ.
 Готтber, м. копальникъ.
 Готтberin, f. копальница.
 Готтbednacht, f. грѡбова нѡчъ.
 Готтbestille, f. грѡбова тишина.
 Готтbhügel, м. могила.
 Готтblad, п. надгрѡбна пѣсня.
 Готтmal, п. надгрѡбникъ.
 Готтmeißel, м. рильце, долото.
 Готтschritt, п. мотика, горѡдникъ, рискаль, закова.
 Готтtschrift, f. надгрѡбный написъ.
 Готтstättte, f. грѡбъ, могила.
 Готтstein, м. надгрѡбный камънъ.
 Готтstichel, м. лобало, рильце.
 Готтtud, п. смушокъ.

Grab, м. ступень, ступень (gen. ступня); (Würde) достоинство.
 Grabation, f. поступенность, ступенованье.
 Grabiren, v. а. чистити, градируюти.
 Grabirhaus, п. градирий дѣмъ.
 Grabirung, f. градируютие.
 Grabirt, adj. мающій ступень университетскій.
 Graf, м. Графъ.
 Gräfin, f. Графиня.
 Gräflich, adj. графскій.
 Graffschaft, f. графство.
 Gram, м. гризота, печаль, журба, журá.
 Gramen, v. г. гризти ся, журити ся, розпукати ся надъ чимъ.
 Grämlich, adj. журный, маркотный.
 Grämting, м. ряда, рядавецъ.
 Grammatif, f. грамматика, письменница.
 Grammatiker, м. грамматикъ.
 Grammatifch, adj. грамматичный, письменничный.
 Gran, п. гранъ, зерно.
 Grän, п. гренъ.
 Granat, м. крухликъ; гранатъ, граната.
 Granatapfel, м. гранатове яблоко.
 Granatenbaum, м. граната, гранатове дерево.
 Granatier, м. гранадиръ.
 Grand, м. грубый пѣсокъ.
 Grandig, adj. грубопѣсковый.
 Grantig, adj. зерноватый.
 Granit, м. дикий камѣнь, гранитъ.
 Granne, f. остякъ, вузь, ость.
 Granuliren, v. а. дробити, зернить.
 Gränze, f. Grenze.
 Grapp f. Farbenröthe.
 Graben, v. а. ухватити, украсти.
 Grab, п. трава; dürrer Grab сушнякъ.

Grabartig, adj. травистый.
 Grabant, f. f. Raufenant.
 Grabblume f. f. Gartenkeife.
 Grabbusch, м. купина.
 Grabbutter, f. мазево масло.
 Gräschen, п. травочка.
 Grasen, v. п. траву ѣсти, пастн ся.
 Gräserci, f. кошене травы, трава, сѣно.
 Gräsfalter, м. волове очко.
 Gräsgarten, м. травникъ.
 Gräsgrün, adj. травяной барви, зеленый.
 Grässtalm, м. стебло травяне.
 Gräsheckt, м. зеленоста щука.
 Grässtüpfel, м. скакунъ, польный коникъ, цвѣркунъ полевый.
 Gräsicht, adj. травистый.
 Gräsig, adj. травяной.
 Gräskeim, м. травяной зародокъ.
 Gräsblätter, м. f. Wachtelkönig.
 Gräslein, п. травка, травочка.
 Gräslinde, f. липа звичайна.
 Gräsmüde, f. малиновка.
 Gräsplatz, м. травникъ, мурава.
 Gräsreich, adj. травный.
 Gräspferd, п. цвѣркунъ (свѣргунъ) полевый, скакунъ, коникъ полевый.
 Grässiren, v. п. лютовати, всюди бути.
 Gräsheckt, (Grünheckt), м. дятель ясный ober зеленый.
 Gräßlich, adj. страшный.
 Gräsbirzel, f. пирый, пиринка.
 Gräte, f. остякъ, ость.
 Gräte, f. (an einer Schneide) остро, дротъ.
 Grathobel, м. столярскій струголь.
 Gratiaf, п. подарокъ, даръ.
 Gratification, f. винагорода, подарокъ.
 Gratiß, adj. даромъ, бесплатно.
 Grätig, adj. остистый, дроватый.

Gratulant, m. лѣтствующий; Ne-
jahregratulant новолѣтникъ, бе-
реза.
Gratulation, f. лѣтствоване, поздо-
рвлене.
Gratuliren, v. п. лѣтствовать, по-
здоровляти.
Graul, adj. сѣрый, сивий; graues
Haupt сивина, сива голова, бу-
рый; mit grauen Augen сивоокий.
Graubart, adj. сивобородий, ста-
рикъ.
Grauen, n. страхъ, острахъ, триво-
га, ужась.
Gräuel, m. страхъ, ужась, мер-
зость, огида.
Gräueltthat, f. мерзке oder огидне
дѣло.
Grauen, v. п. сѣрѣти, сивѣти; (vom
Tageabanbruch) свитати, днѣти, сѣ-
рѣти, на день зазарѣти; (Schauer
empfinden) лякати ся, бояти ся,
страшити ся.
Graugelb, adj. сѣрожелтый, рябий.
Grauhaarig, adj. сивоволосий.
Graufopf, m. сива голова, сивакъ.
Graulich, adj. сивавий, сѣравий;
(furchtsam) боязливий; (fürchterlich)
страшный.
Gräulich, adj. страшный, огидный.
Graupe, f. крупы, логаса.
Gräupeln, v. imp. сѣ gräupelst дрѣ-
бный градъ иде.
Graupner, m. Graupensuppe, f. кру-
пникъ.
Grauß, m. (Schutt) румъ, румуши-
на, грузы; (Grauen) страхъ, у-
жась, тревога, торопѣть.
Grausam, adj. лютий, строгий, су-
ворый, сердитый, парѣсний, жер-
стокый; страшный, грѣзний.
Grausamkeit, f. лютъ, лютѣсть, су-
ворѣсть, жерстокѣсть.

Grauschimmel, m. сѣрый кѣнь, си-
вий кѣнь.
Grausig, adj. страшный, ужаский.
Grauspecht, m. добчачъ, ковтачъ.
Grauwerk, n. бѣгчий мѣхъ.
Grabamen, n. f. Wefchwerde.
Grabeur, Grabirer, m. ритовникъ.
Grabiren, v. а. ритовати, вирѣзо-
вати.
Grabirer, f. ритовництво
Gravitation, f. гравитация.
Gravitätisch, adj. важный, поважный.
Grazie, f. грация; приятность.
Greif, m. левъ крилатый.
Gregor, m. Григорий, Гринь, Гриць.
Greifen, v. а. ловити, фатати, уxo-
пити, зловити, брати, спѣймати,
взяти; and Leben—, наставати
на чье жите; an die Ehre—,
оскорбляти чью честь, удерти
кому лица; in's Amt—, мѣшати
ся въ чье дѣло; um sich greifen
объачувати, розпросторувати ся;
man kann es mit Händen—,
то очевисно, то цѣлкомъ ясно;
einem unter die Arme—, допома-
гати кому.
Greifig, greiflich, adj. дающий ся уxo-
пити (зловити).
Greifgeit, m. грифъ
Greifspiel, n. хватанка.
Greinen, v. п. плакати.
Greiner, m. плаксый
Greiß, m. старецъ, старикъ, дѣдъ,
дѣдокъ.
Greifen, v. п. старѣти ся, сивѣти.
Greisenalter, n. старѣсть.
Grell, adj. рѣзкий, яркий, бистрый;
проймавий.
Grellheit, f. рѣзкѣсть, бистрѣсть;
проймавѣсть.
Grenadier, m. гранатиръ, гранадиръ.
Grenzaufseher, m. стражникъ.
Grenzbaum, m. граничне дерево.

Grenzbeiter, м. объздиикъ.
 Grenzborf, п. село граничне.
 Grenze, f. граница, кордонъ. межа; оһне Grenzen неограничений, безкрайй, безкрайний.
 Grenzen, v. п. граничити, припираги; походити.
 Grenzenlos, adj. неограничений, безкрайний, безгърный.
 Grenzfestung, f. гранична твердия.
 Grenzfluß, м. гранична рѣка.
 Grenzgraben, м. граничный стовпъ.
 Grenzhügel, м. ковецъ.
 Grenzlette, f. граница, кордонъ.
 Grenzpfahl, м. стовпъ граничный ober межевий.
 Grenzsäule, f. стовпъ граничный
 Grenzscheide, f. межа, розстанъ.
 Grenzschreibung, f. ѳдмежоване.
 Grenzstadt, f. граничне мѣсто.
 Grenzstein, м. межа.
 Grenzstreit, м. споръ (сварка) о границѣ.
 Grenzwachhaus, п. чертакъ.
 Gricbe, f. вишкварокъ.
 Griebß, п. сердце, комѳрка.
 Grische, м. Грекъ.
 Griechensland, п. Греция.
 Griechisch, adj. греческий, грецкий.
 Grieb, м. пѣсокъ мѣлкий; каша дрѳбна, крупы; (in den Nieren) камънъ нирковий.
 Griebartig, adj. разовий.
 Griefseln, v. п. дрощъ чути; es gießelt mich дрощъ мене перей мае.
 Griebgram, м. мръй (gen. мръя).
 Griebgrammen, v. п. скреготати зубами, бовдурити ея, мро дивити ся.
 Griestmehl, п. разова мука, зерниста мука.
 Griff, м. ловлене, фатане, возъмлене; eine Handvoll горсть; (Klaue)

когтъ; (Stiel) держанъ, держанъ, держаало, ручка, ушко, черенпѣ, рѳгъ, топориче; (Kunstgriff) обо роги, штуки.

Griffbrett, п. струница.
 Griffel, м. рильце, писало; шийка.
 Griffelförmig, adj. рильцеватий.
 Grille, f. свершукъ, цвѣркунъ, свѣргунъ; (Einbildung) маячня, дивеса, причудъ, вибаги, примха.
 Grillenfang, adj. примховатѳсть, чу дацтво.
 Grillenfänger, м. чудакъ, дивесникъ.
 Grillenfängerei, f. чудацтво, примха, дивеса, брдия.
 Grillenhaft, adj. дивесний, примховатий.
 Grimasse, f. примха, дивеснѳсть, бажня, вигадъ, вибаги.
 Grimassenmacherin, f. вередница, вигадчица.
 Grimm, м. гнѣвъ, злѳсть, парѳснѳсть, яросливѳсть.
 Grimmdarm, м. кутна кишка.
 Grimmen, п. рѣзане въ животѣ, кольки.
 Grimmig, adj. яросливий, строгий, жерстокий, зажертий, лютий; мрий; дикий, хижний.
 Grind, м. короста, сѳлоди (pl.), шолуди, струпъ.
 Grindig, adj. солодивий, шолудивий, паршивий.
 Grindkopf, м. шолодивецъ, паршивецъ; паршива голова.
 Grindkraut, п. грудна трава.
 Grindwurz, f. шавникъ, шавъй, дика гречка.
 Grinsen, v. п. шкирити ober скалтити зуби, смѣяти ся; плакати.
 Grippe, f. хрипка.
 Griffeln, п. арижене.

Grob, adj. разовый; грубый, брусоватый, невзвѣдливый, невѣдливый, простиный, нелюдный, нечестный.
Grobhaarig, adj. грубоволосый.
Grobheit, f. грубость, невзвѣдливость, нечестность, невѣдливость.
Grobian, m. брусъ, простакъ.
Grobörnig, adj. грубозернистый.
Gröblich, adj. грубоватый, брусоватый.
Grobhämmer, m. коваль (оде грубошовой работы).
Größe, m. сердце, коморка.
Grölen, v. п. кричать, горлати; плакати.
Gröler, m. горлачь, крикунъ; плаксивый.
Gross, m. зависть, ненависть, вражда, затыга.
Grossen, v. п. зяле мата на кого, сердити ся; гучѣти.
Groschen, m. грѣшъ, шагъ, дуаокъ.
Groß, adj. великий; (вем Виссе nach) високий, великий, зрослый; спорый; ungeheuer — гаведный, гавязный, ломоватый, величезный; ziemlich — подвеликий; im Großen handeln гуртомъ торговати; großziehen зростити, плекати, выплекати; groß thun попилити носа, дути ся.
Groß, p. дванадцать тузинѣвъ.
Großadmiral, m. великий Адмиралъ.
Großartig, adj. окатый, великоокый.
Größe, f. величина, величѣнь, величье (f.), великость; зрость, рѣсть.
Großeltern, pl. дѣдъ и бабка; дѣди, предки.
Großentel, m. правнукъ, вращуръ.
Großentel, f. правнучка.
Großentheils, größtentheils, adv. по большѣй части, наибольше, найчастѣйше.

Großer, m. Вельможа.
Großfeldherr, m. Великий Гетманъ.
Großfürst, m. Великий Князь.
Großfürstenthum, n. Велике Князьство.
Großfürstin, f. Велика Княгиня.
Großgliederig, adj. великочленный.
Großhändler, m. гуртовный купецъ.
Großhandel, m. торгъ гуртовный oder гуртомъ.
Großherr, m. Султанъ.
Großherrlich, adj. султанский.
Großherzig, adj. великодушный.
Großherzigkeit, f. великодушность.
Großherzog, m. великий князь (во свѣда).
Großherzogthum, n. велике князьство (во свѣдство).
Großjährig, adj. лѣтний, повнолѣтний.
Großkanzler, m. великий Канцлеръ.
Großknecht, m. старший паробокъ (батракъ).
Großkopf, m. головачъ, головатый.
Großköpfig, adj. головатый.
Großkreuz, n. великий крестъ.
Großmächtig, adj. високоможный, многосильный.
Großmacht, f. потуга.
Großmaul, m. губачъ, губатый; f. Wähler.
Großmeister, m. Великий Мистеръ.
Großmuth, m. великодушность.
Großmüthig, adj. великодушный.
Großmutter, f. бабка.
Großmütterchen, n. бабуся, бабуня, бабуненька.
Großmütterlich, adj. бабчинный.
Großnasig, adj. носатый, носачъ.
Großostab, n. книжка въ великую дѣвку.
Großohr, m. братъ дѣда, братъ бабки.

Stoffrara, m. дѣлусъ, дѣло, дѣ-
душко.
Stoffraber, m. хвалко, чванли-
вецъ, горожанинъ, величайко,
хвостикъ.
Stoffraberlei, f. хвалба, горож-
ность.
Stoffraberlich, adj. чванливый, го-
рожанинъ, величннй.
Stoffschreier, m. s. Stoffschal.
Stoffsprecher, m. s. Stoffraber.
Stoffstäbter, m. мащадецъ великого
мѣста.
Stoffstäbtisch, adj. великомѣстскій.
Stoffstirnig, adj. чолатий.
Stoff Sultan, m. Великий Султанъ.
Stofftante, f. пратѣтка, сестра дѣла,
сестра бабки.
Stoffte, adj. наибольшій.
Stofftheil, m. по большою
части.
Stoffthuer, m. величайко, хвостикъ.
Stofftisch, v. p. чванли ся. вичи-
няти ся, горожити ся, велича-
ти ся.
Stofftuch, m. прапрадукъ, пра-
шуръ.
Stoffvater, m. дѣдъ, дѣлусъ, дѣдо.
Stoffvaterlich, adj. дѣдовъ, дѣдовскій.
Stoffvaterstuhl, m. велике кресло.
Stoffvater, m. великий (верховный)
• Вездѣ.
Stoffwack, adj. дивный, чудный, смѣш-
ный, дивообразный.
Stoffz, f. пещера.
Stoffz, f. дѣль, яма, нора, ровъ,
вертепъ, язекъ; (Stoff) грѣбъ,
могила; (Vergiftet) рудокопня.
Stoffz, f. нивана, мулдрована, мер-
гане, вишпорена.
Stoffzopf, m. нищачъ, мерга.
Stoffzeln, v. p. мергати, нищати,
вишпорити, цишпорити, шпор-
тати.

Stoffbau, m. работа въ рукокопни
Stoffblende, f. Stofflicht, n. гѣх-
тария горница.
Stoffberg, n. горна руда.
Stoffwasser, n. вода въ рукокопни.
Stoffler, m. мерга, мергало, шпор-
тало, нищачъ.
Stofflerin, f. нищачка.
Stoff, f. пещера, яма, вертепъ,
грѣбъ, могила.
Stoffmet, n. отава.
Stoff, adj. зелений, ein wenig—
призелений, призеленоватый; (un-
reif) незрѣлый, неспѣлый.
Stoff, n. зеленина, зелень.
Stoff, m. (eines Flusses) дно, сподъ;
(Boden) хотаръ, почва, земля;
(eines Gebäudes) основа, заснова,
подвалина; (Ursache) причина, же-
рело; von Stoff des Bergens всею
(цѣлою) душею; auß dem Stoffe
задля того, тому, (von Stoff auß)
зѣвсѣмъ, до нащиту, цѣкомъ;
zu Stoffe gehen пропастн, заги-
бнути; zu Stoffe rüsten зѣво-
шити; im Stoffe въ самѣмъ дѣ-
лѣ; liegende Stoffe добра недви-
жнй.
Stoffbalken, Stoffbaum, m. подва-
лна.
Stoffbau, m. засноване, основн (pl.).
Stoffbegriff, m. основне (перше)
поняте.
Stoffbesitzer, m. мѣстоманецъ, по-
мѣщикъ.
Stoffblei, n. оловница.
Stoffböse, adj. дуже злий.
Stoffbrief, m. земельный записъ.
Stoffbuch, n. земельна книга.
Stoffehrlich, adj. дуже честный.
Stoffeis, n. лѣдина, икра.
Stoffel, m. ковбель, ковбликъ.
Stoffen, v. a. основати, засновати,
закласти; насновувати.

Grundfalsch, adj. пълкомъ ложний.
 Gründer, m. основатель, закладникъ.
 Grundfarbe, f. первѣсна барва, первѣсна краска; головна краска.
 Grundfeste, f. основа, подвалина.
 Grundfläche, f. основа.
 Grundgelehrte, m. глубокоученый, основноученый.
 Grundgerechtigkeit, f. земельне право.
 Grundgesetz, n. основне право, первѣсний законъ.
 Grundheit, n. f. Ehrenpreis.
 Grundherr, m. дѣдичъ, помѣщикъ.
 Grundidee, f. мысль основна.
 Grundiren, v. a. сподувати, подбарвити.
 Grundkraft, f. первѣсна сила.
 Grundlage, f. основа, заснова.
 Grundlegung, f. засноване, основане.
 Grünlich, adj. основний, вскрѣзливый.
 Grünlichkeit, f. основность.
 Grünling, m. f. Stunzel.
 Grundlinie, f. подстава; начеркъ.
 Grundlos, adj. безденний, бездонный, дуже глубокий.
 Gründonnerstag, m. Великий Четверъ (gen. четверга).
 Grundpfeiler, m. подстава, стовпъ, основа.
 Grundrecht, n. право дѣдичне.
 Grundregel, f. правило головне.
 Grundriß, m. наснова, начеркъ.
 Grundsatz, m. правило, основа, подвалина.
 Grundsäule, f. стовпъ, опора.
 Grundschwelle, f. подвалина.
 Grundsprache, f. первѣсний языкъ, первѣсна мова, первотворъ.
 Grundstein, m. основний (угольный) камѣнь.
 Grundsteuer, f. податокъ земельный, земельне.

Grundstoff, m. первѣстокъ, первотина.
 Grundstrich, m. головна черка
 Grundstück, n. посылость, добро, недвижимъ добра.
 Grundsuppe, f. остоя, осадка.
 Grundtext, m. первотворъ.
 Gründung, f. основане, заложене.
 Grundursache, f. головна причина.
 Grundveste, f. подстава.
 Grundwort, n. первѣсне слово.
 Grundzahl, f. основне число.
 Grundzins, m. земельный податокъ.
 Grüne, n. зеленина, зелень, зелена трава, волѣкъ (gen. у).
 Grünen, v. n. зеленѣти, морѣти ся.
 Grünerde, f. зелена глина.
 Grüngelb, adj. жовтозелений.
 Grünstint, m. вюрѣкъ зеленый.
 Grüntraut, n. зеленина.
 Grünlich, adj. зеленоватый.
 Grünsing, m. f. Fingertraut.
 Grünspan, m. недокисъ мѣднй, ржа мѣдiana.
 Grünspecht, m. зеленый дятель, зелена жовна.
 Grünzen, v. n. рохкати.
 Grünzen, n. рохкане
 Gruppe, f. група, куна.
 Gruppiren, v. a. групповати, скуплювати.
 Gruß, m. привѣтъ, поздравлене, поздоровъ, чоломокъ, поклонъ.
 Grüßen, v. a. кланяти ся кому, поздоровити кого, кланяти ся, здоровити, привѣчати; grüßen Sie ihn von mir ему чоломъ ѡдъ мене, кланяйте ся ему ѡдъ мене.
 Grüße, f. крупы, клѣвкъ, каша.
 Grükopf, m. капустана голова, чѣпъ, бовванъ, дурбаръ.
 Grükwurst, f. кишка кашана.
 Guardian, m. настоятель.
 Guden, v. n. глядѣти, дивити ся.

Guder, м. школьце.
Gudkasten, м. темна комора, оптична скриня.
Gudloch, п. дърочка до глядана.
Gudluck, м. зазуля.
Guerillakrieg, м. партизанка.
Guhr, f. роблене, киснеяв.
Guillotine, f. головтина.
Guitarre, f. гитара.
Gulben, м. гульденъ, левъ.
Gulben, adj. золотий.
Gültig, adj. важний, цѣнный; законный, правный.
Gültigkeit, f. важность.
Gummi, деревный клѣй, гума.
Gummi Arabicum, п. арабский клѣй.
Gummi elasticum, п. кавчукъ.
Gummicht, adj. клѣястий.
Gummigut, п. гумигута.
Gummiharz, п. клѣйна смола.
Gummieren, v. а. наклеивати, клѣемъ намазувати.
Gummitwasser, п. клѣйна вода.
Gundelrebe, f. котячѣ яйца мудики, блюшокъ земный.
Gundermann, м. f. Etderphen.
Günsel, м. ивнявъ, дубровка.
Gunst, f. ласка, радивость, зичливость, приклонность, милость.
Günstig, adj. ласкавий, радивый, зичливый, прихильный, приклонный; (vortheilhaft) вигодный; — e Zeit сама пора
Günstling, м. угдѣль, любимецъ.
Gurgel, f. горло.
Gurgeln, v. а. горло полокати (во-дою).
Gurgelwasser, п. вода до полокана горла.
Gurte, f. огброкъ, огирокъ.
Gurtenförmig, adj. огирковатий.
Gurtenfern, **Gurtenfame**, м. сѣмя (на-сѣне) огиркове.
Gurtenfrau, п. крѣпъ.

Gurtenfalat, п. шалата зъ огир-ковъ.
Gurt, м. попруга; поясъ, ремѣнь.
Gürtel, м. поясъ, ремѣнь.
Gürtelkraut, п. f. Bärlapp.
Gürtelhier, п. звѣря броня.
Gürten, v. а. перезати, опоясати, приперезати.
Gürtler, м. поясникъ.
Gürtlerhandwerk, м. поясничество.
Guß, м. одливане, лите, плавлене, топлене; (Regenguß) злива; вилить.
Gußeisen, п. зельзо лите, чугуунъ.
Gußform, f. ливне творилко.
Gußregen, м. злива, сильный дощъ.
Gußstein, м. стѣкъ нечистоти.
Gußwerk, п. чугуунна работа.
Gut, adj. добрый, доберь, хороший; gutes Wetter хороша погода, погоже (погодливе) веремя; auf— Glück на щасте; einem gut sein гожити кому, любити кого; ich habe bei Ihnen 10 Gulden gut я маю у Вазъ еще 10 левѣвъ, Ви менѣ 10 левѣвъ винна; wie-der — machen оправити, надгерадити, заплатити; gute Aufführung добре поведене; für einen gut sagen ручити, одвѣчати за кого; im guten по дружному, безъ сварка; kurz und gut однимъ словомъ.
Gut, п. добро, майно, мастокъ.
Gutachten, п. судъ, гадка.
Gutartig, adj. добрый, ласкавий, обичайный.
Gutartigkeit, f. доброта сердца, обичайность.
Gutbefinden, п. судъ; воля.
Gutbünden, п. f. Gutbefinden.
Güte, f. доброта, добродѣть, ласка; haben sie die Güte будьте ласкави.
Güter, pl. добра.

Gutheifen, n. одобрѣнъ, приймленъ.
 Gutheifen, v. a. одобрити, прийняти
 за добре.
 Gutheit, f. доброта.
 Guthezig, gutmüthig, adj. добросер-
 дный, добродушный.
 Guthezigkeit, f. добросерднѣсть, до-
 бродушнѣсть.
 Gütig, adj. добрый, ласковый, ми-
 лостивый, благий.
 Güte, f. добрѣсть, ласковѣсть,
 благодѣть.
 Gütlich, adj. мирный, дружный, при-
 ятѣльскій.
 Gutsagung, f. порука.
 Gutsbesitzer, m. двѣдчъ, обиватель.
 Gutsheer, m. двѣдчъ, помѣщикъ.
 Gutsheerrin, f. двѣдичка.
 Gutthat, f. добродѣство.
 Gutthäter, m. добродѣй.
 Gutthäterin, f. добродѣйка.
 Gutthätig, adj. добродѣтельный.

Gutthätigkeit, f. добродѣтельность.
 Gutthun, v. n. оболушннмъ бути,
 слухати.
 Gutwillig, adj. добровольный, охо-
 чий.
 Gutwilligkeit, f. добровольность.
 Gymnasiast, m. ученикъ гимназій.
 Gymnastik, f. гимнастика.
 Gyps, m. гипсъ, бѣла глина.
 Gyparbeit, f. бѣлоглинна работа.
 Gypsartig, adj. гипсовый, бѣлогли-
 нный.
 Gypsbild, n. образъ зъ бѣлозъ глины.
 Gypsbruch, m. бѣлоглинна рудоко-
 пня.
 Gypsdecke, f. бѣлоглинна пѣвала.
 Gypsen, v. a. бѣлою глиною покри-
 вати.
 Gypser, m. Gypsarbeiter, m. бѣло-
 глиняникъ.
 Gypsgrube, f. бѣлоглинна яма.
 Gypsfrant, n. лицець.

G. F. G.

Gal int. gal! ахъ! ага!
 Haar, n. волосъ, волосъ; (von Thier-
 haaren) шерсть; bei einem —, im
 ein —, о волосъ, безмалъ, малю
 що не; emporgestäubtes —, гиря;
 Haare auf den Zähnen haben бути
 смѣлимъ, бути хоробримъ; einen
 bei den Haaren zu etwas ziehen на-
 силу нудити кого до чого.
 Haarband, n. Haarbinde, f. стрѣчка,
 виплѣтка.
 Haarbereiter, m. волосѣльникъ.
 Haarbeutel, m. мѣшчѣ на волосъ.
 Haarbusch, m. Haarbüschel, пучокъ (кла-
 потъ) волосъ, чубъ, чуприна.
 Haardede, f. волосница.

Haaren, v. n. und sich —, лѣннати ся,
 облазити, лннати.
 Haargröhte, f. коса.
 Haargrünig, adj. волосистый.
 Haarsicht, adj. схожий на волосъ.
 Haartig, adj. волохатый, кустратый,
 кострубатый, кошлатый, мохна-
 тый; haariger Mensch вовколакъ,
 вовколабъ.
 Haarfamm, m. гребень.
 Haarflein, adj. тонкий oder малень-
 кий якъ волосъ; дуже подро-
 бный.
 Haarträuffer, m. Haarfüßler, m. ку-
 дерникъ.

- Haarworte, f. кучеръ, кучеръ (pl.), кура.
- Haarwurz, adj. безволосый, лысый.
- Haarnadel, f. шпилька.
- Haarpust, m. мушка.
- Haarreste, f. масть до волоса.
- Haarscharf, adj. бриткий, дуже острый, подробеный.
- Haarschere, f. ножны до стриженья, стрижки.
- Haarschopf, m. чуприна.
- Haarsieb, n. ситце, ситко.
- Haarsel, n. завойбчка.
- Haarspitze, f. конецъ волоса.
- Haarstraubend, adj. вьривый, куструбатый.
- Haartuch, n. волосница, цѣдилко, сито.
- Haarwache, n. масть до волоса, помада; суха жила.
- Haarweide, f. рокилина.
- Haarwuchs, m. растъ волоса.
- Haarwulst, m. полущка.
- Haarzopf, m. коса; Haarzopfbinde косякъ.
- Haarzotteln, pl. кудла, кудри, патли, патла.
- Habe, f. маготъ, майно, манокъ, дѣбро.
- Haben, v. а. мати; ich habe nicht не маю, у мене нема (нѣтъ); es hat nichts auf sich не значить ничего.
- Habenichts, m. ничоманъ.
- Haber, m. овесь.
- Haberbrei, m. овсяна каша.
- Haberbrod, n. овсяникъ, овсяный хлѣбъ.
- Habericht, m. сварливецъ, звадникъ.
- Habergruete, f. овсяна каша, овсяна крупа.
- Habermehl, n. овсяна мука.
- Haberhaa, m. вѣшокъ зъ овсомъ, вѣшокъ на овсѣ.

- Haberflecken, m. овсяный жезкъ, овсяна вода.
- Haberflechte, Haberflamme, f. вишня скороспѣла.
- Haberstroh, n. овсянка, овсяна солома.
- Habertwurz, f. козлова борода, козича борода.
- Habgrut, f. f. Habgrut.
- Habhaft, adj. жаючий; — werden достати, получить, споймати.
- Habsicht, m. ягробъ, яструбъ.
- Habsichtsnase, f. орлиный носъ, (горбатый носъ).
- Habilitation, f. габилитация.
- Habit, m. одѣжъ (f.), одежда.
- Habschaft, Habseligkeit, f. f. Habr.
- Habsucht, f. користолюбность, горлашиность, жида, жадность.
- Habsüchtig, adj. користолюбный, горлашный, жаденъ, жадный, горлашливый.
- Habsüchtige, m. користолюбникъ, горлашникъ.
- Häbteil, n. топоръ.
- Haede, f. мотика, бартка, кѣдликъ; (Gerse) пята, зайтокъ, напатокъ.
- Haeden, v. а. копати, свѣчи, рубати; (mit dem Schnabel) клювати, добвати.
- Häckerling, m. Häcksel, n. сѣчка.
- Häckerlingsband, f. сѣчкария.
- Haackloz, m. някъ, пень.
- Haackmesser, n. сѣкачъ.
- Häcksch, m. кноросъ.
- Häcksel, n. сѣчка.
- Hader, m. колотъ, колотня, вархолд, бойня, затыгъ, галабура, сварка.
- Hader, m. (Quimper) шкомага, шмата, лахъ, стирка, матка, ринад.
- Haberer, m. сварникъ, сварливецъ, звадникъ, дѣреза.

Җаберһафт, adj. сварливый, звадли-
вый, колотливый.

Җаберlumpensammler, m. шматяръ,
лахманъ.

Җаберn, v. n. сварити ся, гаркати ся.

Җаберsucht, f. сварливость.

Җаберsuchtig, adj. сварливый.

Җаҗен, m. пристань, пристанище,
пристановисько, затока, лиманъ;
(Lopf) горнецъ, начине.

Җаҗенmeister, m. наглядникъ лиману.

Җаҗенstadt, f. пристанне мѣсто, мѣ-
сто зъ лиманомъ.

Җаҗер, f. Haber.

Җаҗerei, Җаҗарie, f. школа на мори.

Җаҗф, n. море, лиманъ.

Җаҗner, m. гончаръ.

Җаҗт, m. oder n. подецька.

Җаҗт, f. арештъ, гарештъ, взынция.

Җаҗт, n. застяжка, запинка, га-
чокъ.

Җаҗтbrief, m. листъ гончий.

Җаҗтен, v. n. прислѣяти ся, держа-
ти ся; остати ся; für etwab—
одвѣчати за що, ручити, бути.

Җаҗтен, f. heften.

Җаҗебуше, f. грабъ, грабина; jun-
ge—, грабчакъ.

Җаҗебутте, f. гололовина, свербило.

Җаҗеborn, m. глѣгъ.

Җаҗеholz, n. запусъ.

Җаҗел, m. градъ; шрѣтъ.

Җаҗелn, v. imp. градъ иде.

Җаҗелschlag, m. градобищъ.

Җаҗелwetter, n. буря (грѣмъ) зъ гра-
домъ.

Җаҗелwolfe, f. градова хмара.

Җаҗен, v. a. (hegen) городити, (be-
wahren) удержувати, плекати,
сохраняти; das Wild—, плекати
личину; den Wald—, плекати лѣсъ,
запустити на лѣсъ.

Җаҗер, adj. сукорлявий, худий, ху-
лощавый, кошавый.

Җаҗереiter, Җаҗеbereiter, m. лѣсни-
чий, злѣсний, гаѣвий.

Җаҗерkeit, f. сукорлявость худость,
кощавость.

Җаҗестolz, m. безжѣвникъ.

Җаҗеweiße, f. заборонене пасовисько;
f. Wachweiße.

Җаҗезeit, f. нелови (pl.).

Җаҗigung, f. городжене, удержоване,
плекане.

Җаҗер, m. (Heher) сойка.

Җаҗn, m. когутъ, пѣвень; (am
Schiefsgewehr) курокъ; f. Krache;
barnach wird kein Җаҗn trāhen o
томъ никто думати не буде, про
се никто питати ся не буде.

Җаҗnbutte, f. свербило.

Җаҗnchen, n. когутецъ.

Җаҗnenbalken, m. верхна банта, бан-
тина.

Җаҗnenfuß, m. болотне зѣле, я-
скѣръ; scharfer—, терпибѣда.

Җаҗnenkamm, m. курячий гребѣнь;
(eine Pflanze) звѣнецъ, звѣночки
(pl.).

Җаҗnenhorn, m. куряча острѣжка.

Җаҗnentritt, m. зародокъ въ яйцѣ.

Җаҗnrei, m. рогунъ, рогоносъ.

Җаҗi, Җаҗisch, m. вовкъ морской.

Җаҗn, m. гай, лѣсокъ, дуброва,
лугъ.

Җаҗnbuche, f. грабъ.

Җаҗtchen, n. гачокъ, зашпинка, за-
цѣпка.

Җаҗtelig, adj. гачковатый, f. bedeut-
lich.

Җаҗteln, v. a. зацѣпляти, гакомъ
зачѣпнати.

Җаҗen, m. гакъ, ключка.

Җаҗen, v. n. зацѣпнати, взяти га-
комъ oder ключкою.

Җаҗenbüchse, f. винтовка.

Җаҗenlachse, m. лосось (самецъ).

Җаҗenpflug, m. соха, рало.

Halenzahn, м, кла, кливакъ.
 Hälse, f. колѣнный згибъ.
 Halb, adj. пѣвъ (mit folg. gen.) половина; anderthalb пѣвтора; halb schwartz навпѣвъ чорный.
 Halbärmel, м. короткий рукавъ.
 Halbbier, п. пѣвпиво.
 Halbbruder, м. зведеный братъ.
 Halbbürtig, adj. зведеный.
 Halbbunzel, в. смеркъ, сумеркъ.
 Halben, м. Halbe, f. половина, половинака.
 Halben, halber, праер. (mit gen.) ради, задля, для, ведля, ззаради.
 Halberstorben, adj. пѣвмерлий.
 Halbfenster, п. пѣвѣоконце.
 Halbgelahrte, м. недоученый, недоука.
 Halbgeloch, в. пѣвповерхъ.
 Halbgelochwister, в. pl. зведенята, зведенюкъ.
 Halbgott, м. пѣвбожокъ.
 Halbhemd, в. шмизетка.
 Halbjahr, г. пѣврѣкъ.
 Halbjährig, adj. пѣврѣчний, пѣвлѣтний.
 Halbinsel, f. пѣвѣостровъ.
 Halbiren, в. а. дѣлити на двѣ части (половини), роздѣвчати.
 Halbtind, п, зведена, зведенюкъ.
 Halbtreis, м. пѣвколо. пѣвкружокъ.
 Halbfagel, f. пѣвшаръ.
 Halbmesser, м. пѣвпоперечникъ.
 Halbmetall, в. пѣвметаль.
 Halbmond, м. пѣвмѣсяцъ.
 Halboffen, adj. навпѣвъ розтвореный.
 Halbpant, п. половина до половины.
 Halbrund, adj. пѣвкруглый.
 Halbschatten, м. затѣнокъ, притѣнокъ.
 Halbschid, Halbschied, f. половина.
 Halbschürig, adj. у-вторе стриженый.
 Halbschwester, f. зведена сестра.

Halbscheiden, adj. пѣвшокковий.
 Halbstiefel, м. короткий чобѣтъ.
 Halbstündig, adj. пѣвгодинный.
 Halbtägig, adj. пѣвденный.
 Halbtodt, adj. пѣвмерлий.
 Halbtuch, в. пѣвсуконце.
 Halbwagen, м. кочъ.
 Halbweg, halbweg, adv. ѡдъ бѣди, ѡдъ лиха.
 Halbzirkel, м. пѣвкружокъ.
 Halbe, f. копецъ; звислѣсть.
 Hälfte, f. половина, полка.
 Halfter, f. наголовачъ, уздечка, брозда.
 Halstern, в. а. уздечку наложить, нагнуздати, броздати.
 Hall, м. звукъ, голось.
 Halle, f. сѣни (pl.), бабинець, притворъ; рядъ; f. Salzwerk.
 Halleluja, аллуя; f. Buchampfer.
 Hallen, в. п. роздавати ся, звучати, брѣвѣти.
 Hallor, м. солѣваръ.
 Haln, м. стебло, соломка, трѣствѣлка. бадило.
 Halmchen, п. стебельце, бадильце.
 Halmen, в. в. стебелити ся, колосити ся.
 Halsid, в. галовидъ.
 Hals, м. шия; (die Kehle) горло, пелька; bis an den—, по шию; über Hals und Kopf на лобъ на шию, спѣхомъ, скоро, перуномъ, громомъ; einem um den — fallen обдѣмати кого; auf dem Halse liegen сидѣти кому надъ каркомъ; aus vollem Halse lachen смѣяти ся на всю губу (на цѣле горло); (der Hals eines Topfes) вѣнцъ (pl.); zum Halsbrechen на безголове.
 Halsband, м. шийна жила.
 Halsarbeit, f. напрасна работа.
 Halsband, в. намисто; (der Hund) нашійникъ.

Halbbinde, f. нашийникъ, напшкъ.
 Halbsbränne, f. лавица, яба.
 Halbsbrechend; adj. набезголовий.
 Halbsbrüse, f. шейный зови.
 Halbscifen, n. зельзний нашийникъ.
 Halsentzündung, f. запальне горла.
 Halsgericht, n. уголовный одер лобный судъ.
 Halsgeschwulst, f. шейна опухоль.
 Halskette, f. ретязъ (ланцюгъ) шейный.
 Halskragen, m. ковшъръ олъ ший.
 Halskrause, f. брижъ, ковшърокъ.
 Halskraut, n. f. Glockenblume.
 Halsknöchel, m. мязи шейный.
 Halsknoche, f. лобна справа, уголовне дло.
 Halsknochen, m. наместо.
 Halsknochen, f. нитка перловъ, наместо.
 Halsknochen adj. прямой, впертый, упорный.
 Halsknochenheit, f. прямота, упорность, затыга.
 Halsknochen, n. хустка на ший, напшкъ.
 Halsknochen, n. бдль въ горль; бдль въ ший.
 Halswirbel, m. вязъ шейный, вязъ (pl.).
 Halswunde, f. рана шейна.
 Halt, m. f. Festigkeit; Halt machen опидати ся, стануть; одирадъ ся.
 Halt, int. бердо! стой! слухай! говъ!
 Haltbar, adj. вдержливый, тривалий, повный, мдцный; надъный.
 Haltbarkeit, f. вдержливость, тривалость, твердость; надъность.
 Halten, v. а, держати, мати; додержувати, вповнити, сохранять; dafür halten почивати, думати; Wort —, додержати слова; in sich halten обдымати одер местины въ

собъ, зельзнати; hoch halten по-важати, цднати; eine Rede —, рвчы, говорити; es mit einem —, держати чью сторону; gegen einander —, порднати; schwer —, тяжко бути; Ordnung —, держати (наблюдати) порядокъ; Tru und Glaube —, бути, вярнмиъ; das Maul —, мовчати, на говорити; auf; Träume —, въ снн вярти; gehen —, подати ся, дедати ся на шо; v. n. dauerhaft, fest sein, бути, тривалимиъ, бути, твердымиъ; (still stehen), стануть, оставити ся.
 Hammer, m. молотъ, подопра.
 Hämmer, m. сходовидъ.
 Haltung, f. держане; f. Anstand.
 Haltpunkt, m. одора.
 Haltlos, adj. безъ подстави.
 Halsknoche, m. гультай, гольфъдака.
 Hämmer, m. савъ.
 Hämmerisch, adj. здосидъ, лукавий.
 Hämmer, m. барадъ.
 Hämmerfleisch, n. бараница, баранче мясо.
 Hämmerfell, n. бараняча шкура.
 Hämmerlein, v. а. окопяти одер чисти-ти барани.
 Hämmer, m. молотокъ, клевецъ.
 Hämmerchen, n. молоточокъ.
 Hämmerfisch, m. молотъ морской.
 Hämmeren, v. а. молоткомъ бити, ковати, вибивати.
 Hämmer Schlag, m. ударъ (ударена) молоткомъ; (Schlagen) жуль (pl.) жулиция, солта.
 Hämmerwerk, n. зельзна гута, зельзаря.
 Hämorrhoiden, pl. геморойды.
 Hämorrhoidalisch, adj. геморойдальный.
 Hammer, m. хомакъ; f. Geißel.

Hand, f. рука; ~~Hand~~ Hand долова; rechte —, правая рука, правица; linke —, лѣва рука, лѣвица; eine Handvoll горсть; жменя, жмуть; beide Hände voll пригоршть; die geballte —, пѣстукъ, кулакъ; bei der —, подъ рукою, на пошатъ; vor der —, тмъ часомъ, теперь, передже; Hand in Hand рука въ руку; nach der —, опѣмъ; — an etwas fragen взяти ся до чего, и мити ся чего; mit leeren Händen голъручъ, стулъручъ, голоручъ; Hände ringen заломлювати руки; an die Hand gehen, подмагати, бути услужливымъ; die — im Spiele haben належати до чего; auf die — geben дати завдатокъ; die Hände in dem Schooß legen опустити руки; eine schone — schreiben красно (хорошо) писати; eine schwere — haben мати тяжку руку; eine — wäscht die andere рука руку мив.

Handamboss, m. маленьке кляпало.
Handarbeit, f. ручна работа.
Handarbeiter, m. руководльничъ.
Handausgabe, f. подручне видане (книжкѣ).
Handballen, m. мякушъ урукъ.
Handbecken, n. мидница.
Handbeil, n. топорикъ, топорецъ, (gen. топорця).
Handbreit, adj. завширкий въ дюлюю.
Handbohrer, m. сверличокъ.
Handbuch, n. ручна книжка, записникъ.
Handbchen, n. ручка.
Handbdruck, m. стиснене румы ober рукою.
Handbedecke, f. ящѣрка руката.
Handbeisen, n. ручныя зѣзвѣ.

Handelblattschen, m. вѣстканы ружни, оплоски (pl.).
Handel, m. торгъ, торговля, (гандель, гиндель); (Angelegenheit) орудка; дѣло; оправа; — treiben торговати, торговлю вести; — im Großen торгъ гуртомъ.
Handel, pl. колотъ, сварка, бурда, гарканина, галабурда, розпра; sich in fremde — mischen мѣшати ся въ чужѣ справи (дѣла).
Handelmacher, m. галабурничъ, напасничъ, дѣреза, вадливецъ.
Handeln, v. в. торговати, (гандлювати, гиндлювати); (verfahren) дѣлати, поступати; (von einer Sache) говорити розправляти о чѣмъ; f. unterhandeln; es handelt sich um etwas иде о шо.

Handellos, adj. безрукий.
Handelsbrauch, m. звичай у купцѣвъ.
Handelbuch, n. торгова книга.
Handelschaft, f. торговля, торгъ, купецтво.
Handelsdiener, m. челядничъ (слуга) купецкий.
Handelsfrau, f. кушчика.
Handelsfreiheit, f. свобода торговлѣ.
Handelsgeist, m. духъ купецкий.
Handelsgericht, n. судъ торговий.
Handelsgeschäft, v. орудка торгова.
Handelshaus, n. домъ купецкий, купецка кантина.
Handelsherr, m. купецъ.
Handelsmann, m. куонецъ, торгоашъ.
Handelsort, f. торговѣ мѣсто.
Handelsstand, m. станъ купецесый; купцѣ.
Handelsüchtig, adj. сварливый, галабурничий, вадливый.
Handelsvertrag, m. торговельный договоръ.
Handelsvolk, n. народъ торговельный.

Handfaß, п. мидница.
 Handfest, adj. сильный, дужий, до-
 родный; handfest маѣн арешто-
 вати.
 Handfrohnе, f. панщина, крепачтво,
 тягло.
 Handfröhner, м. тягловый крепакъ.
 Handgeld, п. завдатокъ.
 Handgelenk, п. ручной суставъ.
 Handgelöbniß, п. пообѣтъ ручной.
 Handgemenge, п. драка, бийка.
 Handgemein, adv. — *iuerden* ити на
 руки (кулака), зѣйти ся.
 Handgeschmeibe, п. наручки.
 Handgewehr, п. ружие, оружие.
 Handgreiflich, adj. явный, очевидный;
 дотикальный.
 Handgriff, м. ручка, держанъ, дер-
 жало; способъ, досвѣдъ, орудо-
 ване.
 Handhabe, f. держало, антаба, ушко.
 Handhaben, v. а. правити; (*aübēn*)
 вповняти, справовати, орудо-
 вати.
 Handhabung, f. вповнене, справо-
 ване, орудоване.
 Handkauf, м. крамарство.
 Handkorb, м. кошникъ (ручной).
 Handkrause, f. манкета.
 Handfuß, м. цѣловане руки.
 Handlangen, v. п. помагати, пода-
 вати.
 Handlanger, м. помагачъ, помѣч-
 никъ.
 Handlaterne, f. мала лѣхтарня.
 Handleistung, f. ручна помѣчь, ру-
 чна работа.
 Handleiter, м. проводникъ.
 Handleiter, f. ручна драбина.
 Handleitung, f. руководство.
 Händler, м. торгошъ, торговникъ,
 купецъ.
 Handleuchter, м. насвѣчникъ зъ руч-
 кою.

Handlich, adj. ручной; (*mittelmäßig*)
 посередний, мѣрный; легкий, не-
 согоршій.
 Handlung, f. торговля, торгъ, ку-
 пецтво; (*Thätigkeit*) орудка, дѣло
 справа; дѣя, подѣя.
 Handlungsbuch, п. купецка книга.
 Handlungsbdiener, м. f. Handelsbdiener.
 Handlungsgenosse, f. торговельный
 спѣльникъ.
 Handlungshaus, п. домъ торговель-
 ный.
 Handelsverhältnisse, pl. торговельный
 взаимни.
 Handmühle, f. жорна, ручной мли-
 нокъ.
 Handpferd, п. подручный конь.
 Handreichung, f. подаче руки, по-
 мѣчь, подмога.
 Handrattne, f. ручна баба.
 Handsäge, f. ручна пила.
 Handschelle, f. путо ober окова на
 руку.
 Handschlag, м. ударене рукою, да-
 не руки; *ben — geben* по рукахъ
 ударити.
 Handschlitten, pl. самотяжки (pl.).
 Handschreiben, п. письмо власнору-
 чне, листъ власноручный
 Handschrift, f. рукопись; записъ,
 рука.
 Handschriftlich, adj. власноручный, ру-
 кописный.
 Handschuh, м. рукавица, рукавичка.
 Handschuhleder, п. шкура на рука-
 вички. ърха.
 Handschuhmacher, м. рукавичникъ.
 Handspritze, f. приручна сижавка.
 Handstock, м. дѣба.
 Handstreich, м. f. Handschlag; за-
 махъ.
 Handsteller, м. долоня, долонь.
 Handthieren (hantieren), v. п. рукою
 обертати, справовати; (*lärmen*)

гаморити, галакати, горлати, вайкати, вайкотати.
 Handthierung, f. работа, орудова-
 не, справоване; торгъ, промисль,
 ремѣсло.
 Handtuch, n. ручникъ.
 Handboll, f. горстка, жменя, жмить,
 жмутъ, жмѣнка; eine— Flach
 ладень, ладянка; eine— Fein ру-
 чайка.
 Handwert, n. ремѣсло; цѣхъ.
 Handwerker, Handwerksmann, m. ре-
 мѣсникъ, рукодѣль.
 Handwerksburſche, Handwerksgeſell, m.
 ремѣсничукъ, хлопецъ ремѣсни-
 чий.
 Handwerkſfrau, f. ремѣсничка, ру-
 кодѣля.
 Handwerkſjunge, m. ремѣсничий у-
 ченикъ.
 Handwerkſmeſen, n. ремѣсництво.
 Handwerkzeuge, n. ремѣсниче начиня.
 Handwerkzeugſunft, f. цѣхъ.
 Handwörterbuch, n. подручный (при-
 ручный) словарь (словникъ).
 Handwurzel, f. запясть.
 Handzeichen, n. знакъ руки, под-
 писъ.
 Handzeichnung, f. рисунокъ (ручной).
 Hanf, m. конопля (колонья); männ-
 licher—, посконка, пальмица;
 weiblicher—, матѣрка, матерна ко-
 нопля.
 Hanfaeder, m. конопилско.
 Hanfbau, m. управа конопель.
 Hanfbreche, f. терлица.
 Hanfen, adj. конопляный, конопный.
 Hanffeld, n. f. Hanfaeder.
 Hanffleinwand, f. конопляне полотно,
 вълонна.
 Hanfling, m. маколюбъ, коноплянка.
 Hanffohl, n. конопляный ольѣ.
 Hanffaate, m. конопляне сѣмя.

Hang, m. склонность, популъ, по-
 тягъ, жада; f. Abhängigkeit.
 Hängebauch, m. подчерева, теливо.
 Hängebrücke, f. височий мостъ.
 Hängelampe, f. свѣтильникъ (вися-
 чий), свѣтлго.
 Hängematte, f. висяча рогожа.
 Hängen, hängen, v. n. висѣти; an
 etwad—, держати ся чого; hängen
 bleiben увиснути; den Kopf—
 lassen повѣсити голову.
 Hängen, v. a. повѣсити, завѣсити;
 das Maul—, бовдурити ся, спу-
 стити нось; sich—, придержува-
 ти ся, прилѣпяти ся.
 Hängend, adj. висячий, звислий,
 похилый.
 Hängeschloß, n. колодка, висячий
 замокъ.
 Hans, m. Ивасъ, Иванъ.
 Hansa, Hanse, f. ганза, союзъ ган-
 зейский.
 Hansatisch, adj. ганзейский.
 Hansstadt, f. ганзейске мѣсто.
 Hänſeln, v. a. насмѣховати ся ober
 gluзувати зъ кого, за блазна
 мати кого, глумити зъ кого.
 Handsturz, m. Harleſin, блазень.
 Handsturzſtreich, m. блазеньство.
 Hantieren, f. Handthieren.
 Hapern, v. n. запиняти ся, пияво
 ити, нейти.
 Hapern, v. n. ханати ober фатати
 губами.
 Härchen, n. волосокъ, волосочокъ.
 Harem, n. домъ жегъ, гаремъ.
 Hären, adj. волосяный.
 Harfe, f. арфа, бандура.
 Harfenist, Harfuer, Harfenschläger, m.
 арфеистый, бандуристый.
 Haring, m. селедць, оселедць.
 Haringfang, m. ловля ober полѣвъ
 селедцѣвъ.
 Harfe, f. грабѣ.

Harfen, v. а. гробсти, заграбати.
Harfein, m. f. **Handwerk**.
Harst, m. скорбъ (f), скорбина, смутонъ, боѣсть, горе, гризота, журба.
Härmen, v. г. гризти ся, горювати.
Harmlos, adj. безжурный, спокойный, добрый, невинный.
Harmonie, f. стройность, суголость, ладъ, одноголосность.
Harmonika, f. гармоника.
Harmoniren, v. п. згаждати ся, бутти одг жити въ згодѣ, ладитися.
Harmonisch, adj. суголосный, звучный, звонкий.
Harz, m. мочъ, сиклини, сечь (f).
Harnblase, f. мочовой мѣхуръ.
Harnbrennen, п. палене мочи.
Harpen, v. п. мочити, спяти, ити (пойти) на передний двѣръ.
Harnfluß, m. течене мочи (сечи).
Harngang, m. передний двѣръ.
Harnlaß, p. шклянний шпиникъ.
Harstig, m. броня, барода; id—gerathen розсердити ся, розгнѣвати ся, розозлити ся.
Harnstein, k. а. обронити, насадити (наложить) броню на кого.
Harthaut, n. шорникъ, жорта трава.
Harnröhre, f. передний двѣръ, мочева трубка.
Harnuhr, f. течене мочи.
Harnsteine, f. заждръ одг задержана мочи; — haben на мочи на передний двѣръ.
Harntreibend, adj. мочъ гонячий.
Harnstrang, m. f. **Harnstrenge**.
Harpe, f. поцвара.
Harzig, f. оскрота.
Harziget, m. китоловь.
Harren, v. п. жлати, чекати, огривати, погодити.

Harst, adj. твердватий, черствий, окорѣлий.
Harz, adj. твердый; острый, сильный, строгий, жестокый; немилостивый, сердитый, нечудый; трудный, тяжкий; **harter Brod** черствий хлѣбъ; **harte Arbeit** тяжка робота; **harter Kopf** тупа голова, упертый; **hart an** дуже близько, поузь, бѣля, попри, туй при.
Härte, f. твердость, твердь; острость, немилостивость, строгость, жестокость.
Härten, v. а. твердити; калити.
Harthäutig, adj. твердош шибри, твердокожий.
Hartherzig, adj. твердосердный, немилостивый, нелюдский, нечудый.
Hartherzigkeit, f. твердосердность, гемилостивость.
Hartheu, n. св. Ивана кровь, иванокъ, святоянське зѣле.
Harthörig, adj. тунослухий, глуховатый.
Harthörigkeit, f. глуховатость, тупый слухъ.
Härtigkeit, f. твердость.
Harthörig, adj. упертый, параличый, твердош голови.
Hartheibig, adj. маючий запѣръ, немогучий на задний двѣръ.
Hartheibigkeit, f. запѣръ.
Härtlich, adj. есарлавий, твердоватый.
Harträulich, adj. твердогубый, неослушный.
Harträdig, adj. упертый, параличый, неуступный.
Hartriegel, m. крушина; лорешъ, свить.
Hartrind, adj. твердокожий, окорѣлий.

Harthältig, adj. грубошкарлупий.
Harhsinn, m. упоръ, прямота, за-
 каменнѣлость.
Härtung f. казенъ; гартъ.
Harz m смола, живица.
Harzartig, adj. смолястий.
Harzbaum, m. смолисте дерево.
Harzen, v. n. збирати смолу (жи-
 вицу); пускати смолу; v. a. на-
 нустили смолоу.
Harzig, adj. смольный, смолистый.
Hasardiren, v. a und n. s. wagen.
Hasardspiel, n. газарна гра.
Haschen, v. a. ловити, хватати, пойма-
 ти, имати, гнати (за чимъ),
 ухопити.
Hascher, m. съпака, ласятникъ.
Haschspiel, n. халпанка.
Hasel, m. заяць, яць; (Feigling)
 трухъ, боязливецъ, страхопо-
 лохъ.
Hasdchen, n. заячкѣ.
Hasel, f. лѣщина, орѣшина.
Haselstume, f. s. Угнетене.
Haselbusch, m. корчъ лѣсковий о-
 рѣшина.
Haselhuhn, m. рябчикъ.
Haselmaus, f. сусликъ.
Haselnuß, f. орѣхъ (лѣсковий).
Haselnußhöh, n орѣховий олѣй.
Haselnußstrauch, m. Haselstaude, f. o-
 рѣшина, лѣщина.
Haselstod, m. лѣска.
Haselwurm, m. s. Blindschleiche.
Haselwurm, f. конитень, конитникъ.
Hasen, adj. заячий.
Hasenbals, m. заячина, заяча шкура.
Hasenfleisch, n. заячина, заяче мѣсо.
Hasenfuß, m. заяча нога, боягузъ,
 трусь, айкало, страхополохъ.
Hasenhaar, n. заяча шерсть.
Hasenherz, n. заяче (боязливе) сер-
 це; трусь.
Hasenlee, m. заячи лѣжки.

Hasenohr, m. заяча капуста, моло-
 чий, дика капуста.
Hasenlager, v. заяче ложе, заячий
 берлогъ.
Hasenohr, n. заяче ухо, слухъ; да-
 скаваць.
Hasenpanier, v. вѣтрапка; — ergrei-
 fen дражнѣти, вѣтра, ногами
 собѣ порадѣти.
Hasenscharte, f. заячий писокъ, за-
 яча губа.
Hasenschwarz n. Hasenpfeffer, m. Ha-
 senfleisch, n. подроби заячѣ въ
 крови.
Hasensprung, m. заячий ококъ.
Hasenspur, f. заячий слѣдъ.
Häsin, f. заячица, заяча самица.
Haspe, f. скобель, подставка.
Haspel f мотовило.
Haspeln, v. a. мотати, навивати.
Haspen, m. скобель.
Haspler, m. мотачъ.
Haß, m. ненависть, злѣдость, злость.
Haßen, v. a ненавидѣти.
Haßer, m. ненавистникъ, ненави-
 дящій.
Häßlich, adj. гадкий, гадный, оги-
 дный, мерзкий, мерзенищій, плю-
 гавый, брідкий.
Häßlichkeit, f. гадкость, гиль, дги-
 лность, мерзость, плюгавость.
Haß, f. опѣхъ, похвапъ, скрап-
 цость.
Haßen, v. n. свѣштити.
Haftig, adj. похвапный, свѣпный,
 скорый, погонимый, галатно-
 ватый.
Haftigkeit, f. похвапность, похвапъ,
 скорость.
Häufeln, v. a. ласвати, голубити.
Haß, f. Heße.
Haß, m. ударене, рубъ; порубъ,
 ярубъ, мѣсна.
Haube, f. чепецъ; (bei Bägeln) шубъ.

Hauben, v. a. зачѣпчити, наложити чепець.

Haubenferche, f. чубатий жайворонокъ, посьмѣтоухъ.

Haubenmacher, m. чѣпкаръ.

Haubenmacherin, f. чѣпочниця.

Haubenmeise, f. чубатка.

Haubenstod, m. чѣпочникъ.

Haubentaube, f. чубатий голубъ.

Haubitze, f. пукавица

Hauch, m. духъ, дихане; вѣяне, повѣвъ.

Hauchen, v. п. дихати, дути.

Hauchlaut, m. придыхова голосна, придыховий звукъ.

Haubeden, m. рубака, бияка, свѣщный мечъ.

Haue, f. мотика, копачка.

Haup, v. a. рубати, сѣчи, тяти, бити; in Stein—, рити, рѣзати.

Hauer, m. рубачъ; (im Bergbaue) рудокопникъ; (Hauzahn) клевакъ, кло; (wildes Schwein) одионецъ, кабанъ, дикъ.

Häufchen, n. громадка, купка.

Haufe ob. Haufen, m. громада, купа, вѣтага, вѣлява, ворохъ, глота, глѣтно, товпа, юрба, шайка стадо; über den — werfen звалити.

Häufeln, v. v. купки дѣлати, кучковати, сипати, громадити.

Häufen, v. a. копичити, громадити, навалити, згребати, множити.

Haufenweise, adv. громадно, купно, глѣтно, товпами, въ воросъ.

Häufig, adj. частий, численний, громадний, густий.

Häuflein, n. громадка.

Häufung, f. громадження.

Haufedel, f. оступникъ.

Hauf, m. язичокъ.

Haufloß, m. колода, пень, пнякъ.

Haupt, n. голова, старший, старшина, начальникъ.

Hauptabschnitt, m. головне оддѣлене, головний роздѣлъ.

Hauptabsicht, f. головне намѣрене.

Hauptaltar, n. великий олтарь (ольтаръ).

Hauptarmee, n. головне войско, головна вармья.

Hauptartikel, m. головний членъ.

Hauptbalken, m. сволокъ.

Hauptbedingung, f. головна вимѣнка.

Hauptbeweis, m. головний доказъ.

Hauptbinde, f. обвязка около головы, головна перевязка, вѣнецъ.

Hauptbuch, n. головна книга.

Hauptchen, n. головка.

Hauptchenfrau, n. Hauptelsohl, головяста капуста.

Haupterbe, m. головний наслѣдникъ.

Hauptereigniß, n. головний приключай.

Haupteln, sich, v. g. вязати ся.

Hauptfarbe, f. головна барва.

Hauptfehler, m. головна похибка.

Hauptfeind, m. головний неприятель.

Hauptfestung, f. головна твердыня.

Hauptfluß, m. головна рѣка.

Hauptgebäude, n. головний будинокъ.

Hauptgeschäft, n. головне орудка (справа).

Hauptgrund, m. головна причина.

Haupthaar, n. волосъ на головѣ.

Haupthandlung, f. головне дѣйство, головна дѣя.

Hauptheer, n. головне войско, головна вармья.

Haupthirsch, m. найбільший олень, старий олень.

Hauptidee, f. головне понятие, головна идея.

Hauptinhalt, m. головна грьсть.

Hauptkirche, f. головна (соборна) церковь.

Hauptkissen, n. подушка.

Haupffrantheit, f. головна болѣсть (хороба).

Haupflehre, f. головна наука.

Haupfiling, m. начальникъ, голова.

Haupfmann, m. капитанъ.

Haupfmannschaft, f. капитанство.

Haupfmaft, m. головна щогла (мачта).

Haupfnote, f. головний тонъ.

Haupfperson, f. головна особа, перша особа, начальникъ

Haupfpunft, m. головний (важный) пунктъ.

Haupfquartier, n. головна квартира.

Haupfregel, f. головне правило.

Haupfreligion, f. наууча (верховна) вѣра.

Hauprfache, f. головна рѣчь, головне дѣло.

Hauprfächlich, adj. головний, найголовнѣйший, найважнѣйший; adv. наибольше, особливо, найперше.

Hauprfach, m. головне положене, заложникъ.

Hauprfchlacht, f. головна битва.

Hauprfchlüffel, m. головний ключъ.

Hauprfchmuck, m. головний строй, головна приздаба.

Hauprfchuldner, m. головний должникъ.

Hauprfchule, f. головна школа.

Hauprfegel, n. головне вѣтрилице.

Hauprforge, f. головний старушокъ.

Hauprfstadt, f. головне мѣсто, столица, столичне мѣсто.

Hauprftraße, f. головна улица, головний гостинець.

Hauprfstück, n. головна часть, головний членъ (роздѣлъ).

Hauprfthür, f. головна дверь.

Hauprfton, m. головний звукъ, головний голосъ.

Haupftugend, f. головна добродѣтель.

Haupftübel, n. головне зло.

Haupfturfache, f. головна причина.

Haupftwache, f. головна сторожа.

Haupftwech, n. бѣль головы.

Haupftwert, n. головне дѣло.

Haupftwissenschaft, f. головна наука.

Haupftwort, n. сущникъ.

Haupftzahl, f. головне число.

Haupftzeichen, n. головний знакъ.

Haupftzeuge, m. головний свѣдокъ.

Haupftzoll, m. головне мито.

Haupftzollamt, n. головна таможня.

Haupftzug, m. головна черта.

Haupftzweck, m. головна цѣль.

Hauf, n. дѣмъ, хижа; (Familie) родина, рѣдъ; zu Hause дома; nach Hause домѣвъ, до дому; der Herr vom Hause господаръ, газда; die Frau vom Hause господиня, газдиня, хозяйка, er ist auß dem Berg zu Hause онъ родомъ зъ Львова.

Haufabacht, f. домашна побожнѣсть (набожнѣсть).

Haufapothefe, f. домашна лѣкарня.

Haufarbeit, f. домашна работа.

Haufarmer, m. домашний убогий, домашний бѣдакъ.

Haufarrest, m. домашний арештъ.

Haufarzt, m. домашний лѣкаръ.

Haufbaden, adj. дома печений;

Haufbadenbrod, n. домашний хлѣбъ.

Haufbedarf, m. домашна потреба.

Haufbefitzer, m. властникъ дому, властитель дому.

Haufbewohner, m. мешканецъ дому.

Haufbrauch, m. домашний обичай.

Haufchen, n. домокъ.

Haufdieb, m. домашний злодѣй.

Haufdienerschaft, f. челядь, домашна служба.

Haufehre, f. честь дому; жена, господиня.

Haufen, v. п. жити, мешкати, домовати, господаровати; (tohen, lårmen) вархолати, кричати, горлати.

Haufen, m. визъ, блуга; Haufenfleisch п. визини, блужина.

Hauffliege, f. звичайна (домашна) муха.

Haufftur, f. сѣни, сѹнки.

Hauffrau, f. жена, господиня.

Hauffreund, m. домашний приятель, домовецъ.

Hauffriede, m. домашний супокѳй.

Hauffgebacken, adj. дома печений, домашний.

Hauffgeist, m. домовикъ, (домовий) дѣлко.

Hauffgenosse, m. домашний, спѳвмешканецъ, хатний.

Hauffgeråth, n. домашнї знряди.

Hauffgesinde, n. челядь, люди, домо́вство.

Hauffgrille, f. f. Heimchen.

Hauffhaup, n. домашний пѣвень (когутъ).

hauffhalt, m. господарство, хозяйство.

Hauffhalten, v. a. господаровати, завѣдовати одег правити домо́въ.

Hauffhåfter, m. господаръ, справникъ дому; оконо́мъ (окоманъ).

Hauffhåfterin, f. господиня, ключница.

Hauffhåfterisch, adj. господарський, господарний.

Hauffhaltung, f. господарство, хозяйство.

Hauffhaltungsbuch, n. господарська книга.

Hauffherr, m. господаръ, газда, хозяинъ.

Hauffhofmeister, m. двѳрскїй справникъ (староста).

Hauffhund, m. домашний нестѣ, собака, цѳра, котюга.

Hauffieren, v. n. товари по доро́вхъ розносити; f. tohen, lårmen.

Hauffirer, m. пакаръ, хаторникъ, хаторъ.

Hauffirerin, f. панарка, хаторка.

Hauffjungfer, f. господиня, ключница.

Hauffkalender, m. домашний мѣсяцословъ.

Hauffkåpelle, f. домашна канлици (церковъ).

Hauffkåze, f. домашина кѳтка.

Hauffkleid, n. Hauffkleidung, f. домашний стрѳй, домашна одѣжъ.

Hauffknecht, m. домашний слуга, нарѳбокъ.

Hauffkost, f. домашна страва, звичайна (мо́денна) ѳда.

Hauffkreuz, n. домашне нещастѣ, домашний гягаръ; зла (ли́на) жѣнка.

Haufflaub, n. Haufflauch, m. диний чеснокъ, ошито́къ.

Haufflehrer, m. домашний учитель.

Hauffleinwand, f. домашне полотно.

Hauffler, m. халупникъ, комѳрникъ.

Hauffleute, pl. домашнї, челядь.

Haufflich, adj. домашний; (hauffhåfterisch) господарський; sich — niederlassen поселити ся где.

Haufflichteit, f. господарнѳсть.

Hauffmagd, f. домашна дѣвка (служница).

Hauffmann, m. комѳрникъ, спѳвмешканецъ.

Hauffmannskost, f. звичайна ѳда.

Hauffmauß, f. ми́шъ (f).

Hauffmiether, f. комѳрне (gen. -ого), наемне.

Hauffmittel, n. домашне лѣкарство.

Hauffmutter, f. господиня, мати до́му, газдиня.

Haushaltung, f. порядок домашний.
 Hausrath, m. збрядъ домашній.
 Hausrecht, n. право домашне.
 Hausschlüssel, m. ключъ олъ дому.
 Hausschule, f. домашня школа.
 Hausschwelle, f. порогъ дому.
 Hausstand, m. домашній стаяъ, господарство, газдѣвство.
 Haustaube, f. домашній голубъ.
 Hausteufel, m. домовикъ, домашній дѣдько.
 Hausthier, m. домашній звѣръ.
 Hausthür, f. домашній дверѣ, стѣнный дверѣ.
 Hausvater, m. господарь.
 Hausverwalter, m. завѣдующий домоу, справникъ дому.
 Hausverwaltung, f. завѣдоване домоу ober дому.
 Haushofen, n. господарство, дождѣвство.
 Hauswirth, господарь.
 Hauswirthschaft, f. господарство.
 Hauswurz, f. рѣйникъ, розходникъ.
 Hauszins, m. комѣрне, долове.
 Hauszucht, f. карнѣсть домашня.
 Haut, f. шкѣра, кожа, болонка, болона; die abgelegte Haut einer Schlange лѣновисько; die Haut und Hülse пѣвка; ehrlische—, чести-вещь.
 Hautausschlag, m. висипка на шкѣрѣ.
 Hautblase, f. воровѣль (ger. -оля), мѣхуръ на шкѣрѣ.
 Hautbois, f. гобѣй, гобоя.
 Häutchen, n. болонка, болона, шкѣрка.
 Häuteln, v. a. зняти ober зволѣчи шкѣрку.
 Häuten, v. a. бѣлувати, лунити, злѣновати; sich—, лѣнити ся.
 Hautfarbe, f. барва шкѣри.

Häutig, adj. шкѣрный, шкѣрный, коловатий, шкѣрнатий.
 Hautfrantheit, f. шкѣрна слабѣсть.
 Häutung, f. лѣнене.
 Hautwasserfucht, f. зашкѣрна опухлина.
 Haizahn, m. клевакъ.
 Haiz, Haifisch, m. пещь морской.
 He über sich! -int. гей! ге!
 Hebamme, f. баба; — sein бабити, ѡдобрати.
 Hebammentunst, f. бабництво, баблене.
 Hebebaum, m. пѣдойма, вага, важница.
 Hebeisen, n. залѣвний друтъ.
 Hebel, m. важница, пѣдойма.
 Heben, v. a. пѣднести, звести, взнести, пѣдвигнути; усунути; hebe dich weg, иди геть, счезай.
 Heber, m. двигаръ; пѣдойма, вага, важница; s. Ueberer.
 Hebezug, n. завигаю.
 Hebung, f. пѣдвигнене, пѣдвѣсенне, усунене.
 Hechel, f. дергавка, дергачка.
 Hechelsack, m. вичѣскъ.
 Hecheln, v. a. дергати, даргати, чесати, пачѣсувати.
 Hechler, m. дергачъ.
 Hecht, m. шука, шупанъ.
 Hechtshimmel, m. свѣтъ.
 Heck, n. воротъ.
 Hecken, f. вилягане, гнѣздо, настѣпане; ein flächiger Strauch корчѣ, терне, зарѣсть; загорода; плѣтъ, тинь.
 Hecken, v. a. вилягати, гнѣздити ся.
 Hecht, adj. корчастий, тернистый.
 Heckezeit, f. часъ виляганя. парка.
 Hebe! int. гей! слухай!
 Hebe, f. пачѣскъ, ѡтепки (ger. ѡтеповъ).

Heberich, m. горчечкъ.
 Heer, n. (große Menge) громада, товпа, множество; (Kriegsheer) войско, полкъ.
 Heerbann, m. свикане народу на войну.
 Heerbiene, f. хижна пчола.
 Heerb, m. ватра.
 Heerde, f. череда, ватага, стадо.
 Heerbochß, m. стадникъ, бикъ.
 Heerebmacht, f. войскова сила, войско.
 Heerflüchtiger, m. збѣглий, вискепаникъ.
 Heerführer, m. вожай, воевода, началникъ, гетманъ.
 Heergeräth, n. войсковий зварялъ.
 Heerhaufen, m. ѡддѣлъ войска.
 Heerlager, n. таборъ, кошъ.
 Heerling, m. недоспѣлый виноградъ.
 Heerprauße, f. барабанъ.
 Herrprauer, m. барабанъ, барабаникъ.
 Heerschaau, f. ѡддѣлъ войска, полкъ, заступъ.
 Heerschau, f. переглядъ войска.
 Heerschnepper, f. ѡвчарникъ, баранецъ бекасъ.
 Heerspitze, f. чоло войска.
 Heerstrom, m. головна рѣка.
 Heerzug, m. походъ.
 Heße, f. дрѡжджъ; f. Bodensatz; fig. зволочъ, голота; bis auf die — leeten випити до нашиту.
 Heßig, adj. дрѡжджоватий.
 Heßt, n. ипъ m. держанъ, ручка, держакъ; (ein Werkzeug, vermittelst dessen zwei Dinge zusammengebracht werden können) шпень, запинка, гапличка, гачокъ, шпилька; (Riefung) зѡвязъ, зѡшитъ.
 Heßtchen, n. Heßtel, гапличка, запинка.
 Heßteln, v. a. зѡпнати, зашпилити

Heßten, v. a. застигнути, запнати; — an etwas прибити, припнати, привязати, пришити; (nähen) вишивати; (richten) звернути, влѣпити, встромити.
 Heßtig, adj. сильный, наглий, бурный, нагальний; верглий, вергливий, загонистый, завзятый.
 Heßtigkeit, f. сильность, нагальность; загонистость, опалистость, запальчивость, бурность.
 Heßlein, n. гапличка.
 Heßleinmacher, m. гапличкаръ, игляръ.
 Heße, f. захистъ, охорона, загорода.
 Heßebereiter, m. гаѣвий.
 Heßen, v. a. обгородити; мати; seinen Wald — не рубати дрѡвъ въ лѣсъ.
 Heßer, m. сойка.
 Heßel, m. тайнѡсть.
 Heßlen, v. a. таѣти, скривати, крити.
 Heßler, m. таѣтель.
 Heßt, adj. високий, взнесеный; святой.
 Heide, m. поганинъ, поганецъ, нехристъ, бузувѣръ.
 Heide, f. бѡръ, лѣсъ, гай, пустара, пустина, степъ; берестъ, вересъ.
 Heidefeld, n. берестовисько, вересовище, вересовисько.
 Heidegrütze, f. гречана каша, крупы (pl.).
 Heideforn, n. гречка, татарка.
 Heidefrau, n. вересъ, берестъ.
 Heideland, n. вересовище; пустополе, пустополия.
 Heideerde, f. березтянка.
 Heidebeere, f. борѡвка, боровина, чорница.
 Heibelerche, жайворонокъ лѣсный.

Heidenbefehrer, m. наверникъ поганьцѣвъ.
 Heidenschaft, f. поганьство.
 Heidentempel, m. божица поганьска.
 Heidenthum, n. поганьство.
 Heiberitter, m. гаевий.
 Heidin, f. поганка.
 Heidnisch, adj. поганьскій.
 Heiduck, m. гайдукъ.
 Heil, n. спасене, збавлене, щасте, добрѣ, гараздъ, здорове, здоролє.
 Heil, adj. заговенный, здоровый, збланный.
 Heiland, m. спаситель, спасъ, збавникъ.
 Heilanstalt, f. лѣкарный закладъ.
 Heilbad, n. купель лѣкарска.
 Heilbar, adj. уздоровительный, цѣлющий.
 Heilbringend, adj. спасенный.
 Heilbrunnen, m. жерело цѣлюще.
 Heilen, v. a. лѣчити, говти; v. n. говти ся.
 Heiler, m. лѣкаръ.
 Heilig, adj. святой.
 Heiliger, m. святой.
 Heiligenshrant, m. божникъ.
 Heiligkeit, f. святѣсть.
 Heiligmachend, adj. освящающій.
 Heiligmacher, m. святитель.
 Heiligmachung, f. посвящене.
 Heiligsprechen, v. a. святимъ оголосити.
 Heiligthum, f. святиня, храмъ.
 Heiligung, f. посвящене.
 Heilkrast, f. сила цѣлюща.
 Heilkraut, n. борщъ, ширбачъ.
 Heilkunde, f. вѣдомѣсть лѣченя.
 Heilkunst, f. штука лѣкарска.
 Heillos, adj. безбожный, проклятый; (unangenehm) прикрый, страшный.
 Heillosigkeit, f. безбожнѣсть.

Heilmittel, n. лѣкарство, налѣкъ, лѣкъ.
 Heilquell, n. жерело цѣлюще, вода цѣлюща.
 Heilsam, adj. спасенный, цѣлющий, гоучий.
 Heilsamkeit, f. спасеннѣсть.
 Heiltrant, m. напитокъ цѣлющий.
 Heilvoll, adj. спасенный.
 Heim, adv. (nach Hause) домѣвъ, до дому; (zu Hause) дома.
 Heimath, f. батьчина, батькѣвщина, ѣтчина, рѣдний край, дѣмъ, родина.
 Heimathlich, adj. домовый, родинный, батьчинный.
 Heimathlos, adj. бездомный, безхатный.
 Heimbringen, v. a. домѣвъ принести.
 Heimschen, f. сверчокъ, цвѣркунъ.
 Heimsfahren, v. n. вхати дамѣвъ.
 Heimsfahrt, f. полорѣжь ober вхане до дому.
 Heimfall, m. спадокъ, змерщина.
 Heimfallen, v. n. припасти, дбстати ся.
 Heimföhren, v. a. провадити домѣвъ.
 Heimgang, m. fig. скѣвъ, зѣмрене.
 Heimgehen, v. n. ити до дому, повертаги домѣвъ.
 Heimholen, v. a. взяти до дому.
 Heimisch, adj. домашний, питомый, краевый, насъкый; тайный, крадѣвмкий.
 Heimlichkeit, f. тайна, тѣмница.
 Heimreise, f. поворотъ до дому.
 Heimreisen, v. n. вхати ober повернути до дому.
 Heimschicken, v. a. ѣдослати до дому.
 Heimsuchen, v. a. навѣстити, спѣстити.
 Heimsucht, f. бана, туга, бановане за домоу.

Heimführung, f. навѣщено, спосѣ-
щено.
Heimtücke, f. подотуць, зрада.
Heimtüdtich, adj. подступшии, по-
тайнии, непевиий.
Heimwärts, adv. домо́въ, до́ дому.
Heimweg, m. дорога до́ дому.
Heimweh, n. бана банность; Heim-
weh leiden банувати за домо́мъ,
тужити.
Heimziehen, v. п. впровадити ея до
дому.
Heimzug, m. поворотъ до́ дому.
Heirath, f. женитва.
Heirathen, v. а. женити ся, взяти
ober پذیرати жѣнку von Manne;
бдлати ся, пойти за мужъ (von
Weibe).
Heirathsantrag, m. внесене женитви.
Heirathsfähig, adj. здобнии до же-
нитви.
Heirathsgut, n. вѣдо, виправа.
Heirathskontrakt, m. змовини, угода
передъ женитвою.
Heirathslust, f. хѣть женитви.
Heirathslustig, adj. охочий до же-
нитви.
Heirathshifter, m. свать.
Heisch, f. Feiser.
Heischen, v. а. бажати, багнути, по-
жадати, хотѣти.
Heischblatt, n. погоннии листь.
Heischelatz, m. положене пожаданне.
Heiser, adj. хриплии, хрипкарии.
Heiserkeit, f. хрипавица, хрипка.
Heiß, adj. горячии, розпалении,
жаркии.
Heißen, v. а. називати, именовати;
(beschle) назати, звелѣти; v. п.
називати ся; (bedeuten) значити.
Heißgeliebt, adj. наймильшии.
Heißhunger, m. голодность, великии
голодь.

Heißhungerig, adj. виголоднии, ду-
же голоднии.
Heiter, adj. веремции, яснии, годи-
нии, веселции, безсумнии.
Heiterkeit, f. веремность, ясность,
веселость.
Heizbar, adj. овалнии.
Heizen, v. а. топити, палити.
Heizer, m. грубиниъ, палѣи.
Heizung, f. топлене, палене, огрѣ-
ване, паливо, топливо.
Hektik, f. сухоти.
Hektiker, m. сухотникъ.
Hektisch, adj. сухотлиции.
Heid, m. богатиръ, лукъ, козакъ,
рицаръ, лицаръ, хватъ, зухъ.
Heidenfrau, f. богатирка, рицариа.
Heidengebicht, n. рицарьсккии ober бо-
гатирьсккии стихъ.
Heidenhaft, adj. богатирьсккии, ри-
царьсккии.
Heidenmuth, m. рицарство, бога-
тирство.
Heidenruhm, m. слава богатирьска.
Heidenthat, f. дѣло богатирьске.
Heidenvolk, n. народъ рицарьсккии.
Helbin, f. богатирка.
Helfen, v. а. помагати допомагати;
sich zu helfen wissen дати собѣ
раду ober обладъ.
Helfer, m. помагачъ, помѣчникъ.
Helferin, f. помѣчица.
Helferhelfer, m. допомагачъ, това-
ришь.
Hell, adj. яснии, свѣтлий, свѣтлянии,
прозорнии; (am hellen Tage) се-
редъ бѣлого дня, середу дня.
Helläugig, adj. ясноокии.
Hellblau, hellroth, hellgrün, adj. яс-
носиняции, ясночервении, ясно-
зелении.
Hellleuchte, adj. свѣтлий.
Hellbuntel, n. темнава, свѣлотноъ.

Helle, f. ясность, ясно, свѣтло, заря, яся.

Hellebarbe, f. бердишъ.

Heller, m. шелоугъ.

Hellglänzend, adj. ясно свѣтлый блистучий.

Hellklingend, adj. звучный.

Hellkopf, m. свѣтлая голова.

Hell machen, v. a. высвѣтлѣти, вяснѣти.

Hellseher, m. ясновидца ясновидѣцъ.

Hellsichtigkeit, f. ясновидѣцѣсть.

Helm, m. шоломъ, щеломъ, шишакъ.

Helmbusch, m. кѣтица на шоломѣ (на шишаку).

Helmbach, n. баня.

Helmförmig, adj. шоломчастый, шишаковатый.

Helmmacher, m. шоломникарь.

Helmstück, m. шоломъ.

Helmtaube, f. голубъ чубатый.

Hemb, v. сорочка, рубатка.

Hembärmel, m. рукавъ одѣ сорочкѣ.

Hembfragen, m. обшивка.

Hemisphäre, f. пѣвколо.

Hemmbaum, заставка.

Hemmen, v. a. заставити, загамовати, загалмовати, задержати, стягу дати.

Hemmfette, f. гальяма.

Hengst, m. жеребець стадникъ.

Henkel, m. ухо, ушко, держакъ, ручка.

Henkelkorb, m. кошъ зъ ручкою.

Henkeln, v. a. зѣвлати ухо (ручку).

Henken, v. a. повѣсити, завѣсити.

Henker, m. катъ, вѣшатель.

Henne, f. курка; eine junge—, курочка.

Her, adv. сюди, ту, дѣ собѣ, дѣ менѣ; von Weitem her, зѣ-далека; wo sind sie her? зѣ одѣи вы;

von Anfang her, саме зѣ початку, зѣ самого початку, зѣ самого конця; von Mitternacht her зѣ опѣвночи, одѣ опѣвночи; von Mittertag her, зѣ поконвѣкку, зѣ давень давна; her da, ке сюди, ке менѣ.

Herab, adv. зѣ гори, долѣвъ, надѣлъ.

Herabbeugen, v. a. зѣгнути, нагнути долѣвъ.

Herabbrechen, v. a. вломати зѣ гори; v. n. вломати ся.

Herabbringen, v. a. знести зѣ гори; ослабити.

Herabbrücken, v. a. тиснути долѣвъ.

Herabfahren, v. n. зѣххати долѣвъ oder зѣ гори.

Herabfahrt, f. зѣвздъ.

Herabfall, m. спадене.

Herabfallen, v. n. спасти, злинути, шульнути.

Herabfliegen, v. n. злетѣти.

Herabfließen, v. n. сплавати, стѣкати.

Herabführen, v. a. звести, зводити.

Herabgehen, v. n. зѣйти, сходити.

Herabhängen, v. n. долѣвъ висѣти, звисати.

Herabheben, v. a. зѣдѣмити, здѣнати.

Herabhelfen, v. n. помогчи, допомогчи.

Herabholen, v. a. знести зѣ гори, привести oder спровадити долѣвъ.

Herabkommen, v. n. зѣйти долѣвъ, сходити, зѣйти.

Herablassen, v. a. спустити; знизити, припустити.

Herablassend, adj. людяний вѣвчливый, приступный.

Herablassung, f. спущене; людяность, приступность.

Herablaufen, v. n. зѣвгчи.

Herabnehmen, v. a. зѣдѣмити, здѣнати.

Herabreißen, v. a. обривати, злирати.
 Herabrollen. v. a. скотити; v. п. скотити ся.
 Herabrufen, v. a. скликати, приликати.
 Herabschauen, v. п. спозирати долѣвъ ober зъ гори, спозирнути, зъ верху дивити ся.
 Herabschießen, v. п. одстрѣлити; v. п. кинути ся на шо.
 Herabschlagen, v. a. збити, збивати, друляти; v. п. спасти зъ тряскогомъ.
 Herabschleppen, v. a. зѣмчати, зволѣчи.
 Herabsetzen, v. a. зѣсадити; зменшити, опустити; припустити.
 Herabsinken, v. п. спасти, зѣсунути ся.
 Herabspringen, v. п. зѣскочити.
 Herabsteigen, v. п. лѣзти, зѣступити.
 Herabstimmen, v. a. знизити.
 Herabstoßen, v. a. здруляти, скинути.
 Herabsturz, m спаденѣ.
 Herabstürzen, v. з. скинути, змѣтнути.
 Herabriesen, v. п. капати зъ гори, скапувати.
 Herabwälzen, v. a. скотити, скинути, здруляти.
 Herabwärts, adv. долѣвъ, долѣма, зъ гори, надолѣ.
 Herabwerfen, v. a. скинути, звергнути.
 Herabwürbigen, v. a. зневажати, понижити, уймити чести (кому).
 Herabwürdigung, f. пониженѣ, зневага.
 Herabziehen, v. a. стягнути кого, стягати.
 Herabziß, f. геральдика.

Heran, adv. близько, до, при.
 Heranbrechen, v. п. показати ся, настати.
 Heraneilen, v. п. спѣшити до чога.
 Herankommen, v. п. прийти блище, подѣйти, приближити ся.
 Herankriechen, v. п. прилѣзти, приволѣчи ся, приповзати ся.
 Heranlocken, v. a. привадити, приманити, приконопити.
 Herannahen, v. п. приближати ся, надходити, наставати.
 Heranreifen, v. п. доспѣвати, дозрѣвати, жовкнути.
 Heranrücken, v. a. присунути; v. п. подступати.
 Heranschleichen, v. a. приповзати ся, подкрасти ся.
 Heranschiffen, v. п. приплисти.
 Heranschwimmen, v. п. приплисти.
 Heranwachsen, v. п. прирости; подбути.
 Heraus, adv. горѣ, до гори, подъ гору.
 Herausbringen, v. a. вознести, поднести.
 Herausfahren, v. п. виѣхати на гору.
 Herausfliegen, v. п. подлѣтѣти до гори.
 Herausführen, v. a. припровадити на гору.
 Herausgehen, v. п. пойти на гору, ити на гору.
 Herauskommen, v. п. вийти на гору ober на верхъ.
 Herausfrieren, v. п. долѣзти, влѣзти.
 Heraussteigen, v. п. лѣзти на гору ober на верхъ.
 Heraustreten, v. a. наступити шо, ступити ober станути на шо.
 Herauswälzen, v. з. вкотити на шо.
 Herauswärts, adv. горѣ, до гори, на гору.

Heraus, adv. за дверь, гетъ; in Zusammensetzungen ви —.

Herausbäckern, v. a. вкорати.

Herausarbeiten, v. г. випутати ся. викопирсати ся, видобути ся, вибаловати ся.

Herausbeißen, v. г. вигризти ся.

Herausbekommen, v. a. видобути; одкрити.

Herausblasen, v. a. видути, видухнути.

Herausbrechen, v. a. виломати.

Herausbringen, v. a. видобути; вивести; поняти, вгадати.

Herausdrehen, v. a. виточити.

Herausdringen, v. п. витиснути ся.

Herausfahren, v. п. виѣхати; v. a. вивезти.

Herausfallen, v. п. випасти.

Herausfinden, v. п. винайти, вивѣжати, вишукати, витропити; вганути, вгадати.

Herausfischen, v. a. виловити.

Herausfließen, v. п. випливати, витѣкати.

Herausfordern, v. a. назадъ жадати, вивизвати на поединокъ.

Herausforderung, f. визовъ на поединокъ.

Herausführen, v. a. вивести, вивезти.

Herausgabe, f. видане, видавка.

Herausgeben, v. a. видати, видавати.

Herausgeber, m. видавникъ.

Herausgeberin, f. видавниця.

Herausgehen, v. п. вийти, виходити.

Herausgraben, v. п. викопати, вигребсти, вигребати, вишпортати.

Heraushängen, v. a. вивѣсити.

Herausheben, v. a. виймати, висадити, вибирати.

Herausheifen, v. a. видобути, вивозвати, висвободити

Heraushefen, v. a. видобути, вивести.

Herausjagen, v. a. вигнати, вичвяти, витровити.

Herausklauen, v. a. видовбати.

Herausklöpfen, v. a. витовчати, вибити.

Herausklugeln, v. a. вимудрити.

Herauskommen, v. a. вийти, виходити, виявити ся.

Herauskrachen, v. a. вишкробати.

Herauskrichen, v. a. вилѣзти.

Herauslangen, v. a. видобути.

Herauslassen, v. a. випустити.

Herauslaufen, v. п. вибѣгти.

Herauslegen, v. п. виложити.

Herauslesen, v. п. вичитати, вибирати, викупляти.

Herauslocken, v. п. виманити, висватати.

Herauslügen, v. г. вибрехати ся.

Herausmachen, v. a. видобути.

Herausnehmen, v. a. виймати, вийняти, видобути.

Herausnöthigen, v. п. випросити.

Herausplätzen, v. п. вирвати ся.

Herauspressen, v. a. видавити, витиснути.

Herausprühen, v. a. вистроѣти.

Herausquellen, v. п. витѣкати, дзюрчити, киринити.

Herausrecken, v. a. витягнути, висолопити.

Herausreden, v. a. виговорити, вимовити, вивовѣсти; sich —, вимавляти ся.

Herausreiben, v. a. витерти.

Herausreißen, v. a. вирвати.

Herausrinnen, v. п. витѣкати.

Herausrücken, v. a. витягнути, висунути; v. п. зачати мовити, одозвати ся, виступити.

Herausdrufen, v. a. викликати, вивзвати.

Гераусфagen, v. а. ВИГОВОРИТИ, ВЪБЕСЪДИТИ, ВСЕ СКАЗАТИ, ВИМОВИТИ.
 Гераусфачанen, v. а. ВИГРЕБСТИ, ВИГРЕБАТИ, ВИПОРПАТИ, ВИШПОРТАТИ.
 Гераусфачiden, v. а. ВИСЛАТИ.
 Гераусфачiffen, v. п. ВИПЛИСТИ.
 Гераусфачleichen, v. г. ВИСМИКНУТИ СЯ, ВИПОВЗАТИ СЯ.
 Гераусфачleppen, v. а. ВИВОЛЪЧИ.
 Гераусфачneiden, v. а. ВИРЪЗАТИ.
 Гераусфачschöpfen, v. а. ВИЧЕРПАТИ.
 Гераусфачschütteln, v. а. ВИТРУСИТИ, ВИТРАСТИ, ВИТЕЛЕПАТИ.
 Гераусфачschütten, v. а. ВИСИПАТИ.
 Гераусфачschwachen, v. а. ВИГОВОРИТИ, ВИБАЗЪКАТИ.
 Гераусфачschwimmen, v. п. ВИПЛИСТИ.
 Гераусфачschwingen, v. а. ПАЛАТИ, ВИОПАЛАТИ.
 Гераусфачsehen, v. п. ВИЗИРАТИ, ВИГЛЯДАТИ.
 Гераусфачsetzen, v. а. ВИСТАВИТИ, ВИСАДИТИ.
 Гераусфачspringen, v. п. ВИСКОЧИТИ.
 Гераусфачspritzen, v. а. ВИБРИСКАТИ.
 Гераусфачprossen, v. п. ВИКОЛЪЧИТИ СЯ.
 Гераусфачstecken, v. а. ВИТИКАТИ, ВИСУНУТИ.
 Гераусфачstehen, v. п. СТИРЧАТИ, ВИСТАВАТИ.
 Гераусфачstellen, v. а. ВИКРАСТИ; v. п. ВИКРАСТИ СЯ.
 Гераусфачsteigen, v. п. ВИСТУПИТИ, ВИСЪСТИ, ВИЛЪЗТИ.
 Гераусфачstoßen, v. а. ВИДРУЛИТИ, ВИТРУНУТИ.
 Гераусфачstrecken, v. а. ВИТЯГНУТИ, ВИСОЛОПИТИ.
 Гераусфачstreichen, v. а. ВИМАЗАТИ; fig. ВИХВАЛИТИ, ЗАХВАЛИТИ.
 Гераусфачstürzen, v. п. ВИПАСТИ, ВИКИНУТИ СЯ.

Гераусфачsuchen, v. а. ВИШУКАТИ, ВИРИСЪКАТИ, ВИГЛЯДЪТИ, ВИНАХОДИТИ.
 Гераусфач thun, v. а. ВИНЯТИ, ВИТЯГНУТИ, ВИСУНУТИ.
 Гераусфачtragen, v. а. ВИНЕСТИ.
 Гераусфачtriben, v. а. ВИГНАТИ.
 Гераусфачtreten, v. п. ВИСТУПИТИ.
 Гераусфачwachsen, v. п. ВИРОСТИ, ВИБУЯТИ, ВИГНАТИ СЯ.
 Гераусфачwagen, v. г. ОСМЪЛИТИ СЯ, ВИЙТИ.
 Гераусфачwälzen, v. а. ВИКОТИТИ.
 Гераусфачwärts, adv. ЗОВИЪ.
 Гераусфачwaschen, v. а. ВИМИТИ, ВИПРАТИ.
 Гераусфачwerfen, v. а. ВИКИНУТИ, ВИМЕТАТИ, ВИДРУЛИТИ.
 Гераусфачwickeln, v. а. ВИПУТАТИ, ВИВИНУТИ; fisch—, ВИКОПИРСАТИ СЯ, ВИРИХАТИ СЯ, ВИПУТАТИ СЯ.
 Гераусфачwühlen, v. а. ВИРИТИ.
 Гераусфачziehen, v. а. ВИТЯГНУТИ, ВИДОБУТИ, ВИВОЛЪЧИ.
 Гераусфачzerren, v. а. ВИСЪПАТИ, ВИТОРГАТИ.
 Herbarium, n. ЗЪЛЪНИКЪ.
 Herbe, adv. ТЕРПКИЙ, ЦЪПКИЙ, ГОРКАВИЙ.
 Herbei, adv. ту, сюди; in Zusammenfetzungen при.
 Herbeibringen, v. а. ПРИНЕСТИ.
 Herbeileilen, v. п. ПРИБЪГЧИ, ПОКВАПИТИ СЯ.
 Herbeiführen, v. а. ПРИПРОВАДИТИ, ПРИВЕСТИ.
 Herbeiholen, v. а. СИРОВАДИТИ, ПРИНЕСТИ, ЗАКЛИКАТИ.
 Herbeikommen, v. п. ПРИБУТИ, ПРИЙТИ.
 Herbeilaufen, v. п. ПРИБЪГЧИ, ПРИЛЕТЪТИ.
 Herbeilocken, v. а. ПРИНАДИТИ, ПРИМАНИТИ, ПРИКОНОПИТИ.
 Herbeinahen, v. а. ПРИБЛИЖАТИ СЯ.

- Herbeirennen, v. п. **прибѣгти**, **приметѣти**.
- Herbeirücken, v. а. **присунути**, **примкнути**.
- Herbeirufen, v. а. **прикликати**.
- Herbeischaffen, v. а. **спровадити**.
- Herbeischieben, v. п. **приповзати** ся.
- Herbeispringen, v. п. **прискочити**.
- Herbeitragen, v. а. **принести**.
- Herbeitreiben, v. а. **нагнати**, **пригнати**.
- Herbeitreten, v. п. **приступити**.
- Herbeiziehen, v. а. **притягнути**, **приманити**, **приволѣчи**; (bei den Haaren) **натягати**; v. п. **надѣти**.
- Herberge, f. **гостинница**, **корчма**.
- Herbergen, v. а. **приѣяти до гостиницѣ**; v. п. **мати гостинницу**, **подляговати**, **заѣхати**.
- Herbeten, v. а. **змовити**, **ѡдмовити**, **говорити**.
- Herbheit, f. **жернокѡсть**.
- Herbitten, v. а. **запросити до себе**, **призвати**.
- Herblich, adj. **терпкавий**.
- Herbringen, v. а. **принести**.
- Herbst, m. **осѣнь**.
- Herbstheu, n. **отава**.
- Herbstlich, adj. **осѣнный**.
- Herbstmonat, m. **осѣнный мѣсяць**, **Вересень**.
- Herbsttag, m. **день осѣнный**.
- Herbstwetter, n. **Herbstzeit**, f. **часть осѣнный**, **пора осѣнна**.
- Herb, m. **черень** (gen. черени); **ватра**, **половисько**.
- Herde, f. **череда**, **турма**, **стадо**.
- Herdsch, m. **бугай**.
- Herdgeld, n. **подимне**.
- Herdurchgehen, v. п. **туди переходити**.
- Herdurchziehen, v. п. **туда перейти**.
- Herein, adv. **сюди**, **до середини**, **прошу**.
- Hereinbitten, v. а. **просити до середини**.
- Hereinbrechen, f. **einbrechen**.
- Hereinbringen, v. а. **внести**, **впровадити**.
- Hereinfallen, v. п. **впасти**.
- Hereinführen, v. а. **впровадити**.
- Heringehen, v. п. **вѣйти**, **входити**.
- Hereinlassen, v. а. **впустити**.
- Hereinlocken, v. а. **вманити**, **приманити**.
- Hereinschicken, v. а. **прислати**.
- Hereintragen, v. а. **внести**, **вносити**.
- Herfahren, v. п. **ѣхати туди**.
- Herfordern, v. а. **призвати**.
- Herführen, v. а. **привести**, **припровадити**.
- Herfang, m. **приходѣ**; **сносѡбѣ**, **ходѣ**.
- Hergeben, v. а. **дати**, **ѡдати**, **видати**.
- Hergehen, v. п. **ити сюди**, **лѣйти ся**, **вести ся**, **бувати**.
- Herhalten, v. а. **надставляти**, **подати**; v. п. **терпѣти**.
- Herholen, v. а. **принести**, **привести**, **припровадити**, **прикликати**.
- Herling, m. **седедець**, **оседедець**.
- Herkommen, v. п. **прійти**, **приступити**; **abstammen** **походити**.
- Herkommen, n. **рѡдѣ**, **початокѣ**, **обичай**, **звичай**, **уживниця**.
- Herkömmlich, adj. **звичайный**, **обичайный**, **стародавний**.
- Hertriefen, v. п. **приповзати** ся, **прилѣзти**.
- Herkunft, f. **приходѣ**, **прилѣзѣ**; (**Abstammung**) **рѡдѣ**, **початокѣ**, **семя**.
- Herlallen, v. а. **шебетати**.
- Herlangen, v. а. **подавати**.
- Herlassen, v. а. **впустити**.
- Herlaufen, v. п. **прибѣгти**.
- Herleiten, v. а. **привести**, **провадити**, **выводити**.

Herleitung, f. виводъ, выводы (pl.).
 Herling, m. неспѣлый виноградъ.
 Herlocken, v. а. приконопити, при-
 надити, приманити.
 Hermachen, v. г. приблизити ся; яти
 ся чого, кинути ся на шо.
 Hermapfrotit, m. мѣшанецъ.
 Hermetin, m. горностаѣ, бѣлиця.
 Hermeneutif, f. герменевтика.
 Hermurmeln, v. а. бормотати шо,
 муркотѣти.
 Hernach, adv. потомъ, затимъ.
 Hernehmen, v. а. брати зъ ѡдки.
 Herneigen, v. а. нахилити.
 Hernieder, adv. зъ гори, зъ верху,
 долѣвъ.
 Heroismus, m. рипарство.
 Heroisch, adj. рипарскій, богатыр-
 скій.
 Heroistren, v. п. рипарити, храбро-
 вати.
 Herold, m. бирчий, вѣстникъ, го-
 лоситель, вѣстунъ.
 Herpflappern, v. а. торопатити, пле-
 сти.
 Herr, m. панъ, господинъ; ein jun-
 ger Herr паничъ.
 Herreichen, v. а. подати.
 Herrschen, п. подпанокъ, панокъ.
 Herreise, f. приѣздъ.
 Herrendienst, m. служба, панщина,
 паньска работа.
 Herrenhaus, n. паньскій дѡмъ.
 Herrenhuter, m. ческій братчикъ,
 моравскій братъ.
 Herrenloß, adj. безъ пана, безъ мѣ-
 сця.
 Herrgott, m. Панъ Бѡгъ, Господъ.
 Herrin, f. панѣ, господиня.
 Herrlich, adj. паньскій, паповитий.
 Herrlich, adj. бучний, славний, зна-
 менитий, чудний, красний.
 Herrlichkeit, f. бучнѡсть, пишнѡсть,
 слава.

Herrschaft, f. панство, пановане,
 власть, держава.
 Herrschaftlich, adj. паньскій, пан-
 ский.
 Herrschbegierig, adj. жадний власти.
 Herrschen, v. п. пановати, володарити,
 властвовать, володѣти.
 Herrschend, adj. володѣющий, пану-
 ющий.
 Herrscher, m. володаръ, володѣющий,
 владникъ.
 Herrscherfamilie, f. володѣюча родина.
 Herrschergehalt, f. власть володар-
 ска.
 Herrscherin, f. володѣюча, панѣ, вла-
 диниця.
 Herrscherstab, m. берло.
 Herrscherwürde, f. f. Сcepter.
 Herrschsucht, f. хѣть панованя.
 Herrschsüchtig, adj. жадний панованя.
 Herrühren, v. п. походити.
 Herrschaffen, v. п. спровадити, виста-
 рати ся, справити; приносити.
 Herrschicken, v. а. надѡслати.
 Herrschieben, v. а. присунути.
 Herrschießen, v. а. стрѣляти ту; за-
 числити.
 Hersehen, v. п. спозирати на шо,
 дивити ся на шо.
 Hersein, v. п. бути зъ ѡдки, похо-
 дити.
 Hersenden, v. а. ту прислати.
 Herstammen, v. п. походити.
 Herstammung, f. початокъ, похо-
 джене.
 Herstellen, v. а. ту поставити; (wie-
 derherstellen), виѣчити, уздоровити;
 справити, здѣлати, напра-
 вити.
 Herstellung, f. привернене, направа,
 виздоровлене.
 Hertragen, v. а. ту принести.
 Herüber, adv. на сю сторону.

Herüberbringen, v. a. сюди перенести.
 Herübergehen, v. п. перейти на сю сторону.
 Herum, adv. ОКОЛО, КОЛОМЪ, НАВКРУГІ.
 Herumbalgen, v. г. тягати ся, дерти ся, торгати ся, ретикати ся, чубити ся.
 Herumbewegen, v. a. обертати, крутити.
 Herumbrehen, v. a. крутити.
 Herumfahren, v. п. обвзжати, вхати въ рѣжнїѣ мѣсца.
 Herumflattern, v. п. лѣтати навкруги.
 Herumfragen, v. п. виштити ся.
 Herumführen, v. a. обводити; einen bei der Nase herumführen, за носъ водити, глумовати зъ кого.
 Herumgeben, v. a. роздати.
 Herumgehen, v. п. проходити ся; тиняти ся.
 Herumirren, v. п. блудити, блукати ся.
 Herumlaufen, v. п. коломъ бѣгати, всюди бѣгати.
 Herumlauferei, f. бѣганка.
 Herumläufer, m. волоцюга, волокита.
 Herumlenken, v. a. завернути, обернути.
 Herumplacken, v. г. клопотати ся.
 Herumreichen, v. a. розносити, подавати.
 Herumreisen, v. п. подорожи робити.
 Herumschauen, v. a. оглядати, озирати.
 Herumschicken, v. a. обсилати, розсилати.
 Herumschleppen, v. a. волѣчи, мчати за собою.
 Herumschlingen, v. a. опоясати, обвивати.
 Herumschwärmen, v. п. гуляти, ве-

штати ся, волочити ся, маяти ся.
 Herumschweifen, v. a. буюти, волочити ся, швиндати ся.
 Herumschwimmen, v. п. плавати въ рѣжнїѣ сторони.
 Herumspazieren, v. п. проходити ся.
 Herumsprihen, v. п. брискати.
 Herumstehen, v. п. стояти навкруги.
 Herumstellen, v. a. розпоставити, поставити около.
 Herumtragen, v. a. розносити.
 Herumträger, m. розноситель.
 Herumtummeln, v. г. крутити ся, швиндати ся.
 Herumtöndeln, v. a. обертати, обернути.
 Herumziehen, v. п. волочити ся, тиняти, валандати; v. a. тягнути около.
 Herunter, adv. згорн, долѣвъ, надолѣ.
 Herunterbringen, v. a. долѣвъ принести.
 Herunterfahren, v. п. спасти, зѣхати.
 Herunterführen, v. a. долѣвъ спроводити.
 Herunterjagen, v. a. долѣвъ зѣгнати.
 Herunterkommen, v. п. зѣйти, сходити; на бѣду зѣйти.
 Herunterlassen, v. a. спустити, зѣвити.
 Heruntermachen, v. a. вимерзити, вилурнати, зганьбити.
 Herunterreißen, v. a, здерти, здрати, одорвати; виганьбити, злурнати, зѣкпати.
 Herunterstürzen, v. a. сшибнути, зарушити, въ долѣ скинути.
 Herunterwärts, adv. долѣвъ.
 Herbor, adv. на явъ, на верхъ, на перелѣ.

Herborblicken, v. a. ВИГЛЯДАТИ, ВЪ ГО-
ру днвѣти ся.
Herborbrechen, v. a. ВИЛОМАТИ, v. п.
видобути ся, показати ся.
Herborbringen, v. a. вИНЕСТИ, ПРИ-
НЕСТИ, РОДИТИ, ВДАТИ.
Herborbringen, v. a. ДОБУВАТИ СЯ.
Herborgehen, v. п. ВИХОДИТИ (на
верхъ), ДОБУВАТИ СЯ.
Herborheben, v. a. ПОДНЕСТИ.
Herborkeimen, v. п. КОЛЬЧИТИ СЯ.
СХОДИТИ.
Herborfriedchen, v. п. ВИПОВЗАТИ СЯ,
ВИЛЪЗТИ.
Herborlassen, v. a. ВИПУСТИТИ.
Herborragen, v. п. СТИРЧАТИ, ВИСТА-
ВАТИ.
Herborragend, adj. СТИРЧАТИЙ.
Herborrufen, v. a. ВИКЛИКАТИ.
Herborspringen, v. п. ВИСКОЧИТИ.
Herborsprossen, v. п. ПУЧКИ ПУСКАТИ,
ПУКАТИ; ПОХОДИТИ
Herborthun, v. г. ВЕРШИТИ НАДЪ ДРУ-
ГИМИ, ОДЗНАЧАТИ СЯ.
Herborwachsen, v. п. ВИРОСТАТИ НА
ВЕРХЪ.
Herwärts, adv. СЮДИ, ВЪ СЮ СТО-
РОНУ.
Herweg, m. ДОРОГА ВЪ СЮ СТОРОНУ,
ПРИХОДЪ.
Herweisen, v. a. СЮДИ ОДОСЛАТИ.
Herz, n. сердце; das Herz bricht mir
серце менѣ пукае; душа; das
Herz eines Landes сама середина
краю; ein Herz fassen набрати ду-
ха oder оѣваги; ich habe das Herz
nicht бою ся, не смѣю.
Herzählen, v. a. ВИЧИСЛИТИ, ВИЧИ-
СЛАТИ.
Herzbelemmung, f. СТИСНЕНЕ СЕРЦЯ.
Herzbeutel, m. ОСЕРЦЕ, ОБОЛОНКА СЕР-
ЦЕВА.
Herzbeugend, adj. ПРОНИКЛИВИЙ, ПО-
РУШЛИВИЙ, ЧУЛИЙ.

Herzblatt, n. сердце.
Herzbrechend, adj. ПРОНИКЛИВИЙ.
Herzchen, n. серденько; душенька.
Herzeigen, v. a. ту ПОКАЗАТИ.
Herzleid, n. жаль сердца.
Herzen, v. a. ПРИГОРТАТИ ДО СЕРЦЯ,
ЦѢЛОВАТИ, ГОЛУБИТИ.
Herzenangst, f. туга, тоска.
Herzenfreude, f. сердечна радость.
Herzen Güte, f. доброта сердца.
Herzenkind, n. наймильша дитина.
Herzenkündiger, m. знавецъ сердца.
Herzenlust, f. сердечна радость;
паш—, до схочу.
Herzennoth, f. велика нужда.
Herzengreifend, adj. сердце прошиба-
ЮЩИЙ.
Herzerschütternd, adj. сердце поруша-
ЮЩИЙ.
Herzförmig, adj. мовѣ сердце, сер-
цеватий.
Herzgrube, f. серцева ямка.
Herzhaft, adj. смѣлий, оѣважний,
зуховатий, сильный, мужний.
Herziehen, v. a. ПРИТЯГНУТИ.
Herzig, adj. сердечный, милый,
Herzinnig, adj. сердечный.
Herzammer, f. коморка сердца.
Herzklopfen, n. битѣ сердца.
Herzlich, adj. сердечный.
Herzlos, adj. безъ сердца, бездуш-
ный.
Herzog, m. воевода, князь.
Herzogin, f. княгиня.
Herzoglich, adj. воеводский, кня-
жий.
Herzogthum, n. воеводство, князѣв-
ство.
Herzschlächting, adj. дихавичный, яду-
шлявий.
Herzstärkend, adj. сердце покрѣпля-
ЮЩИЙ, ПОСИЛЬНИЙ, ПОКРѣПЛИВИЙ.
Herzstärkung, f. покрѣплене сердца
Herzu, adv. ту, сюди, доти.

Herzug, m. приходъ.
 Herzwasser, n. вода серпя.
 Herzweh, n. боль одер болѣсть серпя.
 Herzzerreißend, adj. сердце роздира-
 ючий.
 Heterodor, adj. инновѣрный.
 Heterodoge, m инновѣрецъ.
 Heterogen, adj. иннородный.
 Hetscherpeisch, wilde Hölse, свербигузь,
 гечепече.
 Heße, f. тровлене, тровля, чване;
 (eine große Menge) множество,
 купа.
 Heßen, adj. чвати. тровати, цько-
 вати: сторити кого на кого.
 Heßer, m. чвагъ, сторникъ.
 Heßhund, m. гончий песъ.
 Heßjaag, f. ловля зъ псами гонь-
 чими.
 Heßpreißche, f. гарапъ, гарапникъ.
 Heu, n. сѣно.
 Heubaum, m. рубель (gen. рубля).
 Heuboden, m. гѣрка, подро, стрихъ
 на сѣно.
 Heubund, n. визанка сѣна.
 Heuchelei, f. лукавство, неширѣсть,
 святошничество, лицемѣрство.
 Heucheln, v. n. лукавити, лицемѣ-
 рити.
 Heuchler, m. лицемѣръ, лукавецъ.
 Heuchlerin, f. лицемѣрница.
 Heuchlerisch, adj. лицемѣрный, лука-
 вий.
 Heuer, f. найма.
 Heuer, adj. сего року.
 Heuerig, adj. сеголѣтний, сегорѣч-
 ний.
 Heuerling, m. наемникъ; лѣторость;
 сеголѣтець.
 Heuernte, f. косьба.
 Heuzabel, f. вилки до сѣна, сухо-
 вили (pl.).
 Heulen, v. n. вити, скавулѣти, ско-
 вичѣти, ревьти.

Heulen, n. ревь.
 Heumäher, m. косарь.
 Heumonat, m. сѣнокосъ, лицець,
 липень.
 Heupferd, n. коникъ.
 Heuraufe, f. арабина до сѣна.
 Heuschlag, m. сѣнокоси (pl.).
 Heuschaber, m. оборѣгъ сѣна.
 Heuschrecke, f. сарана, серанча, Бо-
 жа кара.
 Heuschreckenreiß, m. вабичъ.
 Heute, adv. нинѣ, сегодне, днесъ,
 днеска.
 Heutig, adj. нинѣшний, сегоднѣ-
 шний.
 Hezader, n. шестерень.
 Hezamester, m. шестимѣръ.
 Heze, f. босорка, чарѣвница, во-
 рожка, вѣдьма, бабуля.
 Hezen, v. a. босорити, чаровати,
 вѣдьмовати.
 Hezenfraut, n. коняче зѣле.
 Hezenmeister, m. чарѣвникъ, вѣдь-
 мачъ, характерникъ.
 Hezenwesen, f. чарѣвничество, харак-
 терство.
 Hezer, m. чарѣвникъ, ворожитъ.
 Hezerei, f. чари, чарѣвничество.
 Heh, int. гей! гейже!
 Heh, adv. ту, тутка, тутъ, тутонъ.
 Heib, m. ударъ, парунъ, бохонецъ.
 Heibei, adv. при томъ.
 Heibwunde, f. рана сѣчна.
 Heiburch, adv. туди; черезъ те,
 тимъ.
 Heif, m. голосъ ловничого рога.
 Heihorn, n. ловничий рѣгъ.
 Heiber, adv. ту, тутка; коло того;
 (bis)hier) подѣти.
 Heibernärtē, ad. сюда. туди, въ сю
 сторону.
 Hier, adv. ту, тутка.
 Hieran, adv. при томъ, на томъ
 мѣсци; о томъ.

Hierrauf, adv. опосля, потѣмъ; на се.
 Hierraus, adv. зъ даси, зъ сего мѣ-
 сця.
 Hierbei, adv. при тѣмъ.
 Hierdurch, adv. туди, черезъ се,
 тимъ.
 Hiergegen, adv. противъ тому, про-
 тивъ того.
 Hierher, adv. ту, тутка, сюди.
 Hierhin, adv. туди, въ сей бѣкъ,
 въ сю сторону.
 Hierländisch, adj. тукравний, туте-
 шний, насъкий.
 Hiernach, adv. послѣ того, ведля то-
 го, по тѣмъ.
 Hiernächst, adv. при тѣмъ, крѣмъ
 того, опосля того.
 Hiernieden, adv. низько, долѣвъ.
 Hieroglyphe, f. образописъ.
 Hieroglyphisch, adj. образописъный.
 Hierortig, adj. тутешний, тумѣсце-
 вий.
 Hiersein, п. притомность, присут-
 ство.
 Hierüber, adv. черезъ се, на сю сто-
 рону; зглядомъ того, въ тѣмъ,
 що до того.
 Hierum, adv. около того, о тоѣ, о
 се; для того.
 Hierunter, adv. подъ тимъ, мѣжъ
 тимъ, при тѣмъ.
 Hiervon, adv. о тѣмъ, зъ того.
 Hieselbst, adv. тутки.
 Hiesig, adv. тутешний, мѣсцевий.
 Hiesihorn, п. ловничий рѣгъ.
 Hilfe, f. помѣчь, попора, спримога,
 помага.
 Himbeere, f. малина.
 Himbeersaft, м. малиновий сокъ.
 Himbeerstrauch, м. малинникъ.
 Himbeertwasser, п. малиновка, мали-
 някъ.
 Himmel, м. небо; unter freiem Him-
 mel подъ голимъ небомъ, на дво-

рѣ; pl. небеса; das weiß der Him-
 mel Бѣгъ знае; dem Himmel sei
 Dank слава Богу.
 Himmelan, adv. до неба.
 Himmelbett, п. лѣжка зъ баляжи-
 номъ.
 Himmelblau, adj. голубий, блакит-
 ний.
 Himmelbrand, м. дѣвана, медведяче
 ухъ.
 Himmelfahrt, f. (von Christo) возне-
 сение; (von Maria) успение Бого-
 родицъ.
 Himmelhoch, adj. поднебесний.
 Himmelreich, п. царство небесе.
 Himmelsauge, f. ѡсъ небесна.
 Himmelsbürger, м. мешканецъ неба.
 Himmelsfreund, adj. до неба вопѣ-
 ючий.
 Himmelstörper, м. тѣло небесе.
 Himmelstreis, м. кругъ небесний.
 Himmelstugel, f. куля небесна.
 Himmelsleiter, f. драбина небесна.
 Himmelsraum, м. простѣръ небес-
 ний, простора небесна.
 Himmelsstrich, м. поднебе, сторона
 свѣта.
 Himmelswagen, м. вѣзъ на небѣ,
 медвѣдъ.
 Himmelszeichen, м. знакъ небесний.
 Himmelswärts, adv. до неба.
 Himmelsweit, adj. дуже далекий; ду-
 же великий.
 Himmlisch, adj. небесний.
 Hin, adv. тамъ; вздовжъ, тягомъ;
 die Hoffnung ist hin надѣя счезла;
 hin und herbewegen колибати, хо-
 либотати (и).
 Hinab, adv. долѣвъ, зъ гори, до
 низу,
 Hinabfallen, v. п. спасти, злетѣти.
 Hinablassen, v. п. спустити.
 Hinabschluden, v. а. поглотити, пов-
 кнути.

Нинабстожен, в. а. зарулити.
 Нинабwerfen, в. а. скинути долѣвъ.
 Нинап, adv. подѣ гору, на верхъ, на гору; тамъ.
 Нинапgehen, в. п. подойти до чога; den Berg—, ити подѣ гору.
 Нинапсхиттен, в. а. присипати до чога.
 Нинапauf, adv. на верхъ, горѣ, на гору, въ гору.
 Нинапbringen, в. а. принести на гору ober на верхъ.
 Нинапauffliegen, в. п. взлетѣти, подлѣтати.
 Нинапauffämmen, в. а. подѣсовати.
 Нинапaufklettern, лѣзти на верхъ ober на гору.
 Нинапauftommen, в. а. вѣйти на верхъ.
 Нинапaufreichen, в. а. подавати на гору.
 Нинапauftragen, в. а. внести на гору.
 Нинапaufwälzen, в. а. викотити на гору.
 Нинапaufwärts, adv. въ гору, до гори.
 Нинапaufziehen, втягати до гори.
 Нинапaus, adv. на двѣрѣ, гетъ, гетъ; in Zusammensetzungen ви—.
 Нинапausbringen, в. а. гетъ вынести.
 Нинапausfahren, в. п. виѣхати куди.
 Нинапausführen, в. а. вывести, випровадити.
 Нинапausgehen, в. п. вийти, виходити (поза шо).
 Нинапausjagen, в. а. вигнати.
 Нинапauslassen, в. а. випустити.
 Нинапauspreitschen, в. а. бичомъ вигнати.
 Нинапauschaffen, в. а. спратати, випровадити.
 Нинапauschicken, в. а. вислати куди.
 Нинапauschieben, в. п. висунути.
 Нинапauschleichen, в. п. висунути ся, висмикнути ся.
 Нинапausstellen, в. а. выставити.

Нинапausstoßen, в. а. видрулити.
 Нинапausstun, в. а. викинути, вынести.
 Нинапausstreiden, в. а. вигнати.
 Нинапauswerfen, в. а. викинути, вижбухати.
 Нинапauswollen, в. п. хотѣти вийти, хотѣти на двѣрѣ.
 Нинапbegeben, в. г. удати ся куди.
 Нинапblicken, в. п. споглянути, зглянути ся на шо.
 Нинапbringen, в. а. занести, принести; f. zubringen.
 Нинапbrüten, в. п. задумати ся, думати.
 Нинапberlich, adj. на перешкодѣ, на завадѣ, пинивий.
 Нинапbern, в. а. перешкодити, вадити, пинити.
 Нинапbernist, п. перешкода, засада, перепона, запона.
 Нинапbeuten, в. п. звернути увагу на шо.
 Нинапbin, f. лаяя.
 Нинапburch, adv. черезъ, скрѣзь; die ganze Zeit hindurch черезъ цѣлий часъ.
 Нинапdurchbrechen, в. п. переломати.
 Нинапdurchfahren, в. п. переѣхати; в. а. перевезти.
 Нинапdurchgehen, в. п. перейти, перебрести.
 Нинапdurchlassen, в. а. пропустити, перепустити.
 Нинапein, adv. до середини. до, тамъ, до того.
 Нинапeinbauen, вбудовати въ шо.
 Нинапeinbitten, в. а. просити вѣйти, просити до середини.
 Нинапeinbringen, в. а. внести.
 Нинапeindenken, в. г. вмислити ся.
 Нинапeindrängen, в. а. втиснути.
 Нинапeinbringen, в. п. вдерти ся, втиснути ся.

Hineinbrücken, v. а. втиснути, вто-
лочити.

Hineinfahren, v. п. въѣхати.

Hineinfallen, v. п. впасти.

Hineinflechten, v. а. вплести.

Hineinfliegen, v. п. влетѣти.

Hineinführen, v. а. впровадити,
вести.

Hineinfügen, v. а. вправити.

Hineingerathen, v. п. достати ся,
понасти ся.

Hineinjagen, v. а. вогнати, загнати.

Hineintriechen, v. п. вповзати ся,
влѣзти

Hineinlegen, v. а. вложити.

Hineinmischen, v. а. вмѣшати.

Hineinreiben, v. а. натерти, нати-
рати.

Hineinrufen, v. а. закликати.

Hineinschieben, v. а. всунути.

Hineinschlagen, v. а. вбити.

Hineinschlucken, v. а. поглотнути.

Hineinschütten, v. а. всипати въ шо.

Hineinsehen, v. а. зазирати, дивити
ся въ шо.

Hineinsinken, v. а. запустити въ шо.

Hineinsinken, v. п. впасти въ шо,
вбаловати ся, загрязнути.

Hineinspritzen, v. а. вбрыскати.

Hineinstrecken, v. а. встроити, вбити;
sich —, вмѣшати ся, втирати ся.

Hineinsteigen, v. п. всѣсти, влѣзти;
спустити ся.

Hineinstoßen, v. а. вбити, вопхнути.

Hineinthun, v. а. вложити вмѣстити.

Hineintreiben, v. а. вганяти, вогнати.

Hineintunfen, v. а. внурити, вмо-
чити.

Hineinwagen, v. а. осмѣлнати ся, од-
важити ся куди.

Hineinwerfen, v. а. вкинути.

Hineinwöhnen, v. г. врити ся.

Hineinziehen, v. а. втягнути.

Hinfahren, v. а. везти тамъ; v. п.
(nach einem Orte fahren) поѣхати
куди; (sterben) умерти, сконати.

Hinfahrt, f. ѡдѣзълъ; смерть, скѡнѡъ.

Hinfall, п. падене, падѣ

Hinfallen, v. а. упасти.

Hinfällig, adj. влиий, охляий, сла-
бий, немѡчннй.

Hinfälligkeit, f. охляѡсть, немѡчь (f).

Hinfliegen, v. п. полетѣти куди.

Hinfließen, v. п. поплисти.

Hinführen, v. а. завести, запро-
вести.

Hingang, m. похѡдъ, ѡдхѡдъ.

Hingeben, v. а. подати, ѡдати; sich
hingeben посвятити ся.

Hingebung, f. посвящене, замило-
ване.

Hingegen, conj. противно, напро-
тивъ.

Hingehen, v. п. ѡйти; уйти.

Hingelangen, v. п. прибути.

Hingießen, v. а. розляти, выляти.

Hinhalten, v. а. подати, наставити,
вдержати, здержати.

Hinken, v. п. кривати, хромати,
стѡйлягати, стѡйку лягати.

Hinkend, adj. кулявий, кривий.

Hinkommen, v. п. дѡйти тамъ,
прійти.

Hinlangen, v. а. подавати; v. п. вш-
тавати, доста бути.

Hinlänglich, adj. достаточннй, доволь-
ннй; adv. доволѣ, доста, доситѣ.

Hinleiten, v. а. попровадити.

Hinlenken, v. а. склонити, сковер-
нути.

Hinmarsch, m. ѡдхѡдъ.

Hinnchmen, v. а. прийтити, взяти
тамъ (зъ собою).

Hinnen, adv. коло того; von hinnen
ѡдъ сюди.

Синpflanzen, v. a. засадити, наса-
 дити.
 Синplappern, v. a. балагурити, пле-
 сти, цвенькати.
 Синreichen, v. a. подавати; v. п. ви-
 ставати, доста бути.
 Синreichend, adj. достаточний, виста-
 ючий, довольний.
 Синreise, f. подорожъ тамъ, одъ-
 вздъ.
 Синreisen, v. п. поѣхати тамъ, поѣ-
 хати куди.
 Синreichen, v. a. захопити, порвати,
 поривати.
 Синreiten, v. п. поѣхати верхомъ
 oder на кони.
 Синrichten, v. a. звернути; (daß Lo-
 bedurtheil vollziehen) стратити, по-
 вѣсити.
 Синrichtung, f. страчене.
 Синscheiden, v. п. умерти.
 Синschicken, v. a. посилати.
 Синschmeißen, v. a. покинати, кину-
 ти о землю.
 Синsehen, v. г. тужити, банувати.
 Синsicht, f. зглядъ, оглядъ, увага.
 Синsichtlich, adv. зъ огляду, згля-
 дожъ, що до.
 Синsinken, v. п. упасти.
 Синstellen, v. a. поставити, приста-
 вити.
 Синstürzen, v. п. упасти на землю,
 бухнути.
 Синtan, adv. назадъ, взадъ, задомъ.
 Синtansehen, v. a. упослѣдити кого.
 Синten, adv. задомъ, позадъ.
 Синter, прѣр. за, поза.
 Синter, adj. задний, послѣдний, о-
 статний, останний.
 Синterachse, f. задна ось.
 Синterbacke, f. поджонокъ, поджопка.
 Синterbein, п. задна нога.
 Синterbleiben, v. п. позостати, зб-
 стати ся.

Синтерbringen, v. a. занести; доно-
 сити.
 Синтерbringer, ш. доноситель.
 Синтерbug, м. пригибъ въ задно́й
 носъ.
 Синtere, м. задница, потилица, по-
 тильница.
 Синtereinander, adv. по собѣ, за со-
 бою, чергою.
 Синterfuß, м. задна нога.
 Синtergebäude, п. задъ дому.
 Синtergehen, v. a. ошукати, обман-
 тити, обманути, зайти, завести.
 Синterglied, п. задний членъ; (im
 Geere) задний рядъ; (daß Glied
 einer Proportion) другой членъ.
 Синtergrund, м. задна часть, дно.
 Синterhalb, прѣр. за, въ задъ, поза.
 Синterhalt, м. засада; (von Soldaten
 im Kriege) задна сторожа; f.
 Hilfe.
 Синterhalten, v. a. задержати, за-
 тати.
 Синterhand, f. задна часть руки, до-
 лоня.
 Синterhaupt, п. задъ головы, поти-
 лица.
 Синterhaub, п. затилокъ, заднй сѣни.
 Синterher, adv. задомъ, потомъ, по-
 зѣйше.
 Синterlage, f. залогъ.
 Синterlassen, v. a. зоставити, зали-
 шити.
 Синterlassenschaft, f. змершина, позб-
 сталость.
 Синterlauf, м. задня нога.
 Синterleber, п. зѣузокъ.
 Синterlegen, v. a. поклясти.
 Синterlist, f. подступъ, зарада, б-
 сила (pl.)
 Синterlistig, adj. подступный, зара-
 дливый.
 Синtermann, м. позадний.
 Синterpforte, f. заднй дверъ.

Hinterrad, п. задне колесо.
 Hinterrück, adv. задомъ, за плечима.
 Hintersaß, м. халупникъ.
 Hintersaß, м. задне положене, ви-
 сиблокъ.
 Hinterschleichen, в. а. подѣйти.
 Hinterseite, f. задна сторона.
 Hinterste, adj. задний, послѣдний.
 Hintertheil, п. задна часть, задъ;
 — eines Schiffes, заднякъ.
 Hintertreffen, п. задъ войска, задна
 сторожа.
 Hintertreiben, в. а. перешкодити, за-
 побѣчи.
 Hintertoart, adv. назадъ, задомъ.
 Hintertwagen, м. кочка.
 Hintezimmer, п. задний покой.
 Hinthun, в. а. подѣти, поставити,
 заподрѣти, задѣти.
 Hintragen, в. а. занести, однести.
 Hintreiben, в. а. загнати, загонити.
 Hintritt, м. сконъ.
 Hintsch, м. ядуха, дихавичиность.
 Hinüber, adv. на другу сторону, на
 ту сторону.
 Hinüberbringen, в. а. перенести, пе-
 реправити.
 Hinüberfahren, в. п. переѣхати; в.
 а. перевезти.
 Hinüberlassen, в. а. пропустити, пе-
 репустити.
 Hinüberschwimmen, в. п. переплыти.
 Hinüberwerfen, в. а. перекинути.
 Hinüberziehen, в. п. переправити ся,
 перенести ся.
 Hinunter, adv. долѣвъ, на сподъ,
 на долъ.
 Hinunterfahren, в. п. зѣхати.
 Hinunterschluden, в. а. поглотнути.
 Hinunterspringen, в. п. зѣскочити.
 Hinunterwärt, adv. долѣвъ, долъма.
 Hinwärt, adv. тамъ, тамто, туда.
 Hinweg, adv. набѣкъ, на сторону,
 геть.

Hinweg, м. дорога тамъ, подорожъ.
 Hinweggeben, в. г. одѣйти, геть
 пойти.
 Hinwegfahren, в. п. одѣхати.
 Hinwegnehmen, в. а. геть взяти, од-
 няти.
 Hinwegräumen, в. а. геть спрятати.
 Hinwegrücken, в. а. геть (на бѣкъ)
 одсунути.
 Hinwegziehen, в. п. випровадити ся.
 Hinweisen, в. а. всказати, показа-
 ти, одслати.
 Hinweisen, в. п. вянути, гнити.
 Hinwenden, в. а. тамъ звернути.
 Hinwerfen, в. а. покинути, кинути
 на землю.
 Hinzählen, в. а. вичислити.
 Hinziehen, в. а. тягнути тамъ, ви-
 провадити ся.
 Hinzieren, в. п. намѣряти.
 Hinzü, adv. до того, до чого.
 Hinzubauen, в. а. прибудувати.
 Hinzubringen, в. п. тиснути ся до
 чого.
 Hinzufügen, в. а. додати, придати,
 приложити, приставити.
 Hinzukaufen, в. а. докупити.
 Hinzulaufen, в. п. прибѣгти до чого.
 Hinzusetzen, в. а. прибавити, додати.
 Hinzuwälzen, в. п. прикотити.
 Hinzutwerfen, в. а. прикинути.
 Hiobspost, f. смутна вѣстка.
 Hippe, f. коса.
 Hippel, f. оплатокъ.
 Hippeneisen, п. оплатникъ.
 Hippopotam, м. f. Nilpferd.
 Hirn, п. мозокъ.
 Hirnböhrer, м. трепанъ.
 Hirnentzündung, f. запаляне мозку.
 Hirngespinnst, п. небилниця, мара, ди-
 воглядъ.
 Hirnhaut, f. оболона мозкова.
 Hirnkasten, м. мозниця.
 Hirnlos, adj. безъ мозку.

Hirnlosigkeit, f. дуреньство, дурачество

Hirnschädel, m. черепъ головы.

Hirsch, m. олень.

Hirschbein, n. кость оленя.

Hirschbock, m. олень (самецъ).

Hirschbrunst, f. безъ оленявъ.

Hirschgeweih, n. роги оленя.

Hirschhaut, f. шкура оленя.

Hirschholunder, m. калина.

Hirschhorn, n. рогъ оленя.

Hirschkäfer, m. божий волокъ, медвѣдчикъ, дубовый ракъ, оленокъ, оленецъ, туръ, божа коровица.

Hirschkalb, n. оленокъ.

Hirschkuh, f. ланя, оленица.

Hirschköhle, f. пастернакъ.

Hirschzunge, f. горлецъ, рачка.

Hirse, f. просо, adj. просяний.

Hirsegras, n. просянка.

Hirsegrühe, f. пшено.

Hirsefarn, n. просяне ober пшенояне зерно.

Hirsestroh, n. просянка.

Hirt, m. пастухъ, скотарь.

Hirtenhorn, n. пастуша труба.

Hirtenhund, m. пастушій песъ.

Hirtenleben, n. пастушне жите.

Hirtenlohn, n. пастушина.

Hirtenpfeife, f. свиставка, флюярка.

Hirtenstab, m. пастушина палица, епископська палица.

Hirten Tasche, f. пастушна торба; три-солупки, злуды.

Hirtenvolk, n. пастушій народъ.

Hirtin, f. пастушка.

Hissen, v. a. до гори тягцуги, завигати.

Historie, f. история, лѣтопись, по-дѣя.

Historiker, m. дѣписецъ.

Historisch, adj. дѣписний.

Hitzblase, f. прищъ.

Hitze, f. горячо, варъ, спека, слекота, пригрѣвъ; гнѣвъ, горячка злѣсть.

Hitzen, v. a. палити, розпалювати.

Hitzig, adj. горячий, розпаленій; о-паростій, скорій, загонистій, опалистій.

Hitzkopf, m. запальчивецъ, запалько, загорѣлецъ.

Hobel, m. струголь.

Hobelbank, f. стѣльница до стру-ганя.

Hobeleisen, n. стругольные залѣзо.

Hobeln, v. a. стругати.

Hobelspan, m. остружки.

Hoch, adj. високий, великий, взне-сеній, високоверхий; fünf Ellen hoch заввишки локоть.

Hochachtbar, adj. високоповажний.

Hochachten, v. a. високо цѣнити, славити, величати, почитати.

Hochachtung, f. почесть, пошановане.

Hochaltar, m. великий олтарь.

Hochamt, n. спѣвана служба божа, велика служба.

Hochansehnlich, adj. значний, почи-таний.

Hochbäumig, adj. високоногий, но-гати.

Hochberühmt, adj. високославний.

Hochbetagt, adj. дуже старий

Hochfahrend, adj. гордий, думний.

Hochgebirge, m. верховина.

Hochgeriefen, adj. високославний.

Hochgericht, n. шибеница.

Hochheilig, adj. пресвятий.

Hochherzig, adj. великодушний.

Hochherzigkeit, f. великодушнѣсть.

Hochland, n. край гористий.

Hochländer, adj. верховинець.

Höchlich, adj. високо, дуже.

Hochmeister, m. Надмистеръ.

Hochmügend, adj. великоможний.

Hochmuth, m. гордость, гордия,
 надутость.
 Hochmüthig, adj. гордый, гордовитый,
 думный, бундюжный, гонорный.
 Hochpflaster, n. высокий помостъ.
 Hochschäzen, v. а високо цѣнити.
 Hochschule, f. всеучилище.
 Hochschulterig, adj. високобарчистый.
 Hochseelig, adj. славноъ ober святоъ
 памяти, небощикъ.
 Höchst, adj. найвижший.
 Hochstämmig, adj. високопнистый.
 Höchstens, adj. наибольше, найвиш-
 ше, найдалше, найдовше.
 Hochstift, n. соборна капитула.
 Hochtrabend, adj. шумный, надутий.
 Hochverrath, m. зрада стану.
 Hochverräther, m. зрадникъ стану.
 Hochwichtig, adj. дуже важный.
 Hochwilde, n. велика дичина.
 Hochwürden, всечеснѡсть.
 Hochwohlgeboren, adj. високородный.
 Hochwürdig, adj. всечестный, досто-
 иный.
 Hochwürdigst, adj. пречеетный, все-
 честный.
 Hochzeit, f. весѣль.
 Hochzeitbitter, m. дружба.
 Hochzeiter, m. женихъ, молодой.
 Hochzeitfest, f. весѣльные свято.
 Hochzeitgast, m. весѣльный гѡсть.
 Hochzeitgericht, n. ладканы, весѣльна
 спѣванка.
 Hochzeitgeschenk, n. весѣльный пода-
 рокъ, балець.
 Hochzeitkleid, n. весѣльна одѣжъ.
 Hochzeitlich, adj. весѣльный.
 Hochzeitmahl, n. Hochzeitstauß, f.
 весѣльный бенкетъ.
 Hochzeitwein, m. весѣльне вино.
 Hochzeitwehrend, adj. шановитый.
 Hocke, f. кучокъ, звязокъ.
 Hocken, v. а. кучковати, кучкомъ
 сидѣти, жопѣти.

Höcker, m. горбъ.
 Höckerig, adj. горбатый.
 Hode, f. муло, мѡшна.
 Hodenbruch, m. кила.
 Hodensack, m. мѡшна.
 Hof, m. двѡръ, дворець, кругъ.
 Hofart, adj. двѡръский лѣкаръ.
 Hofcavalier, m. дворянинъ.
 Höfchen, n. пѡдворце.
 Hofdame, f. дворянка.
 Hofdienst, m. двѡръска служба, пань-
 щина.
 Hoffart, f. гордость, гордия.
 Hoffärtig, adj. гордый.
 Hoffen, v. а. надѣяти ся, сподѣвати
 ся, мати надѣю, ожидать.
 Hoffentlich, adv. надѣясь, надѣяти ся.
 Hoffnung, f. надѣя, надежда.
 Hoffnungslos, adj. безнадежный.
 Hoffnungsvoll, adj. надежный.
 Hoffrau, f. дворянка, двѡръска панна.
 Hofgericht, n. двѡръский судъ.
 Hofgesinde, n. двораки, двѡръска че-
 ладъ.
 Hofgut, n. корольщина.
 Hofhaltung, f. удержоване двора.
 Hofhund, m. двѡръский песъ, дома-
 шний песъ.
 Hofiren, v. n. дворовати; ластити
 кому.
 Hofjäger, m. двѡръский ловець.
 Hofkammer, f. двѡръска комора.
 Hofkanzler, m. приговорный канцлеръ.
 Hoflager, n. двѡръ.
 Hofleben, n. двѡръске жите.
 Hofleute, pl. двораки.
 Höflich, adj. вѣвчливый, привѣчли-
 вый, людянный, чемный.
 Höflichkeit, f. вѣвчливѡсть, чемнѡсть,
 людянѡсть.
 Höfling, m. дворянинъ.
 Hofmagd, f. дворка.
 Hofmann, m. дворянинъ, дворакъ.

Хофмаршаль, м. придворний маршалокъ.
 Хофmäßig, adj. по дворьскому.
 Хофmeister, м. дворський справникъ; учитель.
 Хофmeisterin, f. учителька дворська.
 Хофmeisterlich, adj. учительский, виховательный.
 Хофmeisterin, v. а. бути учителемъ oder вихователемъ; гудити, ганити.
 Хофnarr, м. дворський блазень.
 Хофplatz, м. подворье.
 Хофrath, м. дворська рада, придворний радникъ.
 Хоfrichter, м. дворський судецъ.
 Хоfstranz, м. дворакъ, блазень.
 Хоfstaat, м. дворъ; дворянство.
 Хоfthor, п. дворська брама, дворний ворота.
 Хоfwesen, п. дворянство.
 Хоfzinß, м. подворье.
 Хоhe, f. висота, високость, вижина, височѣнь.
 Хоheit, f. високость, великость.
 Хоheitsrecht, п. право зверхниче.
 Хоhepriester, м. найвижший Ерей.
 Хоher, сопр. вижший, повижший.
 Хоhl, adj. дуплинатий, порожний, жолубнастий, дуплавий.
 Хоhlaber, f. порожна жила.
 Хоhlaugig, adj. зъ запалимъ окомъ.
 Хоhlbeil, п. топоръ дуплястий.
 Хоhlbohrer, м. сверликъ, вертѣло.
 Хоhlbotter, м. ржѣй.
 Хоhle, f. печера, вертепъ, яма, нязекъ, нора, берлогъ, леговище.
 Хоhleisen, п. долото, довбачка.
 Хоhlen, v. а. довбати, долобати.
 Хоhlseile, f. пильникъ до довбана.
 Хоhlglas, п. дуплаве шкло.
 Хоhlheit, f. жолубчастость, порожность.
 Хоhlshobel, м. бортникъ.

Хоhlig, adj. печерний, ямистий.
 Хоhlsele, f. жолобокъ.
 Хоhlseibel, м. бортникъ.
 Хоhlspiegel, м. жолубчасте зеркало.
 Хоhlsunder, м. базникъ, бозъ, бузина.
 Хоhlsunderbeere, f. ягода бзова.
 Хоhlsunderblüthe, f. бзовий цвѣтъ.
 Хоhlsunderbusch, м. бозникъ.
 Хоhlsunderfreid, f. бзовй повила.
 Хоhlsunderstrauch, м. бузникъ; бзина.
 Хоhlung, f. довбане, долобане; душло, вертепъ.
 Хоhlweg, м. вивозъ, жолубъ, балка.
 Хоhlweide, f. ива.
 Хоhlsahn, м. жебрѣй, зюбрѣй.
 Хоhlsirtel, м. кружало каблуковате.
 Хоhn, м. посмѣхъ, поруга.
 Хоhnreden, v. а. глузовати зъ кого, кпнати.
 Хоhnen, v. а. глузовати, насмѣвати ся.
 Хоhnerei, f. глузоване.
 Хоhngetächter, п. посмѣховисько, насмѣховисько.
 Хоhnisch, adj. посмѣшний, посмѣшливий.
 Хоhnlächeln, v. п. посмѣхати ся.
 Хоhnsprecher, м. посмѣшовачъ, поругачъ.
 Хоste, Хоfter, м. перекупень.
 Хоsten, Хоftern, v. п. бути перекупнимъ.
 Хоfterei, f. перекупництво.
 Хоfterin, f. перекупка, сидуха.
 Хоld, adj. милий, млюстний, привѣтний, ласкавий, вдячний.
 Хоlde, м. любий, милий.
 Хоldseelig, adj. милий, благий, вдячний.
 Хоlen, v. а. привести, взяти, ити на що.
 Хоlster, f. пуздро на пистолѣ.
 Хоlla, int. гей, стѣй.

Hölle, f. пекло.
 Hölleingang, f. страхъ пекольный.
 Höllebrand, m. пекольный огонь, пекольникъ.
 Höllefabrt, f. вступлене до пекла.
 Höllefürst, m. владица пекла.
 Höllegott, m. божокъ пекла.
 Höllepforte, f. брама пекольна.
 Höllich, adj. пекольный, сотоньский.
 Hölunder, бозъ, базникъ.
 Holm, m. островецъ.
 Holper, m. груда, брила.
 Holperig, adj. грудистый, бужистый.
 Holz, n. дерево, деревина; f. Gehölz.
 Holzamt, n. лѣсний урядъ.
 Holzapfel, m. лѣсница, квасница.
 Holzarm, adj. убогий въ дерево.
 Holzart, f. родъ дерева.
 Holzartig, adj. деревистый.
 Holzauferher, m. наглядникъ дерева.
 Holzart, f. сокира.
 Holzbiene, f. лѣсна пчола, чмола.
 Holzbirne, f. лѣсна грушка, лѣсница.
 Holzbock, m. \ кобилница, козелъ, вовкъ.
 Holzboden, m. дровѣтня.
 Holzbohrer, m. сверликъ, деревоѣда.
 Holzbündel, n. вязанка дерева.
 Holzchen, n. деревце.
 Holzdieb, m. лѣсний злодѣй, полѣшукъ.
 Holzen, v. a. рубати дрова, бити.
 Hölzern, adj. деревянный.
 Holzersparrniß, f. ошаднене дерева.
 Holzfäller, m. рубачъ.
 Holzfaser, f. жилка обѣт волокно въ деревъ.
 Holzflöße, f. дараба, сплавъ.
 Holzflößer, m. сплавникъ, плисакъ.
 Holzhafter, m. рубальникъ, рубачъ дровъ; f. Wapthafter.
 Holzhandel, m. торгъ дровами.
 Holzhändler, m. торгующий деревомъ.
 Holzhof, m. дроварня.

Holzicht, adj. деревлянный.
 Holzig, adj. деревный, деревистый.
 Holzhammer, f. дровѣтня.
 Holzirsche, f. черешня.
 Holzkohle, f. деревянный вуголь.
 Holzmarkt, m. деревный торгъ.
 Holznicderlage, f. складъ дерева.
 Holzplatz, m. дроварня.
 Holzhäger, m. трачь.
 Holzheit, n. поляно, скипка.
 Holzschlag, m. порубъ, зрубъ.
 Holzschläger, m. рубальникъ.
 Holzschmitt, m. дереворѣзъ, рѣзьба деревна.
 Holzschoppen, m. дровѣтня.
 Holzschreiber, m. деревописецъ.
 Holzschuh, m. деревянный черевикъ, ходакъ.
 Holzspan, m. плашка, трѣска, щѣпка.
 Holzsplitter, m. трѣска, ивиръ, ивѣръ.
 Holzstall, m. дровѣтня.
 Holzstoß, m. стосъ дерева.
 Holztag, f. оплата дерева.
 Holztaube, f. дикий голубъ.
 Holzung, f. порубъ, зрубъ, рубане дерева; лѣсъ.
 Holzverkauf, m. продажъ дерева.
 Holzweg, m. лѣсна дорога, дорога до лѣса, мановець.
 Holzwerk, m. деревна работа.
 Holzwurf, m. червь, черва (въ деревъ).
 Holzzehnte, m. десятина обѣдъ дерева.
 Homilet, m. викладникъ.
 Homiletik, f. наука викладнича.
 Homiletisch, adj. викладничий.
 Homilie, f. викладъ.
 Honett, adj. ввѣчливый, чешный, уцтивый.
 Honig, m. мѣдъ (e); (Zungfernhonig) патока.
 Honigapfel, m. медове яблоко.
 Honigbau, m. пчольництво.

ґонигbauer, м. пчоларъ, бортникъ.
 ґонигbehältниѣ, п. медовница, мѣдникъ.
 ґонигbirne, f. медова грушка.
 ґонигesser, м. медоѣда.
 ґонигgarten, м. пасѣка.
 ґонигgefäß, п. мѣдникъ.
 ґонигflee, м. буркунъ, окладникъ.
 ґонигfuchen, м. медовникъ, крижка меду.
 ґонигlese, f. медозбори (pl).
 ґонигmonat, м. медовий мѣсяць.
 ґонигreich, adj. медовий, богатий въ мѣдъ.
 ґонигschabe, f. моль пчолына.
 ґонигscheibe, f крижка меду.
 ґонигstein, м. патока.
 ґонигstüß, adj. солодкий мовъ мѣдъ, медовий.
 ґонигthau, м. спадъ, медовица.
 ґонигwabe, f. крижка меду.
 ґонигwasser, п. сита.
 ґонигzelle, f. коморна въ крижцѣ.
 ґоннет, adj. утливий, пристойний, ялбоний.
 ґоннеurst, pl. (тафен) покланяти ся, приймати гостѣ.
 ґонногabel, adj. честивий, утливий.
 ґонногар, п. почетна плата.
 ґонногationen, pl. знаменити особи.
 ґонногiren, v. а. честити, заплатити, надгородити за що.
 ґопfen, м. хмель, хмелина.
 ґопfen, v. а. хмелити, заправити хмелѣмъ.
 ґопfenacker, м. хмелисько.
 ґопfenbau, м. хмельництво.
 ґопfenbauer, м. хмеларъ.
 ґопfenfeld, п. хмелисько, хмелище.
 ґопfengarten, м. хмелиникъ.
 ґопfentlee, м. жовта команица.
 ґопfenranke, f. хмелина, хмелина.
 ґопfensammler, м. хмеларъ.
 ґопfenstange, f. тика до хмелю.

ґор, inter. гоуп! ґорфа, гоупса.
 ґорfen, v. п. подскакати, подскаковати.
 ґорбар, adj. даючий ся чути.
 ґорbegierig, adj. охочий до слуханя.
 ґорchen, v. п. слухати, наслуковати.
 ґорcher, м. наслуковачъ.
 ґорде, f. (ein Haufen Leute) горда, банда, зволючъ; f. ґурде.
 ґорен, v. а. слухати, ловѣдати ся; man hört, даѣ чути, що; sich gerne hören, любити говорити; er hört gut добре чув, мае добрий слухъ; sich hören lassen оловзвати ся, лати ся чути.
 ґоренfagen, п. слухи, вѣсть, поголоска, повѣдь.
 ґорер, м, слухатель, слухачъ.
 ґориге, м. подданий.
 ґоризонт, м. небосклоне, поземъ.
 ґоризонтал, adj. поземий, водоробний, середвжний.
 ґорн, п. рогъ.
 ґорнарbeiter, м. роговникъ.
 ґорнartig, adj. роговатий.
 ґорнbläser, м. граючий на розѣ.
 ґорнbock, м. цапъ.
 ґорнchen, п. рожокъ.
 ґорnbrechfel, м. роговникъ.
 ґорnern, adj. роговий, рогатий.
 ґорнетträger, м. рогунъ.
 ґорneule, f. пугачъ.
 ґорnhaut, f. болонка рогова.
 ґорnicht, adj. роговатий.
 ґорниг, adj. рогатий.
 ґорниѣ, f. шершень, шершунъ.
 ґорнист, м. граючий на розѣ.
 ґорnfamm, м. гребѣнь роговий.
 ґорnfirsche, f. дерень.
 ґорnkluft, f. розцуклина въ копитѣ.
 ґорntraut, п. рокове зѣле.
 ґорnsaterne, f. рогова лѣхтарня.
 ґорnsalbe, f. копитна масть.

Ѓорншлaнге, f. рогатий вужъ.
 Ѓорнспaне, pl. обрѣзкѣ роговъ.
 Ѓорнштейн, m. роговецъ, орлець, кремѣнь.
 Ѓорnung, m. лютий.
 Ѓорнvieh, n. рогова худоба, рого-
 вий товаръ.
 Ѓѳрrohr, n. слухавка.
 Ѓѳрsaal, m. послухальня.
 Ѓорst, m. mhd f. гущина; зарѳсть,
 корчѣ.
 Ѓort, m. скеля; (Zustucht) приста-
 новище, прихилище, притулисъ-
 ко, радуть.
 Ѓѳrweite, f. ѳддаленѳсть, въ кото-
 рѳй можна чути.
 Ѓose, f. морська труба; ногавиця.
 Ѓosen, pl. штани, ногавицѣ, ша-
 равари.
 Ѓosenband, n. пѳдвязка у штанѳвъ.
 Ѓosengurt, m. поясъ у штанѳвъ.
 Ѓosenschliu, m. розпорица у шта-
 нѳвъ.
 Ѓosentrager, m. шийка.
 Ѓospital, m. лѣчебница, бѳльница.
 Ѓospitiren, v. n. гостювати.
 Ѓostie, f. оплатокъ.
 Ѓott, inter. геть! геть!
 Ѓotel, n. гостинница, дѳмъ посто-
 яльний, постояльня.
 Ѓub, m. пѳдоймлене, пѳднесенe.
 Ѓuben, adv. зъ сѣѣ стороны.
 Ѓubel, m. нагѳрокъ.
 Ѓubisch, adj. красный, ставний,
 ставний, ладний хороший, бла-
 говидний; тварний, ялий.
 Ѓucke, f. баркѣ, коркошѣ, плечѣ.
 Ѓucken, f. hothen.
 Ѓuckepack, tragen взяти кого на ба-
 рана ober на коркошѣ.
 Ѓubel, m. шмата, онучка.
 Ѓubellei, f. партолене, клопѳтъ.
 Ѓubeln, v. a. вертолѣтити, партоли-

ти; гудити, глузовати, гидити.
 Ѓubler, m. вертола, партольникъ,
 напастникъ.
 Ѓuf, m. копито, рѳвъ.
 Ѓuse, f. ланъ.
 Ѓuseisen, n. мѳлкова.
 Ѓufformig, adj. мовѣ копито.
 Ѓufflattich, m. пѳдбѣль, пѳдбѣль.
 Ѓufnagel, m. гуфналь.
 Ѓufner, m. ланникъ.
 Ѓuffschmied, m. коваль.
 Ѓufftader, f. бедрева жила.
 Ѓufftbein, n. клубна кѳсть.
 Ѓufte, f. бедро, клуби.
 Ѓufftweh, n. бедрениця, бѳль въ
 клубахъ.
 Ѓufzange, f. клѣщѣ до пѳдковѣ.
 Ѓugel, m горбокъ, нагѳрокъ, згѳре.
 Ѓugelauf, adv. наверхъ, на гору.
 Ѓugelformig, adj. нагорбистий.
 Ѓugelig, adj. нагѳрний, горбоватий.
 Ѓugelland, n. горбовина.
 Ѓuhn, n. курка.
 Ѓuhnerartig, adj. куратий.
 Ѓuhnerauge, n. мозоль, нагѳодъ, на-
 гѳлодокъ.
 Ѓuhnerbiu, m. мокрица.
 Ѓuhnerdieb, m. курячий злодѣй.
 Ѓuhnerci, n. куряче яйце.
 Ѓuhnerhandel, m. торгъ курами.
 Ѓuhnerfleisch, n. курятина.
 Ѓuhnergeier, m. канюка, каня.
 Ѓuhnerhandler, m. курѣй, курахъ.
 Ѓuhnerhaus, n. курникъ.
 Ѓuhnerhund, m. лягавецъ.
 Ѓuhnermarkt, m. торгъ на кури.
 Ѓuhnerhals, m. курникъ.
 Ѓuhnersteige, f. ковецъ.
 Ѓuhnerstange, f. сѣдало, банта.
 Ѓuhnerzwinger, m. парокъ.
 Ѓuhnerzucht, f. ховане ober плекане
 куроку.
 Ѓui, int. гѳй, ну, нуже; im—, въ
 мѣлѣ ока.

Sub, f. ласка, милость, милосердие.
 Subigen, v. п. присягу вѣрности складати, присягати на вѣрность.
 Subigung, f. присяга вѣрности, покѣрность.
 Subigungseid, m. присяга вѣрности.
 Subreich, Subvoll, adj. милостивый, ласкавий.
 Hilfe, f. помѣчь (f.), помага, подмога, ратунокъ, спростога.
 Hilfeleistung, f. спростагане; спомѣжене.
 Hilffich, adj. помѣчний, спростожный.
 Hilfflos, adj. безпомѣчный.
 Hilfflosigkeit, f. безпомѣчность.
 Hilffreich, adj. напомячный, помѣчный.
 Hilfsarmee, f. помѣчне войско.
 Hilfsbedürftig, adj. потребуемый (потребаеь) помѣчи.
 Hilfsbedürftigkeit, f. потреба помѣчи.
 Hilfsbuch, n. порадникъ домашний.
 Hilfsgeber, pl. спростожны грошѣ.
 Hilfslos, m. суголосна.
 Hilfsmittel, n. спростога, средство помѣчне.
 Hilfsquelle, f. жерело помѣчи, помѣчь.
 Hilfsvölker, Hilfskräfte, pl. спростожное войско.
 Hilfszeitwort, n. помѣчный (спомогательный) глаголѣ.
 Hüllblätter, bot. обгортна листка.
 Hülle, f. поволока, покривка, затула, простирало, покрите, обвивка.
 Hüllen, v. а. обвинути, окутати, закутати, закрити.
 Hülse, f. лушпакъ, лушпина, лушна, струкъ, шолупина, шарлука.
 Hülsen, v. а. луштити, теребити, вилуповати.

Hülfsartig, adj. лушпиноватый, струкатый.
 Hülsenfrucht, f. струкатый овочь; ярина.
 Hunn, adj. людяний, ласкавий, вѣвчливый.
 Humanität, f. людяность.
 Hummel, f. жмѣль, бждѣль.
 Hummer, m. морський ракъ.
 Humor, m. успособлене духа, норвь; дотепь.
 Humoristisch, f. гумористика.
 Humoristisch, adj. забавный, дотепный, гумористичный.
 Humpen, f. humpen, m. боклягъ, стаканъ.
 Hümpel, m. f. Hügel.
 Humpeln, v. п. f. hinken.
 Hümpfer, m. вертола, партольникъ, капарникъ.
 Hund, m. пѣсь, собака, котюга; junger —, щеня.
 Hundchen, n. песокъ, пѣся (5. Decl.), пѣся (5. Decl.), щеня.
 Hundarbeit, f. пѣсяча (собача) работа.
 Hundefell, n. собача (пѣсяча) шкура.
 Hundehaut, n. псарня.
 Hundeserl, m. сукий сынѣ.
 Hundeloch, n. псарня; яма, темница, вязница.
 Hundert, num. сто; (eine Rotte von Hundert Mann) сотня.
 Hundertelei, adv. стократный, сторичный.
 Hundertfach, Hundertfältig, adj. сторичный.
 Hundertjährig, adj. столѣтний.
 Hundertmal, adv. сто рази, сто разѣ.
 Hundertmalig, adj. стократный, сторазовый.
 Hundertste, adj. сторичный, сотный.
 Hunderttausend, adv. сто тысячѣ.

Ѕундешен, adj. псолохий.
 Ѕундесталл, m. псарня, лая.
 Ѕундин, f. сука.
 Ѕундифш, adj. псачий, собачий, псачий.
 Ѕундlein, n. s. Ѕундшен.
 Ѕундбред, m. псаче говно.
 Ѕундсфотт, m. собачий посюхъ, су-
 кий смѣхъ.
 Ѕундсфоттери, f. нѣсенѣтница, дура-
 чества; злодѣйство.
 Ѕундсграб, n. псачя трава.
 Ѕундсфирше, f. переступень.
 Ѕундсфохл, m. ширица.
 Ѕундсмелбе, f. псачя лобода.
 Ѕундспетерсилле, f. свиняча вошь, бле-
 котецъ, блекотъ.
 Ѕундсрауте, f. псачя рута.
 Ѕундсрозе, f. свербигузъ, рожа ли-
 ка, шепшина.
 Ѕундсстерн, m. псачя звѣзда.
 Ѕундстaге, pl. псачѣ дни.
 Ѕундсштух, f. стеклизна.
 Ѕундсзунге, f. зурка.
 Ѕунгер, m. голодъ; Ѕунгер leiden
 мѣти (перемѣвати) голоду, го-
 лодъ терпѣти.
 Ѕунгерблуме, f. голодокъ.
 Ѕунгериг, adj. голодный.
 Ѕунгерлеидер, m. голодаръ, бѣдняка.
 Ѕунгери, v. а. бути голоднымъ, го-
 лодати, мѣти голоду; еѣ hungert
 mich я голодень, менѣ хоче ся
 ѣсти; f. Fasten.
 Ѕунгеренотх, f, голодня, голодъ.
 Ѕунгертот, m. смерть голодна, смерть
 зъ голоду.
 Ѕупфен, v. п. скакати, бришкати.
 Ѕупфен, n. скакане.
 Ѕурде, f. загорода, стадарня.
 Ѕурден, v. а. ставити стадарнѣ.
 Ѕуре, f. спрокунница. блядка, кур-
 вя, покритка.
 Ѕурен, v. п. курвити ся.

Ѕуренхауѣ, n. блудный домъ, кур-
 варня.
 Ѕуренхенгст, Ѕуренжäger, m. курвѣй.
 Ѕуренкинд, n. байструкъ, байстеръ.
 букартъ, бахуръ, скурвисинъ.
 Ѕуренвиртх, m. зводникъ.
 Ѕуренвиртхин, f. зводница.
 Ѕуренвиртшфаст, f. курварство.
 Ѕурер, m. курвѣй.
 Ѕурerei, f курварство.
 Ѕурисш, adj. блудный, безстыдний.
 Ѕурраш, int. гура! ура!
 Ѕуртиг, adj. хуткий, жесткий, ско-
 рий.
 Ѕуртигfeit, f. хуткость, скорость.
 Ѕусар, m. Гусаръ.
 Ѕусш, int. скоро; пс.
 Ѕусшен, v. п. уйти, викрасти ся.
 Ѕустен, m. кашель.
 Ѕустен, m. каплати; seh—, бухи-
 кати.
 Ѕут, m. капелюхъ, бриль, крисани,
 ein Ѕут Zuder голова цукру.
 Ѕут, f. (hüten), стережене, сторо-
 жа, наглядъ; осторожность; eine
 Heerde, череда, стадо; (die Weibe)
 пасовисько, вигонъ; auf feiner
 — sein берегчи ся, мати ся на
 осторожни.
 Ѕүтшен, n. капелюшокъ.
 Ѕүттен, v. а. стерегчи, варовати,
 блюсити; (wachen) пасти; das
 Bett—, не вставати зъ постели,
 слабовати; das Zimmer—, не ви-
 ходити зъ комнаты; sich—, бе-
 регчи ся, варовати ся, блюсти
 ся.
 Ѕүтер, m. сторожъ, варовникъ.
 Ѕүтерин, f. сторожиха.
 Ѕутфабрик, f. виробия капелюховъ.
 Ѕутфебер, f. перо на капелюсъ.
 Ѕутрәмпе, f. пола (крыло) у капе-
 люха, криса.

Гутлоhn, м. Гутгелд, п. вигонщина.
 Гутmacher, м. капелюшникъ.
 Гутschen, в. п. котити ся, суну-
 ти ся.
 Гутschleife, ф. стрѣчка до капелюха.
 Гутsche, ф. стольчикъ.
 Гутte, ф. хижа, хата, шалашъ; гу-
 та, баракъ.
 Гутtenamt, п. горничий урядъ.
 Гутtenarbeiter, м. робѣтникъ въ
 гуть.
 Гутtenmeister, м. гутничий.
 Гутtenwerk, м. гута.
 Гутtlein, п. хатинка, хатина, хи-
 жина.
 Гутtenrauch, м. гутна сажа.
 Гутtung, ф. пасовисько; пасенъ.
 Гутzel, ф. сушена грушка, сушена
 сливка.
 Гьacinth, м. якинтъ.
 Гьacinthe, ф. яцинный цвѣтъ.
 Гьadne, ф. гиена.
 Гьader, ф. гидра.
 Гьdraulik, ф. гидравлика.

Гьdrogen, п. водорѣдъ.
 Гьdrographie, ф. водонись.
 Гьdrographisch, адж. водонисный.
 Гьdrometer, п. водомѣръ.
 Гьdrostatik, ф. гидростатика.
 Гьdrometer, п. вохкомѣръ.
 Гьhne, ф. похвальна пѣсня.
 Гьperbel, ф. пересада; (in der Geo-
 metrie) гиперболъ.
 Гьperboltsch, адж. пересадный, гипер-
 болический.
 Гьpochonder, м. гипохондрикъ; за-
 думчивецъ.
 Гьpochondrie, ф. гипохондриа.
 Гьpotenuse, ф. гипотенуза.
 Гьpothek, ф. истина, ипотека, за-
 кладъ.
 Гьpothetariich, адж. заставный, обез-
 печеный.
 Гьpothese, ф. домысль, догадъ.
 Гьpothetisch, адж. гипотетический.
 Гьpsterik, ф. матична хороба; гистер-
 я.
 Гьpsterisch, адж. гистерический.

З. (Zatal). I. И, О.

Зbe, Зbenbaum, ф. Еibe.
 Зbiss, м. Ивнѣ.
 Зbisch, ф. Еибисч.
 Зch, проп. я.
 Зchheit, ф. мѣиндѣсть.
 Зchsucht, ф. собѣиндѣсть.
 Зchthologie, ф. рибѣинсь.
 Зdeal, п. идеалъ.
 Зdealisch, адж. идеальный.
 Зdealist, м. идеалистический; маячникъ.
 Зdee, ф. понимъ, идея, мысль, по-
 емъ.
 Зdeengang, м. ходъ `мыслей, сну-
 токъ мыслей.

Зdentisch, адж. тойже, такойже, оди-
 наковый, тотожный.
 Зdentitat, ф. одинаковѣсть, тотож-
 нѣсть.
 Зdiom, п. рѣжномова, нарѣчие.
 Зdiot, м. недоука, невѣголосъ, про-
 стакъ, дуракъ.
 Зdiosynkrasie, ф. природна образъ.
 Зdiotism, м. власнѣсть (питомен-
 нѣсть) бесѣди обег мовлени обег
 языка.
 Зbol, п. вудоль, божище.
 Зbulle, ф. гуцулка, пѣсня пастушна.
 Зbullisch, адж. пастушный, невинный.

Zgel, m. ѡжакъ, яричь.
 Zgelfisch, m. f. Stachelschwein.
 Zgelstolbe, f. Zgelstповре, f. вовчь
 бабкй.
 Zgelspilz, m. букова щѣтка, дѣдова
 борода.
 Zgnatz, m. Гнать, Гнатко.
 Zgnorant, m. неука, невѣголость.
 Zgnoranz, f. темнота.
 Zgnoriren, v. а. не хотѣти знати,
 не зваяти на шо.
 Zhm, dat. ему, ему.
 Zhr, dat. ѡй; nom. pl. Ви; gen. pl.
 ихъ (auch durch свѡй).
 Zhrehalben, ihretwegen, ihretwillen,
 adv. задля неѡ, задля нихъ, про
 ню, про нихъ.
 Zhrige, pron. (ihre) ихъ; свѡй, свѡл,
 свое; ихний, ихня, ихне; вашъ,
 ваша, ваше.
 Zhro, pron. вашъ, ваша, ваше; его,
 еѡ; Ihre Majestät Ваше Величе
 ство, Еѡ Величество.
 Zhrzen, v. а. викати, панкати.
 Zlegall, adj. неправный.
 Zlegitim, adj. неправесный.
 Zllumination, f. освѣтлене.
 Zlluminiren, v. а. освѣтити; ви
 барвити, розкрасити.
 Zllusion, f. злуда, обмана.
 Zllusorisch, adj. злудничий, обман
 чивый.
 Zllustration, f. f. Erläuterung.
 Zlme, f. f. Ullme.
 Zltia, m. тхѡръ.
 Zm-in dem въ, вѡ.
 Zmaginar, adj. увиображений.
 Zmagination, f. виображѡсть; уви
 ображня, маячня.
 Zmbiß, m. перѡкуска, сѡдане.
 Zmmatriculation, f. впись.
 Zmmatriculiren, v. а. вписати.
 Zmme, f. бжолѡ, пчолѡ.

Zmmediat, adj. навпрямий.
 Zmmenwolf, m. жовнѡ.
 Zmmer, adv. завсѣгда, безпере
 станно, непроривно; immer wei
 ter шоразъ (все) дальше; wer im
 mer ктобудь, ктонебудь; wo im
 mer гдебудь, гденебудь.
 Zmmerbar, adv. завсѣгда.
 Zmmerfort, adv. тягомъ, непрорив
 но, безъ настанку.
 Zmmergrün, п. барвѣнецъ, куде
 ряве деревце.
 Zmmerhin, adv. завсѣгда; хай, няй,
 нехай, хочъ би.
 Zmmernehr, adv. усе бѡльше, бѡль
 ше и бѡльше, шоразъ бѡльше.
 Zmmertwährend, adj. всегдашний,
 безнастанний, безперестанный.
 Zmmerzu, adv. завсѣгда, дальше
 все.
 Zmmittelst, мѡжъ тимъ, тимъ ча
 сомъ.
 Zmmobilien, pl. нерухомости (pl.),
 добра недвижны.
 Zmmoralität, f. невычайность.
 Zmmunität, f. свобѡдность ѡдъ о
 плати.
 Zmperatib, m. способъ повелѣва
 ючий.
 Zmperfect, п. часть недавно про
 шедший.
 Zmperial, m. империяль.
 Zmpertinent, adj. брусватый, гру
 бый, непошановливый.
 Zmpfen, v. а. щѣпити. Zmpfarzt, m.
 щѣпаръ.
 Zmpfung, f. щѣплѡне.
 Zmponiren, v. п. збуджати честь,
 наказовати.
 Zmportiren, v. а. привозити; (bedeu
 ten) значити.
 Zmpofant, adj. величный.
 Zmpost, m. податокъ, данина.
 Zmpresslon, f. f. Eindruck.

Imprimiren, v. a. f. einprägen.
 Improbifiren, v. a. und n. безъ пригото-
 вленна вершовати.
 Improbifation, f. импровизация.
 Improbifator, m. импровизаторъ.
 Impuls, m. понука, побудка.
 In, праер. (mit dem dat. und acc.
 въ, до, на; in die Stadt до мѣ-
 ста; im Dorfe въ селѣ; in un-
 endliche безъ конца; in wie fern
 о сколько; in etwas гдѣшо, да-
 шо, троха.
 Inbegriff, m. объемъ, обсягъ,
 грядъ.
 Inbrunst, f. Inbrünstigkeit, f. рев-
 ность, запалъ.
 Inbrünstig, adj. ревний, ревнивий,
 горячий.
 Incarnat, n. тѣлесна барва, ясно-
 червена барва.
 Incarnation, f. вотѣлене.
 Incision, f. f. Einschnitt.
 Inclusive, adv. включно.
 Incognito, adj. подъ чужимъ именемъ
 (именемъ).
 Incompetent, adj. невластный.
 Inconsequent, adj. неосновний, не-
 связный, нерозсудный.
 Inconsequenz, f. незвязлость, нероз-
 судность.
 In contumaciam, заочно.
 In corpore, adv. всѣ разомъ.
 Incorrect, adj. неправильный.
 Inculpat, m. позовникъ.
 Inculpat, m. запозванецъ, обвине-
 ный, повиновачений.
 In dem, adv. мѣжъ тимъ; conj. коли,
 якъ; (sehr oft durch die entsprechen-
 de Participialkonstruktion: indem er
 schrieb пишучи и. f. т.).
 Indemnification, f. f. Entschädigung.
 Indessen, мѣжъ тимъ, тимъ часомъ.
 Index, m. указникъ, поспись.

Indicativ, m. способъ указующий.
 Indiction, f. индиктъ.
 Indifferent, adj. f. gleichgültig.
 Indifferentismus, f. f. Gleichgültig-
 keit.
 Indigo, m. индиктъ.
 Indigenat, n. право обивательства.
 Indigopflanze, f. индиктове зѣле.
 Indirect, adj. непрямый, посторон-
 ный.
 Indiscretion, f. неоглядность, не-
 скромность.
 Individualität, f. особность, осо-
 бливость, власность.
 Individuell, adj. особливый, власный,
 свой власный.
 Individuum, n. особа, лице; оди-
 ница.
 Insolant, adj. нечулий, безчувный,
 лѣнливый.
 Insolenz, f. нечулость, лѣнливость.
 Insoffiren, v. a. надписати, пере-
 казати.
 Induction, f. вичеть; навѣдъ, наве-
 дене.
 Indulgent, adj. f. nachsichtig.
 Indulgenz, f. f. Nachsicht.
 Indult, m. позволь; протягъ.
 Industrie, f. промисль.
 Industriös, adj. промисливый, про-
 мисловый, трудищий.
 In extenso, adv. подробно.
 Infam, adj. злоповѣстный, безчест-
 ный, ославленный.
 Infamie, f. соромъ, нечесть, без-
 честь, погань.
 Infant, m. королевичъ (въ Гишпа-
 нияхъ).
 Infantin, f. королевна.
 Infanterie, f. пѣхота.
 Infanterist, m. пѣшакъ, пѣшець,
 пѣший, пѣхотникъ.
 Infel, f. инфула, митра.
 Inficiren, v. a. заразити.

Infcirt, adj. заражений.
 Infinitiv, m. способъ нескѣнченій.
 Informator, m. домашній учитель, пѣстунъ.
 Inful, f. митра.
 Infusionsthierehen, n. наливные звѣря.
 Ingeheim, adv. крадкома, крада-
 емки.
 Ingber, m. имбиръ.
 Ingenieur, m. землѣмѣрець.
 Ingenieurkunst, f. землѣмѣрицтво.
 Ingleichen, adv. ровно, такъ же.
 Ingredienz, f. приправа, примѣшка.
 Ingrimm, m. заблѣсть, розгнѣвъ,
 великий гнѣвъ, злѣсть.
 Ingrossiren, v. a. записатьи въ за-
 ставный книги.
 Ingrün, n. барвѣнокъ, барвѣнецъ.
 Inhaben, v. a. посѣдати що, воло-
 дѣти чимъ, держати.
 Inhaber, m. властникъ, посѣдатель,
 панъ.
 Inhaftiren, v. a. f. verhaften.
 Inhalt, m. грязть, обсягъ, основа,
 упись, рѣчь, объёмъ.
 Inhaltleer, adj. порожний.
 Inhaltreich, adj. рѣчистый, гряз-
 тный.
 Inhaltanzeige, f. рѣчевый поспись.
 In integrum, adv. въ давний станъ.
 Inhuman, adj. нелюдяний.
 Initiative, f. початокъ, розпочинъ,
 внесене.
 Injurie, f. кривда, оскорба, без-
 четь.
 Injurienproceß, m. тяжба о без-
 четь.
 Inlage, f. прилука, додатокъ.
 Inland, n. домовина, батьчина, на-
 шина.
 Inländer, m. родимецъ, краянъ, зе-
 млякъ.
 Inländisch, adj. краевий, домашний,
 наський, родимий.

Inne, adv. въ, въ серединѣ.
 Innehalten, v. a. задержати, не
 давати.
 Innehalten, v. n. остановити ся,
 настати.
 Innen, adv. въ серединѣ; von —,
 зѣ середини; nach —, до сере-
 дини.
 Innere, adj. внутрѣшний.
 Innere, n. внутро, сердце.
 Innerhalb, праер. въ серединѣ, въ,
 помѣжъ.
 Innerlich, adj. внутрѣшний.
 Innig, adj. внутрѣшний, сердечный,
 горячий.
 Innigkeit, f. сердечность.
 Innung, f. цѣхъ, братство, стова-
 рйшене.
 In pleno, adv. въ повномъ зѣ-
 браню.
 Inquirent, m. вислѣдовачъ.
 Inquiriren, v. a. вислѣдовати.
 Inquisit, m. обвинений, повинова-
 чений.
 Inquisition, f. вислѣдоване, вислѣдъ.
 Insaß, m. житель, замешканецъ,
 обиватель.
 Insbesondere, adv. особливо, най-
 больше.
 Inschrift, f. надпись.
 Insekt, n. комаха; coll. комашня.
 Insektchen, n. комашка, цюцька.
 Insektenpuppe, f. бабочка.
 Insel, f. островъ.
 Inselchen, n. островецъ.
 Inselbewohner, m. островянь, о-
 стровникъ.
 Inselgruppe, f. купа островѣвъ.
 Inselmeer, n. архипелагъ.
 Insekt, n. лѣй.
 Inserat, n. Insertion, f. умѣстка.
 Infectiongebühren, pl. плата за у-
 мѣщене.

Инѳеheim, adv. потаежка, крадко-
ма, крадаежка.

Инѳемein, adv. звычайно.

Инѳеſammt, adv. всё (разомъ), куп-
но, всё вразъ.

Инſiegel, n. печатка.

Инſignien, pl. ознаки почести, зна-
ки почестнй.

Инſinuiren, v. а. ѳддати, доручити.

Инſofern, adv. о сколько, о сколькои.

Инſolent, adv. зуфалии; f. übermü-
thig, frech.

Инſolvent, adj. неплативий.

Инſolvenz, f. неплативѳсть.

Инſonderheit, adv. особливо, най-
бѳльшъ.

Инſpektor, m. доглядникъ, дозор-
никъ.

Инſtalliren, v. а. ввести въ урядъ.

Инſtändig, adj. усильиий.

Инſtanz, f. настоа; судъ.

Инſtehend, adj. наслѳдующий, насту-
пающий.

Инſter, n. подроби (pl.).

Инſtinkt, m. пулъ, нагонъ.

Инſtitut, n. заведеие, закладъ.

Инſtruktion, f. приписъ.

Инſtrument, n. строй, статокъ, стру-
ментъ; (im juristiſchen Sinne) до-
кументъ, письмо.

Инſubordination, f. безкарюдсть, не-
послухъ.

Инſulaner, m. островияъ, остров-
никъ.

Инſurgent, m. ворохобникъ, повста-
нецъ.

Инſurgiren, v. а. ворохобити.

Инſurrektion, f. ворохобия.

Integral, adj. цѳлковий.

Integrität, f. цѳлѳсть; f. Rechtschaf-
fenheit.

Intellektuell, adj. умний.

Intelligenz, f. розумъ; люде про-
свѳти.

Intelligenzblatt, n. дневникъ увѳдо-
мленъ.

Intendant, m. управникъ, рядитель.

Intensität, f. внутрѳшняя сила.

Intensiv, adj. сильиий, внутрѳшнюю
силу мающий.

Interdict, n. заказъ, клятва.

Interessant, adj. займающий, цѳка-
вий.

Interesse, n. хосенъ, вигода, зисъкъ;
цѳкавѳсть.

Interessen, pl. ѳдсотки.

Interessiren, v. а. займати, занима-
ти; sich —, бути участникомъ, бра-
ти участь въ чѳмъ.

Interimistiſch, adj. тимчасовий.

Interjection, f. чувственникъ.

Intermezzo, n. межигра, межидѳя.

International, adj. межинародний,
помѳжнародний.

Interpretiren, v. а. викладати, ви-
свѳтлити.

Interregnum, n. меживлада.

Intervall, m. промѳжка, простѳръ.

Intervenient, m. посередникъ.

Interveniren, v. n. посередничити,
бути посередникомъ.

Intestaterbe, m. наслѳдникъ безъ за-
пису.

Intim, adj. сердешний, довѳрочний.

Intransitiv, adj. неперехѳдний.

Intrigue, f. сплутъ, переплутъ,
пѳдсокъ (pl.).

Intriguenmacher, m. переплутъ.

Invalide, m. нивалида.

Invalidenhaus, n. дѳмъ нивалидѳвъ.

Invasive, f. наѳздъ.

Inbektive, f. лихомова, навистъ.

Inventarium, n. списокъ, инвен-
таръ.

Inventiv, adj. вислѳдливий, вина-
ходливий.

Inwärts, adv. въ серединѳ.

Interſion, f. перѳставка словъ.

Investitur, f. инвеститура.
 Inwendig, adj. внутрѣшній.
 Inwohnen, v. п. мешкати, пробу-
 вати.
 Inwohner, m. мешканецъ, обива-
 тель.
 Inzucht, f. поська, подозрѣне.
 Inzwischen, adv. мѣжъ тимъ, тимъ
 часомъ.
 Irben, adj. глиняный, земный.
 Irdisch, adj. земный; мирскій,
 свѣтскій.
 Irrend, adv. (in Zusammens.) wenn
 irgend möglich если тольки (ли-
 шень) можна.
 Irrend einer, adj. ктось, ктобудъ,
 котрийбудъ.
 Irrendwo, adv. гдебудъ.
 Iris, f. дуга; f. Regenbogenhaut.
 Ironie, f. усмѣвка, насмѣшка.
 Ironisch, adj. насмѣшливый.
 Irre, adj. блудный, помѣшанный, за-
 мотанный, помотанный; irre gehen
 (fahren) блукати, збити ся зъ
 дороги.
 Irre, f. блудъ; помѣшане.
 Irregulär, adj. неправильный.
 Irreligiös, adj. безбожный.
 Irren, v. п. блукати, збити ся зъ
 дороги; v. а. въ блудъ ввести
 баламутити, мѣшати; v. г. об-
 мияти ся, помияти ся, ома-
 хнути ся.
 Irrenhaus, n. божеволѣня (Шв.).
 Irrfahrt, f. блуканка.
 Irrgang, m. блудна дорога, блукане.

Irrereden, v. а. маячити.
 Irrgarten, m. блудный горблъ.
 Irrgeist, m. блудникъ.
 Irrgläubig, adj. блудный, заблудив-
 ший.
 Irrig, adj. блудный, несправедливый,
 хибный.
 Irrlehre, f. блудна наука, блудни-
 цтво.
 Irrlehrer, m. блудникъ.
 Irrlicht, n. блудне свѣтло, блудный
 огонь.
 Irrpfad, n. блудна стежка.
 Irrsinn, m. облудъ, помѣшане.
 Irrstern, m. блудна звѣзда.
 Irrthum, m. обмилъ, обмилка, блудъ,
 похибка.
 Irrung, f. блукане; похибка; спѣръ,
 колоть.
 Irrwoche, m. облудъ; блудный судъ.
 Irrweg, m. слѣпанка, блудна доро-
 га, мановець.
 Irrwisch, m. блудный огонь.
 Isabellfarbe, f. барва гнѣдожовта.
 Isogrimm, m. вовкъ.
 Isoliren, v. а. поскромити, одъо-
 кромити.
 Isolirt, adj. одъокромлений, самѣ-
 ский, самодень.
 Isop, m. ископъ.
 Israelit, m. Израелита,
 Italien, n. Италия, Влохи, (Волохи
 oder Волоша = Rumänien).
 Italiener, m. Влохъ.
 Jetzt, adv. теперь, нинѣ.

З. (Konsonant). И. Й.

За, adv. ажѣжъ, такъ, аджѣ, тажъ,
 ая, ja sagen аякати; ja wohl а-

жежъ; thus es ja nicht пробогъ не
 роби того; ja sogar ба навѣтъ.

Zach, adv. f. jäh.
 Zacht, f. гончий корабель.
 Zache, f. курта, куртка.
 Zagh, f. лови (pl.), ловля, полё-
 ване.
 Zagbbar, adj. ловный.
 Zagbflinte, f. ловецкая стрѣльба.
 Zagbgerichtigkeit, f. право ловлѣ.
 Zagbgeschrei, n. ловчий крикъ.
 Zagbhorn, n. ловецкый рогъ.
 Zagbhund, m. гончий песь.
 Zagblust, f. хѣть полёваня.
 Zagbpfers, n. ловецкый конь.
 Zagbschiff, n. гончий корабель.
 Zagbspieß, m. рогатина.
 Zagbtasche, f. ловецкая торба.
 Zagbtwesen, n. ловничество.
 Zagbzeug, n. ловничий знарядъ.
 Zagen, v. n. гонити; v. a. гонити,
 ловити, полювати; durch die Gurgel—,
 прогайновати; eine Kugel durch den Kopf—,
 прострѣлити голову.
 Zagen, n. ловля.
 Zäger, m. ловець, стрѣлецъ.
 Zägerbursch, m. ловчикъ.
 Zägerci, f. ловничество.
 Zägergatt, n. ловнича сѣть, ловни-
 чѣ осила.
 Zägerin, f. ловница.
 Zägermeister, m. ловчий.
 Zäh, adj. (schnell) скорый, нагаль-
 ный, бистрый; (hitzig) паросли-
 вый, опаристый, запальчивый,
 загонистый, сукристый; (steil)
 стромый, прикрый, спадистый.
 Zähre, f. стромбость, круча; заго-
 нистбость.
 Zaherr, m. потакливецъ.
 Zähling, adv. нагально, зѣ нечовѣя,
 нечаянно.
 Jahr, n. рѣкъ, лѣто; im verfloßenen
 Jahre втогодъ, минувшого року;
 in jüngeren Jahren замолodu, зѣ

малку; in Jahren sein въ лѣтахъ
 бути; er hat 10 Jahre alt мае
 десять лѣтъ; ein günstiges Jahr
 полѣте, полѣтокъ, годивый рѣкъ.
 Jahrbuch, n. лѣтопись.
 Jahresfest, n. рѣчница.
 Jahresfrist, f. речинець рѣчний; часть
 року, рѣкъ
 Jahresgehalt, m. рѣчна плата, рѣчна
 платня.
 Jahreszeit, f. пора року, веремя.
 Jahrgang, m. рѣчникъ.
 Jahrgedächtniß, n. роковини (pl.)
 Jahrhundert, n. вѣкъ, столѣте.
 Jährig, adj. рѣчний, однорѣчний,
 роковий.
 Jährlich, adj. щорѣчний, каждо-
 рѣчний.
 Jährling, m. годовичокъ, рѣчнѣкъ,
 назимокъ.
 Jahrlohn, m. плата рѣчна.
 Jahrmarkt, m. торгъ, ярмарка, яр-
 марокъ; adj. ярмарочный, яр-
 марковий.
 Jahrtag, m, рѣчница.
 Jahrtausend, n. тысячолѣте.
 Jahrzahl, f. число року, рѣкъ, чи-
 сло лѣтъ.
 Zähzorn, m. опалистбость, опалъ,
 запальчивбость, ярбость.
 Zähzornig, adj. паросливый, опари-
 стый, запальчивый, загонистый,
 ярий.
 Zafobesfrau, n. якубѣвъ цвѣтъ.
 Zalappe, f. ялапъ.
 Zalusse, f. зависть; (am Fenster)
 заслѣвъ.
 Zambé, m. ямбъ.
 Zammer, m. горюване, нарѣкане,
 жалъ, бѣда, нужда, нещасте; f.
 Epilepsie.
 Zammerbild, n. жалбсний образъ.
 Zammergeschrei, n. жалбсний крикъ,
 нарѣкане.

Zämmerlich, adj. жалобний, знужда-
лий, бѣдний.

Zämmerlichkeit, f. нуждота.

Zammern, v. п. нарѣкати, коварѣ-
ти, падѣкати, жаловати, бѣдовѣ-
ти; еѵ jammert mich минѣ его
жаль.

Zammerthal, n. долина плачу.

Zammervoll, adj. бѣдний, жалобний,
знуждалий.

Zanitschar, m. яничарѣ.

Zänner, m. Свѣчень.

Zäpfin, m. язминѣ.

Zäpfiß, m. лисковецѣ.

Zäten, v. а. полоти.

Zäter, m. половѣльникѣ; Zäterie, f.
половѣльница.

Zäthacke, f. мотика.

Zauche, f. бурда, юха.

Zauchert, Zuchert, m. мѣра полева,
гони (pl.).

Zauchzen, v. п. викриковати, вивай-
ковати, виревковати.

Zauchzen, n. веселики (pl.), виклики.

Zaüwort, n. зѣвольне слово, зѣ-
зволѣ.

Za, part. ну; коли, колибудѣ; је
— desto чимѣ — тимѣ; је zwei
по два; је nachdem якѣ, заякѣ;
је mehr und mehr щоразѣ больше,
щоразѣ дужше; је eher, је lieber
чимѣ скорше, тимѣ лутше.

Zebensfall, adv. вѣ кождий способѣ,
вѣ кождѣмъ разѣ.

Zeder, pr. кождий, всякий, всѣля-
кий, котрийбудѣ.

Zedermann, m. кождий.

Zederzeit, jedesmal, adv. завсѣгда,
завше, кождого часу.

Zedermalig, adj. кождочасний, кож-
дого часу.

Zedoch, conj. однако, одначе, пакѣ.

Zedweder, jeglicher, f. jeder.

Zehet, adv. воп —, одѣ вѣка; вѣе
давно, завсѣгда.

Zemalß, adv. колись, колибудѣ.

Zemand, pr. ктось, ктось-то, кто,
одень.

Zener, pron. той, тотѣ, тамтой.

Zenner, m. Свѣчень.

Zenseit, praep. зѣ тоѣ (тамтоѣ) сто-
рони, за; — bei Grabes за гро-
бомѣ, по смерти.

Zenseitig, adj. тогобощкий, тамто-
боощкий.

Zenseitß, n. вѣчностѣ, вѣчнина.

Zesuit, m. Езуѣта.

Zetzig, adj. теперѣшний, нинѣшний.

Zetzo, jetzt, adv. теперѣ, нинѣ, нинѣ-
ка, нинька, нинька.

Zoch, n. ярмо; ein — Ochsen пара
волѣвѣ.

Zochträger, m. насади (вѣ мостѣ),
мостина.

Zohannißapfel, m. ранне яблоко.

Zohannißbeere, f. смородина, порѣчка;
bornige —, веприна

Zohannißblume, f. волове око, золо-
тень (m.).

Zohannißblut, n. червень.

Zohannißbrot, n. рожки.

Zohannißfest, n. св. Ивана, Иванѣвѣ
день.

Zohannißgürtel, n. f. Beifuß.

Zohannißkäfer, m. Zohannißwürmtchen,
п. иванова мушка, гѣсна мушка,
свѣчникѣ.

Zohanniter, m. мальтийский рицарѣ,
иваньский рицарѣ.

Zore, Zure, f. юпка.

Zordanßfest, n. Богоявленский Свята.
Богоявление, Йорданьский свята.

Zoseph, Осипѣ.

Journal, n. дневникѣ, газета.

Journalist, m. дневникарь, газе-
тарѣ.

Journalistifch, adj. дневникарьский.

Ювѣалифѣ, adj. веселий, шутилиый.
 Ювѣал, м. радоване, радѣсний крикъ,
 веселики (pl.), радѣщѣ (pl.).
 Ювѣалбраут, f. та, що обходить свое
 залоте весѣле.
 Ювѣалфеиер, f. Ювѣалфеиест, п. славноване;
 пятидесятылѣтний празникъ.
 Ювѣалгеѣанг, м. веселики.
 Ювѣалгреиѣ, м. старецъ, що обхо-
 дить свое залоте весѣле.
 Ювѣалхоцzeit, f. залоте весѣле.
 Ювѣалjahr, п. столѣтний празникъ,
 святиый рѣкъ.
 Ювѣалн, v. п. (jubiliren) радовати ся,
 веселити ся.
 Юцѣѣ, int. гоа, гопъ, гура, гопъ-
 чукъ.
 Юцѣтен, м. юхтъ.
 Юцѣн, v. п. свербѣти.
 Юцѣн, п. свербѣчка, свербота.
 Юцѣ, м. жидъ, жидовинъ.
 Юцѣнрѣщ, п. жидѣвська смола.
 Юцѣнстеуер, f. жидѣвѣ.
 Юцѣбин, f. жидѣвка.
 Юцѣбисѣ, adj. жидѣвъ, жидѣвський.
 Юцѣенд, f. молодѣсть, молодѣжь (f),
 молодѣча, молодъ,
 Юцѣендѣfehler, м. блудъ молодѣжи,
 молодѣчний блудъ.
 Юцѣендѣfreund, м. другъ молодѣжи.
 Юцѣендѣjahre, pl. молодѣ лѣта, молодѣ-
 дѣсть.
 Юцѣендѣlich, adj. молодѣий, молодѣчий,
 ранний, молодѣвий.
 Юцѣинъ, м. (eig. Name) Юлькѣ; (Mo-
 nat) Липень, липецъ, косень.
 Юцѣн, adj. молодѣий, молодѣвий;
 wiederъ jung werden помолодѣти;
 junger Knabe молодѣий хлопѣць,
 хлопѣ (4. Decl.).
 Юцѣн, м. хлопѣць, молодѣць, мо-
 ловѣць, юнака, паробчакъ; (Lehr-
 ling) ученикъ.

Юцѣн, п. — werfen родити, поро-
 дити; (von Hundен) ошениити ся;
 (von Katzen) укутити ся; (von
 Schweinen) впоросити ся; junger
 Hund щена.
 Юцѣнгенhaft, jungenmâssig, adj. хло-
 пѣчий.
 Юцѣнгер, м. ученикъ, наслѣдовачъ.
 Юцѣнгер, f. дѣвчица, дѣвчина, панна;
 ein Jungferleben fuhren дѣвовати.
 Юцѣнгерlich, adj. дѣвчиый, дѣвоцъ-
 кий.
 Юцѣнгернтанъ, м. дѣвчиый вѣнецъ.
 Юцѣнгернтанд, м. дѣвоцтво, дѣв-
 ство.
 Юцѣнгернтвасѣ, м. ярий вѣскъ.
 Юцѣнгернѣschaft, f. дѣвство.
 Юцѣнгерфрау, f. дѣвчица, дѣвка; die hei-
 lige — Богородица, прѣчиста (пре-
 свѣята) Дѣва.
 Юцѣнгерфрауlich, adj. дѣвчиый, дѣвоцъ-
 кий.
 Юцѣнгергеселл, м. паробокъ, безженецъ,
 молоденець.
 Юцѣнгергеселлѣschaft, f. паробѣцтво, без-
 жѣвоцтво.
 Юцѣнгеринг, м. юнака, молодѣць, па-
 рень, паробокъ.
 Юцѣнгерингвалтер, п. молодѣвий (паро-
 бѣцкый) вѣтъ.
 Юцѣнгерист, adj. недавно, оногодѣ.
 Юцѣнгеристе, superl. наймолодший; der
 jûngste Tag судний день; das —
 Gericht страшний судъ.
 Юцѣнгервалд, м. молодѣвийнѣкъ, моло-
 жѣкъ, молодѣвина.
 Юцѣнгеринъ, м. Червень, червецъ, тра-
 вень, лѣдзень.
 Юцѣнгер, м. баричъ, паничъ.
 Юцѣнгер, pl. право.
 Юцѣнгерисѣ, adj. правничиый.
 Юцѣнгерisdiction, f. судебна власть.
 Юцѣнгерistisch, adj. правничиый.

Zurh, f. судъ боженничий, судъ присяжныхъ, судъ боженниковъ.

Zust, adv. самѣ, власне.

Zustiren, v. а. ровнати (справедливо).

Zustiz, f. судебничество, судъ; справедливѣсть.

Zustizbeamte, m. судебный урядникъ.

Zustizminister, m. министеръ справедливости.

Zustizpflege, f. вимѣрене справедливости.

Zustizwesen, n. судебничество, суди (pl.).

Zuwel, m. дорогой камень, бисеръ; дороговѣнность.

Zuwelier, m. бисерникъ.

А. К. К.

Kabale, f. сплутвѣ (pl.) подступъ, змова, подсока.

Kabalist, m. переплутъ.

Kabel, f. якорна линия; f. Лодж.

Kabeln, v. n. f. loosen.

Kabinet, n. кабинетъ.

Kachel, f. кахля; Kachelofen кахляна пѣчь.

Kader, m. подгорло.

Käfer, m. хрущъ, букашка, жукъ.

Kaff, n. полова, послѣдъ, буза, жмола, бетюгъ.

Kaffee, m. кава; —baum, m. кавне дерево; —haus, n. кавярня; —kanne, f. дзбаночокъ на каву; —mühle, f. млинокъ на каву; —schenk, m. кавярникъ; —schwester, f. кавочница.

Käfig, m. клетка.

Kaftan, m. кабатъ, халапъ.

Kahl, adj. лисий, голомозий, плѣшивый, безволосий; голий, бѣдний; kahl werden лисѣти.

Kahlheit, f. лисота, голомозина, голѣсть, бѣднота.

Kahlkopf, m. лисунъ, плѣшивецъ.

Kahlköpfig, adj. лисий, голомозий, безволосий.

Kahn, плѣснь, осуга.

Kahn, m. човно, корабець.

Kai, m. гребля, бульварокъ.

Kaiser, m. цѣсаръ, царъ.

Kaiserin, f. цѣсарева, парияца.

Kaiserkrone, f. цѣсарська корона.

Kaiserlich, adj. цѣсарський, царський.

Kaiserling, m. царська губа, ячница.

Kaiserreich, m. Kaiserstaat, m. цѣсарство, царство.

Kaisertwurz, f. царський корень.

Kajüte, f. хатина (въ корабляхъ).

Kaiserlat, m. бѣликъ.

Kalb, n. теля, гоп. теляти; adj. телячий.

Kalbe, f. яловка, яловица; adj. яловичий.

Kalben, v. n. втелити ся.

Kälberbraten, m. теляча печеня.

Kälberhaft, adj. телячий, телячачий.

Kälberlab, m. подпустка, глебъ.

Kälbern, v. n. втелити ся.

Kälberstoß, m. четвертка телятнини.

Kälberzahn, m. телячий зубъ; in der Baukunst) зубковане.

Kalbfell, n. теляча шкура; f. Trommel.

Kalbfleisch, п. телятина.
Kalbstockf, м. теляча голова, теля.
Kalbaunen, pl. подробы, потрухи,
 книжки.
Kalekutische Bahn, f. Truthan.
Kalender, м. мѣсяцѣсловъ.
Kalesche, f. колячка.
Kalfatern, v. а. конопити.
Kali, п. вапнецъ.
Kalk, п. вапно.
Kalkanwurf, м. тринкъ.
Kalkbrenner, м. вапenniкъ.
Kalkbruch, м. вапнокопня, вапни
 ломъ.
Kalken, v. а. вапнити.
Kalkerbe, f. глей.
Kalkhaltig, adj. вапноватий, вапни-
 стий.
Kalkig, adj. вапняний, вапний.
Kalkofen, м. вапняна пѣчь.
Kalkspath, м. вапнянецъ.
Kalkwasser, п. вапняна (вапниста
 вода).
Kalligraph, м. краснописецъ.
Kalligraphie, м. краснопись.
Kalligraphisch, adj. краснописный.
Kalmäuser, м. задумчивецъ, дивакъ,
 чудакъ.
Kalmäusern, v. п. думачити.
Kalmiſch, м. татарське зѣле, шу-
 варь.
Kalt, adj. зимний, студений, холо-
 дный, морозный, морозный.
Kaltblütig, adj. зимноѣ крови, зим-
 нокровный, холодный.
Kaltblütigkeit, f. зимнокровность,
 холодность.
Kälte, f. студѣнь (е), зимно, хо-
 лодъ, лютъ; морозъ.
Kälten, v. а. студити, холодити.
Kaltsinn, м. зимнокровность, рѣв-
 нодушность.
Kaltsinnig, adj. зимнокровный, хо-
 лодный, рѣвнодушный.

Kamafchen, pl. камашѣ.
Kameel, п. вельблудъ; — haar; п.
 вельблудяча шерсть; — parber, м.
 рись - вельблудъ; — treiber, м.
 вельблудникъ.
Kamelot, м. камельотъ.
Kamerad, товаришъ, побратъ, другъ,
 друзяка.
Kamille, f. румякъ, румянецъ, ру-
 мянецъ.
Kamin, м. коминъ, димникъ.
Kaminfeger, м. коминьяръ.
Kamisol, п. камизоля.
Kamm, м. гребѣнь; (des Pferdes)
 грива; dim. гребѣнецъ, гребѣн-
 чикъ.
Kämmen, v. а. чесати.
Kammer, f. комора, комната; (Zach)
 пересторона, перегорода.
Kämmchen, п. комѣрочка, комѣр-
 чина.
Kammerbiener, м. поковвий.
Kämmere, м. коморникъ.
Kämmerei, f. коморництво, скарбъ.
Kammerfrau, f. коморница; дворка.
Kammerfräulein, п. придворна дѣв-
 чина (панна).
Kammerjungfer, f. дворка.
Kammerjunfer, м. пазь.
Kämmerring, м. поковвий.
Kammermusik, f. придворна музика.
Kammerfänger, м. придворный спѣ-
 вакъ.
Kammförmig, adj. гребѣнчастий,
 гребенный.
Kammhaar, п. грива.
Kämmling, м. вичѣскій, паческій.
Kammrad, м. гребѣняръ.
Kammrad, п. зубчате колесо.
Kammwolle, f. чесана вовна.
Kampf, м. бѣй, побѣй, битва, бор-
 ба, боротьба, спѣтчка.
Kämpfe, м. боѣвникъ, боѣвий.

- Kämpfen, v. п. бити ся, бороти ся, дужати ся.
- Kämpfer, m. камфора.
- Kampffertig, adj. готовий до битви.
- Kampffplatz, m. боєвисько, борище, побоєсько, побоєвисько, герцовисько.
- Kampffpreis, m. надгорода (для боевникѡвъ).
- Kampffspiel, n. игровисько, герць.
- Kanapee, n. канапа.
- Kanarienvogel, m. канарокъ.
- Kanaster, m. кнастеръ.
- Kaninchen, n. кроликъ, корольикъ.
- Kanfer, m. павукъ, паукъ.
- Kanne, f. дзбанокъ, кѡнва, бордюгъ, коновка, кѡфликъ.
- Kannengießer, m. ковваръ.
- Kannibale, m. людоморъ, людоѡда, ярошь.
- Kanon, m. церковне правило, канонъ.
- Kanone, f. гукѡвница, гармата, пушка.
- Kanonendonner, m. грѡмъ (гукѡтъ) гарматный.
- Kanonpulver, n. гарматный порошокъ.
- Kanonier, m. гармашѡвникъ, пушкаръ.
- Kanoniren, v. а. стрѣляти зъ гукѡвницъ (зъ гарматъ).
- Kante, f. грана, грань, гранокъ. край, пругъ.
- Kantig, adj. гранистий, пружистий.
- Kanzel, f. казальница, проповѡдница.
- Kanzellei, f. писарня.
- Kanzelrede, f. проповѡдь.
- Kanzelredner, m. проповѡдникъ.
- Kanzellist, m. канцелиста.
- Kanzler, m. канцлеръ.
- Karain, m. каплуъ.
- Karainen, v. а. каплунити.
- Kapellan, m. капелянъ.
- Kapelle, f. каплица.
- Kaper, m. хижний корабель; морський хижакъ (розбѡйникъ).
- Kapern, v. а. корабль ловити, хижити по морю; ловити.
- Kapital, n. истина; adj. головний, найбѡльший.
- Kapitalist, m. истиняръ.
- Kappe, f. накритка (зверхна); шапка, шоломокъ, богородица; (am Drehschregel) капица, узяця.
- Kappen, v. а. зрѣзати, стяти; (castriren) каплунити; (vom Fahren) доплати.
- Kappfenster, n. димница.
- Kappzaun, m. уздечка.
- Kapsel, f. мошонка, коробка.
- Kapuze, f. богородица, каптуръ.
- Kapuziner, m. капуцинъ.
- Kapuzinerpilz, m. бабка шорохата.
- Karat, n. каратъ.
- Karause, f. карась.
- Karbatsche, f. нагайка, кнутъ, бичъ.
- Karbatschen, v. а. бити нагайкою.
- Kardätsche, f. щѣтка (до коней), скребло, гребло; f. Karde.
- Kardätschen, v. а. чесати.
- Karde, щѣтка до вовни.
- Karfiol, m. f. Blumenfohl.
- Karfunkel, m. карбункулъ.
- Karg, adj. скупий; ein karger Sitz гнетаръ, скупецъ, жѡбѡда.
- Kargen, v. п. скупити.
- Kargheit, f. скупѡсть.
- Kärglich, adj. скупий, бѡдний.
- Karmin, m. карминъ.
- Karnaval, m. мясницъ.
- Karnies, n. кранецъ, карнизъ; — hobel, m. карнизовий струголь.
- Karosse, f. карита.
- Karpsen, m. коропъ, шаранъ.
- Karre, f. тачка, тачки (pl).

Karren, v. a. на тачцѣ обег тачками возити; — gauf. m. шкапа; — strafe, f. тачкѣ, каторга. °
 Karr enschieber, m. тачкаръ.
 Karrer, Kärner, m. тачкаръ.
 Karst, m. мотика.
 Karsten, v. a. мотикою копати.
 Kartätsche, f. картачь.
 Karte, f. (zum spielen) карта (грайна); (Landkarte) землѣвидъ, карта; — p, v. a. усновати.
 Kartenblatt, n. карта.
 Kartendistel, f. щѣточкѣ (pl)
 Kartengelb, n. картове.
 Kartenhauß, n. дѣмъ зъ картъ.
 Kartenmacher, m. картяръ.
 Kartenspiel, n. гра въ карти.
 Kartenspieler, m. грачь въ карти, картяръ.
 Karthause, f. велика гукѣвница, картавна.
 Karthäuser, m. Картузъ.
 Kartoffel, f. бараболя, бульба (буришка, мандибурка, картопля, грушка, рѣпа, бѣбъ земний, каракуля, гайда, груля).
 Kartoffelfeld, n. бараболѣсько, бульбѣсько.
 Kartoffelfraut, n. бараболѣвне, бульбиня, бульбянка.
 Käsechen, n. сирецъ.
 Käse, m. сиръ.
 Käsebutter, f. бриндза.
 Käsefaß, v. бербениця барбанця.
 Käseform, f. сирне творилко.
 Käsehändler, m. торгъ сиромъ.
 Käsehändler, m. торгуючий сиромъ.
 Käseforb, m. сирникъ.
 Käsetuchen, m. сирний пирѣгъ.
 Käselab, n. подлустна.
 Käsemabe, Käsemilbe, f. сировець.
 Käsematte, f. казамата.
 Käsemutter, f. сирница.
 Käsen, v. n. f. gerinnen.

Käfig, adj. сирнатиъ, похожий на сиръ.
 Käfig, adj. сирний.
 Kasse, f. покладница, каса, скарбонка.
 Käspischer Meer, хвалинське (сине) море.
 Kastanie, f. каштанъ; — einbaum каштанове дерево. каштанъ.
 Kastanienbraun, adj. каштановатиъ, каштановиъ, гвѣдѣиъ.
 Kästchen, n. коробчина, скринчина, скриночка, ящикъ.
 Kaste, f. плѣмене, цѣхъ.
 Kasteien v. a. мертвити, мучити (тѣло).
 Kasteiung f. мертвене тѣла.
 Kasten m. скриня, доробало, скринка; (der Kasten Noeb) корабецъ.
 Kastenmacher, m. скриняръ.
 Kastor, m. боберъ.
 Kasrat, m. скѣпъ, звалашникъ.
 Kasuar, m. казуаръ.
 Katsalf, m. домовина, трумно.
 Katalog, m. поспись.
 Katarrh, m. нежесть, надха.
 Katarrhsieber, n. нежедова горячка.
 Kataster, m. вимѣроване землѣ; закладна книга, земельна книга.
 Katastrophe, f. нещасний приключай; розвѣй.
 Katechet, m. катехета.
 Kateschismus, m. катехизмъ.
 Kategorie, f. категория; ѡдѣлене, розрядъ.
 Kategorisch, adj. категоричниъ, безвѣмѣковниъ.
 Kater, m. кѣтъ, коцуръ.
 Katharina, f. Катерина, Катря, Каська.
 Katheder, n. столецъ учительськиъ.
 Katedralkirche, f. соборна церковь.
 Katholik, m. католикъ, (кателикъ).
 Katholikin f. католичка, (кателичка).

Katholisch, adj. католицький.
Katoptrik, f. катоптрика.
Kattun, m. вибодійка.
Katzenbalgen, v. г. дерти ся, бити ся.
Katzenbalgerei, f. бодійка.
Kätzchen, n. коточка.
Katze, f. котка; f. *Gelbfatze*; — *nauge*, n. котяче око; — *pnalg*, m. котяча шкѣра; — *ngeschrei*, n. котячий крикъ, мявкѣтъ; — *ngold*, n. котяче золото; — *ngammer*, m. нездужане по пнятицѣ; — *nglee*, m. полиця; — *ngorf*, m. котяча голова; — *ngraut*, n. котяча трава; — *ngrünze*, f. песяча мятка, котяча мятка; — *ngruß*, f. котяча музика, мявкѣтъ; — *ngrüßchen*, n. ряска, котяча ланка; — *ngsilber*, n. котяче сръблѣо; — *ngsprung*, m. котячий скѣкъ.
Kaubertäusch, adj. незрозумѣлий, непонятный; — e *Schrift*, f. скрутне письмо.
Kauen, v. а. жвати, жвкати, жовати.
Kauern, v. в. кучкомъ сидѣти, присѣсти на пѣпочках (пятахъ).
Kauf, m. купно, купля, *leichten Kauf* davon kommen пѣлимъ вийти.
Kaufbrief, m. купна грамота.
Kaufen, v. а. купити, куповати.
Käufer, m. купецъ, закупень, покупникъ.
Käuferin, f. покупниця, купчиха.
Kaufahrtsschiff, n. купецький корабель.
Kaufahrer, m. купецький корабель; корабельникъ.
Kaufgeld, n. пѣна закупна, закупни грошъ.
Kaufhandel, m. торговля.
Kaufherr, m. купецъ.
Kaufleben, m. купецька лавка.
Kaufleute, pl. купцѣ.

Käuflich, adj. an sich bringen купити.
Käuflich, adj. купчивий, хотячий шо купити.
Kaufmann, m. купецъ.
Kaufmännisch, adj. купецький.
Kaufmannschaft, f. купцѣ, купецтво.
Kaufmannsdiener, m. купчикъ, челядникъ.
Kaufmannsfrau, f. купчиха.
Kaufpreis, m. торгова цѣна.
Kaufschilling, m. закупа грошъ, задлатокъ (за купно).
Kaulbar, m. ершъ. *Kaulquappe*, f. пуголовиця, пуговиця, пуголовачъ: головачъ.
Kaum, adv. ледви, ледво, поледва.
Kaute, f. пучокъ.
Kauz, m. пугачъ; ein *reicher* — богачъ, богатиръ; ein *sonderlicher* — дивакъ, чудакъ.
Kavalerie, f. кѣннота, кѣнница, вѣда.
Kavalerist, m. кѣнникъ, вѣдечъ.
Kaviar, m. икра.
Kebsche, f. наложництво, житє на вѣру.
Kebsweib, n. наложниця.
Kebskind, n. дитина одъ наложницѣ.
Keck, adj. смѣлий, зуховатий, одважный, буйний.
Keckheit, f. смѣлѣсть, одвага, буйнѣсть, зуховатѣсть, зуфаль (4).
Keel, m. кужель; кругля, кружѣлка; (bei Pferden) кѣсть подплечна; — *schieben*, f. *Regeln*.
Regelachse, f. ось кругольна.
Regelbahn, f. кругольна.
Regelförmig, adj. кружѣловатий.
Regeln, v. n. грати въ кружѣлки (въ круглѣ), шибати.
Regelspiel, n. гра въ кружѣлки (въ круглѣ).
Schlader, f. жила горляна.

Kehle, f. (Lufttröhre) горло, гортанка, шия; (Vertiefung) жолобокъ; helle Kehle звучный голосъ.

Kehlen, v. a. жолобати, einen Fisch—, рибу заръзати.

Kehlhobel, m. струголь до жолобана.

Kehlkopf, m. гортанка, адамово яблоко.

Kehllaut, m. буква гортанна.

Kehltrienen, m. подгорле.

Kehlsucht, f. запалѣне горла.

Kehlziegel, m. жолобата черепица.

Kehrbesen, m. мѣтла, вѣтникъ.

Kehrbürste, f. щѣтка, мѣтолка.

Kehren, v. a. ковертати, обертати; (setzen) мести, замѣтати; einem den Rücken—, одвернути ся одъ кого; sich nicht an etwas—, не вбачати на що.

Kehricht, n. смѣте; —haufen, m смѣтовисько.

Kehrseite, f. одлѣвъ, виворѣтъ, лѣва сторона, лѣвий бѣкъ.

Kehrwisch, m. помелѣ, стирка.

Keichen, v. n. f. keuchen.

Keifen, v. n. сварити ся; кричати, ганьбовати, гудити.

Keil, m. клинь. заголоба, плѣшка.

Keilschen, n. клинець, пасклинь, клиньчикъ, плѣшка.

Keilen, v. a. клинити, заклинити, голѣбити, плѣшити.

Keiser, m. дякий кноросъ, кабанъ, одипецъ.

Keilförmig, adj. клиноватый, клинистый.

Keilhaus, f. мотика.

Keilschrift, f. письмо клинисте.

Keiц, m. колець, кѣльча, завязокъ, парѣстокъ, пучокъ, очко, зелепочокъ; (Ursprung) початокъ, причина.

Keimen, v. n. кѣльчати ся, завязувати ся; пукати, розпукувати

ся, пускати кѣльцѣ ober парѣстки, сходити; (im Ei) плѣти ся, заплѣнути ся, заплѣвати.

Kein, проп. нѣякий, нѣкто, жадный, никто, нѣ оденъ, нѣкотрый, (nicht) не.

Keinerlei, adj. нѣякий, нѣкотрый.

Keineswegs, adv. нѣякъ, нѣякимъ свѣтомъ (способомъ, побитомъ).

Keinmal, adv. нѣколи, нѣ разъ.

Keich, m чаша, чашочка.

Keichartig, keichförmig, adj. чашковатый.

Keichglas, m. келишокъ, порция.

Keile, f. вареха, полонникъ, лопатка.

Keller, m. погребъ, пивница, склепъ, яма.

Kellerei, f. шинкъ.

Kellerhalle, m. вихѣлъ пивницѣ; (Pflanze) вовче лико.

Kellerloch, n. ѣкно въ пивници.

Kellermeister, m. пивничный, ключникъ.

Kellner, m. пивничный, служащий въ гостинници.

Kellerthür, f. дверь пивничной.

Kellerwurm, m. стонога.

Kellnerin, f. ключница.

Kelter, f. тискаря.

Kelteren, v. a. витискати виноградъ, толочити.

Kelterer, m. толочникъ.

Kenibar, adj. значный, що легко можна спознати.

Kennen, v. a. знати, вѣдати.

Kenner, m. знавецъ, знатока, знахуръ.

Kennerin, f. знаюча, знахурка.

Kennermeine, f. поглядъ знавца.

Kenntniß, f. знате, вѣда, познане, вѣдомъ, вѣдомѣсть.

Kenntnißreich, adj. богатый въ вѣдомости, вѣдушый.

Кенning, f. чорнй знакй на зубахъ
 КОНСЬСКИХЪ
Кенnzeichen, n. знакъ, прикмета,
 значокъ, знаменовокъ.
Кerbe, зарѣзъ, зарубъ.
Кerbel, m. теребуля.
Кerben, v. а. зарубувати, карбо-
 вати.
Кerbholz, n. **Кerbstoß**, m. карбова
 палиця.
Кerker, m. вязница, запѣръ, темни-
 ця, тюрьма, казница.
Кerkermeister, m. дозорецъ вязницъ,
 темничный.
Кerl, m. хлопъ; ein junger —, хло-
 пѣнь, молодець, вѣростокъ; ein
 gesunder —, здоровецъ; ein braver —,
 добрый чолвѣкъ; ein grober —,
 брусъ, мугѣръ; ein abgerissener —,
 дрантогузъ; (Diener) слуга.
Кermeß, m. червецъ.
Кern, m. зерно, мязокъ, ядро, кѣ-
 стка, чернь; стрижѣнь; вибѣръ.
Кernbeißer, m. костогрѣзъ.
Кernen, v. а. зернити, визернити,
 виадрити.
Кernfest, adj. ядристый, здоровый;
 завязковатый.
Кernfrucht, f. зернянка.
Кerngehäuse, n. серце, середина.
Кerngesund, adj. здоровенный, здо-
 ровецъ.
Кernhaft, adj. ядерный, ядристый;
 f. herb, dicht.
Кernig, adj. зернистый, ядерный;
 сильный; грядный.
Кernmehl, n. передна мука.
Кernobst, n. зерновй овоцъ, овоцъ
 зъ костками.
Кernspruch, m. яерна приповѣстка.
Кerze, f. свѣчка.
Kerzengerade, adj. ровный якъ свѣ-
 чка, простый мовъ свѣчка.
Kerzenmacher, m. свѣчкарь.

Kerzenträger, m. свѣщовосъ.
Kessel, m. котель, казанъ; (Abgrund)
 пропасть, стермо, котловина.
Kesselflicker, m. котлярникъ.
Kesselmacher, **Kesselschmied**, m ко-
 тляръ.
Kettchen, n. ретяжка, малий лан-
 цюгъ.
Kette, f. ретяжъ, ланцюгъ; пута,
 залъза, кайдани.
Kettel, n. ланцюжокъ, ретяжка.
Ketten, v. а. цѣпити, сцѣпити, ско-
 вати, приковати.
Kettenbrücke, f. ланцюговий мѣстъ.
Kettenförmig, adj. ланцюговий.
Kettenglied, n. **Kettenreihe**, f. звоно,
 кѣльце ланцюгове.
Kettenhund, m. ланцюговий песъ.
Kettennah, f. ланцюгова шва.
Kettenrechnung, f. (Kettenregel) лан-
 цюговий рахунокъ.
Kettenschluß, m. вислѣдокъ ланцю-
 говий.
Kettler, m. ретяжникъ.
Кetz, m. кривовѣрецъ, кривовѣр-
 никъ, еретикъ.
Ketzerin, f. кривовѣрница.
Ketzerei, f. кривовѣрство.
Keuchen, v. n. тяжко ѡддыхати, со-
 пѣти; кашлати.
Keuchhusten, m. ялуха, душний ка-
 шель.
Keule, f. палка, палиця, булава;
 (Mörserkeule) товчачка, товчокъ;
 (beim Viehe) чертка.
Keulenpils, m. баранячѣ роги, бу-
 лавочница.
Keuler, m. дикий кворосъ, кабанъ.
Keusch, adj. чистый, соромливый,
 стидливый, повдержливый, не-
 винный.
Keuschheit, f. чистѣсть, соромли-
 вѣсть, подвержливѣсть, невин-
 нѣсть.

Kibitz, м. чайка.
Kichererbse, f. (Kicher) горошокъ.
Kichern, v. п. риготати ся, реготати ся.
Kiech, м. промахъ.
Kiefer, f. сосна.
Kiefer, м. (Kinnbacken) пашека, челюсть; (bei Insekten) щипальцъ (pl.); (an Fischen) зяви, зъви (pl.).
Kiefern, adj. сосновый; —holz, п. соснина; —wald, м. сосникъ, сосновець.
Kiel, м. боркъ, палка; (Schiffstiel) сподний трамъ, киль; (Zwiebel) цибулька,
Kielen, v. п. пѣрити ся; въ палки ити ober рости ober виростати; (vom Schiffe) килювати.
Kielholen, v. а. повалити корабель на бокъ, килювати.
Kielig, adj. борковатий, палкатий.
Kieme, f. зъви, зяви.
Kiemenhaut, f. зъвна перепонка.
Kien, м. смолякъ; трѣска; смольне дерево.
Kienbaum, м. сосна.
Kienöl, п. смольний олѣй.
Kienruß, м. копта зѳ смольного дерева.
Kiere, f. кѳшъ, кобеля.
Kiez, м. грубий пѣсокъ; кизъ.
Kiesel, Kieselstein, м. кремънь, кремънець, кремънь, (кремъничкъ).
Kieselcrde, f. кремъниста земля, кремениця.
Kieseln, v. а. вибирати.
Kiesicht, adj. грубопѣскавий.
Kiesand, м. грубий пѣсокъ.
Kieze, f. кѳтка.
Kimme, f. (bei den Wöttchern) край, уторъ, грава; (Vertiefung) зарѣзъ, зарубъ.
Kimpen, v. а. уторити, жолобати.

Kind, м. дитина, дитя (5), pl. дѣти, дѣтвора; —bett, п. злогн (pl.).
Kindbetterin, f. положиця.
Kindelbier, п. хрестини (pl.), крестини.
Kinderblattern, pl. ѳспа.
Kinderei, f. дитинство.
Kindfrau, f. Kindwârterin, фнянька.
Kindfreund, м. приятель дѣтйй.
Kindhaft, adj. дитинячий.
Kinderjahr, pl. дитинячъ лѣта.
Kinderklapper, f. бряцало, калатало.
Kinderlehre, f. катехизмъ.
Kindleicht, adj. дуже легкий.
Kindeliebe, f. любовь до дѣтйй.
Kindelof, adj. бездѣтний.
Kindermâdchen, п. нянька, пѣстунка.
Kindermord, м. дѣтоубийство.
Kindermörder, м. убийникъ дѣтйй.
Kindermörderin, f. убийница дѣтйй.
Kindern, v. п. дѣтвачити, пустовати; родити.
Kindernarr, м. той що дуже любить дѣтйй.
Kinderraub, м. пѳрванъ дѣтйй.
Kinderschu, м. дитинячий.
Kinderstube, f. дитинний покодъ.
Kindertaufe, f. крестъ дѣтйй.
Kindergzeug, п. пѳльчина, пѳлка, пелени (pl); дитинне шмате.
Kindergucht, f. ведене (плекане) дѣтйй.
Kindesalter, п. дитинячий вѣкъ.
Kindesbeine, pl. von —п ап зъ малку, зъ дитинячихъ лѣтъ, зъ дитинства.
Kindeskind, п. внукъ, онукъ; внучка.
Kindesnoth, f. in Kindesnöthen въ мукахъ, въ породѣ.
Kindespflicht, f. повиннѳсть дитини.
Kindheit, f. дитинячий (дитинний) вѣкъ, дитинство.

Kindisch, adj. дитинячий, дитинний.
 Kindlein, n. дитятко.
 Kindlich, adj. дитинячий, синовний.
 Kindschaft, f. право дитяти.
 Kindtaufe, f. хрестини, крестини (pl).
 Kinn, m. пабородокъ, подбородокъ.
 Kinnbacken, m. челюсть, пашека.
 Kinnkette, f. ретяжка при уздечцѣ.
 Kinnlade, f. челюсть.
 Rippe, f. край, берегъ, конепъ; перевагъ; auf der — sitzen перевагати, мало що не упасти.
 Rippen, v. n. перевагати, упадати; v. a. обрѣзувати монету.
 Ripper, m. баришникъ; обрѣзующий монету.
 Ripperei, f. баришництво; обрѣзоване монети.
 Kirchdorf, n. село.
 Kirche, f. церковь, (f.) храмъ, церква.
 Kirchenagende, f. требникъ.
 Kirchenälteste, m. церковный старшина.
 Kirchenamt, n. церковный урядъ.
 Kirchenbann, m. клятва церковна.
 Kirchenbuch, n. церковна книга.
 Kirchenbuße, f. церковна покута.
 Kirchenlieb, m. святотать, святокрадникъ.
 Kirchenbiebstahl, m. святокрадѣжъ (f.).
 Kirchengdiener, m. церковникъ, церковный слуга.
 Kirchengdienst, m. церковна служба.
 Kirchengfabne, f. церковна хоругвь (хоругва).
 Kirchenfest, n. церковный праздникъ.
 Kirchengänger, m. богомолецъ, прихожанъ.
 Kirchengesbot, n. церковне право, церковна заповѣдь.
 Kirchengesrath, n. начиня (знаряди) церковный.

Kirchengeschichte, f. церковна исторія.
 Kirchengut, n. церковне майно.
 Kirchenjahr, n. церковный ро́къ.
 Kirchenlehrer, m. церковный учитель.
 Kirchenordnung, f. церковна станова.
 Kirchenrath, m. радникъ церковный; консистория, церковна рада.
 Kirchenraub, m. святокрадѣжъ (f).
 Kirchenrecht, n. церковне право.
 Kirchengesamtheit, m. призоби церковный.
 Kirchengspaltung, f. розколъ.
 Kirchenstaat, m. церковна держава.
 Kirchengvater, m. учитель церковный; pl. учитель церковный, святы Отцы.
 Kirchenversammlung, f. соборъ, церковный соймъ.
 Kirchengvorhaus, n. бабинецъ, бабникъ.
 Kirchengvorsteher, m. старшина церковный, провизоръ.
 Kirchengzucht, f. кари́ость церковна.
 Kirchengfahrt, f. ходъ въ церковь, процессія.
 Kirchenggang, m. виводъ; f. Kirchengfahrt.
 Kirchenghof, m. кладовище, тимировъ, пвинтаръ.
 Kirchlich, adj. церковный.
 Kirchengmesse, f. (церковный) праздникъ, храмъ.
 Kirchner, m. гитаръ, паламаръ.
 Kirchengspiel, n. приходъ.
 Kirchengsprengel, m. епархія.
 Kirchengweihe, Kirchengweih, f. посвящене церкви; храмъ.
 Kirre, adj. смиренный, вборканий, ласкавий, тихий, покорный.
 Kirren, v. a. вборкати, приборкати, усмирить, укротить.
 Kirchengbaum, m. вишня, вишневе дерево.

Киршбеіѣр, м. Киршѣнѣ, м. косто-
гривъ.

Киршбрантwein, м. вишнѣвка.

Киршбраун, adj. темновишневиі.

Киршѣgarten, м. вишникъ.

Киршѣhart, п. вишневиі клиі.

Киршѣkern, м. вишнева кѣстка.

Киршѣkuchen, м. паленица (бубликъ)
зъ вишнѣми.

Киршmeth, м. вишнякъ.

Киршwein, м. вишнѣвка вина.

Kissen, м. подушка.

Kiste, f. скриня, доробало.

Kitt, м. лѣпно, китъ.

Kittel, м. петакъ . верхлянка, кур-
манъ, сердакъ.

Kitten, v. а. клиѣти, залѣпити.

Kitfel, м. скобота; лохачка, хотя-
чка, кортячка.

Kitzelig, adj. скоботливиі; (schwierig)
трудниі, тяжкиі.

Kitzeln, v. п. скоботати; лохати.

Kladde, f. замазъна книга.

Klassen, v. п. ѣдставати, не запи-
рати ся; дускати, трѣснути,
розколоти ся.

Klaffen, v. п. гавкати, брехати (п).

Klaffer, м. брехливиі песокъ, бре-
хлива (голосна) собака.

Klafter, f. сажень, сяжень, ся-
гонъ (м).

Klafterholz, п. сяжне дерево.

Klaftern, v. а. въ сажнѣ ставити
(класти); обома раменами обѣй-
мити.

Klagbar, adj. на що ѣбер на кого
жалобу подати можна, кого за-
пѣзвати можна; позиваючиі.

Klage, f. жалоба; (daß Klagen)
плачь, жалъ, нарѣкане.

Klageweib, f. Klagefrau, f. плачка,
плачица.

Klagelied, п. пѣсьмъ жалѣсна; плачь.

Klagen, v. п. нарѣкати, жаловати
ся; (vor Gericht) позивати, жало-
бу подати на (кого).

Kläger, м. позиваючиі, позивачъ,
позовникъ.

Klägerin, f. позиваюча, позовница.

Klagschrift, f. письменна жалоба.

Klagston, м. жалосливиі голосъ.

Kläglich, adj. жалѣсниі, жалосли-
виі, знуждалиі, нужденниі.

Klagschrift, f. жалоба.

Klamm, adj. тѣсниі, вузькиі, сти-
снениі; (erstarrt) заковязлиі, за-
дубѣлиі; рѣдкиі; вохкиі.

Klammer, f. запона, скобель, ско-
ба, ключка; pl. скобки.

Klammeren, v. а. заскобити; v. г.
уфатити ся.

Klang, м. браскъ, браскѣтъ, звукъ.

Klangreich, adj. звучниі.

Klappe, f. кляпка; (in der Mühle)
лѣпатень.

Klappen, v. п. кляпнути, кляпати;
f. klappern.

Klapper, f. тарахка; — manі, п. кля-
пачка.

Klappermühle, f. стукливиі млинъ;
(Schwätzerin) плетунка, губарка,
кляпачка.

Klappern, v. п. стукати, трѣскати,
кляпати, деркати, клякотѣти;
(mit den Zähnen) скреготати.

Klapperrose, f. макъ полъниі (по-
левий).

Klapperschlange, f. тарахкавецъ.

Klapprohig, adj. кляпоухиі, висло-
ухиі.

Klapphandschuh, м. рукавица безъ
пальцѣвъ.

Klapphut, м. складаниі капелюхъ.

Klappes, м. ударъ, трѣскъ, тузъ.

Klapptisch, м. складаниі столъ.

Klar, adj. ясниі, чистиі, свѣтлиі;
klare Leinwand тонке полотно.

Клäre, f. f. Klarheit.
 Klären, v. a. чистити, выяснити, висвѣтлити.
 Klarheit, f. ясность, чистость.
 Klarinette, f. кларнетъ.
 Klasse, f. класа; f. Classe.
 Klassificiren, Klassifer, klassisch, f. Class...
 Klatsch, m. ударъ, лопъ.
 Klatsche, f. кляпка; f. Klatscherin.
 Klatschen, v. a. лепотѣти, клетотѣти, плести; v. n. плескати, трѣскати.
 Klatscher, m. плетунъ; — in f. плетунка.
 Klatscherei, f. сплутнѣ; лепотѣ; клетотане.
 Klatschhaft, adj. клетотливый; плутарскій.
 Klauen, v. a. колупати, долобати, добати; перебирати, выбирати; (pagen) гризти.
 Klauе, f. копито, ратица (beim Hinde); коготъ (pl. köktъ), лаба, пазуръ (pl. пазуръ).
 Klausе, f. клѣтка, затворъ; вузина, виводъ.
 Klausel, f. прибавка, примѣтка.
 Klausner, m. f. Einsiedler.
 Klavier, n. клавиръ.
 Kleben, v. a. прилѣпити, приклѣити, лѣпити, клѣити; v. n. прилѣпяти, приставати, прилѣпити ся, держати ся (чо).
 Kleber, m. лѣпникъ, лѣпѣльникъ; — in, f. лѣпѣльница.
 Kleberig, adj. липкий, клейкий.
 Kleck, m. свинка, жидъ, пятно, мурга.
 Klecken, v. a. свинити, робити пятна (свинки), мазати.
 Klecker, m. мазгай, богомазъ.
 Klee, m. команица, команка, конюшина.

Kleeblatt, n. тройлисть.
 Klei, m. липка (клеватата) земля, лемешикъ.
 Kleiben, v. a. лѣпити, клѣити.
 Kleid, n. одежда, одѣвъ, одѣжъ, (f), надѣжъ, стрѣй, одягъ, одежда, свита.
 Kleiden, v. a. одѣти, одягнути, обратити; sich—, убирати ся, одягати ся, носити ся; (stehen) приставати, яло ся бути кому въ чѣмъ.
 Kleiderbürste, f. одѣжна (до одѣжи) щѣтка.
 Kleiderhandel, m. торгъ одежами.
 Kleiderhändler, m. торгующий одежами.
 Kleiderkammer, f. одѣжничъ.
 Kleidermacher, m. Klebner, m. кравецъ.
 Kleidermotte, f. моль, мольга.
 Kleiderparr, m. фертикъ.
 Kleiderordnung, f. становая о одежи.
 Kleiderpracht, f. вистройность, випись.
 Kleiderschrank, m. шафа одѣжна.
 Kleidertracht, f. одѣжъ, мода.
 Kleidung, f. одѣжъ, одягъ, стрѣй.
 Kleie, f. отруби. (pl).
 Kleienbrod, n. хлѣбъ зъ отрубями.
 Kleienmehl, n. разова мука.
 Kleinig, adj. отрубистый.
 Klein, adj. малый, маленький; kleiner Geld дрѣбный грошъ; von Klein auf same зъ молоду.
 Kleinblätterig, adj. дрѣбнолистный.
 Kleine, m. мальчикъ.
 Kleingeist, m. дрѣбничаръ.
 Kleingeld, n. дрѣбный грошъ.
 Kleingläubig, adj. маловѣрный.
 Kleinheit, f. малость.
 Kleinherzig, adj. малодушный, боязливый, тривѣжливый, трусливый.

Kleinigkeit, f. дробница, дурница, вѣсенѣтница, дробячокъ, марнота.

Kleinigkeitsträger, m. вѣсенѣтникъ, дробникарь.

Kleinförnig, adj. дробнозернистый, сипкий.

Kleinsaut, adj. трусливый, боязкий, похливиый, тривожиливый, несмѣлый.

Kleinlich, adj. дробный, маленький, низкий.

Kleinlichkeit, f. дробность, малость, мѣлкость.

Kleinmuth, m. малодушность.

Kleinmüthig, adj. малодушный, маловѣрный, похливиый.

Kleinod, n. дорогоценность, бисеръ.

Kleinstädter, m. маломѣщанъ.

Kleinstädtisch, adj. маломѣщанский, маломѣщанскій.

Kleinverfleisch, m. малопродажъ (f).

Kleister, m. клѣй, клей.

Kleistern, v. a. лѣпити, клѣйти.

Klemme, f. тѣснина, тѣснота; (Werkzeug zum Klemmen) клѣщъ, стиска; (Verlegenheit) бѣда, клопотъ.

Klemmen, v. a. тиснути, гнести; прискринити, прищѣмити; приперти.

Klempner, m. бляхарь.

Klepper, m. маленький конь.

Klette, f. лопухъ, лепухъ; рѣпляхъ.

Klettenferbel, m. петрушнякъ.

Kletterer, m. лазунъ.

Klettern, v. n. лазити, лѣзти.

Klima, n. поднебе, пасмо землѣ.

Klimmen, v. n. вилѣзати, вилѣзати, злѣзти.

Klimpern, v. n. брызкати, бренькати.

Klinge, f. клинка; f. Degen; über die — springen lassen усмертити, вбити.

Klingel, f. дзвоночокъ, брязкало.

Klingelbeutel, m. церковный дзвоночокъ.

Klingeln, v. n. брызкати, дзвонити, брясчати, бамкати, дзенькати.

Klingen, v. n. дзвонити, дзвенѣти, звучати, роздавати ся.

Klingend, adj. дзвонкий, звенячий, звучный.

Klinik, f. клиника.

Klinke, f. клемка.

Klippe, f. скеля, скелина.

Klippern, v. n. брызкати, брясчати.

Klippfisch, m. сушена рыба.

Klippig, adj. скельный, скелистый.

Klirren, v. n. звенѣти, брясчати, бряскотати.

Klitsch, m. лопъ, кусникъ, кавалець, кусокъ.

Klitschen, v. n. парнути, лопнути; einem die Backen —, почелюснуги кого.

Klitschig, adj. липкий.

Kloake, f. стокъ, каналъ.

Kloben, m. пукъ, горстка, ладень; (beim Wagebalken) ручка; (Rolle) колесце; — Holz щипка, полѣно; клѣщъ.

Klopfе, тѣснота.

Klopffel, m. калатало; f. Klöppel; (Spitzenklöppel) ключокъ.

Klopffeln, f. Klöppeln.

Klopfen, v. n. ковтати, стукати, стукотати, товчи, бити; das Herz klopft серце бѣ (тѣохкае).

Klopper, m. молотокъ, стукальце, калатало.

Kloppfichter, m. борець, дереза.

Kloppfleisch, n. бите мясо.

Klopphengst, m. нутрець, валахъ.

Kloppholz, n. калатало, клепало.

Klopffjagb, f. ловля, на котрой жердками вистрашуютъ дичину.
 Klöppel, m. (einer Glocke) серце; (Frommeltlöppel) биякъ; молотокъ; f. knebeln.
 Klöppeln, v. a. крайку плести; einen Hund—, f. knebeln.
 Klöppler, m. крайкаръ.
 Klöpplerin, f. крайкарка.
 Kloß, m. гряда, брила, гутира; (eine Speise) галувка; (Klumpen) купа.
 Klößchen, n. галуночка.
 Kloster, n. монастырь, монастырь.
 Klosterbruder, m. монахъ, чернецъ.
 Klosterfrau, f. монашка, монахиня.
 Klostergut, n. монастырське майно.
 Klosterleben, n. монастырське житє.
 Klösterlich, adj. монастырський, монастырський.
 Klosterzucht, f. каряность монастырська.
 Kloß, m. колода, пень, пнякъ; (grober Meißel) брусь, чопъ, мугиръ, бовванъ.
 Klößchen, n. колодочка, пенекъ.
 Kloßköpfig, adj. твердоъ голови.
 Klubb, m. сходьба.
 Klust, f. розпуклина. розсьлина, школубина, скея, щелина, байракъ.
 Klüftig, adj. щелистый, школубистый.
 Klug, adj. второпный, разумный, мудрый, розсудный, догадливый; осторожный, бережливый.
 Klügelei, f. мудрованє.
 Klügelein, v. n. мудровати.
 Klugheit, f. мудрость, второпность, розумъ; осторожность.
 Klügler, m. мудрагель.
 Klüglerin, f. мудруля.
 Klüglich, adj. f. klug.
 Klügling, m. f. Klügler.

Klump, m. Klumpen, m. f. Kloß.
 Klumpern, v. g. дробити ся, кришити ся; (von der Milch) эвсти ся.
 Klumperig, adj. грудватый, брилатый.
 Klumpfuß, m. конська нога.
 Klumpfisch, m. самоглавъ (риба).
 Klunker, f. клокъ, ключокъ.
 Klunkerig, adj. зболочений, заключений.
 Kluppe, f. клѣщъ, кѣтъ.
 Klüse, f. дѣра котвична.
 Klistier, n. клистира.
 Klistieren, v. a. дати клистиру.
 Klistierspitze, f. клистирка.
 Klabe, m. хлопєнь, хлопчина, мальчикъ, дѣтвакъ, хлопакъ.
 Knabenalter, n. дитинячий (хлопацький) вѣкъ.
 Knabenhaft, adj. дитинный, дитинячий.
 Knabenfraut, n. курачѣ слѣзи, двойлисть.
 Knabenschänder, m. мужоложникъ; —ci, f. мужоложничество.
 Knabenstreich, m. дитинячѣ витвари, дитинячий поступокъ, дитинячѣ псотяѣ.
 Knäblein, n. хлопа (5.), хлопчина.
 Knack, m. трѣскоть, лускѣтъ; int. f. knackß.
 Knackß, int. хрупъ, лускъ.
 Knacken, v. n. трѣскати, лускати, пукати; v. a. гризти, давити.
 Knacktwurst, f. копчена (суха) ковбаса.
 Knall, m. гукѣтъ, лускѣтъ, трѣскоть; гримѣтъ, гуркѣтъ, лопѣтъ.
 Knallbüchse, f. пукавка.
 Knallen, v. n. лускати, лопѣти, трѣскати.
 Knallgold, n. трескуче золото.

Knallpulver, п. трескучий порошок.
 Knallsilber, п. трескуче сребло.
 Knapp, adj. тѣсний, вузький, при-
 ляглий; (ärmlich) бѣдный, скупий.
 Knarre, ш. рипарчукъ; хлопечь,
 челядникъ.
 Knarpschaft, f. горництво.
 Knappen, скупити; f. knapfen.
 Knarpsack, ш. f. Schnarpsack.
 Knarpseln, v. п. гризти, глодати.
 Knarre, f. репина, брякало, скри-
 пачка.
 Knarren, v. п. скрипѣти, рипѣти,
 трѣскати, хрускати.
 Knarrend, adj. скрипавий, рипавий.
 Knaster, ш. кнастеръ; —п, v. п.
 трѣскати, хрускати.
 Knäuel, ш. бородавникъ.
 Knäuel, ш. клубочокъ, клубокъ.
 Knäpeln, v. а. гризти.
 Knäuf, ш. головка; f. Knopf.
 Knäufel, ш. гнетаръ, скупаръ,
 жмѣнда, (гнилоѣда, гнилоѣдникъ,
 свиноѣдъ).
 Knäuferei, f. гнетарство, скупар-
 ство, скупство.
 Knäufelig, adj. скупий.
 Knäufeln, v. п. скупити, скупари-
 ти, (гнилоѣдати, свиноѣдати,
 свиноѣсти).
 Knebel, ш. затичка.
 Knebelbart, ш. вуси (pl).
 Knebeln, v. а. затикати, мѣцно звя-
 зати.
 Knebelspieß, ш. рогатина.
 Knecht, ш. парббокъ, слуга, ба-
 тракъ, наймитъ, невольникъ.
 Knechten, v. а. гонобити, гнобити.
 Knechtisch, adj. невольничий.
 Knechtschaft, f. неволя.
 Kneif, ш. кравальникъ, ножикъ.
 Kneifen, kneifen, v. а. щипати; (drü-
 cken) гнести, давити.
 Kneipe, f. клѣщъ; (Schente) корчма.

Kneipen, v. а. f. kneifen, ед kneipt
 mich мене рѣже въ животъ (въ
 черевѣ).
 Kneipzange, f. клѣщъ.
 Kneten, v. а. мѣсити, мязити, по-
 мязити, гнести, брондати.
 Knettrog, ш. дѣжка, корыто.
 Knick, ш. пуклина; надломлене.
 Knicken, v. п. трѣскати; (beim Ge-
 hen) згинати колѣна, стѣйку ля-
 гати; f. knausern.
 Knicker, ш. скупаръ, гнетаръ, жмѣн-
 да; (Sonnenstirn) сонѣчникъ, со-
 няшникъ.
 Knickerei, f. скупарство, скупѣсть.
 Knickelig, adj. скупий, жмѣдавий.
 Knickern, v. п. скупити, скупѣти,
 жмѣдати.
 Knick, ш. пуклина; поклѣбъ.
 Knie, п. колѣно, колѣнце.
 Knieband, п. подвязка.
 Kniebeuge, f. Kniebug, ш. подколѣ-
 нокъ, подколѣно.
 Kniebeugung, f. поклонене.
 Knien, v. п. клячати, вклякнути;
 knieend на вколѣшкахъ, клячкомъ.
 Kniegelenk, п. суставъ въ колѣнѣ.
 Knieholz, п. кривулецъ.
 Kniekehle, f. подколѣно.
 Knieriemer, ш. потягачъ.
 Kniescheibe, f. мисочка колѣнна чаша.
 Kniestück, п. колѣно; портретъ по
 колѣна.
 Kniff, ш. щипокъ; синець; рѣса,
 складка; (Kniffgriff) викрутитъ,
 хитрощъ, подступъ.
 Knipp, ш. щипокъ, шутокъ.
 Knirp, Knirp, ш. чоловѣчокъ.
 Knirschen, v. п. трѣскати, скригота-
 ти, клямцати.
 Knirschen, п. скригѣтъ, скрегѣтъ.
 Knistergold, п. шумиха.
 Knistern, v. п. трѣскати, хрупати.
 Knitteln, v. п. трѣскати, лускати.

Knöbel, м. чиколотокъ, суставець.
 Knoblauch, м. часникъ, чосникъ.
 Knoblauchkraut, п. f. Federich.
 Knöchel, м. кѡстка; (am Finger)
 суставець, чиколотокъ, чиколин-
 окъ.
 Knochen, м. кѡсть, костомара, ко-
 стомаха; zu — werden закости-
 нѣти.
 Knochenartig, adj. костистий, мовъ
 кѡсть.
 Knochenbau, м. кѡстна будова.
 Knochenhaut, п. кѡстница.
 Knochenlehre, f. наука о костяхъ.
 Knochenmark, п. шпикъ.
 Knochenstamm, м. кѡстнякъ.
 Knochen, adj. кѡстняний.
 Knochnig, adj. костистий.
 Knoche, f. пукъ, ладень, ручейка,
 горстка.
 Knosblume, f. f. Dotterblume.
 Knollen, м. нагорбъ, желвакъ; бри-
 ла; головка; ein — Brot кусень
 хлѣба; f. Velle.
 Knollenkraut, п. дикий корѣнь.
 Knollengewächs, п. рослина шишко-
 вата.
 Knollig, adj. шишковатий.
 Knopf, м. лудзикъ; головка.
 Knopfgießer, м. лудзикарь.
 Knopfloch, п. дѣрка на лудзикъ.
 Knopper, f. f. Gallapfel.
 Knorpel, м. хрѡставка, хрястка,
 хрящъ, хрустка.
 Knorpelig, adj. хрустковатий.
 Knorren, м. сукъ лудзь, (am Bau-
 me) auch корокуля, горбъ.
 Knorrigh, adj. knorrig, суковатий,
 бугристий, лудзоватий.
 Knorpel, f. пупляхъ, пупликъ, пу-
 пень, пучокъ, брость, броска,
 очко, завязокъ, кѡльча.
 Knörchen, п. пуплявка, пупляшокъ.

Knorpel, v. п. пускати пупѣ, пу-
 кати.
 Knorpig, adj. пуплястий.
 Knöpfen, п. вузликъ.
 Knoten, м. вузель, вузликъ; f. An-
 seß, Schwierigkeit.
 Knotenstoß, м. суковатий патикъ.
 Knöterich, п. блошникъ, дересень;
 споришъ; windenber—, поплотница.
 Knotig, adj. суковатий, вузловатий,
 бугристий, бугроватий.
 Knuff, м. парунъ, кулакъ; knuffen;
 v. a. парнути (ударити) кула-
 комъ.
 Knüllen, v. a. гнести, мняти (мн).
 Knüpfen, v. a. вязати, звязати, спо-
 зти, привязати.
 Knüppel, м. палиця, кий, палка,
 бѣзунъ, биленъ.
 Knüppelbrücke, f. мѡстъ зъ друкѡвъ.
 Knurren, v. п. воркати, воркотати
 (u), муркати, буркати, вурко-
 тати.
 Knurrig, adj. воркотливий.
 Knute, f. кнутъ, бичъ.
 Knüttel, м. патикъ, кий.
 Knüttelholz, п. гильне дерево.
 Knüttelberē, м. стихъ (вершъ) скли-
 сний ober склепаний.
 Knütten, v. a. вязати.
 Kobalt, м. кобальтъ, буринаць.
 Kobalterz, п. кобальтова руда.
 Kobaltfließ, м. кобальтовецъ.
 Koben, м. хлѣвъ, карникъ.
 Kober, м. кобеля.
 Kobold; м. f. Kobalt; (eine Art Gei-
 ster) дѣтько, чортикъ, домо-
 викъ.
 Koch, м. куховаръ, кухаръ.
 Kochbuch, п. куховарьска (кухар-
 ська) книга.
 Kochen, v. a. варити.
 Kocherei, f. варене.

Кѣчер, м. сагайдакъ.
 Кѣчин, ф. куховарка, кухарка.
 Кѣхкунст, ф. куховарство, кухарство.
 Кѣхшѣffel, м. ополѣнникъ, полонникъ.
 Кѣхсалз, п. соль кухонна.
 Кѣхтоpf, м. горнецъ кухонный, варѣльникъ, варѣнникъ.
 Кѣбер, п. лахманъ, шматка.
 Кѣбер, м. приконона, понада, скуса.
 Кѣберн, в а. надити, коноцити, ма-
 нити.
 Кѣsent, м. пѣвиво.
 Кѣffer, м. куферъ, скринка.
 Кѣffermacher, м. скринкаръ.
 Кѣhl, м. капуста.
 Кѣhle, ф. уголь, уголь.
 Кѣhlen, в а. падити уголь; — bes-
 ten, п. — pfammen, ф. угольная
 панва.
 Кѣhleubrenner, м. углярь.
 Кѣhlenbrennerei, ф. угольная; ву-
 глярство.
 Кѣhledenampf, м. чадъ ѡдъ угля.
 Кѣhlenfeuer, п. жарево, грань.
 Кѣhlensäure, ф. квасъ угляный.
 Кѣhlenhandel, ф. торгъ углемъ.
 Кѣhlenkammer, ф. комѡрка на ву-
 глѣ.
 Кѣhlenmaѣ, п. мѣра до угля.
 Кѣhlenpulver, п. порошокъ угля-
 ный.
 Кѣhlenstättе, ф. углясько.
 Кѣhlenstoff, ф. углецъ, углецъ.
 Кѣhlenzange, ф. клѣщъ до угля.
 Кѣhler, м. углярь, угляръ.
 Кѣhlgarten, м. городъ зъ яриною.
 капустаникъ.
 Кѣhlpopf, м. голова капусты.
 Кѣhlmeiѣe, ф. снница,
 Кѣhlpflanze, ф. росада.
 Кѣhlraupe, ф. гусьльница, вусиль-
 ница, усьльница.

Кѣhlrube, ф. бруква.
 Кѣhlshwarz, adj. чорный мовъ ву-
 голъ.
 Кѣhlspresse, ф. пѡдчѣсъ.
 Кѣhlstängel, м. качанъ; Кѣhlstrunt,
 м. качанъ.
 Кѣsett, adj. омизный, омизливый.
 Кѣsette, ф. омизница.
 Кѣsetterie, ф. омизина.
 Кѣlbe, ф. шулька, кучка, палка, го-
 ловка; f. Keule, Kehr, Flinten-
 kolbe.
 Кѣlben, в а. f. glätten.
 Кѣlbenhirse, ф. f. Fenchgras.
 Кѣlbenrecht, п. f. Faustrecht.
 Кѣlbicht, adj. шульковатый, палко-
 ватый.
 Кѣlrit, ф. Rauchgrimmen.
 Кѣllege, м. другъ, товарищъ.
 Кѣller, м. кобѣвръ; заворѡтъ (го-
 лови), кручене голови; норовъ.
 Кѣllerrig, adj. заворѡтъ маучий, но-
 ровистый.
 Кѣllern, в а. котити, в п. коти-
 тися; мати заворѡтъ голови.
 Кѣlson, п. двуточка.
 Кѣlonie, ф. слобода, осяда.
 Кѣlonist, м. слобожакъ, осадникъ,
 поселенець.
 Кѣlonne, ф. стовпъ.
 Кѣloniren, в а. барвити, красити.
 Кѣlorit, п. краска.
 Кѣloѣ, м. високий стовпъ.
 Кѣloѣal, adj. велетный, великань-
 ский; чудовище, гаргара, ве-
 личъ (f).
 Кѣlter, м. накривало; п. f. Pflug-
 messer.
 Кѣmet, м. мѣтла, комета.
 Кѣmit, ф. комика.
 Кѣmisch, adj. комичный, смѣшний.
 Кѣmma, п. комать, прутикъ.
 Кѣmmandiren, в а. доводити, вер-
 ховодити.

Компен, в. п. прийти, приходити, прийти, надйти; geritten—, приѣхати верхомъ; zu Fuß—, прийти пѣшки; aus Sicht—, виявити ся; zum Vermögen—, вбивати ся въ мастокъ; gelaufen—, прибѣгчи; davonkommen, уйти, утѣчи; hinter eine Sache—, звѣдати ся за що, одкрити що; das kommt hoch zu stehen—, се дорого стоить; zu sich kommen—, очуняти, прийти до себе; ich kann nicht auf seinen Namen kommen—, не могу пригадати собѣ его имя; mit sam es nicht einmal in den Sinn минѣ о томъ анѣ не снло ся, я собѣ о томъ анѣ гадусенькѣ, менѣ о томъ анѣ лю-лю!

Коммод, adj. f. commod.

Коммоде, f. комода.

Комодiant, м. комедиянтъ.

Комодie, f. комедия.

Компан, м. товаришъ, другъ, побратъ.

König, м. король, царь.

Königin, f. королева, царица.

Königlich, adj. королѣвскій, царскій.

Königreich, п. королѣвство, царство.

Königskerze, f. дѣвенна, дѣвина, медведяче ухо.

Königsmord, м. убийство короля.

Königsmörder, м. убийникъ короля, царегубецъ.

Königsmörderisch, adj. царегубный.

Königsohn, м. королевичъ, царевичъ.

Königstochter, f. королѣвна, краля.

Königszepter, п. булава.

Kopisch, стожковий.

Коппен, в. п. могчи, зужати, зъумѣти, умѣти, знати, рожумѣти.

Können, п. сила, мѣща.

Концерт, п. наснова, наверхъ.

Kopal, м. копаль.

Kopfe, f. копѣйка.

Körper, м. тканка.

Kopf, м. голова, головка; Verstand, разумъ, умъ; das will nicht in den—, се въ голову не йде; etwas im Kopfe haben мати шо на гадцѣ (думцѣ); der— thut weh голова болитъ.

Kopfbader, f. головна жила.

Kopfarbeit, f. праця головою.

Kopfbinde, f. бабница, обвязка.

Kopfbrechen, п. ломане голови.

Kopfbrechend, adj. запутаний, замотаний, тяжкий, ломлючий голову.

Kopfbürste, f. щѣтка до головы.

Köpfchen, п. головка.

Köpfen, в. а. зрубати обег стати голову.

Kopfgeld, п. поголовне, поголовщина.

Kopfgriind, п. шолудъ, солудъ.

Kopfhänger, м. святоша.

Kopfhaube, f. чѣпель.

Köpfig, adj. головастый, головий.

Kopffissen, п. подушка.

Kopfkohl, м. капуста головаста.

Kopflaus, f. вошь (на головѣ).

Kopfloß, adj. безголовый, безголовный.

Kopfnicken, п. киване обег кивнене головою.

Kopfrutz, м. стрѣй на голову.

Kopfnuß, f. ударъ обег парунъ въ голову.

Kopfsalat, м. головаста салата (шалата).

Kopfschmerz, м. бѣль головы; ich habe—, я маю бѣль головы; мене голова болитъ.

Kopfststeuer, f. f. Kopfgeld.

Korpfuch, п. хустка на голову.
Korpsüber, **Korpsunter**, adv. комѣть голо-
 ловою, стрѣмъ-головъ на стрѣмъ-
 головъ.
Korpszeug, п. чѣпецъ, чѣпчикъ.
Korpe, f. верхъ, конецъ, вершо-
 чокъ, шпилечокъ.
Koppel, f. свора, путо; пасовисько.
 вигонъ, пастѣвникъ.
Koppelgerechtigkeit, f. право пасо-
 виська.
Koppeljagd, f. спѣльна ловля.
Koppeln, v. а. путати, звязати.
Koppelpolweide, f. спѣльне пасовисько.
Korpen, v. а. зрубувати, верхи
 стивати; v. п. ясла гризти.
Koralle, f. коралъ.
Korallenarbeit, f. коралева работа.
Korallenmoos, п. морський мохъ.
Korallenkraut, п. зайчий холодокъ.
Korallenwaser, f. коралоуха.
Korallenpilz, м. булавочница.
Korallenschnur, f. нитка коралѣвъ.
Korallenweide, f. верба червона.
Korall, м. коранъ.
Korb, м. кошъ, кошѣль; (abfchlägige
 Antwort) ѡдправа, ѡдказь (гар-
 бузь).
Korbarbeit, f. кошикова работа.
Körbchen, п. кошикъ.
Körbel, м. f. Kälbertröpf.
Korbmacher, м. кошикаръ.
Korbwagen, м. васагъ.
Korbweide, f. верболѣзь.
Korba, f. струна.
Koriander, м. коляндра
Kork, м. корокъ.
Korkholz, п. коркове дерево.
Korkrüster, м. ѡльшакъ, берестъ.
Korkstüpfel, м. корокъ, затичка кор-
 кова.
Korkzieher, м. вировачъ.
Korn, п. жито, (житце); (Samen-
 form) зерно, зеренце; (Getreide)

збѣже, хлѣбъ; (bei Mäuzen)
 грѣба.
Kornacker, м. житнисько.
Kornähre, f. житний колосъ; taube—,
 мѣтлица, мѣтличина.
Kornblume, f. василѣкъ, блавать,
 блевѣтъ, волошки (pl.)
Kornboden, м. житница, збѣжница.
Körnchen, п. зерня, (5), зеренце,
 зернятко.
Kornelirsche, f. дерезъ.
Körnen, v. а. зернати, дробитк;
 v. п. колосити ся, дозрѣвати.
Kornärnte, f. житне жниво.
Kornflege, f. решето.
Kornfeld, п. збѣжне поле.
Kornhandel, м. збѣжний торгъ, торгъ
 збѣжомъ.
Kornhändler, м. торгующий збѣ-
 жомъ.
Körnhaus, п. збѣжница.
Körnig, adj. зернистый, ядерный.
Kornkammer, f. збѣжница.
Kornmehl, п. житна мука.
Kornmaß, п. мѣра до збѣжа.
Kornraden, м. куколь.
Kornsieb, п. сито.
Kornspeicher, м. житница.
Körnung, f. (Küber) приконопа, по-
 нада, примана, скус; (Körnen)
 дроблене.
Kornwiese, f. дикий горошокъ.
Kornwurm, м. житний червакъ,
 житний червь.
Körper, м. тѣло; (Stumpf) толубъ;
 ein todtter Körper мертве тѣло,
 трупъ.
Körperbau, м. складъ тѣла, суставъ
 тѣла.
Körperbildung, f. штатъ ѡбер поста-
 ва тѣла.
Körperchen, п. тѣльце.
Körperlich, adj. тѣлесный.

Körperlichkeit, f. тѣлесность.
 Körperlos, adj. безтѣлесный.
 Körperwelt, f. свѣтъ тѣлесный.
 Korporal, m. капраль.
 Korporalschaft, f. капральство.
 Korpulent, adj. ботѣлый, заживный, тѣловитый.
 Korrespondent, m. дописовачъ.
 Korsar, m. морський хижакъ, морський розбѣйникъ.
 Kosak, m. козакъ.
 Koscher, adj. (bei den Juden) дарный, чистый.
 Kosen, v. п. гуторити, бесѣдовати.
 Kosmogonie, f. космогония.
 Kosmograph, m. свѣтописецъ.
 Kosmographie, f. свѣтопись.
 Kosmologie, f. космология.
 Kosmopolit, m. f. Weltbürger.
 Kost, f. страва, ѣда, пожива; — geber, m. харчевникъ.
 Kostbar, adj. дорогой, дорогоценный.
 Kostbarkeit, f. дорогоценность, бисеръ.
 Kosten, pl. видатки.
 Kosten, v. а. кушати, закушати; v. п. стояти, дорогимъ бути.
 Kostenanschlag, m. злѣча видатковъ.
 Kostenersatz, m. повѣрене видатковъ.
 Kostenfrei, adj. безплатный.
 Kostfrei, adj. дармо стравующий ся
 Kostgänger, m. столовникъ.
 Kostgeld, n. столове.
 Köstlich, adj. дорогой, цѣнный; красивый, чудный.
 Kosthaus, n. харчевня, столовний домъ.
 Kostspielig, adj. дорогой, видатный.
 Köter, m. песъ.
 Koth, m. болото, болотня, болотиско, калюжа, розкаль; нечистота, гноѣ.

Köthe, f. хатинка, хата; гута.
 Köthe, f. куть, кутокъ, кѣтъ.
 Kothig, adj. болотный, болотнистый, розкальный.
 Kothfäser, m. коровица, жукъ.
 Kothlache, f. калюжа, калабана, ковбота.
 Köther, m. халупникъ.
 Kotze, f. гулька, бурка.
 Kotzen, v. п. блювати, мати гомоти.
 Kotzen, n. гомоти (pl.), блювота.
 Krabbe, f. морський ракъ; (ein fleisches Kind) жаба, мальчикъ.
 Krabbeln, v. п. рачкувати, лазити; v. а. бабрати, довати.
 Krach, m. лускѣтъ, трѣскотъ, трѣскотня, стукѣтъ, гримѣтъ, браскѣтъ, лопѣтъ.
 Krachen, v. п. лускати, трѣскати, лопѣти, гуркотѣти.
 Krachen, n. лускѣтъ, трѣскѣтъ.
 Krachmandel, f. мигдалевый орѣхъ въ шкарлупѣ.
 Krächzen, v. п. кракати; ойкати, стогнати.
 Krächzen, n. кракане; ойкане, стогнане.
 Krafte, f. шкапа.
 Kräftler, m. ряда, рѣдаливецъ.
 Kraft, f. сила; f. Anlage, Vermögen; zu Kräften kommen подсиляти, подлужати, одужати; nach Kräften якъ мога.
 Kraft, праер. въ силу.
 Kraftaufwand, m. наложене силъ, сила.
 Kraftbrühe, f. поливка посильна.
 Kraftfülle, f. повнота силъ.
 Kräftig, adj. сильный, мѣцный, дужий; посильный, покрѣпливый.
 Kräftigen, v. а. посилити, покрѣпити.

Kraftlos, adj. бессильный, слабый.
 Kraftlosigkeit, f. безсила, слабость, знемога.
 Kraftmehl, n. крохмаль.
 Kraftsuppe, f. подливка посильна.
 Kraftvoll, adj. сильный, кремзний.
 Kragen, m. ковиръ; шия, каркъ, горло.
 Krähe, f. ворона, гава.
 Krähen, v. п. пѣти, кукурѣкати.
 Krähenauge, n. вороняче око.
 Krähenfuß, m. вороняча нога; (schlechte Schreiberei) мазанина.
 Krahn, m. журавель, вага.
 Krasteel, m. колѣтъ, сварка.
 Krasteelen, v. п. сварити ся, вархолити ся.
 Kralle, f. коготь.
 Krallst, adj. когтяний
 Krallen, v. а. драпати.
 Kramm, m. крамница, крамъ; товари (pl.).
 Krambude, f. Kramlade, m. крамница, крамарська лавка.
 Krampen, v. п. крамарити; v. а. перебирати, перекидати.
 Krämer, m. крамаръ, крамарникъ.
 Krämererei, f. крамарство.
 Krämergewicht, n. крамарська вага.
 Krämerin, f. крамарка, крамарница.
 Krämergeist, m. крамарський духъ.
 Krammetzvogel, m. квичола.
 Krämpfe, f. скоба; застяжка.
 Krämpfe, f. криса, крило.
 Krämpel, f. щѣтка до шерсти ober до вовни.
 Krämpeln, v. а. чесати вовну ober шерсть.
 Krämpfen, v. а. загинати.
 Krampf, m. корчъ, судорога; (inner) насердница.
 Krampfaber, f. напучнявѣла жила.
 Krampfartig, adj. корчовитий, судорожный.

Krampf, adj. корчевий, судорожный.
 Krampffisch, m. f. Bitterreife (гниюсъ).
 Krampfmittel, n. лѣкарство на корчѣ.
 Krampfstillenb, adj. противкорчевий.
 Krammzobogel, m. квичола.
 Kranich, m. журавель, веселикъ; (vom Weibchen) журавка.
 Kranichfrau, n. свиняча салата.
 Kranichschnabel, m. журавельникъ.
 Kranst, adj. слабый, недужий, немощный, немощный, хворий, хорий, нездоровый; — werden занедужати, занепасти, занемогчи.
 Kränkeln, v. п. кахикати, хевкати, херляти, клингати, ковирѣти, хирѣти.
 Kränken, v. а. кривдити, скривдити, згрязти, засумовати.
 Krankenbesuch, m. спосѣщене слабого.
 Krankenhaus, n. бѣльница.
 Krankenlager, n. лѣжка слабого, хворота, хороба.
 Krankenhüter, m. дозорецъ слабыхъ.
 Krankhaft, adj. слабовитий.
 Krankheit, f. слабость, хворота, недуга, хороба, немѣчь (f).
 Krankheitszustand, m. станъ недуги.
 Kränker, m. хирлявецъ, плеснивецъ.
 Kränzlich, adj. слабосильный, хилый, хирлий, плеснивий, хирлявий.
 Kränklichkeit, хирлявость, слабосильность.
 Kränkung, f. покривжене, оскорба, кривая; гризота, мертвенность.
 Kranz, m. вѣнецъ, вѣнокъ.
 Kränzchen, n. вѣночокъ; (Gesellschaft) бесѣда, вечерницъ.
 Kränzen, v. а. вѣнчати.
 Kranzförmig, adj. мовѣ вѣнецъ.

Kranzleiste, f. обдашокъ.
 Krapp, m. f. Krapfen.
 Krapp, m. брѣчь, морена.
 Krapfen, m. пампухъ.
 Krater, m. котлина, розтворъ
 Kraßbeere, f. ожина, ужина; Kraß-
 bürste, f. витирачка.
 Kraße, f. чесалка.
 Kräße, f. короста, свербота; оструж-
 ка, опилки.
 Kräßeisen, n. шкребакъ.
 Kräßen, v. a. шкребсти, витирати,
 драпати.
 Kräßfuß, m. шурнене ногою, по-
 клѣнь.
 Kräßig, adj. корѣстивий, солудивий,
 шолудивий, паршивий.
 Kräßmesser, n. фаговникъ.
 Kräßsalbe, f. масть противъ коро-
 сти.
 Kräßwolle, f. вически, пачески (pl.).
 Kräuel, m. виликъ.
 Krauen, v. a. зъ легка драпати.
 Krauß, adj. кучерявий, кучеравий,
 кудерный, кудравый, кудроватый;
 krauße Locken кучеръ; krauß ma-
 chen кучеравити, кудерчити
 Kraußbeere, f. поръчка.
 Krause, f. кучеравѣсть; брижъ.
 Kräuseleisen, n. зельзо до кучеръвъ.
 Kräuseln, v. a. кудерити, кучера-
 вити.
 Krausemünze f. мята.
 Kraußhaarig, adj. кучеравий, ку-
 дерный
 Kraußstahl, m. ярмушь.
 Kraußkopf, m. кучерава голова,
 чѣхра.
 Kräußlich, adj. кучероватый.
 Kraut, n. билина, зъле, биле, ро-
 слина; (Weißkraut) капуста.
 Kräutchen, n. билинка, зълцѣ, ро-
 слинка, травка.
 Kraute, f. полеме, виполеме.

Kräuten, v. a. полоти траву.
 Kräuterbad, n. зъльна купель.
 Kräuterbier, n. коръине (зъльне)
 пиво.
 Kräuterbuch, n. травникъ.
 Kräuterfrau, f. билинярка, зълярка.
 Kräuterig, adj. зъльный, зълистый.
 Kräutergarten, m. зъльникъ.
 Kräuterkäse, m. зеленый сыръ.
 Kräuterkenner, m. рослиняръ, били-
 няръ.
 Kräuterkunde, Kräuterlehre, f. f. Vo-
 tanif.
 Kräutermann, m. билиняръ, зъляръ.
 Kräutersuppe, f. зъльна поливка.
 Kräutertee, m. зъльный чай.
 Kräutertrank, m. зъльный напитокъ.
 Kräutertwein, m. зъльне вино.
 Krautgarten, m. зъльникъ.
 Krauthobel, m. шатковница.
 Krautjunfer, m. гречкосей.
 Krautraupe, f. мшица.
 Krautsalat, m. салата, шалата.
 Krautstengel, m. Krautstrunk, m. ка-
 пустяный качанъ.
 Kreatur, f. сотворъне, тварь, створъ.
 Krebs, m. ракъ.
 Krebsartig, adj. раковатый, мовъ
 ракъ.
 Krebsauge, n. ракове око.
 Krebsbutter, f. ракове масло.
 Krebsen, v. n. ловити раки.
 Krebsfer, m. раколовъ, раколовець.
 Krebsfang, m. ловля раковъ.
 Krebsgang, m. раковый овер рачий
 ходъ; den — gehen ити ракомъ
 (рачкомъ).
 Krebsgeschwür, n. Krebschaden, m.
 ракъ.
 Krebsgängig, adj. въ задъ идущий,
 впозадъ идущий.
 Krebsschere, f. кретъ, щипавки.
 Kreide, f. крийда, вапнюка; довгъ

- Кreiben, v. а. крийдюю (вапнюкою) писати ober натирати.
- Кreibicht, adj. крийдоватий, вапнюковатий.
- Кreibig, adj. крийдяний, вапнюковий.
- Кreib, m. колесо, кругъ, кружокъ; околъ, округъ.
- Кreibamt, n. околъничий (окоуружний) урядъ.
- Кreibbahn, f. колесна дорога.
- Кreibbewegung, f. кружане, колѳване.
- Кreischen, v. n. кричати, горлати.
- Кreisel, m. качальце, качало, качалко; вовкъ, вовчокъ.
- Кreiseln, v. n. качати ся, котити ся колесомъ; качати.
- Кreisen, v. n. кружити, вертѣти ся.
- Кreisfigur, f. колесна постава.
- Кreisförmig, adj. кругловитий, округлый, колесний.
- Кreisgericht, n. судъ околъничий (повѣтовий).
- Кreishauptmann, m. надъоколъничий, староста околъничий (повѣтовий).
- Кreislauf, m. обѣгъ, кружене.
- Кreis schreiben, n. окружене (околъничче) письмо.
- Кreissen, v. n. стогнати при злогахъ (при породѣ), родити.
- Kreisstadt, f. мѣсто околъничче (окружене).
- Kreis tag, m. соймакъ, окоуружний соймъ.
- Кrempе, f. Кrämpе.
- Кrempen, v. n. злохнути, дуба дати, содухъ правити.
- Кresse, f. смикавка, рѣзоватка.
- Кrepp, m. крепь.
- Кreuz, n. крестъ; (der untere Theil des Rückens) крижъ (pl.); (Noth) нужда, бѣда, горе, злиднѣ, нещасте; überz—, на вкрестъ.
- Кreuzabnehmung, f. занятие (зодѣшлене) креста.
- Кreuzband, n. перекрестка.
- Кreuzbeere, f. зостѣль.
- Кreuzblume, f. крестовець.
- Кreuzbrav, adj. честивий, годивий.
- Кreuzbruder, m. крестоносецъ, крестовець.
- Кreuzchen, n. крестикъ.
- Кreuzdorn, n. зостѣль, жостѣль.
- Кreuzen, v. n. крестити; v. г. крестити ся.
- Кreuzer, m. крейцаръ; (ein Schiff) кружачий корабель.
- Кreuzerhöhung, f. воздвиженіе креста, поднесене креста.
- Кreuzestod, m. смерть крестна.
- Кreuzfahrer, m. крестоносецъ, крестовець.
- Кreuzfahrt, f. крестовий походъ.
- Кreuzgang, m. переходи (pl.), рундукъ.
- Кreuzigen, v. а. розпнати, на крестъ розпнати.
- Кreuzigung, f. розпнание, розпятие.
- Кreuztraut, n. дѣдъ, крижѳвница, старецъ.
- Кreuzlahm, adj. слабокрижій.
- Кreuznaht, f. крестова шва.
- Кreuzpredigt, f. крестова проповѣдь.
- Кreuzriemen, m. крижевий ремѣнь.
- Кreuzritter, m. крестовець.
- Кreuzschmerz, m. боль въ крижохъ.
- Кreuzschnabel, m. кривоносъ.
- Кreuzspinne, f. крестовий паукуъ.
- Кreuzstange, f. задна мачта (щогла).
- Кreuzstrasse, f. перекрестна дорога.
- Кreuztag, m. день крестовий.
- Кreuzträger, m. крестоносецъ.
- Кreuzweg, m. перекрестна дорога.
- Кreuzweise, adv. навкрестъ, крестомъ.
- Кreuzwoche, f. крестовий тиждень.
- Кreuztourz, f. крижѳвница, старецъ.

Крестъ, м. крестовый походъ.

Криббелкопф, м. запалько, запальчичецъ.

Криббелн (kriebeeln), в. п. мрѣти, глотити ся, шпати; (juden) свербѣти.

Криббелkrankheit, f. свербота.

Криббелlich, adj. недотѣркливый.

Криббелer, м. недотѣркливецъ.

Криббелн, в. п. повзати, плазувати, повзати ся, лѣзти, корити ся.

Криббелн, п. повзане, лѣзене.

Криббелente, f. чирка, черенка.

Криббелer, м. повзачъ, плазунъ.

Криббелerei, f. плазунство.

Криббел, м. война, борба.

Криббел, в. п. воювати, вести войну ober борбу; в. а. (bekommen) имити, получить, дѣстати; f. ergreifen.

Криббелer, м. воякъ, боевникъ.

Криббелerin, f. воячка, боевница.

Криббелerisch, adj. боевничий, бойкий, вояцкый, козацкый.

Криббелerstand, м. станъ вояцкый.

Криббелerfuehrend, adj. войну ведущий, воюющий.

Криббелerfuehrer, м. военный верховодникъ.

Криббелerartikel, м. военна устава.

Криббелerbaufunft, f. будовництво военне

Криббелerbaumeister, м. инженеръ.

Криббелerbedürfnisse, pl. военнй потреби.

Криббелerbrauch, м. воячка станова, вояцкый звичай.

Криббелerdepartement, d. военный видѣль.

Криббелerdienst, м. военна служба.

Криббелerklärung, f. виновдѣль войны.

Криббелerfackel, f. Криббелerfeuer, п. военный огонь.

Криббелerflotte, f. военнй корабль.

Криббелerfuhr, м. студа военна, ступень военный.

Криббелergebrauch, м. звичай военный, воячка (жовнярська) станова.

Криббелergefangene, м. бравецъ, спойманецъ; f. бранка, невѣдльница.

Криббелergefährte, м. товаришъ войны.

Криббелergefangenschaft, f. неволя, бранство.

Криббелergeräth, п. знаряди военнй.

Криббелergericht, п. военный судъ.

Криббелergeschrei, f. военный крикъ.

Криббелergeschichte, f. военна история.

Криббелergesetz, п. военне право.

Криббелergetümmel, п. клекотъ военный, военна врява.

Криббелerglück, п. часть военне.

Криббелergott, м. богъ войны.

Криббелerhandwerk, п. военне ремѣсло.

Криббелerhausen, м. оадѣль военный.

Криббелerheer, п. вармия, войско.

Криббелerheld, м. богатырь, лицаръ, ридаръ.

Криббелerhülle, f. каса военна.

Криббелerhelfer, м. жовняръ.

Криббелerkosten, pl. военнй выдатки.

Криббелerkunst, f. военна наука, военна штука.

Криббелerlast, f. тягаръ военный.

Криббелerlager, п. таборъ.

Криббелerleben, п. военне жита.

Криббелerleute, pl. вояки, жовняре.

Криббелerlist, f. военна хитрость.

Криббелermacht, f. военна сила.

Криббелermann, м. воякъ, жовняръ.

Криббелerminister, м. военный министръ.

Криббелerath, м. военна одгъ полеварда.

Криббелerrecht, п. военне право.

Криббелerrüstung, f. военна виправа.

Криббелer Schauplatz, м. боъсько, борбиско.

Криббелerschiff, п. военный корабель.

Kriegsschule, f. военна школа.
 Kriegsteuer, f. военный податокъ.
 Kriegstrompete, военна труба, сурма.
 Kriegsvolk, п. войско.
 Kriegswesen, п. военн дѣла.
 Kriegsvorräthe, pl. военн запаси.
 Kriegszeit, f. военнй часъ.
 Kriegszucht, f. военна карность.
 Krimm, f. Крымъ.
 Krimpen, v. а. звужати, загинати.
 Kriegel, m. обагрнянокъ, обарѣнокъ.
 Krinne, f. жолобець, жолобокъ.
 Krippe, f. жалуубъ, жолобъ; ясла,
 яслѣ (pl.)
 Krippenbeißer, m. гризунъ, конь що
 ясла гризе.
 Krise, f. Криза.
 Krispeln, v. а. жолобити.
 Kriterium, п. примѣта.
 Kritik, f. оцѣнка, оцѣнка, розсудка.
 Kritiker, m. судецъ, судичъ.
 Kritisch, adj. розсудничий; небез-
 печний.
 Kritisiren, v. а. осуждати.
 Kritteln, v. п. хулити.
 Krittler, m. хульникъ.
 Krittlich, adj. рѣдкливий.
 Krizelei, f. мазанина.
 Krizeeln, v. а. мазати, рѣдати.
 Krizler, m. рѣда, рѣдкливецъ, ма-
 зувъ.
 Krokobil, п. ипб m. крокодилъ.
 Krollen, v. п. варити.
 Kronbemerber, m. старающий ся о
 корону.
 Krone, f. корона, колуна, вѣнецъ;
 окраса.
 Krönen, v. а. вѣнчати, короновати.
 Kronengold, п. коронне золото.
 Kronerbe, m. наслѣдникъ.
 Kronfelsherr., m. коронний гетманъ.
 Krongut, п. королѣвщина.
 Kronleuchter, m. свѣчникъ.

Kronprinz, m. королевичъ, пере-
 вичъ, наслѣдний князь, дѣдичний
 князь.
 Kronprinzessin, f. жена королевича
 oder царевича, наслѣдна (дѣдич-
 на) княгиня.
 Kronsteuer, f. коронна данина.
 Krönung, f. вѣнчане, короноване.
 Krönungstag, m. день корунний.
 Kronwerk, п. башня.
 Kröpel, m. f. Krüppel.
 Kropf, f. вола, воле, волѣ.
 Kröpfen, v. а. загинати, закривити;
 наповнити горло.
 Kropfgans, f. баба.
 Kröpfig, adj. мающий воле, волатий.
 Kropfpilz, m. синякъ.
 Kropftaube, f. горлиця.
 Kröte, f. ропуха, порхавка, жаба,
 землякъ.
 Krötenbistel, f. золотуха.
 Krötenstein, m. жабячий камѣнь.
 Krucke, f. f. Krug.
 Krücke, f. куля, подпора; Ofenkrü-
 cke кочерга, ожегъ.
 Krug, m. збанъ, збанокъ, глечикъ;
 банякъ, баня, банька; (Schenke)
 корчма, коршма.
 Krüger, m. корчмаръ, коршмаръ.
 Krügerin, f. корчмариха, кор-
 шарка.
 Krügelchen, Krüglein, п. збаночокъ,
 дзбанъ (5).
 Krümchen, Krümlein, п. дробинка,
 кришникъ.
 Krüme, f. дробина, кусень, криши-
 на; макушка.
 Krümmig, adj. крихкий.
 Krümmeln, v. а. кришити.
 Krümm, adj. кривий, заводистий,
 киверний, вихроватий; adv. кри-
 во, киверомъ, вихровато.
 Krummbein, п. крива нога.

Крумбеиниг, adj. кривоногий.
Крумбдарт, м. крива кишка.
Крумме, **Круммиг**, f. закрутъ, кривизна, зѣтока, викривлене, викрутъ.
Круммен, v. а. кривити, гнути. бакирити, круглити.
Круммегесѣ, п. баня, банька.
Крумхалс, м. кривошийка.
Крумхолц, п. кривуля, кривулька, кривулякъ, клюбъ.
Крумholzbohl, п. сосновый ольѣй.
Крумholzbofener, f. каракуля, горница сосна.
Крумhorn, п. кривий рогъ.
Крумmlinig, adj. кривий.
Круммаулиг, adj. кривопиский.
Крумпафиг, adj. кривоносый.
Крумшнѣбел, м. криводзюбъ.
Крумшѣитиг, adj. кривобокий.
Крумшлѣ, м. жезло.
Крумштрох, п. помнята солома, трясаниця.
Крѣппел, м. калѣка, залепухъ.
Крѣппелиг, adj. калѣка.
Крусте, f. кора, шкорка, козухъ.
Круфтиг, adj. користый.
Крушталл, м. хрушталъ.
Крушталлен, adj. хрушталевый.
Крушталлфитен, v. а. хрушталювати.
Крушталлизация, f. хрушталлизация.
Кубел, м. кадка, кадь.
Кубифу, м. ступа шестѣнна.
Кубитма, п. мѣра шестѣнна.
Кубитмурзел, f. шестѣнный корень.
Кубитцѣхл, f. шестѣнное число.
Куби, м. кѣстка, шестѣнь, трикратъ.
Кѣхе, f. кухня, пекарня, кухо-варня.
Кѣхен, м. колачъ, бубликъ, бу-бель, вареникъ. палиница.
Кѣхенбѣдер, м. пекаръ колачѣвъ.
Кѣхенгартен, м. городъ (кухонный.)

Кѣхенгерѣт, п. ряжа кухонна.
Кѣхенгесѣурт, п. начине кухонне.
Кѣхенюнге, м. поварчукъ.
Кѣхенма, f. кухонна дѣвка.
Кѣхенмефтер, м. надкухаръ.
Кѣхенмефтер, п. ножъ кухонный, ко-лодачъ.
Кѣхенсалц, п. f. Кочсалц.
Кѣхеншѣлле, f. сонъ-трава.
Кѣхеншрант, м. кухонна шафа.
Кѣхензеттел, м. снискъ стравъ.
Кудук, м. зазудя.
Кудуксблуме, f. кашка червона.
Кудуксбохл, м. заяча капуста.
Кудер, м. дикый лѣтъ.
Кусе, f. саницъ, копаниця, санка; (ein Gefäß) кухоль; кадка, кух-ликъ, глечикъ.
Кѣфер, м. f. Böttcher.
Куел, f. куля, пуля.
Куелbahn, f. круглобья.
Куелблуме, f. стокороть.
Куелбѣхсе, f. винтовка.
Куелшѣн, п. кулѣчка.
Куелфѣст, adj. непрострѣльный.
Куелфѣрм, f. творилко на куль; видъ куль.
Куелфѣрмиг, adj. кулѣстный.
Куелhahnenfu, м. f. Dotterblume.
Куелли, adj. кругловатый.
Куелкафтен, м. скриня на куль.
Куелн, v. а. шивати; v. п. котити ся, качати ся.
Куелranunkel, f. брецѣвнокъ, f. Dotterblume.
Куелреген, м. градъ куль.
Куелрунд, adj. круглый мовъ куля.
Куелсеife, f. кулѣсте мило.
Куелziehер, м. витягачъ куль.
Куб, f. корова, дѣя, коровица; braune — гнѣдуля; gelbe — ба-грѣя; graue — сивуля; (als Spiel blinde Kub) мружка, жмурка; adj. корѣвачий.

Ruhblattern, pl. f. Kuhpocken.
 Ruhblume, f. f. Butterblume, Dotterblume.
 Ruheuter, n. вимя.
 Ruhfladen, Ruhmist, m. коровячий гноѣ, коровяче лайно.
 Ruhfleisch, n. коровяче мясо.
 Ruhhaar, n. коровяча шерсть.
 Ruhhirt, m. пастухъ одъ коровъ.
 Ruhhorn, n. коровячий рогъ.
 Ruhkalb, n. яловичка.
 Ruhkäse, m. коровячий сирь.
 Rühl, adj. холодный, прохолодный; adv. холодно, зябко.
 Rühle, f. холодъ, холодокъ.
 Rühlen, v. а. холодити, студити.
 Rühlen, adj. прохолодный.
 Rühlsafz, n. прохолодна судина ober кадка.
 Rühlmittel, n. прохолодне лѣкарство.
 Rühlofen, m. холодильникъ.
 Rühlstranf, m. прохолодный напитокъ.
 Rühlung, f. охолода, охолода, прохолода, холодокъ.
 Rühmilch, f. коровяче молоко.
 Rühmolken, f. коровяча сирватка.
 Rühn, adj. смѣлый, отважный, зухвалый, бравый, зухватый.
 Rühnheit, f. смѣлость, отвага. зухвалъ (f.).
 Kuhpocken, pl. коровяча оспа.
 Kuhpockenimpfung, f. щѣплене.
 Kuhreigen, m. пастушна пѣсня.
 Kuhschelle, f. звѣночокъ (на шивъ корови).
 Kuhschwanz, m. коровячий хвостъ.
 Kuhstahl, m. обора, коровячий хлѣвъ дойникъ.
 Kuhweizen, m. братъ и сестра.
 Kump, f. глубока миска.
 Kukurutz, m. кукуруза, кукуруза.
 Kummel, m. кменъ, кминъ.

Kummelbrandwein, n. кминѣвка.
 Kummelbrod, n. хлѣбъ зъ кменомъ.
 Kummelz, v. а. кменомъ заправити, кминити.
 Kummer, m. гриза. гризота, жалъ, журба, печаль, горева, туга, тоска, тоскъ, докука, пеня.
 Kummerhaft, adj. печальный, журливый, печаловитый.
 Kummerlich, adj. бѣдный, печальный, знуждалий, бѣдолашный.
 Kummerlos, adj. безпечальный, безнапасный, безсумный.
 Kummern, v. а. надѣлати клопоту ober бѣди; v. г. журити ся, побивати ся, дати; даз kummert mich nicht се мнѣ байдуже.
 Kummerci, f. Kummer.
 Kummerbold, adj. журливый, клопотухий.
 Kummel, n. хомуть
 Kumpf, kumpen, m. чашка, кушка.
 Kund, adj. звѣсный, вѣдомый, розголосный, явный; kund machen обвѣстити, явити, розголосити, завѣстити, оповѣстити.
 Kunde, f. вѣсть, вѣстка, звѣстокъ, вѣдомость, вѣда.
 Kunde, m. покупникъ, гость.
 Kundig, adj. знающий, свѣдомый, вѣстный, свѣдущий.
 Kundmann, m. покупникъ, покупень.
 Kundmachung, f. оповѣстка, оголо-ска, обвѣшене.
 Kundschaft, f. вѣдомость, знаемость; (Nachricht) вѣстка, звѣстокъ; (Zeugniß) свѣдоцтво; auf — ausgehen ити на звѣркъ ober на про-сухи.
 Kundschaften, f. Kundenschaften.
 Kundschafter, m. f. Kundenschaft; auf видець, видокъ.
 Künftig, adj. будущий, будущий, придущий.

Künſtighin, adv. въ будущее.
 Künſel, f. куделя, кужълъ (f).
 Kunſt, f. мудро, штука, наука; freie Künſte свободнй наука; f. Schwarzkunſt.
 Kunſtarbeit, f. мудерна работа.
 Kunſtausdruck, m. техничне виражене
 Kunſtausſtellung, f. вистава проми- слова.
 Kunſtbetriebſamkeit, f. промиſлъ.
 Kunſtdrechsler, m. токаръ.
 Künſtlei, f. мудерна работа; му- дроване, пересада.
 Künſteln, v. а. мудровати, мудроно робити.
 Kunſtfärber, m. красобарваръ.
 Kunſtfertig, adj. зручний, умвний.
 Kunſtfeuer, n. огонь штучный.
 Kunſtſeiß, m. промиſлъ.
 Kunſtſreund, m. приятель наукъ.
 Kunſtgärtner, m. садовникъ (учений).
 Kunſtgenoß, m. спольникъ (това- ридъ) въ штуцъ.
 Kunſtgerecht, f. kunſtmäßig.
 Kunſtgriff, m. зручнoсть; оборотъ, хитрoсть, хитрощъ (pl.), ключка.
 Kunſthandel, m. торгъ мудерними рвчями.
 Kunſthändler, m. торгуючий (тор- гашъ) мудерними рвчями.
 Kunſtkammer, f. комната мудерникъ (рвдких) рвчей.
 Kunſtkenner, m. мудрознавецъ.
 Künſtler, m. мудерникъ, штукарь; — in, f. мудерница, штукарка.
 Künſtlich, adj. мудерный, штучный.
 Kunſtliebhaber, m. любовникъ штукъ.
 Kunſtloß, adj. безмудерный, про- стий, поединчий.
 Kunſtmäßig, adj. правильный.
 Kunſtneib, m. зависть въ штуцъ.
 Kunſtreich, adj. мудерный, штучный.
 Kunſtrichter, m. судичъ.

Kunſtsachen, pl. мудернй рвчи.
 Kunſtsammlung, f. зборъ рвдкостей.
 Kunſtſchule, f. мудерна школа.
 Kunſtſprache, f. технична бeсѣда.
 Kunſtstück, n. мудерне дѣло, мудро.
 Kunſtwerk, n. мудерне дѣло, дѣло штука.
 Kunſtwort, n. техничне слово.
 Kūpe, f. f. Kūbel.
 Kūper, m. боднаръ, бочкаръ.
 Kupfer, r. мѣдъ (f); f. Kupferſtich.
 Kupferbergwerk, n. мѣдокопня, мѣ- дяна гора.
 Kupferblech, n. мѣдяна бляха.
 Kupferdrucker, m. мѣлоритникъ.
 Kupferfarbe, f. мѣдяна барва.
 Kupfererz, n. мѣдяна руда.
 Kupfergang, m. мѣдяна жила.
 Kupfergeld, n. мѣдянй грошъ; мѣ- дякъ, брeмъкачъ.
 Kupferhaltig, adj. мѣдяниſтий.
 Kupferhammer, m. мѣдаря, мѣдяна гута.
 Kupferhandel, m. торгъ мѣдею; торгъ мѣлоритами.
 Kupferig, adj. мѣдяниſтий, мѣдяниſтий; (im Geſichte) угроватий.
 Kupfern, adj. мѣдяний.
 Kupferkönig, m. чиста мѣдъ.
 Kupfermünze, f. мѣдяний грошъ.
 Kupfernase, f. угроватий нoсъ.
 Kupferplatte, f. мѣдяна бляха ober дошка.
 Kupferrohstein, m. мѣдяна руда.
 Kupferrost, m. мѣдяна иржа.
 Kupferroth, adj. червоний мoвъ ру- да, мѣдяноф барви.
 Kupfersammlung, f. зборъ картинъ (ритовинъ).
 Kupferschiefer, m. лупокъ мѣдяний.
 Kupferschmied, m. мѣдьярь, кoтлярь.
 Kupferschmiedhandwerk, n. мѣдаряство, кoтлярство.
 Kupferstecher, m. ритовникъ.

Kupferstecherkunst, f. ритовництво.
 Kupferstich, m. ритовнина, картина.
 Kupferbitriol, m. мѣдяний копервасъ,
 синий камѣнь.
 Kupferwasser, n. копервасъ, калпер-
 васъ
 Kuppe, f. вершокъ, щитъ, шпиле-
 чокъ; (einer Stecknadel) головка;
 f. Fingerring.
 Kuppel, f. баня; f. Koppel.
 Kuppelbach, n. баянстий дахъ, баня.
 Kuppellei, f. сватництво, купляр-
 ство.
 Kuppeln, v. a. f. koppeln; (Verbin-
 dungen stiften) зводити, купити,
 сватати.
 Kuppelthurm, m. баянста вежа.
 Kuppler, m. сватникъ, купляръ,
 свахъ.
 Kupplerin, f. сватница, куплярка,
 сваха.
 Kur, f. виборъ; (Kur) лѣчене; дворъ.
 Kuranstalt, f. лѣкарскій закладъ.
 Kuranzen, v. a. вицѣвати.
 Kürass, m. броня, кирасъ.
 Kürassier, m. кирасиеръ.
 Kurbe, Kurbel, f. ручка.
 Kürbiß, m. диня, гарбузъ, кавунъ
 (eigentlich Wassermelone).
 Kürbißflasche, f. баня, тиквиня,
 банька.
 Küren, v. a. избрати.
 Kurfürst, m. князь-виборецъ.
 Kurfürstenthum, m. виборництво.
 Kurprinz, m. наслѣдникъ престола
 виборничого.
 Kurgelb, n. лѣченѣ.
 Kurios, adj. f. curios.
 Kurrende, f. (ождльниче) письмо.
 Kurrig, adj. буркливий.
 Kürschner, m. кожниаръ, кушиъръ,
 кожухаръ.
 Kürschnerarbeit, f. кожниарська (ку-
 шиърська) работа.

Kürschnerei, f. кожниарство, кушиър-
 ство, кожухарство.
 Kürschnerin, f. кожниарка, кушиърка,
 кожухарка.
 Kürschnerhandwerk, n. f. Kürschnerei.
 Kurwürde, f. виборниче достоѣнство.
 Kurve, f. кривина, кривизна.
 Kurz, adj. короткий; арбний;
 низкий, купий, малий; er hat
 ein kurzes Gesicht õnz має корот-
 кий зоръ, õnz близорукий; vor
 Kurzem незабавкѣ, небавкомъ,
 незадовго.
 Kurzatmig, adj. ядушливий.
 Kurzbeinig, adj. коротконогий.
 Kürze, f. короткость.
 Kürzen, v. a. коротити, скоротити.
 Kurzgehehr, n. тесакъ.
 Kürzlich, adv. недавно, коротко.
 Kurzichtig adj. близозорий, близо-
 рукии, маючий короткий зоръ.
 Kurzichtigkeit, f. близозорость, бли-
 зорукость.
 Kurzstümmig, adj. низькопневий.
 Kurzwährend, adj. коротко трива-
 ючий.
 Kurzweil, f. забавка, шутка.
 Kurzweilen, v. n. шутковати, жар-
 товати.
 Kurzweilig, adj. забавний, шутли-
 вий, веселый.
 Kuschen, v. n. лежати; не рухати ся.
 Kusß, m. цѣлунокъ, поцѣлунокъ.
 Kusßen, n. поцѣлунокъ.
 Kusßen, v. a. цѣловати, поцѣловати.
 Kusßen, n. подушка; цѣловане.
 Kusßhand, f. цѣловане рукъ; —geben
 цѣловати руку.
 Küste, f. берегъ морскій.
 Küstenbewahrer, m. стерегучий ко-
 рабель.
 Küstenbewohner, m. бережанъ.
 Küstenfahrer, m. побережний (бере-
 жанскій) корабель.

Кѣстѣгегенд, ф. поморѣ.

Кѣстер, м. паламаръ, пономаръ.

Кѣтсчбодъ, м. козелъ.

Кѣтсче, ф. кочъ, повозъ, берлинъ;

— нѣimmel, м. верхъ коча.

Кѣтсчер, возникъ, кучеръ.

Кѣтсчирен, в. а. повозити.

Кѣтсчкастен, м. васагъ.

Кѣтте, ф. каптуръ, клобукъ.

Кѣттел, ф. Кѣттел, pl. потрухъ, киш-ки (pl).

Кѣттелфедде, pl. флякъ (pl.)

Кѣттелер, м. флякаръ.

Кѣгел, м. локанка.

Ende des ersten Bandes.

Вѣричтигунген.

Seite	7	Zeile	30 und 35	впадене und остружкѣ fŕir упаднене, теружки;
"	8	"	29	вдоволене und задоволене fŕir вдоволя, задоволя;
"	9	"	19	одоляне fŕir одоля;
"	19	"	32	ist знища außzulassen;
"	23	"	16	ist „oder терлѣгу“ außzulassen;
"	39	"	11	ist бѣла глина außzulassen;
"	200	"	1 und ff.	zu setzen шпада fŕir шпага;
"	235	"	9	einschärfen fŕir einschurfen;
"	256	"	42	розгулювати ся fŕir розчулюв...;
"	276	"	30	мѣлкнй fŕir гнѣлкнй;
"	321	"	9	фрайтеръ fŕir черговнй (Gemeiner);
"	331	"	38 und 40	судовнй fŕir судевнй.

(Die ŕbrigen Druckfehler werden am Ende des zweiten Bandes verzeichnet werden).

1

Deutsch-Ruthenisches
Handwörterbuch

von

Emil Partyokij,
Lehrer der ruth. Sprache und Literatur.

Zweiter Band
L — Z.

LEMBERG, 1867.
Gebruckt bei M. F. Boremba.

Кѣстѣнѣнѣ, f. поморѣ.
 Кѣстѣр, m. паламарѣ, пономарѣ.
 Кѣстѣбодѣ, m. козелѣ.
 Кѣстѣ, f. кочѣ, повозѣ, берлинѣ;
 — шиммел, m. верхѣ коча.
 Кѣстѣер, возникѣ, кучерѣ.
 Кѣстѣирен, v. a. повозити.

Кѣстѣстѣнѣ, m. васагѣ.
 Кѣстѣ, f. каптурѣ, клобукѣ.
 Кѣстѣл, f. Кѣстѣл, pl. потрухѣ, киш-
 ки (pl).
 Кѣстѣстѣдѣ, pl. флякѣ (pl).
 Кѣстѣлѣр, m. флякарѣ.
 Кѣтѣл, m. лоханка.

Ende des ersten Bandes.

Вѣрѣтѣнѣнѣнѣ.

Seite	7	Zeile	30 und 35	впадене und остружкѣ fѣр упаднене, теружки ;
"	8	"	29	вдоволене und задоволене fѣр вдоволя, задоволя ;
"	9	"	19	одоляне fѣр одоля ;
"	19	"	32	ist знища аудзулассен ;
"	23	"	16	ist „ober терлѣгу“ аудзулассен ;
"	39	"	11	ist бѣла глина аудзулассен ;
"	200	"	1 und ff.	zu setzen шпада fѣр шпага ;
"	235	"	9	einschärfen fѣр einschurfen ;
"	256	"	42	розгулювати ся fѣр розчулюв... ;
"	276	"	30	мѣлкѣй fѣр гнѣлкѣй ;
"	321	"	9	фрайтѣрѣ fѣр черговѣй (Gemeiner) ;
"	331	"	38 und 40	судовѣй fѣр судевнѣй.

(Die übrigen Druckfehler werden am Ende des zweiten Bandes bezeichnet werden).

Кüftengegend, f. поморь.

Күfter, m. паламарь, пономарь.

Күтшбод, m. козелъ.

Күтше, f. кочь, повозъ, берлинъ;

—nhimmel, m. верхъ коча.

Күтшер, возникъ, кучерь.

Күтшiren, v. а. повозити.

Күтшкaften, m. васагъ.

Күтте, f. каптуръ, клобукъ.

Күттел, f. Күттел, pl. потрухя, киш-ки (pl).

Күттелстеде, pl. флякя (pl.)

Күттелер, m. флякаръ.

Күзгел, m. лоханка.

Ende des ersten Bandes.

Verichtigungen.

Seite	7	Zeile	30 und 35	впадене und остружкя für упаднене, тсружки ;
"	8	"	29	вдоволене und задоволене für вдоволя, задоволя;
"	9	"	19	одоляне für одоля;
"	19	"	32	ist знища auszulassen ;
"	23	"	16	ist „ober тергьгу“ auszulassen ;
"	39	"	11	ist бъя глина auszulassen ;
"	200	"	1 und ff.	zu setzen шпада für шпага ;
"	235	"	9	einschärfen für einschurfen ;
"	256	"	42	розгулювати ся für розчулюв... ;
"	276	"	30	мълкий für гьмкий ;
"	321	"	9	фрайтеръ für черговий (Gemeiner) ;
"	331	"	38 und 40	судовий für судевний.

(Die übrigen Druckfehler werden am Ende des zweiten Bandes verzeichnet werden).

Күстєнгєгєнд, f. поморє.

Күстєр, m. паламарь, пономарь.

Күтшбодь, m. козелъ.

Күтшє, f. кочь, повозъ, берлинъ;

—nhimmel, m. верхъ коча.

Күтшєр, возникъ, кучеръ.

Күтширєн, v. a. повозити.

Күтшкастєн, m. васагъ.

Күтте, f. каптуръ, клубукъ.

Күттєл, f. Күттєл, pl. потрухя, киш-ки (pl).

Күттєлстєдтє, pl. флякя (pl).

Күттєлєр, m. флякаръ.

Күгєл, m. лоханка.

Ende des ersten Bandes.

Вєрїчтїгєнє.

Seite	7	Zeile	30 und 35	впадєнє инд остружкя für упаднєнє, тєружкї;
"	8	"	29	вдоволенє инд задоволенє für вдоволя, задоволя;
"	9	"	19	одолянє für одоля;
"	19	"	32	їст знїща аудзулассєн;
"	23	"	16	їст „ober терлєгу“ аудзулассєн;
"	39	"	11	їст бѣла глїна аудзулассєн;
"	200	"	1 und ff.	zu setzen шпада für шпага;
"	235	"	9	einschärfen für einschurfen;
"	256	"	42	розгулювати ся für розчулюв...;
"	276	"	30	мѣлкїй für гнѣлкїй;
"	321	"	9	фрайтєръ für черговїй (Gemeiner);
"	331	"	38 und 40	судовїй für судєвнїй.

(Die übrigen Druckfehler werden am Ende des zweiten Bandes bezeichnet werden).